MSS No. 299 Subject RELIGION

Name of MSS SRIMAT BHAGVAT.

Author KRISHNA BHATT

Period ______ Folios 208

Script Gurmukhi Source Buta Singh Partab Singh

Missing Folios N.A.

श्रीमत भागवत; कृष्णाभट्ट लिपिक,
२०८ पत्रक॥ १७पं०प्र०पृ०ल०४०

ह० ल०

60

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਥਸਗਤ੍ਰਾ ਸ੍ਰੀਮਤ
ਭ੍ਰਾਗਵਤ ਪੁਰਾਣ ਲਿਖ੍ਯਤੇ ॥ ਅਠਾਸੀ ਹਜਾਰ ਸੈ
ਨਉਰਕਾਂਰੇਖੀਸਰਿਨੇ ਨੇਮਖਾਰਤੀਰਥਪਰ ਸੂਤ
ਜੀ ਪੰਡਤ ਸਿਖ੍ਯਾ ਬੇਦ ਬ੍ਯਾਸ ਜੀ ਕੇ ਸੇ ਕਹਾ
ਕਿ ਤੁਮ ਕੋਈ ਕਥਾ ਔਰ ਲੀਲਾ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੀ
ਐਸੀ ਵਰਨਨ ਕਰੋ ਜਿਸ ਸੇ ਭਗਤੀ ਔ ਗਿਆਨ
ਔ ਵੈਰਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈ ਇਸ ਘੋਰ ਕਲਿਜੁਗ
ਮੇ ਸੈਸਾਰੀ ਮਨੁਖੋਂ ਕਾ ਗਿਆਨ ਰਾਕਸ ਕੇ ਸਮਾਨ
ਹੋ ਇ ਗਇਆ ਵਿਸਲਾਏ ਕੋਈ ਸੇਖੀ ਨਗੀ ਸਭੁਰਿ
ਸੀ ਕੇ ਐਸਾ ਕ੍ਰੇਪ ਐਸੋਹ ਸੋ ਲੋਕ ਉਤਪਤ ਹੂਆ ਹੈਂ
ਕਿ ਆਗੇ ਪਾਹ ਉਸੀ ਦੁਖ ਸੇ ਬ੍ਯਾਕੁਲ ਰਹਤੇ ਹੈ
ਕੋਈ ਐਸਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਭਗਵਾਨ ਕਾ ਬਰਨਨ ਕੀਜੀਏ
ਕਿ ਕਲਜੁਗ ਬਾਸੀ ਉਸ ਕੋ ਹਰਿ ਚਰਨੋ ਮੈ ਭਗਤਿ
ਔਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਤਪਤਿ ਹੋ ਕਰ ਸੁਖ ਮਿਲੇ ॥ ਏਹ ਬਾਤ
ਸੁਨਕਰ ਸੂਤ ਜੀ ਬੋਲੇ ਜੋ ਤੁਮ ਲੋਗੋਂ ਨੇ ਬਹੁਤ
ਅਛੀ ਬਾਤ ਕਲਜੁਗ ਜੀਵੋਂ ਕੇ ਉਧਾਰ ਕੇ
ਵਾਸਤੇ ਪੂਛੀ ਜੋ ਕਾਲ ਰੂਪੀ ਸਾਪ ਕੇ ਮੂੰਹ ਮੇਂ ਪੜੇ
ਹੈ ਸੋ ਉਹ ਕਥਾ ਸੁਨਿਏ ਭਾਗਵਤ ਹੈ ਜੋ ਸੁਕਦੇਵ
ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰੀਖ੍ਯਤ ਸੇ ਕਹੀ ਥੀ ਜਿਸ ਮੇਂ

ਰਾਜਾਨੇ ਸ੍ਰੀ ਰਿਖਕੇ ਸਾਪਦੇ ਨੇਮੇ ਰਿਖਨ ਰੋਂ
ਮੁਨੀਓਂ ਕੀ ਸਭਾਮੇ ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ ਨੇ, ਗੰਗਾ ਕਿਨਾ
ਰੇ ਆਨਕਰ ਕਥਾ ਸ੍ਰੀਮਤ ਭਾਗਵਤ ਸੁਨਾਨਾ ਆ
ਰੰਭ ਕੀਆ ਉਸਸਮੇ ਦੇਵਤਾਓਂ ਨੇ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਕਲਸ
ਦੇਨਾ ਲਾਕਰ ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ ਸੇ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਏ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਘੜਾ ਆਪ ਲੀਜੀਏ ਔਰ ਹਮਕੋ
ਕੇਵਲ ਕਥਾ ਰੂਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਲਾਈਏ ਐਸਾ ਸੁਨਕਰ
ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ ਬੋਲੇ, ਤੁਮਾਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਮਾਰੇ ਕਾਮਕਾ
ਨਹੀ ਇਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਨੇ ਸੇ ਆਯੁਖਾ ਮਨੁਖ ਕੀ
ਦੇਵਤਾ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਤੀ ਹੈ ਔਰ ਬੁਢਾਪਾ ਕੇਛੁ
ਕਾਟਨੇ ਮੇਂ ਚੌਦਾ ਇੰਦ੍ਰ ਬਦਲ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਤੁਮਾਰੇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੇ ਉਤਮ ਏਕ ਕਥਾ ਰੂਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਗਵਾਨ
ਕਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਸਕੇ ਸਪਤਾਹ ਪੜ੍ਹਨੇ ਵਾਲਾ,
ਐਸੇ ਜੀਵ ਆਪ ਹੋਕਰ ਕਥੀਸੰਗੀ ਮਰਤਾ ਔਰ
ਸ੍ਰੋਤਾ ਪਰਦੀਪ ਪਾਰ ਹੋਕਰ ਆਵਾਗਵਨ ਸੇ ਛੂਟ
ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਇਸ ਲੀਏ ਰਾਜਾ ਪੀਛਤ ਤੁਮਾਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਪੀਨੇ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਕਰ ਭਾਗਵਤ ਰੂਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਪੀਆਰਾ ਹਤਾ ਹੈ ਸੌਨਕਜੀ ਕਥਾ ਸੁਨਕਰ ਸੂਤਜੀ
ਕੋ ਕਹਤਾ ਨਾਰਦ ਮੁਨੀ ਕੋ ਸਨਕਾਦਕੋ ਨੇ ਸਪਤਾਹ
ਪਰਾਯਨ ਸ੍ਰੀਮਤ ਭਾਗਵਤ ਸੁਨਾਕਰ ਉਸਕੇ
ਬਾਸੁਨੇ ਕੀ ਰੀਤਿ ਭੀ ਪੂਛੀ ਇਹ ਬਾਤ ਸੁਨ
ਕਰ ਸੌਨਕਾਦਕ ਰਿਖੀਸਰੋਂ ਨੇ ਸੂਤਜੀ ਸੇ ਪੂਛਾ
ਕਿ ਨਾਰਦ ਮੁਨੀ ਤੋ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਮੇਂ ਅਧਕ ਕਹੀ ਨਹੀ
ਠਹਰਤੇ ਉਤਪਾਤ ਦੇਨੇ ਕੇ ਸਤਾ ਏਕ ਜਗਾ
ਰਤੇ ਜੋ ਉਨੋਨੇ ਸਪਤਾਹ ਪਰਾਇਣ ਸੁਨਾ ਔ
ਰ ਸਨਕਾਦਕੋਂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਭੀ ਜਲਦੀ ਕਿਸੀ
ਕੋ ਨਹੀਂ ਮਿਲਤਾ ਸੋ ਨਾਰਦ ਮੁਨੀ ਕੋ ਕੈਸੇ ਮਿਲੇ
ਔਰ ਏਹ ਸਪਤਾਹ ਜਗ ਕਹਾਂ ਪਰ ਹੂਆ ਥਾ
ਇਸਕਾ ਹਾਲ ਬਤਲਾਈਏ ਇਹ ਬਾਤ ਸੁਨ
ਕਰ ਸੂਤਜੀ ਬੋਲੇ ਏਕ ਸਮੇ ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ
ਔਰ ਸਨਾਤਨ ਤੇ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਚਾਰੋਂ ਭਾਈ
ਘੂਮਤੇ ਹੂਏ ਬਦ੍ਰੀ ਨਾਥ ਮੇ ਆਏ ਸੋ ਉਨੋਨੇ
ਨਾਰਦ ਜੀ ਕੋ ਪਹਲੇ ਸੇ ਦੁਗਣੁ ਉਦਾਸ ਬੈਠੇ ਦੇ
ਖਕਰ ਪੂਛਾ ਹੇ ਨਾਰਦ ਮੁਨੀ ਆਜ ਤੁਮ ਮਲੀ
ਨ ਸਰੂਪ ਚਿੰਤਾ ਮੇਂ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋ॥

3

ਔਰ ਕੌਨ ਧਾਤਕਾ ਸੋਤ੍ਰ ਔਰ ਕੋਹੈ ਨਾਰਦ ਜੀ ਨੇ
ਚਾਰੋ ਰਿਖੀਸਰੋ ਕੋ ਪ੍ਰਨਾਮ ਕਰਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਮੈ
ਜਿਸ ਵਾਸਤੇ ਰਿਖੀਸ੍ਵਰੋ ਸੁਨੀਏ ਹਮ ਸਭ
ਤੀਰਥ ਕਾਸੀ ਜੀ ਗੁਦਾਵ੍ਰੀ ਜੀ ਗਯਾਜਾਆ
ਤਿਸੈ ਜਾਕਰ ਦੇਖਾ ਤੌ ਉਨ ਤੀਰਥੋ ਪਰ ਕਲ
ਜੁਗਨੇ ਸਭੁ ਜਾਤਾ ਰਹਾ ਕੇਵਲ ਆਪਨੇ ਪੇਟ
ਕੀਏ ਸਭੁ ਜੀਵ ਦੇਖੇ ਸੰਸਾਰੀ ਆਇਆ ਹੈ
ਔਰ ਨਿਸਾਰ ਧਾਉ ਕਿ ਸਤ ਵ੍ਰਤ ਪਦ੍ਵ ਆਤ
ਰ ਔਰ ਦਯਾ ਦਾਨ ਕਲਜੁਗ ਮੈ ਸਭ ਜਾਤਾ ਰਹਾ
ਕੇਵਲ ਆਪਨੇ ਪੇਟ ਪਾਲਨੇ ਕੀਏ ਚਿੰਤਾ ਮੈਸ
ਚ ਧਨਾ ਕੁਲ ਰਹਕਰ ਕ੍ਰੂਰ ਬੋਲਤੇ ਹੈਂ ਦੁਰਾਤ੍ਮ
ਗੀਦਾ ਪਾਖੰਡੀ ਹੋਕਰ ਮਾਤਾ ਦ੍ਵਾ ਪਿਤਾ ਕੀ
ਸੇਵਾ ਨਹੀ ਕਰਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਔਰ ਸਾਲੇ ਔਰ
ਸੁਸਰੇ ਕੀ ਆਗਯਾ ਮੈ ਰਹਕਰ ਦੋਸਤ ਕੇ
ਲਾਲਚ ਮੈ ਆਪਨੀ ਬੇਟੀ ਔਰ ਕੁਲ ਕੋ
ਬੇਚਤੇ ਹੈਂ॥ ਜਹਾਂ ਦੇਖੋ ਦ੍ਵਾਪਰ ਸਕਲੇਰੂ
ਔਸ੍ਰਦ੍ਰ ਕੀ ਧਰਮ ਕੀ ਦਿਖਲਾਈ ਦੇਕਰ ਥਾ
ਮਨ ਔਖਧੀ ਆਪਨੇ ਕਰਮ ਜੋਗ ਮਾਸੇ

ਰਾਤ ਨਿਸਦੇਤੈਂ ਸੋ ਕਿਸੀ ਕੇ ਆਪਨੇ ਧਰਮ ਧਰ
ਨਿਸਾਚਿਤ ਨਦੇਖਕਰ ਜਬ ਤਾਰੇ ਤਰਫ ਸੇ ਫਿ
ਰਤਾ ਹੂਆ ਮਥੁਰਾ ਮੇਂ ਜਮੁਨਾ ਕੇ ਨਾਰੇ ਧਰਮਪੁ
ਰੇ ਤਬ ਵਹਾਂ ਧਰਮਦੇਆਸ ਚਰਣ ਕੀਯਾ ਤਬ ਵਿ
ਖਲਾਸੀ ਦੀ ਕਿਵੇਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਜਹਾਂ ਬੈਠੀ ਰੋਤੀ
ਥੀ ਔਰ ਦੋ ਮਨੁਖ ਬੂਢੇ ਉਸ ਪਾਸ ਅਚੇਤ ਪੜੇ ਥੇ
ਔਰ ਉਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਚਾਰੋ ਤਰਫ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਡਾਲੇ
ਦੇਖ ਰਹੀ ਥੀ ਕਿ ਕੋਈ ਮਨੁਖ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇ
ਤਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਆਵਕਰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋ ਜੈਸੇ ਉਸਨੇ
ਮੁਨੇਦ੍ਰਾ ਪਰ ਦੇਖਾ ਤੋ ਸੇ ਖੜੀ ਹੋਕਰ ਬੋਲੀ ਸ
ਹਾਰਾਜ ਆਪ ਦੇਕ ਪਲ ਠਹਰ ਕਰ ਮੇਰਾ ਦੁਖ
ਸੁਨ ਲੀਜੀਏ ਮੇਰੇ ਬੜੇ ਭਾਗ ਥੇ ਜੋ ਆਪਨੇ ਮੁਝੇ
ਦਰਸਨ ਦੀਆ ਜਬ ਮੈਂ ਉਸਨੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੇ ਪੂਛਾ
ਤੂੰ ਕੌਨ ਹੈ ਔਰ ਏਹ ਦੋਨੋ ਪੁਰਸ ਜੋ ਅਚੇਤ ਪੜੇ
ਹੈ ਇਨਕਾ ਹਾਲ ਬਤਲਾਓ ਤਬ ਉਸਨੇ ਕਹਾ
ਮੈਂ ਭਗਤੀ ਹੂੰ ਔਰ ਏਹ ਦੋਨੋ ਮੇਰੇ ਬੇਟੇ ਗਿਆਨ
ਔਰ ਵੈਰਾਗ ਹੈਂ ਔਰ ਇਨ ਪਾਚ ਸਾਤ ਇਸਤ੍ਰੀ
ਆਂ ਕੋ ਜੋ ਪਾਸ ਬੈਠੀ ਹੈਂ ਏ ਸਭ ਗੰਗਾ ਔਰ ਜਮੁ
ਨਾ ਔਰ ਸਰਸ੍ਵਤੀ ਨਦੀਆਂ । ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਾ ਰੂਪ

ਧਾਰ ਕਰ ਮੇਰੀ ਟਹਲ ਕਰਨੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਆਈਹੈ
ਮੈ ਦ੍ਰਾਵੜ ਦੇਸ ਮੈ ਜਨਮ ਲੀਆ ਔਰ ਕਰਨਾਟਕ
ਦੇਸਮੈ ਹੋਕਰ ਬਡੇਰੀ ਨਗਰੀ ਦਖਨ ਮੈ ਗੁਜ
ਰਾਤ ਮੈ ਜਾਕਰ ਬੂਢੀ ਹੂਈ ਅਬ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨ
ਮੇ ਆਨੇਸੇ ਨਵੀਨ ਹੂਈ ਪਰ ਮੇਰੇ ਦੋਨੋ ਬੇਟੇ
ਕਲਜੁਗ ਬਾਸੀਓਂ ਕੇ ਦੋਸ ਪਾਪ ਕਰਨੇ ਸੇ ਬੂ
ਢੇ ਔਰ ਅਚੇਤ ਹੋਕਰ ਪੜੇ ਹੈਂ ਕਿਧੇ ਲੋਕੀ
ਸਾਮਰਥ ਨਹੀ ਰਖਤੇ ਇਸਕੇ ਦੁਖਸੇ ਮੈ ਬਹੁ
ਤ ਉਦਾਸ ਰਹਤੀ ਹੂੰ ਐਸੇ ਬੜੀ ਬਿਜਾਰੀ
ਬਾਤਤੌ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਬੂਢੇ ਹੋਏ ਔਰ ਮੈ ਜੁਵਾ
ਨ ਹੂੰ ਐਸੇ ਹਾਲ ਦੇਖ ਕਰਕੇ ਮੈ ਸ੍ਵਾਮੀ ਓਰ
ਮੁਨੇ ਹਾਸੀ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਇਸਕਾ ਕਾਰਣ ਬਤਲਾ
ਈਏ ਜਬ ਇਸ ਰੀਤਿ ਭਗਤੀ ਨੇ ਮੁਨਸੇ
ਐਸੇ ਹਾਲ ਪੂਛਾ ਤਬ ਮੈਨੇ ਆਪਨੀ ਬੁਧੀ
ਸੇ ਬੀਚਾਰ ਕਰ ਕਹਾ ਅਬ ਘੋਰ ਕਲਜੁਗ ਕੇ
ਆਵਨੇਸੇ ਤੇਰੀ ਔਰ ਗਿਆਨ ਵੈਰਾਗ ਰਸਾਂ ਕੀ
ਕੁਛ ਮ੍ਰਜਾਦਾ ਨ ਰਹੀ ਕੇਵਲ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬ
ਨ ਆਵਨੇਸੇ ਤੂੰ ਜਵਾਨ ਹੋਗਈ ਹੈ ॥ ਪਰਤੇਰੇ

ਧੋਏਹੈਂ ਕਲਜੁਗਮੈਂ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ਇਸ
ਕਾਰਣ੍ਹ ਤਿਨ ਜੀਉਕੇ ਤੇਊ ਧ੍ਰੂ ਦੇ ਔਰ ਨਿਰਬਲ
ਬਨੇਹੈਂ। ਇਹ ਬਾਤ ਸੁਨ ਕਰ ਉਸਨੇ ਕਹਾ ਜੋਕ
ਲਜੁਗਮੈਂ ਐਸਾ ਧ੍ਰਮ ਹੈਤੋ ਰਜਾ ਪ੍ਰੀਛਤ ਨੇ ਕੇ
ਸਦ੍ਰਾਸੇ ਤੇ ਦਯਾ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਉਸਕੇ ਛੋੜੇ ਜਿਸ
ਪਰ ਦਯਾ ਕਰਨੇ ਸੇ ਸਬ ਲੋਗੋਂ ਕਾ ਕਰਮ ਲੋਪ
ਹੋਜਾਤਾ ਰਹਾ ਉਸਸੇ ਆਗੇ ਕੋਨ ਹੀ ਕ੍ਰਾਲ
ਤਬਮੈਨੇ ਉਸਕੇ ਉਤ੍ਰਦੀਯਾ ਕਿ ਪੀਛਲੇ। ਕਲ
ਜੁਗਮੇ ਬੜਾ ਗੁਨ ਦੇਖਕਰ ਉਸੇ ਨਹੀ ਮਾਰਾ
ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਜੁਗਮੇ ਹਜਾਰੋ ਬਰਸਤਕ ਧਰਮ
ਔਰ ਤਪ ਔ ਦਾਨ ਔਰ ਧਰਮ ਕਰਤੇ ਸੇਭੀ ਪਰ
ਮੇਸੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨ, ਜੋ ਕਦੀ ਨਹੀ ਮਿਲਤਾ ਥਾ
ਸੋ ਕਲਜੁਗਮੇ ਕੇਵਲ, ਭਜਨ ਔਰ ਕੀਰਤਨ ਕਰ
ਨੇ ਸੇ ਨਾਰਾਯਨ ਜੀ ਤੁਰਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਕਰ ਆਪ
ਨਾ ਦਰਸਨ ਦੇਤੇ ਹੈਂ ਪਰ ਕਲਜੁਗਬਾਸੀ ਤਿਸੇ
ਸਹਜਬਾਤ ਬੀ ਨਹੀ ਬਾਨ। ਪਤੂਤੀ ਸ੍ਰੀਸਲੀ
ਜੋ ਕਲਜੁਗਮੇ ਸਬ ਮਨੁਖੋ ਕਾ ਕਰਮ ਧਰਮ ਖੋ
ਦੀਆ ਤੀਰਥੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ੍ਹ ਪਤਿਗਰ ਦਾਨ ਲੇਕਰ

ਪ੍ਰਾਯਸਾਚਿਤ ਉਸਕਾ ਲੀਏ ਰਿਗਤੋ ਔਰਸਬ
ਕੋਈ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋ ਲੋਭ ਤੈਕਾਰ ਮੈ ਭੂਲੇ ਗਤੇ
ਹੈ ਕਲਜੁਗ ਕਾ ਜੀਵ ਪਰਮਾਤੈ ਇਸਸੈ ਕੇਵਲ
ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕਾ ਭਜਨ ਔ ਕੀਰਤਨ, ਉਤਮ ਸਮ
ਝ੍ਰਾਨ ਹਾਹੈ ਇਹ ਬਾਤ ਸੁਨਕਰ ਭਗਤ ਨੇ ਕਹਾ
ਤੁਮ ਪੀਆਰੇ ਬੜੇ ਭਾਗ ਸੇ ਤੁਮਾਰੇ ਦਰਸਨ
ਸੁਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਏ ਆਪ ਸਬ ਕੋ ਸੀਕਾਰ ਕਰ
ਰਕਰਨੇ ਕੋ ਸਮਰਥ ਹੋ ਸੋ ਕੋਈ ਉਪਾਇ
ਕਰਕੇ ਗਿਆਨ, ਸੋ ਦੈ ਰਾਮ ਕੇ ਜੋ ਦਾਸ ਕਰ
ਦੀਜੀਏ ਜਿਸ ਸੇ ਮੇਰਾ ਦੁਖ ਛੂਟ ਜਾਇ
ਮੈ ਤੁਮ ਕੇ ਬਾਰੰਬਾਰ ਡੰਡੌਤ ਕਰਤਾ ਹੂੰ॥

॥ ਪਹਿਲਾ ਅਧਯਾਯ ਸਮਾਪਤੁ
ਆ॥

॥ ਦੂਜਾ ਅਧਯਾਇ॥

ਨਾਰਦ ਜੀ ਨੇ ਭਕ੍ਤੀ ਕੋ ਪਾਇਸਰੀ ਸੇ ਕਹਾ ਆ
ਬੜੀ ਆਪਨੀ ਚਿੰਤਾ ਛੋਡ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ
ਕੇ ਚਰਨੋ ਮੈ ਧਿਆਨ ਲਗਾ ਉਨ ਕਾ ਸਿਮਰਨ
ਔਰ ਧਿਆਨ, ਕਰਨੇ ਸੇ ਸਬ ਦੁਖ ਤੇਰਾ ਛੂਟ ਜਾ

ਇਆ ਜੈਸਸੇ ਰਾਜਾ ਦ੍ਰੁਜੋਧਨ ਕੀ ਸਭਾ
ਮੈ ਦੁਸਾਸਨੇ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਕੇ ਚੀਰ ਖੈਚ ਕਰ
ਨੰਗੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾ ਥਾ ਉਸ ਸਮੇ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਕੇ
ਧਿਆਨ ਕਰਨੇ ਸੇ ਨਾਰਾਇਨ ਜੀ ਨੇ ਚੀਰ ਬ
ਢਾਕਰ ਉਸਕੀ ਲੱਜਾ ਰਖੀ ਔਰ ਜਬ ਗ
ਜਿੰਦ੍ਰ ਕੋ ਪੇਹ ਗ੍ਰਾਹਨੇ ਪਕੜਾ ਉਸਕਾ ਪਾਹੁ
ਧਰਨੇ ਦ੍ਵਾਰਾ ਲੈਕੇ ਦੀਨ ਗੀ ਛਾਤ ਧਰਾਈ
ਸਿਮਰਨ ਕਰਤੇ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਪਹੁ
ਚਕਰ ਗਜਿੰਦ੍ਰ ਕੋ ਗ੍ਰਾਹ ਸੇ ਬਚਾਏ ਹੈਂ
ਹੇ ਭ੍ਰਗਤੀ ਤੂੰ ਧੈ ਕੂੰਨ ਭਾਖਕੇ ਪਾਇ ਹੈ ਸੋ ਭਗਿਆ
ਹਿਧਾਰੀ ਹੈ ਉਨ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਤੇ ਨੀਚ ਜਾਤ
ਮੇ ਭੀ ਜੋ ਹੈ ਤੇਰਾ ਧਿਆਨ ਰਹਤਾ ਹੈ ਦੁਰਗਾਆ
ਨਕਣ ਉ ਸਕਾ ਉਧਾਰ ਕਰਤੇ ਹੋ॥ ਸਤਜੁਗ
ਔ ਤ੍ਰੇਤਾ ਔ ਦ੍ਵਾਪੁਰ ਮੇ ਸਜਨ ਲੋਕ ਬਹੁਤ
ਜਤ ਪਦਾਨ, ਔ ਧਰਮ ਕਰਨੇ ਸੇ ਮੁਕਤੀ ਪਾਵ
ਤੇ ਥੇ ਕਲਜੁਗ ਮੇ ਤੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇ ਸਬ ਜੀਵੋ
ਕਾ ਉਧਾਰ ਹੋਤਾ ਹੈ ਗਿਆਨ ਔ ਬੈਰਾਗ ਕੇ

ਮ

6

ਕੋਈਨਹੀਪੂਛਤਾਇਸਕਲੀਏਤੇਗਦੂਖਛੂਟ
ਨੇਦਾਸਤੇਬਹੁਤਆਛਾਉਪਾਇਕਰਕੇਜਗਤ
ਮੇਤੇਰੀਮਹਮਾਪ੍ਰਗਟਕਰਦੇਤਾਹੂੰਜਿਨਕੇ
ਸ੍ਰਿਦੈਮੈਤੇਰਾਬਾਸਹੋਗਾਉਨਲੋਗਾਪਾਪਿ
ਭੀਪਰਮਾਰਜਕਾਕੁਛਤਾਰਰਾਖੈਗੇਤੇਰੀ
ਦਯਾਸੇਧੂੰਕੂੰਢਪਾਇਕੇਚਲੇਜਾਵੈਂਗੇਪਰ
ਮੇਸੁਰਕਾਦਰਸਨਜਾਸਨੌਤਪਬ੍ਰਤਦਾ
ਨਕਰਨੇਸੇ[illegible]ਦੀਪ੍ਰਾਪਤਨਹੀਹੋਤਾਉਨਭ
ਗਤੀਕਰਨੇਸੇਸਹਜਸੇਮਿਲਤਾਹੈਜਿਨਹੋਨੇ
ਹਜਾਰੋਬਰਸਨਾਰਾਯਨਕਾਤਪਕੀਆਥਾ
ਉਨਹੋਨੇਭੁਗਤੀਪਾਈਹੈ॥ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਬਾਹ
ਤਪਸੰਨਹੋਦੇਤਾਅਪਨੀਭੁਗਤੀਦੇਤੇਹੈਂ॥
ਇਸਬਾਤਪੈਕੁਰਨਾਥਨੇਸਚਬਾਤਪਰ
ਭੁਗਤੀਕੇਸੇਸਰਖਾਹੈ॥ਇਹਬਾਤਉਸਕ
ਰਭੁਗਤੀਕੇਕਹਾਨਾਰਦਜੀਤੁਮਪਸਨਾਤ
ਜਿਸਤਰਾਆਪਨੇਮੁਝਕੋਧੀਰਜਦੀਆ
ਉਸੀਤਰਾਸੇਰੇਚੇਲਕੋਜੋਆਚੇਤਪੜੇਹੈਂ॥

ਜਗਾਉ ਤਪਸੇਰੇ ਉਨਾਨੇ ਜੋਰ ਪੁਕਾਰਸੇ
ਗਯਾਨ ਔਰ ਵੈਰਾਗ ਨੇ ਆਖ ਭੀ ਨਹੀ ਖੋਲੀ
ਤਪਸੇ ਨੇ ਬੇਦਕਾ ਵਚਨ ਔਰ ਗੀਤਾ ਪੜਨਾ
ਪ੍ਰਾਰੰਭੁ ਕੀਆ ਉਸਕੇ ਸੁਨਨੇਸੇ ਉਨੋਨੇ ਆਪ
ਨੀ ਆਂਖ ਖੋਲਕਰ ਉਨਕੇ ਵਾਸਤੇ ਜਾਨਾ
ਪਰ ਸਰੀਰ ਚਲਤਾ ਨਸੇ ਫੇਰ ਅਚੇਤ ਹੋਗਏ ॥
ਜਬ ਏਹ ਹਾਲ ਦੇਖਕਰ ਸੇ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਾ
ਕਰਨੇ ਲਗਾ ਕਿ ਗਯਾਨ ਔਰ ਵੈਰਾਗ ਕਾ ਕਿਸ
ਕਾਰਨ ਨਹੀ ਉਠਤੇ ਤਬ ਏਹ ਆਕਾਸਬਾ
ਣੀ ਹੋਈ ਹੇ ਨਾਰਦ ਕਿਉ ਇਤਨਾ ਸੋਚ ਕਰ
ਤੇ ਹੋ ਏਹ ਨਾਸਤ ਜੋਗ ਨਹੀ ਜਾਗੇਗੇ ਇਨਕੇ
ਸੋਗਤ ਕਰਨੇਕੇ ਵਾਸਤੇ ਸਾਧੂ ਖੋਜੋ ਏਹ ਬਾਤ
ਸੁਨਤੇ ਹੀ ਦੁਰਾਸੇ ਸਾਧ ਢੂੰਡਤਾ ਹੂਆ ॥
ਧਾਤਾ ਤਕ ਪਹੂਚਾ ਪਰ ਕਲਪਾਰ ਕਰਕੇਕੇ
ਦੀਸਾ ਪਾਇਛਾ ਪੂਰਬ ਕ ਨਹੀ ਮੇਲਾ ॥
ਉਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮੇ ਬੈਠਾ ਥਾ ਕਿ ਆਪ ਕਾ ਦਰਸਨ
ਹੂਆ ਸੋ ਆਪ ਲੋਗ ਯਹਾ ਆਕੇ ਪੁਛੋ ॥

ਜੋਗੀ ਔਰ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਧਿਆਵਤੇ ਹੈਂ ਜਿਸਕਾ
ਸਰੂਪ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰੂਪੀ ਧਨ ਆਪਨੇ ਪਾਸ
ਰਖਤੇ ਹੋ ਔਰ ਤੁਮਾਰੀ ਤਪਸਿਆ ਕਾ ਫਲ ॥
ਕੋਈ ਪਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਤਾ ਕਿਸ ਵਾਸ
ਤੇ ਕਿ ਆਪਨੇ ਜੈ ਔਰ ਬਿਜੈ ਬੈਕੁੰਠ ਕੇ ਦੁ
ਆਰਪਾਲੋਂ ਕੋ ਐਸੀ ਹੀ ਪਰਮਗਤਿ ਦੀਆ
ਐਸੀ ਸਾਮਰਥ ਸਿਵਾ ਤੁਮਾਰੇ ਦੂਸਰੇ ਮੇਂ ਨ
ਹੀ ਹੈ ਔਰ ਜੋ ਸਤਗੁਰ ਆਪਨੇ ਦਰਯਾਵ ਮੇਂ ਕੋ ਆਪ
ਨਾ ਦਾਸ ਜਾਨ ਕੇ ਦੀਆ ਉਸੀ ਤਰਹ ਭਗਤਿ
ਔਰ ਗਯਾਨ ਔਰ ਵੈਰਾਗ ਕਾ ਦੂਧ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ
ਉਸ ਮੇਂ ਸੁਧ ਕਰ ਦੀਜੀਏ ਜਿਸ ਸੇ ਚੋਰ ਧਰਮੋਂ ਕੇ ਸ
ਨੇ ਖਤੂਆ ਕਾ ਜਸ ਗਾਵੈ ਔਰ ਕਲਜੁਗ ਕੇ
ਜੀਓ ਕਾ ਮਨ ਸੁਧ ਪਾਵੈ ਹੋ ਜਾਵੈ ॥[illegible]
ਧਾਤੂ ਸਰਕ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਘੋਲੇ ਹੇ ਨਾਰਦ ਜੀ
ਤੁਮ ਉਦਾਸੀ ਭਿਤਰ ਗ੍ਰਿਤਾਤ ਕਰਕੇ ਜੀਤਨੇ
ਸਾਮਸੀ ਹਾਰ ਕੇ ਦਾਸ ਹੈ ਉਨ ਸਭ ਮੇਂ ਸੇ ਤੁਮ ਸੇ ਏ
ਤੇ ਆਪ ਕੇ ਭਗਤੀ ਕਾ ਦੁਧ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨੇ ਦਾਸ ਤੇ

ਉਪਾਵ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਸਮੈ ਕੇ ਅਨ
ਤਾ ਜੋ ਸਿਖੀਆ ਜਿਨੋ ਨੇ ਗਿਆਨ ਸੋ ਧਰਮ ਕੇ ਸਾਥ
ਕਰਮ ਤੇ ਸੰਸਾਰੀ ਸਤ੍ਰੂ ਪੇ ਕੇ ਬੈਕੁੰਠ ਪਹੁਚਾਏ
ਦ੍ਵਾਮ ਤੇ ਚਲਾਏ ਹੈਂ।। ਯਹ ਉਕ੍ਰਮ ਕਠਨ ਹਾਰਾ ਧਰ
ਮ ਕਿਸੀ ਸੇ ਚਲਾਯਾ ਨਹੀਂ ਜਾਤਾ ਔਰ ਉਹ ਮਾਰਗ
ਤਾਨੇਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਭੀ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਤਾ
ਇਸਲੀਏ ਜੋ ਕੋਈ ਸ੍ਰੀਮਤ ਭਾਗਵਤ ਸਰੀਸ
ਨਸੇ ਸੁਨੇ ਉਸ ਕੇ ਹਿਰਦੇ ਮੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਤਾ ਹੈ।।
ਜੋ ਕਥਾ ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਰਾਜਾ ਪਰੀਛਤ ਕੋ ਸੁਨਾ
ਈ ਥੀ ਵੁਹੀ ਕਥਾ ਸੁਨਨੇ ਸੇ ਭਕ੍ਤੀ ਔਰ ਗਿਆ
ਨ ਔਰ ਵੈਰਾਗ ਕੇ ਭੀ ਸਾਮਰਥ ਹੋ ਕਰ ਦੁਖ
ਉਨਕਾ ਛੁਟ ਜਾਇਗਾ। ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ ਚਰਨੋਂ ਸੇ
ਮੇ ਪ੍ਰੇਮ ਬਢਨੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਇਸ ਸੇ ਉਤਮ ਕੋ
ਈ ਦੂਸਰਾ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।। ਇਹ ਬਾਤ ਸੁ
ਨਕਰ ਨਾਰਦ ਜੀ ਬੋਲੇ ਮਹਾਰਾਜ ਮੈਂ ਨੇ ਵੇਦ
ਔਰ ਗੀਤਾ ਕਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹ ਕਰ ਗਿਆਨ ਔ
ਰ ਵੈਰਾਗ ਕੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਜਗਾਯਾ। ਪਰ ਉਸ ਸੇ

ਉਨਨੇਕੀਸਾਅਰਥਨਜੀਨੂੰਟੀ ਸ੍ਰੀਮਤਭਾਗਵ
ਤਕਹਨੇਸੇਕਿਸਤਗੰਜਾਗੇਗੇ ਸੌਤਕੁਆਰਕੋ
ਨੇਕਹਾਹੈਨਾਰਦ ਸਬਦੈਂਗਾਗੇਕਾਸਾਰ ਸ੍ਰੀਮ
ਤਭ੍ਰਾਗਵ੍ਤਸਮਾਨਸਚਾਹੀਏ ਉਸਕੇਏਕ
ਏਕਸਲੋਕਜੋਗਪਦੈਸੇਂਘੇਰੇਕਾਆਰਥਹੈ
ਸਤਕਾਭਗਾਹੈਪਜਿਸਤਕਾਦੂਧਸੇਂਘੀ
ਰਹਤਾਹੈ ਜੇਮਥਤਕ ਉਸਕੋ ਸਾਥਉਪਾਇਕੈ
ਦੂਧਸੇਨਜੀਨਿਕਾਸਤੇ ਤਬਤਕਘੀਕਾਸੁ
ਆਦਦੂਧਸੇਨਹੀਮਿਲਤਾ ਏਸੇਹੀਤਰਾਸਬ
ਬੇਦਔਰਪੁਰਾਣਹੁਕੇ ਬਿਆਸਜੀਨੇਮਥਨਕਰ
ਕੇ ਉਸਕਾਤਤ ਸ੍ਰੀਮਤਭਾਗਵਤਸੇਂਲਿਖਾਹੈ
ਔਰਨਾਰਦਜੀਤੁਮਜਾਨਧੂਨਕਰਕੇਭੂਲ
ਤੇਤੇ ਸ੍ਰੀਮਤਭਾਗਵਤਕੇਦਸਸਲੋਕ
ਮੂਲਸੇਸ੍ਰੀਨਾਰਾਇਣਜੀਨੇਬ੍ਰਹਮਾਕੋ
ਉਪਦੇਸਕੀਆ ਔਰ ਤੁਮਨੇ ਉਨਸੇਸੁਨਕ
ਰ ਬੇਦਬਿਆਸਸੇਕਹਾ ਬੇਦਬਿਆਸਜੀ
ਨੇਉਸੇਕਹਾ ਉਸੇਭਾਗਵਤਪਰਗਟਹਾ॥

ਤਿਨਕਥਾਸਾਚਾਰਿਸੀਕਾਦੂਖਦੂਰਿਹੋਇ ਅਉਰ
ਸੰਸਾਰ ਰੂਪੀਸਮੁਦ੍ਰਸੇ ਉਤ੍ਰਾਰਣੇਵਾਲੀਹੈ॥
ਇਹ ਬਚਨਸੁਨਤੇਸ੍ਰੀ ਨਾਰਦਜੀਹਾਥਜੋੜ
ਕਰਿਬੋਲੇਕਿ ਆਪਨੇ ਬੜੀ ਦਯਾਕਰਕੇਇਹਨਾ
ਕਹਾ ਅਉਰ ਹਮਾਰੇ ਬੜੇਭਾਗਸੇ ਜੋ ਆ
ਪਕਾਦਰਸਨਮਿਲਾ। ਬਿਨਾਭਾਗੋਕੇਸਤ
ਸੰਗਨਹੀਮਿਲਤਾ ਅਬਇਹਬਤਲਾਈ
ਏ ਕਿਇਸਭਾਗਵਤਰੂਪੀਗਿਆਨ, ਪਾਸਕੇ
ਕਿਸਤਰਹਸੇ ਕਰਨਾਪਰਮੇਸ੍ਵਰਨਾਚਾਹੀਏ॥
ਅਉਰ ਕਿਤਨੇ ਦਿਨਾਂਮੇਇਹਯਗ੍ਯਪੂਰਾ,
ਹੋਤਾਹੈ॥ ਤੀਸਰਾਅਧਿਆਇ॥
ਸਨਤਕੁਮਾਰਜੀਕਹਤੇਕਿ ਸ੍ਰੀਮਤਭਾਗਵਤ
ਯਗ੍ਯਸਪਤਾਹਕੀਬਿਧਿ ਬਰਨਨਕਰਨਾ
ਅਉਰ ਜੋ ਸ੍ਰਦ੍ਰਦਾਨਲੇਸੇਕਰਨਾ॥
ਸਨਤਕੁਮਾਰਜੀਬੋਲੇਹੇਨਾਰਦਮੁਨੀ ਤੁਮ
ਨੇਬਹੁਤਅਛੀਬਾਤਪੂਛੀਹੈ ਰਿਦ੍ਰਾਆਗੇਮੇ
ਗੰਗਾ ਕਿਨਾਰੇ ਬ੍ਰਿਤਯਗ੍ਯਕਰਨੇਵਾਸਤੇ
ਅਛਾਅਸਥਾਨਹੈ। ਦਾਨਸਬਤੇਕੀਤਾ

ਧਾਮਪਨੀਹੋਕਰ ਧਨੁਤਸੇ ਸਿਧੀਸਦਾਰਹੋਸੁ
ਨੀਸ੍ਵਰ ਰਸਾਨ ਧਮਕੇ ਕਾਨੇਵਾਲੇ॥
ਰਹਤੇਹੈਂ॥ ਉਸਜਗਤੁਮਾਰੇ ਕਥਾਰੂਪੀਜ
ਰਸਾਕਰਕੇ ਰਸਾਨਸੋਂ ਵੈਰਾਗਮਾਭੀ ਤਰਹੁ
ਹੋਕਰ ਜਾਗਉਠੇਗੇ ਆਰ ਭੁਗਤੀਕਾ ਸਬਦੁਖ
ਛੁਟਜਾਇਗਾ ਐਸਾ ਧਾਤੁ ਸਨਕਾਦਕ
ਜੀਬੋਲੇ ਮਹਾਰਾਜ ਧੰਨਾਤੁਮਾਰੇ ਚਰਨੋਂ
ਤਜਗਾ ਨਹੀਹੋਤਾ ਇਸਲੀਏਆਪਭੀ
ਹਮਾਰੇਸਾਥਚਲੀਏ ਐਸਾਬਚਨ ਸੁਨਤੇਸ
ਸਨਕਾਦਕ ਚਾਰੋ ਭਾਈ ਆਰ ਨਾਰਦਜੀ
ਧਰਤੀ ਨਾਰਾਯਹੁ ਸੇਵਨਕਰ ਹਰਿਦੁਆ
ਰੇਗੰਗਾਕਿਨਾਰੇ ਆਨ ਪਹੁਚੇ ਉਨੋਨੇ ਬਿ
ਖੀਨੰਦ ਆਰਸੁਨੀ ਸੁਰੇਮੇ ਜੋਵਹਾਪਰਬੇਕ
ਹਾ ਹਮਾਏਸਸਥਾਨਪਰ ਭਾਗਵਤਰੂਪੀਜ
ਗ੍ਯਾਕਰਤੇਹੈ ਜਿਸਕੇ ਕਥਾਰੂਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਪੀਨੇਕੀਇਛਾਹੋ ਓਹਆਨਕਰਸੁਨੇ ਐਸਾ
ਚਾਰਸੁਨਤੇਹੀ ਭ੍ਰਿਗੁ ਔਰ ਵਸਿਸ਼ਟ ਔਰ
ਚ੍ਯਵਨਔਰ ਮੇਧਾਤਿਥੀ ਔਰ ਗੌਤਮਔਰ

ਰ ਪਰਾਸਰ ਔਰ ਦਧੀਚ ਮੈਤ੍ਰ ਮਾਰਕੰਡੇ ਚੇ
ਟ ਬਿਆਸ ਪਰਾਸਰਾਦਿਕ ਜੇਤਨੇ ਰਿਖੀ
ਸੁਰ ਔਰ ਮੁਨੀਸ੍ਵਰ ਉਸ ਤੀਰਥ ਪਰ ਗਏ ਤੇ
ਥੇ ਵ੍ਰਗ ਸਬ ਆਏ ਔਰ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਰਿਖੀਸ
ਰੋ ਔਰ ਮੁਨੀਸਰੋਂ ਕੇ ਬੇਦ ਜੋ ਮੂਰਤਿਮਾਨ ਥੇ
ਔਰ ਗੰਗਾ ਜੀ ਇਤ੍ਯਾਦੀ ਨਦੀਆ ਔਰ
ਗੰਧਰਬ ਔਰ ਕਿੰਨਰ ਔਰ ਜਖ੍ਯ ਔਰ
ਨਾਗ ਆਦਿਕ ਚੌਦਾ ਭੁਵਨ ਕੇ ਲੋਕ ਕਥਾਰੂ
ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਨੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਉਸ ਗਿਆਨ ਯ
ਗ੍ਯ ਮੇਂ ਆਨ ਕਰ ਇਕਠੇ ਹੂਏ ਜਬ ਨਾਰਦ
ਜੀ ਸਪਾਰਿਸਦਿ ਆਦਰ ਭਾਵ ਸੇ ਬਠਾਯਾ
ਤਬ ਵੈਸਨੌਨੇ ਔਰ ਵਿਰਕ੍ਤੋਂ ਔਰ ਗ੍ਯਾਨੀਓਂ ਨੇ
ਜੈ ਸਬਦ ਔਰ ਸੰਖਧੁਨਿ ਕਰਨਾ ਆਰੰਭ ਕੀ
ਆ ਦੇਵਤਾ ਲੋਗ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਬਿਬਾਨੋਂ
ਪਰ ਚੜ੍ਹ ਕਰ ਦ੍ਰਗ ਕਥਾ ਸੁਨਨੇ ਵਾਸਤੇ ਆ
ਬੈਠੇ ਔਰ ਗ੍ਯਾਨੀਓਂ ਪਰ ਅਸਮਾਨ ਪਰ ਫੂਲ
ਬਰਸਾਵਨੇ ਲਗੇ ਔਰ ਸਬ ਸ੍ਰੋਤਾ ਏਸਾ ਬਿ
ਚਾਰ ਮੇਂ ਚਿਤ ਲਗਾ ਕਰ ਬੈਠੇ ॥

ਕਿਦੇਖੋ ਸਨਕਾਦਕ ਔ ਨਾਰਦਜੀ ਕੈਸੇ ਲੀਲਾ
ਔਰ ਕਥਾਪ੍ਰਸੰਗ ਸ੍ਰਵਣ ਕੀਕਰਤੇ ਹੈਂ॥ ਉਸਸਮ
ਮੈ ਸਨਤਕੁਮਾਰ ਬੋਲੇ॥ ਨਾਰਦਜੀ ਸੇਕਹਾ
ਸਤ੍ਰੋਂਮੇਂ ਉਹ ਕਥਾ ਸੁਨਾਤੇ ਹੈਂ ਜੋ ਕਥਾ ਸੁਕ
ਦੇਵਜੀਨੇ ਰਾਜਾਪ੍ਰੀਖ੍ਯਤਸੇਕਹੀ ਥੀ ਤਿਸ
ਪੁਰਾਨ ਅਠਾਰਹ ਹਜਾਰ ਸਲੋਕ ਹੈਂ ਔਰ ਉਨ
ਕੇਪੜ੍ਹਨੇਸੇ ਮੁਕਤਿਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੀ ਹੈਂ॥ ਸ੍ਰੀਮਤ
ਭਾਗਵਤ ਸੁਨਨੇਕੇ ਬਰਾਬਰ ਦੂਸਰੇ ਪੁਰਾਣ
ਸੁਨਨੇ ਔਰ ਹਜਾਰੋ ਅਸ੍ਵਮੇਧ ਔਰ ਬਾਜ
ਪੇਯਜਗ੍ਯਕਰਨੇਸੇ ਫਲਨਹੀਂ ਮਿਲਤਾ॥
ਕਾਸੀ ਔਰ ਗਯਾ ਔਰ ਪ੍ਰਾਗ ਔਰ ਕੁਰਖੇ
ਤ੍ਰ ਔਰ ਪੁਸਕਰ ਆਦਿ ਕੇ ਤੀਰਥੋਂ ਕੇ ਅਸ
ਨਾਨ ਕਥਾ ਸੁਨਨੇਕੇ ਬਰਾਬਰ ਫਲਨਹੀਂ ਦੇ
ਖਤਾ ਜਬਤਕ ਜੀਸਾਮੀ ਭਾਗਵਤ ਕਥਾ
ਨਹੀਂ ਸੁਨਤੇ ਤਬਤਕ ਉਨਕੇ ਅਨੇਕ ਜਨਮੋਂ ਕੇ
ਪਾਪ ਗਰਜਤੇ ਹੈਂ॥ ਜੀਸਤ੍ਰੁਪ੍ਰੀਤ੍ਭਾਗਵਤ
ਸੁਨਤੇ ਹੈਂ ਉਨਕੇ ਪਾਪ ਐਸੇ ਤਰਹ ਛੂਟਕਰ ਭਾ
ਗਜਾਤੇ ਹੈਂ। ਜੈਸੇ ਤਰਹ ਸੂਰਜ ਨਿਕਲਸ

ਏਤੇ ਅੰਧੇਰ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਜੋ ਮਨੁਖ ਏਤ
ਪ੍ਰਤਿ ਏਕ ਵਾ ਆਧਾ ਸਲੋਕ ਪਾਠ ਕਰੈ॥
ਉਸਕੀ ਭੀ ਮੁਕ੍ਤਿ ਹੋਜਾਤੀ ਹੈ ਔਰ ਜੋ ਲੋਗ
ਨਿਤ ਭਾਗਵਤ ਪੜ੍ਹਕਰ ਔਰੋਂ ਕੋ ਸੁਨਾਤੇ ਹੈਂ
ਉਨਕੇ ਕੋਟ੍ਯ ਜਨਮਾਂ ਕਾ ਪਾਪ ਜਲਕਰ
ਭਸਮ ਹੋਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਪੋਥੀ ਸ੍ਰੀਮਤ
ਭਾਗਵਤ ਸੋਨੇ ਕੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪਰ ਧਰਕਰ
ਵੈਸ੍ਨੋ ਔਰ ਸਾਧੋ ਕੋ ਦਰਸਨ ਦੇਤਾ ਹੈ॥
ਉਸਕੋ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਆਪਨੀ ਜੋਤ ਮੇ ਮਿਲਾਇ
ਲੇਤਾ ਹੈ॥ ਜਿਸਨੇ ਮਨੁਖ ਕਾ ਤਨ ਪਾਕਰ
ਭਾਗਵਤ ਕਥਾ ਨਹੀ ਸੁਨੀ ਉਸਕੇ ਧਿਕਾਰ ਹੈ
ਔਰ ਚੰਡਾਲਕੇ ਬਰਾਬਰ ਸਮਝਨਾ ਚਾਹੀਏ
ਐਸੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜਨਮੇਸੇ ਉਸਕੀ ਮਾਤਾ ਬਾਂਝ
ਰਹਤੀ ਤੋ ਅਛਾ ਥਾ॥ ਕਲਯੁਗਮੇ ਪੁਰਸ
ਔਰ ਤਪ ਦਾਨ, ਔਰ ਧਰਮ ਮਨੁਖੋਂ ਸੇ ਕੁਛ ਨ
ਹੋਤਾ ਔਰ ਮਨ ਉਨਕਾ ਏਕ ਤਰਫ ਨ
ਹੋ ਸਕਤਾ ਇਸੀ ਕਾਰਣ ਤੇ ਪਰੀਖਤ

ਨਾਰਾਇਨਨੇ ਬੇਦ ਬਿਆਸ ਜੀਕਾ ਅਵ
ਤਾਰ ਲੇਕਰ ਏਕਬਾਚ ਨਾਈ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ
ਤਾਰੋ, ਤਕਾ ਚਿਤ ਲਗਾਇਕਰ ਸ੍ਰਵਨ ਪੂਗਾ,
ਕਾ ਸਪਤਾਗਸੂ ਨੇ ਉਸਕੇ ਜਗ੍ਯ ਔਰ ਤਪ
ਔਰ ਬ੍ਰਤ ਸਬਕਾ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ,
ਆਰ ਮੁਕਤ ਪਦਾਰਥ ਮਿਲਤਾ ਹੈ। ਜਬ
ਉਧਵ ਨੇ ਏਕਾਦਸ ਸਕੰਧ ਮੇ ਸਬ ਗਿਆਨ
ਸੈਹਿਕਿਆਰੇ ਸੁਣਕਰ ਕਲਜੁਗ ਕਾ ਲਛਣ,
ਜਾਨਾ॥ ਤਬ ਸਾਮ ਸੁੰਦਰ ਕੇ ਚਰਨੋਕਾ ਧਯਾ
ਨ ਧਰਕਰ ਸੁਗਲੀ ਸੇ ਨੇਹ ਸੇ ਪੂਛਾ ਹੇ ਦੀ
ਨਾ ਨਾਥ ਆਪਤੋ ਬੈਕੁੰਠ ਧਾਮ ਕੋ ਜਾਤੇ ਹੋ
ਸੰਸਾਰੀ ਲੋਗੋਕਾ ਉਧਾਰ ਕੈਸੇ ਹੋ
ਗਾ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ, ਪਤੀ ਬੋਲੇ ਹੇ ਉਧਵ
ਤੂੰ ਬਡੀ ਨਾਗਾਪਾ, ਸੇਜਾ ਕਰ ਤਪਕਰ
ਤੁਮਾਰੀ ਸੁਰਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਮੇਰੇ ਜਾਨੇ ਉਪਰੰ
ਤੇ ਏਕ ਭਾਗਵਤ ਰੂਪੀ ਮੂਰਤੀ ਹਮਾਰੀ
ਜਗਤ ਮੇ ਰਹੇਗੀ। ਜੋ ਮਨੁਖ ਸਪਤਾ

ਭਾਗਵਤ ਸਚੇ ਮਨਸੇ ਸੁਨੇਗਾ। ਉਸਕੋ ਰਾਮ
ਕਾ ਦਰਸਨ ਹ੍ਰਿਦੇ ਮੈਂ ਹੋ ਜਾਵੈਗਾ। ਸੰਸਾਰੀ
ਲੋਗੋਂ ਕਾ ਦੁਖ ਛੁਡਾਨੇ ਵਾਲਾ ਏਹ ਪੁਰਾਨ
ਮਨਨ ਨਾ ਕਰਨੇ ਤੇ ਸਿਵਾਇ ਇਸਕੇ ਔਰ
ਕੋਈ ਦੂਸਰੀ ਬਾਤ ਮਨੁਖ ਕੇ ਮਾਇਆਰੂਪੀ
ਜਾਲ ਸੇ ਛੁਡਾਵਨੇ ਵਾਸਤੇ ਉਤਮ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਇਤਨੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਕੇ ਸੂਤ ਜੀ ਨੇ, ਸੌਨਕ
ਦਕ ਰਿਖੀਸੋਂ ਕੋ ਕਹਾ। ਜਬ ਸਮਸਤ ਕਥਾ
ਨੇ ਸਪਤਾਹ ਪਰਾਜ ਹੂ ਸ੍ਰੀਮਤ ਭਾਗਵਤ
ਸੁਨਾ ਕਰ ਆਰਤੀ ਕੀਆ ਔਰ ਸਬਕੋ ਹੀ
ਸੁਨਕੇ, ਭਗਤ ਧਉਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤਰੂਪੀ ਕਥਾ
ਕੋ ਪਤਾਪਸੇ ਹਿਰਦੇ ਮੇਂ ਧਰਕੇ ਗਯਾ, ਔਰ
ਦੈਗਾ ਜੋ ਅਚੇਤ ਪੜ੍ਹੇ ਸੇ ਜਾਨ ਲੋਕਾ
ਉਠ ਬੈਠੇ ਔਰ ਭੁਗਤਾਤੀ ਕਾ ਦੁਖ ਛੂਟ ਗਯਾ
ਔਰ ਉਨ ਕਾ ਦਰਸਨ, ਸਬ ਸਯਾਦ੍ਰਾਲੋਪਾ
ਕਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸੌਹਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮੀ ਕਹਨੇ ਲ
ਗੋਆਰ ਭਕ੍ਤੀ ਅਰਗਜਾਨ ਔਰ ਵੈਰਾਗ ਕਾ
ਦਰਸਨ ਮਿਲਨੇ ਸੇ ਉਨਕੇ ਭਗਤੀ ਉਤਪੀ,

ਹੁਈ ਔਰ ਕਲ ਜੁਗ ਕਾ ਦੁਖ ਜਾਤਾ ਰਹਾ।
ਔਰ ਸਭ ਕਿਸੀ ਕਾ ਮਨ ਸਪਤਾਹ ਸੁਨਕਰ
ਸੁਧ ਔਰ ਇਕਾਗ੍ਰ ਚਿਤ ਹੋ ਗਇਆ

॥ ਚੌਥਾ ਅਧ੍ਯਾਇ ॥

ਸਪਤਾਹ ਸੁਨਨੇ ਵਾਲੇ ਸੰਪੂਰਨ ਮਨੁਖੋਂ ਕੋ
ਨਾਰਾਇਣ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਦੇਨਾ ਔਰ ਦੇ
ਤੀਨਾਂ ਆਤਮਦੇਵ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਾ ਜਿਸ
ਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਥੀ ॥ ॥

ਸੂਤ ਜੀ ਨੇ ਸੌਨਕਾਦਿਕ ਸੇ ਕਹਾ ਤਬ ਸਭ
ਬੈਸਨਵ ਔਰ ਰਿਖੀਸ੍ਵਰ ਸਪਤਾਹ ਸੁਨਕਰ
ਏਕਾਗ੍ਰ ਚਿਤ ਹੋ ਗਏ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਵਾਨ ਕੀ
ਜਾਗੀ ਸਾਂਵਲੀ ਮੂਰਤ ਮੋਹਨੀ ਅਤ ਪੀ
ਤੰਬਰ ਓਢ ਔਰ ਤੁਲਸੀ ਔਰ ਮੁਕਟ
ਔਰ ਕੁੰਡਲ ਜੜਾਊ ਪਹਨ ਕੇਸਰ ਔਰ
ਚੰਦਨ ਕਾ ਤਿਲਕ ਮਾਥੇ ਪਰ ਲਗਾਏ ਹੂ
ਏ ਔਰ ਉਧਵ ਆਦਿਕ ਬੈਕੁੰਠ ਬਾਸੀ
ਭਗਤੋਂ ਕੋ ਸਾਥ ਲੀਏ ਹੂ ਸਭਾ ਮੇਂ
ਮੇਂ ਆਨਕਰ ਸਭ ਕੋ ਦਰਸਨ ਦੀਆ।

ਅੰਮ੍ਰਤ ਰੂਪੀ ਕਥਾ ਸੁਨਕਰ ਪਾਲੇਤੇ ਸਾ
ਧੂ ਔਰ ਵੈਸ਼ਨਵੋਂ ਕੇ ਹ੍ਰਿਦੈ ਮੈਂ ਸਾਅਮੂਰਤੀ
ਦਿਖਲਾਏਗੀ ਸੋ ਪ੍ਰਗਟ ਮੈਂ ਭੀ ਸਬ
ਕਿਸੀ ਨੇ ਉਸਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਆਪਨਾ
ਆਪਨਾ ਜਨਮ ਸਫਲ ਜਾਨਾ ਔਰ ਥੋੜੇ ਕੂੰਟ
ਨਾਬਕੇ ਦੇਖਤੇ ਹੈਂ ਜਿਤਨੇ ਵੈਸ਼ਨਵ ਔਰ
ਰਿਖੀਸ੍ਵਰ ਉਸ ਸਭਾ ਮੇਂ ਬੈਠੇ ਥੇ ਜੈ ਜੈ ਬੋਲ
ਕਰ ਉਠ ਖੜ੍ਹਾ ਹੂਆ ਔਰ ਮਲਿਆਗਰ ਚੰ
ਦਨ ਔਰ ਫੂਲੋਂ ਕੀ ਬਰਖਾ ਉਨ ਪਰ ਕਰਨੇ ਲਗੇ
ਔਰ ਧੂਪ ਦੀਪ ਨੈਵੇਦਿ ਸੇ ਪੂਜਾ ਕਰਕੇ
ਫਿਰ ਸੰਖ ਆਦਕ ਬਜਾਏ ਇਹ ਸਾਮ੍ਹਣਾ
ਰੇ ਕੌਤਕ ਕੀ ਇਹ ਸਬ ਆਨੰਦ ਦੇਖ[illegible]
ਨਾਰਦ ਮੁਨੀ ਬੋਲੇ ਹੇ ਸੰਤ ਕੁਮਾਰ ਜੀ
ਆਪਨੇ ਜੈਸਾ ਪਤਾਪ ਬਰਨਨ ਕੀਆ ਇਸ
ਸੋ ਜੈਸਾ ਜੈਸਾ ਨੇ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਉਸ
ਥਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋਏ ਅਰ ਮਨ ਕੂ ਪਰਦੀਪਨਾਹੁ
ਰੇ ਅਬ ਔਰ ਕੌਨ ਕੌਨ ਲੋਗ ਇਹ ਅੰਮ
ਤ ਰੂਪੀ ਕਥਾ ਸੁਨਕਰ ਭਵ ਸਾਗਰ ਪਾਰ

ਉਤਰੇਗੇ ਉਨ੍ਹ ਕਾ ਹਾਲ ਬਰਨਨ ਕੀਜੀਏ
ਸਾਤਕ੍ਰ ਮਹਾਤਮੇ ਕਹਾ ਜੋ ਕਲਜੁਗ ਕੇ ਮਨੁਖ
ਬੜੇ ਪਾਪੀ ਅਰ ਦੁਸਟ ਔਰ ਲਾਲਚੀ ਅਰ
ਝੂਠੇ ਅਰ ਚੁਗਲ ਔ ਕਾਮੀ ਉਤਪੰਨ ਹੋਂਗੇ
ਅਪਨੇ ਕ੍ਰੋਧ ਸੇ ਆਪ ਜਲ ਮਰਤੇ ਹੈਂ॥ ਇਹਲੋ
ਕਥੀ ਸਪਤਾਹ ਜਗ ਸੁਨਨੇ ਸੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਕ
ਰ ਮੁਕਤਪਦਵੀ ਕੋ ਪਹੁਚੇਗੇ ਔਰ ਜੋ ਕੋਈ
ਕਲਜੁਗ ਮੇ ਮਾਤਾ ਔਰ ਪਿਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਛੋ
ਰ ਅਪਨੇ ਕਰਮ ਔ ਧਰਮ ਸੇ ਰਹਤ ਔਰ ਲੋ
ਭੀ ਘਰਤ੍ਰਾਦੂ ਆਸਕ੍ਤ ਅਰ ਚੋਰ ਅਧਰਮ
ਹੋਗਾ ਤਉ ਭੀ ਇਹੋ ਕਥਾ ਸੁਨਨੇ ਸੇ ਭਵਸਾ
ਸੇ ਤਰ ਜਾਇੰਗੇ ਅਬ ਹਮ ਏਕ ਕਥਾ
ਪੁਰਾਣੀ ਤੁਮ ਸੇ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਸੁਨੋ ਦਖਣ ਦਿ
ਸਾ ਮੇ ਤੁੰਗਭਦ੍ਰਾ ਨਾਮ ਏਕ ਨਦੀ ਹੈ ਉਸਕੇ
ਕਿਨਾਰੇ ਮੈ ਏਕ ਨਦੀ ਨਜਦੀਕ ਨਗਰ ਥਾ ਉਸ
ਕਿਨਾਰੇ ਏਕ ਆਤਮਾਦੇਵ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੰਡਤਾ
ਔਰ ਤੇਜਵਾਨ ਔਰ ਧਰਮਾਤਮਾ ਰਹਤਾ ਥਾ
ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਧੁੰਧਲੀ ਨਾਮ ਥ

ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਸਿਣਗਾਰ ਸੰਸਾਰੀ ਮਾਇਆ ਮੇਂ ਫ
ਸੀ ਹੂਈ ਥੀ ਅਰ ਆਪਨੇ ਪਤੀ ਕੋ ਸਚਤਰਾਸੇ
ਦੁਖ ਦੇਤੀ ਥੀ ਪਰ ਵੋਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਗਿਆਨੀ ਪਰਮੇ
ਸ੍ਵਰ ਕੀ ਇੱਛਾ ਸੇ ਸੀਤ ਤਰਾਸ ਸਹਾਰ ਕਰ ਉਸੀ ਕੇ
ਸਾਥ ਆਪਨੇ ਦਿਨ ਕਾਟਤਾ ਥਾ ਜਬ ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮ
ਨ ਬੂਢਾ ਹੂਆ ਅਰ ਪੁਤ੍ਰ ਉਸਕੇ ਘਰ ਮੇਂ ਨ ਭਯਾ
ਤਬ ਉਸਨੇ ਸੰਤਾਨ ਹੋਨੇ ਵਾਸਤੇ ਬਰਤ ਅਨੇਕ
ਰਖਨਾ ਆਰੰਭ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਗਾਏਂ ਔਰ ਸੋਨਾ
ਬ੍ਰਾਹਮਣੋਂ ਕੋ ਦਾਨ ਦੀਆ ਤਿਸ ਪਰ ਭੀ ਉਸਕੀ
ਇੱਛਾ ਪੂਰਨ ਨ ਭਈ ਤਬ ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਪਨੇ
ਮਨ ਮੇਂ ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ ਹੋਕਰ ਘਰ ਸੇ ਨਿਕਲ
ਗਿਆ ਔਰ ਆਪਨੇ ਸਰੀਰ ਤ੍ਯਾਗਨੇ ਕੀ
ਇੱਛਾ ਰਖਕਰ ਬਨ ਮੇਂ ਚਲਾ ਗਯਾ ਜਬ ਦੁਪ
ਹਰ ਕੇ ਪਿਆਸ ਸੇ ਬਹੁਤ ਬ੍ਯਾਕੁਲ ਹੋਕਰ ਤ
ਲਾਬ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਸ੍ਨਾਨ ਕਰਕੇ ਪਾਨੀ ਪੀਯਾ
ਔਰ ਉਸੀ ਜਗਹ ਬੈਠ ਕਰ ਸੰਤਾਨ ਹੋਨੇ ਵਾ
ਸਤੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨੇ ਲਗਾ ਤਬ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੀ
ਇੱਛਾ ਸੇ ਏਕ ਸੰਨਿਆਸੀ ਮਹਾਪੁਰਖ ਉਸ ਤਾ

ਲਾਗਾ ਪਰ ਆਗਨ ਪਹੁੰਚਾ ਤਬ ਬ੍ਰਾਹਮਨ ਨੇ ਉਸ
ਕਾ ਤੇਜ ਦੇਖਕਰ ਬੜੇ ਆਦਰ ਭਾਵ ਸੇ ਅਪਨੇ
ਪਾਸ ਬੈਠਾਲਾ ਜਬ ਉਸ ਮਹਾਪੁਰਸ਼ ਨੇ ਪੂਛਾ
ਕਹੋ ਬ੍ਰਾਹਮਨ ਦੇਵਤਾ ਤੁਮ ਇਸ ਬਨ ਮੇ ਕਿਸ
ਕਾਰਨ ਹੋ ਉਦਾਸ ਬੈਠੋ ਅਪਨੇ ਸੋਚ ਕਾ ਹਾਲ
ਹਮੇ ਬਤਲਾਓ ਦੇਖ ਤਬ ਸੁਨ ਤੇਜੀ ਬ੍ਰਾਹਮਨ ਆ
ਸੂਤ੍ਰ ਬੈਠ ਆਰ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ ਬੋਲਾ ਮਹਾਰ
ਜ ਮੈਨੇ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਬੜਾ ਪਾਪ ਕੀਆ ਥਾ ਕਿ
ਸ ਲੀਏ ਮੇਰੇ ਸੰਤਾਨ ਨਹੀ ਹੂਈ ਬੇਟਾ ਨ ਹੋਨੇ ਸੇ
ਪਿਤਰ ਨਰਕ ਮੇ ਜਾਤੇ ਹੈਂ॥ ਐਸਾ ਦੁਖ ਸਮਝ ਕ
ਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਾਣ ਦੇਨੇ ਕੋ ਯਹਾਂ ਆਇਆ ਹੂੰ
ਜਗਤ ਮੇ ਜਿਸ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਹੀ ਉਸ ਕਾ ਜਨਮ ਲੇ
ਨਾ ਅਰ ਜੀਨਾ ਬ੍ਰਿਥਾ ਹੈ ਔਰ ਉਸ ਕੇ ਘਰ
ਆਰ ਕੁਲ ਪਰ ਧਿਕਾਰ ਹੈ ਆਰ ਮੇਂ ਐਸਾ ਅ
ਭਾਗੀ ਹੂੰ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਾਲੀ ਹੂਈ ਗਾਇ ਭੀ ਬਾਂ
ਝ ਹੈ ਅਰ ਮੇਰਾ ਲਗਾਇਆ ਹੂਆ ਬ੍ਰਿਛ ਭੀ
ਨਹੀ ਫਲਤਾ ਜੋ ਫਲ ਬਜਾਰ ਸੇ ਮੋਲ ਲਾਤਾ
ਹੂੰ ਉਹ ਭੀ ਸੂਕ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਜਬ ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮ

ਨੂ ਏਸਬ ਬਾਤ ਅਪਨੀ ਮਾਤਾ ਪੁਰਸ ਸੋਕ ਕਰ
ਬਹੁ ਬਿਰਲਾਪ ਕਰਨੇ ਲਗਾ ਤਬ ਉਸ ਮਾ
ਪੁਰਖ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਬਹੁਤ ਧੀਰਜ ਦੇਕਰ ਬੋਲਾ
ਸੋ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਣੇ ਵਾਸਤੇ ਬਿਚਾਰ ਕਰਤਾ ਹੂੰ
ਤੂੰ ਉਦਾਸ ਮਤ ਹੋ ਉਸ ਮਾਤਾ ਪੁਰਸ ਸੇ ਬ੍ਰਾ
ਹਮਣ ਕੀ ਕਰਮ ਰੇਖਾ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹਾ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹ
ਮਣ ਤੇਰੇ ਭਾਗ ਮੇਂ ਸੰਤਾਨ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ॥ ਇਸ
ਲੀਏ ਸਾਤ ਜਨਮ ਤਕ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਉਤਪੰਨ ਨਹੋ
ਗਾ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਚਿੰਤਾ ਛੋਡ ਕਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਾਣ ਦੇ
ਤਾ ਹੈ ॥ ਸੰਸਾਰੀ ਮਾਇਆ ਸੂੰ ਦੀਨੇ ਆਰ ਜਗਤੁ
ਮੇ ਸਿਵਾਏ ਦੁਖ ਕੇ ਸੁਖ ਨਹੀਂ ਮਿਲਤਾ ਔਰ ਕ
ਲ ਜੁਗ ਮੇਂ ਪੁਤ੍ਰ ਸਬ ਕੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ
ਤੇ ਬੇਟਾ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਤਾ
ਅਪਨੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਔਰ ਸਹੁਰੇ ਔਰ ਸਾਲੇ ਕੀ
ਆਗਿਆ ਮੇਂ ਰਹਤਾ ਹੈ ॥ ਔਰ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੋ ਦੁਖ
ਦੇਤਾ ਹੈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਔਰ ਭ੍ਰਾਤੀ ਔਰ ਪੁਤ੍ਰ ਸਬ
ਅਪਨੇ ਮਤਲਬ ਕੇ ਸਾਥੀ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ॥ ਤਿਸ ਪਰ
ਭੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਐਸਾ ਜਾਲ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁਸ਼

ਮੇ ਸੀਸਾਰੀ ਭੋਗ ਮਨ ਆਪਨਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਔਰ
ਪੁਤ੍ਰ ਮੇ ਲਗਾਤੇ ਹੈਂ ਅਰ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕਾ ਸਿਮਰ
ਨ ਨਹੀ ਕਰਤੇ ਇਸ ਲੀਏ ਉਨ ਕੇ ਨਰਕ ਮੇ
ਜਾ ਕਰ ਦੁਖ ਭੋਗਨਾ ਪੜਤਾ ਹੈ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੂ
ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਇਛਾ ਛੋਡ ਕਰ ਹਰਿ ਚਰਣੋ ਕਾ ਧਿਆਨ
ਲਗਾਈਏ ਜਿਸ ਸੇ ਤੁਝੇ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਮਿਲੇਗਾ
ਐਹ ਬਾਤ ਸੁਨ ਕਰ ਬ੍ਰਾਹਮਨ ਬੋਲਾ ਹੇ ਮਹਾ
ਰਾਜ ਮੁਝ ਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਉਤਪਤਿ ਹੋਨੇ ਕੇ ਸਿਵਾਇ
ਕੁਛ ਬਿਚਾਰ ਔਰ ਗਿਆਨ ਨਹੀ ਸੁਹਾਤਾ
ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਕੇ ਏਕ ਬੇਟਾ ਮੁਝ ਕੋ ਦੀਜੀ
ਏ। ਨਹੀ ਤੋ ਤੁਮਾਰੇ ਪਰ ਪ੍ਰਾਣ ਦੇਤਾ ਹੂੰ ਜਬ
ਸੀਆ[illegible] ਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮਨ ਕੀ ਐਹ ਦਸ਼ਾ ਦੇਖੀ
ਤਬ ਫਿਰ ਤਿਸ ਸੇ ਸਮਝਾ ਕਰ ਕਹਾ। ਹੇ ਬ੍ਰਾ
ਹਮਣ ਤੂ ਸੰਤਾਨ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਰਾਜਾ। ਚੰਦ੍ਰਕੇਤ
ਨੇ ਦਸ ਹਜਾਰ ਰਾਣੀ ਸੇ ਬਿਆਹ ਕੀਆ
ਤਿਸ ਪਰ ਭੀ ਬੇਟੇ ਕਾ ਸੁਖ ਨਹੀ ਪਾਇਆ
ਇਸੀ ਤਰਾ ਪਰਬਤ ਸੀ ਰਾਜਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ
ਚਾਹਨਾ ਸੇ ਮਰ ਗਏ। ਔਰ ਮੇਰੇ ਉਨ ਕਾ

ਸਿਧ ਨ ਹੂਆ ਜੋ ਲੋਕ ਤ੍ਰਸਨਾ ਜੀਤਨੈ ਉਨਕਾ
ਉਦਮ ਭੀ ਨਿਸਫਲੋ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲੀਏ
ਸੰਤਾਨ ਕੀ ਇਛਾ ਛੋਡ ਦੇ ਇਹ ਬਾਤ ਸੁਨਕ
ਰ ਬ੍ਰਾਹਮਨ ਸੇ ਕਹਾ ਆਪਨੇ ਜੋਤਸੀ ਬਾਤ ਕਹੀ
ਆਪ ਕੀ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਮੇਰੇ ਚੀਤ ਮੇਂ ਏਕ ਭੀ ਨਹੀ
ਧਸਤੀ ਦਇਆ ਕਰ ਕੇ ਕੋਈ ਐਸਾ ਉਪਾਵ
ਕੀਜੀਏ ਜਿਸ ਮੇਂ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋ ਇਸ ਮੇਂ ਉਸਕਾ
ਹਠ ਦੇਖ ਕਰ ਸੰਨਿਆਸੀ ਨੇ ਏਕ ਫਲ ਉਸਕੇ
ਹਾਥ ਮੇਂ ਦੇ ਕਰ ਕਹਾ ਤੂੰ ਏ ਫਲ ਲੇ ਜਾ ਕਰ
ਆਪਨੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਖੁਲਾਦੇ ਪਰਮੇਸੁਰ
ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਗਾ। ਜਬ
ਓਹ ਸੰਨਿਆਸੀ ਫਲ ਦੇ ਕਰ ਕਿਸੀ ਤਰਫ ਚ
ਲਾ ਗਯਾ ਤਬ ਆਤਮ ਦੇਵ ਘਰ ਪਹੁੰਚਾ
ਔਰ ਆਪਨੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੇ ਬੋਲਾ ਇਸ ਫਲ ਕੋ ਖਾਨੇ
ਸੇ ਤੇਰੇ ਲੜਕਾ ਹੋਗਾ। ਇਹ ਬਾਤ ਕਹ ਕਰ
ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇਵਤਾ ਕਹੀਂ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਗ
ਏ ਇਤਨੇ ਮੇਂ ਏਕ ਸਖੀ ਉਸਕੇ ਪਾਸ ਆਈ

ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਸੇਵਕ ਕਾ ਏਹ ਫਲ ਸੇ ਦੇ
ਸੁਆਮੀ ਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਣੇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਕਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਆਪਣੇ
ਦੀਆਂ ਤੌ ਪਰਮੇਸਰ ਗਰਭ ਰਹਨੇ ਕੇ ਉਰਸੇ ਨਾਮ
ਉਂਗੀ ਗਰਭ ਵਤੀ ਹੋਇ ਸਤ੍ਰੀ ਕਾ ਜੀਅ ਚਲਾ ਕਰ
ਉਸ ਸੇ ਭੋਜਨ ਨਹੀ ਖਾਇਆ ਜਾਤਾ ਰਾਕ ਤੋ
ਲੋਸੇ ਮੁਸ਼ੇ ਰਲਨੇ ਇਤਿਨੇ ਸੇ ਦੁਖ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ
ਕੋਤੀ ਤਕ ਚੈਨਾ ਪੜੇਗਾ ਜੋ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ
ਉਸੇ ਏਹ ਛੁੜਨਾ ਆਹਾਰ ਦੇਨੇ ਚ ਜਾਵੇਗੇ ਸੇ
ਏਧਿਆਂ ਪੜੇਗਾ ਆਰ ਜਨ ਦੁ ਸੋਸੇ ਬਹੁਤ ਦੁ
ਖ ਹੋਗਾ ਕਦਾਚਿਤ ਤਲ ਨੂ ਕਾ ਪੇਟ ਸੇ ਹੋਤੇ
ਜਾਵੈ ਤੌ ਸੇਰੇ ਪਾਸ ਨੇ ਕਲ ਜਾਵੈਗੇ ਅਰ ਸੇਰਾ
ਸਰੀਰ ਕੋਮਲ ਤੋ ਦੁਖ ਕੈ ਸਹੂੰਗੀ ਜਬ ਪਾਧਿ
ਕਸਲ ਸੇ ਲੜਕਾ ਭੀ ਹੂਆ ਤਬ ਉਸ ਕੇ ਪਾਲਨੇ
ਸੇ ਬਹੁਤ ਕਸਟ ਹੋਗਾ ਬਾਲਕ ਕਪੜੇ ਅਰ ਬਿ
ਛਾਵਨੇ ਕੋਮਲ ਮੂਤ੍ਰ ਸੇ ਭ੍ਰਸਟ ਕਰ ਦੇਤਾ ਹੈ ॥
ਉਸ ਦੁਰਗੰਧ ਸੇ ਮਨ ਮੇ ਗਿਲਾਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜੋ
ਏਗਾ ਇਸ ਸਬ ਦੁਖ ਕੇ ਉਨਾਂ ਦੇਨੇ ਸੇ ਬਾਂਝ

ਅਰਥੋਪਦ੍ਰਾ ਅਛੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਜਿਨਕੇ ਗਰਭ
ਕਾ ਦੁਖ ਹੋਤਾ ਹੈ ਉਨਕਾ ਪੜਤਾ ਐਸੀ ਐਸੀ
ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਉਸ ਧ੍ਯਾਨ ਸੇ ਹੀਨੇ ਆਪਨੇ ਸ
ਤੇ ਲੀਏ ਕਰਕੇ ਛਿਨ ਛਿਨ ਜੋ ਪਾਇਆ
ਹੈ ਤਿਸਕਾ ਸਬ ਹੋਤਾ ਅਰ ਆਪਨੇ ਪਤੀ ਸੇ
ਝੂਠ ਕਹਦੀਆ ਜੈਸੇ ਨੇ ਫਲ ਪਾਈਆ
ਜੈਸੇ ਕਿਨ ਉਪਰਾਂਤ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਨੀ ਕੀ ਬ
ਹਨੇ ਦਾ ਆਕਰ ਪੂਛਾ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਨ ਤੁਮ ਇਨ
ਸੈਸੇ ਬਹੁਤ ਦੁਖਲੀ ਅਰ ਉਦਾਸ ਮਾਲ
ਮ ਹੋਤੀ ਹੋ ਇਸਕਾ ਕਯਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਤਬ ਉਸ
ਕੀ ਬਹਨ ਸੇ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਨੇ ਏਕ ਫਲ
ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਨੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਕਰੀ ਮੇਲਾ ਕਰ ਮੁਝੇ ਦੀ
ਆ ਥਾ ਸੋ ਮੈਂਨੇ ਗਰਭ ਕੇ ਦੁਖ ਸੇ ਡਰ
ਕਰ ਗਊ ਕੋ ਖਿਲਾਇਆ ਅਰ ਆਪਨੇ ਪਤੀ ਸੇ ਛ
ਲ ਪਾਨੇ ਕਾ ਗਲ ਝੂਠ ਕਹਦੀਆ ਅਰ ਗਰ
ਭ ਹੋਨੇ ਕੀ ਇਸ ਬਾਤ ਕਾ ਉਤਰ ਕਯਾ ਦੂੰਗੀ
ਇਸ ਕਾਰਨ ਸੇ ਉਦਾਸ ਰਹਤੀ ਹੂੰ ਇਤਨਾ
ਤਸਨ ਕਰ ਉਸ ਕੀ ਬਹਿਨ ਬੋਲੀ ਤੂੰ ਕਛ

ਚਿੰਤਾ ਮਤ ਕਰ ਮੇਰੇ ਏਕ ਮਹੀਨੇ ਕਾ ਗਰਭ
ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਆਪਨੇ ਪਤੀ ਸੇ ਕਹਦੇ ਕਿ ਮੁਝਕੋ ਗਰਭ
ਰਹਾ ਹੈ ਜਬ ਮੇਰੇ ਲੜਕਾ ਹੋਗਾ ਤਬ ਮੈਂ ਉਹ ਬਾ
ਲਕ ਤੁਝੇ ਦੇਕਰ ਉਸਕੋ ਤੇਰਾ ਬੇਟਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਕੇ
ਦੂਧ ਪਿਲਾਇਆ ਕਰੂੰਗੀ ਇਸ ਬਾਤ ਕੀ ਖਬਰ
ਤੇਰੇ ਪਤੀ ਕੋ ਨ ਹੋਗੀ ਔਰ ਜੋ ਫਲ ਤੇਰਾ ਸ੍ਵਾਮੀ
ਲਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਆਪਨੀ ਗਾਇ ਕੋ ਖਿਲਾਦੇ
ਐਸੀ ਬਾਤ ਸੁਨਤੇ ਹੀ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਨੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਕਰ
ਉਸ ਫਲ ਗਾਇ ਕੋ ਖਿਲਾਇ ਦੀਆ ਔਰ ਆਪਨੀ
ਬਹਿਨ ਕੋ ਆਤਮਦੇਵ ਸੇ ਛਿਪਾਕਰ ਆਪਨੇ
ਘਰ ਮੇਂ ਰਖਾ ਜਬ ਦਸਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਉਸਕੇ ਬੇਟਾ
ਹੂਆ ਤਬ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਨੀ ਨੇ ਆਪਨੇ ਪਤੀ ਸੇ ਕਹ
ਲਾ ਭੇਜਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲੜਕਾ ਹੂਆ ਹੈ ਯਿਹ ਹਾਲ
ਸੁਨਤੇ ਹੀ ਆਤਮਦੇਵ ਨੇ ਮੰਗਲਾਚਾਰ ਕਰ
ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਅਰਪਾਚਕੇ ਕੋ ਬਹੁਤ ਦਖਣਾ ਦਾ
ਨ ਦੀਆ ਔਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਨੇ ਆਪਨੇ ਪਤੀ ਸੇ ਕਹਾ
ਮੁਝੇ ਦੂਧ ਨਹੀਂ ਉਤਰਤਾ ਔਰ ਮੇਰੀ ਬਹਿਨ ਕੇ ਦੂਧ

ਹੋਤਾਹੈ॥ ਉਸਕੇਬਾਲਕ ਛੈ ਮਹੀਨੇਕਾਹੋਕਰ
ਜਾਤਾਰਹਾ॥ ਤੁਮਕੋਤੋਉਸੇ ਦੂਧਪਿਲਾਨੇਵਾ
ਸਤੇਪਾਹਾਂਸ਼ੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਨਨੇਕਹਾਯਹੁਤੋਹਛਾ
ਬਾਲਕਕੋ ਕਿਸੀਤਰਹਪਾਲਨਾ ਚਾਹੀਐ
ਜਬਇਤਨੀ ਬਾਤਬ੍ਰਾਹਮਨ ਨੇਕਹੀ ਤਬਬ੍ਰਾ
ਹਮਨੀਕੀਛਾਤੀਓਂ ਪ੍ਰਗਟਹੋਕਰ ਲੜਕੇਕੋ ਦੂਧਪੀ
ਲਾਵਨੇ ਲਗੀਹੈ॥ ਅਰਬ੍ਰਾਹਮਨਨੇ ਉਸਕਾ
ਲੜਕਕਾਨਾਮ ਧੁੰਧਕਾਰੀ ਰਖਾ ਜਬਦੋਮਹੀ
ਨੇਕਾ ਧੁੰਧਕਾਰੀ ਹੂਆ ਤਬ ਗਊਕੇ ਭੀ ਉਸ
ਫਲਕੇਪ੍ਰਤਾਪਸੇ ਬਛਰਾਕੀਜਗਾ ਲੜਕਾ
ਜਨਮਾਂ ਪਰਉਸਬਾਲਕਕੇ ਦੋਨੋ ਕਾਨਗਊਕੇ
ਸਮਾਨ ਥੇ ਉਸਕੋ ਦੇਖਕਰ ਬ੍ਰਾਹਮਨ ਨੇਬੜੀ
ਪ੍ਰਸੰਨਤਾਸੇ ਗੋਕਰਣ ਨਾਮਰਖਾ ਔਰ ਦੋਨੋਲ
ੜਕੋ ਕੋ ਆਪਨਾ ਸਮਝ ਅਛੀਤਰਹ ਪਾਲਨੇ
ਲਗਾ ਜਬ ਅਛੀਤਰਹ ਸਯਾਨੇਹੂਏ ਤਬ
ਗੋਕਰਣ ਪੜ੍ਹਲਿਖਕਰ ਬੜਾਬੁਧੀਮਾਨ ਹੂਆ

ਧਰਮਾਤਮਾ ਹੂਆ ਮਹਾ ਮੂਰਖ ਅਧਰਮੀ ਔਰ ਚੋ
ਰ ਔਰ ਜੂਆਰੀਆਂ ਕਾ ਕੁਕਰਮ ਕਰਨੇ ਲ
ਗਾ ਤਬ ਵੇਸ੍ਵਾਗਾਮੀ ਭਯਾ ਸਬ ਧਨ ਧਾਨ
ਕਾ ਖਰਚ ਕਰ ਡਾਲਾ ਤਬ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾਲੀ ਆਪਨੇ
ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੋ ਪੀਟ ਕਰ ਸਬ ਕਪੜੇ ਔਰ ਬਰ
ਤਨ ਘਰ ਸੇ ਲੇ ਗਯਾ ਉਸ ਕੋ ਬੇਚ ਕਰ ਸਬ ਦ੍ਰ
ਬ ਵੇਸ੍ਵਾ ਕੋ ਦੇ ਆਯਾ ਜਬ ਦੇਖਾ ਆਪਨੇ ਬੇ
ਟੇ ਕੀ ਬਾਤ ਅਨਦੇਵ ਤਾਨੇ ਦੇਖੀ ਤਬ ਰੋ ਕ
ਰ ਕਹਨੇ ਲਗਾ ਕਿ ਐਸੀ ਅਧਰਮੀ ਪੁਤ੍ਰ ਸੇ
ਮੁਝ ਕੋ ਦੁਖ ਹੋਤਾ ਤੌ ਐਸਾ ਬੇਟਾ ਜੀਤਾ ਨ ਰਹਤ
ਅਛਾ ਥਾ ਇਸ ਜੀਨੇ ਸੇ ਮਰਨਾ ਅਛਾ ਜੈਸੇ
ਮਰਨਾ ਦੁਖ ਮਰਨ ਤਾਂ ਹੈ। ਦੁਖ ਸੇ ਛੂਟ ਜਾਊਂ ਐਸਾ
ਲਾਯਾ ਤਾਂ ਅਨਦੇਵ ਕਾ ਦੇਖ ਕਰ ਰੋਕ ਰਹਾ ਨੇ ਕਹਾ
ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਸਾਰੇ ਜੋ ਦਾ ਇਹ ਦੁਖ ਕੇ ਸੁਖ ਕੇ
ਜੀ ਕੇ ਨਹੀ ਹੋਤਾ। ਤੁਮ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਇਤਨੀ
ਚਿੰਤਾ ਕਰਤੇ ਹੋ ਜਗਤ ਮੇ ਰਾਜਾ ਔਰ ਪਰਜਾ
ਧਨੀ ਔਰ ਕੰਗਾਲ ਜਿਤਨੇ ਪੁਰਸ ਹੈਂ ਸਬ ਕੋ

ਏਕ ਦੁਖ ਫਲ ਗ੍ਰਾਹੀ ਰਹਤਾ ਹੈ॥ ਜਿਸਨੇ ਸੰਸਾਰੀ
ਮਾਇਆ ਛੋਡ ਕਰ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਮੇ ਧਯਾਨ ਲਗਾ
ਇਆ ਹੈ॥ ਉਸਕੋ ਸੁਖ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਇਸਲੀਏ
ਤੁਮ ਅਗ੍ਯਾਨ ਤਜ ਕਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਔ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾ
ਮੋਹ ਤ੍ਯਾਗ ਔਰ ਬਨ ਮੇ ਜਾਕਰ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕ
ਭਜਨ ਕਰੋ ਤਬ ਤੁਮਕੋ ਸੁਖ ਮਿਲੇਗਾ॥ ਸੰਸਾਰੀ
ਮਾਇਆ ਸੇ ਨ ਮੋਹ ਮੋਹ ਰਾਮ ਸੇ ਪ੍ਰਸਨ ਹੋਕ
ਕੇ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਯਾਗ ਕੈ ਸਧਾਇ ਨਿਧਰ ਗੋਕਰਨ ਕੀ
ਸੁਨਕਰ ਆਤਮਦੇਵ ਤਾਕੇ ਬਨ ਗਮਨ
ਹੂਆ ਤਬ ਉਸਨੇ ਗੋਕਰਨ ਸੇ ਕਹਾ ਤੁਮ
ਨੇ ਧਰਮ ਤਤ੍ਵ ਹਮਕੋ ਕਹਾ ਹੈ ਪਰਾਧੀਨ
ਗ੍ਯਾਨ ਸੀਖੇ ਬਨ ਮੇ ਜਾਕਰ ਕ੍ਯਾ ਕਰੂੰਗਾ॥
ਜੋ ਮੇਰੇ ਉਧਾਰ ਕਾ ਉਪਾਇ ਹੋ ਸੋ ਭੀ ਬਤਲਾ
ਦੇ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਨਕਰ ਗੋਕਰਨ ਬੋਲਾ ਹੇ ਪਿਤ
ਮਾਨ ਤੁਮਾਰਾ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਮੋਹ ਮਾਇਆ
ਮੇ ਲਗਾ ਹੈ ਸੋ ਇਸਕੋ ਤ੍ਯਾਗ ਕਰ ਹਰੀ

ਚਰਨੋ ਮੇ ਲਗਾਇ ਬਾਹ ਸੇ ਅਰੇ ਲੇ ਦੈਂਢ ਕਰ ਗਪਰ
ਮੇਸ੍ਵਰ ਕਾ ਧਾਨ ਕਰੈ ਔਰ ਸੰਸਾਰੀ ਮਾਇਆ
ਕੋ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਛੋਡਦੇ ਇਹ ਬਾਤ ਸਾਧਾਰਨ ਪਾਕਰ
ਸ੍ਰੁਤੁ ਪਦਵੀ ਪਰ ਪਹੁਚੇਗੇ ਇਹ ਗਯਾਨ ਸੁਨ
ਤੇਰੀ ਆਤਮਦੇਵ ਪਸੰਨ ਹੋਕਰ ਸੰਸਾਰੀ
ਮਾਇਆ ਛੋਡਦੀ ਔਰ ਬਨਮੇ ਜਾਕਰ ਪਰ
ਮੇਸ੍ਵਰ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਔਰ ਧਾਨ ਕਰਨੇ ਲ-
ਗਾ ਕੁਛ ਦਿਨ ਬੀਤੇ ਤਾ, ਆਪਨਾ ਤਯਾਗ
ਕਰ ਸ੍ਰੁਤੁ ਪਦਵੀ ਪਰ ਪਹੁਚਾ ॥ ॥

॥ ਪਾਂਚਵਾਂ ਅਧਯਾ ॥

ਪ੍ਰੇਮਕਾਰੀਕਾ ਧੇਸ੍ਵਾ ਕੀ ਫਾਂਸੀ ਸੇ ਮਰਨਾ
ਔਰ ਫਿਰ ਅਪਤਾਂ ਸੁਨਕ ਉਸਕਾ ਸ੍ਰੁਤੁ
ਹੋਨਾ ॥ ॥ ਸੂਤਜੀ ਬੋਲੇ ਸੌਨ
ਕਾਦਿਕ ਰਿਖੀਸੋਰ ਸੇ ਕਹਾ । ਕਿਜਬ ਧੁੰ
ਧਾਮਾ, ਘਰਸੇ ਚਲਾਗਯਾ ਤਬ

ਪੁੰਧਕਾਰੀਨੇ ਅਪਨੀ ਮਾਤਾਕੋ ਮਾਰ ਪੀਟਕ
ਰ ਕਹਾ ਤੁਚਾਧਾਰਮੇ ਕਹਾਂ ਗੰਡਾਤੈ ਜਸ
ਕੋ ਬਤਲਾਦੇ ਨਹੀ ਤੁਝਕੋ ਮਾਰ ਡਾਲੂਗੀ
ਉਸਨੇ ਮਾਰਨੇਕੇ ਡਰਸੇ ਕਹਾ ਕਲ ਬਤਲਾ
ਊਂਗੀ ਉਸ ਸਮੇ ਏਕ ਪਾਤੁਕਾਰਕਰ ਪ੍ਰਾਣਸਹੀ
ਨੇ ਬੇਟੇਕੇ ਹਾਥਮੇ ਆਪਨੇ ਪ੍ਰਾਣ ਪਠਾਏ
ਪਰ ਉਸਕੇ ਪਾਸਮੇ ਕੁਛਨਾਹੀਥਾ ਜੈਸੇ ਬੇਟੇ
ਕੋ ਪਰਲਾਦੂਤੀ। ਇਸਲੀਏ ਡਰਕੇ ਉਹ ਰ
ਤਸੇ ਕਹੀਏ ਪੜ ਕਰ ਮਰਗਈ ਜਬ ਬੇਟਾ
ਫੂਨੇ ਪੁੰਧਕਾਰੀਕਾ ਇਹ ਹਾਲ ਦੇਖਾ ਤਬ
ਹਾਹਾ ਅਪਨਾ ਉਦਰ ਤਨ ਜਾਨਕਰ ਓਹ
ਤੀਰਥ ਜਾਤ੍ਰਾ ਕਰਨੇ ਬਾਹਰ ਚਲਾਗਯਾ
ਔਰ ਤੇਰਕਾਨੂ ਐਸਾ ਗਯਾਨੀ ਸਮਾਨਾ
ਤਮਾਹੂਆ ਕਿ ਦੁਖ ਔਰ ਸੁਖ ਸਬੂ ਕੋ
ਸਿਰਕੇ ਏਕ ਸਮਾਨ ਕਰ ਜਿਨਗਾਤ ਸੇਵਾ
ਭਗਵਾਨਕੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਕੇ

ਕੁਛ ਦੂਸਰਾ ਉਸਕਾ ਨਹੀ ਰਖਤਾ ਥਾ ਔਰ
ਗੋਕਰਣੁ ਕੇ ਜਾਣੇ ਉਪਰਾਂਤ ਧੁੰਧਕਾਰੀ ਆ
ਕੇ ਲਾ ਘਰ ਮੇ ਰਹਾ ਹੋ ਗਈ ਔਰ ਠਗੀ ਕਰ
ਕੇ ਵੇਸ੍ਯਾ ਕੇ ਪਾਸ ਦੇਨੇ ਲਗਾ॥ ਏਕ ਦਿਨ ਤਿ
ਕਹੀ ਸੇ ਬਹੁਤਸਾ ਭੂਖਣ ਔਰ ਗਹਨੇ ਚੁ
ਰਾਏ ਲਿਆ ਆਇਆ ਸੋ ਆਪਨੀ ਵੇਸ
ਵਾ ਕੋ ਦੇਕਰ ਉਸਕੇ ਸਾਥ ਸੋਇਆ ਜਬ
ਰਾਤ੍ਰੀ ਕੋ ਧੁੰਧਕਾਰੀ ਨੀਂਦ ਸੇ ਅਚੇਤ ਹੂਆ
ਤਬ ਉਸ ਵੇਸ੍ਯਾ ਕੇ ਘਰ ਵਾਲੋਂ ਨੇ ਆਪ
ਸ ਮੇਂ ਸੰਮਤ ਕੀਆ ਕਿ ਏਹ ਸਦਾ ਚੋਰੀ
ਔਰ ਠਗੀ ਕਰ ਦੂਸਰੇ ਕਾ ਧਨ ਲਿਆ ਕਰ
ਤਾ ਹੈ ਜੇ ਤਾਂ ਹੀ ਕਹੀਂ ਪਕੜਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤੋ
ਉਸਕੇ ਸਾਥ ਹਮ ਭੀ ਦੰਡ ਪਾਵੈਂਗੇ ਔਰ
ਐਸਾ ਉਦਸ ਗਪਨੇ ਸੇ ਏਹ ਅਦ੍ਰਿਸ ਮਾਰਾ
ਜਾਵੇਗਾ॥ ਇਸ ਲੀਏ ਉਤਮ ਹੈ ਕਿ ਹਮ ਭੀ
ਇਸ ਕੋ ਮਾਰ ਡਾਰੇ ਉਨ੍ਹੋਂ ਨੇ ਆਪਸ ਮੇਂ

ਇਹ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਪੁੰਧਕਾਰੀ ਕੋ ਫਾਂਸੀ ਲਗਾ
ਕਰ ਆਪਨੇ ਘਰ ਮੇਂ ਲਟਕਾਇਆ ਜਬ ਫਾਂ
ਸੀ ਲਗਾਨੇ ਸੇ ਉਸਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੇ
ਤਬ ਜਲਦੀ ਜਲਦੀ ਕੁਹਾੜੀ ਸੇ ਉਸ
ਕਾ ਮੂੰਹ ਜਲਾ ਕਰ ਮਾਰ ਡਾਲਾ ਔਰ ਘ
ਰ ਕੇ ਭੀਤਰ ਗਾਡਾ ਜਬ ਉਸ ਬੇਸ੍ਵਾ ਕੇ
ਪੜੋਸੀਓਂ ਨੇ ਪੂਛਾ ਕਿ ਪੁੰਧਕਾਰੀ ਜੋ
ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਘਰ ਪਰ ਆਤਾ ਥਾ ਇਨ ਦਿਨੋਂ
ਦਿਖਲਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇਤਾ ਕਯਾ ਹੂਆ ਤਬ
ਉਸ ਬੇਸ੍ਵਾ ਕਹਾ ਕਿ ਵਹੁ ਜਗ ਕਰਨ
ਗਯਾ ਹੈ ਇਹ ਬਾਤ ਸੁਨ ਸਭ ਕਹਾ
ਬਾਤੇਂ ਕਿ ਬੇਸ੍ਵਾ ਕੇ ਸੀ ਕੀ ਔਰ
ਨਹੀਂ ਤੀ ਪਹਲੇ ਹੁਆ ਲੇਕਰ ਪੀਛੇ
ਪਾਹੁਆ ਹੋਏ ਉਪਾਸੇ ਉਸ ਕੀ ਜੀਭ
ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਏ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਬਿਖ ਭਰਾ

ਰਹਤਾ ਹੈ॥ ਔਰ ਦ੍ਰਬ ਲੇਨੇ ਸੇ ਕਾਮ ਰਖਕਰ
ਕਿਸੀ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਨਹੀ ਰਖਤੀ॥ ਜਬ ਧੁੰਧਕਾਰੀ
ਇਸਤ੍ਰੀਆ ਮਾਰਕਰ ਪ੍ਰੇਤ ਹੂਆ ਔਰ ਰਾਤ ਦਿਨ
ਹਸਾਤ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ਸੇ ਜਾਕੂ ਉਸ ਕੇ ਘਰੁਤਸ
ਤਾਦੂਨੇ ਲਗਾ ਔਰ ਗੋਕਰਣ ਜੀ ਨੇ ਕਹੀ ਤੀਰਥ ਮੇ
ਕਿਸੀ ਸੇ ਸੁਨਾ ਕਿ ਧੁੰਧਕਾਰੀ ਭਾਈ ਤੁਮਾਰਾ ਮਰ
ਗਯਾ ਔਰ ਉਸਕੀ ਕ੍ਰਿਯਾ ਕਰਨੀ ਹੂਈ
ਤੋ ਗੋਕਰਣ ਜੀ ਨੇ ਗਯਾ ਜੀ ਮੇ ਜਾ ਕਰ ਸ੍ਰਾਧ ਕੀ
ਆ ਔਰ ਜੋ ਸਾਰੇ ਤੀਰਥ ਥੇ ਕਾ ਗੋਕਰਣ ਨੇ ਦਰ
ਸਨ ਕੀਆ ਵਹਾਂ ਵਹਾਂ ਸ੍ਰਾਧ ਧੁੰਧੂਕਾਰੀ ਕਾ ਕ
ਰਦੇਤਾ ਥਾ ਜਬ ਤੀਰਥ ਕਰਕੇ ਉਪਰਾਂਤ ਗੋਕਰਣ
ਅਪਨੇ ਸਥਾਨ ਪਰ ਆਇਆ ਰਾਤ੍ਰੀ ਕੋ ਸੋਇਆ
ਉਸਨੇ ਧੁੰਧਕਾਰੀ ਕੇ ਪ੍ਰੇਤ ਜੂਨ ਮੇ ਇਸ ਤਰਾ
ਦੇਖਾ ਕਿ ਕਭੀ ਉਠ ਬੈਲ ਕਭੀ ਹਾਥੀ ਕਭੀ
ਬਕਰਾ ਕਭੀ ਭੈਸਾ ਕਭੀ ਮਨੁਖ ਕਭੀ ਬ
ਡਾ ਸਰੂਪ ਕਭੀ ਛੋਟਾ ਰੂਪ ਬਨ ਜਾਤਾ ਥਾ

ਜਬ ਗੋਕਰਣ ਨੇ ਉਸਕੋ ਪ੍ਰੇਤ ਜਾਨ ਕਰ ਮਨ ਮੇ
ਧੀਰਜ ਧਰਕੇ ਉਪਰਾਂਤ ਉਸਸੇ ਪੂਛਾ ਤੂੰ ਭੂਤ
ਯਾ ਪ੍ਰੇਤ ਯਾ ਰਾਕਸ ਹੋ ਕਹ ਕੌਨ, ਰੋਕਰ ਕਹਾ
ਸੋ ਆਨਾਏ ਆਹੈ ਅਪਨਾ ਨਾਸ ਸੇ ਪਤਲਾ
ਤਬ ਗੋਕਰਣ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨਕਰ ਧੁੰਧਕਾਰ ਬ
ਹੁਤ ਰੋਇਆ, ਪਰ ਉਸਸੇ ਬੋਲਨੇ ਕੀ ਸਾਮਰਥ
ਨਹੀਂ ਜੋ ਅਪਨਾ ਹਾਲ ਉਸਸੇ ਕਹੇ।
ਜਬ ਗੋਕਰਣ ਨੇ ਦੇਖ ਇਹਸੇ ਰੋਨੇ ਕੇ ਕੁਛ
ਨਹੀ ਬੋਲਤਾ ਤਬ ਦਯਾ ਸੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਕਰ ਛੀ
ਟਾ ਉਸਪਰ ਮਾਰਾ ਤਬ ਵਹ ਬੋਲਾ ਮੈਂ ਤੇਰਾ
ਭਾਈ ਧੁੰਧਕਾਰ ਹੂੰ, ਅਪਨੇ ਪਾਪ ਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮ
ਤੇਜ ਖੋਕਰ ਐਸੇ ਐਸੇ ਅਪਕਰਮ ਕੀਏ
ਕਿ ਜਿਨ ਪਾਪੋਂ ਕੀ ਗਿਨਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅੰਤ ਕੋ
ਮੁਝਕੋ ਵੇਸ਼੍ਯਾਓਂ ਨੇ ਫਾਂਸੀ ਲਗਾਕਰ ਮਾਰਡਾ
ਲਾ। ਇਸਲੀਏ ਮੁਝੇ ਦਾਹਾ ਪਾਈ ਕੁਛ
ਨਹੀਂ ਮਿਲਤਾ ਹਵਾ ਖਾਕਰ ਜੀਤਾ ਹੂੰ ਅਬ

ਤੁਮ ਆਏਹੋ ਜੋ ਸਤਗੁਰ ਬਾਲਪਣੇ ਮੇਰਾ ਉਧਾਰ
ਕਰੋ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਗੋਰਖ ਨੂੰ ਕਹਾ ਮੈ ਤੇ
ਰੇ ਉਧਾਰ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮੈ ਔਰ ਸਭ
ਤੀਰਥੋ ਪਰ ਸਾਧ ਕੀਆ ਤਿਸ ਪਰ ਭੀ ਤੂੰ ਪੋਤ
ਨੂੰ ਨਮੇਨ ਹੀ ਹੂਆ ਤਬ ਪ੍ਰਿਥਪਰ ਗੋਬਿ ਲ
ਤ ਜੋ ਭਿਆ ਸਾਧ ਕਰੋ ਪਖ ਨਾਥ ਤੁਰਾ ਗਿਆ
ਪਕਰ ਲੇ ਸੋ ਸੇਰੀ ਸੁਕ੍ਰਨਗੀ ਹੋਏ ਸੰਕ੍ਰੀ ਕੇਈ
ਐਸਾ ਉਪਾਏ ਕਰੋ ਜਿਸ ਸੇ ਆਪਨਾ ਆਪ ਮੇ
ਹੂਟਕਰ ਭਵਸਾਗਰ ਸੇ ਉਤਰ ਜਾਊ ਏਹ ਬ
ਚਨ ਸੁਣ ਕਰ ਗੋਰਖ ਨੇ ਪ੍ਰਿਥਕਾ ਸੇ ਕਹਾ ਤੂੰ
ਬੇੜ੍ਹੀ ਏਹੇਨ ਸੇ ਤੇ ਪਕਰਾ ਸੋ ਤੇਰੇ ਉਧਾਰ ਕਾ
ਉਪਾਏ ਕਰੂੰਗਾ ਗੋਰਖ ਨੂੰ ਯਹ ਬਾਤ ਪ੍ਰਿਥਕਾ
ਰੀ ਸੇ ਕਹ ਕਰ ਸੇ ਹਾ ਜਬ ਦੂਸਰੇ ਦਿਨ ਉਸ
ਨਗਰ ਕੇ ਸਮੂਖ ਗੋਰਖ ਨੂੰ ਸੇ ਭੇਟ ਕਰਨੇ ਕੇ
ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਤਬ ਉਸ ਨੇ ਯਥਾ ਉਚਿਤ ਸਬ
ਕਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਆ ਫਿਰ ਕੈ ਸੀ ਦੇਨ ਉਪ

ਰੈਤ ਗੋਰਖਨਾਥਨੇ ਜੋਗੀਸ੍ਵਰ ਅਗਮਅਗੰਪੁਰਖ
ਅਰ ਪੰਡਤੋਂਕੋਅਪਨੇਸ੍ਥਾਨਪਰਬੁਲਾਕਰ
ਸਭਾਕਰਕੇ ਉਨਸੇਪੂਛਾ ਕਿ ਕਿਸਤਰਾਮੇਰਾ
ਭਾਈਮਗਰਕਾਪੇਤਜੋਨਰਕਮੇਪੜਾਹੈ ਉਸਕੀ
ਮੁਕਤਹੋਨੇਵਾਸਤੇਕੋਈਉਪਾਇਬਤਲਾਈ
ਔਰ ਇਹਬਾਤਸੁਨਕਰ ਸਬਅਗੰਪੁਰਖ
ਔਰਪੰਡਤੋਂਨੇਸੋਚਬਿਚਾਰਕਰ ਗੋਰਖਨਾਥਕੋ
ਕਹਾਕਿਤੁਮਸੂਰਜਭਗਵਾਨਕੀਪੂਜਾਔਰ
ਧਿਆਨਕਰਕੇ ਉਨਸੇ ਇਸਕਾ ਉਪਾਇਪੂਛੋ
ਜੈਸੀਤੁਮਾਰੀਭਾਵਨਾਹੋਵੈਗੀਵੈਸਾ ਉਪਾਇਕ
ਹੈ ਇਹਬਾਤਸੁਨਕਰ ਗੋਰਖਨਾਥਨੇ ਸਬਪੰ
ਡਤੋਂ ਕੋਆਗਿਆਦੇਕਰਬਿਦਾ ਕੀਆ
ਔਰ ਸੂਰਜਭਗਵਾਨਕਾਮੰਤ੍ਰਪੜ੍ਹਕਰਕੇ
ਉਸਤਤੀਕਰਕੇ ਇਹਵਰਦਾਨਮਾਂਗਾ ਕਿ
ਹੇਮਹਾਰਾਜਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਏਕਿ ਜਿਸਸੇਮੁਕਤ
ਹੋਵੈਗਾ ਉਪਾਇਮੁਝਕੋਬਤਲਾਈਏ।

ਸੂਰਜ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਉਸਮੰਤ੍ਰਕੇਪ੍ਰਤਾਪਸੇ ਗ
ਰਭਕੇ ਦਸਮਦ੍ਵਾਰੇ ਕਰ ਕਰਾ ਕਿਸ ਪ੍ਰਤਾਪ
ਪਗਾਟੇ ਹੂਸੀ ਅਤਿ ਭਾਗਵੰਤ ਕਾ ਪ੍ਰਥਕਾਰ
ਕੇਅੰਨਅੰਨ ਤਬ ਉਸਕੀ ਸੂਤ੍ਰੀ ਹੋਵੈਗੀ ਟੇਰ
ਧਾਤਸੂਕਰ ਗੇਕਰਹੂ ਧਹੁਤ ਧਸੰਨ ਹੂਆ
ਔ ਸਬਪੰਡਤ ਔਂ ਜੋਗੀਸ੍ਵਰ ਔਅਨੰਪ
ਰਸੌਕੇ ਧੁਲਾਕਰ ਗੌਕਰਹੂ ਨੇ ਸਪਤਾ
ਪ ਗਸਾ ਸ੍ਰੀਅਤੁ ਭਾਗਵਤ ਕਾ ਆਰੰਭ ਕੀ
ਆ ਔਰ ਉਸ ਨਗਰ ਕੇ ਧਹੁਤਸੇ ਸੁਨ ਪਨ
ਧੂੜੇ ਔਲ ਤ੍ਰੈਕੇ ਔਤਰ ਨ੍ਹ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ
ਪੁਰਖ ਕਥਾ ਸੁਨਨੇ ਕੋ ਹਾਸਤੇ ਹਾ ਪਰਸਾ
ਦੇਾ॥ ਔਰ ਪ੍ਰਿਥਕਾ ਸੇ ਭੀ ਟੇ ਕਥਾਂ ਸਕੇ
ਊਪਰ ਜੋ ਸਾਤ ਗਾਠ ਕਾ ਬਾ ਧੋ ਠਕਰ ਸੂਨ
ਨੇ ਲਗਾ ਔਰ ਏਕ ਧੈਸਾ ਦ ਔਰ ਮਾਂ
ਪੁਰਖੇ ਕੇ ਸੌਤਾਛ ਨਗਰ ਕਰ ਗੋਕਰਹੂ

ਜੀਐਸਤੁਪੀਕਰਿਖਸਬਾਚਨੇਲਗੇਜੇਧਪ
ਗਲੋਂਦੈਨਸੈਧਨਾਸਮੈਕਰਜਾਸੁਨੇਦਾਲੇ
ਉਤੇ ਤਧਦੇਕਰਗਾਠਉਸਧਾਮਕੀ ਜਿਸ
ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਧੈਠਾਖਾ ਢਟਕਾ ਧਤ੍ਰਾ
ਸਧਦਹੂਆ ਉਸਸੇਸੁਨਕਾਸ ਧਾਰਿ
ਸੀਨੇਯਤ੍ਰੂਆਸ ਚਰਤਆਨਾ ਫਿਰ ਦੂਸ
ਰੇਦੈਨਕਥਾਤੋਰੈ ਦੂਸਰੀਗਾਂਠਨੂ ਟਕਰ
ਏਸੀਤਰਾ ਸਾਂਤਾਦੇਨੇ ਸੈਸਤੋਗਾਠ ਉਸ
ਧਾਮਕੀਢਟਗਈ ਬਾਰਾਂ ਸਰੈਪ ਸੁਨ
ਨੇਕੇਪਤਾਪਸੇਪਉਪਕਾਰੀਪੇਤਜੈਨਸੇਸੁ
ਕੁਤਨਾ ਦੇਖਾਰੂਪ ਚਤੁਰ ਭੁਜਸੂਰਤ
ਸੁਨਾਅਸ੍ਰੈਦਰਕੇਸਆਨੇਹੋਗਯਾਜੋਪੀ
ਤਾਂ ਬਰਪਨਨੇਹੂਏ ਗੋਕਰਨਕੇਪਾਸ ਜਾ
ਕਰਨਮਸਕਾਰਕਰਕੇਬੋਲਾ ਮਹਾਂਰਾਜ
ਆਪਨੇਮੁਝੇ ਬੜੇਪਾਪੋਸੇ ਛੁਡਾਕਰ

ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਕੀਆ॥ ਜਿਵਾਇਸੀ ਮਿਤ੍ਰ ਭਾਰਾਵ
ਤਮੈ ਕੋਈ ਦੂਸਰਾ ਉਪਾਇ ਇਨ ਪਾਪੋ ਸੇ
ਛੁਟਨੇ ਕਾ ਨਹੀ ਹੈ ਜੋ ਲੋਗ ਸੰਸਾਰ ਮੈ ਕੀ
ਰਤ੍ਰ ਮੈ ਛਮੈ ਹੈ ਓਹ ਇਸ ਕਥਾ ਕੂ ਪ੍ਰੀਤ ਸੇ ਥ
ਸਾਨ ਕਰ ਪਾਵਿੰਗੇ ਹੋ ਕਰ ਭਵਸਾਗਰ ਪਾ
ਰ ਉਤ੍ਰ ਜਾਵੈਂਗੇ॥ ਜੈਸ ਸੋ ਪੁੰਧਕਾਰੀ ਏ
ਜੋ ਕਰ ਦੂਸੇ ਕਰ ਰਹਾ ਥਾ ਉਸੀ ਸਮੇ ਇਕ
ਰਥੀ ਯਾਨ ਬਹੁਤ ਰਤਨ ਆਕਾਸ ਸੇ ਦਾਪਰ
ਉਤਰਾ॥ ਔਰ ਪੁੰਧਕਾਰੀ ਉਸ ਪਰ ਚੜ੍ਹਕਰ
ਬੈਕੁੰਠ ਕੋ ਚਲਾ ਗਯਾ॥ ਏਹ ਗਾਥਾ ਕੇ ਪਕਰ
ਦੂਸਰੇ ਅਧਿਆਇ ਔਰ ਪੜਤੇ ਹੈ ਜੋ ਉ
ਸ ਮਤ੍ਰ ਸੇ ਬੈਕੁੰਠ ਕੋ ਗੇ ਕਰ ਦੂਸੇ ਪੂਛਾ ਸਾਂ
ਗਜ ਨਾਥ ਸੇ ਸੇਵਕ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨੂੰ ਆ
ਉਸ ਸੋ ਆਪ ਧਧਤਾ ਦੀਜੀਏ ਕ੍ਰਿਸਨੋ
ਨਧਤ੍ਰ ਸਮੁ ਪੋਨੇ ਏਹ ਸਪਤਾਹ ਪਰਾ

ਨਸੁਨਾ ਵਿਸਲੀਦੇ ਉਚਿਤਥਾ ਕਿ ਕਥਾਸੁ
ਨੇਕੇਪ੍ਰਤਾਪਸੇ ਸਬਕੇ ਦਾਸਤੇ ਸ੍ਵਯੇ ਯਾਨਾ
ਦੇਤਾ ਔਰ ਹਮਲੋਗ ਭੀ ਯੇ ਕੁੰਡਕੇ ਚਲੇ
ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਹਰ ਕਥਾ ਕਾਹੂੰ ਹੈ ਕਿ ਏਕ ਮਨੁਖ
ਸੇਯਾਨਪਰ ਚੜ੍ਹਕਰ ਯੇ ਕੁੰਡਮੇ ਚਲਾ
ਰਹਾ ਔਰ ਸਬ ਲੋਗ ਯੇ ਡੇਰਤੇ ਇਹਥਾ
ਤਸੁਨਕਰ ਸੇਕਰਹੂ ਨੇ ਕਹਾ ਕਥਾ ਸੁਨਨੇ
ਸੇ ਏਤਨਾ ਭੇਦ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁਖ ਮਨ ਲਗਾ ਕ
ਰ ਕਥਾ ਸੁਨਤੇ ਹੈਂ ਉਨਕੋ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜੋ ਲੋਕ ਕਥਾ ਮੇ ਬੈਠ ਕਰ
ਚਿਤ ਆਪਨਾ ਚੀਜ਼ ਮੇ ਗਏ ਸਰੀਰ ਪੁਰ
ਔਸੈ ਸਾਗੀ ਕਾਮ ਕੇ ਲਗਾਏ ਰਹਤੇ ਹੈਂ
ਉਨਕੋ ਦ੍ਰੈਸਾ ਫਲ ਕਥਾ ਸੁਨਨੇ ਕਾ ਨਹੀ
ਮਿਲਤਾ ਏਕ ਚਿਤ ਸੁਨਨੇ ਸੇ ਮੁਕਤੀ ਪਾ ਦੇਤਾ
ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਨਤੇ ਹੀ ਸੇ ਤਾ ਲੋਗ ਲੱਜ
ਤ ਹੋਕਰ ਸੇਕਰਹੂ ਸੇ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ

ਆਪ ਦਯਾ ਕਰਕੇ ਏਕ ਸਪਤਾਹ ਔਰ ਸੁਨਾਈਏ
ਜਿਸਸੇ ਤੁਮਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇ ਹਮ ਲੋਗ ਭੀ ਭਵ
ਸਾਗਰ ਪਾਰ ਉਤਰ ਜਾਵੈਂ, ਗੋਕਰਣ ਨੇ ਉ
ਨ ਲੋਗੋਂ ਕੇ ਕਲਯਾਣ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਸਾਵਨ ਕੇ
ਮਹੀਨੇ ਸੇ ਦੂਸਰਾ ਪਰਾਇਣ, ਆਰੰਭ ਕੀਆ
ਉਸ ਕਥਾ ਕੋ ਬਹੁਤ ਲੋਗੋਂ ਨੇ ਮਨ ਲਗਾਕਰ
ਸੁਨਾ ਤਬ ਬਹੁਤ ਰਥ ਯਾਨ, ਆਕਾਸ਼ ਸੇ ਆ
ਕਰ ਵਹਾਂ ਆਸਥਿਤ ਹੂਏ ਔਰ ਸਬ ਸ੍ਰੋਤਾ ਲੋਕ
ਗੋਕਰਣ ਕੋ ਧੰਨਯ ਧੰਨਯ ਕਹ ਕਰ ਬੋਲੇ ਮ
ਹਾਰਾਜ ਤੁਮਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇ ਹਮ ਲੋਗੋਂ ਕਾ
ਉਧਾਰ ਹੂਆ ਔਰ ਕਥਾ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਨੇ ਉ
ਪਰੰਤ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਬੈਕੁੰਠ ਸੇ ਵ
ਹਾਂ ਪਧਾਰੇ ਔਰ ਗੋਕਰਣ ਕੋ ਅਪਨੇ ਪਾਸ
ਰਥ ਬਿਮਾਨ ਪਰ ਬੈਠਾਕਰ ਗੋਲੋਕ ਮੇਂ ਲੇ ਗ
ਏ ਸਬ ਸ੍ਰੋਤਾ ਭੀ ਬਿਮਾਨੋਂ ਮੇਂ ਬੈਕੁੰਠ ਕੋ ਗਏ

ਜੈਸਤਰਾ ਸਚਖਾਜੁਪਾਗਯਾਸੀ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ
ਕੇਸਾਥ ਸਰੋਤਥੈ ਕੂੰ ਟਪਗਏ ਜੈਸਾ
ਸਥਾਨੁਪਰ ਸੂਰਜ ਚੈਤ੍ਰ ਮਾਂਪਦਰਬਨਗੇ ਸਰ
ਤੇ ਉਸਆਨਵਾਨ ਮੈਸਾਰੀਸਿਨੁਖਪਾਇਸ
ਭਾਗਵਤਕੇਪ੍ਰਤਾਪਸੇ ਪਹੁਚਜਾਤਾਤੈਂ
ਜਿਤਨਾਸ੍ਰੀਮਤਿ ਭਾਗਵਤ ਸੁਨਤੇਔਰ
ਪੜ੍ਹਨੇਕਾਮਾਹਾਤਮਔਰਪੁੰਨਹੈ॥
ਤਿਤਨਾਫਲ ਯਗਾਔਰ ਤਪਔਰਯਤ
ਔਰਤੀਰਥਔਰ ਦਾਨਆਦਕ ਕਾਨਹੀ
ਹੋਤਾ ਸਚਸੇਏ ਸਕਾਮਾਹਾਤਮਆ
ਪਰ ਸਮਾਪੂਨਾਹਾਗੇਹੈ।।

(ਛਠਵਾਂ ਅਧਯਾਯ)

ਪੂਛਾ ਨਾਰਦ ਮੁਨੀਸ੍ਵਰ ਮਹਾਰਾਜ
ਜੀਕਾਸਨ ਤਕੁਮਾਰਜੀਸੇ ਸ੍ਰੀਮਤਿ ਭਾ
ਗਵਤਸਪਤਾਹਜਗਮਾਕੀਤਾਯੀਪੀਐ

26 ਕਥਨ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਜੀ ਕਾ ॥ ॥

ਨਾਰਦ ਜੀ ਨੇ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਸੇ ਪੂਛਾ ਹੇ ਅਨਾ
ਰਾਜ ਇਸ ਸਪਤਾਹ ਯਗ ਭਾਗਵਤ ਪੁ
ਰਾਣ ਸੁਨਨੇ ਕੀ ਵਿਧੀ ਬਤਲਾਈਐ ਔਰ ਕੇ
ਕੌਨ ਵਸਤ ਇਸਮੇ ਚਾਹੀਐ ਔਰ ਜੋ
ਸਤਗ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸਨਤ ਕੁਮਾ
ਰ ਜੀ ਬੋਲੇ ਏ ਨਾਰਦ ਤੁਮਨੇ ਬਹੁਤ ਹਛੀ
ਪੂਛੀ ਸੁਨੋ ਇਸ ਸਪਤਾਹ ਯਗ ਕੇ ਬੀਚ
ਮਹੀਨੇ ਭਾਦੋ ਕੁਆਰ ਕਾਰਤਕ ਔਰ ਅਗਹਨ
ਕੋ ਸੁਨਨਾ ਬੜਾ ਪੁੰਨ ਹੈ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸਕੇ
ਜਬ ਚਾਹੇ ਤਬ ਹੋਵੇ ਔਰ ਕੋਈ ਪੰਡਤ ਬ੍ਰਾਹਮ
ਣ ਜੀ ਹੱਛਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇ ਤਬ ਇਸਕੇ ਸੁਭ ਕਰਮ
ਕਰਨਾ ਕਿਸੀ ਮੇਂ ਅਨਾਨਹੀ ਹੈ ਪਰ ਜੋ ਕੋਈ
ਸਪਤਾਹ ਸੁਨਨੇ ਕੀ ਇਛਾ ਕਰੇ ਸੁਹੂਰਤ ਪੂਛ
ਕਰ ਅਪਨੇ ਇਸ ਮਿਤ੍ਰੋਂ ਕੋ ਕਹ ਲਾਵੇ ਜੋ
ਕਿ ਆਪ ਹਮ ਸਪਤਾਹ ਯਗ ਹੋਗਾ

ਆਪ ਲੋਗੋ ਭੀ ਸੁਨਨੇ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਔਰ ਜੋ
ਲੋਕ ਸਬੇਰ ਕੁ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਉਨਕੇ ਭੀ ਇਸ ਮਧਕਾ
ਮੇਧ ਸੁਲਾਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਔਰ ਜੋ ਅਸਮਰਥਾ,
ਧਨ ਸੇ ਪਾਪਾਣ ਜਾਤੀ ਰਹਾ ਪਰੰਤੂ ਹੋਤੇ
ਤੇ ਕਥਾ ਸੁਨਨੇ ਵਾਸਤੇ ਨਹਿ ਗਏ ਹੋਂ॥
ਔਰ ਉਨ ਜਗਾ ਚਾਂਦਨੀ ਔਰ ਕੇਲਾ
ਔਰ ਬੰਦਨਵਾਰ ਆਦਿਕ ਸੇ ਹਛੀ ਤ-
ਹਰਾ ਲੋਕ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰਾ
ਸੰਧਿਯਾ ਆਦਿਕ ਔਰ ਪਾਜਾ ਸੇ ਉ ਤਸਾ
ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਔਰ ਬ੍ਯਾਸ ਜੀ ਕੇ ਬੈਠਨੇ ਕੇ
ਬਹੁਤ ਹਛਾ ਊਚਾ ਸਿੰਘਾਸਨ ਰਖਣਾ
ਹੈ ਔਰ ਬੈਸੇ ਹੀ ਲੋਗੋਂ ਕੇ ਜੋ ਕਥਾ ਸੁਨ
ਨੇ ਆਏ ਹੈਂ ਉਨਕੇ ਵਾਸਤੇ ਪਥਕ ਪਥਕ
ਆਸਨ, ਬਿਛਵਾ ਦੇਵੈ ਔਰ ਪ੍ਰਾਤਸਮੇ ਸੇ
ਬ੍ਯਾਸ ਜੀ ਕਥਾ ਵਾਚਨੀ ਆਰੰਭ ਕਰੇਂ
ਔਰ ਸ੍ਰੋਤਾ ਲੋਗ ਸ੍ਰਵਨ, ਜੋ ਨੈ ਪੂਜਾ

ਕਰਕੇ ਕਥਾ ਤੌ ਨੇਮਸੇ ਪਾਠ ਲੇ ਦ੍ਰਿਗਾ ਆਵੈ ਔਰ
ਚਿਤ ਲਗਾਕਰ ਕਥਾ ਸੁਨੇ ਔਰ ਪਾਠ ਲੇ
ਇਨ ਸ੍ਰਾਖ ਜਮਾ ਕਰ ਕਥਾ ਸੁਨਨੇ ਵਾਲੇ ਕੋ
ਗਣੇਸ ਜੀ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਐ ਜਿਸਮੇ
ਸਪਤਾਹ ਕੇ ਬੀਚ ਵਿਘਨ ਨ ਆਵੈ ਔਰ
ਏਕ ਬ੍ਰਾਹਮਨ ਬਿਦ੍ਵਾਨ ਕੋ ਬਿਸਨ ਸਹਸ੍ਰ
ਨਾਮ ਕਾ ਬਰਨੂ ਸਾਤ ਦਿਨ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਏਕ
ਰਖੈ ਬਾਲ ਦੇਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਓਹ ਬ੍ਰਾਹ
ਮਨ ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਕੀ ਪੂਜਾ ਔਰ ਬਿਸਨ ਸਹ
ਸ੍ਰਨਾਮ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਏਕ ਏਕ ਨਾਮ ਲੇਕ
ਰ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਪਰ ਤੁਲਸੀ ਦਲ ਚੜ੍ਹਾਵੈ ਔਰ
ਜੈਸਾ ਪਹਲੇ ਦਿਨ ਪੂਜਾ ਗਣੇਸ ਜੀ ਕ
ਰ ਪੋਥੀ ਸ੍ਰੀਮਤ ਭਾਗਵਤ ਕੀ ਸਦੋ ਦੇਵ
ਸੇਕ ਹੈ ਜਥਾਸਕ੍ਰੁ ਭੇਟ ਰਖੇ ਉਪਰੰਤ ਗ
ਥ ਜੋੜ ਕਰ ਕਹੈ ਕਿ ਸ੍ਵਾਮ ਜੀ ਆਪ ਸਾਖ੍ਯਾ
ਤ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਹੋ ਮਹਾਰਾਜ ਔਸੁ ਕਰੈ ਵੇਦ ਕਾ ਰੂਪ ਹੋ

ਮੁਝੈ ਆਪਨਾ ਦਾਸ ਸਮਝਕਰ ਸ੍ਰੀਮਤਭਾ
ਗਵਤ ਪੁਰਾਣ ਆਰੰਭ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਇਛ੍ਯਾ
ਪੂਰਨ ਕੀਜੀਏ ਜਬ ਬ੍ਯਾਸ ਜੀ ਕਥਾ ਕ
ਹੈ ਤਬ ਸਭ ਆਪਨਾ ਸੰਸਾਰੀ ਕਾਮ ਛੋੜ
ਦੇਵੈਂ। ਔਰ ਕਥਾ ਸੁਨਨੇ ਉਪਰੰਤ ਪਰਮੇ
ਸੁਰ ਕਾ ਭਜਨ ਭੀ ਉਸ ਸਭ ਐ ਕਰਨਾ
ਚਾਹੀਐ ਔਰ ਚਾਰ ਘੜੀ ਦਿਨ ਰਹੇ
ਤਕ ਕਥਾ ਸਪਤਾਹ ਕੀ ਸੁਨੇ ਔਰ ਬ੍ਯਾਸ
ਜੀ ਕੋ ਭੀ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਜਲਦੀ ਨਾ ਕਰੈ ਔ
ਛੀ ਤਰਾ ਸਮਝਾ ਕਰ ਕਹੈ ਜਿਸ ਐਸ
ਬੋ ਕਿਸੀ ਕੋ ਸਮਝ ਆ ਰਹੀ ਦੋ ਦੁਪਹਰ ਕੇ
ਦੋ ਘੜੀ ਵਿਸ੍ਰਾਮ ਤੇ ਸਪਤਾਹ ਕਥਾ ਕੋ ਬੰਦ
ਕਰਕੇ ਕੁਛ ਦੁਪਹਰ ਲੋ ਬ੍ਯਾਸ ਜੀ
ਔਰ ਸ੍ਰੋਤਾ ਲੋਗੋਂ ਕੋ ਖਾਲੇਨਾ ਚਾਹੀਐ
ਔਰ ਸਾਤਾ ਦਿਨ ਜਬ ਤਕ ਸਪਤਾਹ ਯੱਗ
ਸੰਪੂਰਨ ਨ ਹੋਵੈ ਤਬ ਤਕ ਸ੍ਰੋਤਾ ਲੋਗੋਂ ਕੋ
ਏਕ ਬਾਰ ਸੰਧ੍ਯਾ ਸਮੇਂ ਭੋਜਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਐ

ਕੂਦਾਚਿਤ ਕੇਵਲ ਫਲ ਪਾਂ ਦੂਧ ਔਰ ਘੀ ਖਾ
ਕਰ ਸਾਤ ਰੋਜ਼ ਤਕ ਰਹਜਾਵੈ ਤੌ ਔਰ ਅਧਿਕ
ਪੁਨਿਆ ਹੈ ਨਿਰਾਹਾਰ ਨ ਰਹੈ ਔਰ ਕੁਛ ਖਾਲੈ
ਤੂ ਚਾਹੀਐ ਸਿਵਾਇ ਇਸਕੇ ਸਾਤ ਦਿਨ ਤਕ
ਦਾਲ ਔਸਾਤ ਔ ਬਾਸੀ ਅੰਨ ਔ ਬੈਂਗਨ
ਤਰਬੂਜ਼ ਔ ਮਸਰ ਔ ਮੇਥੀ ਔਰ ਉੜਦ ਔਰ
ਆਜ਼ ਔਰ ਲਸਨ ਔਰ ਮੂਲੀ ਔਰ ਗਾਜਰ
ਔਰ ਕੇਸਰ ਨ ਖਾਵੈ ਔਰ ਅਧਿਕ ਭੋਜਨ ਨ
ਕਰੈ ਜਿਸਮੇ ਆਲਸ ਨਾ ਆਵੈ ਔਰ ਜਹਾਂ ਤਕ
ਸਪਤਾਹ ਕਥਾ ਸੁਨੇ ਤਬ ਤਕ ਕ੍ਰੋਧ ਸ੍ਰਿੰਗਾਰ
ਪਾਖੰਡੀ ਕੀ ਚੁਗਲੀ ਔਰ ਨਿੰਦਾ ਨਾ ਕਰਨੀ
ਚਾਹੀਏ ਇਨ ਸਾਤ ਦਿਨ ਮੇ ਕੋਈ ਇਸਤ੍ਰੀ
ਰਜਸ੍ਵਲਾ ਹੋ ਜਾਵੈ ਤੌ ਉਸਕਾ ਬਾਨ ਸੁਨੈ ਔਰ
ਮਲੇਛ ਆਦਿਕ ਅਸ਼ੁਧ ਜਾਤ ਬੀਚ ਆਪ
ਤਾਹਕੇ ਆਸਕਰਨ ਬੈਠੇ ਉਸਕੇ ਸੁਨਨੇ ਕੀ ਇ
ਛੋਹੀਏ ਤੌ ਦੂਰ ਬੈਠ ਕਰ ਸੁਨੇ ਆਰ ਸੇਤਾਲੇ
ਰੋਕੀ ਸੋਚ ਬੋਲਨਾ ਔ ਦਵਾ ਰਖਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ
ਬੀਚ ਕਥਾ ਕੇ ਸੋਰ ਕਰਨਾ ਨ ਚਾਹੀਐ ॥

ਇਸਤਰਾ ਸਪਤਾ ਕਥਾ ਸੁਨਨੇਸੇ ਧੜ੍ਹਾ
ਫਲਹੋਤਾਹੈ॥ ਕੋਈ ਇਸਮਹੀ ਨੇਸਕੇਦਲ
ਧਾਂਨ੍ਹੋਂਕਰ ਜੋਂਐਸਤਿਦੰ ਕਿ ਏਕ ਯੋਗਉ
ਸਕਾਲਤ੍ਰੂਕੋਂਹਰ ਫਿਰ ਦੂਸਰ ਧਾਲ
ਨਤੋ ਜਾਜਿਸਕਾ ਗਰਭ ਪਤ੍ਰੋਂਜਾਤਾਹੈ
ਓਹਚਿਤ ਲਗਾਕਰ ਇਸਸਪਤਾਹਪਰਮ
ਕੋਸੁਨੇ ਤੋਉਸਕੇ ਸੈਤਾਨਹੋਵੈ ਔਰ ਇਸਕ
ਥਾਸੁਨਨੇਕੇ ਪਤਾਪਸੇ ਸਧਕਾ ਮਨੋਰਥਪੂ
ਰਨਹੋਤਾਹੈ ਔਰ ਪਤਿਦਿਨ ਕਥਾਸੁਨਨੇਉ
ਪਰੰਤ ਤੁਲਸੀਦਲ ਔਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਬਕੋ
ਤਾਓਂਕੋਦੇਨਾ ਚਾਹੀਐ ਜਬਕਥਾਸੰਪੂਰ
ਨਹੋਜਾਵੈਤ ਧਯਾਨਦੇਵੈਰੋਜ ਸਪਤਾਹਸੰਪੂ
ਰਣਹੋਨੇਕੋਰੋਜ ਸਰੀਦ ਦਸਮਕੇ ਸਲੋਕ
ਕਾਗਾਯਤ੍ਰੀ ਮੈਂਆਹੁਤੀ ਦੇਵੈ ਕਰਨਾਦੇ
ਨਦੇ ਪਦਾਰਥ ਬ੍ਰਾਹਮਨੋਂਕੋ ਦੇਵੈ
ਭੋਜਨਕਰਾਵੈਆਪਨੇਸਾਮਰਥਭਰ

ਦ੍ਰਬ੍ਯ ਅਰ ਬਸਤ੍ਰ ਅਰ ਭੂਸਨ ਅਰ ਗਊ
ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਔਰ ਬਰਤਨ ਆਦਕ ਬ੍ਯਾਸਜੀ
ਕੋ ਦੇਕਰ ਸਚੇਮਨਸੇ ਪੂਜਾਕਰਕੇ ਉਨਕੋ ਬਿ
ਦਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਐ ਇਸਕਥਾਕੇਸੁਨਨੇ
ਸੇ ਅਰਥ ਧਰਮ ਕਾਮ ਮੋਖ ਚਾਰੋ ਪਦਾ
ਰਥ ਮਿਲਤੇ ਹੈਂ॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀ ਪਾਤਕਨਾਕਰ
ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਜੀ ਬੋਲੇ ਹੇ ਨਾਰਦ ਮੁਨੀ
ਤੁਮਾਰੀ ਸੁਨਨੇਕੀ ਇਛਾ ਹੈ ਤੋ ਹਮ ਦੂਸਰਾ
ਪਰਾਏਦੂ ਕਹੈਂ ਨਾਰਦ ਮੁਨੀਨੇ ਕਹਾ ਪ੍ਰਿਆ
ਮੇਰੇ ਭਾਗ ਹੈ ਐਸੇ ਕਹਾ ਉਤਮ ਹੈ ਜਬ ਸਨ
ਤਕੁਮਾਰਨੇ ਦੂਸਰਾ ਪਰਾਇਣ ਆਰੰਭ ਕੀ
ਆ ਔਰ ਦ੍ਰਾਸਥ ਸੇਖੀਸੁਰ ਆਨਕਰ
ਬੈਠੇ ਤਬ ਸੁਕਦੇਵਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਤੀਰਥ
ਜਾਤ੍ਰਾ ਕਰਤੇ ਹੂਏ ਦ੍ਰਾਂਪਰ ਆਏ ਸੋ ਸਨਤ
ਕੁਮਾਰ ਆਦਕਨੇ ਸੁਕਦੇਵਜੀ ਕੋ ਦੇਖਕਰ
ਬੜੇ ਆਦਰ ਭਾਵ ਸੇ ਆਸਨ ਪਰ ਬੈਠਾਯਾ।

ਉਸਸਮੇ ਸੁਕਦੇਵਜੀ ਸਪਤਾਹ ਪਰਾਯਣ
ਕੀਤੀਆਹੀਦੇਵਕਾ ਸਯਮੇ ਤਾਂਉਸਨੇ ਬੋਲੇ
ਤੁਮਇਸਕਥਾਕੋ ਚਿਤਲਗਾਕਰਸੁਨੋ
ਇਹਕਥਾ ਬੇਦਰੂਪੀ ਬ੍ਰਿਛ ਕਾਫਲਹੈ
ਸੰਸਾਰਮੇਦੂਸਰੇ ਫਲਜੋ ਹੋਤੇਹੈਂ ਉਸਮੇਂ
ਗੁਠਲੀ ਔਰ ਛਿਲਕਾਹੋਤਾਹੈ ਔਰਇ
ਸਫਲਮੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਰਸਹੈ ਇਸਲੀਏ
ਏਹਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਰੰਬਾਰ ਪਾਨਕਰਨਾਚਾਹੀ
ਏ॥ ਇਸਕਥਾਕੋ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣਜੀਨੇ
ਬ੍ਰਹਮਾਸੇਕਹਾ ਔਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਨਾਰਦ
ਮੁਨੀਕੋ ਬਤਲਾਇਆ ਨਾਰਦਜੀਨੇ ਬ੍ਯਾ
ਦਯਾਸਜਾਨੇ ਪੀਤਾਸੇਕਹਾ ਉਨ੍ਹਬ੍ਯਾ
ਸਜੀਨੇ ਮੁਝੇ ਸੁਨਾਇਆ ਔਰਮੈਨੇਰਾ
ਜਾਪਰੀਛਤਸੇ ਸੁਨਾਯਾ ਔਰ ਏਹਸ੍ਰੀਮਤ
ਭਾਗਵਤ ਅਠਾਰਹ ਪੁਰਾਣੋਮੇਂ ਉਤਮਹੈ॥

30 ਸਾਧੂ ਵੈਸਨਵੋਂ ਕੇ ਧਰਮ ਧਰਮਸਾਲੇ ਹੈਂ। ਸ੍ਰੂ
ਗਲੇ ਕੈਸੇ ਤਪਸਾ ਔਰ ਜੁਗਮਲੇ ਕਸੇ ਜੁਰ
ਸਾਂ ਔਰ ਵੈਲਾ ਸਸੇ ਸਰਾਵੇ ਔਰ ਥੈਰੂੰ ਫਸੇ
ਲਛਮੀ ਸ੍ਵੈਸਰਥਾ ਕੇ ਗਾਵਤੀ ਹੈ। ਜੈਸਸ
ਸੈਸੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਸੇ ਤਾਲੇ ਗੇਸੇ ਇਹ ਯਾਤਰ
ਰਸੋਏ ਥੇ ਉਸੀ ਸਸੇ ਥੈਕੁੰਠ ਨਾਥ ਜੁਗਸਾਲੇ
ਸਾਂਦੇਵ ਇੰਦ੍ਰ ਔ ਧਰਨ ਔਕੁ ਪੇਰੁ ਦੇਵ
ਤਾਂਪ ਰਜਾ ਦਸਾਰਥ ਭਗਤੋ ਕੇ ਸਾਥ ਲੀ
ਏਸਪਤਾਰ ਪਗਸ ਸੇ ਆਏ ਉਨ ਕੇ ਦੇਖ ਕਰ
ਜਿਤਨੇ ਲੋਗ ਥੇ ਉਸ ਸਭਾ ਸੇ ਥੈਠੇ ਥੇ ਸਥਨੇ
ਉਠ ਕਰ ਦੈਂਡਵਤ ਔ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਕੀਆ
ਔਰ ਨਾਰਦ ਮੁਨੀ ਸਾਰੰਗ ਰਖਕੇ ਨਾਚਨੇ
ਔਰ ਕੂਦਨੇ ਔਰ ਗਾਨੇ ਔਰ ਪਹਲਾਦ
ਜੀ ਕਰ ਤਾਲ ਔਰ ਉਧਵ ਭਗਤ ਜੀ
ਮੰਜੀਰਾ ਔਰ ਰਾਜਾ ਇੰਦ੍ਰ ਮਿਰਦੰਗ ਬ

ਜਾਨੇ ਲਗੇ ਉਸਸਮੇ ਨਾਰਾਇਣ ਜੀ ਤਿਸਕੋ
ਕੀ ਨਾਸਨੇ ਸਚਾ ਕਿਸੀਕੋ ਆਪਨੇ ਪ੍ਰੇਮਸੇ
ਲੀਨ ਦੇਖਕਰ ਉਸਸੇ ਕਹਾ ਜਿਸਕੇ ਨਾਮਸੇ
ਜੋ ਇਛਾ ਹੋ ਸੋ ਬਰਦਾਨ ਮਾਂਗੋ ਤਬ ਨਾਰ
ਦਆ ਨੇ ਕਹਾ ਨਾਥ ਜੇਤੂ ਕੇ ਬੋਲੇ ਆਪਕੇ ਦਰ
ਸਨ ਜਾਨੇ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਏ ਇਸ ਸਮੇ ਆਪਕ
ਕੈਨ ਬਸਤੂ ਹੈ ਜੋ ਮਾਂਗੇ ਆਪਨੇ ਚਰਨੋ ਕੀ
ਭਗਤੀ ਹਮੇ ਦੀਜੀਏ ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਨੇ ਦਾਈ ਗੀ
ਬਰਦਾਨ ਸਬ ਕੇ ਦੇਕਰ ਦ੍ਰਾਸੇ ਅੰਤਰ
ਧਾਨ ਹੋਗਏ ਔਰ ਸਪਤ ਨਾਹ ਜਾਗਮਾ
ਦੂਸਰਾ ਸੇ ਪੂਰਨ ਹੂਆ ਇਤਨੀ ਕਥਾ ਸੁਨ
ਕਰ ਸੌਨਕਾਦਕ ਅਠਾਸੀਹ ਜਾਰ ਰਿ
ਖੀਸਰੋ ਨੇ ਸੂਤ ਜੀ ਸੇ ਪੂਛਾ ਕਿ ਸੁਕਦੇਵ
ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਔਰ ਕਥਾ ਪੀਛਤ ਕੇਰ
ਪ੍ਰਸਨਾਦੀ ਔਰ ਕਹਾ ਹੈ ਸੋ ਸਾਤ ਕ੍ਰਿਪਾ

ਰਜੀਨੇ ਕਥਕਰੀ ਥੀ ਉਸਕਾ ਹਾਲ ਬਤ
ਲਾਵੀਏ ਸੂਤਪੌਰਾਣਕਨੇ ਕਹਾ ਸਾਥਸੀ
ਰਿਖੀ ਸ੍ਰੀਮਹਾਰਾਜ ਦੂੰਆਰਕਾਪੁਰੀਸੇ
ਬੈਕੁੰਠਕੋ ਪਧਾਰੇ ਉਸਸਮੈ ਤਿਨੋਂਸੇ ਧਰਮ
ਉਪਰੰਤ ਭਾਵੋਂ ਅਰਜਨਨੇ ਸੀ ਕੋਦਿਨ ਸੁਕ
ਦੇਵ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀਨੇ ਕਥਾ ਰਾਜਾਪਰੀਛ
ਤਕੋ ਸੁਨਾਨਾ ਅਰਥ ਕੀਆ ਔਰ ਸਾਤਾ ਦਿ,
ਨੋਂ ਦੋਹਾ ਪਰਵਾਰ ਮੇਂ ਪੂਰਨ ਭਯਾ ਉਸਕੇ ਦੋਸੈ
ਬਰਸਪੀਛੇ ਗੋਕਰਣ ਨੇ ਸਪਤਾਹ ਕਥਾ
ਕਹੀਥੀ ਉਸਕੇ ਤੀਨਸੈ ਛੈ ਬਰਸਪੀਛੇ
ਸਨਤਕੁਮਾਰ ਜੀਨੇ ਨਾਰਦ ਕੋ ਸੁਨਾਈ
ਸੋ ਕਥਾ ਹਮਨੇ ਤੁਮਸੇ ਬਰਨਨ ਕਰੀ ਇਹ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਰੂਪ ਕਥਾ ਆਦਰ ਔਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ
ਕਰਕੈ ਜੋ ਸੁਨੇ ਔਰ ਪੜ੍ਹੈ ਉਸਕੋ ਸਬਫਲ

ਲਾਮਿਲਤੇਤੈਂ॥ ॥

ਇਤਿਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਦੂਮਾਤਾਤਮਸੋ ਪੂਰਨੰ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਪਹਲਾ ਅਸਕੰਧ॥

ਸ੍ਰੀ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ ਅਵਤਾਰ ਧਾ
ਰਨ ਕਾਰਨ ਔਰ ਬੇਦ ਬ੍ਯਾਸ ਜੀ ਕੋ ਨਾ
ਰਦ ਮੁਨੀ ਸੇ ਚਾਰ ਸਲੋਕ ਸੁਨਕਰ ਪੋਥੀ
ਸ੍ਰੀਮਤਿ ਭਾਗਵਤ ਬਨਾਨਾ ਔਰ ਸ੍ਰੀ
ਸਿਧੇ ਰਖ ਕੇ ਰਾਜਾ ਪੀਛਤ ਕੋ ਸੁਨਾਵਲ
ਨਾ ਜਿਸ ਸੇ ਕਿ ਸ੍ਰੀਮਤ ਭਾਗਵਤ ਕਥਾ
ਕਾ ਜਗਤ ਮੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਨਾ ਇਹ ਕਥਾ
ਇਸ ਅਸਕੰਧ ਮੇ ਬਰਨਨ ਕਰੀ ਹੈ॥

॥ਪਹਲਾ ਅਧਯਾਇ॥

32

ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਯਣ ਜੀ ਅਰ ਨਰ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤਿ
ਧਰਮ, ਨਕਾਰਨਾ ਔਰ ਸੌਨਕਾਦਿਕੋਂ ਕਰਕੇ
ਕਥਾ ਸ੍ਰੀਮਤੇ ਭਾਗਵਤ ਕਾ ਪੂਛਣਾ ਔਰ
ਸੂਤ ਜੀ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਰੰਭ ਕਰਣਾ ਇਸ ਕਥਾ ਕਾ ॥
॥ ॥ ਸੂਤ ਪੌਰਾਣਕ ਰਿਖਯੋਵਾਚ ॥
ਜੋ ਕਥਾ ਸ੍ਰੀਮਤ ਭਾਗਵਤ ਬ੍ਯਾਸ ਜੀ
ਕੇ ਮੁਖ ਸੇ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਚਾਰਣ ਕਰੀ ਹੈ ਆਪ
ਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਪੜ੍ਹਾਤੇ ਥੇ ਔਰ ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ ਨੇ
ਰਾਜਾ ਪਰੀਛਤ ਸੇ ਕਹੀ ਥੀ ਸੁਨਾਥਾ ਉਸ
ਕੋ ਥੋੜ੍ਹੇ ਦਿਨੋਂ ਉਪਰੰਤ ਸੂਤ ਪੌਰਾਣਕ ਨੇ
ਮਖਾਰਣ ਤੀਰਥ ਪਰ ਸੌਨਕਾਦਿਕ ਅ
ਠਾਸੀ ਹਜਾਰ ਰਿਖੀਸ੍ਵਰ ਇਕਠੇ ਹੂਏ
ਥੇ ਸਭੇ ਔਰ ਕਾਰਜ ਇਕ ਠੌਰ ਨੇ ਐਸੀ
ਸੂਤ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਦੇਖਾ ਕਿ ਉਸ ਸਮਾ,
ਸੁਦਰਸਨ, ਚਕ੍ਰ ਭਗਵਾਨ ਕਾ ਗੀਤਾ

ਇਸਲੀਏ ਓਹ ਆਸਥਾ, ਬਹੁਤ ਪਾਏ ਹੈ ਤੌ
ਔਰ ਕਲਜੁਗ ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਵੇਸ ਦੇਖਾ ਸ੍ਰੀ
ਕਰਮ ਕਰਤਾ ਥਾ ਸੋ ਉਨ ਰਿਖੀਸਰੋਂ ਨੇ ਸੂਤ ਪੈ
ਜਾਇ ਕੈ ਕਹਾ ਆਪਨੇ ਬੇਦਬ੍ਯਾਸ ਜੀ
ਪਾਸ ਅਠਾਰਹ ਪੁਰਾਣ ਹੂ ਪੜ੍ਹੇ ਸੋ ਤੌ ਹਮ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਹਮਕੋ ਭੀ ਸੁਨਾਓ ਜਿਸ ਸੇ ਹਮ
ਸਕਲ ਪੁੰਨ ਹੋ ਤਬ ਸੂਤ ਜੀ ਨੇ ਉਨ ਰਿਖੀ
ਸ੍ਰੇਸ਼ਟੋਂ ਸੇ ਕਹਾ ਜੋ ਆਦ ਨਿਰੰਕਾਰ ਚੈਤਨ੍ਯ ਸੁਧ
ਸਾਕਾਰ ਸਭ ਜੀਵੋਂ ਕਾ ਪਾਲਨ ਕਰਤਾ ਹੈ
ਔਰ ਅੰਤ ਪ੍ਰਲੈ ਕਰੇ ਸੋ ਚੈਤਨ ਆਤਮਾ
ਸਭ ਜੀਵੋਂ ਕਾ ਨਿਵਾਸ ਜਿਸ ਹਿਰਦੇ ਮੇਂ ਪੜੀ
ਕੀ ਜੋਤ ਮੇਂ ਸਮਾਏ ਜਾਤਾ ਹੈ ਔਰ ਉਤ-
ਪਤੀ ਪਾਲਨਾ ਆਪ ਹੀ ਤੇ ਜਿਸ ਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸਿਤ ਹੋਕ
ਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਔਰ ਮਹਾਂਦੇਵ ਆਦਕ ਸਭ
ਦੇਵਤਾ ਉਤਪੰਨ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਜਿਸ

33 ਜਿਨਕੀ ਮਾਇਆਮੇ ਜਗਤਕਾ ਸਚਾਪੀਯ
ਭਾਸਤਾਹੈ॥ ਉਨੈਆਦ ਜੋਤਕਾ ਧਿਆ
ਨਧਰਕਰ ਪਾਸਜੀਕਰਤੇਹੈ॥ ਜਿਸਕਾ
ਗੀਧੇਯਹਾਰ ਸਯਨੂੰਰਹੈ ਅਰਧਰਮੇਸੂਰ
ਕੇਆਇਆ ਸੋਸੀਯਲਦਾਨਹੈ ਜਿਸਕੇ
ਕੋਟੀਭੁਲਾਇਨਹੀਸਕਤਾ॥ ਸੋਰਸੀ
ਮਤਭੁਗਵਤੇਮੈਸੋਸਾਧਰਮਧਰਮਯਰ
ਨਕੀਆਹੈ॥ ਕਿਜਿਸਮੇ ਕਛੁਕਪਟਆ
ਰਲੋਭਨਹੀਹੈ॥ ਸੋਰਐਸੇਨਿਰਗੁਨਧਰ
ਮਾਲੀਯੇਹੈ ਜਿਨਕੇਕਰਨੇਮੇ ਤੀਨੋਦਖਲੋ
ਰਪਾਪੀਸੈਸਾਰੀਆਨੁਖੇਕਾ ਜੋਦੇਵਤਾਲੋ
ਰੈਗਰਾਸੋਰਮਤੁ ਸੋਰਮਨਕੇਸੈਕਲਪ
ਧਿਕਲਪਮੈਹੋਤਾਹੈ ਛੂਟਕਰਨਰੀਹਰ
ਤੇਹੈ ਸਮੋਪੁਰੀਮੇ ਪ੍ਰਜਾਪਰਮਾ ਸੋਰ
ਤਪਧਾਨ ਧਰਤ ਦੇਵਨ ਕਰਿਸੈਧਰੂਓ
ਵਸਸੇ ਸਾਮਸੁੰਦਰ ਕੀਪ੍ਰੀਤ ਉਤਪਨ

ਤੇਤੀਸਵੀ ਸੋਰਕਿ ਪ੍ਰਗਮੈ ਕੇਦ੍ਵਾਇਸ ਸੀਮ੍ਰਤ
ਰੂਪੀ ਕਥਾ ਪੜ੍ਹਨੇ ਔਰ ਸੁਨਨੇ ਸੇ ਤੁਰਤ ਪਰਮੇ
ਸੁਰ ਕੇ ਚਰਨੋ ਮੇ ਯਾਸਾ ਤੇਤਾਂ ਤੇ ਵਿਸਨੀ ਦੇ
ਸੀਅਤ ਭਾਗਵਤ ਕੇ ਸਧ ਯੇ ਦੇਕਾ ਸਾਰ
ਕਲ ਪਾਰਥੀ ਧਾਕੇ ਸਮਾਨ ਸਮਾਨ ਕਰ ਸੁਕ
ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਇਹ ਕਥਾ ਜੋ ਰਾਜਾ ਪੀਛਤ ਕੋ
ਸੁਨਾਈ ਥੀ ਵਿਹ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਤ ਰੂਪ ਫਲ ਰੂਪ
ਸ੍ਰੀ ਸੁਕ ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਸੁਖ
ਸੇ ਟਪਕ ਕਰ ਸੰਸਾਰ ਮੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੂਆ ਹੈ ॥
ਸੋ ਸੂਤ ਪੈ ਰਾਸਕ ਸੋਨਕਾਦਿਕ ਰਿਖੀ ਸੀਸੁਰ
ਔਰ ਧਾਸ ਜੀ ਆਪਨੇ ਚੌਲ ਸੇ ਕਾਤੇ ਹੈਂ
ਕਿ ਤੁਮ ਲੋਗ ਇਸ ਅੰਮ੍ਰਤ ਰੂਪੀ ਫਲ ਕੋ
।ਜਿਸ ਮੇ ਦੂਧ ਹੈ ਲਕਾ ਔਰ ਗੁਠਲੀ
ਨਹੀ ਹੈ ਯਾਵਤਾਰ ਕਰਨੇ ਕੇ ਰਸ ਪਾਨ
ਕਰੋ ।ਜਿਸ ਤਰਾ ਸੈਸਾ ਰਸ ਮੇ ਅਪਿ ਛਲ ਕੇ

ਸੂਆਕਾਟਕਰ ਖਾਲੇਤਾਹੈ ਉਸੀਤਰਹਸੁਕਦੇਵ
ਜੀਨਿਏਸਅਸੀਮਤਰੁਪੀਕਥਾਕੇ ਬੈਕੁੰਠਕਾਸੁ
ਖਦੇਨੇਵਾਲੀਬਹੁਤਮੀਠੀਅਸਰਕਾ ਖਾ
ਲੀਆ ਔਰਆਪਨੇਮੁਖਸੇਨਿਕਾਲਕਰ
ਜਗਤਮੇਪ੍ਰਗਟਕੀਆ ਇਹਬਾਤਸੁਨਕ
ਰਦੇਕਾਦੇਨ ਸੌਨਕਾਦਕ ਰਿਖੀਸਿੰ ਨਬ
ਪ੍ਰਤਸਅਸੌਨਾਨਸੋਧੂ ਜਾਕਰਬੁਕੇ ਤਬ
ਸੂਤਜੀਕੇ ਬੜੇਆਦਰਭਾਵਸੇ ਧੀਰੇ
ਬੁਲਾਕਰਕਹਾਆਪਸਬਬੇਦਸੋਰਪੁ
ਰਾਨਜਾਨਤੇਹੈਇਸਲੀਏਹਮੇਆਪਨ
ਰੇਲਾਆਸਹੁਕਰ ਜੋਪੁਰਾਨਸਬ ਬੇਦਸੇ
ਸਾਸਤ੍ਰਕਾਤੱਤ ਸੈਸਾਰੀ ਜੀਵੋਂਕੇ ਭਵ
ਸਾਗਰਪਾਰਉਤਾਰਨੇਕੇਵਾਸਤੇਉਤਮ
ਤੇ ਉਸੇਆਪਨੇਅਖਾਰਪਿੰਦਸੇਬਰਨ,
ਕੀਜੀਏ ਜਿਸੇਸੁਨਕਰਹਮਅਸੁਕੂਲੋ।

ਔਰ ਜੋ ਤੂੰ ਪਰਿਸ੍ਨ ਕਰਾ ਹੈ ਸੋ ਢਲਾਪ ਕ ਪ੍ਰਾ
ਪਤੀ ਤੋ ਔਰ ਵੈਰਾਗ ਯਤ ਲਾਗਵੀ ਦੇ ਗੋਕੋਜੇਨ
ਪਰੈਯਾਗ ਅਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ ਨਾਮ ਲੇਤੇ ਹੈਸੀ
ਸਾਠੀ ਜੀਵੇ ਕਾ ਉਪਾਰੋ ਜਾਤਾ ਤੋ ਉਨੋ
ਨੇ ਕੌਨ ਕਾਮ ਕਰਾ ਹੈ ਦ੍ਵਾਸ ਤੇ ਐਤ੍ਰਾਲੇ ਕੈਸੈ
ਦੇਵਕੀ ਜੀ ਕੇ ਗਰਭ ਮੈ ਸੀ ਕ੍ਰਿਸ੍ਨ ਅਵਤ੍ਰ
ਰਲੀਆ ਔਰ ਸਰਬ੍ਯ ਹੂ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕਰਧ
ਰਾਮ ਜੀ ਕੇ ਸਾਥ ਜਗਤ ਮੈ ਕੌਨ ਲੀਲਾ
ਕੀਥੀ ਔਰ ਜਯ ਕਲਜੁਗ ਕੇ ਆਦ ਮੈਂ
ਸਾਮ ਸੁੰਦਰ ਥੈ ਰੂਢ ਕੇ ਪਧਾਰੇ ਤਬ ਪਰ
ਮਾਰਿਸ ਕੀ ਆਗਨਾ ਸੇਰਗਾ ਔਰ ਕੈਸੇ ਸੈ
ਪਰਸ੍ਵੈਉਸ ਕਾਰਾਲ ਕਰੀ ਦੇ ਪਰੈਯਾਗ ਅ
ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੀ ਲੀਲਾ ਔ ਕਥਾ ਸੁਨੇ ਸੇ
ਮਨੁਖ ਵੈਰਾਗਸੀਲ ਪਜੈਨੇ ਜਨਮ ਨਾਪਾ
ਤਾ ਔਰ ਆਵਾਗਵਾਸੇ ਛੁਟਕਰ ਭਵ
ਸਾਗਰ ਪਾਰ ਉਤਰਤਾ ਹੈ ॥

35

॥ ਦੂਸਰਾ ਅਧਾਇ ॥

ਤਪ ਕਰਨੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ ਬਨ ਮੇ ਜਾ
ਰਹੇ ਨਾਰਦ ਮੁਨੀ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਸੇ ਆਪਨੇ ਅਸਥਾਨ
ਮੇ ਧਿਆਨ ॥ ॥

॥ ॥ ਸੂਤ ਜੀ ਨੇ ਜਬ ਏਹ ਪ੍ਰਸ੍ਨ ਸੌਨਕ
ਰਿਖੀ ਕੇ ਸੁਨੇ ਤਬ ਮਨ ਮੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਕਰ
ਪਹਲੇ ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨੋ ਕਾ ਧਿਆਨ ਜਿਨ
ਕੇ ਸਤਸੰਗ ਸੇ ਉਨ੍ਹੋਨੇ ਸ੍ਰੀਮਤ ਭਾਗਵਤ ਸੁਨ
ਯਾ ਕੀਆ ਫਿਰ ਬੇਦ ਬ੍ਯਾਸ ਜੀ ਆਪਨੇ ਗੁਰੁ
ਕੇ ਪਦ ਕਮਲੋਂ ਕੋ ਹ੍ਰਿਦੈ ਮੇ ਧਰ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਯਣ ਸੁ
ਦੇਵ ਚਤੁਰਭੁਜਾ ਮੂਰਤੀ ਕੋ ਦੰਡਵਤ ਕਰਕੇ ਸੌ
ਨਕਾਦਿਕ ਰਿਖੀਸਰੋਂ ਸੇ ਕਹਾ ਤੁਮਨੇ ਬਹੁਤ ਅਛੀ
ਬਾਤ ਪੂਛੀ ਜੋ ਤੁਮਨੇ ਸ੍ਰੀਮਤ ਭਾਗਵਤ
ਕਥਾ ਜਿਸਮੇ ਸਬ ਲੀਲਾ ਨਾਰਾਇਨ ਜੀ
ਕੀ ਲਿਖੀ ਹੈ ਸੁਨਤੇ ਹੀ ਚਿਤ ਲਗਾਕਰ
ਸੁਨੋ ਜਿਸਮੇ ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਆਤਮ ਉਪਦੇਸ ਸੇ

ਜਾਮਲੀਆ ਉਸੀਸਮੇ ਮੁਰਲੀਔਰਗਕਾ
ਤਪਕਸੇਕੇਦ੍ਰਾਸਤੋਨਾਗਧੇਦ੍ਰਾਗਸਸੋਤਪਾਰ
ਸੋਨੇਕਲਕਠਯਨਕਾਗਾਸਤਾਲੀਆ ਔਰ
ਉਨ੍ਹੋਨੇਸਨਸੋਸੀਤਾਗਾਕੇਪਾਸਾਨੇਸੇ
ਗਆਰਾ ਸਧੀਯਾਨ ਸਯਲੇਕਕਰ ਦੇਸ੍ਵੀਗੇ ਸ੍ਰੀਸ
ਲੀਏ ਆਧੀਸੇ ਯਨਸੇਜਾਕਰ ਹਠੀ ਭੁਜਨ
ਕਨਾਉਚੇਤਨੇਜਿਸਸੇ ਸੈਨਾਠੀਕਾਏ
ਆਨਲਪਟੇ ਜਯਯਨਾਸ ਜੀਨੇਏਗਾਲ
ਪੁਣਕਾਦੇਖਾ ਤਯਪ੍ਰੇਸਯਸੋਕਾਉਸੇਦੋਠ
ਲਾਨੇਦ੍ਵਾਸਤੋਪੀਛਿਦੋੜੇ ਔਰ ਯਨੁਤਆਪੁਕਾ
ਠਕਰ ਕਗਨੇਧੇਟਾ ਖੜੇਹੋ ਕਰ ਗਆਠੀਯਾਤ
ਸੁਨਲੇਦਿਖਸੁਕਦੇਦਸਗਾਂਗਜਾਦ੍ਵੇਸਤਰ
ਜਸੋਧੀਰਕੁਤੋਕਰ ਗਠੀਚਰਨੇਸੇਪ੍ਰਿਤਗਖ
ਤੇਥੇਕਿਉਨ੍ਹੋਨੇ ਖੜੇਹੋਕਰਸ੍ਵਾਸਜੀਕੇ
ਉਤਰਦੇਨਾ ਉਨੇਤ ਨਜਾਤਾ ਔਰਸਨਸੇਕਰਾ
ਦੇਖੇਕਾਮਾਠੀਪਿਤਾਕੇ ਘੁਣਦ੍ਵੀਸਾਦ੍ਵੇਨੇਪਰਭੀ

ਸੈਸਾਰੀਆ ਦੇਆ ਲਗੀ ਹੈ॥ ਐਸਾ ਦੇਖ
ਰਕਰ ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਬਾਂਤ ਗੀ ਧੀ ਓਸੇ ਪ
ਵੈਸਨੇ ਹੋਕਰ ਰਕਤਾ ਕੋਈ ਕਿਸੇਕਾ ਪੁਰਸੋ ਗਪੇ
ਤਾਨੀ ਸੈਸਾਰ ਕੀ ਗਤੀ ਸਦਾ ਸੇ ਏਸੀ ਤਰ
ਹ ਪਰ ਚਲੀ ਆਤੀ ਹੈ॥ ਔਰ ਏਹ ਸਰੀਰ ਆ
ਦ੍ਰਿਗ ਦ੍ਰਿਸੈ ਢਸਾ ਹੈ॥ ਆਰ ਜੀ ਦੇਆ ਤਆਂ
ਕਈ ਨਹੀ ਅਰਤਾ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਨ ਕਰ ਬ੍ਯਾ
ਸ ਜੀ ਕੋ ਸੈ ਤੋਖ ਹੂਆ ਜੈਸ ਸੇ ਸੁਕਦੇਵ
ਜੀ ਘੋਨ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਤੇ ਥੇ ਉਸੇ ਸਮੇ ਰਾਜਾ ਜੇ
ਕਤਾ ਦਾ ਘਪਰ ਦੇਵਤਾ ਓ ਕੀ ਆ ਏਸਰੀ
ਆ ਗਿਰੀ ਹੋਕਰ ਏਸਾ॥ ਕਰਤੇ ਥੇ ਉਨ੍ਹੋ-
ਨੇ ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰ ਕੁਛ ਲਜਾ
ਨਹੀ ਕੀ ਉਸੀ ਤਰਾ ਕੇ ਖਿਲੀ ਰਹੇ
ਜਬ ਪੀਛੇ ਸੇ ਬ੍ਯਾਸ ਜੀ ਬੀ ਪਹੁੰਚੇ
ਤਾ ਪਰ ਪਹੁਚੇ ਤਬ ਉਨ੍ਹੇ ਸਰੀਰ ਓਨੇ ਲਜਾ

ਤੌਓਹੁ ਆਪਣਾ ਆਪਣਾ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਨ ਲੀਆ ਉ
ਨ ਗਲ ਦੇਖਕਰ ਬ੍ਯਾਸ ਜੀ ਨੇ ਮਨ ਮੇਂ ਬਿਚਾਰ
ਕੈ ਔਸ਼ੁਕਦੇਵ ਗਏ ਆਗੇ ਬੇਟੇ ਕੌ ਦੇਖ ਨਾਂਗੇ ਸਭੀ ਉਨੇ
ਦੇਖਕਰ ਪੜ੍ਹਦਾਨ ਜੀ ਕੀਆ ਅਰ ਹਮ ਬੂਢੇ ਹੈਂ
ਨੇਖ ਜੋ ਆਪ ਸੇ ਕਮਾਏ ਖਲਾਈ ਦੇਤਾ ਹੈ ਦੇਖਕਰ
ਨਾਈ ਨੇ ਨੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਨ ਲੀਆ ਇਸਕਾ ਕਾ
ਭੇਦ ਹੈ ਉਨ ਦੇ ਸਹੀ ਉਨੇ ਦੇਵਾ ਦੇਸ ਮੇ ਘੇਰ
ਬ੍ਯਾਸ ਕੋ ਆਨ ਕਰ ਗਲ ਦੇਖਕਰ ਕਹਾ ਨੇ ਬ੍ਯਾ
ਸ ਜੀ ਆਪ ਕੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਔਰ ਪੁਰਖ ਕਾ ਗਿਆਨ ਹੈ
ਔ ਸ਼ੁਕਦੇਵ ਮਹਾਰਾਜ ਪਰਮ ਹੰਸ ਹੋਇਆ ਕੁਛ
ਇਸਤ੍ਰੀ ਔ ਪੁਰਖ ਮੇ ਕੁਛ ਭੇਦ ਨਾਹੀ ਜਾਨਤੇ ਇਸ
ਲੀਏ ਹਮ ਲੋਗੋਂ ਨੇ ਉਨਸੇ ਕੁਛ ਲਜਾ ਨ ਕ
ਰੇ ਤੁਮੇ ਦੇਖਕਰ ਕਪੜੇ ਪਹਿਨ ਲੀਏ ਏਹ ਬਾਤ
ਸੁਨਕਰ ਬ੍ਯਾਸ ਜੀ ਕੋ ਆਨਕਾਰੀ ਦੇ ਹਮ ਏਹ
ਯਾਤੇ ਸ਼ੁਕਦੇਵ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਤ੍ਰਕਾਲ ਤਾਰ
ਮਹਾਰਾਜ ਤੇ ਆਦਿ ਔਰ ਕਾ ਦੇਕਰ ਸਿਖ ਸੰਸਾਰ ਨੇ ਏ

ਰਉਸਤਤੀਉਨਕੀਸੁਨਕਰਮਨਮੈਕਰਾਦੇਖੇ
ਸੁਤਪੈਰਾਦੁਕ ਰਅਸਚ ਬਡੇ ਬਡੇ ਰਿਖੀਸੁਰ
ਔਰਮੁਨੀਸੋਂਕੀਕ੍ਰਿਤਉਪਮਨਜੀਸੁਕਦੇਵ
ਜੀਛੋਟੇਬਾਲਕਕੀਇਤਨੀਬਡਾਈਕਰਤੇਹੈਂ
ਜਬਏਰਬਾਤਸਮਸੁਕਰਾਭੇਖੀਸੁਰੋਂਕਾਸੁਖ
ਮਲੀਨਹੋਗਯਾ ਤਬਸੂਤਪੈਰਾਦੁ ਉਨਕੋਂਆ
ਕਾਰਾਲਅਪਨੇਰਮਾਨਸੇ ਜਾਨਕਰਬੋਲੇ
ਸੁਕਦੇਵਜੀ ਭਗਵਾਨਾਰਪਾਰਉਤਾਰਨੇਹਿ
ਖੀਸੋਂਔਰ ਮੁਨੀਸੁਰੋਂਕੇਏਰਭਾਗਵਤ
ਕਥਾਜਗਤਮੈਪਗਾਟਕੀਆ ਇਸਲੀਏ
ਏਰ ਜੋਗੀਔਰਮੁਨੀ ਉਨਕੋਉਸਤੁਤਕਰਤੇਹੈਂ।
ਜਬਏਰਬਾਤਸੁਨਕਰ ਸਬਕੋਬੋਧਹੂਆ।
ਤਬਸੂਤਜੀਨੇਸੁਨਕਰ ਕਹਾਭੀ
ਹੁਮੇ ਕਦਾਚਿਤਕੋਈਇਸਬਾਤਕਾਸੰਦੇਹ
ਕੌਕਿਸੁਕਦੇਵਜੀਜਨਮਤੇਹੀਪਰਮੇ
ਸੁਰ ਰਤਪਰਾਇਨਕੇਦਾਸਤਬਚਨਮੇਂਹ

ਲੋਗਏਤੋਉਨ੍ਹੋਨੇਭਾਗਵਤਪੁਰਾਣਯਾਸ
ਜੀਸੇਕੇਸਤਾਰਾਧਕੂ ਉਸਕਾਉਦ੍ਰੇਣ
ਤੌ ਕਿਜਯਸੁਕਦੇਵਜੀਨੇਖੀਸੋਤੇਸੇ
ਸੁਨੀਸੋਤੈਸੇ ਹੀਜਾਨਕਰਰਾਕੀਤਯਉਨ
ਕੇਤੇਰਾਗਮਾਲਮਭੁਯਾ ਕਿਜੇਸਕੇ
ਸਾਧਨਕਰਸੇਸੇਤਾਂਤੇਚਰਣੋਸੇਪ੍ਰੀਤਿਹੋ
ਵੈਗੀਪਰਮਪਦਪਾਵਤੈ ਇਸਲੀਏਸੁਕਦੇ
ਵੇਨਾਰਦਮੁਨੀਸੇਮਿਲਕਰਪੂਛਾਸ
ਰਾਗਰਾਗਸਕੇ ਕੌਣਰੀਸੋਸਾ ਰਾਗਨਯ
ਤਦੀਲੇਜੋਸਸੇਪਰਸੇਸ੍ਰੰਗਕੇਚਰਣੋਸੇ
ਰਸਾਕਾਸਨਲਗੇਤਬਨਾਰਦਜੀਬੋਲੇ
ਇਸਬਾਤਕਾਹਾਲਤੁਆਪਕੋਪ੍ਰਤਾ ਸਦ੍ਵਾ
ਜਾਤੋਤੈ ਹਸਾਉਨਕੇਘਤਲਾਵੀਆ
ਤੇਸੇ ਰਬਾਤਸੁਨਕਰ ਸੁਕਦੇਵਜੀਪ
ਨੇਆਪਨੇਪਿਤਾਕੇਪਾਸਚਲੇਆਏ।
ਸੋਰਉਨਕੇ ਚਰਣੋਪਰਸਿਰ ਕਰਬੋਲੇ

38

ਆਪਮੁਝੇ ਕੋਈਐਸੀ ਵਿਦ੍ਯਾਪੜ੍ਹਾਓ ਜਿਸਮੇ
ਹਰਿਭਗਤੋਂਕੀਪ੍ਰੀਤਿਹੋ। ਤਬ ਬ੍ਯਾਸਜੀਨੇਕਹਾ
ਸਿਵਾਇਪੜ੍ਹਨੇਭਾਗਵਤ ਹੋਰ ਦੂਸਰਾ ਉਪਾ
ਇਨਹੀਹੈ। ਇਹਬਾਤ ਸੁਨਕਰ ਸੁਕਦੇਵ
ਜੀਨੇ ਭਾਗਵਤਪੁਰਾਣੁ ਪੜ੍ਹਨਾ ਆਰੰਭਕੀ
ਆ ਇਤਨੀ ਕਥਾਸੁਨਾਕਰ ਸੂਤਜੀਬੋਲੇ ਜਬ
ਸੁਕਦੇਵਜੀਭਾਗਵਤਕਥਾ ਬੇਦਬ੍ਯਾਸਸਾ
ਹੇਗੁਰੂਸੇਪੜ੍ਹਤੇਥੇ ਤਬਸੇ ਭੀਦ੍ਵਾਪਰ ਸੁਕਦੇ
ਵ ਮਹਾਂਵੈਰਾਗੁ ਏਕਖਿਨਹੂ ਕਹੀ ਨਹੀਠਹ
ਰਤੇਥੇ ਸੋਭਾਗਵਤ ਸੁਨਕਰ ਭਾਗਵਤਪੜ੍ਹ
ਨੇਕੇਲੀਏ ਬਹੁਤਾਦਿਨਤਕ ਬ੍ਯਾਸ ਜੀਕੀ
ਸੇਵਾਮੇਰਹੇ ਔਰ ਉਨਹੋਨੇ ਭਾਗਵਤਕੋਬ
ੜੇਪ੍ਰੇਮਸੇਪੜ੍ਹਾ ਔਰਪੜ੍ਹਾਇਸਦਾਸਤੇਜੋਰ
ਖੀਸ੍ਵਰਮੁਨੀਸ੍ਵਰ ਹਮਾਰੇ ਪਾਸ ਹਿਰਹਕਰ
ਕਰਤੇਰਹੇਗੇ ਇਸੀਕਥਾਕਾ ਸਦਾਵਰਤਮੇਰਹੈਂ
ਗਾ। ਇਤਨੀਕਥਾ ਸੁਨਾਕਰ ਸੂਤਜੀਬੋਲੇ

ਤੇਸਿਖੀਸੋ ਏਹੋ ਕਥਾ ਸੁਨਤੇਸੇ ਨਿਸਕਾਮ
ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੀ ਹੈ ਔਰ ਨਿਸਕਪਟ ਭਗ
ਤੀ ਹੋਨੇਸੇ ਸੋਕਾਦਿਕ ਔਰ ਪਾਪੀ ਹੋਕਰ ਸੁਭ
ਪਦਵੀਪਰ ਪਹੁਚਤੇ ਹੈਂ ਇਸਲੀਏ ਮਨੁਖ
ਕੋ ਚਾਹੀਐ ਜੋ ਕਾਮਨਾ ਰਹਿਤ ਹੋ ਤਪ ਪੂਜਾ
ਔਰ ਧਰਮ ਸੁਭ ਕਰਮ ਕਰੈ ਉਸਸੇ ਕੁਛ ਫ
ਲ ਨਾ ਰਖੇ ਉਸਕੇ ਵਾਸਤੇ ਜਹਾਨ ਸੁਖ ਔਰ
ਪਰਲੋਕ ਮੇਂ ਸੁਖ ਭੋਗਤਾ ਹੈ॥ ਜਥੋ ਕੋਈ ਕਾਮ
ਨਾ ਸਨੇ ਮੇਰ ਖੇਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਸਸਾਰ ਮੇ ਫਸਾ ਰਹਤਾ ਹੈ
ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੇ ਨਹੀ ਛੂਟਤਾ ਸਿਵਾਇ ਭਗ
ਤੀ ਕੇ ਔਰ ਧਰਮ ਐਸਾ ਨਹੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ
ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੈ॥ ਮਨੁਖ ਕੋ ਚਾਹੀਏ ਕਿ ਸਰੇਸਮ
ਨਸੇ ਏਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪੀ ਕਥਾ ਸੁਨੇ ਔਰ ਮਨਨਾ
ਪਨਾ ਆਈਆ ਸਮਾਨ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੂਤ ਸੇ ਸਬੰਧ
ਹਾਰ ਸੇ ਦ੍ਰਿਠ ਭੁਠ ਖੇ ਨਾ ਗਾਈਏ ਜੀਵਕੇ ਰਾਗੇ
ਸੇਧਾਨਕੇ ਅਰਪੀਤ ਕੋਲ ਗਾਵੈ॥

ਜੋਕੋਈਮਨਆਪਨਾ ਉਸਸੰਤਸਰੂਪਕੇਚਰਨੋਮੇ
ਲਗਾਕਰ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੀਲੀਲਾਔਰ ਕਥਾ
ਸੁਨਤਾਹੈ ਉਸਕੇ ਹ੍ਰਿਦੇਮੇ ਕਾਮਔਰ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ
ਔਰਮੋਹ ਕੀਜੋਮੈਲਜਮੀਹੈ ਉਹਦੂਰਕਰਕ
ਸੁਧਕਰ ਇਸਤਰਹ ਸੁਧਹੋਜਾਤਾਹੈ॥
ਜਿਸਤਰਹਾਂ ਸੈਕਲਕਰਨੇਸੇ ਲੋਹੇਮੇਜੰਗਾ
ਨਹੀਰਹਤਾ ਇਸਲੀਏਮਨੁਖਕੋਆਪ
ਨੀਸੁਭ ਬਨਨੇਕੇਲੀਏ ਪਹਲੇਹੀ ਕਥਾਸੁਨ
ਨੇਕਾਅਭ੍ਯਾਸਕਰਨਾਚਾਹੀਏ। ਪਰਮੇਸ੍ਵ
ਰਕੀ ਬੜੀ ਕ੍ਰਿਪਾਹੋ ਤੋਐਸੇਮਨੁਖਕਾਮਨ
ਉਸਕੀਕਥਾਔਰਕੀਰਤਨਮੇਲਗਤਾਹੈ।
ਯੇਸ੍ਰੀਭਾਗਵਤਕਿਸਨੇ ਕਥਾਔਰ ਕੀਰਤਨ
ਸੁਨੇਬਿਨਾ ਮਨਨਹੀਸੁਧਰੇ ਤਾ ਲੋਕਮਨੁ
ਧਕਾਸ੍ਰੁਤਾਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਰਾਜਸੀਔਰਤਾਮਸੀਔ
ਰਸਾਂਤਕੀਹੋਤਾਹੈ ਦੇਵਤਾਕੀਪੂਜਾਭੀਤੋ

ਤਰਹ ਪਰਹੋਤੇਹੈਂ ਰਾਜਸੀ ਔਰ ਤਾਮਸੀ
ਔਰ ਸਾਤਕੀ ਔਰ ਸਾਸਤ੍ਰੋਂਮੇਂ ਤਾਮਸਕੇਕ
ਨਸੇ ਔਰ ਰਾਜਸਕੇ ਪ੍ਰਯਾਸੇ ਔਰ ਸਾਂਤਕਕੇ
ਆਰਾਮਸੇ ਦ੍ਰਿਸਾਂਤ ਦੇਤੇਹੈਂ,, ਜੋ ਅਰਥਆ
ਰਮੇਂ ਨਿਕਲਤਾ ਹੈ ਉਤਪਤ ਕਾਠ ਔਰ ਧੂ
ਆਂਸੇ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੇਹੈਂ, ਵੈਸੇ ਹੀ ਵੇਦਾਂਤ
ਕੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਆਦ ਪ੍ਰਜਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਮਨੁਖ ਪਦਵੀ
ਪਰਾਪਤ ਹੋਤੇਹੈਂ,, ਔਰ ਐਸੀ ਸਾਰੀ ਜੇ ਤਨ
ਪਰਮਪਰਾ ਔਰ ਤਪ ਔਰ ਧਰਤ ਆਦ
ਕ ਹੈਂ ਉਨ ਸਭ ਦੇ ਸਤਰ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ
ਰੂਪ ਮੇਂ ਕਤੋ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਜੈਸੇ ਤਰਹ ਬਰਸਾਤ
ਮੇਂ ਨਦੀਓਂ ਕਾ ਪਾਨੀ ਦੂਰ ਕਰ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕੇ
ਬੀਚ ਮਿਲ ਜਾਤੇ ਹੈਂ,,

(ਤੀਸਰਾ ਅਧਿਆਇ)

ਸ੍ਰੀ ਪਰਮ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ ਆਦ ਤਾ ਰੇਕ
ਧਰਨਾਂ ਜੋ ਭਗਤੋਂ ਕੇ ਸ੍ਰ ਪਾਰ ਦੇਤੇ ਕੋਸਾਗ

40

ਸੂਤਜੀ ਸੌਨਕਾਦਕ ਰਿਖੀਸ੍ਵਰੋ ਸੇ ਕਹਤ
ਹਿ ਆਦਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾਲ ਜਬ ਤਮੋ ਆਦ੍ਰਿਤਾ ਗਰਭ
ਰੋਦ੍ਰਾਨੇ ਪੁਰਖ ਕਾ ਰੂਪ ਹੈ ਸਭ ਸੇ ਪਹਿਲੇ
ਭੀ ਦ੍ਰਿਗੋਚਰ ਥੇ ਐਸਾ ਆਪਨਾ ਸੇ ਭੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰ
ਕੈਸੋ ਐਸੇ ਭੀ ਦ੍ਰਿਗੋਚਰ ਹੋ ਜਬ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਲੈ
ਰੂਪ ਤ੍ਰਿਦਿਵ ਮਹਾਂਗਜ ਸੇ ਮਾਯਾ ਰਚਨੇ ਕੀ
ਇਛਾ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਤਬ ਉਨ ਆਪਨੀ ਮਾਇ
ਆਸ੍ਰਿਤ ਰੂਪ੍ਰਧਕ ਆਦ੍ਰਿਤਾ ਲੋਕਸ ਮਾਯਾ
ਗਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਪਰ ਸੈਨ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ॥ ਉਨਕੇ ਧ
ਰਾਟ ਰੂਪ ਕਹਾ ਜਾਤਾ ਹੈ ਜਿਨਕੇ ਹਜਾਰ ਸਿਰ
ਨਾਕ ਹਜਾਰ ਕਾਨ ਹਜਾਰ ਭੁਜਾ ਹਜਾਰ ਚ
ਰਨ ਹਜਾਰ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਉਨਕੀ ਨਾਭੀ ਸੇ ਕਮਲ
ਨਿਕਸਤਾ ਹੈ ॥ ਉਸੀ ਕਮਲ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ
ਉਤਪੰਨ ਹੋਏ ਹੈਂ ਜੋ ਕਿ ਰਚਨਾ ਕਰ
ਤੇ ਹੈਂ ॥ ਉਨਕੇ ਸਭ ਅਵਤਾਰੋਂ ਕਾ ਹੇਤੁ

ਸਸ ਸੁਨਾਵਣੀਐ ਉਸਪਰਿਚਰਿਅਪਰ
ਮੇਸ੍ਵਰਕੇ ਅਵਤਾਰੋਂ ਕਾ ਗਣਨਾਈਐ ਸਤਰਨ
ਪਹਲੇ ਪਹਲਾ ਅਵਤਾਰ ਅਵਿਸ਼ਕਾ ਧਾਰਸ
ਰੀਰਿਮਨੋ॥ ਦੂਸਰਾ ਅਵਤਾਰ ਬਰਾਹ ਰਾਜੀ
ਕਾ ਲੇਕਰ ਪਾਤਾਲ ਮੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕੋ ਲਾਏ
ਤੀਸਰਾ ਅਵਤਾਰ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਕਾ ਚਤੁਰ
ਭੁਜੀ ਧਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸਭ ਜਗ ਕੋ ਦੇ ਪਾਲਨ
ਕਰਨੇ ਕਾ ਮਾਰਗ ਬਤਲਾਇਆ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ
ਕੀਤਾ ਚੌਥਾ ਨਰਸੀਂਹ ਅਵਤਾਰ ਸਭੀ
ਮਨੁਖ ਕਾ ਸਿਰ ਧੜ ਕਾ ਧਾਰਨ ਕਰਕੇ
ਧਰਮ ਕੇ ਵੈਰ ਭਗੜਾ ਪਾਂਚਵਾਂ ਨਰ
ਨਾਰਾਇਨ ਕਾ ਲੇਕਰ ਬਦ੍ਰੀ ਕਿਦਾਰ ਮੇ
ਮੈਦੋਂ ਕੋ ਤਪਸਿਆ ਕਾ ਮਾਰਗ ਬਤਲਾਇਆ ਛੇਵਾ
ਸਤਤਪ ਕਰਤੇ॥ ਛਠਾ ਅਵਤਾਰ ਕਪਲ
ਦੇਵ ਮੁਨੀ ਕਾ ਧਾਰ ਕਰ ਸਾਂਖ ਜੋਗ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ
ਅਪਨੀ ਮਾਤਾ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਕੀਆ॥ ਸਾਤਵਾਂ

ਸਾਤਵਾਂ ਅਵਤਾਰ ਦਤਾਤ੍ਰੇਜੀਕਾ ਅਤ੍ਰਿਮੁਨੀ
ਸੇ ਹੂਆ ਜਿਸਨੇ ਰਾਜਾ ਅਲਰਕ ਔ ਪ੍ਰਹ
ਲਾਦਭਗਤਕੋ ਬੇਦਾਂਤ ਪੜ੍ਹਾਯਾ ਆਠਵਾਂ
ਅਵਤਾਰ ਰਿਖਭਦੇਵਕਾ ਜਿਨ੍ਹਦੇਵੀਨਾਮ
ਸਿਰੁਕਵਿਕਿਆ ਸੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਕਰ ਜੜ੍ਹਰ
ਰਤਾ ਦੇਖਲਾਯਾ ਔਰ ਉਨਕੇ ਬੇਟੇ ਜੈਨਦੇ
ਵੋਨ ਸਰੇਵਾੜ੍ਹਿਓਂਕਾ ਧਰਮ ਸੰਸਾਰ ਮੈਂ ਫੈਲਾ
ਯਾ ਨਾਵਾਂ ਅਵਤਾਰ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਿਥੁਕਾ ਬੇਨ
ਕੇ ਸਰੀਰ ਮਥਨੇ ਸੇ ਉਤਪੰਨ ਹੂਆ ਜਿਸ
ਨੇ ਗਊਰੂਪੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦੋਹਕਰ ਸਭ ਔਖ
ਧ ਔਰ ਅੰਨਾਦਿਕ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਨੇ ਭੀ
ਤਰ ਛੁਪਾਏ ਥੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਾਲੇ ਦਸਵਾਂ
ਮਛ ਅਵਤਾਰ ਲੇਕਰ ਰਾਜਾ ਸਤਬ੍ਰਤਕੋ
ਸਾਤ ਰਿਖੀਓਂ ਸਮੇਤ ਨਾਉਕਾ ਪਰ ਬੈਠਾ
ਲਾਕਰ ਗਿਆਨ ਉਪਦੇਸ ਕੀਆ ਔ
ਰ ਉਸੇ ਆਪਨੀ ਮਾਇਆ ਕੌਤਕਾ ਦੇਖ

ਲਾਇਆ ਜਾਵਦਾਂ ਕਛਆਵਤਾਰ ਲੇਕਰ
ਸਮੁਦ੍ਰਮਥਨੇਕੇਸਮੇ ਮੰਦ੍ਰਾਚਲ ਪਰਬਤ
ਆਪਨੀਪੀਠਪਰਲੀਆ ਬਾਰਵਾਅਵਤਾ
ਰਧਨੰਤਰਕਾ ਏਕਕਲਸਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਹਾਥ
ਮੇਲੀਏਸਮੁਦ੍ਰਸੇਨਿਕਲੇ ਔਰਤੇਰਵਾਂਅ
ਵਤਾਰਮੋਹਨੀਰੂਪਕਰਧਾਰਕਰਦੈਤੋਂਕੋਆ
ਪਨੀਸੁੰਦ੍ਰਤਾਸੇਮੋਹਤਕੀਆ ਔਰ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾ ਕਲਸ ਉਨਸੇਲੇਕਰ ਓਹਸਭ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਦੇਵਤਓਂਕੋਪਿਲਾਯਾ ਔਰ ਚੌਦ
ਵਾਂਅਵਤਾਰ ਨ੍ਰਿਸਿੰਘਜੀਕਾਲੇਕਰ
ਹਰਿਨਾਕਸਦੈਤਕੋਮਾਰਕੇਪ੍ਰਹਲਾਦਆ
ਪਨੇਭਗਤਕੀਰਖਿਆਕੀ ਪੰਦ੍ਰਵਾਂਬਾਵ
ਨਾਵਤਾਰਧਾਰਕਰਤੀਨਪਾਵਪ੍ਰਿਥਵੀ
ਰਾਜਾਬਲਸੇ ਦਾਨਲੇਕਰ ਦੇਵਤੋਂਕੋਦੀ
ਮਾਂਗਨੇਸੇ ਮਨੁਖਛੋਟਾਹੋ ਜਾਤਾਹੈਇ
ਸੀਵਾਸਤੇਪਰਮੇਸ੍ਵਰਨੇਮਾਂਗਨੇਕੇਵਾਸਤੇ

ਆਪਨਾ ਛੋਟਾ ਰੂਪ ਧਰ ਨਾ ਲੀਆ ਥਾ ਸੋਲਵਾਂ
ਅਵਤਾਰ ਹੰਸ ਕਾ ਲੇਕਰ ਸਨਤਕੁਮਾਰੋਂ ਕੋ
ਉਪਦੇਸ ਕਰ ਕੇ ਉਨ ਕਾ ਗਰਬ ਤੋੜਾ ਸਤਾਰ
ਵਾਂ ਅਵਤਾਰ ਨਾਰਦ ਜੀ ਕਾ ਲੇਕਰ ਪੰਚਰਾਤ੍ਰ
ਵੇਦ ਬਨਾਯਾ ਜਿਸ ਮੈਂ ਸਬ ਵੈਸਨਵ ਧਰਮ
ਲਿਖਾ ਹੈ ਅਠਾਰਵਾਂ ਅਵਤਾਰ ਹਰੀ ਨਾਮ
ਲੇਕਰ ਗਜਿੰਦ੍ਰ ਕੋ ਗ੍ਰਾਹ ਕੇ ਮੁਖ ਸੇ ਛੁਡਾਯਾ
ਉਨੀਸਵਾਂ ਅਵਤਾਰ ਪਰਸੁਰਾਮ ਜੀ ਕਾ ਲੇ
ਕਰ ਇਕੀਸ ਬਾਰ ਸਬ ਛਤ੍ਰੀ ਰਾਜੋਂ ਕੋ
ਮਾਰ ਔਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਉਨ ਸੇ ਛੀਨ ਲੀ ॥
ਬ੍ਰਾਹਮਣੋਂ ਕੋ ਦਾਨ ਦੀ ਬੀਸਵਾਂ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ
ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਕੇ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕਾ ਆਤ੍ਰਿਆ
ਸੇਤੂ ਕਰ ਰਾਵਨ ਕੋ ਮਾਰਾ ਇਕੀਸਵਾਂ ਬੇ
ਦ ਬ੍ਯਾਸ ਅਵਤਾਰ ਲੇਕਰ ਸਰਬ ਬੇਦੋਂ
ਕਾ ਭਾਗ ਕਰ ਕੇ ਅਠਾਰਾਂ ਪੁਰਾਨ ਔਰ ਮ
ਭਾਰਤ ਬਨਾਯਾ ਬਾਈਸਵਾਂ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ

ਅਵਤਾਰ ਧਾਰ ਕਰਕੇ ਫਸਾਦ ਕੋ ਕੀਆਰ
ਕਾਲ ਪਾਸ ਨ ਜਗ ਸੇਧ ਜਾਦਵ ਸਾਧਰਸੀ
ਰਾਜੇ ਕੋ ਆਰ ਔਰ ਪੈਵਦੀ ਕਾਬੇ ਨਉਤ
ਰਕਾਰ ਕਲਪ੍ਰ ਗਬਾਸੀ ਰਿਕੇ ਭੁਦਸਾਰ
ਰਪਾਰ ਉਤ੍ਰਾਰ ਨੇ ਕੇਦਾਸ ਤੇ ਜਗਤ ਮੇਂ ਲੀ
ਲਾਕੀ ਤੇਈਸ ਦੇਂ ਧੋਧਾ ਆਦਿਤਾਰ ਸੇਨੇ
ਕਾਇਹ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜ ਧ ਦੈਤੋਂ ਨੇ ਸੁਕ੍ਰ ਆਪ
ਸੇ ਪੁਛੇ ਹਤ ਸ੍ਰੀ ਪੂਛਾ ਕਿ ਦੇਵਤਾ ਸਦਾ ਸੀ ਦੇ ਸਿਧਾ
ਸਾ ਰਾਜ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਕੋਈ ਐਸਾ ਉਪਾਇ ਧ
ਤਾਓ ਜਿਸ ਸੇ ਹਮਾਰਾ ਰਾਜ ਸਦਾ ਬਨਾ
ਰਹੈ ॥ ਸੁਕ੍ਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਧਰਮ ਕਰਨੇ ਸੇ ਦ
ਦੇਵਤੇ ਕਾ ਰਾਜ ਰਹਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤੁਮ ਲੋਗ ਭੀ
ਧਰਮ ਕਰੋ ਤਬ ਦੈਤੋਂ ਨੇ ਸੁਕ੍ਰ ਆਚਾਰਜ
ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਸੇ ਦੇਵ ਲੋਕ ਕਰ ਕੇ ਰਾਜ ਮੈਲਕੇ
ਕੇਦਾਸ ਤੇ ਧਰਮਾ ਆਰੰਭ ਕੀਆ ਤਬ
ਦੇਵਤਾ ਘਬਰਾ ਕਰ ਸਾਰਾ ਇੰਦ੍ਰ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ

ਗਏ ਔਰ ਬਹੁਤ ਉਸਤਤੀ ਕਰ ਪਰਮਸਰ
ਬੋਲੇ ਹੇ ਬੈਕੁੰਠਨਾਥ ਦੈਤਲੋਕਾ ਵਾਸੀ ਤਾਰ
ਕਾਸੁਰ ਬਲਵਾਨ ਹੈ ਜਾ ਧਜਾ ਗਜ ਕਰਗੇਸੇ-
ਉਨਕੇ ਊਪਰ ਚਲੈਂਗਾ ਤਬ ਸਭ ਲੋਗ ਉ
ਨਕੋ ਨਕਿਸੀ ਤਰਾ ਜੀਤ ਨਹੀਂ ਸਕੇਂਗੇ ਜਿਸ
ਸੇ ਹਮਾਰੇ ਵਾਸਤੇ ਭੁਲਾਵਤ ਹੋ ਉਪਾਇ
ਹਮਾਰੇ ਵਾਸਤੇ ਕੀਜੀਏ। ਇਹ ਬਾਤ ਸੁਨ
ਤੇ ਹੀ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਬੋਧਾਵਤਾਰ
ਧਾਰ ਕਰ ਸਰੇਵੜੇ ਕਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕੀਆ ਔਰ
ਮੈਲਾ ਕਪੜਾ ਪਹਰੇ ਉਪਰੰਤ ਚੋਗਿਰਸੀ ਕੇ:
ਹਾਥ ਮੇਂ ਲੇ ਲੀਆ ਜਗਾ ਦੈਤਾਂ ਕੇ ਲੋਗ ਪਾਸ
ਕਰਤੇ ਬੇਦ ਹਾਂ ਪਾਸ ਗਏ ਦੈਤੋਂ ਨੇ ਉਨਕੋ ਦੇਖ ਕੇ
ਹੈਰਾਨ ਕਰਕੇ ਪੂਛਾ ਤੁਮਾਰੇ ਹਾਥ ਮੇ ਕੇ
ਨ ਵਾਸਤੇ ਹੈ। ਬੋਧ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਜਿਸ ਜਗਾ
ਮਾਨੁਖ ਚੈਲਤਾ ਹੈ ਵਾਹਾਂ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਜੀਵ ਉ
ਸਕੇ ਨੀਚੇ ਦਬ ਕਰ ਮਰ ਜਾਤੇ ਹੈਂ। ਸੋਈ

ਸਚੈਰੀਸੇਜਗਾ ਸ੍ਰਾਙੁਕਰ ਧੋਪਨਾ ਚਾਗੀਐ
ਫਿਰਦੈਤੋਨੇਪੁਛਾਤੁਮਾਰਕਪੜ੍ਹਾਕੈਸਾਵ
ਸਤੇਮੈਲਾਹੈ। ਬੋਧਜੀਨੇਕਹਾਕਪੜ੍ਹਾਕੇ
ਨੇਸੇਭੀਪਦੂਤਜੀਵਮਰਤੇਹੈਂ। ਜਬਜਾਇਸ
ਤਰਾਕੀਧਾਤੇਸੁਨਨੇਸੇਦੇਤੋਕੋਸੇਗਾਪਾਪੁ
ਭੋਪਾਅਨਉਨਕਾਪਰਮਾਕਮਨੇਸੇਟਿਰਗਜਾ
ਤਬਉਨੋਹੋਨੇਆਪਸਮੇਂਕਹਾ ਪਰਮਕਰ
ਨੇਸੇਜੀਵਹਿੰਸਾਹੋਤੀਹੈ। ਜੋਜਰਮਾਕਰ
ਨਾਹਾਮਾਰਾਨੇਸਫਲਾਹੋਕਰਉਸਾਸੇਰ
ਪਾਪਹੋਗਾ ਇਹਬਾਤਸਾਸਤ੍ਰਕਰ ਦੈਤੋਨੇ
ਪਸਨੇਦ੍ਰਕੀਏਭੀਸੇਜਮਾਕਰਨਾਬੰਦ
ਕੀਆ ਤਬਬਲਉਨਕੇਪਰਮਕਾ ਜਾਤਾਰਾ
ਸੈਰਦੇਵਤਾਲੋਗਪਬਲਹੂਏ। ਸੋਰਕਲਜੁ
ਗਕੇਅੰਤਮੇ ਚੌਬੀਸਵਾਂਅਵਤਾਰਲੇਕਰ
ਕੇਲਗੀਭਗਵਾਨਪਰਮਕੀਰਾਖੀ ਅੌਰ
ਅਧਰਮੀਓਂਕਾਨਾਸਕਰੇਂਗੇ ਸੋਏਸਰੀਬੀ

44

ਸੋ ਅਵਤਾਰੋਂ ਮੈਂ ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚੌਵੀਸਵੀਂ
ਕਾ ਅਵਤਾਰ ਪੂਰਨ ਕਲਾ ਸੋ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਅਸਾਰੀ
ਜੀਵੋਂ ਕੇ ਉਧਾਰ ਕਰਨੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਇਹ ਜਬ
ਅਵਤਾਰ ਨਾਰਾਇਣ ਜੀ ਨੇ ਧਾਰਨ ਕੀਏ ਹੈਂ
ਔਰ ਜਿਤਨੇ ਰਿਖੀ ਹੂਏ ਔਰ ਮੁਨੀ ਹੂਏ ਔਰ
ਦੇਵਤਾ ਔਰ ਮਨੁਖ ਜੀਵ ਧਾਰੀ ਸੰਸਾਰ ਮੇ
ਜਨ੍ਮ ਲੇ ਰਹੇ ਤਿਨ ਮੈਂ ਸਭ ਪਉ ਮੈਂ ਪਰਮਪਦ
ਨਾਰਾਇਣ ਕਾ ਸਾਖ੍ਯਾਨ ਨਾਰਾਇਣ ਸੋ ਔਰ ਇਸ
ਲੀਏ ਕੋਈ ਉਨਕੇ ਅਵਤਾਰੋਂ ਕੀ ਗਿਨਤੀ ਨਹੀ
ਕਰ ਸਕਤਾ ਔਰ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਅਪਨੀ ਮਾਯ
ਆ ਸੇ ਜਗਤ ਕੋ ਉਤਪੰਨ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਪਰੰਤੂ ਉਸ
ਕੋ ਵਾਸਨਾ ਨਹੀ ਹੋਤੀ ਇਸ ਲੀਏ ਸੰਸਾਰੀ ਜੀਵੋਂ
ਕੇ ਦੁਖੀ ਹੋਨੇ ਸੇ ਕੁਛ ਦੁਖ ਉਨਕੋ ਨਹੀ ਪਹੁੰਚ
ਤਾ ਔਰ ਨਾਰਾਇਣ ਜੀ ਕੀ ਲੀਲਾ ਔਰ ਨਾਮ
ਔਰ ਗੁਣੋਂ ਕੋ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਾਨ ਸਕਤਾ ਹੈ
ਜੈਸਾ ਮਨੁਖ ਧਾਤੂ ਸੇ ਕੋਈ ਕੁਛ ਪਰਮਾਣੂ ਗਿਨਤਾ ਹੋ।

ਜੋ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ ਭਜਨ ਮੇ ਲੀਨ ਹੈਂ॥ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਭਾਗ
ਵਤ ਸਬ ਬੇਦੋਂ ਕਾ ਸਾਰ ਔਰ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੀ ਲੀ
ਲਾ ਬ੍ਯਾਸ ਜੀ ਨੇ ਸੰਸਾਰੀ ਜੀਵੋਂ ਕੇ ਭਵਸਾਗਰ
ਪਾਰ ਉਤਰਨੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੀਆ। ਔਰ
ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਆਪਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਜਾਨਿ ਵਾਰਗੀਤਾ
ਕਿਸਾਰੇ ਬ੍ਰਾਹਮਨ ਔਰ ਰਿਖੀਸਰੋਂ ਕੇ ਬੀਚ ਮੇਂ
ਬੈਠ ਕਰ ਭਤ੍ਰਾਈਸੀ ਨ੍ਰਿਪ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਸਾਂ
ਗਰ ਦ੍ਵਾਰਕਾ ਸੇ ਬੈਕੁੰਠ ਕੋ ਪਧਾਰੇ ਉਸ ਸਮੇਂ
ਪਰਮ ਕਾਲੂ ਰਾਜ ਨੂ ਧਰਕਰਮ ਸਾਰ ਮੇ ਸਬ ਸਤ
ਕਰਮ ਜਾਤੇ ਰਹੇ। ਤਬ ਬ੍ਯਾਸ ਜੀ ਨੇ ਇਸ ਭਾਗਵ
ਤ ਕੋ ਬਨਾ ਕਰ ਪਰਮ ਧਰਮ ਜਗਤ ਮੇ ਪ੍ਰ
ਗਟ ਕੀਆ ਔਰ ਜੈਸੇ ਸਮੇ ਬੇਦ ਬ੍ਯਾਸ ਜੀ
ਨੇ ਏਹ ਕਥਾ ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ ਕੋ ਪੜ੍ਹਾਈ ਉਸ ਸਮੇ
ਵੈਰਾਗ ਭੀ ਥਾ ਸੋ ਗੁਰੂ ਕੀ ਦਯਾ ਅਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇ
ਸਾਰੇ ਕੋ ਭੀ ਇਸ ਤਰੁ ਪੀਰ ਬਾਜਾਰ ਦੇ ਰਾਹੀ
ਜੈਤ੍ਰ ਮੇਲੇ ਗੋਰੇ ਸੁਨਾਤੇ ਹੈਂ॥

(ਚੌਥਾ ਅਧ੍ਯਾਇ)

ਬ੍ਯਾਸਜੀਕਾ ਅਸੰਤੁਸ੍ਟ ਹੋਨਾ ਔਰ ਸਤਾਂ
ਪੁਰਾਣੁ ਸਬ ਵੇਦੋਂ ਕਾ ਤਤ੍ਵ ॥

॥ ਸੌਨਕਾਦਿਕ ਰਿਖੀਸ੍ਵਰੋਂ ਨੇ ਸੂਤਜੀ ਸੇ ਕਹਾ ਕਿ
ਧਨੀ ਆਪ ਬਡੇ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਭਗਤ ਬੜੀ ਕਿਰੈਆ
ਵਤਾਰੋਂ ਕੇ ਹਾਲ ਸੁਨਾਏ ਸੇ ਮਨ ਹਮ ਲੋਗੋਂ ਕਾ ਬਹੁਤ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੂਆ ॥ ਅਬ ਚਾਹਤੇ ਹੈਂ ਜੋ ਭਾਗਵਤ ਬ੍ਯਾ-
ਸਜੀ ਸੇ ਆਪ ਸੁਨਾ ਥਾ ਉਸਕੋ ਸਬ ਕਹੀਏ ਔਰ ਸ-
ਹਾਂਸਜਾ ਅਸੁੰਦਰ ਕੀ ਲਿਖੀ ਹੈ ਤਿਸ ਸਮੇਂ ਕੇ ਹੂ-
ਨਾਰਦ ਔਰ ਕੌਨ ਸੇ ਪੁਰਸ ਥੇ ਕਿਸ ਆਸਥਾਨ ਪਰ
ਸੁਕਦੇਵਜੀ ਨੇ ਇਹ ਕਥਾ ਰਾਜਾ ਪਰੀਛਤ ਕੋ ਸੁ-
ਨਾਈ ਥੀ ਉਸ ਕਾ ਹਾਲ ਕਹੋ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਸਬ
ਰਾਜਾ ਪਰੀਛਤ ਨੇ ਸੌਂਪ ਕੇ ਕੰਟਕੈ ਕਾ ਤ੍ਯਾਗ ਕਾ
ਔਰ ਹਮਲੇਹ ਕਾਲ ਰੂਪ ਪ੍ਰੀਸਤਾ ਨਸੇ ਕਿਸ ਸੇ ਭੀ
ਹਤ ਕੀਲ ਪੀਨਾ ਹੋਤੇ ਹੈ ਰਹਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਏਕ
ਬਾਤ ਕਾ ਅਸਕੇ ਬੜਾ ਅਚੰਭਾ ਹੈ ਜੋ ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ

ਇਤਨੇ ਮੇਂ ਰੁਕਮਨ ਕਾ ਏਕਾ ਭਿਨਕ ਗੋਪਨਾ ਤੇਥੇ
ਓਹ ਕਿਸਨ ਹਰ ਮਾਤਾ ਦੇਨਹਾਰ ਜਾਪੀਛਤ ਕੇ
ਪਾਸ ਲਾਤੇ ਔਰ ਸੁਕਦੇਵ ਮਹਾਂਰਾਜ ਕਪੀਨ
ਪਹਨੇ ਰਖੀ ਭੂਤਲ ਹਾਰੇ ਅਵਧੂਤ ਧਨੇ ਰਹਤੇ
ਥੇ ਉਨ੍ਹੋਂ ਕੇ ਰਾਜਾ ਪੀਛਤ ਨੇ ਕਿਸਨ ਹਰ ਪਾਹਚਾ
ਨਾ ਕਿ ਯਹ ਹੀ ਸੁਕਦੇਵ ਹੈਂ। ਇਹ ਧਾਤ ਸੁਨਕਰ
ਸੂਤ ਪੌਰਾਣਕ ਨੇ ਕਹਾ ਦ੍ਵਾਪੁਰ ਕੇ ਅੰਤ ਮੇਂ ਬੇਦ
ਬਿਆਸ ਜੀ ਆਏ ਗੁਰੂ ਨਾਰਾਇਣ ਰੂਪ ਹੋਏ ਤਬ
ਉਨ ਕਰ ਪਰਾਸਰ ਸੁਨੀ ਔਰ ਸਤਵਤੀ ਸੇ ਅਵ
ਤਾਰ ਲੀਆ। ਕਿਸਨ ਪੁਰਾਣ ਮੇਂ ਮਨੁਖੋ ਕੀ ਆਰ
ਬਲਾ ਲਾਖ ਬਰਖ ਔਰ ਤ੍ਰੇਤਾ ਮੇਂ ਦਸ ਹਜਾਰ
ਔਰ ਦ੍ਵਾਪੁਰ ਮੇਂ ਹਜਾਰ ਬਰਸ ਸੋ ਸੰਪੂਰਨ
ਆਰਬਲਾ ਭੋਗ ਕੇ ਮਰਤੇ ਥੇ ਔਰ ਨਹੀ ਸੀਅ
ਰਹੇ ਆਯ ਕਲਯੁਗ ਮੇਂ ਆਰਬਲਾ ਸੌ ਬਰਸ
ਕੀ ਸੋ ਪਾਪ ਕਰਮੋ ਸੇ ਕੋਈ ਸੰਪੂਰਨ ਆਰਬਲਾ
ਨਹੀਂ ਭੋਗਤਾ ਤਿਨ ਪ੍ਰਾਣੀਓ ਇਤਨੀ ਆਰਬਲਾ ਤੋ

ਹੀ। ਫਿਰਭੀਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕੇਭਜਨਕਰਕੇਲੋਗਸਭ
ਪਤਪਾਵੈਂਗੇਯੀਤਾਦ੍ਵਤੇਜੇਕਲਜੁਗਬਾਸੀਜੀਵ
ਸੰਸਾਰੀਸੁਖਸੈਂਦੂਰਹੋਤੇਹੈਂਪਰਲੋਕਕਾਸੋਚਨਹਿ
ਕਰਤੇਔਰਇਸਹੀਪ੍ਰਸੰਗਪਰਲੋਗਧਨਕੇਸੋਗਸੈ
ਦੂਰਹੋਤੇਹੈਂਪਰਲੋਕਕੋਸੋਚਨਹੀਕਰਤੇਇਸਹੀਲਿ
ਏਪ੍ਰਸੰਗਧਨਕੇਸੋਗਸੋਗ੍ਰਪ੍ਰਕਾਸਰੂਪਦਵੀਨਹੀ
ਪਾਤੇ॥ ਕੇਵਲਹਰੀਕੇਭਜਨਸੇਉਧਾਰਤੇਤਾਤੇ
ਇਸਲੀਏਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸ੍ਵਰਨੇ ਬੇਦਬ੍ਯਾਸ
ਕਾਅਵਤਾਰਲੀਆ ਸੋਵੇਦਬ੍ਯਾਸਜੀਨੇਸ
ਮ੍ਰਤੀਆਂਕੇਨਾਨਾਪ੍ਰਮਾਨਕਰਕੇ ਉਪ੍ਰਗੰਤਆਕੈਕੇ
ਚੀਰਧਨਾਨਾਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕੇਧੈਨਕਰ ਬੀਚਾਰਕੇ
ਆਰਕਿਦੇਖੇਕਲਜੁਗਬਾਸੀਜੀਵ ਪਾਰਧਰ
ਜੀਨ ਕੈਈਐਸੀਸੰਗਤਨਹੀਕਰਤੇ ਜੈਸਾਮੋਗ
ਆਨੀਹੋਂਕਰਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕੇਪਾਵੈਂਗੇ॥ ਜੋਧਾਤ
ਰਸਾਇਣਭੀਸੁਨਹੀਤੌਉਰਭੀਪਾਰਨਹੀਕਰਤੇ॥
ਔਰਸਦਾਆਲਸਮੈਰਹਤੇਹੈਂ ਇਹੀਬੀਚਾਰਕਰ
ਬੇਦਬ੍ਯਾਸਜੀਨੇਭਾਗਵਤਐਸਾਤਾਂਪੁਰਾਨਬਨਾਏ

ਤੁਪਤੀ ਅਨੇਕੇ ਸਾਂਤੀ ਨਆਈ ਤਬਿਚਾਰਨੇਲਗੇ
ਕਿ ਕੋਈ ਐਸੀ ਕਥਪਨ ਹੈ ਜੈਸੇ ਅਨੇਕੇ ਪੀ
ਰਜੈਨੋ॥ ਏਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮੈ ਬਿਆਸਜੀ ਸਰਸੁਤੀ
ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਬੈਠੇ ਹੂਏ ਥੇ ਬਿਚਾਰਤੇ ਥੇ ਕੇਨਾਰ
ਬਜੀ ਬੀਨ ਬਜਾਤੇ ਔਰ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾਤੇ ਹੂ
ਏਦ ਤਾਂ ਆਏ ਸੋ ਬਿਆਸਜੀ ਨੇ ਨਾਰਦ ਮੁਨੀ
ਕੋ ਪਕੜ ਆਦਰ ਸਤਕਾਰ ਸੇ ਬੈਠਾਲਾ॥ ॥

(ਪਾਂਚਵਾਂ ਅਧਿਆਇ)

ਨਾਰਦ ਮੁਨੀ ਕਹ ਬੇਦ ਬਿਆਸ ਕੇ ਏਹ ਬਾਤ ਸ
ਮਝਾਨਾ ਕਿ ਤੁਮਨੇ ਸਬ ਕੇ ਦ੍ਰਿੜ ਹਰਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕਾ
ਪੁਰਾਨ ਬਨਾਓ ਔਰ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ਪਨੇ ਪਿ
ਛਲੇ ਜਨਮ ਕਾ ਬਿਆਸਜੀ ਸੋ॥
ਨਾਰਦ ਮੁਨੀ ਨੇ ਬਿਆਸ ਕੇ ਚਿੰਤ ਮੈ ਦੇਖ ਕਰ ਕ
ਹਾ ਕਿ ਹੇ ਬਿਆਸ ਮੈ ਤੁਮ ਬਤਾਊਂ ਸੋ ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਪਿਛਲੀ
ਦੇਹ ਕੋ ਇਸ ਤਰਾਂ ਕਿਸੀ ਅਨੂਪ ਕੇ ਕੋਈ ਕਥਾ

ਕਾਰਜਾਆਇਆਪਤ੍ਰੇਸੋਓਹਧਾਤੁਤ੍ਰਿਸਟੇਹੋਇਗਏ
ਕੈਹੋਗਆਆਨਕੈਤ੍ਰਿਸਕੀਚਿੰਤਕਰੈਸੋਤ੍ਰਿਸਟੇ
ਕਦੇਰਕਾਗਲਗਏਰਬਾਬਘਾਗਕਰਮਨਾਂਕਰਤ
ਸੋਹਸਤਾਰਪਾਨਤਆਗਕੀਏਤ੍ਰਿਸਪਰ
ਭੀਤ੍ਰਿਸਾਰੋਚੋਧਾਜੀਤੂਆਇਸਿਰਧਰਗਲਸਨਕ
ਰਬੇਰਚਾਲਸਜੀਧਰਤੁਪ੍ਰਸਿਨਾਹੋਕੇਕਹਿ
ਸੋਹੋਗਆਸੋਸਕੀਧਾਤੁਜਾਨਣੀਂ ਸਿਧਿਰਬਾ
ਸਜੀਆਧਨੋਸਕੀਚਿੰਤਾਕਾਗਲਚਾਲਸ
ਜੀਸੇਕਾਕਰਬੋਲੇਆਪਣਿਸਾਤੁਧਰਸੋਪ੍ਰ
ਕੇਭਜਨੇਸੋਂਲੀਨਰਹੈਤੇਤੈਸੋਦਾਗਰਕੇਕੋਈ
ਸੋਸਾਉਪਾਉਧਤਾਰਿਜੈਸਸੋਗਾਗਾਨ
ਸੁਧਰੋਜਾਵੈ। ਇਹਬਾਤਸੁਣਕਰਗਾਹਕ
ਸੁਰੀਜੀਬੋਲੇਹੇਚਲਾਸਜੀਜੈਸਤਗਤ੍ਰਿਸ
ਮਨਾਂਭਾਰਤਸੋਸਤਾਰਪਾਨਸੋਧਰਸੋਦ੍ਰਿ
ਕਾਗੁਹੂੰਦਰਬੇੜ੍ਹਾਬਿਧਾਪਗਤਾਸੋਤਪ
ਤੀਰਥਸੋਹਦਾਨਭ੍ਰਤਸੋਸੋਲਣ੍ਹਾਈਏਦ

ਤਾਂਐਸੀਆਸੀਅਨੁਖੇਕਾ ਰਾਜਧਰਨਨਕੀ
ਆਖੈ ਉਸੀਤਲਕੇਵੀਪ੍ਰਗਾਹੂਨੈਰਸਲਲੀਲਾ
ਐ ਜਸੇਆਨਿਵਿਪ੍ਰਧਤੁਸਦਾਨਕਾ ਮਨਲਗਾ
ਕਰਨਗੇਪਨਾਇਆ ਇਸਕਰਤੁਮਾਰੇ ਚੇਤਕੇ
ਸੰਤੋਖਨਤੀ ਦੂਜਾ ਜਿਦ੍ਰਾਇਕੀਲਾ ਪਰਮੇ
ਸਰਕੇਦੁਸਰੇਪ੍ਰਗਨੈਕੇਪਤੁਨੈਲਾਗ ਸੁਨਨੇਮੇ
ਪਰਿਸਸਧਰਤੁ ਔਰਬਾਤੁਖੇਤੁ ਇਸਕਾਨ
ਲਸਕਾਆਸੁਰਿਨਗੇ ਉਰਸੁਖਬੇੜ੍ਹੇਕਿ
ਸਤੋਗਕਰਗਾਣੈਰਜਨਾਲੇਨਾਪੜ੍ਹਤਾਣੋ॥
ਔਰਸੀਪਰਮੇਸੁਰਕੀਕਥਾਸੇਚੇਤਲਗ
ਜਾਨੈਸੇ ਜਿਤਨਾਦ੍ਰਕਲੌਸੁਖਪਾਪ੍ਰਤੋਤਾਣੋ
ਸੋਤਾਲਧਰਨਨਨਗੇਤੋਸਕਤਾ ਔਰਜਿਨ
ਲੋਗੋਕੇਸੀਸਾਰੇਐਸੇ ਕਤਾਰਕਾਨ੍ਰ ਰ
ਦੁਖਲਭਾਰਤਾਣੈ ਉਰਸਧ ਖਜਨੂਪੀ
ਰਹਿਕਥਾਸੁਨੈਸੋਪੜ੍ਹਨੈਸੇਛੂਟਜਾਤਾਣੈ
ਇਸਲੀਏਜਿਸਪ੍ਰਗਨਾ ਔਰਭੁਜਨਾਸੋ॥

ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕੀਲੀਲਾਐਹਨਾਆਲਿਖਾਹੈਉ
ਸੀਕੈਉਤ੍ਰਮਸਮਨ੍ਰਨਾਹਾਰੀਆ॥ ਜੈਸਤਰ
ਹਨੈਕਾਈਡ੍ਹਾਪੂਰਬਕਪਵਨਚਲਨੇਸੇ
ਆਪਨੇਸ੍ਥਾਨਪਰਜਲਦੀਪਹੁਚਸਕਤੇਹੈਂ
ਉਸੀਤਰਹ ਸੰਸਾਰੀਮਨੁਖਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕ
ਭਜਨਔਸਿਮਰਨਕਰਨੇਸੇ ਸੰਸਾਰਸੇਯਾਂ
ਛੇਤਫਲਪਾਕਰਸਕਤੇਉਪਰਾਂਤ ਭਵਸਾਗਰ
ਸੇਪਾਰਉਤਰਜਾਤੇਹੈਂ ਜੈਸਾਸੁਪਭਗਵਤ੍ਵ
ਜੇਨਐਹਰਿਚਰਨੋਮੇਧਿਆਨਲਗਾਏਹੈ
ਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾਹੈ॥ ਐਸਾਆਨੰਦਾਈਦ੍ਵਾਰ
ਕੁਬੇਰਆਦਕੋਭੀਨਹੀਮਿਲਤਾਇਸ
ਲੀਏਉਚਿਤਹੈ॥ ਕਿਆਪਨੇਮਨਮੇਸੰਤੋਖ
ਰਖੋਔਰਧੀਨਾਹਾਨੇਕੀਸੀਪਯੋਜ
ਨਕੇਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕਾਭਜਨਔਰਸਿਮਰਨ
ਕੀਆਕਰੋ ਜੈਸਾਨੇਸਬਤਰਹਕਾਸੁਖ
ਔਰਦੁਖਪਿਛਲੇਜਨਮੋਕੇਕਰਮਕਰ
ਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾਹੈ ਹਰਿਭਜਨਕਰਨੇਸੇਸੁਖੀ

ਕਾ ਕੀੜਾ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਅਨੂਪ ਕੇ ਦੁਲਾ ਪਰਸੇ
ਸ੍ਵਾਨ ਕੇ ਭੀ ਜਨ ਔ ਸਿਮਰਨ ਕੇ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਉਸ ਕੇ
ਜਪ ਲੀ ਹੋਤ ਪਲੀ ਰਤੀ ਸਿਖ ਕੁਛ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ
ਤ੍ਰਤਾ ਔਰ ਜੈਸੇ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕਾ ਭਜਨ ਨਹੀ
ਕਰਤੇ ਔਰ ਜਪ ਤਪ ਕਰਤੇ ਹੈਂ॥ ਓਹ ਭੀ ਤ੍ਰਸ੍ਵਰ
ਰੰਗਾਤੇ ਗਕਰ ਫਿਰ ਜਨਮ ਲੇਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਰਖਾ
ਸੀ ਧਾਤ ਧੇਵ ਸੀ ਪੂਰਨੇ ਸੈਂ ਤੂ ਆਈ ਸਤਗੁਰ
ਰਖੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕੇ ਸੂਰਖ ਨਹੀ ਸਮਝੇ ਗੇ ਜੈ
ਸੈ ਆਪਨੇ ਸਾਧ ਕਰਨਾ ਪਿਤਰੋਂ ਕਾ ਆਸਰੇ ਹੀ
ਧਾਹੈ ਸ੍ਰੈ ਸਕੀ ਹੋਆਸ ਪਾਨੇ ਵਾਲੇ ਤੂ ਆਰੇ
ਧਰਨੇ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਨ ਕਰਆਂ ਸਤੇ ਜਨਕ
ਰੇਗੇ ਅਰਦਿਨ ਨ ਸਮਝੇ ਗੇ ਕਿ ਧਾਸਕੀ
ਕਿਆ ਭੀ ਪਾਪਆਂ ਸਮੇਖ ਗਏ ਔਰ ਸਾਧ
ਕਰਨੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਹੈਂ ਇਸ ਤਰਹ ਕੀ ਧਾਤ ਸਾ
ਫੂਲੋਂ ਤਪਸੀ ਹੋ ਭੀ ਨਮਝੇ ਗੇ ਔਰ ਹੈਸ
ਰੂਪੀ ਜੈਸੇ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ ਭਗਤ ਹੈ ਓਹ ਧੀਰ
ਭਜਨ ਔ ਸਿਮਰਨ ਧੈਰ ਫਲਾਧ ਕੇ ਨਾਮ

ਔਪ੍ਰਾਨ ਹਰੀ ਚਰਿ ਹੈਂ ਔਰ ਖਤੇ ਹੈਂ॥ ਦੂਸਰੀ ਬਾ
ਤ ਹੈਂ ਸਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਕੇ ਨਾਰ ਰਹਤੇ ਹੈਂ ਔ ਤੀਰ ਕੀ
ਜਾਰਾ ਤੈਂ ਸਚੂ ਰਹਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਕੈ ਆਸਾਸੁ ਪਜ
ਗਾ ਧੈਂਵ ਕਰਾਥੇ ਸਾਮਾਦ ਕਾਸੁ ਪਚਸਤੁ
ਖਾਤਾ ਹੈਂ ਔਰ ਆਪਨੀ ਚੋਲੀ ਚੋਲ ਕਰਾਮਾ
ਰੇ ਆਭੂਮਾਨ ਕੇ ਦੂਸਰੇ ਪੈਛੀ ਕੇ ਆਪਨੀ ਚਾ
ਬਰਨਰੀ ਸਾਮਨੁਤਾ ਔਰ ਉਸਕੀ ਚੋਲੀ
ਹੈਂਸ ਪਿਆਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਤੇ ਉਸੀ ਤਰਹ ਹੈਂਸ
ਰੂਪੀ ਸਾਧੂ ਔਰ ਬੈਕੁੰਠ ਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ
ਗ੍ਰਸ ਔਰ ਰਹਾਣੇ ਤੁ ਇਨ ਨੇ ਪਿਆਰੇ ਲਗਤੇ ਹੈਂ
ਔਰ ਜੋ ਪੁਰਸ਼ ਸਾਮਸੈ ਦੂਰ ਕੀ ਮੂਰਤੀ ਕੇ
ਸਾਰੀ ਉਸਤਤੀ ਮੇਂ ਰਹਤੇ ਹੈਂ ਉਨ ਉਨ ਕੇ
ਓਹ ਨਹੀਂ ਮੇਲਤੇ ਔਰ ਕਾਕ ਰੂਪੀ ਮਨੁ
ਖ ਸੁਨ ਸਾਥ ਨ ਧੋਤੇ ਕਾ ਜਿਸਮੇਂ ਕੇਲ ਔਰ
ਕ੍ਰੀੜਾ ਸੇਮਾਰੀ ਸੁਖ ਰਹਤਾ ਹੈ॥ ਆਛਾ
ਜਾਨ ਤੇ ਹੈਂ ਏਸ ਲੀਏ ਤੁਆਰੇ ਮਨ ਕੇ ਸੰਤੋਖ
ਨਹੀਂ ਹੁਆ ਆਪ ਤਮੇਂ ਰਾਜੇ ਐਂ ਕਿਏ ਕਪ
ਰਨੇ ਐਸਾ ਬਨਾਏ ਹੈਂ ਜਿਸਮੇਂ ਸਬ ਜੀਲਾਂ ਮੇਂ

ਰਣਾ ਨ੍ਰਿਪਰਾਮਚੰਦ੍ਰਕੇਲੀਏਮੈਂਹੌਂਉਸਕੇਪਤ੍ਰਨੇਸੇ
ਸੁਨਕੇਸੋਮਨ੍ਰਿਪਕੇਪੁਤ੍ਰਆਯਾਹੂੰਤਬਤਾਂਨੇ ਹਸਕਰ
ਨੇਉਪਦੇਸਅਕ੍ਰੂਰਦੇਵੀਮਿਲੇਸੌਰਤ੍ਰਮਹੀਸਿੰਘ
ਤਾਂਫਿਰਨਰਮੈਂਤੋਖੇਤ ਬ੍ਰਾਹਮਨਜੀਤ੍ਰਮਕੇਤਾਂ
ਤੇਕਰਨੇਕਾਬੋਧਦਾਸਨੇਤੋਤੋਹਮਆਪਨੇਮੇਰੇ
ਲੇਜਨਮਕਾਹਾਲਕਹਤੇਹੈਂਉਤੇਉਸਜਨਮ
ਮੇਹਮਏਕਦਾਸੀਕੇਪੁਤ੍ਰਥੇਔਰਮੇਰੀਮਾਤਾਨ
ਹਲਕਰਤੀਥੀ ਬ੍ਰਾਹਮਨਸਾਧੋਂਕੀਮੈਂਤੋਕੀ
ਸੇਵਾਕੀਆਕਰਤਾਥਾਔਰਧਰਮਤਕੇਸ
ਹੀਸੇਉਸਬ੍ਰਾਹਮਨਕੇਸਥਾਨਪਰਸਾਧੂਲੋ
ਗਆਨਕਰਹੈਕੇਔਰਉਸਬ੍ਰਾਹਮਨਨੇਸਾਧੂ
ਓਕੋਚੌਕਾਔਰ ਧਰਤਨਕਰਨੇਕੇਵਾਸਤੇ
ਹਮੀਮਾਤਾਕੋਰਖਦੀਆ ਸੋਮੈਂਭੀਬਾਲ
ਕਪਨੇਸੇ ਅਪਨੀਮਾਤਾਕੇਸਾਥਉਸਸਾਧੂ
ਓਂਕਾਸਤਸੰਗਕਰਤਾਥਾ ਔਰਉਪਹਾਰਉਨਕਾ
ਦਰਸਨਕੀਆਕਰਤਾਥਾਜੈਸਜਸੇਸਾਧੂ
ਲੋਗਆਪਸਮੇਂਬੈਠਕਰਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕੀਕਥਾ

ਔਰ ਯਾਤ੍ਰਾ ਕਰਤੇਥੇ ਉਸਵੇਲੇ ਮੈਂਭੀ ਉਨਕੇ ਸਾ
ਥਥੈਨ ਗਰਤਾਥਾ ਔਰ ਮੁਸਥਾਲਕਾ ਗਾਨਾਨ
ਕੇ ਓਨਕਥਾ ਕੀ ਯਤੇ ਪਾਣੀ ਲਗਾਤੀ ਸੀ ਇਸ
ਲੀਏ ਮੈਂ ਬਡ਼ੇ ਪ੍ਰੇਮਸੇ ਉਨਕੇ ਮੁਨਤਾਥਾ ਔਰ ਸਾਧੂ
ਲੋਗ ਭੋਜਨ ਕਰਕੇ ਜੋ ਆਪਨੀ ਜੂਠ ਮੁਝਕੋ ਦੇਤੇ
ਥੇ ਉਸਕੋ ਮੈਂ ਬਡ਼ੇ ਪ੍ਰੇਮਸੇ ਖਾਤਾਥਾ ਜਬ ਚੌਮਾਸਾ
ਪੂਰਣ ਸਾਤ ਬੀਤਿ ਆਪਨੇ ਆਪਨੇ ਆਸ੍ਰਮੋਂ ਕੋ ਜਾ
ਨੇਲਗੇ ਤਬਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੋਇਆ ਜੋ ਗਮੁਝਕੋ
ਇਤਨਾ ਦੁਖ ਭਈ ਕਿ ਮੈਂਭੀ ਇਨਕੇ ਸਾਥ ਜਾ
ਉਤਬਉਨ ਸਾਨੇ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਕਰਾ
ਹਮਤੁਝੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪਡ਼੍ਹਾ ਦੇਤੇ ਹੈਂ। ਉਸਕੋ ਤੂ ਜਪਾ ਕਰ
ਫਿਰ ਉਨ ਲੋਗ ਮੁਝੇ ਚਾਰ ਅਪਰ ਕਾਉਪ
ਦੇਸ ਕਰਕੇ ਆਪਨੇ ਆਸ੍ਰਮੋਂ ਕੋ ਚਲੇ ਗਏ।।
ਸੋ ਉਸ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋ ਹਛੀਤਰਹ ਜਪਤਾ ਰਹਾ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ
ਜੀ ਕੇ ਚਰਨੋਂ ਕਾ ਧਿਆਨ ਕਰਨੇ ਲਗਾ ਜਬ ਉਨ
ਸਾਧੂਓਂ ਕੀ ਜੂਠ ਖਾਈ ਔਰ ਮੰਤ੍ਰ ਜਪਨੇ ਸੇ ਮੁਝੇ
ਗਿਆਨ ਉਤਪਤ ਹੁਆ ਤਬ ਮਨ ਮੇਂ ਏਹ ਬਾਤ ਬਿ

ਣਾਰਕੀ ਕਿਰਪਨਾਲੇ ਜਾਂਕਰ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕਾ ਭਜਨ
ਨਕਰੇ। ਇਹਾਂ ਕਿਸਵਾਸਤੇ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੂੰ ਪਰਮੇਸ੍ਰੀ
ਬਾਤਅੁਨਸੇ ਘੜ੍ਹਾਸਨੇਹ ਰਖਤੇਹੈਂ ਏਕ ਮਨ
ਭੀਐਸਾ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਛੋਡਤੀ ਐਸੀ ਲੀਏ ਮੈਂ ਉ
ਸਕੇ ਅਕੇਲੇ ਹੋਤੇ ਰਕਾ ਜਾਨਤੀ ਸਕਤਾ ਥਾਸੇ
ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਪਰ ਐਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਜੇ ਮੇਰੀ
ਮਾਤਾਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਨ ਕਾ ਦੁਖ ਹੁਆ ਦੇਨੇਵ
ਸਤੇ ਮੇਰੀ ਰਸਤੇ ਮੇਂ ਸਾਂਪ ਕੇ ਛੁਡਾਏ ਨੇਸੇ ਮਰਗਈ
ਜਬ ਮੈਨੇ ਸੁਨਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸ ਹੂਆ ਅਉਰ ਕਹਾ
ਧੰਨ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਤੂੰ॥ ਜੋ ਸਨੇਹ ਇਸ ਮੋਹ ਸੇ ਛੁ
ਡਾਯਾ ਇਹ ਜਾਧੇ ਚਾਰਕਰ ਮੈਂ ਉਸੀ ਦੇਸ ਸੇ ਘਰ
ਕੋ ਚਲਾ ਗਯਾ ਉਸ ਦੇਸ ਕੇ ਮੇਰੇ ਗੀਆਦਾ ਥਾਪਾ
ਰਚਰਸ ਕੀ ਚੀਜ ਥੀ ਮੈਂ ਸਾਹ ਘਰ ਬਨ ਮੈਂਗ।
ਯਾ॥ ਤਹਾਂ ਤੱਤ ਰੰਗ ਕੇ ਜੋਦ ਕੁਆਨ ਕਰੂਪਦ
ਕੇ ਮੈਂ ਦੇਖੇ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇ ਮੈਂ ਬੂਛਰ
ਗਈ ਨਹੀ ਐਸੇ ਸਾਧਾਨ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ
ਚਰਨੋ ਮੈਂ ਥਾ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਸੰਸੇ ਭੂਪਪਾਸਕੂ

51

ਛੁਲ ਲਗੀ ਨਤੀਸੀ ਜਬ ਮੈ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਗੰਇ ਕਸ
ਗਇਆ ਦ੍ਰਹਾਂਨਦੀ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਏਕ ਬ੍ਰਿਛ ਪੀ
ਪਲ ਕਾ ਦੇਖਾ ਉਸ ਕੇ ਨੀਚੇ ਜੜ੍ਹੇ ਪਰ ਬੈਠ ਪਰ
ਮੈ ਕੂਰ ਕਾ ਧਿਆਨ ਕੀਆ ਤਬ ਭਗਵਾਨ ਕਾ ਰਿ
ਬਾਰੂ ਪ ਮੁਝ ਕੋ ਧਿਆਨ ਮੇ ਐਸਾ ਦਿਖਾਈ ਪੜਾ
ਕਿ ਏਕ ਮਨੁਖ ਹੈ ਜਿਸ ਕੇ ਮੁਖ ਹਜਾਰਾਂ ਦੇਖ
ਪੜਾ ਮਸੂਰ ਜੈਸੇ ਸੋਭੀਲ ਪਰਕਾਸ ਚਤੁਰਭੁਜੀ
ਮੂਰਤੀ ਸੰਖ ਔਰ ਚਕ੍ਰ ਔਰ ਗਦਾ ਔਰ ਪਦਮ
ਆਪਨੇ ਹਾਥੋ ਮੈ ਲੀਏ ਪੀਤਾਂਬਰ ਔਰ ਬੈਜੰਤੀ
ਮਾਲਾ ਧਾਰਨ ਕੀਏ ਕ੍ਰੀਟ ਔ ਮੁਕਟ ਧਾਰੇ ਹੂ
ਏ ਸ੍ਯਾਮ ਸਰੂਪ ਕਮਲ ਨੈਨ ਦੀਰਘ ਭੁਜਾ ਔ
ਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬਦਨ ਵਾਲੇ ਤਾਪਹਰਨੀ ਸੋਭਦੇਤ
ਮੰਦ ਮੰਦ ਮੁਸਕਨ ਬਿਜਲੀ ਕੀ ਤਰਹ
ਚਮਕਤੇ ਹੂਏ ਮੁਝਕੋ ਦਿਖਲਾਈ ਦੀਏ ਉਸ ਸਰੂਪ
ਕੋ ਦੇਖਤੇ ਹੀ ਮੈ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਕਰ ਚਾਹਾ ਕਿ
ਇਸੀ ਰੂਪ ਕੋ ਦੇਖਤਾ ਰਹੂੰ। ਜਬ ਓਹ ਸਰੂਪ
ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਮੈ ਗੁਪਤ ਹੋ ਗਇਆ ਤਬ ਮੈ ਬ

ਫ੍ਰੈਸੋ ਚਰਨਕੇ ਰੋਨੇ ਲਗਾ। ਤਬ ਪਾਇਆ ਕਾ ਸਖਾ
ਨੀ ਰੋਵੀ ਤੂੰ ਚਿੰਤਾ ਛੋਡ ਕਰ ਸੋਰੇ ਭੁਜਨ ਸੋਲੀ
ਨਰਤੇ ਤੇਰੇ ਸਨ ਆਪ ਕਰ ਪੀਤ ਉਤਪਨ ਹੋਤੇ ਨੇ
ਕੇਵ੍ਹਾਸਤੇ ਗਨੇ ਏਕ ਘੋਰ ਆਪਨਾ ਦਰਸਨ ਤੂ
ਸ੍ਰੇਦੀਆ ਹੈ॥ ਦੂਸਰੇ ਜਨਮ ਸੋ ਟਿਹਦਰ
ਸਨ ਆਰਨਾ ਪਾਵੇਗਾ। ਸੋ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸ੍ਰੀ ਜਭਗੋਤ
ਸੋ ਹੋਕਰ ਮੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇ ਤੁਸ੍ਹੁ ਕੋ ਆਪਨੇ ਪਿਛਲੇ
ਜਨਮ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ॥ ੧

(ਛੁਰਦਾ ਆ ਪਜਾਈ)

ਨਾਰਦ ਜੀ ਕਾ ਆਪਨੇ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਕਾ ਹਾ
ਲ ਕਹਨਾ ਕਿ ਹਮੀ ਭੁਜਨ ਪਤਾ ਪਸੇ ਹਮ ਕੇ
ਦੇਰਸਨ ਸਨਾਸ ਸੂੰਦੰਰ ਕਾ ਹੂਆ ਸੋ ਮੈਨੇ
ਜਿਸ ਤਰਹ ਸੂ ਦੂਕਾ ਤਨੇ ਛੋਡ ਕਰ ਧਾਰਾ
ਕੇਵਲ ਜਨਮ ਪਾ ਪ੍ਰਭਜਾ॥ ॥
ਨਾਰਦ ਮੁਨੀ ਨੇ ਬਿਆਸ ਜੀ ਸੇ ਕਹਾ ਆਕਾਸ
ਬਾਨੀ ਹੋਨੇ ਉਪਰੰਤ ਏਕ ਬਾਜਾ ਬੀਨ ਕਾ ਨ
ਰਾਇਨ ਜੀ ਨੇ ਮੁਸ ਕੋ ਦੀਆ ਉਹ ਬੀਨ ਲੇਕਰ

52 ਨਅਪਰਮੇਸੁਰਕਾਭਜਨਕਰਨੇਲਗੇਜਬਐਸੇਪ੍ਰੇਮ
ਸੇਤੁਮਥਨਿਕੋਬਜਾਕਰਬੀਚਭਜਨਸੋਰਪਾ
ਨਪਰਮੇਸੁਰਕੇਲੀਲਾਨ ਹੋਜਾਤਾ ਤਬ ਬੈਕੁੰਠ
ਨਾਥਕੇਪ੍ਰੇਮਸੇਰੂਪਕਰਮਨੁਹੋਰਹੇਤਾਂਛੋਡ
ਤੇਤਬਸ੍ਰੀਨਾਰਾਇਨਜੀਨੇਦੂਸਰੇਜਨਮਸੇ
ਦਰਸਨਦੇਨੇਕੇਕਾਰਨਕਹਾਹੈਤਨਛੂਟੇਸੋ
ਰਦੂਸਰਾਜਨਮਲੇਕਰਪਰਮੇਸੁਰਕਾਦਰਸਨ
ਪਾਊਜਬਐਸੀਤਰਹਇਛਾਕਰਤੇਕਰਤੇਓ
ਨਤਨਆਪਨਾਛੋਡਦੀਆ ਤਬਈਸ੍ਵਰਕੀਪਤੀ
ਕੀਕ੍ਰਿਪਾਸੇਬ੍ਰਹਮਾਜੀਕਾਬੇਟਾ ਹੂਆਔਰ
ਉਨਕੇਅੰਗੂਠੇਸੇਉਤਪੰਨਹੋਕਰਪਿਛਲੇਜਨ
ਮਕਾਗਿਆਨਸਬਯਾਦਰਖੇਪਾਰਕਰਾਇਸਕੀ
ਦੇਸੇਵਾਸੇਦੇਹਛੋਡਦੂਜੀਕਿਰਨਾਰਾਇਨ
ਜੀਕਾਭਜਨਕਰੂੰਜੈਸਾਹੋਇਆਸੋਰਨ
ਦੀਪੈਕੁੰਠਨਾਥਕਾਦਰਸਨਹੋਵੈ ਉਸਦਾਸ
ਤੇਐਸਾਗੀਆਨਿਆਸੋਔਰਗਰਭਸੇਕੇਜ
ਲੇਨਾਛੋਡਾਆਪਉਤਪਤਜਾਕੇਪਰਭਦਾਸੇ

ਏਤਾਨਾਲਮੇਗਤੈਂਪ੍ਰਭੁਜੀਸਭੁਮੇਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕਾ
ਧ੍ਯਾਨਕਰਤਾਹੂੰਉਸੀਪ੍ਰਭੁਸੇ ਬਾਕੋਸੋ
ਰੀਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਕੇਐਸ੍ਵਰਤਾ ਦਰਸਾਵੇਤੇਹੈਂਪ੍ਰਜੀਸ
ਤਰਨਾਕੇਸੀਕਾਕੋਈਭੀਨੇਦੇਤਾਹੂੰਆਆਜਾ
ਹੈ ਆਪਜਨਾ ਇਛਾਕਰਤਾਹੂੰਉਸਸਾਦੂਲੀ
ਸੂਰਤਕਾਦਰਸਨਸ੍ਰਿਸ਼ਟੇਹੋਤਾਹੈ। ਔਰਤੀਨੋ
ਲੋਕਮੇਜਨਾਮੇਰੀਇਛਾਚਾਹਤੀਹੈਤਨਾਰ
ਜਾਣਾਤਾਹੂੰ॥ ਕਿਸੀਜਗਾਸ੍ਰਿਸ਼ਟਕੇਜਾਨੇਵਾ
ਸਤੋਅਨਾਨਜੀਰਹਤੀਸੋਹੇਬ੍ਰਹਮਸਤੀ
ਤੂੰਅਭੀਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕੀਲੀਲਾ ਔਰਗ੍ਯਾਨੇ
ਕਾਪਰਨਨਕਰੋ ਜਿਸਸੇਤੂੰਅਕੇਭੀਪਰਿ
ਪੂਰਨਭਗਵਾਨਕੇਚਰਨੋਕਾਦਰਸਨੋ
ਔਰਤੂੰਅਨਾਨਹੋਤਉਨਕੇਚਰਨੋਕਾਧ੍ਯਾ
ਨੋਹੋਕਰ ਦੂਸਰੀਤਰਹ ਨਜਾਵੇ॥

(ਸਾਤਵਾਂਅਧ੍ਯਾਇ)

ਨਾਰਦਸ੍ਰਿਨੀਕਾ ਬਚਨ॥ ਸਜੀਐਸਾ
ਰਸੋਲੇਵੋਕਾਨਾਲਕਨਾ ਔਰਤਪਕਰ
ਨਾਧੇਰਯਾਨਸਕਾਧਹੀਵਿਦ੍ਯਾਰਮੇਜਾਕਰ

53

ਸ੍ਰੀਮਤਿਭਾਗਵਤਪੁਰਾਨਚਨਾਵਨਾ।। ।।

ਸੂਤਜੀਨੇ ਸੌਨਕਾਦਕਰਿਖੀਸਰਾਂਸੇਕਹਾ ਨਾਰਦ
ਮੁਨੀ ਆਪਨੇਪਿਛਲੇ ਜਨਮਕਾਹਾਲਬੇਦਬ੍ਯਾ
ਸਸੇਕਹਕਰ ਬੋਲੇ ਹੇਬ੍ਯਾਸਜੀ ਹਮਨੇਚਾਰ
ਸਲੋਕ ਬ੍ਰਹਮਾਸੇ ਔਰ ਬ੍ਰਹਮਾਨੇ ਨਾਰਾਯਨ
ਜੀਸੇ ਸੁਨੇਹੈਂ ਸੋਤੁਮਕੋਚਾਹੀਏਉਸੀਕਾਰਸ
ਲੇਕੇਕੀਕਥਾ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਬਕਬਰਨਨਕ
ਰੋਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕੀਮਹਿਮਾਂ ਕੇਵਲ ਸਰੂਖਤਨਸੇ
ਮਾਲੂਮਹੋਤੀਹੈਪਸੂਪੰਖੀਆਦਕ ਸਿਦਾਏਕਾ
ਨੇਔਰ ਭੋਗਕਰਨੇਕੇਦੂਸਰਾ ਕਾਰਜਨਹੀ।।
ਜੋਕੋਈਮਨੁਖਕਾਤਨਪਾਕਰਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕਾ
ਭਜਨ ਔਰ ਸਿਮਰਨਕਰੇਗਾ ਉਸੀਕਾ ਜਨਮਲੇ
ਨਾਸੁਫਲਹੈ।ਔਰਜੋਸਨੇਏਹਤਨਪਾਕਰ
ਨਾਰਾਇਨਜੀਕਾਸਿਮਰਨ ਔਰ ਧਿਆਨਨਹ
ਕੀਆ ਉਸਿਆਨੇ ਚੌਰਾਸੀ ਲਖਜੂਨਸੇ
ਜਨਮਲੇਕਰਬਹੁਤਦੁਖਪਾਵਤਾਹੈਫਿਰਨਾਰਦ
ਮੁਨੀਨੇਬੇਦ [illegible] ਬ੍ਯਾਸਜੀਕੋ ਚਾਰਸਲੋਕ
ਕਾਅਰਥਬਤਾਕੇਉਸਤਾਸਮ ਨਾਰਦ ਕਹਤੇ
ਬ੍ਯਾਸਜੀ ਤੁਮਕੋਚਾਹੀਏ ਕਿਪਰਲੇਪਰਮੇਸ੍ਵਰ

ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ ਚਰਨੋ ਕਾ ਧਿਆਨ ਕਰੇ ਜਬ ਤੁਮ੍ਹਾ
ਰਾ ਅੰਤ ਸਕਾਰ ਹੂ ਪਾਵੈਂਗੇ ਇਕਰ ਬੈਕੁੰਠ
ਧਕਾ ਚਮਤਕਾਰ ਤੁਮਾਰੇ ਹਿਰਦੇ ਮੇ ਆਵੇਗਾ
ਗੁਰੂ ਹੂ ਐਸੇ ਉਸਤਤੀ ਨਾਰਾਇਨ ਜੀ ਕੀ
ਬਰਨਨ ਕਰਨਾ ਇਹ ਬਾਤ ਕਹਿ ਕਰ ਨਾਰਦ
ਮੁਨੀ ਵ੍ਯਾਸ ਜੀ ਕੇ ਦਾ ਵਰੋ ਚਿਤ੍ਰ ਕੀ ਕਥਾ ਏ
ਨਾਰਦ ਮੁਨੀ ਜੀ ਬੋਲੇ ਹੇ ਸਿਖੀ ਸ੍ਵਰੋ ਨਾਰਦ
ਜੀ ਪੈਰਾ ਰੋ॥ ਜੈਸੇ ਨੇ ਕਲਿਆਨ ਕੇ ਵਾ
ਸਤੇ ਸੈ ਸਾਰੀ ਜੀਵੋਂ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਕਰੀਆ ਜ
ਬ ਨਾਰਦ ਮੁਨੀ ਕਿਲਾਸਿ ਥਾਨ ਸੇ ਧਨ ਸਜੀ
ਸੁਰਸਤੀ ਨਦੀ ਮੇ ਸ੍ਨਾਨ ਕਰਕੇ ਬਦ੍ਰਿਆਸ੍ਰ
ਮ ਕੋ ਜੈਮੀਨ ਗਰ ਪਗ ਲ ਕੀਤ ਗਏ ਹੈ ਵਾਂ
ਜਾਕਰ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕਾ ਧਿਆਨ ਸੇ ਲੀਨ ਹੁਏ ਐ
ਰ ਕਾਹੂ ਲਗੇ ਜੈਸੇ ਗੀਕਾ ਸਮਾਰਥ ਹੋ ਜੈਸੇ ਉ
ਸ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੀ ਮਹਾਂ ਸੋਰਥ ਸਦਾ ਕਰਨ
ਕਰਸਕੂੰ ਉਸੀ ਮੈਸੇ ਏਕ ਤੇਜ ਆਏ ਜੈਤਕਾ
ਉਨਕੇ ਹਿਰਦੈ ਮੈ ਰਮਾਕਰ ਤਬ ਬਾਮ ਜੀ ਨੇ ਪ
ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇ ਉਸਤਤੀ ਕੀ ਸਮਾਪਤ

54

ਕਰ ਉਸਨਾ ਸਲੋਕੋਕੇ ਜੋਸਾਰ ਦਸੁਨੀਨੇਸੁਨਾ
ਏਥੇ ਵ੍ਰਿਖਿਆਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਆ ਔਰ ਉਸਕਾ
ਸਾਰੀ ਅਤਿ ਭ੍ਰਾਗਦ ਤਤਪਰ ਕਰ ਆਪਨੇ ਪੁਤ੍ਰਸੁਕਦੇ
ਵਜੀਕੋ ਪੜ੍ਹਾਯਾ ਔਰ ਸੁਕਦੇਵਜੀ ਸਾਤਾਰਾਤ
ਨੇ ਰਾਜਾ ਪਰੀਛਤ ਸੇ ਕਹਾ ਜਿਸਕੇ ਪੜ੍ਹਨੇ ਔਰ
ਸੁਨਨੇ ਸੇ ਸੀਸ ਰਭੀ ਆਇਆ ਹੂਟ ਜਾਤੀ ਹੈ
ਪੀਛੇ ਸੇ ਉਸਕਾ ਕਾਲ ਕਰ ਜਾਏਗਾ। ਇਤਨੀ
ਕਥਾ ਸੁਨਾਕਰ ਸੁਕਦੇਵਜੀ ਬੋਲੇ ਹੇ ਰਾਜਨ ਜਯ
ਕਰਮ ਕੇ ਵਸ ਸੇ ਅਠਾਰਾ ਖੂਹਣੀ ਦਲ ਪਾਂਡਵ ਔਰ
ਕੈਰਵੋਂ ਕਾ ਇਕਠਾ ਹੂਆ ਅਠਾਰਾ ਦਿਨ ਤਕ ਯ
ਧ੍ਰ ਜੁਧ ਹੂਆ ਔਰ ਯਹ ਉਤਮਾ ਸੁਖ ਜਾ ਸੁਰਵੀਰ
ਸਾਖੀ ਪਿਛੇ ਤ੍ਰੇਸਾਰੇ ਗਏ ਔਰ ਤ੍ਰਿਸਸੈ ਨੇ ਆਪਨੀ
ਰਾਤਾ ਸੇ ਪਿਤਾਮਾਰ ਕੇ ਮਯ ਪੜ੍ਹੇ ਕੇ ਆਗਾ ਔਰ
ਰਾਜਾ ਦ੍ਰਯੋਧਨ ਕੀ ਜੋ ਪਾਂਡਵੋਂ ਕਰ ਉਸਕੇ ਪੇਥ
ਦੀਪਰਗੀ ਗਈ ਥੀ ਆ ਔਰ ਸਾਂਭ੍ਰਾਤ ਸੇ ਪਾਨ ਲੇ
ਜਿਸਸੇ ਦ੍ਰਯੋਧਨ ਨੇ ਰਾਜਾ ਜੁਧਿਸਟਰ ਸੇ ਸਾਯ
ਪਨ ਔਰ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਉਸਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੋ ਛਲ ਕਰਕੇ
ਜੂਏ ਮੇ ਜੀਤ ਲੀਆ ਥਾ ਔਰ ਉਸਨੇ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਕੋ ਸੇ
ਰਕੇ ਪਾਲੇ ਕੇ ਪੈਰ ਕੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਆਕੀਤ ਸੇ ਸਾਤ

ਮੇਘੁਲਾਕਰ ਉਸਸੇ ਕਹਾ ਕਿ ਤੂੰ ਤਆਏਹੋਮੈ
ਆਨਕਰ ਬੈਠਾ ਉਸੀ ਸਮੇਂ ਭੀਸਮ ਸੇਨਨੇ ਅਨਸੇ
ਪਣਦੁਕੀ ਆਗਿਆ ਕਿਆਸ ਦੁਕੀ ਕ੍ਰਪਾ ਹੋਗੀਤ
ਮੈਤੋ ਗੇਜੋਧਨ ਆਪਨੀ ਗਦਾਸੇ ਤੋੜੂੰਗਾ ਸੋ ਸ੍ਰੀ
ਕ੍ਰਿਸਨਜੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾਸੇ ਭੀਸਮਸੈਨਨੇ ਆਪਨਾ
ਸਪੂਰਨ ਕੀਆ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੁਜੋਧਨ ਕਾਲਕ
ਦੂਤਾ ਹੂਆ ਸੋਤਾ ਅਕੇਲਾ ਆਇਆ ਲਗਨ ਭੀਸਮਕਾ
ਮੇਪਤ੍ਰਭਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਸ੍ਵਥਾਮਾ ਦ੍ਰੋਨਾਚਾਰਜ
ਕਾਪੁਤ੍ਰ ਉਸਕੇ ਪਾਸ ਆਨਕਰ ਬੋਲਾ ਹੇ ਦੁਜੋ
ਧਨ ਅਤੁ ਮੋਹੋ ਟੁਟੇ ਹੋਏ ਪਲਤੇ ਥੇ ਸੋ ਤੁਮਕੇ
ਸਤ੍ਰੁ ਤਿਨੇ ਭੀਸਮ ਦੁਰਗਦਸਾ ਕੋ ਪਹੁਚਾਇਆ
ਹਮਕੋ ਜੋ ਆਗਿਆ ਦੇਵੋ ਸੋ ਕਰੈ ਦੁਰਜੋਧਨ ਦੇ
ਧ੍ਰਿਸਟਦੁਮਨ ਕਰ ਅਸ੍ਵਥਾਮਾ ਸੇ ਬੋਲਾ ਮੈ ਆਪ
ਨੇ ਜੈਸਾ ਦੁਖ ਟੂਟਨੇ ਲੋਗ ਮਾਰੇ ਜਾਨੇ ਸਬ ਭ੍ਰਾਤੀ
ਔਰ ਬੇਟਿਆਂ ਗਸੇ ਨਪਤੇ ਛਿਕੀ ਕੁਛ ਚਿੰਤਾ
ਨਹੀ ਕਰਤਾ ਜਿਤਨਾ ਪੇਦਮ ਜੈਜੀਤੇ ਰਹਨੇ
ਔਰ ਰਾਜ ਕਰਨੇ ਕਾ ਹੈ ਜੋ ਤੂ ਆਜ ਰਾਤ
ਪਾਂਡੋ ਸਤ੍ਰੂ ਗਜ ਕਰ ਹੋਇ ਸਮਾਪਤ ਕਰੇ ਤੌ ਮੇਰੇ
ਭੀ ਲਜਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ॥ ਇਹ ਧਾਤ ਸੁਨਕਰ

ਇਹ ਬਾਤਸੁਨਕਰ ਅਸ੍ਵਥਾਮਾਬੋਲਾ ਆਪ
ਕਹੋਤੋਆਜ ਰਾਤਕੋਮੈਂਜਾਕਰਸੋਤੇਪਾਂਚੋਭਾਈ
ਪਾਂਡਵੋਂਕਾਸਿਰਕਾਟਕਰ ਤੁਮਾਰੇਪਾਸਲਾਵੈਂ
ਪਰਆਪਿਸੋਏਹੂਏਅਨੁਧੋਂਕੋਮਾਰਨਾਬੜਾਪਾਪਹੈ
ਪਰੰਤੁ ਤੁਮਾਰੀਪ੍ਰਸੰਨਤਾਕੇਵਾਸਤੇਹਮਐਸਾ
ਕਰੇਂਗੇ ਦੁਰਜੋਧਨਨੇਕਹਾ ਜੋਤੁਮਉਨਕਾਸਿਰ
ਕਾਟਲਾਓਗੇਤੋਤੁਮਾਰਾਬੜਾ ਉਪਕਾਰਮਾਨੂੰਗਾ
ਇਹਬਾਤਸੁਨਕਰਅਸ੍ਵਥਾਮਾਜੀਵਹਾਂਸੇਚਲੇ
ਉਸਕੇਪਹੁਚਨੇਸੇਪਹਲੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਅੰਤਰਜਾ
ਮੀਨੇ ਜਾਨਾਕਿਆਜ ਰਾਤਕੋ ਅਸ੍ਵਥਾਮਾ
ਪਾਂਡਵੋਂਕੇਸਿਰ ਕਾਟਨੇਕੇਵਾਸਤੇਆਵੈਗਾ
ਇਸਵਾਸਤੇ ਬੈਕੁੰਠਨਾਥਨੇਸੀਘ੍ਰਜਾਸਸੇਪਾਂ
ਡਵੋਂਸੇਕਹਾ ਕਿਆਜ ਰਾਤਕੋ ਪਾਂਚੋਭਾਈ
ਅਪਨੇ ਡੇਰੇਮੇਂਨਰਹੋ ਸਰਸ੍ਵਤੀ ਕਿਨਾਰੇਦੂਸ
ਰਾਡੇਰਾਖੜਾਕਰਕੇਸੋਵੈ ਸੋ ਸਬਲੋਗੋਂਕੇ
ਏਸਤੇਡੇਰੇਮੇਂਰਹਨੇਦੋ ਇਸੀਲੀਏਪਾਂਚੋਭਾਈ
ਉਸਰਾਤਕੋਦੂਸਰੇਡੇਰੇਮੇਂਜਾਕਰਸੋਏ ਜੋ ਅਸ੍ਵ
ਥਾਮਾਮਨੁਸੀਰਹਿਨੇਦੇਖੀ ਰਾਤਮੇਪਾਂਡਵੋਂਕੇ
ਸਿਰਕਾਟਨੇਕੀਇਛਾਧਰਕਰ ਕ੍ਰਿਪਾਚਾਰਜ

ਸੋ ਸੈਸਤੀ ਪੂਰਬੀ ਉਨੇ ਤੋ ਇਸਾ ਆਪਰਸੋ ਕੇ ਬਹੁਤ
ਮਨਾ ਕੀਆ ਪਰਅ ਸ੍ਰਾਪਾਂ ਮਹਾਂਦੇਵਜੀ ਕੇ
ਦ੍ਰਬਾਸ ਕੇ ਪਾਸ ਤੇ ਸੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਜੇ ਕਾ ਕਹਾ
ਸਮਾਨਾ ਪਹਰ ਰਾਤ੍ਰ ਤੇ ਕ੍ਰਿਤਆ ਕੋ ਸਾਥ ਲੀ
ਏਰੂ ਦੇ ਪਾਂਡਵੋਂ ਕੀ ਸੈਨਾ ਮੇ ਚਲਾ ਗਯਾ ਉਸੀ ਦਿ
ਰਦਾਨ ਕੇ ਸਰਬ ਬਸੇ ਰੁਦ੍ਰ ਸੇਤੇ ਦ੍ਰਪਤ ਕਰ ਉਸਕੇ
ਚਰੋਤ੍ਰਾ ਛ ਸੈਨਾ ਦੇਖਾ ਗਲਗਾ ਦਰੀ ਸੌਰਪਾਂ
ਡੋਦੇ ਕੇ ਪਹਲੇ ਤੇ ਠਸੋ ਜਾ ਕਰ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰੋਂ ਕ
ਸਿਰ ਕਾਟ ਲੀਆ ਜੋ ਉਸੀ ਸਮੇ ਜਾ ਪਿਸਰਾਆ
ਦ ਪਾਂਡਵੋਂ ਕੀ ਸੈਨਾ ਕੇ ਉਪਰਸੋ ਦੇਖੋ ਸੌਰ
ਪਾਤਸੋ ਦੁਰਜੋਧਨ ਕੇ ਪਾਸ ਲਾ ਕਰ ਕਹਾ ਕਿ
ਤਸਪਾਂ ਚੋਤ੍ਰਾਈ ਪਾਂਡਵੋਂ ਕਾ ਸਿਰ ਕਾਟ ਲਾਏ
ਹੈ ਜਾ ਦੁਰਜੋਧਨ ਸੀਰ ਪਾਤਸਨ ਕਰ ਬਹੁਤ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਯਾ ਔਰ ਏਕ ਏਕ ਕਾ ਸਿਰ ਹਾਥ ਮੇ
ਲੇ ਲੇ ਕਰ ਦਬਾਨੇ ਲਗਾ ਸ ਭੀਮਸੈਨ ਕ
ਸਿਰ ਬਤਲਾ ਕਰ ਆਦ੍ਰ ਸਬ ਆਗੇ ਦੁਰਜੋਧਨ
ਕੇ ਹਾਥ ਮੇ ਦੀਆ ਤ੍ਰਬ ਦੁਰਜੋਧਨ ਨੇ ਕਹਾ ਕਿ
ਸਿਰ ਭੀਮਸੈਨ ਕਾ ਨਹੀ ਹੈ ਗਾ ਉਸਕਾ ਸਿਰ
ਐਸਾ ਨਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦਬਾਨੇ ਸੇ ਟੂਟ ਜਾਵੈ।

ਇਸਲੀਏਮੁਝਕੋਆਲਸਹੂਆਕਿਤੂੰਦ੍ਰੋਪਦੀ
ਕੇਪਾਂਚੋਪੁਤ੍ਰੋਂਕਾਸਿਰਕਾਟਲਿਆਯਾਹੈ॥
ਸੋਪਾਂਡਵੋਂਕੇਸਮਾਨਥੇਇਸਨਾਥੇ ਚਾਰੋਲੜਕੋਂਕੋ
ਧਿਕਾਰਕਰ ਗਾਰੋਬੰਸਕਾਨਾਸਕੀਆ
ਜਬਇਹਬਾਤਸੁਨਕਰ ਦੁਰਜੋਧਨਕੋਛਿ
ਤਪ੍ਰਾਪੁਤ੍ਰੀ ਹਰਖੋਹੋਨੇਕੇਉਪਰੰਤੁਫਿਰਉਸੀ
ਸਮੇਂਮਰਗਯਾਉਸਕੀਜਬਆਪਹੀਸੋਗਲੇ
ਪਾਯਾ ਕਿਉਸਕਾਮਰਨਾ ਹਰਖਸੋਕਸੇਹੋ॥
ਵੈਸੇਹੀਬਾਤਆਗੇਆਗੇ ਸੋਆਪ੍ਰਸਕਾਯਾਦ੍ਰੋਜੋ
ਪਾਕਾਮਰਨਾਦੇਖਕਰ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਜੀਕੇਤਰਸੇ
ਇਸਤਰਾ ਆਪਨਾਪਾਨਲੇਕਰ ਦਾਂਸੇਭਾਗਾ॥
ਜਿਸਤਰਾ ਸੂਰਜਦੇਵਤਾਸਗਾਦੇਵਕੇਤਰਸੇ
ਭਾਗਾ ਉਸਕਾਹਾਲ ਧੀਸਪਰਾਨਸੇਇਸਤ
ਰਾਲਿਖਾਹੈ ਕਿ ਸੇਦਜੀਨੇ ਮੁਸਾਲੀਦੈਤਕੇ
ਡੈਰਸਬਧਤ੍ਰ ਉਤਸਾਹਬੇਗਸੇ ਚਲਨੇਦ
ਲਾਤੇਜਾਨਦੀਆਥਾ ਜਬਮੁਸਾਲੀਦੈਤਨੇਸੂ
ਰਜਕੇਪੀਛੇਆਪਨਾਰਥਚਲਾਯਾ ਤਬਉ
ਸਰਥਕੇਪਤਾਪਸੇਜਗਸੂਰਜਕਾਤਕਰਤੇਥੇ

ਦ੍ਰੁਜੋਧਨ ਚਲਾ ਗਇਆ ਤਾਂ ਬਾ ਜੁਧਸਟਰ ਜੋ ਏਹ
ਗਾਲ ਦੇਖਕੇ ਉਸ ਦੇ ਘੜੇ ਕੋ ਧਮੇ ਆਇ ਗਇਆ ਜਾ
ਆਸਮਾਨੀ ਲੀਏ ਅਰਜਨ ਦੇ ਦਰਕੀ ਸਿਰ ਦੂਪ ਕਾਰਉ
ਸਮਾਂ ਭੀ ਲਾ ਆਇ ਕੇ ਅਸਮਾਨੀ ਕੀ ਸਿਤਾ ਇਤ
ਕਰਕੇ ਸੁਰਜ ਕੇ ਪੌਂਹੁ ਕੀਆ ਜੁਧਸਟਰ ਨੇ
ਦੇਤਾ ਅਰਜਨ ਦੇ ਦਰਕੇ ਤਰਸੇ ਭਾਗੇ ਤਬ ਏਸ ਦੁਸਿਕਰ
ਨੇ ਦੁਰਸੂਲ ਆਗਕਰ ਸੁਰਜ ਕਾ ਰਥ ਕਾਸੀਜੀ
ਏਹਿਰਾ ਦੀਆ ਉਸ ਜੇ ਆਪ ਰਲੀ ਲਾਗਕ
ਤੀਰ ਬਹੁ ਆ॥ ॥ਜਬ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਨੇ ਦੇਖਿਓ
ਕੇ ਸਿਰ ਕਾ ਨੇ ਕਾਗਲ ਸੁਨ ਤਬ ਉਸਨੇ
ਤੀ ਦਿਲਾਪ ਕਰਕੇ ਦੇਤ ਸੁਗਿਪ ਪਾਣੀ ਕਿਤਬ
ਤਕਲਾ ਸ੍ਰਸਾਆਨੀ ਆਗ ਜਾਦੈਗਾ ਤਬ ਤ
ਕੈਸੇ ਅਜਲ ਨਹੀ ਖਾਉਗੀ ਤਬ ਰਾਜਾ ਜੁ
ਧਿਸਟਰ ਅੋਰ ਅਰਜਨ ਦਿਪਾਂਚੋ ਭ੍ਰਾਤੀ ਸ੍ਰੀ
ਗਾਲ ਸੁਨਕਰ ਘਬਰਾ ਤੌ ਨੇ ਲਗੇ ਤਬ ਦ੍ਰੋਪਤੀ
ਨੇ ਅਰਜਨ ਸੇ ਕਹਾ ਕਿ ਆਸ੍ਰਮਾ ਆਕਾਸ
ਨਾ ਆਪਨੇ ਆਪ ਹੀ ਨਸਾਮਹੇ ਮੇਰੇ ਦੇਤ ਸੁਗੀਪ
ਕੇ ਦੇਲ ਤੁਸਾ ਲੇ ਭੋ ਸੇ ਪਰ ਖਾਣੀ ਹੈ॥

ਜੈਸਾ ਉਨਿ ਚਿਤ੍ਰਜਾਨੇ ਦ੍ਰੈਸਾ ਕੋਰੋ ਏਕ ਬਰਨ ਨਸੁਨਕ
ਰ ਅਰਜਨ ਨੇ ਦ੍ਰੋਪਦੀ ਸੇ ਕਹਾ ਤੂੰ ਪੀ ਰਜ ਰਖ
ਮੈ ਆਨ ਸ੍ਵਾਮੀ ਕਾ ਸਿਰ ਕਾਟ ਕਰ ਤੁਝੇ ਲਾ ਦੇਤ
ਹੂੰ ॥ ਤੁਮ ਉਸੀ ਸਿਰ ਪਰ ਪਗ ਧਰੋ ਕੇ ਕਰਾਇਸ਼ਨਾਨ
ਕਰਨ ਤਬ ਤੇਰੇ ਕਲੇਜੇ ਕਾ ਦਾਹ ਮਿਟੇਗਾ ਇ
ਸ ਤਰਹ ਦ੍ਰੋਪਦੀ ਕੋ ਸਮਝਾਇ ਕਰ ਤੁਰਤ ਅਰਜਨ
ਨੇ ਗੰਡੀਵ ਧਨੁਖ ਹਾਥ ਮੇਂ ਉਠਾ ਲੀਆ ਔਰ
ਰਥ ਪਰ ਚੜ੍ਹ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਸੇ ਕਹਾ ਜਲਦ
ਦੀ ਰਥ ਕੋ ਚਲਾਈਏ ਸ੍ਵਾਮੀ ਜੀ ਨੇ ਸੋ
ਸੋਚਾ ਕਿ ਜੋ ਅਰਜਨ ਕਾ ਰਥ ਹਾਕ ਕਰ ਅਸ੍ਵ
ਥਾਮਾ ਕੇ ਨਿਕਟ ਜਾ ਪਹੁਚਾ ਤਬ ਅਸ੍ਵਥਾ
ਮਾ ਨੇ ਰਥ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰ ਬ੍ਰਹਮਾਸਤ੍ਰ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਨੇ ਉਸ ਕੋ ਦੀਆ ਥਾ ਉਸ ਪਰ ਛੋੜਾ ਔਰ ਵੋਹ
ਬ੍ਰਹਮਾਸਤ੍ਰ ਆਨ ਕਰ ਕੇ ਸਾਮਨੇ ਜਲਤਾ ਹੂਆ
ਅਰਜਨ ਕੀ ਤਰਫ ਆਇਆ ਅਰਜਨ ਨੇ ਅ
ਤੀ ਅਚੰਭੇ ਹੋਇ ਪੂਛਾ ਕੈਸੀ ਅਗਨ ਦੌੜੀ ਹੂਈ
ਹਮਾਰੀ ਤਰਫ ਚਲੀ ਆਤੀ ਹੈ ਸ੍ਵਾਮੀ ਜੀ ਨੇ

ਧੋਲੇ ਇਹਾਆਗਾਧੂਹਮਾਆਸੂਕੀਏ ਜੋਗਾਸੁਖਾ
ਮਾਨੇ ਚਲਾਇਆ ਹੈ ॥ ਤੂੰ ਭੀ ਆਪਣਾ ਧੂਹਮਾ
ਸਤੁ ਉਸਾਪਰ ਚਲਾਏ ਜੋ ਦੋਨੋ ਆਸਤੁ ਆਪਸ
ਮੇਂ ਲਿਪਟੇ ਔਰ ਦੇਆ ਗਤੇ ਮੇਂ ਪਾਸਨ ਪਹੁਚਸ
ਕੇ ਔਰ ਆਸੁਸਖਾਆਂ ਨੇ ਜੋ ਆਪਣਾ ਆਸਤੁਰ
ਲਾਇਆ ਹੈ ਉਸ ਧੂਲਾਏ ਕੀ ਸਾਮਰਥ ਨਹੀਰ
ਖਤਾ ਤੂੰ ਚਸ਼ੂਕੇ ਔਰ ਧੂਲਾਏਗਾ ਦੋਨੋ ਮੇਂ ਏਹਾ
ਨੇਤਾ ਹੈ ਇਹ ਧਾਤ ਸੁਨਕਰ ਆਰ ਜਨਨੇ ਭੀ ਆ
ਪਣਾ ਧੂਹਮਾਆਸਤੁ ਚਲਾਯਾ ਤਬ ਉਹ ਦੋਨੋ ਬੁ
ਹਮਾ ਆਸਤੁ ਮਿਲਕਰ ਆਪਸ ਮੇਂ ਲਿਪਟ ਗਏ ਆ
ਰ ਜਨਕਾ ਧੂਹਮਾ ਆਸਤੁ ਆਸੁਸਖਾ ਆਕੇ ਧੂਹਮ
ਆਸਤੁ ਕੇ ਨਹੀਂ ਛੋਰ ਤਾਂਗਾ ਕਿਓ ਆਸਤੁ ਆਰ
ਜਨਕੇ ਪਾਸ ਪਹੁਚਸਕੇ ਜਬ ਬੇੜੀ ਦੇਰ ਤਕ ਦੋ
ਨੋ ਆਸਤੁ ਆਪਸ ਮੇਂ ਲਿਪਟ ਰਹੇ ਤਬ ਸਾਮ੍ਰਨੂੰ
ਦੇ ਨੇ ਆਰਜਨ ਸੇ ਕਹਾ ਕਿ ਤੂੰ ਜਲਦੀ ਮੇਂ ਤੁ ਪਕ੍ਰ
ਕਰ ਦੋਨੋ ਆਸਤ੍ਰੋਂ ਕੋ ਅਪਨੇ ਪਾਸ ਬੁਲਾਲੇ ਇਹ
ਆਰ ਜਨ ਦੂੜਾ ਕੋ ਆਸੁਸਖਾ ਆਕੇ ਪਰਤੂਲਾ
ਪਰ ਆਪਨੇ ਤਿਰ ਦੇ ਮੇਂ ਦਾਖਲ ਪਸਮੋਂ ਧਿਰਾ

ਕੀਆ ਕਿ ਏਥ੍ਰਾਹਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬੇਟਾ ਹੈ ॥੪
ਇਸਕੋ ਮਾਰਨਾ ਨ ਚਾਹੀਏ ਜਬ ਏਹ ਸਮਾਮ ਸ੍ਰੀਕਰ
ਅਰਜਨ ਨੇ ਉਸਕਾ ਸਿਰ ਨਾ ਕਾਟਾ ਤਬ ਸਭ ਆਸ੍ਰੈ
ਦੇਰਿਆ ਰਜਨੀ ਪਰਮਕੀ ਪੀਪਾ ਕੇ ਦ੍ਰਾਸਤੇ
ਬੋਲੇ ਤੇ ਅਰਜੁਨ ਅਸ੍ਵਥਾਮਾ ਨੇ ਸੋਏ ਹੂਏ ਲ
ੜਕੇ ਕਾ ਸਿਰ ਕਾਟਾ ਹੈ ਇਸ ਜੀਏ ਏਹ ਅਤਤਾ
ਈਹੂਆ ਜੋ ਰਤੁ ਮਨੇ ਸੋਏ ਹੂਏ ਕੇ ਸਿਰ ਕਾਟ ਨੇਕ
ਪਨ ਕੀਆ ਹੈ ॥ ਸੋ ਇਸਕੋ ਮਾਰਣਾ ਲੋਜੈ ਸਸੇ
ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਕੋ ਸੋ ਤੇ ਖੇਹੋ ਏਹ ਯਾਤ ਸੁਨਕਰ ਅਰਜ
ਨੇ ਕਹਾ ਸਹਿਰਾਜਾ ਆਪ ਸਚ ਕਹਤੇ ਹੋ ॥ ਪਰ
ਯਹ ਸਨੇ ਕੇ ਮਾਰਨਾ ਬਡੂ ਪਾਪ ਸਮਸ੍ਰੀਕਰਨਜੀ
ਇਸ ਕਾ ਯਪਨ ਕਰੋਗੇ ਜੈਸੇ ਯਾਂ ਪਕੜ ਦ੍ਰੋਪਤੀ
ਕੇ ਪਾਸ ਲੇ ਚਲੋ ਜੈਸਾ ਉਹ ਕਹੇ ਵੈਸਾ ਕਰਨਾ
ਤਬ ਏਹ ਯਾਤ ਸੁਨ ਕਰ ਸਭ ਆਸੂ ਦੇਰੀ ਆ ਨਲੀ
ਆ ਤਬ ਅਰਜਨ ਨਾ ਗਿਆ ਅੰਰ ਪੇਰ ਅਸ੍ਵਥਾ
ਮਾ ਕੋ ਯਾਂਪ ਕਰ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਕੇ ਸਾਮਨੇ ਆਂਦਾ ਜਾਯ
ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਨੇ ਭਿਮਤ ਤੇ ਅਸ੍ਵਥਾਮਾ ਕੋ ਦੇਖ
ਦੈਸੇ ਆਪਨੇ ਪਰਮ ਜੀਅ ਦਯਾ ਸੇ ਗੁਰੁ ਕਾ ਕਰਨਾਬਗੀ

ਔਰ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਕੀ ਬਹੁਤ ਉਸਤਤ ਕਰ ਕਰ ਅਰ
ਜਨਮੇ ਥੇ ਐਸੇ ਪੂਰਬ ਬਕ ਰਹੇ ਥੇ ਲੀ ਹੈ ਦ੍ਰਾਅਤਿ ਅਨੇਸੇ
ਰੀ ਪ੍ਰਤਗਿਆ ਪੂਰਨ ਕਰੀ ਆਪ ਦੇਸ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਆਰ ਨੇ ਐਸੇ ਮੇਰੇ ਮਰੇ ਹੂਏ ਬਾਲਕ ਜੀ
ਵਾ ਸਕਤੇ ਇਸ ਲੀਏ ਅਸ੍ਵਥਾਮਾ ਕੋ ਛੋਰ
ਦੇ ਇਹ ਆਪਨੇ ਕਰਮ ਕਾ ਦੈਂਡ ਪਾਏ ਸ੍ਰਿਸਟ ਮੇਂ ਪਾ
ਵੈਗਾ ਜੈਸਤ ਰਣ ਮੈ ਆਪਨੇ ਬੇਟੇ ਕੇ ਮਰਨੇ ਕਾ
ਸੋ ਦੁਖ ਭਰਤੀ ਹੂੰ ਉਸੀ ਤਰਹ ਕ੍ਰਿਪੀ ਨਾਮ ਅਸ੍ਵ
ਥਾਮਾ ਕੀ ਮਾਤਾ ਭੀ ਸੁਨ ਕਰ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾ ਮਰਨ
ਦੁਖ ਪਾਵੈਗੀ ਔਰ ਇਸ ਕੇ ਪਿਤਾ ਸੇ ਆਪਨੇ
ਧਨੁਖ ਬਿਦਿਆ ਸੀਖੀ ਹੈਂ ਇਸ ਲੀਏ ਅਸ੍ਵ
ਥਾਮਾ ਕੋ ਪੂਜਾ ਜੋਗ ਸਮਝ ਕਰ ਅਬ ਦੀ
ਛੋਡ ਦੀਜੀਏ ਇਸੇ ਬਾਂਧ ਕਰ ਰਥ ਉਤ
ਤਾਰੀ ਹੈਂ ਰਾਜਾ ਜੁਧਿਸਟਰ ਔਰ ਨਕੁਲ ਔ
ਸਹਦੇਵ ਧਰਮ ਸੌ ਕਰ ਕਹਾ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਸਮੇਤ
ਹੋਤੇ ਹੈਂ। ਅਸ੍ਵਥਾਮਾ ਕੇ ਮਾਰਨੇ ਮੇਂ ਸੰਦੇ
ਹ ਪਾ ਰਹਤਾ ਕੇਸੇ ਕਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਜਬ ਏਹ
ਬਾਤ ਦ੍ਰੋਪਦੀ ਜੀ ਨੇ ਕੀਤਿ ਅਕੇ ਸੁਨ ਸਿਲਕੀ

ਤਬਓਹ ਰਾਜਾ ਆਪਨੀਪਿਤ੍ਰੀਪਾਪਧਾਰਕਰ
ਅਰਜਨਸੇਬੋਲਾ ਤੂਅਨੇਕਅਸ੍ਵਮੇਧਾਦਿਕੇਜਗ
ਕਾਟਨੇਕਾਪਨਕੀਆਂਥਾ ਸੋਆਪਨੀਪ੍ਰਤਿ
ਗਿਆਨੂੰਨੀਕਰਨੀਨਿਤਾਰੀਐਂ ਔਰਜੋਤੂਅਬ
ਧਰਮਤੇਹੋਰਕਿ ਇਸਕੇਆਗੇਮੈਂਧਰਮਕਹਤਾਹਾ
ਲਗੇਗੀ ਸੋਇਸਮੈਂਧਰਮਅਮੀਸਮੀਰਥਾ
ਹਮਨੇਕਾਕਰਮਨਜੀਰਨ ਧਰਮਸਾਸਤ੍ਰਮੈਂਐਂ
ਸਾਲਿਖਾਹੈਕਿ ਜੋਕੋਈਸਰਨਆਵੈ ਵਾਸੇਤੂ
ਏਕੋਅਠ ਪਾਪਾਲਕਾਔਰ ਇਸਤ੍ਰੀਕਾਬਧਕਰੈ
ਪਾਸੂਦਾਈ ਲੌਗਬੂਦੇਔਰ ਹਠਭੁਗਤ ਔਰ
ਧਰਮਸੇਕੇਆਰਥਾਦੁਖਦੇਵੈ ਐਸੇਮਨੁਖਕੇ
ਅਤਤਾਈਸਮਝਕਰਮਾਰਨਾ ਔਰਦੁਖਦੇਨਾ
ਹਜੋਕਾਧਰਮਹੈ।। ਉਨਕੇਮਾਰਨੇਕਾਪਾਪਨ
ਹੀਹੋਤਾ ਔਰਛੇਤ੍ਰਰਕੇ ਅਤਤਾਈਹੋਤੇਹੈਂ
ਜੋਆਗਲਗਾਵੈ ਦੂਸਰਾਜੋਬਿਖਦੇਵੈ ਤੀ
ਸਰਾਜੋਸਸਤ੍ਰਕੀਆਧਾਵਾ ਕਰਾ ਚੌਥਾਜੋ
ਧਨਮਾਰੈਸ ਅਧਰਮਸੇਲੇਵੈ ਪਾਂਚਵਾਜੋ
ਧਰਤਮਨਲੇਗਾਪਰੀ ਔਰਦੇਮਾਨੋਕਾ

ਮਦਰਾਪੀਵੈ ਛੀਵਾਜੋ ਪਾਨਆਹਰਕਰਾਆਪਨਾਹੁ
ਦੇਖਾਪਾਲੋ ਉਨਲੋਗੋਕੋਆਦਾਸਾਆਰਜਨਕਾਥੀ
ਐਤਯਥੂਤਿਅਸੈਨਕੀਯਾਤ ਸੁਨਕਰਆਰਜਨ
ਬਿਚਾਰ ਨੇਲਗਾਕਿਆਏਸੇਦਾਕਨੂੰ ਤਪਸੀ
ਕ੍ਰਿਸ੍ਨਜੀਨੇਕਹਾ ਹੇਆਰਜਨ ਤੁਮਨੇਜੇਪਨਕੀ
ਆਨੈਤਤੇਮਨਕੇਪੂਰਨਕਰੋ ਔਰ ਭੀਅਸੈਨਕਾਯ
ਬਾਰਧਕਰਨੇਪਤੀਕਾਕਰਾਆਨੇ ਔਰ ਜੋ
ਰਾਜਾਜੁਧਿਸਟਰਕਾਤੇਨੇ ਉਨਕਾਤੀਧਨ
ਪਾਲੋ ਔਰ ਧੇਦਸੇਐਸਾ ਗੋਪਾਲੇ ਕਿਧ
ਰਾਜਨੇਕੇਪਾਨਨਮਾਰੇ ਔਰ ਜੇ ਅਤਤਸੀਨੇ
ਤ੍ਰਸਕੇਆਰਤਾਲੇਏਮਲੀਏਤੁਮ ਐਸੀਧਾ
ਤਬਿ ਚਾਰਕਰੇ ਜਿਸਮੇਧੇਦਐਸਾਆਏਕ
ਧਰਨਸੂਫਲਾਤੇ ਆਰਸਧਕੀਪ੍ਰਸੰਨਤਾਰ
ਹੈਏਹਚਾਤਸੁਨਕਰ ਆਰਜਨਨੇਗੀਚਾ
ਰਾ ਕ੍ਰਿਕੇ ਏਐਸਾ ਉਪਾਏਕਰਨਾਚਾਹੀ
ਐ ਜਿਸਸੇਆਸਹਾਸਾ ਕਾਪਾਹਦਖੇ ਦੋ
ਮਾਨੇਕੇਧਰਮਧਰਤੋਜਾਵੈਐਸਾ ਬਿਚਾਰ
ਕਆਰਜਨਨੇ ਆਸ੍ਰਸਾਆਕੇਸਿਰਕੇਮਤ

ਦਿਖਾਲਾ ਔਰ ਆਪਨੀ ਤਲਵਾਰ ਸੇ ਚੀਰਕਰ
ਏਕ ਅਣੀ ਬਹੁਤ ਗਹਿਰੀ ਜੋ ਉਸਕੇ ਸਿਰ ਮੇਂ ਥੀ
ਨਿਕਾਲ ਲੀ ਔਰ ਆਪਨੇ ਨਗਰ ਕੇ ਸਿਵਾਨੇ
ਸੇ ਉਸਕੋ ਪਾਰ ਨਿਕਾਲਕਰ ਮਨ ਮੇਂ ਤੁਲਕਰ
ਕੇ ਛੋੜ ਦੀਆ ।। ।।

(ਆਠਵਾਂ ਅਧਯਾਇ)

ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਜੀ ਕਰਕੇ ਰਾਜਾ ਦਰਯੋਧਨ ਕੇ ਪਾਸ ਕੀ ਲੋ
ਥੋਕੇ ਪੁਤ੍ਰੋਂ ਸਮੇਤ ਜਲਾਂਜਲਾ ਜੋ ਦੇਹ ਸੰਸਕਾਰ
ਤੇ ਰਹਿ ਗਏ ਥੇ ਔਰ ਰਾਜਾ ਯੁਧਿਸਟਰ ਕੇ ਜਗ੍ਯ
ਕਰਨੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਸਮਝਾਨਾ ਔਰ ਥੋੜੇ ਪਰ ਸਾਂਈ
ਸਲੀਏ ਯੁਧਿਸਟਰ ਕੇ ਭੀਸਮਪਿਤਾਮਾ ਕੇ ਪਾ
ਸ ਲੇ ਜਾਨਾ ਜੋ ਕਿ ਰਣਭੂਮਿ ਕਰ ਮੇਂ ਪੜੇ ਥੇ ।।

।। ।। ਸੂਤਜੀ ਬੋਲੇ ਹੇ ਰਿਖੀਸ੍ਵਰੋ
ਆਦਿ ਸ੍ਰਧਾ ਆਕੇ ਹੋਨੇ ਕੇ ਉਪਰੰਤ ਰਾਜਾ ਯੁਧਿ
ਸਟਰ ਔਰ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਰਾਜ ਕੀ ਆਗਿਆ
ਪਾਕਰ ਦ੍ਰੋਪਦੀ ਪਾਂਡਵ ਆਦਿਕ ਕੈਰਵ ਔਰ ਧੀ ਔਰ ਕੀ
ਲੋਥ ਜੋ ਰਣਭੂਮਿ ਮੇਂ ਪੜੀ ਥੀ ਉਨਕੋ ਸਮਨ ਥੇ ਥੀ
ਤੇ ਉਠਾ ਲੀਆ ਔਰ ਦਾਹ ਕਰ ਦੀਆ

ਕਰਿਅਕਰਦਾਪਾ ਜੇਧਸਾਸ੍ਰੁਰਰ ਔਰਪਿਤਾ
ਸਭਔਰਭੀਸਮਜੀਪਾਂਡੋਪਾਂਡਵ ਕੁੰਤੀਔਰ ਦ੍ਰੋਪ
ਦੀ ਔਰ ਗੰਧਾਰੀਆਦਿਸਭ ਕਰਤੇਥੇ ਦਾ
ਸਤੇਗੰਗਾਕੇਨਾਰੇਗਏ ਜਹਾਂਜੇਤਕੀਏ
ਸਤ੍ਰੀਆਂਕੈਰਵੋਂਔਰਪਾਂਡਵੋਂਕੇਘਰਕੇਸੇ
ਦ੍ਰੋਪਦਾਤੋਗਰਹੀਥੀ ਉਨਸਬ ਸੁਭਦ੍ਰਾ
ਸਭਸੇ ਆਪਨੇਆਪਨੇਪਤੀਕਾਗੁਨ ਕਰਕਰਕੇ
ਨੇਲਗੀ ਉਸੀਸਮੇਗੰਗਾ ਜੁਧਿਸਟਰਨੇਪਰ
ਸਕਾਆਦਤਾਰਥੇ ਧਤ੍ਰਾਸੇਰਸੇਨੂੰ ਯਮਨੇਔਰ
ਆਪਨੇਭ੍ਰਾਤ ਪਿਤਾਮਹੇਕਾ ਕਰਮੇਲਗਏਸਾ
ਰੇਵੇਤਾਪਾਪਕਰਥੀਸਗੇਭ੍ਰਾਤੇਗੇ ਔਰ ਕਿਸਤਾਰ
ਸੇਗਉਪਾਰਤੇਗਾਸੋਰੇ ਸਤਾਂਭ੍ਰਾਤਕਰਗਏਸੇ
ਤਜੋਰੇਸਏਸਤ੍ਰੀਸੇਰੇਕੁਲ ਔਰਪਰਦਾਗਰੀ
ਦ੍ਰੋਪਦੀਨੇਕਰ ਰੋਤੇਔਰਕਲਪਤੀਰੋਏਕੇ
ਕੇਰੋਤੇ ਔਰ ਆਸ੍ਰਾਗੇਰਗੇਸੇਜੇਤਸੀਰਗਕ
ਪੇਖਦੀਕੀ ਭੀਜੇਗੀ ਉਤਸੇਧਨਆਸ੍ਰੇਨਰਕ
ਧਾਸਕਰਨਾਪੜ੍ਹੇਗਾ ਸੇਰੇਲਕ੍ਰਾਏਕਿਰਗੇਸੇ
ਦ੍ਰੋਨਾਚਾਰਜ ਗੁਰੂਔਰ ਭੀਸਮਪਿਤਾਮਾਸਾਰੇ

61 ਦਾਨ ਔਰ ਕਨ੍ਯਾ ਔਰ ਗ੍ਰਾਦੀ ਜਿਸਕੇ ਰਾਜ ਮੇ
ਹਜਾਰ ਬ੍ਰਾਹਮਨ ਦਾਨ ਨਿਤ ਦਖਨਾ ਲੇਤੇ ਥੇ
ਹਜਾਰ ਅਨੁਪਮ ਔਰ ਗੌੜੀ ਔਰ ਸਤੋਦਰ ਆਠ
ਸਹੇ ਮੁਨਿ ਸੇ ਪੜੀ ਚੂਕ ਹੋਈ ਜੋ ਮੈਨੇ ਅਹੰਕ੍ਰਾ
ਰ ਕੀਆ ਜੋ ਮੈਨਾ ਅਪਜਸ ਕਾ ਗਰਜ ਸੁਨੇਲ
ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਐ ਇਨ ਬਾਤੋ ਕੋ ਸੁਨਕਰ ਸ੍ਰੀ
ਮਹਾਂਰਾਜ ਔਰ ਬਡੇ ਦਯਾਸ ਜੀ ਔਰ
ਵਿਸ੍ਵਾਮਿਤ੍ਰ ਔਰ ਬ੍ਰਾਹਮਨੋ ਨੇ ਕਹੀ ਧਰਮਸਮ
ਝਾਕਰ ਇਸੀ ਤਿਰਪਰਸਦ ਸੋ ਪਿਛਲੇ
ਰਾਜਾ ਕਰਤੇ ਆਏ ਹੈਂ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਔਰ ਰਾਜ
ਗਰੀਲੇ ਨੇ ਕੇਦ੍ਰਾਸ ਤੇ ਧੇਨ ਧਾਪ ਕੋਆਰ
ਤਾਲਤਾ ਹੈ ਔਰ ਭਾਈ ਭਾਈ ਕੋ ਜੈਸੇ ਤ
ਨਾਉ ਰਾਜ ਗਰੀ ਪਾਕਰ ਅਸ੍ਵਮੇਧ ਜਗ
ਕਰਉ ਨ ਪਾਪੋ ਸੇ ਛੂਟਗਏ ਉਸੀ ਤਰਹ ਤੁਮ ਭਾ
ਰਾ ਪਾਪ ਭੀ ਅਸ੍ਵਮੇਧ ਔਰ ਰਾਜਸੂਯ ਜ
ਗਯ ਕਰਨੇ ਸੇ ਛੂਟ ਜਾਏਗਾ। ਇਨ ਬਾਤੋਂ ਸਾਮ
ਸ੍ਰੀਦਮ ਕੀ ਸੁਨਕਰ ਰਾਜਾ ਜੁਧਿਸ੍ਟਰ ਬੋਲੇ
ਕੇ ਜੋ ਤੀਨ ਦੁਖ ਹਿਰਕਰਨਾ ਆਪਕਾ ਕੇਵਲ

ਮਨਸਾਅਨੁਨੇਕੇਵ੍ਰਾਸਤੇਹੈਂ॥ ਨਗੀਤੈਧਾਰਸਾਰ
ਮੈਸੇਭ੍ਰੀਧਸੂਸਾਰਕਸਾਨੇਕਜੀਵ੍ਰਾਸਤੇਹੈਂ
ਸੌਸਤ੍ਰਗਣੇਕਦੇਮਿਨੁਖਾਕੀਚਤ੍ਰੁਰੇਧੋਖੇ
ਸਾਚਾਨੇਕੀਚਤ੍ਰੁਸੇਤੌਨਗੇਛੂਟਤਾਉਸੀ
ਤਰਸਾਸਾਣੇਧਸਾਣਕਰਨੇਮੇ ਇਨਾਂਧੇਧਵ੍ਰਾ
ਇਸਤ੍ਰੀਓਕੀਕਲਪਨਾਨਗੀਛੂਟੇਗੀ
ਕਸਾਚੈਤਸਾਧਕਤੈਂਕਿਧਾਰਲੇਤੁਸਨੇਲੇ
ਨੇਵ੍ਰਾਸਤੇਰਾਜਕੇ ਇਤਨਾਧੁਧਕੀਸਾਬ
ਸਾਧਗਾਜਕਨੇਨਗੀਕਰਤੇਸੋਸੁਨੇਕੇਸਸ
ਨੇਕਰਨੇਕੀਇਛਾਨਈਜਿਨਾਨੇਉਨਸਸੇ-
ਕਿਸਨੇਸੋਭੀਸਤਕੋਟਿਰਕਰ ਮੰਗਾਵ੍ਰਾਤ
ਕਰਾਫਾ ਸਾ ਧੋਸੇਰਾਜਾਸਿੰਘਾਸਨਧਰਾਨੀ
ਧੈਠਿਆ ਇਹਧਾਤਸੁਨਕਰਸੁਗਲੀਸੇਤ
ਮੈਜਾਨਾਕੇਸਭੇਸਾਸ੍ਰਾਇਸੇਰਾਜਾ
ਜੁਧਿਸਟਰਨਗੀਸਾਨੇਗੇ। ਜਿਸਸਮੇਸੁਨਾ
ਸਸ੍ਰੰਦਰਾਣੇਸੀਸਥੀਚਾਸਸੇਧੋਨੇਲੇਉ
ਸੀਸਮੇਧਾਰਸਾ, ਤਿਖੀਸੁਨੇਨੇਸਾਨਕ
ਰਸੀਕ੍ਰਿਸਨਜੀਸੇਕਹਾ ਨੇਤ੍ਰੈਲੋਕੀਨਾਥ

ਰਾਜਾਜੁਧਿਸਟਰਕਾਚਿਤੁਰਾਜਕਰਨੇਮੇਨਹੀਤੈ
ਓਨਸਧੀਏਸੀਚਿੰਤਾਮੇਰਹਤੇਥੈ ਕਿਤਾਮਨੇ
ਅਪਨੇਭਾਈਲੋਨਾਤੇਦਾਰ ਔਰਬ੍ਰਾਹਮਨੇ
ਕੋਮਾਰਾਹੈਸੋਆਪਉਨਕਾਧੋਪਕਰਦੀਜੀਏ
ਸ੍ਯਾਮਸੁੰਦਰਬੋਲੇਰਾਜਾਮੇਰੇਸਮਜਾਨੇਸੇਕ
ਹੀਆਨੇਗੋਉਨਕੇਭੀਸਮਪਿਤਾਮਾਕੇਪਾਸਜੇ
ਰਹੁਭੂਮਕਾਮੇਸੇਜਾਪਰਪੜੇਹੈ ਹਮਾਰੇਦ
ਰਸਨਕੀਇਛਾਰਖਤੇਹੈਲੇਚਲਕੇਤਬਓਨ
ਰਾਜਾਜੁਧਿਸਟਰਕੋਗਿਆਨਉਪਦੇਸਕਰਕੇ
ਧੀਰਜਦੇਵੈਂਗੇ ਯੈਹਬਾਤਸੁਨਕਰਸ੍ਯਾਮ
ਸੁੰਦਰਨੇਰਾਜਾਕੋਬੁਲਾਕਰਕਹਾ ਹੇਧਰਮ
ਰਾਜਤੁਮਾਰੀਆਖੀਤਰਚਿੰਤਾਨਹੀਛੁ
ਟੀਔਰਬ੍ਰਾਹਮਨਲੋਗਕਹਤੇਹੈਕਿਦਾਸ
ਤੈਹੂਤਾਨੇਇਸਪਾਪਕੇਅਸ੍ਵਮੇਧਜਗਯ
ਕਰਨਾਚਾਹੀਏ ਔਰਹਮਾਰੇਸਮਜਾਨੇਸੇ
ਤੁਮਾਰਾਧੋਪਨਹੀਹੈਤਾਇਸਲੀਏਹਮ
ਤੁਮਾਰੇਸਾਥਭੀਸਮਪਿਤਾਮਾਕੇਪਾਸਕਿ
ਦੋਰਖੜੇਧੁਪਦਾਨਹੈਜੋਓਹਆਗਿਆਦੇਵੈਂ

ਸੋਕਰੋ ਰਾਜਾ ਜੁਧਿਸਟਰਨੇ ਏਹ ਬਾਤ ਆਨਕ
ਰ ਅਪਨੇ ਭਾਈਓ ਸੀ ਔਰ ਦ੍ਰੋਪਦੀ ਔਰ
ਬ੍ਰਾਹਮਨ ਔ ਰਿਖੀ ਸ੍ਵਰੋਂ ਕੋ ਰਥਪਰ ਬੈਠਾ
ਲਲੀਆ ਔਰ ਆਪ ਸੁੰਦਰ ਰਥ ਕੇ ਸਾਥ ਜਿਸ
ਸਥਾਨਪਰ ਭੀਸਮ ਪਿਤਾਮਾਂ ਰਨਭੂਮਿਪਰ
ਪੜੇ ਥੇ ਲੇਗਏ ਬ੍ਰਾਹਮਨ ਲੋਕ ਦਾਨ ਲੇ ਔ
ਪਾਂਡਵ ਬਾਏ ਔਰ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਭੀਸਮ
ਪਿਤਾਮਾਂ ਕੇ ਸਨਮੁਖ ਬੈਠੇ ਔਰ ਸਭਾ ਆਸੂ ਦ
ਨੇ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਚਰਨ ਕੇ ਸਾਥ ਬੈਠ ਨਮ
ਸਤਕਾਰ ਕੀਆ ਕਿ ਭੀਸਮ ਪਿਤਾਮਾਂ
ਬਾਣਾਂ ਪੜੇ ਹੂਏ ਮੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਇਛਾ
ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਮੈਨੂੰ ਸਗੀ ਓਰ ਬੈਠੂੰਗਾ ਤੋ ਉਨਕੇ
ਕਰ ਦਰਸਨੇ ਸੇ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਹੋਗਾ ਔਰ ਸ੍ਰੀ
ਹਮ ਆ ਸੁਨ ਕਰ ਨਾਰਦ ਜੀ ਔਰ ਭਾਰਦ੍ਵਾ
ਜ ਔਰ ਪਰਸਰਾਮ ਆਦਕ ਬਹੁਤ ਸੇ ਰਿ
ਖੀ ਔਰ ਮੁਨੀ ਭੀਸਮ ਪਿਤਾਮਾਂ ਸੇ ਗਿਆਨ
ਸੁਨਨੇ ਵਾਸਤੇ ਵਹਾਂਪਰ ਗਏ ਔਰ ਭੀਸਮ

ਪਿਤਾਮਾਨੇ ਮਾਨਸੀ ਪੂਜਾ ਸ੍ਯਾਮਸੁੰਦ੍ਰ ਕੀ
ਕਰੀ ॥ ਨਾਵ੍ਹਾ ਅਧ੍ਯਾਇ ॥

ਭੀਸਮ ਪਿਤਾਮਾ ਕਾ ਰਾਜਾ ਜੁਧਿਸਟਰ ਕੋ
ਰਾਜਨੀਤ ਕਾ ਧਰਮ ਸਮਝਾਨਾ ਔਰ ਦ੍ਰੋ-
ਪਤੀ ਕੋ ਬੋਧ ਕਰਨਾ ॥

ਸੂਤਜੀ ਨੇ ਸੌਨਕਾਦਿਕ ਰਿਖੀਸੁਰੋਂ ਸੇ ਕਹਾ
ਜਬ ਸਬ ਬੋਲ ਕਰ ਹਾਂ ਬੈਠ ਚੁਕੇ ਤਬ ਸ੍ਰੀ
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਬੋਲੇ ਹੇ ਭੀਸਮ ਪਿਤਾਮਾ ਰਾਜਾ
ਜੁਧਿਸਟਰ ਮਨ ਅਪਨਾ ਰਾਜ ਕਾਜ ਮੇਂ ਨਹੀ
ਲਗਾਤੇ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਕਿ ਹਮ ਨੇ ਅਪਨੇ ਭਾਈ ਬੰ-
ਧੁ ਔਰ ਨਾਤੇਦਾਰ ਔਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣੋਂ ਕੋ ਮਹਾਭਾ-
ਰਤ ਮੇਂ ਮਾਰਾ ਹੈ ਜਬ ਤਕ ਇਸ ਪਾਪ ਸੇ ਨ ਛੂ-
ਟਾਰਨਤੇ ਤਬ ਤਕ ਰਾਜ ਨਹੀ ਕਰੇਂਗੇ
ਭੀਸਮ ਪਿਤਾਮਾ ਨੇ ਇਹ ਬਾਤ ਸੁਨਤੇ ਹੀ ਰਾਜਧ-
ਰਮ ਔਰ ਆਪਤ ਧਰਮ ਔਰ ਦਾਨ ਧਰਮ ਔਰ
ਮੋਖ੍ਯ ਧਰਮ ਜਿਸ ਕਾ ਹਾਲ ਸਾਂਤ ਪਰਬ ਔਰ
ਸਲਪਰਬ ਮਾਂ ਕ੍ਰਿਤ ਕੀ ਪੋਥੀ ਮੈਂ ਵਿਸਥਾ-
ਰ ਕਰਕੇ ਲਿਖਾ ਹੈ ਰਾਜਾ ਜੁਧਿਸਟਰ ਕੋ ॥

ਕਾਕਰਸੈਂਖੋਪਸੋਏਗੁਮਾਨਧਤਲਾਇਆ
ਤੇਰਾਜਨਤੁਮੋਕੇਧਾਲ ਆਦਸਾਸੋਦੁਖਪਾ
ਪਤੋਕਰ ਲਤੂਕਪਨਸੇ ਪੀਤਾਤੁਮਾਰੇਅੰਗ
ਵੇ ਜਅਤੁਮੋਕੋਗੁਮਾਨਹੂਆ ਤਬਕੋਰੋਦੇਨੇਤੂ
ਮਾਰੇਜਲਾਨੇਕਾਉਪਾਇਕਰਕੇ ਭੀਮਸੈਨਤੁਮਾ
ਰੇਭਾਈਕੋ ਖਾਨੇ ਕੋਦਾਮਤੋਂਬੀ ਖਕੇਲਤੂ
ਬੇਲ੍ਹਾਕਰਤੇਜੇ ਫਿਰਤੁਮਾਰਾਰਾਜ ਛਲੋਪਨਛ
ਲਸੇ ਜੂਏਮੇ ਜੀਤਕਰ ਤੇਰਾਧਰਮਤੁਮੋਕੇਧ
ਨਥਾਸਦੀਆ ਸੋਧਨਮੇਤੁਮਨੇਆਪਨੇਚਾਰੋ
ਭਾਈਆਤਏਸਤ੍ਰੀਸਮੇਤ ਧਹੁਤਸੇਦੁਖਉਠਾਏ
ਕਦਾਚਿਤਕੋਈ ਕਿਸਚੋਅਤਪਰਮਾਤਮਾ
ਨੁਖਕੋਦੁਖਨਾਹੀਹੋਤਾ ਫੇਰਤੁਮੋਕੋ ਜੋਸਤਦ
ਦੀਆਨੀਤਵਾਨੋ ਕਿਸੇਦੀਮਤੋਂਏਤਸੇ
ਧਰੁਪਦਕਾ ਸੋਕ ਕਰਤੇਹੋ ਕਿਬਲਵਾਨ
ਮਨੁਖਕੋਦੁਖਆਸੋਚਨਾਹੀਪ੍ਰਾਪੁਹੋਤਾਸੋ
ਤੁਮਪਾਂਚੋਭਾਈਸੋਆਰਾਜਨਔਭੀਮਸੈਨਧ
ਰੇਬਲੀਹੋ ਸੂਰਬੀਰਹੋ ਦ੍ਰੋਪਤੀਪੈਂਧੁਤਹੋ

ਇਹ ਤੂਆਗੇ ਸਾਖਖੀ ਫਿਰਾਇਨੇਤੌਨੇਕਿਸਵਾਸ
ਤੈਇਤਨਾਦੁਖਪਾਵੇ ਸਵਾਸ ਇਸਕੇ ਜਹਾਸੀ
ਕ੍ਰਿਸ, ਜਮਕੀ ਚਰਨ੍ਹਾਂਹਰਤੀਹੈਂ ਦਰਾਦੁਖਨ
ਹੀਹੋਂਤਾ ਸੋਸੀਕ੍ਰਿਸਚੌਦੂਜੀ ਪਰਿਬ੍ਰਹਮਕਾ
ਅਵਤਾਰ ਆਪ ਠਾਤਾਵਿਨ ਤੂਮਾਗੀਸਗਾਇਤਾ
ਕਹਤੇਥੇ ਫਿਰਤੂਅਨੇਕਿਸਵਾਸਤੇ ਇਤੇਤਨਾਕਾਰ
ਸਾਨ ਸੋਹੇਗਜਨ ਤੂਆਇਸਯਾਤਕੇ ਖਿਸਦਾ
ਸੋਜਨੇ ਫਿਰਿਵਾਇਇਛਾਪਾਮੇਸਵਕੇ
ਜਿਸਕੋਜੇਸੀ ਹੋਜਨਾਹੈ ਉਸਕੇਪਖਕਦੂਸ
ਹੀਬਾਤਨਾਹੀਸਕਤੀ ਦੁਖਲੋਗ ਸੁਖਪਿਛ
ਲੇਜਨਮਕੇ ਜੈਸਕਾਰਸੇਭੋਗਨਾਪੜਤਾਹੈ ਸੋ
ਹਪਰਮੇਸਰਕੀ ਸਾਅੰਜੌਰਭੇਦਕੇ ਕੋਈਨ
ਹੀਜਾਨਤਾ ਕੋਈਅਨੁਖ ਕਿਸੀਕਾਮਵਾਸ
ਤੇਪਰਿਸ੍ਰਮਕਰਕੇ ਆਪਨੇਸਰੀਰਕੇਪਹੁਚ
ਜਾਤਾਹੈ ਔਰਧਾਤੇਅਨੁਪਜਾਸਤੁਰਉ
ਦੇਹਾਔਰਪਰਿਸ੍ਰਮਕਰਨੇਸੇਭੀਆਪਨੇਆਰ
ਸਕੋਨਹੀਪਾਤੇ ਇਸਜੀਵਕੇ ਸਬਕਾਉਤਮ

ਔਰ ਅਧਮ ਉਪਰਾਇਣ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਸਮ
ਸੁਨਾ ਚਾਹੇ ਐਸੇ ਜੋ ਉਚਰਾਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਹੋਤਾ
ਹੈ ਇਸਲੀਏ ਯੁਧਿਵਾਨ ਐਰਗੇ ਆਲੀ
ਉਸੀਕੋ ਸਮਸ੍ਨਾ ਚਾਹੀਏ ਜੈਸੇ ਰਸਪਲੇਸੈ
ਕਰੋ ਯਸਾ ਧਰਜਾਨਕੇ ਉਪਰਾਇਣ ਪਰਮੇਸੁ
ਰਕੇ ਆਸ੍ਰੈ ਰਹਤਾ ਹੈ ਔਰ ਜੋ ਕੋਈ ਉਪਰ
ਆਭਾਨਾਰਾਇਣ ਕੇ ਸੋਤੇ ਪਲਾ ਪੇ ਥੋੜੇ
ਐਦੂ ਧਪਾਤੂ ਚਨੇ ਮੇਰੋ ਦੇਤਾ ਹੈ ਔਰ ਜਬ ਉਸ
ਕੇ ਮਨੇ ਮੇ ਕੁਛ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਤਬ ਰਾਰਮਾਨ
ਕਰ ਕਹਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਰਾਯਨ ਕੀ ਇਛਾ ਇਉ
ਹੀਥੀ ਉਸ ਐਸਾ ਮੂਰਖ ਜਾਨਨਾ ਚਾਹੀਏ
ਹੈ ਰਜਨ ਸਬ ਕਾਮਨੀ ਇਛਾ ਸੇ ਹੋਤਾ ਹੈ
ਜਿਸ ਕੋ ਹੋਨਹਾਰ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਇਸੀ
ਭਿਸਨੀ ਸਾਖਯਾਤ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ ਨਾਥ ਆਪਨਾ
ਸਰੂਪ ਛਿਪਾ ਕਰ ਜਗਤ ਮੇ ਲੀਲਾ ਕਰਤੇ ਹੈਂ
ਇਨਕੇ ਭੇਦ ਕੋ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ਔਰ
ਈਹਾ ਆਰਜਨ ਕੋ ਆਪਨਾ ਭਗਤ ਜਾਨ ਕਰ
ਉਸਕੇ ਸਾਰਥੀ ਹੂਏ ਥੇ ਇਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾਂ

65

ਔਰ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਕਾ ਜਲਕਾ ਤ੍ਰਿਅਸੇਖੰਡਨਾ ਕਰਤੂੰ
ਤੇ ਰਾਜਨ ਜੋ ਲੋਗ ਤੂ ਪਰਾਇਣ ਭਏ ਪਰਮੇਸੁਰ
ਕੇ ਆਨੰਦ ਰਹਤੇ ਹੈਂ ॥ ਜਨਮ ਆਪਨਾ ਬੀਤ
ਤਪ ਔਰ ਜਪ ਔਰ ਧਿਆਨ ਹਰਿ ਚਰਨੋ ਕਾ
ਕਰਤੇ ਹੈਂ ॥ ਉਨਕਾ ਨਾਮ ਸੁਨੋ ਉਨਮੇਂ ਏਕ ਮਹਾਦੇ
ਵ ਸਦਾ ਕੈਲਾਸ ਪਰਬਤ ਪਰ ਬੈਠੇ ਹੂਏ ਸੀ
ਦਾਇ ਤਪ ਔਰ ਧਿਆਨ ਨਾਰਾਇਨ ਜੀ ਕੇ ਮੈਂ
ਸਾਹਿਬ ਬਿਚਾਰ ਮੈਂ ਕੁਛ ਕਾਮ ਨਹੀਂ ਰਖ
ਤੇ ਦੂਸਰੇ ਨਾਰਦ ਜੀ ਆਠੋ ਪਹਰ ਮਹਾਂ ਸੀ
ਰਾਆਨੰਦ ਮੂਰਤਿ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸ ਜਗਾਉਤ
ਕਾਮਨ ਚਾਹਤਾ ਹੈ ਬੀਨ ਬਜਾ ਕਰ ਜੋ ਤੀਸ
ਰੂਪ ਕਾ ਭਜਨ ਔਰ ਗੁਣ ਗਾਵਤੇ ਫਿਰਤੇ ਹੈ
ਤੀਸਰੇ ਕਪਲਦੇਵ ਮੁਨੀ ਦੇਨਹਾਰ ਤਪ ਧਿਆਨ
ਔਰ ਜਾਪ ਸਪਿਰਿ ਧਰਮ ਕਾ ਕਰਕੇ ਆਕੇ
ਕੇ ਗੰਗਾ ਸਾਗਰ ਪਰ ਬੈਠੇ ਰਹਤੇ ਹੈਂ ਚੌ
ਥੇ ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ ਜਨਮ ਸੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਮਾਇਆ
ਸੇ ਨਹੀ ਹੈਂ ਲਿਪਟੇ ਔਰ ਆਠੋ ਪਹਰ ਬੈ
ਕੁੰਠ ਲਖ ਬੀਕ ਬਾ ਗਾਇਆ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ॥
ਪੰਚਵੇ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਥੀ ਨੇ ਜਗ ਜਾਗਾ ਕੀਆ

ਸਮੁੰਦ੍ਰਕੀਇਛਾਐਸੇਹੋਤੇ ਭਏਤਬਰਾਜਾਸ੍ਰੀ
ਧਾਸਨਪਰ ਨਰਹੂੰ ਤਪਸਖਰਾਜਆਪਨਾ
ਬਾਦ੍ਰਨ ਭਗਵਾਨਸੇਕੇ ਆਧਾਨਕਰਦੀਆ
ਹੋਜ਼ਿਧਿਸਰਤ੍ਰਅਜਾਨਤੇਹੋ ਕਿਐਂਨਿਆਪਨੇ
ਭਾਈ ਅਰਨਾਤੇਦਾਰ ਅੌਰ ਧ੍ਯਾਗਸੇਕੇਮਾ
ਗਾਹੇ ਸੋਐਸਾਸਅਗਨਨਚਾਹੀਐ ਤੁਸੇਕੇ
ਨੇਤੇ ਤੁਆਗਕੀਆ ਬੁਛਨਾਹੋਸਕਤਾ
ਜੈਧਾਤਨਾਗਾਏ ਨਜੀਨੇਰਾਹੋਸੇਕੀਅੌਰ
ਜਧੋਨੇਚਾਹੇ ਗੇਸੇ ਕਰੇਂਗੇ ॥ ਚੌਪਈ ॥
ਉਆਦਾਰੂਜੋਬਿਤਕੀਨਾਈ ॥ ਸਧਰਾਨਜਾਦਰ
ਗਅਰੁਸਾਈ ॥ ॥ਇਸਲੀਏਤੁਸਹਿ
ਤਾਰੇਤਰਾਤਆਕੀਆਪਨੇਮਨਸੇ ਦੂਰਕਰੋ
ਅੌਰ ਇਛਾ ਭਗਵਾਨਕੀ ਇਸੀਤਰਾਸਮਝੋ
ਸੋ ਅੌਰ ਧਰਮਕਰਕੇ ਆਪਨਾ ਪਾਪ ਛੁਰਾਵੋ
ਅੌਰ ਪ੍ਰਜਾਕਾ ਪਾਲਨਕਰਨਾ ਤੁਮਾਰਾ ਪਰ
ਮਹੈ ਕਦਾਚਿਤ ਜਨਾਗੀ ਕਰੋਗੇ ਤੌ ਅੌਰ
ਪਾਪਤੁਮਕੋਹੋਗਾ ਇਤਨੀ ਕਥਾਸੁਨਾਕਰ
ਸੂਤਜੀ ਨੇਸੌਨਕਾਦਕਰਿਖੀਸਰੋਂਸੇਕਹਾ
ਜੀ ਸਮਸੈਂਭੀਸਮ ਪਿਤਾਮਾਦੇ ਸਧਰਮ ਜਾਨ

ਔਰਧਰਮਰਾਜਾਜੁਧਿਸਟਰਕੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇਤੇਭੀਉ
ਸਸਮੇਂਦ੍ਰੋਪਦੀ ਦ੍ਰਗਾਬੈਠੀਹੂਈ ਭੀਸਮਪਿਤਾ
ਮਾਕੀਤਰਫਦੇਖਰਹੀਥੀ ਜਬਉਨ੍ਹੋਨੇਦੇਖਾ
ਸਬਧਰਮਕਹਤੇਸਮੇਂ ਇਹਬਾਤਭੀਕਹੀ ਕਿ
ਜੋਸਮਸਭਾਮੇਧਰਮਕੇਜਾਨਨੇਵਾਲਾਮਨੁਖ
ਬੈਠਾਹੈ ਔਰ ਉਸਜਗਾਦੂਸਰਾਂਹੋਵੇਭੀ ਆਪ
ਰਮਕੀਰਾਨਕੁਛਪਾਪਕਰਨੇਕੀਇਛਾ ਕਰੇ
ਤੋ ਧਰਮਾਤਮਾ ਮਨੁਖੋਂਕੋਉਚਿਤਹੈ ਕਿਦੁਸ
ਰੇਕੋਪਾਪਕਰਨੇਸੇਬਰਜਦੇਵੈਂ ਕਦਾਚਿਤ
ਓਸਨਾਕਰਨਕੀਸਾਮਰਥਨਰਖਤਾਹੋ ਤੋਦ
ਰਸੇਉਠਜਾਵੈਂ ਔਰ ਧਰਮਸ੍ਰਾਕਾ ਕਹਾ
ਨਕਰੈ ਏਹਭੀਸਮਪਿਤਾਮਾਕਾਬਚਨਸੁਨ
ਤੇਹੀ ਦ੍ਰੋਪਤੀਨੇਰਾਜਾ ਜੁਧਿਸਟਰ ਔਰ ਅਰ
ਜਨਕੀਓਰ ਦੇਖਾ ਪਰਲੋਮੁਸਕਰਾਦੀਆ
ਔਰ ਲਾਜਿਤਹੋਕਰ ਵਿਚਾਰਕੀਆ ਦੇਖੋ
ਰਾਜਾਦ੍ਰੋਪਦਕੀਸਭਾਮੇਂ ਭੀਸਮਪਿਤਾਮਾ
ਕੇਸਾਮਨੇਆਪਧਰਮਕੀਰਾਹਮੇਰੀਏਹਦੁਰਦ
ਸਾਹੂਈ ਔਰ ਦੁਸਾਸਨਨੇਮੁਝਕੋ ਨੰਗੀਕ

ਗੇਦ੍ਰਾਸਤੇ ਸੋਗੋ ਚੀਰਿਓਸੁ ਗਜਾਦ੍ਰੋਜੋਪਕ
ਨੈਸੁਨੈਆਪਨੀਜੋਆਪਰਵੈਠਾਨੇਦ੍ਰਾਸਤੇਕ
ਨਾਐਸੀਦੂਰਦਸਾਤੇਨੇਪਰ ਭੀਐਗਪ੍ਰਾਨਨ
ਨੀਐਕਲਾਜੋਰ ਸੋਆਪਨਾਸੁਖਲੋਗੋਕੋ
ਸੰਖਲਾਤੀਨੂੰ ਐਸੇਜੀਨੇਸੇਅਗਜਾਤੀਤੋ
ਉਤਅਬਾ ਜਯਾਏਨ ਸਾਨ੍ਹਕਰਦ੍ਰੈਪਤੀਯ
ਦੁਤੁਦ੍ਰਾਸਤੋ ਮਨੋਆਪਨੇਕੋ ਧਿਗਕਾਰਦੇ
ਨੇਲਗੀਤਯਭੀਸਅਪਿਤਾਆਂਨੇ ਦ੍ਰੋਪਤੀਕ
ਸੁਖਮਲੀਨਦੇਖਤੇਨੀਉਸਕੇਸੁ ਦੈਕੀਯਾਤ
ਆਪਨੇਗਯਾਨਸੇਜਾਨਕਰ ਕਹਾਚੇਟੀਤੁਮ
ਆਪਨੇਮਨਮੇਂਸੋਚਮਤਕਰੋ ਏਹਸਯਧਿਕਾਰ
ਸੋਰੇਊਪਰਹੈ ਰਕਿਸਕਾਰਨ ਰਕਿਜੋਸਸੋਮੈ
ਏਹਸਯਆਪਰਮਤੋਰੇਪਰਹੂਆਬਾ ਉਸ
ਸੋਮੈਂਭੀਦ੍ਰਾਧੈਨਾਸਾ ਜੋਮੈਂਦ੍ਰਗਜੋਪਨਕੇ
ਏਸਾਨੀਤਸੇਮਨਾਕਰਨਾਚਾਹਤਾ ਤੋਉਸ
ਸਾਅਗਖਨਾਦੀਸੀਜੋ ਐਸਾਆਪਰਮਤੋਰੇ
ਊਪਰਕਰੇ ਪਰਉਸਸਮੇਂਸੇਰੋਮਨਸੋਏਹ
ਗਯਾਨਨਹੀਆਏਆ ਏਸਸੇਚੇਟੀਤੁਮ

ਜਿਸਕੇਜਾਨੇ ਕਿ ਮਾਯਾਅਸੁੰਦ੍ਰਕੀਇਛਾਓਸੇਬੀ
ਜੈਘਾਤਉਤਾਰਤੇਹੈਂ ਸੋਹੋਤੀਹੈ।ਉਸਕੀਇ
ਛਾਸੇਕਿਸੀਕੀਬੁਧਕਾਅਨਹੀਕਰਸਕਤੀ
ਔਰ ਇਸਕਾ ਏਕ ਕਾਰਣੁਔਰਹੈਸੁਨੋ ਕਦਾ
ਚਿਤਕੋਈਮਨੁਖਕੈਸਾਹੀਗਯਾਨੀਅਮਨ
ਤਆਰੋ ਆਪਣਸੀਕੀਸੈਹਾਤਕਰਨੇਸੇ ਉਸਕਾ
ਗਯਾਨਨਸ਼ਟਕਰ ਸੋਪਰ ਕਾਮਨਾਆਤ
ਔਰ ਜੋ ਲੋਗਜੋਸਕਾਅੰਨਖਾਤੇਹੈਂ ਉਸਕੇਮ
ਮਨਉਸਕੀਬੁਧਿਹੋਜਾਤੀਹੈ।ਜੈਸਾਅਉਨ
ਦਿਨੋਰਾਜਾਦ੍ਰਜੋਧਨਆਪਣਸੀਕਾ ਅੰਨ
ਖਾਕਰ ਉਸੀਕੇਸਾਥ ਦਿਨਰਾਤਰਹਤੇਥੇ
ਇਸਲੀਏਮੁਝੇਉਸਸਮੇ ਧਰਮਔਰਅਧਰ
ਮਕਾਬਿਚਾਰਨਹੀਹੂਆ ਜਬਸੇਕੇਛ
ਪੰਜਾਬਿਨਕਾਆਪਨੀਛੋੜੇ ਔਰ ਬਾਹਸੇ
ਜਾਪਰਾਪਤ੍ਰੋ ਚੁਕਾਹੈ।ਇਸਲੀਏਮੇਰੇਤਨ
ਸੋਰਾਜਾਦ੍ਰਜੋਧਨਕੇਅੰਨਕਾਬਿਕਾਰ ਔਰ
ਉਸਕੇ ਸੰਗਕਾ ਪ੍ਰਭਾਵਥਾਔਰਅਬਜਬ ਤਬ
ਮੁਝੇਇਸ ਘਾਤਕਾਗਿਆਨਹੂਆਹੈ॥

ਔਰਤੇਬੇਟੀਹੁਇਸਤਗੁਰਪਤਦੇਕਾਏਤਿਗਾਸ
ਮਹਾਂਭ੍ਰਾਂਤਕਾਕਰਤੇਹੈਂ। ਸੁਨੋਪਿਛਲੇਜੁਗ
ਮੇਂਰਾਜਾਇੰਦ੍ਰਕੇਪਾਸਏਕਪਰਮਤੀਮਅਗਤਮ
ਬੜੇਰਮਾਨਦਾਨ ਰਹਤੇਥੇ ਔਰ ਰਾਜਾ ਉਨਕੀ
ਸੇਵਾਆਛੀਤਰਹਸਚੀਪ੍ਰੀਤਿਸੇਕਰਤਾਥਾ
ਉਸਰਾਜਾਕੇਨਗਰਮੇਂਏਕਬ੍ਰਾਹਮਨਨੇਆਪਨੀ
ਬੇਟੀਕਾਗਹਨਾਸੁਨਾਰਕੋਘੜਨੇਵਾਸਤੇਦੀ
ਔਸੇਉਸਸੁਨਾਰਨੇਸੋਨਾਬਦਲਕਰਪੀਤਲ
ਕਾਗਹਨਾਬਨਾਯਾਔਰਉਸਪਰਸੋਨੇਕਾ
ਮੁਲੰਮਾਕਰਕੇਬ੍ਰਾਹਮਨਕੋਦੀਆ। ਔਰਬ੍ਰਾ
ਹਮਨਨੇਬੇਨਾਜਾਨੇਸੁਨਾਰਸੇਲੇਕਰਆਪਨੀ
ਬੇਟੀਕੋਪਹਰਾਯਾ ਜਬਉਹਲੜਕੀਪਹ
ਨਕਰਆਪਨੇਸਸੁਰਾਰਗਈ ਤਬਉਸਕੇਪਤੀਨੇ
ਪੀਤਲਕਾਗਹਨਾ ਦੇਖਕਰਆਨੇਸੇਬੇਦਮਾ
ਨਾ ਔਰ ਉਸਨੇਉਸੇਆਪਨੇਘਰਸਰਖਾਪੀ
ਛੇਕੋਮੋੜਦੀਆ। ਠੋਗਨਨੇਬੁਲਾਯਾ ਤਬਉ
ਸਬ੍ਰਾਹਮਨਨੇਸੋਚਾਜੋਸੁਨਾਰਨੇਠੌਦੇਖਾ।
ਤੋਸੁਨਾਰਕੋਸੂਬੇਜੋਦੂਰਕੇਸਬਧਨਨੇਬੁਲਾਯਾ

ਤਬਰਾਜਾਕੇਪਾਸਨਾਲਸਕਰੀ ਤਬਰਾਜਾਸੇ
ਵਿਦੇਸੂਨਾਰਕਾਆਪਣਾਪਸਤਜਾਨਕਰਸ੍ਰ
ਬਸੰਨਾਲੇਪਨਭੂਰਕੇਆਪਨੇਆਸਥਾਨਸੇਮੋਤੀ
ਜੇਵਰੀਆਸੇ ਏਕਾਦੋ, ਰਾਜਾਮੰਦਰਸੇਉਸੀ
ਮੀ.ਕੀਰਸੋਈ.ਤੁਆਰਹੂਈ ਔਰ ਉਸਸੇਪਰ
ਮਹੰਸਨੇਭੀਭੋਜਨ,ਕੀਆ ਉਸਕੇਭੋਜਨਕੇਸ
ਬਬਪਰਮਹੰਸਕੀਧ੍ਰਪੀਛੇਰਾਣੀਮਹ
ਲਸੇਸੇਰਾਨੀਕਾਹਾਰ ਚੁਰਾਲੀਆ ਉਸਕੇਸ
ਹਲਸੇਜਾਨੇਕੀਰੌਕਨਾਰੀਸੀ ਸੋਤਿਨਾਦੇਨਕ
ਜਸੰਦਰਸੇਨਗਰਦੇ ਜਬਸ੍ਰਨਾਰਕਾਸੰਨਪੇਟ
ਸੇਨਗਰ ਤਬਪਰਮਹੰਸਕੇਗੇਆਨਹੂਆ ਜੋ
ਸੈਨੇਹਾਰਚੁਰਾਯਾਹੈ ਉਸਕੇਬਦਲੇਨਰਕਭੁ
ਗਨਾਪੜੈਗਾ ਇਸਵਾਸਤੇਆਪਨੇਆਪਰਸ
ਕਾਰੋਨਾਇਸੀਤਨਸੇਭੋਗਕਰਕੇਨਾਉਂਹੈਤੋ
ਜੋਸੇਪਰਲੋਕਕਾਨਰਕਨਾਹੋ ਪਰਮਹੰਸ
ਏਹਬਾਤਸੋਚਕਰ ਓਹ ਹਾਰ ਰਾਜਾਕੇਪ
ਸਲੇਗਯਾ ਔਰ ਆਪਨੀਚੋਰੀਕਰਨੇਕਾਹਾਲ
ਕਹਾ ਤੋਪੀ ਬਹੀਨਾਜਾਇਸਪਾਪਕੇਬਦਲੇ

ਮੇਰੇਵੈਰੀਨੇਤਾਬਕਵਾਦਵਾਤਾਗੀਏਕਿਰਆਪਨੇ
ਆਪਣਮਕਾਤੈਤੇਈਸੀਜਨਮਸੇਭੋਗਕਰਲੇ
ਹੈ ਇਹ ਬਾਤਸੁਨਤੇਹੀਰਾਜਾਨੇਉਦਾਸਹੋਕ
ਰਪੰਡਤੋਸੇਪੂਛਾ ਇਸਕਾਕਯਾਕਾਰਨਹੈਜੋਪ
ਰਮਾਤਮਕਾਚਿਤਉਸਾਰੀਨਗਰਲਗਾਜਾ
ਕਿ ਇਨਹੋਨੇ ਹਾਰਕੂਰਾਪਾਸੋਰਆਪਉਸਕਾ
ਰੋਕਲਾਕਰਮੈਪਾਸ ਐਸੀਬਾਤਕਹਤੇਹੈਂ
ਚਾਹਸੋਨੇਐਆਪਨੀਰਘਿਦਾਸੇਧਿਤਾਕ
ਰਕਹਾ ਕਿਸਹਾਸਾਜਿਸਰੋਜਪਸਾਹੈਸਨੇ
ਚੋਰੀਕਰੀਥੀ ਉਸਾਦਿਨਕਿਸੀਆਪਰਸੀਕਾ
ਐਜਾਪਾਇਆਹੋਗਾ ਸੋਪੂਛਨੇਸੇਰਾਜਾਕੋਮਾ
ਲਮਹੂਆ ਕਿਉਸਿਨਾਰੇਕਾਐਸਾਧਾਨੇਸੇ
ਪਸਾਹੈਸਕੀਧੁਪੀਧਰਲਗਾਈ ਸੋਹੋਦੁਪ
ਤੋਰੇਕਾਦਿਨਆਪਰਸੀਕੇਐਸਾਧਾਨੇਸੇਪਰ
ਮੇਸਮਾਨਤਸਾਕਾਐਸਾਜਾਨਜਾਤਾਹਾ
ਕਿਉਸਨੇਚੋਰੀਕੀਐ ਸੋਰਾਜਾਦੂਜੇਪਨਕ
ਐਸਾ ਆਪਰਸੀਕਾਸਦਾਧਾਤਾਥਾ ਮੁਝੇਉਸ
ਸੇਐਇਤਨਾਰਾਸਾਨਨਹੀਆਇਆ ਕਿਦਸੋ
ਪਨਕੇਤੇਰੇਉਪਰਆਪਣਾਕਰਨੇਮੇਮਨਾਕਰੇ

ਤੇਰੌਸ ਚੜ੍ਹੀ ਪੋਤਸੀ ॥ ॥

(ਦਸਵਾਂ ਅਧਿਆਇ)

ਉਸਤਤੀ ਕਰਨਾ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਗੰਗਾਜੀ ਕੀ ਭੀ
ਸਮਪਿਤਾਮੇ ਔਰ ਸਰੀਰ ਆਪਨਾ ਤਿਆਗ
ਕਰਨਾ ਸਮਾਧਿ ਸ੍ਰਿਤਿ ਕਰਕੇ ਧਿਆਨ ਮੇਂ ਲੈ ਲੀਨ ਹੋਕਰ ॥
॥ ॥ ਸੂਤਜੀ ਨੇ ਸੌਨਕਾਦਕ ਰਿਖੀ
ਸੁਰੋਂ ਸੇ ਕਹਾ ਕਿ ਭੀਸਮ ਪਿਤਾਮਾ ਨੇ ਦੇਖ ਸਭ
ਰਾਜਾ ਪਾਂਡਵੋਂ ਔਰ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਆਦਿਕੋਂ ਕਰ ਕਰ
ਧਿਆਨ ਕਰਤੁ ਭੁਜ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕਾ ਆਪਨੇ ਹ੍ਰਿ
ਦੈ ਮੇਂ ਧਰਲੀਆ ਔਰ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਕੀ ਤਰਫ
ਦੇਖਕਰ ਬਹੁਤ ਉਸਤਤੀ ਕਰਕੇ ਬੋਲਾ ਹੇ ਤੇਰੇ
ਤੋ ਸਰੂਪ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਆਪ ਕੇ ਦੂਲ ਆਪਨੇ ਭ
ਗਤੋਂ ਕੀ ਇਛਾ ਪੂਰਨ ਕਰਨੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਅਵ
ਤਾਰ ਧਾਰਨ ਕਰਤੇ ਹੋ ਜੈਸੇ ਤਰਨਾ ਆਪਦਾ
ਕਰਕੇ ਸੋਰੇ ਸਾਮਨੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਉਸੀ ਤਰਾ ਬੈਠੇ
ਰਹੋ ਜੈਸੇ ਪਾਨ ਛੋਡੂ ਤੇ ਸੇ ਧਿਆਨ ਤੁਸਾ
ਮੇਰਾ ਹੋ ਨੇ ਕਾ ਆਰਹੇ ਹੈ ਤਿਸ ਬਿਚਾਰ ਹੈ ॥ਆ
ਪਕੀ ਆ ਇਆ ਸੇ ਜਗਤ ਉਤਪਤੋ ਕਰਨਾ ਸ

ਆਪਉਨਸੇਕੁਛਪ੍ਰਯੋਜਨਨਹੀਰਖਤੇ ਕੇਵਲ
ਪ੍ਰਿਥਵੀਕੇਭਾਰਉਤਾਰਨੇ ਦੁਸਟੋਔਅਧਰਮੀਓ
ਕੋਮਾਰਨੇਕੇਵਾਸਤੇਅਵਤਾਰਲੇਤੇਹੈਂਔਰਤੁਮ
ਨੇਅਵਤਾਰਲੇਨੇਕਾਏਕਕਾਰਣਹੈ ਕਿਜੈਸ
ਸੇਸੰਸਾਰੀਲੋਗਧਿਆਨਆਪਕੀਸਾਂਵਲੀਮੂ
ਰਤਕਾਕਰੈਂ॥ ਜੈਸਾਯਗ੍ਯਹੈਸੋਭਗਤੀਹੈਆਪਨੇ
ਸ੍ਵੈਮੇਰਖੋ ਪਾਪੋਸੇਛੂਟਕਰਭਵਸਾਗਰ
ਪਾਰਉਤਰਜਾਵੈਂ॥ ਔਰਤੁਮਾਰੀਵਧਾਔਰ
ਸ੍ਰਧਾਆਪਨੇਭਗਤੋਂਪਰਇਤਨੀਹੈਕਿਵਾਸਤੇ
ਰਖ੍ਯਾਕਰਨੇਪਾਂਡੂਅਰਜਨਆਪਨੇਭਗਤਕੇ
ਉਸਕੇਸਾਰਥੀਹੋਕਰ ਆਪਆਗੇਬੈਠੇਔਰ
ਅਰਜਨਕੋ ਆਪਨੇਪੀਛੇਬਠਲਾਇਆ ਜਿਸ
ਸਮੇਸੇਚੌਥੇਚੌਥੇਪਾਂਡੂਅਰਜਨਪਰਚਲਤੇਥੇ
ਉਸਸਮੇਕਾਲਭੀਉਨਚਾਹੇਕੇਸਾਮਨੇਹੋਤਾ
ਤੋਭਾਗਜਾਤਾ ਸੋਆਪਨੇਅਰਜਨਕੀਰਖ੍ਯਾ
ਕਰਕੇਉਨਤੀਰੋਂਸੇਬਚਾਯਾ ਔਰਉਨਚਾਹੇ
ਕਾਪਾਪ ਆਪਨੇਸੀਸਪਰਉਠਾਯਾ ਸੋਸੋਰੇ
ਚਾਹੇਕੇਪਾਪਸੇਤੁਮਾਰੀਸਾਂਵਲੀਮੂਰਤਪਰੰ
ਰਕਤਕੀਛੀਟੇਂਮੂੰਗੇਕੇਸਮਾਨ ਐਸੀ ਸੁਹਾਵੈ

ਮਾਨ ਦਿਖਲਾਈ ਦੇਤੀ ਥੀ। ਜੈਸਰੀ ਸੈਤ੍ਰਾਧਾਰ
ਸਨ ਨਹੀ ਹੋਸਕਤੀ ਔਰ ਆਪ ਅਰਜਨਕੋ ਦਿ
ਸਵਾਸਤੇ ਪੀਰਜ ਦੇਤੇ ਜਾਤੇ ਥੇ ਜੈਸੇ ਦਾਸਤੇ
ਉਨਕਾ ਪਰਾਕ੍ਰਮ ਕਮ ਹੋਤੇ ਔਰ ਆਪਕੇ ਚੰਦ੍
ਮੁਖਪਰ ਟੇਢੇ ਟੇਢੇ ਘੂੰਘਰ ਵਾਲੇ ਬਾਲ ਕੈਸੇ
ਸੁੰਦਰ ਮਾਲੂਮ ਦੇ ਪੜਤੇ ਥੇ ਜੈਸੇ ਕਾਲੇ ਕਾਲੇ ਭੌਰੇ
ਕਮਲਕੇ ਫੂਲ ਕਾ ਰਸ ਚੂਸਤੇ ਹੈ। ਔਰ ਤੁਮਾਰੇ
ਮੁਖਾਰਬਿੰਦ ਪਰ ਧੂੜ ਉਡਕਰ ਪੜ੍ਹਤੇ ਔਰ
ਪਸੀਨੇ ਹੋਨੇ ਸੇ ਐਸਾ ਮਾਲੂਮ ਦੇਤਾ ਥਾ ਜੈਸੇ
ਫੂਲੋਂ ਪਰ ਓਸਕੀ ਬੂੰਦ ਪੜਤੀ ਹੈ।। ਔਰ ਓਹ
ਪਸੀਨਾ ਤੁਮਾਰੇ ਪੀਤਾਂਬਰ ਸੇ ਪੋਛ ਡਾਰ
ਦਾਹਿਨੇ ਹਾਥ ਕੇ ਚਾਬੁਕ ਔਰ ਬਾਏਂ ਹਾਥ ਸੇ ਰਾਸ
ਘੋੜੋਂ ਕੀ ਲੀਏ ਹੂਏ ਰਥ ਕੋ ਜਲਦੀ ਸੇ ਸੇਥੀ
ਓਰ ਦੌੜਾਤੇ ਥੇ ਸੋ ਮੇਰਾ ਨਾਤ੍ਰਾ ਹੂੰ। ਵਹੀ ਸਰੂਪ
ਆਪਕਾ ਮੇਰੀ ਆਖੋਂ ਮੇ ਬਸਾ ਰਹੋ। ਔਰ ਤੁਮਾਰੇ
ਕਮਲਰੂਪੀ ਚਰਨ ਮੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਮੇ ਧਾਰਨ ਜਾ
ਦੇ।। ਆਪਾ ਆਪਨੇ ਭਗਤੋਂ ਕਾ ਸੋ ਮਾਨ ਰਖ
ਤੇ ਹੋ। ਕਿਸੀ ਅੰਤ੍ਰਯਾਮੀ ਤੋ ਹੋਨੇ ਕੇ ਪਾਲੇ ਤੁਮਨੇ ਪ੍ਰਣ
ਕੀਆ ਕੇ ਕਿ ਸਸਤ੍ਰ ਨਹੀ ਚਲਾਵੇਂਗੇ

ਕੋੜ੍ਹਲਗਸਬਦੂਨੀਕਰਕੇਸੰਪਧਬਜਾਵੈਂਗੇ ਔਰਜ
ਮਨੋਪ੍ਰਾਪਤਿਆਕੀਜੀ ਜੋਮੈਂਨੀਸਅਪੀਤਾਆਂ
ਨੂੰਤੇਆਪਕੇਲੜ੍ਹਾਈਸੈਂਚਾਕੁਲਕਰਕੇਤੁ
ਮਾਰਾਪਹੁਣਗਕਾ ਤੁਮਸੇਆਸਰੂਪਗਊਸੇ
ਤੁਮਨੇਭੁਗਤਪਾਪਕੀ ਗਨਸੋਬੇਚਾਗਾਕੇਸੇ
ਕਾਪਹੁਛੁਟਜਾਵੈ॥ ਤੈਸੇਂਦੇਹਨਗੇਪਮੇਰੇ
ਕਮਹਕੀਪ੍ਰਤਗਆਨਛੁਟਜਾਵੈ। ਏਹਸਮਜ੍ਹ
ਕਰਜਬਸੈਨੇਅਗਜਨਕੇਰਥਕਾਪੀਖਾਤੇਨੂੰਕ
ਪੋੜੇਨੈਕੈਆਗਿਆਤਾ ਲੋਗ ਉਸਕੇਗਥਕੀਪ੍ਰਜਾ
ਔਰ ਪਨੁਪਕਾਟਕੇਗਿੜਾਈਆ ਤਬਓਹਕੁਪ
ਕਰਆਪ ਉਸਰਥਕਾਪਈਆ ਦੂਟਾਹੁਆ
ਉਹਕਰਸੋਸਾਗਨੇਦਾਸਤੇਟਤੂ। ਉਸਮੇ
ਤੁਮਕੈਸੈਸ੍ਰਟਆਲੂਮਹੇਤੇਥੇ ਜੈਸੇਮਹੇਸ੍ਰਤ
ਪਾਟ ਏਬਿਜਲੀਕੇਸਾਥ ਧੜੇਪ੍ਰਸਪਾਸੇਚੜੇ
ਦੈਂਤ੍ਹੋਂਨੇਸਸੋਤੁਆਗਪੀਤਾਂਬਰ ਏਥਦੀਪਰ
ਗਿਰਪੜ੍ਹ ਉਸਕੇਗਿਰਨੇਕਾਏਹਕਾਰਨਹੈ
ਜੋਚਾਆਪਨੇਪ੍ਰਤਗਆ ਛੋਰਕਰਸਸਤ੍ਰਪਰ
ਹ੍ਹ ਤਬਾਪਿਥਦੀਆਂਹੇਨਕੇਕਾਂਪਨੇਲਗੀਓ
ਸਾਅਸ੍ਰਟਰਨੇਸੋਗਜ਼ਾਰਉਤਾਰਨੇਕੇਦਾਸਤੇ

ਸਰੂਤਾਂ ਗਲੀਆ ਕਥੀ ਓਤ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪ ਨਿਰੰਕ
ਹੋਰਦੇਹੈ॥ ਪਿਖਦੀਕੇ ਸ੍ਰੀਦੈਵੀਯਾਤ੍ਰੂਮੈਂਨੇ
ਜਾਣਕਰ ਉਸਕੇ ਪੀਛਜਾਦੇਨੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਆਪਨੀ
ਪੀਤਾਂਬਰ ਗਿਰਾਦੀਆ ਤੂੰ ਅਤਰ ਆਪਨੇ
ਭਗਤੋਂ ਕਾ ਪ੍ਰਣ ਰਖਨੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਮੈਂਨੇ ਆਪਨੀ
ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਛੋੜੀ ਹੈ॥ ਤੇਰਾ ਭ੍ਰਾਤਾ ਅਉਰਤਾ
ਰੇਰੋਂ ਜੈਸਤਰਾਂ ਕੋਈ ਮਨੁਖ ਆਪਨੀ ਬਸਤੂ
ਦੂਸਰੇ ਕੇ ਥੇ ਪਕੜਨੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਗਿਰੇ ਪਰ
ਦੇਤਾ ਹੈ ਉਸੀ ਤਰਹ ਪੀਤਾਂਬਰ ਆਪਨਾ ਸਰੀਰ
ਪਿਖਦੀ ਕੇ ਪੀਛੇ ਜਾਦੀਆ ਲੋਕ ਜਬ ਮੇਰਾ
ਤਬ ਕਿ ਸਬ ਮੈਲਾ ਪਾਂਡਵੋਂ ਕੀ ਸਾਰਕਤਾ
ਟਾਰੂੰ ਤਬ ਤੂ ਅਪੁਨੇ ਰਥ ਕੇ ਭਗਤ ਰਹਿਆ
ਕਰ ਆਪਨੇ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਦਿਖਾਤੇ ਥੇ ਜੈਸੇ
ਮੇਰਾ ਚਕ੍ਰ ਪਧਾਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥ ਜਬ ਮੈ ਅਨੇਕ
ਰੂਪ ਦੇਖਨੇ ਸੇ ਘਬਰਾ ਕੁਲ ਹੋਕਰ ਦੇਰ ਤਕ ਹੀ ਸ
ਮਨੁਤਾ ਥਾ ਕਿ ਇਸ ਮੇਂ ਕੋਨ ਰੂਪ ਸਰਾਂ ਕੋ ਕੇ
ਨਰੂਪ ਆਇਆ ਕਾ ਹੈ ਤਬ ਫਿਰ ਮੁਝੇ ਦੇਰੀ
ਏਕ ਰੂਪ ਦਿਖਲਾਈ ਦੇਤਾ ਥਾ ਜਬ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹ

ਧਾਤੇਕੋਮਾਨਤਾਹੂੰ ਤਉਧਮੁਨੇਧੜੀਲਜਾਆ
ਤੀਹੈਔਰ ਆਪਨੇਕੋਂ ਆਪਰਾਧੀ ਸਮਝਕਰ ਆ
ਪਕੇ ਸਾਮਨੇ ਆਪਨਾ ਮੁਹ ਨਹੀ ਦਿਖਲਾ ਸਕਤਾ
ਆਪ ਦਿਆਲ ਆਪਨੇ ਭਗਤੋਂ ਕੇ ਗੁਨਾਹ ਦੇਕਰ
ਉਨਕਾ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਇਸ
ਲੀਏ ਤੁਮਾਰੇ ਮੁਹ ਸੇ ਜੋ ਮਨਕੋ ਕੋਨੈਕਰ ਪਹੁਚਾਥਾ
ਰਘੀਨਾਥ ਪੂਲ ਸੇ ਆਪਨਾ ਆਨਕਰ ਦਰਸ ਨਦੀ
ਆ ਨਹੀ ਤੌ ਮਨੋ ਮੇ ਘੜ੍ਹੇ ਧਰੇ। ਮੁਨੀ ਔਰ ਰਿਖੀ
ਸੁਰ ਔਰ ਗਿਆਨੀਓ ਕੋ ਧਾਨ ਮੇ ਭੀ ਤੁਮਾਰਾ
ਦਰਸਨ ਨਹੀ ਮਿਲਤਾ। ਕਿ ਸਾਧੂ ਸਤੋ ਕੇ ਸੀਤ
ਸਮੇ ਮਨੁ ਧਕੋ ਇਤਨਾ ਦੁਖ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਜਿਤਨਾ
ਕਰਮ ਸਾਧ ਰਜਾ ਰਘੁਕੇ ਤੁੰਕਾਰਨੇ ਮੇ ਦੇਕ
ਸੋ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲੀਏ ਉਨ ਸੋ ਮੇ ਪੀਤੁਸੇ
ਮਨੁਖਾ ਚੇਤੋਤੋਕਰ ਉਸਕਾ ਚਿਤ ਹੈਕਾਨੇਨ
ਹੀਰਤਾ ਉਸਸੇ ਮੇ ਤੁਮਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਨੇ ਸੇ ਜੋ
ਸਕਾ ਆਪਾਨ ਧਨਾ ਰਤਾ ਹੈ ਉਹ ਆਦਮੀ ਤੁ
ਮਾਰੇ ਚਰਨੋਂ ਕਾ ਧਾਨ ਹੀ ਰਦੇ ਮੇ ਰਖਕਰ ਭਵ
ਸਾਗਰ ਪਾਰ ਉਤਰ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਇਸ ਲੀਏ

ਮੈਤੂ ਅਸੋ ਇਹੀ ਚਾਹਤਾ ਹੂੰ ਕਿ ਇਹ ਸਰੂਪ ਮਾਯਾ
ਕਾ ਮੈ ਜੀਆ ਦੇਖਕੇ ਭੀਤਰ ਬਸਕਰਤੂ ਆਨੇਕਾਲ ਸੇ
ਮੇਰੇ ਗਯਨ ਲਗਾ ਰਹੇ ਉਸਤ ਤੀ ਕਰਕੇ ਭੀਸ
ਮਪਿਤਾ ਆਨੇ ਪਾਸੇ ਤੀਸਰੂ ਪ ਕਾਲ ਹਰਦੇ
ਮੇਪਾਰਕੇ ਸਾਮ ਸੀਦਰ ਔਰ ਸਧਾਰੋਖੀਸ
ਹੋਕੇ ਸੁਨੀ ਸੋਕੇ ਤੈਤੋ ਤਕਰਕੇ ਮਾਪਨੀ ਮਾਥੇ
ਚੰਦਰਕਰਲਈ ਔਰ ਸਾਥਜੇ ਗਸਭਨਾਸਕੇ
ਤਾਸਾਪਨਾ ਛੋਰਕਰ ਚੌਕੂੰਨ ਚਾਸਪਾਜਾ॥
ਉਸਸੇ ਦੇਵਤੇ ਨੇਸਾ ਰਾਸਪਰਸੇ ਉਨਪਰ
ਫੂਲੋਂ ਕੀ ਚਰਖਾ ਕਰੀ॥ ੧

(ਜਾਗਰਾ ਅਪਨਾਇ)

ਰਾਜਾ ਜੂ ਪਿਸਰਕਾ ਗਜਗਾਦੀ ਪਰ ਬੈਠ
ਨਾ ਔਰ ਭੀਸਮ ਪਿਤਾ ਕਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਸਰ
ਗਾ ਔਰ ਪੀਛੇ ਤਕੇ ਮਾਨੇ ਦਾਸਤੇ ਜਸਰਸ
ਸਕਾ ਯਾਗਸਾਸ ਰੂਰਲਾਸ ਜੇਉ ਤਾਸ
ਮਤੂਸੂਕੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਿ ਪੇਟ ਮੇਥਾ ਔਰ ਰਸਾ॥
ਕਰ ਸੀਸਾ ਸਸੂਦ੍ਰ ਨੇ ਪੀਛੇ ਤਾਜਾ ਕੀ॥
॥ ॥ ਸੂਤ ਜੀ ਨੇ ਸੌਨਕਾਦਕ ਰਿਖੀਸ

ਤੇਸੇਕਰਨਾ ਸ੍ਰੀਭੀਸਮਪਿਤਾਮਾਕੇਸਾਮਣੇਕਾਸੇ
ਰਪਾਂਤ੍ਰੋਦ੍ਰ ਔਰਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨਜੀਨੇਯਧੁਤਸਾਕੀ
ਆ ਢਿਰਮੁਣਲੀਆਨੇਰਾਣੇਰਾਜਾਜੁਧਿਸਟਰ
ਕੇਸਾਮ੍ਹਣਾਜਾ ਕਿਜੋਸਤਹਾਰੀਸਿਤ੍ਰੂਸੈਸਾ
ਹਸੋਭੀਸਮਪਿਤਾਮਾਨੇਪਾਣੀ ਸ੍ਵੈਸਤਰਕਰੀ
ਸਿਤ੍ਰੂਦੁਸਟੇਕੋਪਾਸਾਬਹੁਤਦੁਰਲਭਹੈਪਾਸੀ
ਸਾਕੋਐਸੈਸਨੇਪਾਰਨਕੀਆਤਹ ਦੋਹਾਵਿਕਾਰੇ
ਨਾਵ੍ਰਸਮਾਮਨੇਹਾ ਓਸਵਾਸਤੇਓਨਕੇਸਾਮਣੇ
ਕਾਸੇਕਹੋਤੇਕਰਹਾਰਧਮਾਨਨਾਹਾਰੀਐ
ਜੈਕੇਉਹੀਅਨੁਖਕਾਤਨਪਾਕਰਸੈਸਾਥੀਜੋ
ਮਾਰੇਆਸੇਰੁਸਾਹੈ। ਔਰਧਰਮਦ੍ਰਸਟਾਂਧਿ
ਸੁਧਰਹੈਜਨਮਆਪਨਾਚੁਧਾਗਦਾਦੈ ਉਸ
ਕੇਵਾਸਤੇਹੋਨਾਉਚਿਤਹੈ ਸੋਭੀਸਮਪਿਤਾ
ਮਾਸੈਮਾਰਸੋਭਕ੍ਰਪ੍ਰਨਧਕ ਔਰਧਰਮਾਸੇ
ਜੁਗਤਰਹੋ ਸਰੀਰਤ੍ਯਾਗਕੇ ਬੈਕੁੰਠਕੋਗਏ
ਸੈਸਲੀਏ ਓਨਕੇਸਾਮਣੇਕਾਸੇਕਰਣਾਨਾ
ਚਾਹੀਏ ਇਹਬਾਤਸੁਨਕਰ ਰਾਜਾਜੁਧਿਸਟਰ
ਨੇਆਪਨੇਸਨੇਕੇਧੀਰਜਦੀਆ ਔਰ ਸਨਾਸ
ਸੰਸ੍ਕਰੀ ਆਗਯਾਸੇਭੀਸਮਪਿਤਾਮਾਂਕੀਕ੍ਰਿ
ਆਔਰਕਰਮਕੀਆ ਜਧੁਸਟਰਲੀਆਨੇਰ

ਸਿਖਿਆਸੋ ਜੋ ਮੁਨੀਸ੍ਵਰੋਂ ਨੇ ਰਾਜਾ ਜੁਧਿਸਟਰ ਕੋ
ਹਸਤਨਾਪੁਰ ਮੇਂ ਲਾਕਰ ਰਾਜ ਗਾਦੀ ਪਰ ਬੈਠਾ
ਲਾ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਅਨਾਂ ਭ੍ਰਾਤ ਕਰਗਾ ਕੇ ਪ੍ਰਿ
ਥਵੀ ਕਾ ਭਾਰ ਦੂਰ ਕਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਦੇਸ
ਰਥੋ ਲੇਕੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੁਮ ਰਾਜ ਕਰੋ ਸੁਖ ਤੋਂ ਕੋ
ਅਰ ਪ੍ਰਜਾ ਪਾਲਨ ਕਰੋ ਇਹ ਬਾਤ ਕਹਕਰ
ਰਾਜਾ ਸੇ ਅਸ੍ਵਮੇਧ ਜਗ ਕਰਾਇਆ ਫਿਰ
ਕੁਛਕ ਦਿਨ ਰਹਕਰ ਸ੍ਰੀ ਅਸੁੰਦਰ ਦ੍ਵਾਰ
ਕਾ ਕੋ ਆ ਰਹੇ ਹੂਏ ਤਬ ਹੀ ਅਸ੍ਵਥਾਮਾ ਨੇ ਆਪ
ਨੈਸੇ ਸਿਰ ਮੂੰਡੇ ਜਾਨੇ ਔਰ ਮਣੀ ਲੀਨਾ ਜਾਨੇ ਕੀ ਲਜਾ
ਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਅਸਤ੍ਰ ਪਾਂਡਵੋਂ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਚਲਾਯਾ
ਤਬ ਬ੍ਰਹਮ ਅਸਤ੍ਰ ਪਾਂਚ ਸਮੂਹ ਬਾਲਕ ਕਰ ਪਾਂਡ
ਵੋਂ ਕੀ ਤਰਫ ਆਇਆ ਔਰ ਦੇਖਕੇ ਛੋਟਾਸਾ
ਅੰਗਾਰ ਉਤ੍ਰਾ ਕੇ ਪੇਟ ਮੇਂ ਬਸ ਗਯਾ ਉਸ ਗ
ਰਭਵਤੀ ਸੀ ਉਸਕੇ ਉਦਰ ਮੇਂ ਆਗ ਜਲਨੇ
ਲਗੀ ਆਗ ਜਲਨੇ ਕੇ ਸਬਬ ਬ੍ਯਾਕੁਲ
ਹੋਕਰ ਨੰਗੇ ਸਿਰ ਕੁੰਤੀ ਕੇ ਪਾਸ ਦੌੜੀ ਆਈ
ਉਸਕੇ ਬ੍ਯਾਕੁਲ ਦੇਖਕੇ ਕੁੰਤੀ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ
ਪਾਸ ਲੇ ਗਈ ਔਰ ਆਗ ਜਲਨੇ ਕਾ ਹਾਲ ਕ
ਹਾ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਦੁਖਭੰਜਨ ਨੇ ਸੁਦਰਸਨ ਚਕ੍ਰ ਕੋ

ਆਣਪਾਰਣੀ।ਕਿਤੁਸਉਤ੍ਤਰਾਕੇਪੇਟਮੇਜਾਬੜ
ਬ੍ਰਹਮਅਸਤ੍ਰਕੀਗਰਮੀਸੇਰਖਿਆਕਰੀ॥
ਔਰ ਆਪਭੀਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਜੀਆਪਨਾਸੁਦਰ
ਸਨਰੂਪਧਾਰਕਰਉਤ੍ਰਾਕੇਪੇਟਮੇਚਲੇਗਏ
ਔਰ ਗਦਾਹਾਥਮੇਲੇਕਰਰਖਿਆਕਰਨੇਲਗੇ
ਉਸਸਮੇਪਰੀਛਤਨੇਸਾਂਵਲੀਸੂਰਤਸੋਹਨੀ
ਮੂਰਤਕਾਦਰਸਨਪਾਏਸੇਚੈਤੰਨਹੋਕਰਉਸਕੋ
ਸਗਾਧਾਲਕਆਪਨੇਮਾਤਾਕੇਪੇਟਮੇਸਮਝਾ
ਜਬਬ੍ਰਹਮਅਸਤ੍ਰਆਦਸਮਹੀਨਾਕਾਜੁਸਮੈ
ਗਆ ਦਰਕਾਰੀਓਕੇ ਜਲਾਨੇਕੀਸਮਰਥ
ਨਰਥਕਰਨਹੋਸਕਾਆਇਆ ਤਬਅਸਤ੍ਰਸਾਸਤ੍ਰਾਂ
ਨੇਉਸਬਾਲਕਕੋਸੈਤ੍ਰਕੇਬਲਸੇਪੁਸਟਕੀਆ
ਔਰ ਉਤ੍ਰਾ ਕਾ ਜਾਧਿਗਾਰਕੀਵ੍ਰੇਟੀਆਪਨੇ
ਜਾਤਕੇਆਭਾਸਸੇ ਰਜੀਹਰਨੇਸੇਰਹੀ
ਤਰਗਾਧਿਸਦ੍ਰਾਸਸੇਰਖੋਸਨਗੇਰਖਤੋਸੀ
ਹੈਸਕੀਏ ਏਕਨੀਗਾਗਬ੍ਰਹਮਅਸਤ੍ਰਕਾ
ਉਸਕੇਪੇਟਮੇਚਲਾਗਯਾ ਸੋਕੁੰਡੀਕੇਕਾ
ਨੇਸੇਸਾਮਸੂਰਤਨੇਉਸਕੀਭੀਰਛ੍ਯਾਕੀ
ਜਬਪੈਕੂਰਨਾਸਰੂਪਰਕਾਜਾਨੇਲਗੇ

ਤਬ ਕੁੰਤੀ ਔ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਔਰ ਰਾਜਾ ਜੁਧਿਸਟਰ ਔ
ਰ ਅਰਜਨ ਔਰ ਭੀਮਸੈਨ ਔਰ ਨਕੁਲ ਔਰ ਸ
ਹਦੇਵ ਨੇ ਉਨਕੇ ਸਾਮਨੇ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ ਕਹਾ॥
ਹੇ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਤੁਮਾਰੇ ਜਾਨੇ ਸੇ ਹਮ ਲੋਗੋਂ ਕੋ ਬ
ੜਾ ਦੁਖ ਮਾਲੂਮ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਆਪ ਹਮਾਰੀ ਰਛ
ਯਾ ਕੋ ਨ ਕਰੋਗੇ॥ ਜਿਤਨਾ ਸੁਖ ਹਮ ਕੋ ਤੁਮਾਰੇ ਦਰ
ਸਨ ਕੇ ਛਿਨ ਮਾਤ੍ਰ ਪਾਨੇ ਸੇ ਮਿਲਤਾ ਥਾ ਉਤਨਾ ਅਨੇਕ
ਐਸ੍ਵਰਜ ਰਾਜਗਾਦੀ ਮਿਲਨੇ ਸੇ ਨਹੀ ਤੁਮਾਰੇ ਦਰਸਨ
ਕੇ ਦੇਖਨੇ ਬਿਨਾ ਹਮ ਲੋਗੋਂ ਕੋ ਧੀਰਜ ਕਿਸ ਤਰ
ਹੋਗਾ ਔਰ ਕੁੰਤੀ ਹਾਥ ਜੋੜ ਬੋਲੀ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ
ਅਬ ਤਕ ਮੈ ਤੁਮ ਕੋ ਅਪਨੇ ਭਾਈ ਕਾ ਬੇਟਾ ਸਮ
ਝ ਕਰ ਤੁਮਾਰੀ ਮਹਮਾ ਨਹੀ ਜਾਨਤੀ ਥੀ ਅਬ
ਮੁਝੇ ਨਿਸਚੇ ਹੂਆ ਕਿ ਆਪ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਕਾ ਅਵਤਾਰ ਹੋ ਸੰਸਾਰੀ ਜੀਵੋਂ ਕੀ ਉਤਪਤੀ
ਔਰ ਪਾਲਨ ਔਰ ਨਾਸ ਕਰਤੇ ਹੋ ਔਰ ਮੇਰੇ ਬੇਟੋਂ ਨੇ
ਮਹਾਭਾਰਤ ਮੇ ਤੁਮਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇ ਬਿਜੈ ਪਾਈ ਹੈ
ਔਰ ਆਪ ਸਬ ਰਿਖੀਸ੍ਵਰ ਔ ਮੁਨੀਸ੍ਵਰ ਔਰ
ਭਗਤੋਂ ਕੋ ਦਰਸ ਦਿਖਾਤੇ ਹੋ ਔਰ ਭਵਸਾਗਰ ਪਾਰ
ਉਤਾਰਤੇ ਔਰ ਮਪਾ ਕਰਕੇ ਦਾਸ ਤੇ ਪਰਮ ਕੋ

ਸਰਗ੍ਯ ਦੂਰੂਪ ਪਧਾਰਤੇ ਹੈਂ॥ ਨਹੀਤੋ ਤੁਮਰੇ ਕਾਪ
ਯੋਜਨ ਹੈਂ ਜੈਸ ਧਨੀਦੇਂ ਕੇ ਮਾਲ ਕਰੋੜ ਕਰ ਸਛ
ਔਰ ਸੂਕਰ ਆਦ੍ਰਿਤਾਰ ਲੇਤੇ ਤੁਮਨੇ ਦ੍ਰਸਰੇ ਦੇਖੀ ਹਰੇ
ਦ੍ਰਕੀ ਕੋਪਕਰ ਜਨਮਲੇਕਰ ਉਨਕੇ ਏਕ ਧੋਰ ਕੇ ਟ
ਸੋ ਛੂਰਦ੍ਰਾਯਾ ਮੁਜ੍ਹੈ ਔਰ ਮੇਰੇ ਧੋਏ ਰੋਪਹ ਜਯਜਯ
ਕਾਰ ਪੜ੍ਹ ਤਬ ਤਬ ਤੁਮਨੇ ਦਯਾ ਸੇ ਆਨ ਕਰ
ਹਮਲੋ ਰੋਕਾ ਦੁਖਦੂਰ ਕੀਆ॥ ਅਬ ਮੇ ਐਸਾ
ਜਾਨਤੀ ਹੂੰ ਕਿ ਤੁਮ ਹਮਲੋ ਰੋ ਕੋ ਰਾਜ ਦੇ ਕਰ ਜ
ਤੇਤੇ ਇਸ ਲੀਏ ਹਮਾਰੀ ਸੁਧ ਭੂਲ ਜਾਓਗੇ ਸੋ
ਮੁਜ੍ਹੈ ਰਾਜ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਫਿਰ ਉਸੀ ਤਰਹ ਹਾਥ
ਪਤਐ ਧਨ ਧਾਮ ਚਾਹੀਏ ਜਿਸ ਮੇ ਤੁਮਾਰਾ ਦਰ
ਸਨ ਸਦਾ ਹੋਤਾ ਰਹੇ॥ ਇਹ ਸੁਖ ਔਰ ਰਾਜ ਕੇ ਸ
ਕਾਮ ਕਾ ਹੈ॥ ਜਗਤ ਤੁਮਾਰਾ ਦਰਸਨ ਨਾ ਮੇਲੇ
ਧਨਪਾਨੇ ਸੇ ਅਭਮਾਨ ਅਧਕ ਹੋਕਰ ਤੁਮਾਰਾ ਭ
ਜਨ ਨਹੀ ਧਨ ਪੜ੍ਹਤਾ ਇਸ ਕੀਏ ਤੁਮ ਰੀਸ ਪ
ਰਾ ਧਕ ਦਯਾਲ ਹੋ ਤੇ ਤੋ ਮਨੁਖਾ ਕੇ ਦ੍ਰਾਸ ਤੇ ਏ
ਰਧਾਤ ਰਛੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਸੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਾ
ਧਾਨ ਭੂਲ ਰਹੈ ਰਾਜ ਔਰ ਦ੍ਰਬ ਪਾਨੇ ਸੇ ਮਨੁ
ਖ ਸਗਿਲੇ ਸੁਖ ਮੇ ਭੂਲ ਕਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਾ ਪ੍ਰੇਮ
ਛੋੜ ਦੇਤਾ ਹੈ॥ ਔਰ ਆਪਸ ਧਕੇ ਸਾਥ॥

75 ਮਾਲਕੁ ਔਰ ਈਸ੍ਵਰੋਂ ਕਾ ਕਿਸੀ ਕਾ ਡਰ ਨਹੀਂ
ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਔਰ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਤੁਮਾਰੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨਕੇ
ਦਿਨ ਰਾਤ ਫਿਰਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਆਪਨੇ ਭਗਤੋਂ ਕੋ ਤੁਮ ਐਸੀ
ਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਔਰ ਦਯਾ ਕਰਤੇ ਹੋ ਕਿ ਜੈਸੇ ਪਾਪਰ
ਦਯਾਲੋਂ ਕਰ ਤੁਮ ਆਪਨੀ ਬੁਧਿ ਸੇ ਊਪਜਾਏ
ਚਪਰਾਏ॥ ਨਾਰਿ ਤੋ ਤੀਨੋਂ ਲੋਕੋਂ ਮੈਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਐਸਾ ਹੈ
ਜੋ ਤੁਮਾਰੀ ਤਰਹ ਭਾਖ ਉਠਾ ਕਰ ਦੇਖੇ ਜਗਤ ਕਾਲ
ਆਦਿਕ ਤੁਮਾਰੇ ਭ੍ਰਮ ਸੇ ਕਾਂਪਤੇ ਹੈਂ॥ ਦ੍ਰਗਾ ਤੁਮ ਐਸੇ
ਪਾਕੀ ਬਾਤੀ ਸੇ ਨਿਰਤੇ ਹੋ ਇਹ ਸਬ ਲੀਲਾ ਆਪਨੇ
ਭਗਤੋਂ ਕੇ ਸੁਖ ਦੇਨੇ ਕੋ ਦ੍ਰਸਤ ਕਰਤੀ ਹੋ॥ ਅਬ ਮੈਂ
ਇਹ ਜਾਨਤੀ ਹੂੰ ਕਿ ਏ ਦੇਤ ਔਰ ਭਾਈਆ ਆਦਿਕ
ਸਬ ਪਰ ਦ੍ਰਗਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮੈਂ ਮੈਂ ਆਨ ਸੇ ਛੂਟ ਕਰ ਅਸੋਚ
ਪਾਰ ਤੁਮਾਰੇ ਚਰਨੋਂ ਕਾ ਧ੍ਯਾਨ ਕਰਿ ਦੇਸੇ ਧਨ ਹੈਂ
ਜਿਸ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸੇ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਰਾਖਸ ਪਾਪ ਉਤਰ ਜਾਤੇ
ਜੋ ਚੰਦ੍ਰ ਚਾਤਕ ਕਾ ਕਰ ਹੋਤੀ ਸਬ ਆਹੂਤ ਰਾਜੋਂ
ਨੇ ਕਾਲੇ ਰਕਤ ਕੇ ਆਤੀ ਬ੍ਰਿਲਾਪ ਸੇ ਰੋਨੇ ਲਾਗੀ ਤਬ
ਮੁਰਲੀ ਮਨੋਹਰ ਆਪ ਨੇ ਆਈਆ ਫੈਲਾ ਮੁਸ
ਕਰਾ ਕੇ ਬੋਲੇ ਅਤੁ ਮੈਂ ਕੇ ਨਾਸੇ ਭੁਜਾ ਦੇਹੋ ਤੁਮਾਰੇ
ਹਮਾਰੀ ਮਾਤਾ ਕੀ ਸ਼ਰਨ ਹੋ ਮੈਂ ਦੇ ਦੁਆਰ ਕਾ ਸੇਆ
ਏ ਧਨੁ ਤਕੀਆ ਦੁਰੇਆਂ ਬਾਦ ਰਾ ਜਾ ਕਰ ਭਾਬਦ੍ਰਾ

ਸਧਾਕਿਮੀਕੌ ਦੇਖੈਗੇ ਸੰਤਕੀ ਔਰ ਉਨ੍ਹੋ ਨਾਮੀ
ਸਾਖੀ ਚਲੀ ਰੇਦਾਸ ਤੇ ਜਨਮਦੀ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ॥ ਇਕ
ਧਰਮ ਸੁਨਕਰ ਰਾਜਾ ਜੁਧਿਸਟਰ ਅਰਜਨ ਸੇ ਕਹਾ
ਹੇ ਭ੍ਰਾਤੀ ਤੂ ਅਪਨੀ ਸੈਨ ਔ ਸੂਰਬੀਰ ਸਾਥ ਲੇ
ਕਰ ਸ੍ਯਾਮਸੁੰਦਰ ਕੋ ਪਕੜੇ ਜਤਨ ਸੇ ਦੁਆਰਕਾ
ਸੇ ਪਹੁਚਾਵੇ ਕਿਸਵਾਸਤੇ ਕਿ ਸੋ ਸੋਭਾ ਬਹੁਤੋ
ਔਰ ਸੁਰਲੀ ਮੇਂ ਹੋਰ ਮਹਾਭਾਰਤ ਕੀ ਲੜਾ
ਈ ਮੈ ਹਮਾਰੇ ਸਹਾਈ ਕਥੇ ਐਸਾ ਨਾ ਹੋ ਜੋ ਕੋਈ
ਹਮਾਰਾ ਸਤ੍ਰੂ ਰਾਮ ਸੇ ਉਪਾਧੀ ਕਰੇ ਜਬ ਅਰਜਨ
ਰਾਜਾ ਜੁਧਿਸਟਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਪਾਕਰ ਸੀਘ੍ਰੇ
ਸਭੀ ਸੇ ਦੁਆਰਕਾ ਜਾਨੇ ਵਾਸਤੇ ਤਤਪਾਰ ਹੂਆ
ਔਰ ਸ੍ਯਾਮਸੁੰਦਰ ਸਧਾਕਿਮੀ ਸੋਧਿਦਾਰੋਂ ਕੇ
ਰਥ ਪਰ ਬੈਠ ਕਰ ਚਲੇ ਤਬ ਰਾਜਾ ਜੁਧਿਸਟਰ
ਆਦ ਸਭ ਧਨਸਤਨ ਪ੍ਰਣਾਮੀ ਏ ਭੁ ਦ੍ਰਪਤੀ
ਕੇ ਸਾਥ ਸੋ ਬੀਰਲਾਪ ਕਰਤੇ ਹੂਏ ਉਨਕੇ ਪਾਛੈ ਦੌ
ੜੇ ਔਰ ਸਭ ਈਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦ੍ਰੋਪਦੀ ਰੁਦਨ ਕਰਕੇ
ਆਪਸ ਮੈ ਕਹਨੇ ਲਗੀ ਕਿ ਦੇਖੋ ਪੀਨ ਭਾਗਾਧ
ਨਕੀ ਆਗੀ ਹੀਨ ਕੇ ਜੋ ਸ੍ਯਾਮਸੁੰਦਰ ਹੈ ਤ
ਦ੍ਰੁਪਤੀ ਕੇ ਸਾਥ ਰਾਸਲੀਲਾ ਕਰਕੇ ਆਪਨ

ਆਪਨਾਜਨਮਸਫਲਕਰਤੀਥੀਔਰਚੜ੍ਹੇਕੂ
ਗਰੁਕਮਨੀਆਦੇਸੋਲਾਂਹਜਾਰਇਕਸੈਆਠ
ਇਸਤ੍ਰੀਓਂਕੇਸਾਥਨਾਨਾਰਾਗਨੀਆਂ ਤੈਸੈਂਸਾ
ਸੁੰਦਰਸੋਹਨੀਸੂਰਤਿਸ੍ਵਾਮੀਪਾਕਰ ਉਨਕੋਸਾ
ਥਭੋਗਸੋਗਬਿਲਾਸਕਰਤੀਹੈਂ ਐਸੀਐਸੀ
ਬਾਤੇਂਕੇਕਰਸਭੀਸੇਕਾਰਕਰਸਾਮਸੁੰਦਰਰੂਪ
ਫਲਚਖਾਦਤੀਥੀ ਔਰ ਕੋਸਦ੍ਰੂਪਤਉਨ
ਕੀਧ੍ਯਾਤਸੁਨਕਰ ਔਰ ਸਚਾਪ੍ਰੇਮਦੇਖਕਰਆਪ
ਸੀਤ੍ਰਿਕਡ੍ਹੀਓਂਚੈਤਦਨਸੇਉਨਕੋਦੇਖਤੇ ਔਰਸੁਖ
ਦੇਤੇਹੂਏ ਚਲੇਜਾਤੇਥੇ ਉਸਾਂਦੇਨਸੀਂਕ੍ਰਿਸਨਜੀ
ਕੋਪੀਯੋਗਕਾਦੁਖ ਜੇਤਨਾਹਸਤਾਨਾਪ੍ਰਗਥ
ਸੀਓਂਕੋ ਹੂਆ ਉਸਕਾਹਾਲਕਥਨਨਹੀਂਹੋ
ਸਕਤਾ ਜਬਸੀਦੀਨਾਨਾਥਨੇਦੇਖਾਕਿਏਹ
ਸਬਸੇਮੇਰੇਪ੍ਰੇਮਸੇਦੁਖਕਰਚਲੇਆਏ ਤਬਆ
ਪਨਾਰਥਪਧਾਰਕਰਕੇਸਬਾਂਕੋਸੀਕੋਪੀਰਜ
ਦੇਕਰਸਬਾਧਿਆਂਕੀਆ ਤਬਓਹਲੋਗਪਰਿ
ਤਤੇਹੂਏਰਸਤਨਾਪ੍ਰਸਾਦਿਰਗਾਏ॥

(ਧਾਰਵੀਂ ਆਪਜਾਏ)

ਪਹੁਚਨਾਸਾਮਸੁੰਦਰਕਾ ਦੁਆਰਕਾਪੁਰੀਸੇ
ਔਰ ਖੁਸੀਹੋਨਾ ਦ੍ਵਾਰਕਾਬਾਸੀਓਂਕਾ ॥
॥ ॥ਸੂਤਜੀਨੇਕਹਾ ਜਬਸਬਕੌਰਵੀ
ਹਸਤਨਾਪੁਰਮੈਂਰਹਿਗਏ ਤਬਸਾਮਸੁੰਦਰ
ਅਰਜਨਸੇ ਮਿਲਕੇ ਸੀਘ੍ਰਥਕੋ ਜਲਦੀਚਲਾ
ਓ ਦ੍ਵਾਰਕਾਚਲਾ ਸੁਨਕਾ ਅਰਜਨਸੇਸਹਿਤਰੰਗਕਾ
ਜਬਸੈਨਾਓਂਹੀ ਸੁਰਤਕੀ ਗਏ ਕੁਰਦੇਸ
ਔਰ ਕਾਲਿੰਦ੍ਰਾਨਪੁਰ ਔਰ ਕੁੰਤੀਦੇਸ ਔਰ
ਪੰਜਾਬ ਔਰ ਕਸਮੀਰਸੇ ਹੋਤੇਹੂਏ ਚਲੀ
ਤਬਗਾਓਂਸਬਦੇਸਕੇਰਾਜੇਨੇਆਨਕਰਆ
ਪਨੇਆਪਨੇਦੇਸਕੀ ਸੁਗਾਤ ਦੀਂਦਾ ਪਨਾਧੇ
ਹਾਥੀਕੇਬੇਟਦੀ ਔਰ ਉਨਕਾਦਰਸਨਕਰਕੇ
ਆਪਨਾਜਨਮਸੁਫਲਜਾਨਾ ਔਰ ਰਾਹਦ
ਲੋਸਅਸੁੰਦਰਕਾਦਰਸਨਪਾਕਰ ਹੈਸਤਰਾ
ਉਨਕੀ ਉਸਤਤਕਰਤੇਥੇਕਿਦੇਖੋਇਨਗੋਪ
ਗੋਪਗਨਅਪਰਮੇਸੁਰਨੇ ਕਾਸਤੇਭਾਰਉਤਾਰਨੇ
ਪ੍ਰਿਥਵੀਕੇਜਨਮਲੀਆ ਜਿਨਕਾਦਰਸਨ
ਬ੍ਰਹਮਾਆਦਿਮਹਾਦੇਵਾਦਿਕੋਂਕੋ ਜਲਦੀਪਕੇ
ਸਮੇਨਹੀਂਮਿਲਤਾਥਾ ਉਨਕਾਦਰਸਨਸਬਕੋ

77 ਰੋਕੇ ਚੜ੍ਹੇ ਭ੍ਰਾਤਾ ਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਆ। ਸੋ ਤਾਂ ਏਸ ਜੀਨੇ
ਕੈਠ ਦੂਸਰੋ ਪਾਂਡਵੋਂ ਮੈਂ ਅਰਜਨ ਭ੍ਰਾਤ ਕਰਣ ਕੇ ਪੀਛ
ਦੀਕਾ ਭ੍ਰਾਤ ਉਤਮ ਸੋ ਰਸਨੇਕਸਾ, ਪਕਾਤੇ
ਥੋਕੇ ਪੀਆ ਭ੍ਰਾਤਾ ਪਾਦੂ ਖੀਸੀ ਉਕੋ ਤੇ ਜੋ ਇਨ
ਕੇ ਸਪਨਾ ਨਤੇ ਦਾਰ ਸਸਾਤ੍ਰੂਕਰ। ਇਨਰ ਦ੍ਵਾਇ
ਸਰੀ ਸੇ ਦ੍ਵਾਸੋਰ ਤੇ ਤੇਂ ਇਸੀ ਤ੍ਰਾਰ ਸਯਹੋ ਟੇ
ਚੜ੍ਹੇ ਉ, ਰੀ ਲੀਲ ਸੋ ਅਤਾਸ ਕਰਰ ਕਰਪਸਿ
ਨੌਤੇ ਥੇ ਜਯਤੀ ਸਸੋ ਇਨ ਦ੍ਵਾਰ ਕਾ, ਗਸੀ
ਕੋ ਨ, ਕਪਤੂ ਰਕਰ ਪਾਂਚ ਜੋ ਸਸੋ ਸਾਪ
ਨਾਯਕ ਇਆਤ ਥਸ ਯਦੂ ਆਰ ਕਥਾਸੀ
ਮੂਰਲੀ ਸਨੇਤਰ ਕੇ ਸਨੇਕਾ ਤਾਲ ਜਾਨ ਕਰਯ
ਉਤਸਾਹਿ ਰੇਨੋ ਰਦੇ ਸੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਜੀ ਸਾਂਚ ਸਾਪ
ਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸੋਰ ਸਨਤ ਯੋਤ੍ਰੂ ਕੇ ਦਸਾਰ ਕਪੂਰੀ
ਕੀ ਰਖਯਾ ਕਰਨੇ ਕੇ ਦ੍ਵਾਸਤੇ ਹੋਂ ਤਰਦੇ ਸੇ ਇ
ਦੇ ਨੇ ਸੇ ਥਪੂਨ ਸੁਨਤੇ ਸਾਪ ਨੀਸੋ ਤਾ ਸੋਰ
ਯਦੂ ਥੇਸੀ ਸੋਰ ਬ੍ਰਾਹਮਨ ਸੋਰ ਗਿਪੀਜਨ ਠੇ
ਕੇ ਸਾਥ ਲੇ ਕਰ ਗਾਦ੍ਵਤੇ ਸੋਰ ਬਜਾਦ੍ਵਤੇ ਮ੍ਰਿਗ
ਲੀ ਸਨੇਤਰ ਕੇ ਸਾਰੇ ਸੇ ਲੇਨੇ ਕੇ ਦ੍ਵਾਸਤੇ ਗਏ
ਸੋਰ ਨਗਰ ਸੇ ਦੌੜ ਕੋ ਪੇਰ ਦ੍ਵਾਰ ਏਕਾ ਕਿਸਯ

ਕੇਈਗਲੀਐਰਸਤ੍ਰ,ਕਲੈਰਆਪਣੇਆਪਣੇ
ਦ੍ਵਾਰੇਪਰਮੰਗਲਾਚਾਰਕਰੇਸੋਸਪਚਦੁਆਰ
ਕਾਯਾਸੀਓਨੇਨਗਰਸੋਚੰਦਨਆਰਕਸੁ
ਮੀਧੀਉਤਨੇਕੇਦ੍ਵਾਸਤੇਛੈਕਦਾਈਆਐ
ਰਆਪਣੇਆਪਣੇਦ੍ਵਾਰੇਪਰਸਬਾਇਸਤ੍ਰੀਆ
ਰਤ੍ਰੋਹਤ੍ਰਾਗਾਣਾਐਰਕਪਤ੍ਰਪਾਨਕਾ
ਆਰਤੀਲੇਕਰਦ੍ਵਾਸਤੇਪੂਜਾਕਰਨੇਈਦਾ
ਚਨਾਬਿਗਾਰੀਕੇਖਤ੍ਰੀਹੈਂਗਣੀਐਹਆਨੇਕ
ਇਸਤ੍ਰੀਆਂਸੋਲਾਂਸ੍ਰਿੰਗਾਰਕਾਆਪਣੀਆ
ਪਣੀਪਿਤ੍ਰਕੀਐਰਕੇਛੇਪਰਬੈਠੀਐਰਪ
ਤ੍ਰੀਹੋਕਰਥਾਂਕੇਬੀਗਾਰੀਕੀਛਾਬਿਦੇਖ
ਨੇਕੇਦ੍ਵਾਸਤੇਇਛਾਕਰਨੇਲਗੀ,ਜਿਸਔਰ
ਨਾਦ੍ਵਲੀਸੂਰਤੁਐਰਮੋਹਨੀਸੂਰਤਪਤ੍ਰੀ
ਤਾਰੀਸੋਦਆਰਕਾਪੁਰੀਸੋਆਛੇਉਸਸ
ਮੋਸਬੇਛੇਟੇਬੜੇਤ੍ਰਨੇਉਨਕਾਦਰਸਨ,ਪਾਕਰ
ਫੁਲੇਕੀਪਰਖਾਕੀਜਿਤਰਾਸੁਰਦੇਕੇਤ
ਨਸੈਪਾਣਆਜਾਣਦੈਉਸੀਤਰਾਸਬੋਨੇਨ
ਇਆਜਾਨਪਾਕਰਹਰਖਮਨਾਇਆ॥

ਔਰਮੁਰਲੀਔਰਠਨੇਸੈਲਾ,ਦਸੈਘਤ੍ਰਨੇਕੇ
ਤੈਸੈਤ ਔਰ ਬਾਜਾਬਰਦ੍ਵਾਲੇਸੇਗਾਲੇਸੈਲਕ
ਰਛੋਟੇਕੋਆਸੀਸਦੀਔਰਪੁਜਾਲੇਰੋਕੀ
ਭੂਟ ਰਾਜਸੇਛੂਕਰ ਉਸਕਾਸਨਮਾਨਕੀਆ
ਔਰ ਆਪਜੋਸੀਦਰਮੇਜਾਕਰ ਮਾਤਾਔਰਪਿਤਾ
ਕੇਹਰੇਔਰਗਸਿੰਘਾ ਬਸੁਦੇਵਔਰਦੇਵਕੀ
ਰਾਜਾਉਗ੍ਰਸੈਨਬਧਿਜੋਹਿਨਾਪਾਂਡਵੋਂਕੇਕਾਰਨ
ਕਰਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹੂਏ ਸਬਦੁਆਰਕਾਬਾ
ਸੀਉਨੇਕਾਮਹਾਰਾਜਹਮਲੋਗ ਤੁਮਾਰੇ
ਦੇਖਣੇਕੋਆਏਥੇਹਰਰੋਥੇ ਜੈਸਤਰਾਆਪਕਾ
ਹੀਰਾਤਮੇਬਿਨਾਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਆਪਹੋਤੇਸੇਭੀ
ਕੁਛਦੇਖਾਈਨਹੀਪੜਤਾ ਔਰਆਂਧਕ
ਕਾਚੰਦ੍ਰਮਾਂਕੇਪਾਰਕਰਤੇਹੈਂਦ੍ਵੀਸੀਗਾਲਾ
ਮਾਰਥਾਔਰ ਦੁਆਰਕਾਬਾਸੀਸ੍ਰੀਸਤ੍ਰੀਓ
ਸਾਆਮ੍ਰਿਤਰਸਕੇਦੇਖਕਰਇਸਤਰਹਪ੍ਰਸੰ,
ਨਹੂਈ ਜਿਸਤਰਹਚਕੋਰਚੰਦ੍ਰਮਾਂਕੇਦੇਖਕੇ
ਸੇਆਨੰਦਹੋਤੇਜਾਤਾਹੈ ਅਠਾਰਾਬਰਸਮਾਸਮੇਂ
ਮਹਾਂਲੋਕਪਹੁੰਚੇ ਰਥਪਰਕਾਮਨੀਆਦਸਾਥ

ਨੇ ਅਸ੍ਰੀ ਉਨੇ ਆਪਨੇ ਆਪਨੇ ਅਰਜ ਖਤ੍ਰੀਹੋਂ ਕਰਉ
ਨਕਾ ਚਤ੍ਰ ਅਸਨਾਨ ਕੀਆ ਔਰ ਉਨੋਂ ਨੇ ਜੋ
ਨੰਦ ਲਾਲ ਜੀ ਕੇ ਪੀਛੇ ਅਛੂ ਗਾਤਨਾ ਔਰ
ਕਪੜ੍ਹਾ ਨਗੀ ਪੈਨੇ ਤੀ ਕੀ ਉਆ ਦੇਨੇ ਪਸੈਨ
ਤੇਕਰ ਆਪਨਾ ਆਪਨਾ ਸਿੰਗਾਰ ਕੀਆ ਔਰ
ਏਕ ਪਲ ਮੇਂ ਸਭ ਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਦਰ ਆਪਨਾ ਅਨੇਕ ਰੂਪ
ਧਾਰਨ ਕਰ ਕੇ ਸਭ ਮਹਲੋਂ ਮੇਂ ਗਏ ਔਰ ਸਭ
ਕੋ ਦੇਖ ਔਰ ਬੜ੍ਹੇ ਦੁਲਾਰ ਕਾ ਸਭ ਮੋਹਿ ਕੇ ਸੁਖ
ਦੀਆ (ਤੇਰਵਾਂ ਅਧ੍ਯਾਇ)
ਪਰੀਛਤ ਕਾ ਜਨਮ ਲੇਨਾ ਔਰ ਰਾਜਾ ਜੁਧਿ
ਸਟਰ ਕਾ ਜਗ ਕਰਾਨਾ ਔਰ ਧ੍ਰਿਤਰਾਸਟਰ
ਔਰ ਗੰਧਾਰੀ ਕਾ ਜੰਗਲ ਮੇਂ ਜਾਨਾ ਔਰ
ਕਥਾ ਅੰਤ੍ਰਧ੍ਰਿਸ਼ਖੀ ਮਾਰ ਕੀ ॥ ॥
॥ ॥ ਸੂਤ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਿਖੀਸਰ
ਦੂਸਰੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਔਰ ਪੁਰਾਨ ਸੁਨਨੇ ਸੇ ਪਾਤ੍ਰ
ਤਾਦੇਨਾ ਏਪਰ ਐਸਾ ਕਰੀ ਭਕ੍ਤੀ ਉਤਪੱਤ ਹੋਤੀ
ਹੈ ਔਰ ਜਥ ਭਗਵਾਨ ਤ ਕਥਾ ਸੁਨਨੇ ਕੀ

ਕੋਈ ਇਛਾ ਕਰੈ ਉਸੀ ਅਉਸਰ ਵੇ ਪਾਪੋ ਕੇ
ਤੀਨਹੂ ਕੇ ਦ੍ਰੌ ਜਾਤੇ ਹੈਂ, ਏਕ ਭ੍ਰਗਾਨੰਨੇ ਕੀ
ਇਛਾ ਸੇ ਦੂਸਰਾ ਜਾਨ੍ਹੇ ਐਸੇ ਲੋਭ ਤੀਸਰਾ ਸ
ਦਨਕਰਨੇ ਸੇ ਤੋ ਸ ਪਥਾ ਪਰਭਾ ਬ੍ਰਤ ਆਦ
ਕ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਨੇ ਸੇ ਉਸਕੇ ਫਲ ਮਿਲਤੇ ਹੈਂ,
ਔਰ ਭ੍ਰਗਾ ਦ੍ਰਤਾ ਜੈਤਨ ਸੁਨੇ ਉਤਨਾ ਹੀ ਫਲ
ਪਾਵੈ ਜੋਗਾਜਾਨ੍ਹੂ ਪਿਸਰਕੇ ਰਾਜਾ ਗਦੀਹ
ਸਤਨਾ ਪੂਰਕੀ ਮਿਲੇ ਪਰ ਭ੍ਰੀ ਖਿਨਾਦਰ
ਸਹ, ਨ ਪਾਵੇ ਨੇ ਮਾਯਾ ਸੁੰਦ੍ਰ ਕੇ ਕ੍ਰਛਾ ਰਾਨ
ਹੀਨ ਗਤਾ ਇਹਿ ਨ ਕਾ ਤਉ ਨਹੀ ਕੇ ਰਸੋਕ
ਪਾਨਾ ਆਪਨੇ ਹ੍ਰਿਦੈ ਮੈ ਗਪਕਰ ਰਾਜਕਾਜ
ਕਰਤੇ ਥੇ ਸੋ ਤੁਮਲੇ ਰਾਜਾ ਘਪੀ ਛਤ ਕੇ ਜੋਨ
ਮਲੇ ਨੇ ਕਾ ਨਾਲਸੁ ਨੇ ਤਥਪੀ ਛਤ ਉਤਰਾਂ
ਕੇ ਪੇਟ ਮੈ ਉਤਪੀਨ ਹੂਆ ਜਬ ਆਂ ਧਾਮੈ ਲਕਰ
ਹੋਠੇ ਤਾਰ ਫਟੇ ਖਨੇ ਲਗਾ ਕ੍ਰਿਜੋ ਸਰੂਪ ਮੈਨੇ
ਮਾਤਾ ਕੇ ਉਦਰ ਮੈ ਦੇਖਾ ਥਾ ਉਹਿ ਕਰਾਂ ਹੈ ਪਰ
ਤੂ ਇਸ ਭੇਦ ਕੋ ਕਿਸੀ ਨੇ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ਔਰ

ਰਾਜਾ ਜੁਧਿਸਟਰ ਨੇ ਪੜ੍ਹੇ ਉਤਸਾਹ ਸੇ ਨਾਂਦੀ ਸ੍ਰਧ
ਸ੍ਰਾਧ ਕੀਆ। ਔਰ ਮੰਗਲਾਚਾਰ ਗਾਨ ਕਰ ਕੇ
ਤਮਾਸਾ ਔਰ ਜਾਚਕੋਂ ਕੋ ਮੂੰਹ ਮਾਂਗਾ ਦਾਨ ਦੀਆ।
ਫਿਰ ਜੋਤਸੀ ਪੰਡਤ ਬੁਲਾ ਕਰ ਕਹਾ ਇਸ ਬਾ
ਲਕ ਕਾ ਨਾਮ ਰਖੋ ਤਬ ਜੋਤਸੀ ਉਨੇ ਕਹਾ ਇਹ
ਬਾਲਕ ਜਨਮ ਲੇਤੇ ਹੀ ਸਬ ਕੀ ਪਰੀਛਾ ਲੇਤਾ
ਥਾ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਇਸ ਕਾ ਨਾਮ ਪ
ਰੀਛਤ ਧਰਾ ਜਾਵੇ ਔਰ ਏਹ ਬਾਲਕ ਬ
ੜਾ ਤੇਜਵਾਨ ਔਰ ਪ੍ਰਤਾਪੀ ਹੋਗਾ। ਔਰ ਸੀਤ
ਔਰ ਧਰਮਾਤਮਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸੇ ਪ੍ਰਜਾ ਬ
ਹੁਤ ਸੁਖ ਪਾਵੇਗੀ ਤੁਮਾਰਾ ਜਸ ਔਰ ਪ੍ਰਤਾਪ
ਇਸ ਬਾਲਕ ਸੇ ਬੜਾ ਫੈਲੇਗਾ ਹੇ ਜਨਮੇਜਾ
ਸੇ ਔਰ ਬ੍ਰਿਧੀ ਇਸ ਕੀ ਰਿਧ ਸਮਪਤ ਕੇ ਸਾ
ਨ ਧੀਰਜਵਾਨ। ਸੁਮੇਰ ਅਚਲ ਕੇ ਸਮਾਨ ਔਰ
ਗੰਭੀਰ ਤਾ ਮੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੇ ਸਮਾਨ ਔਰ ਗੰਭੀਰ
ਤਾ ਮੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੇ ਸਮਾਨ ਸੂਰਮਤਾ ਮੇ ਪਰਸ
ਰਾਮ ਕੇ ਸਮਾਨ ਦਾਨ ਮੇ ਮਾਂਧਾਤੇ ਕੇ ਸਮਾਨ,
ਔਰ ਸੁਖ ਭੋਗਨੇ ਮੇ ਇੰਦ੍ਰ ਕੇ ਸਮਾਨ ਹੋਗਾ।

ਸਤੁਧੋਲਨੈਦ੍ਰਕੋਸੇ ਤੁਮਰੇ ਸਮਾਨ ਹੋਗਾ ਧਰਮੀ
ਓਰ ਪਾਪੀ ਓਸਕੋ ਦੰਡ ਦੇਕਰ ਪਰਜਾ ਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ
ਤਰਹ ਪਾਲੈਗਾ ਅੰਤ ਸਮੇ ਏਕ ਰਿਖੀ ਕੇ ਬਾਲਕ
ਕਾ ਸਰਾਪ ਹੋਗਾ ॥ ਤਛਕ ਕੀ ਸਰਪ ਕੇ ਕਾਟਨੇ ਸੇ
ਮੀਤ ਮ੍ਰਤੂ ਹੋਗੀ ਇਹ ਸੁਨ ਰਾਜਾ ਉਦਾਸ ਹੋਕਰ
ਜੈਤਸੀ ਓਸ ਸੇ ਕਹਨੇ ਲਗਾ ਕਿ ਤੁਮ ਸਾਚ ਕਹੋ
ਸਰਪ ਕੇ ਕਾਟਨੇ ਸੇ ਅਬਗਤ ਤੋ ਨਹੀ ਹੋਗਾ
ਤਬ ਜੈਤਸੀ ਬੋਲੇ ਹੇ ਰਾਜਨ ਏਥਾਲਕ ਤੁਮਰੀ
ਕੁਲ ਮੇ ਐਸਾ ਨਹੀ ਕਿ ਭੁਗਤ ਹੂਆ ਹੈ ਜੈਸਾ ਰਾ
ਤਛਕ ਕੋਈ ਐਸਾ ਨਹੀ ਹੂਆ ਤੁਮਾਰੇ ਕੋਬ
ਪਤਾਪਤ੍ਰ ਨੇ ਸੇ ਹਰੀ ਕੀ ਭੁਗਤ ਦ੍ਰਿੜ ਕੀਈ ਇਸਕੇ
ਜੈਸਾ ਤੇਰੀ ਹਰਿ ਕੀ ਭੁਗਤ ਦ੍ਰਿੜ ਹੀ ਔਰ ਆਪਨੇ
ਜਨਮ ਭੁਗੇ ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਅਰ ਭਿਖੀਆਰ
ਧਾਨ ਸਰਧਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਅੰਤ ਸੇ ਹਰੀ
ਕੇ ਚਰਨੋ ਮੇ ਧਿਆਨ ਔਰ ਗੰਗਾ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਸੀ
ਮੁਕਤ ਪਾਵੇਗਾ ॥ ਇਹ ਬਾਤ ਸੁਨ ਤੇ ਹੀ ਰਾਜਾ
ਜੁਧਿਸਟਰ ਪਾਂਚੋ ਭਾਈ ਚਿਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੂਏ
ਔਰ ਜੈਤਸੀ ਕੋ ਬਹੁਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰ ਦੇਕਰ
ਬਿਦਾ ਕੀਆ ਔਰ ਆਪ ਸੇ ਕਹਨੇ ਲਗਾ ॥

ਕ੍ਰਿਸੀਆਸੇ ਸਆਰਨਸਤੋ ਹੋਗਾ ਇਸਕਰ੍ਰ
ਕੇਕੇਸਖਖਸੇ ਇਹਕਹਕਰ ਰਾਜਕਾਜ ਔਰਪ੍ਰ
ਜਾਕਾਪਾਲਨ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਧਤ੍ਰ ਪ੍ਰੇਮਸੇ ਔਰਸਨ
ਸੋਈ ਕਰਤੇਸੀ ਜੋ ਪੀਛਤ ਸੀਆਨਾ ਹੋਵੈ।
ਤੋ ਇਸਕੇ ਰਾਜ ਦੇਕਰ ਆਪ ਬਨਕੋ ਜਾਵੈ ਔਰ
ਹਰੀਕਾ ਭਜਨ ਕਰਕੇ ਆਪਨਾ ਪਰਲੋਕ ਸਵਾਰੇ
ਔਰ ਆਪਨੇ ਭਾ ਧ੍ਰਿਤਰਾਸਟ੍ਰਕੇ ਔਰ ਗੀਧਾ
ਰੀਕੇ ਧਤ੍ਰ ਪ੍ਰੇਮਸੇ ਸਧ੍ਰਪਬੇਕੋ ਕੇ ਉਨਕਾ ਮਾਨੇ
ਦੁਰਜੋਧਨ ਆਦਿਬੇਟੇ ਮਾਰੇ ਜਾਨੇ ਕੋ ਆਦਰ ਨਕਰੇ
ਔਰ ਦੁਖੀ ਨ ਹੋਵੈ ਉਨਕੀ ਆਗਿਆ ਸਾਬਰਾਜ
ਕਰਤੇਸੀ ਔਸੀ ਸੇਵਾ ਕਰਤੇ ਆਦੇਖ ਕਰ ਪਤਰ
ਸਰਚੋਲਾ ਤੋ ਜੁਧਿਸਟਰ ਸੇ ਤੂ ਆਸੇਸਾਬ ਕਜੀ
ਸਤ੍ਰੂਤਾ ਵੀਕੀ ਧਾਤਨ੍ਰ ਗੰਸੀ ਕਰਤਾ ਪਰਵੇਰਖਧ
ਸਨਾਰੀ ਕੌਸੀ ਧ੍ਰਿਪੀ ਕੇ ਕੇਸਨੇ ਹੋਰ ਦੀਆਬ
ਇਹ ਬਚਨ ਸੁਨਕਰ ਜੁਧਿਸਟਰ ਬੋਲੇ ਤੇ ਰਾਜਾ
ਜੀਤ ਕਮਰਾਂ ਭ੍ਰਾਤ੍ਰਾ ਆਤ੍ਰ ਬਸੇ ਮੈ ਦਿਨ ਮੈ ਸਤ੍ਰੂ
ਵੀਕਰਤਾ ਕ ਭੁਸਟੀ ਇਕੇ ਔਰ ਮਨ ਧੀਸੀ ਉਕੇ
ਸਰਤੇ ਦੇਖਕਰ ਕਰਤਾਥਾ ਜੋ ਕਸੋ ਕੇ ਜਤ੍ਰ ਦਾਨ ਲੀ

ਕਰਨੀ ਜਥਾਸੋਕਰ ਉਠਤੇਥੇ ਦ੍ਰੋਣਿ ਕ੍ਰਿਪਈ ਕਰ
ਤੇਥੇ ਸੋ ਤੇਗਰਾ ਏਸੀਤਰਾਂ ਸੀ ਓਨਾਂ ਦੀਸੇ
ਸਕਤੀ ਸੀਓ ਕੈਨਾਂ ਜੈਪਕਸੇਸਦਰ ਰਾਬਾਨੂੰ
ਜਾਣਦੇ ਸੋ ਸੀਸੇ ਸੀਘ੍ਰਤੇ ਕਰਕੇ ਪਿਤਾਮਾਂ
ਕੋਸੋ ਗੋਪਕਸੇ ਕੈ ਧੀਰਜ ਦੇਤੇਥੇ ਜੁਧਿਸਟਰ
ਕੇਰਾਜਸੇ ਸੋ ਸਾਧਕਸਥਾ ਜੋਜੇਸੇ ਧਰਮ
ਕੀਲੋਕ੍ਰਤੇ ਦੇ ਉਸੀ ਸੇ ਧਰਮਪਾਲ ਦੇ ਲੋਕਥੇ
ਓ ਸਦਾਨੀ ਦੂ ਲੋਕ ਤੇਥੇ ਧਾਮ ਧਰਮੀਆਂ
ਏਕ ਧਾਟ ਪਰਪਾਨ ਦੀ ਦਿਸੀ ਸੋ ਸਾਜਨਸੇ
ਸੁਖ ਵਾਂਝੂ ਸੀ ਸੇ ਧਿਦੂ ਜੀਤੀ ਗਸਪਾੜਾਕ
ਗਏ ਏਕ ਧਰਮਪੀਛੋ ਸਾਦੇ ਸੇ ਦ੍ਰੋਣ ਸੇ ਸੂਨਾ
ਕਿ ਦਰ ਜੈ ਪਕਸਾਤ ਭ੍ਰਾਈ ਓ ਕੋਸੋ ਭੀਸਮ
ਪਿਤਾਮਾ ਆਏ ਸਭ ਕੌਰਵ ਸਾਗ ਭ੍ਰਾਤਸੇ
ਮਾਰੇ ਗਏ ਸੋ ਜੁਧਿਸਟਰ ਰਾਜਾ ਕਹਤਾ ਸੋ
ਪਿਤਾਮਾ ਸੋ ਗੋਪਾਲ ਦੇ ਕੇ ਧਾਮ ਰਾਤੇ
ਸੁਨਕੇ ਧਤ੍ਰਾਸੇ ਕਰ ਲਿਆ ਸੋ ਫਿਰ ਭੀਖਮ ਸੇ
ਕਹਾ ਕਿ ਪਿਤਾਮਾ ਕੋ ਏ ਸਭ ਸਾਰੀ ਸੋ ਸੇ

ਛਤ੍ਰ ਸਾਚਾ ਰਾਜੀਆ ਜਿਸਨੇ ਉਸਕੀ ਸੁਖੀ ਹੋਇ
ਦੈਆਂ ਸਾਧੇ ਰਾਮ ਕਰਾਇ ਦੇ ਨਾਰਦ ਜੀ ਰਾਸਤ ਸਾਧ
ਮੇਰਾ ਵੇ ਰਾਜਸਥਾਨੇ ਜਾਕਰ ਰਾਜਾ ਜੁਧਿਸਟਰ ਕੋ
ਮਿਲੇ ਰਾਜਾ ਜੁਧਿਸਟਰ ਜਾਗੇ ਉਠ ਖੜ੍ਹੋ ਹੋਏ
ਆਦਰ ਸੇ ਪੇਸ ਆਏ ਆਦਰ ਸੇ ਬਠਾਯਾ ਔਰ ਕੁਸ
ਲਖੇਮ ਪੂਛੀ ਔਰ ਕਹਿਆ ਕੀ ਮੇਰੇ ਭਾਗ
ਜੋ ਆਪਨੇ ਦਰਸਨ ਦੀਆ ਔਰ ਮੇਰੇ ਆਸ੍ਰਮ
ਕੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕੀਆ ਤੋ ਨਾਰਦ ਜੀ ਨੇ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਪੰ
ਜਾਬ ਦੇਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆਂ ਗ੍ਰਿਹ ਪਾਲਨਾ ਹੈ ਘੜੇ ਘੜੇ
ਦਸਾਂ ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਆਪਣਾ ਕੀਤੀ ਜੇ ਘਰ ਕਰ
ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਲਾਖ ਕੇ ਮੰਦਰ ਮੇਂ ਜਲਾਨੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ
ਭੇਜਾ ਸੀਤ ਥਾ ਆਪਨੇ ਮੈਂ ਜਿਸ ਜਾਇ ਤਾਂ ਕਿਸੀ
ਸੂਰਮਾ ਪੁਰਖ ਦਾ ਕਰਮ ਸਾ ਤੇ ਪਾਂਡਵ ਬਚ ਗਏ ਬਹੁਤ
ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਜੋ ਆਪ ਆਏ ਤੋ ਆਪ ਕੇ ਨਰਕ ਨ
ਤੇਰਾ ਬਾਪ ਨਰਕ ਮੇਂ ਸੀ ਪੁਕਾਰਸ ਪਾਂਡੇ ਔਰ ਦੂਜਾ
ਰਕਾਂ ਮੇਂ ਰਹੇ ਤੇ ਪਾਂਡਵੋਂ ਕੇ ਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ
ਸੇਜੀ ਕੀਰ ਬਾਸੁਦੇਵ ਜੋ ਕ੍ਰਿਸਨ ਦੇ ਜੀ ਰਾਜੀ
ਸੀ ਜਦੋਂ ਦੋਸਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਸੂ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੈ ਤਦੋਂ ਕੀ ਕੋਈ

82

ਖਬਰ ਨਹੀ ਤੁਸੀ ਸੋਈ ਕਰਾਂਗਿ ਨਿਤਾਂ ਬਿਦਰ ਜੀ
ਕੋ ਹੋਰ ਨਾ ਤੀਰਥਾਂ ਦਾ ਸਮਾਚਾਰ ਕਹਾ ਪਰ
ਦੂਆ ਰਜਾ ਕਾ ਕੁਛ ਸਮਾਚਾਰ ਨਹੀ ਕਹਾ ਕਿ
ਤੁਸੀ ਪਾਂਡੂ ਦੇ ਸੀਓ ਕਾ ਅਰ ਜਾਣਾ ਜੋ ਤੂੰ ਸਨ
ਕਾ ਅੰਤ ਰਧਾ ਨਹੋਤਾ ਨਾ ਅਰਜਾ ਨਾ ਆਨਕਰ
ਸਬ ਕਹੇਗਾ॥ ਦੇਖੋ ਜੇਹੜੇ ਲੋਗ ਹੈ ਸੋ ਕਿਸੇ ਨੂ
ਖੇਦੀ ਪਾਵਗ ਨਹੀ ਸੁਣਾਊਦੇ ਜੋ ਕਿਸੀ ਕਾ ਮਨ
ਸੁਣ ਕਰ ਦੁਖੀ ਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ਐਸਾ ਬਿਚਾਰ ਕਰ
ਤੁਪਰੀ ਰਹੇ ਫਿਰ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਨੇ ਆਨ ਕਰ ਚਰਨੇ
ਪਰ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕੀਆ ਅਰ ਰਸੀਓ ਦੇ ਭੀ ਕੀਆ॥
ੴ ਸਬ ਕੇ ਆਸੀਸ ਦੇ ਕਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਹਤ ਅਰ
ਗੋਪਾਰੀ ਕੋ ਮਿਲੇ ਅਰ ਚਰਨੋ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕੀ
ਆ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਹਤ ਉਨਾ ਕਾ ਗਲ ਸਲਲਾ
ਯਾ ਅਰ ਕੁਸਲ ਪੂਛੀ ਅਰ ਤੇ ਕਰ ਕਹਾ ਦੇਖ
ਭਾਈ ਤਿਹੋ ਪਿਛੇ ਕੋ ਮੀਆਂ ਪਰਦਾਪਣੀ ਚੇਟਮੇ
ਰੇਸਥਾਂ ਰੇਹਾਏ ਅਰ ਰਾਜਖੁਸਗਆ ਦੇ
ਹਾਲ ਮੇਰਾ ਹੋਇਆ ਤਬਾਬਿਦਰ ਜੀ ਪੈ ਕੇ
ਤੇਭਾਈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੀ ਅਰ ਜੀਓ ਦੇ ਸੀਤ ਰਾਮੀ

ਕਿਸੀਕੇਧਮਨਗੇ ਸੀ ਗੁਰੂਸਜੀਨੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀਕੇ
ਭਾਰਦੂਰਕਰਨੇਵਾਸਤੇਹੀਅਵਤਾਰਲੀਆ
ਸਾ ਜੋ ਪ੍ਰਿਥਵੀਕਾ ਭਾਰਦੂਰਕੀਆ ਸੋਪ੍ਰਿਤ
ਠਾਸਠ ਹੁਣੂਟੇਦਸ ਜੋ ਜੁਧਿਸਟਰਤੇਹੀਕੇ
ਸਤਾਰਾਖਾਹੁਪੀਹੁੰਕੀਸੇਵਾਕਰਦਾਹੈ ਪ੍ਰਿਤ
ਗਾਸਰਯੋਲਾਉਸਥੇ ਦੂਰ ਗਾੜਾ ਜੁਧਿਸਟਰ
ਤਾਂ ਆਪਣੇਆਤਾਪਿਤਾਸਮਾਨ੍ਹਕਰਸੇਵਾਕਰ
ਦਾਹੈਬਚਨ੍ਹੇਪ੍ਰੇਮਸੇਔਰ ਆਗਿਆਭੀਆਦਰ
ਰਖਤਾਹੈ ਔਰ ਭੀਮਸੈਨਜੋਹੈ ਸੋਜੁਧਿਸਟਰ
ਕੇਪਿਛੇਚਲਤਾਦੂਰਚਰਨਔਰ ਚੋਲੀਆਂ
ਸਾਰਦਾਹੈ ਕਰਦਾਹੈ ਜੋ ਤੁਹੂ ਆਪਣੀਪਾਲ,
ਨਾਤੁਸੀਆਖੇਕਰਦੇਹੋ ਜਦਸਾਨੂੰ ਦ੍ਰਿਪਾਕੇ
ਕਨੂੰ ਸਾਡੇਆਗੇਵਾਸਤੇਸਾਨੂੰ ਭੇਜੇਸੀ ਜੋ
ਰਲਾਪਕੇਸੈਰਗਾਦ੍ਰਿਸਆਰਨੇਵਾਸਤੇਕੇਤੇਆ
ਸੀ ਸੋਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁਲਗਏ ਆਪਣੇਸਾ ਦੁਸਮਨੋ
ਆਪਣੀਕੋਵੀਨਹੀਦੇਖਦਾ, ਜੋਕੈਸੇਕੈਸੇ
ਪਾਪਔਰ ਹਤਿਆ ਤੁਸਾਂਆਗੇਨਾਲਕੀਤੀਆਂ
ਫੇਰਸਾਥੇਰੋਟੀਆਂਦੇਹੋ ਔਰ ਫੇਰਧਾਮਕੀ

83 ਫੇਰਪਅਰੀਸੁਣਿਦਾਹੈ ਜੋਐਸੀਹੂਗਲੀਰਾਜਾ
ਜਾਧਿਸਰਪਾਸਕਰੈਗੇ ਤਾਭੀਮਰੇਵੇਖੇਮਾਰ
ਦੇਵਾਂਗਾ॥ ਐਸਾਐਸਾਬੋਲੀਆ ਧਾਕੇਸਾਤ੍ਰ
ਸਨਧਰਤਾਦੁਖੀਹੂਆਹੈ॥ ਫਿਰਸੁਨਕਰਾਬੇ
ਦੁਰਜੋਧਨਐਕਰਾਹੂਲਗੇਦੇਖੋਪਰਮੇਸ੍ਵਰ
ਕੀਆਦੇਖਾ ਕੈਸੀਪ੍ਰਬਲਹੈਇਤਨੇਕਸਾਮਿ
ਗ੍ਰਹੇਪਰਭੀ ਏਸੋਤੇਪਗਨਾਹੀਛੁਟਾ ਫਿਰ
ਕਰਕੇਦੇਕਾਨੂ ਗਮਾਨਤੇ ਸੈਸਾਰੋਦਨਭੂਕਰ
ਦੇਨਾਹੈ ਤੁਲਾ ਜੇਮਤਰਦੇਨਾ ਦੂਸਕ੍ਰੀਹੋਂਦੈ
ਫਿਰਧੀਰਜਕਰਾਬੇਧਰਜੀਬੋਲੇ ਸੀਤਰ
ਸਰਜੀਤੁਸੀਅਸੈਨ ਸਰਕਾਰਦਾਹੈ ਤੁਸਾਨੂ
ਉਸਪਾਸਰਹਨਾਨਹੀ ਦੇਖੋਤੁਸਾਜਾ
ਪਸੇਗਜਾਵਿਚਉਸਨੂਕੇਸਾਦੂਧਾਇਤਾਸੀ
ਔਰ ਦੁਰਜੋਧਨਨੇਸਧਾਵਿਚਨੇਗੀਕਰਾ
ਚਾਹਿਆਸੀਔਰ ਤੈਨੇਕਾਪਨਛਲਕਰ
ਕੇਜੀਤਲੀਆਸੀ ਜੂਆਖੇਲਕੇ ਫੇਰਤੇਰ
ਧਰਮ ਧਨਧਾਮਾਰਤਾਸੀ ਦੇਸਧਾਮਾਪੁ
ਜਾਦੋਂਦੇਂਗਾ ਹੁਣਆਪਤੇਨਾਦੇਰਦੋ

ਆਪਨੇਸਰੀਰਪਾਲਨੇਦੀਆਂਇਛਾਕਰਦੇਤ
ਜੇਤੜ੍ਹਾਂਕਰੀਦੇਆਸ੍ਰੋਗਹੀਹੋਨਾਗਜੋਅ
ਸੀਸੁਨੇਦੇਸਾਂ ਕ੍ਰਿਪਾਲੋਸਦ੍ਰਗਕੀਆਂਦੇਆਪ
ਨੂੰਪ੍ਰਿਥਸਤੋਂ ਜੋਆਪਕੋਆਪੀਦੇਖਲਾਇਆ
ਜੋਪ੍ਰਤੁ ਅਠੋਤੇ ਸਬਮਾਠੇਗਏ ਤੇਰਾਗਜਬ
ਲਗਾਜਾ ਆਪਮਠਨੇਦੇਸੇਕਰਪਾਹੁਚੇਸੋ
ਸਤੁਆਸੋਂ।ਨੇਤੂਜਾਣੇਥੇਏਮਾਠੇ ਉਸਭੇਮਸੋ
ਨਦੋਂਰਖੋਂਹੋਦੀਖਾਂ।ਆਪਨੂੰਖੋਗਮਾਨਹੀਂਹੋ॥
ਜੋਆਪਕੋਸਮਾਨਜਾਣਦਾਉਂਦੀਆਪਕੋਸੇ
ਸੋਖਾਣੇਕੋ ਔਰਜੀਣੇਕੋ ਭੁਖਿਊਂਗਕਾਰਨੇਂ॥
ਤੂੰਤਾਂਕੁਤਾਂਜੇਸਤਗਲਾਂਠੀਮਾਰਨੇਸੇਦ
ਨੂੰਜਾਣਦਾਂ ਔਰ ਇਨ੍ਹਾਂਦੇਦੀਪਾਵਨੇਸੋਖਾਨੇ
ਦੇਣੇ ਉਸੀਤਰਨੂੰ ਤੇਨੂੰਸਮਝਣਾਗਾਹਾ ਤੇਰਮ
ਨਮਿਆਂਰਸੋਂਦਿਰਕੁਨਹੀਂਹੋਦਾਇਰਸਰੀਰ
ਸਦਾਆਸਰਨਹੀਂਰਹਨਾਇਸਦਾਸਤੇਚਾ
ਨਹੇ ਜੋਥਨਾਂਦਿਰਜਾਂਕੇਤਪਕਰਔਰਤੇਹੀ
ਸੂਕ੍ਰਿਤਦੇਂ ਸੋਂਆਰਾਂਦਿਰਤਾਂਤੇਰੀਦੇਹਗਤੇਹੋ
ਈਤੂੰਆਪਨਾਪਰਲੋਕ ਕੋਸਾਧੀਗਾਕ੍ਰਦਾਨੇ

ਏਹਸੁਣਕੇ ਪ੍ਰਿਤਮਾਸਣਕੇਕਹਾ ਹੇਭ੍ਰਾਵੀਤੂੰਸ
ਚਕਹਾਹੈ ਔਰ ਮੇਰੇਆਦਿਕ ਭ੍ਰੀਏਹੀਬਾਤ
ਹੈਪਰਕਾਕੈ ਆਸੀਦੋਨੋਏਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖਆਪੇ
ਸੇ ਅੰਧੇਗੰਧਨਾਦ੍ਰਿਸਕੇਸਤਗੰਜਾਵੀਐ
ਤਧਾਧਿਦਰਜੀਬੋਲੇ ਹੇਭ੍ਰਾਵੀਮੈਆਪਕੇਆ
ਗਮੈਪਾਸੈਕੈ ਲੈਚਲੂੰਗਾ ਆਪਸੇਰੇਬੜੇਕੁ
ਏਹੋਆਪਕੀਸੇਵਾਂਟਹਲਭ੍ਰੀਹਦਕੀ ਕ੍ਰਿਆ
ਕਰਾਂਗਾ ਜਿਤਨਾਚਿਰਆਪਜੀਵਦੇਰਹੋਗੇ
ਉਤਨਾਚਿਰਆਪਦੇਪਾਸਰਹੋਗਾਂਗਾ ਐਸੇ
ਸੀਦਰਕਕਹਨਾਸੈਨਕੇਆਪੀਗਤੁਧੀਦੂਰਜੀ
ਕੇਸਾਥ ਗੰਗਾਜੀਕੇਤਟਮਛਧੇਨਕੇਚਲੇਗਏ
ਜਧਪ੍ਰਾਤਕਾਲਜੁਧਿਸਰਜੀਉਠੇ ਦੇਏਸਾਨ
ਐਰਸਿਤਾਨੇਸਕਰਕੇ ਪ੍ਰਿਤਾਸਰਕੇਪਾਸਪ੍ਰ
ਣਾਮਕਰਨੇਕੋਦਾਸਤੋਏਤੋਮਕਾਨਖਾਲੀ
ਦੇਖਧਣੁਤਸੇ ਦਕਰਹੁਰਨਕਰਸੇਨਰਹੇ ਔ
ਰਸੈਜੇਜੀਸੇਪੂਛਾਕਿਹਮਾਰੇਮਾਤਾਜੀਰਧੇ
ਤਾਕਹਾਗਏਹੈ ਜਿੰਨੇਨੇਧੜੇਜਤਨੋਸੇਮਾਤਾਪਾ
ਲੀਆਸੀਤਧਸੈਜੈਜੀਕਹਾ ਹੇਜੁਧਿਸਰ
ਏਹਧਧਹਨਜੀਜੋ ਕਿਧਰਗਏਹੈਨਾ ॥

ਪਰਮੇਸੁਰਜੀਨਾਲਚਤੁਰਗਲਾਂਕਰਤੇਥੇ
ਸੋਬਿਦੁਰਜੀਸਾਗਰੇਲੋਗ ਇਹਬਾਤਸੁਨ
ਤੇਜੁਧਿਸਟਰਚਤੁਰਤਾਂਦੇਤਾਂਦੇਖ ਰਾਜਸਿੰਘਾ
ਸਨਪਰਜਾਬੈਠੇ ਏਤਨੇਮੇਨਾਰਦਜੀਆਗਏ
ਰਾਜਾਜੀਘਤ੍ਰੇਸਨਮਾਨਨਲਾਕਰਕੇਸਿੰ
ਘਾਸਨਪਰਬੈਠਲਾਇਆ ਕੁਸਲਪੁਛਕ
ਰਕਹਾਮਹਾਰਾਜ, ਏਤੇਸੋਹੀਨਹਾਸੋਮਾਤਾ
ਪਿਤਾਕਹਾਬਲੋਗਏ ਜੋਕਹਾਆਪਕੋਮਾਲੂਮ
ਹੈਤਾਂਸੀਕੋ ਜੋਮੈਂਜਾਕਰਪਾਰਬਸਕਰਕੇ
ਸੇਕੁਲਾਗਾ ਤਬਨਾਰਦਜੀਬੋਲੇ ਹੇਰਾ
ਜਨਾਦੇਸੰਸਾਰਨੂਕਾਂ ਇਸਾਦੇਕੇਜੇਨ
ਜਮਾਹੈਸੋਮਰੈਗਾ ਸਸਾਦੇਕੋਸੋਹਕਰ
ਨਾਰੁਜਨਰ ਨੌਕੇਦੀਕੇਸੀਕਾਮਾਤਾਪਿ
ਤਾਹੈਨਾਪੁਤ੍ਰਹੈਸਬਕਾਆਲਕ ਓਪਰਮੇਸੁ
ਰਹੈ ਜਿਸਤਰਾਂਨੂੰਖਚੇਲਕੇਨਾਬਕੋਸ
ਪਰਚਾਵੈਤਿਤਪਰਲੇਜਾਦਾਹੈ ਇਸੀਤਰਾਂ
ਸੰਸਾਰੀਸਾਧੂਸਾਦਿਆਗੂਪੀਰਸੀਦਿਰਚੇ
ਪੇਰੇਵੈਨ, ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਪਰਮੇਸ੍ਵਰਦਾ
ਲੋਰਦੈਓਸਕਾਮਨਮਤਸਿੰਗਾਦੇਰਜਾਲਗੇ

ਤੁਧਉਹਸੰਸਾਰਸੇਪਾਰਹੋਇਜਾਤਾਹੈ॥ ਹੋਰੁਜਗਤੁ
ਮਾਰੇਆਤਾਪਿਤਾਪੂਰੇਹੋਇਗਏਥੇ ਬੇਤ੍ਰੇਦਿਨਤਕ
ਉਨ੍ਹਾਂਸੇਹਜਾਨ੍ਹਾਹੈ ਕੋਇਕਿਸਸੀਗਸੇਧਨਾਹੈ
ਸੋਧਿਦਰਜੀਕੇਗਿਆਨਸਿਖਲਾਉ ਨੇਸੇਦਿਰਤੁ
ਹੇਕਰ ਚਨਸੇਚਲੇਗਏ ਸਪਤਰਿਖੀਕੇਆਸ੍ਰਮ
ਪਰ ਜਾਕਰ ਹਰੀਚਰਨੋਕਾ ਧਿਆਨਕਰਕੇਆਜ
ਤੈਸਤੁਦ੍ਰੇਇਨਕੇਸਹਜਾਵੇਗੇ ਇਸਦਾਸਤੇਆ।
ਪਕੇਸੇਕੂਲਾਦਨਾਉਰਤਨਹੈ ਜੋਸਨੁਖਾ
ਸੰਸਾਰੀਆਸਾਈਆ ਛੋਡਕਰਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕੇਚਰਨੋ
ਸੇਪ੍ਰੀਤਲਗਾਵੈ। ਉਸਕਾਸੋਕਰਨਾ ਭੀਅਛਾ
ਨਹੀਹੈ ਇਸਦਾਸਤੇ ਤੇਰਾ ਜਨ ਉਨਕਾਸੋਗਛੋਡ
ਕੇਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕੇਚਰਨੋਸੇਧਿਆਨ ਕਰ ਇਤਨਾ
ਨਦਸਕੇਨਾਰਦਜੀਚਲੇਗਏ ਏਹ ਕਥਾਸੁਨਕੇ
ਸੂਤਜੀਸੇ ਰਿਖੀਸਰਬੋਲੇ ਹੇਮਹਾਰਾਜਾਧੀਰ
ਜੀਕੇਪਰਮਾਕ੍ਰਮਾਦੀਤਾਰਕਰਤੇਹੈ ਸੋਕੀਕਾਰ
ਨੈ ਸੂਤਜੀਬੋਲੇ ਹੇਰਿਖੀਸ੍ਵਰ ਏਕਸਮੇ ਸੰਤੁ
ਦ੍ਰਿਖੀਸੋਰਕੀਕਿਸੀਤਰਹਕੀਕਿਸੀਨੇਕੁਨੀ
ਚੋਰੀਲਾਦਿਤੀ ਓਹੋਕੇਗਜਾਨੇਹਸੀਰਿਦੈਤਾ
ਜੇਚਾਪਰਮਾਗਾਜਪਾਸਰਾਵੇ ਤਦਰਿਖੀਸਰਨੇਪਰ

ਮਹਾਰਾਜ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਸੋਐਸੇਆ ਪਹਲੀ ਹੋਮਸਾਦੇ ਚਰੇ
ਕੇਟੀ ਚੋਰੀ ਨਗੀ ਕੀਤੀ ਸੋ ਗਕੇ ਸਪਾਪ ਕੇ ਘਰ
ਲੈ ਢਾਮੀ ਮੇਲੀ ਤਬ ਧਰਮ ਮਹਾਰਾਜ ਚੇਲਾ ਦੇਕੇ
ਐਸੇ ਘਾਲਕਾ ਦੇਖਤਾ ਲੜਕਾ ਨਾਲ ਖੇਲਤੇ
ਦੇਕਾਟੇ ਤੀਨੂ ਕੇ ਕਹਰੀ ਸੂਲਦਾ ਲਪੇਟੇ ਕੇ ਮਾਰ
ਦੇਤਾ ਸੀ ਉਸ ਪਾਪ ਕੇ ਘਰ ਲੈ ਢਾਮੀ ਪਾਈ ਹੈ
ਸ੍ਰੀ ਗਚਾ ਤਸੁ ਨ ਕਰ ਰਿਖੀ ਸੁਣ ਚੇਲੇ ਹੈ ਧਰਮ
ਰਾਜ ਲੜਕਪਨੇ ਮੈ ਅਜਾਨ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕਾ ਨਹੀ
ਹੋਤਾ ਉਸ ਕਾ ਦੇਂਡ ਦੇਨਾ ਨਾ ਚਾਹੀਐ ਤੁਸਾਂ
ਦੇਖਿਆ ਪਰਾਪ ਸੂਦ੍ਰ ਢਾਸੀ ਰੇ ਬਾਜਾ ਹੈ ਦੇਸ
ਦ੍ਰਾਸ੍ਰੇਤੇ ਮੈ ਧਰਮ ਸਤ ਕ੍ਰਾਤ ਲੋਕ ਐਦਾ ਸੀ ਪੂਰ
ਹੋਕਰ ਸੋਤੇ ਉਸੀ ਸਾਪ ਸੇ ਧਰਮ ਰਾਜ ਦਾਸੀ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਹੋਕਰ ਚੈਦੂਰ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਾ ਵੇਸੀ ਦੇ ਸੋ
ਧਰਮ ਦੁਆਰੇ ਕੇ ਕ੍ਰਮਤ ਸੋ॥

{ ਚੋਪਦਾ ਆਪਜਾਣਿ }

ਅਰਜਨ ਕਾ ਦੁਦ੍ਰਾਰਕਾ ਮੇਆ ਦੇਸੋ ਕ੍ਰਿਸਨਜੀ
ਕਾਲ ਧਰਮ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਸੇ ਕਹਾ॥ ॥
ਸੂਤਜੀ ਕਹਤੇ ਹੈ ਰਿਖੀਸੋ ਸੁਗਦ ਤੋ ਕੈਸਾ ਦੇ

ਉਸੀਤੇ ਸਤਵੰਤੇ। ਧੰਨ ਤਾਸ ਹਾਜੋਨ ਸੀ ਧਾਸੀ।
ਸਖੀ ਨ ਤਆਗਕੇ ਹਰੀ ਕੇ ਧਾਮ ਕੋ ਗਏ ਜੋ ਹਾਥੇ
ਦਾਸੀ ਉਸਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਕਰਕੇ ਦੇਰਤੀ
ਗਖਜਾਤ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ ਉਸ ਨੇ ਦਿਨ ਸੌਂ ਕੇ
ਸੁਜੀ ਭੀ ਹੌਲੇ ਕਰਕੇ ਚਲੇ ਗਏ ਜਦ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ
ਮਾਤ ਲੋਗ ਨੂੰ ਗਏ ਉਸੀ ਦਿਨ ਸੇ ਧਰਤੀ ਮੇਂ ਬਹੁਤ
ਉਪਦ੍ਰਵ ਹੋਨੇ ਲਗ ਪਏ ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਂ ਵਿਰੋਧ
ਭਾਈ ਭਾਈ ਮੇਂ ਵਿਰੋਧ ਐਸੇ ਲਛਣ। ਦੇਖ ਕੇ
ਜੁਧਿਸਟਰ ਧੌਲੇ ਭੀਮਸੇਨ। ਦੇਖ ਲਛਣ। ਕਲ
ਜੁਗ ਕੇ ਹੋਰ ਮੇਂ ਜੁਧ ਦੇ ਸੁਖ ਪੇਦਾ ਹੋਣ ਲਗੇ
ਦੁਖ ਲਛਣ। ਦੇਖ ਕੇ ਮੇਂ ਗਿਆਨ ਧੀਰਜ ਨਹੀਂ ਰਖ
ਤਾ ਜੋ ਕ੍ਰਿਸਨ ਦੇਵ ਨੇ ਦਰਸਨ ਮੁਝੇ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ
ਖਬੇ ਰੀਧ ਪਾਈ ਅੱਖ ਮੇਂ ਭੁਜਾ ਫਰਕ ਰਹੀ ਹੈ॥ ਸਭ
ਹੋ ਕੇ ਕਲੇਜਾ ਧੜਕ ਰਹਾ ਹੈ ਪਾਤਾਮੇ ਮੇਂ ਗਿਦੜ ਰੋਂਦੇ
ਲਗਤੇ ਹੈਂ ਦਿਨ ਕੋ ਤਾਰੇ ਚਤੁਰ ਤਰੰ ਟੂਟਤੇ ਹੈਂ। ਜਦ
ਮੈਂ ਤਥੇ ਲੇ ਮੇਂ ਜਾਤਾ ਹਾਂ ਗਊ ਰੋਵਤੀ ਹੈ ਓਨਾ ਕੀ ਅੰਖੇ
ਮਲੂਮ ਹੁੰਦੇ ਹੈਂ॥ ਇਤਨੇ ਮੇਂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਹਾਰੇ
ਹੋਏ ਰੋਂਦੇ ਦਵਾਰਕਾ ਤੇ ਆਏ ਤਾਂ ਦੇਖ ਦਾ ਹੈ ਕੋ
ਜੈਸ ਦੇ ਨੈਲੇ ਅੰਧੇਰੀ ਆਉ ਰਹੀ ਹੈ॥

ਤਦ ਲਛਮਣ ਦੀ ਵਿਰਖਾ ਉਂਦੀ ਆਂਹ ਗੋਪਿਕਾਂ ਦ੍ਰੁਪਦ
ਛੋਨਤੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਕਹਿੰਦੇ ਔਰ ਗੋਪੀਆਂ ਰੋਦੀਆ
ਮਾਲੂਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਉਰ ਮੇਰੀ ਸਭਾ ਵਿਚ ਲੋਕੀ ਨੂੰ
ਡਿਧੋਲ ਨਲ ਜਲਪਾਵਿਤ ਹਨ ਅਰਲੋ ਕਾਰੇ ਸਭਾ ਨੂੰ
ਕ੍ਰੋਧ ਹੋ ਰਹਿਆ ਹੈ ਨਾ ਅਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਕੇਤੂ ਤਾਰਾ
ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਇਹ ਸਭ ਮਾਲੂਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ॥ ਸਾਸੂਓ
ਅਉਰ ਮਹਾਤਮਾ ਓਕੋ ਚੇਤ ਤਾਰੀ ਕੇ ਭਜਨ ਸੇ ਨਾਰ
ਲਗਤੇ ਔਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਯਹੁਤ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ ਔਰ
ਸਾਰਸੇ ਕੇਸੀ ਕੇ ਧ੍ਯਾਨ ਮੰਗਲਾਚਾਰ ਗਾਨੀ
ਹੁੰਦਾ ਉਜਾੜੂ ਦੀਤ ਹਾਂ ਮਾਲੂਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਹੋਣੀ
ਮਸੌਨ ਵਿਕਾ ਲਛਣ ਸਮੇ ਮਾਲੂਮ ਹੋਤਾ ਹੈ ਗਜੋ
ਇਸ, ਦੇਵ ਪਾਂਡੋ ਸੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਕੀ ਰਖਿਆ ਕਰਨੇ ਵਾ
ਰੇ ਧੈਰੀਂ ਫੋਰੇ ਦਲ ਲੇਅ ਹੈ ਤੇ ਰੇਸੇ ਮੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਤੇ
ਥੀ ਤਾਂ ਉਸਤ ਰਾਵਣ ਦਿਆ ਰਕਾ ਮੇਜ ਧ੍ਰਿਸ਼ਟ ਦੇ
ਵਤਾ ਮੇਲਕੇ ਤਬ ਅਰਜਨ ਨੂੰ ਕਹਾ ਹੈ ਅਰਜਨ,
ਤੈਂ ਸਪਾਸ ਯਾ ਧਪਾ ਦੇ ਦੇਕ ਔਰ ਦ੍ਰੋਪਦਾ
ਦੇਸ ਨੂੰ ਲਿਆ ਕੇ ਹਸਤਨਾਪੁਰ ਲੈਜਾ ਫਟ ਆਰਜ
ਨਜੀਓ ਓਥੇ ਸਧਾਮਸ ਧਾਯ ਲੇ ਕਰਤੂ ਰੇ ਤਬ

ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਡਾਕੂ ਭੀਲ ਅਸਬਾਬ ਸਾਰਾ ਲੈ
ਕਰਿ ਸਤ੍ਰਿਆਂ ਖੋਸ ਕਰ ਲੈ ਗਏ ਬਚੇ ਰੋਬਾਨ
ਚੇਲਾ ਟੋਪ ਮਾਸਾਂ ਡਾਗਾ ਰਥ ਪਾਗਈ ਸੋਗਾਰ
ਧਦੂ ਰਕਰਾਨੇ ਕੇ ਲੀਏ ਟੇ ਤੇ ਕੇਤ ਕਰਕੀਆ ਸੀ
ਤਥ ਆਰ ਤਾਨਕ ਗਨਲਗਾ ਰੇਖੋ ਏਟੇ ਨਾ ਚਾ
ਨਾਨਾਲ ਭੀ ਮਸੇ ਨਸੈ ਕਰਣ ਜੇਸਾ ਦਰਥਾਸਾ
ਦਬੰਤ੍ਰ ਧਤ੍ਰ ਸੁਰਬੀ ਰੈ ਕੇਸਾ ਗਸੀ ਵੇਂਰਗੋਬਾ
ਨਵੇਂਰੀ ਸੈਨੂੰ ਤਾਕੂ ਵਿਕੋਕਰ ਛਨਾ ਰਿਕਿ ਸਕਤੇ
ਏਰ ਸਬਸਕ੍ਰੂ ਮ੍ਰਿਤਰੇ ਦਕੀ ਥੀ ਸੈ ਸੋਗਤਾਰ
ਕਾਰਕਰਨਾ ਚਾਰਬਸੀ ਤ੍ਰਹੂ ਸਾਕੂ ਸੌਤਏ
ਆ ਜੈਜੋ ਕੀਤਾ ਹੈ ਰਕ੍ਰਿਸਜੀ ਆਪ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥
ਸੋਗਤਾ ਸੰਦੇ ਨਾਮ ਕਰ ਨਾਸੀ ਸ੍ਵੈਸਤਕਾਂ ਸਬ
ਆਸਥਾ ਧਲੁਟਾ ਕੇ ਛਿਤਾ ਕਰਦਾ ਰਾਦਾਸਤ
ਨਾ ਪੁਰ ਵਿਚ ਆਇਆ ਸਾਨ ਕੇ ਜੁਧੀ ਸਰਦੇਰ
ਰਲਾਂ ਵਿਚ ਤੇ ਗਾਪਿਆ ਰਜਾ ਸੋ ਉਤਾਕਰਗਾਲ
ਨਾ ਲਲਾਇਆ । ਉਸਦਾ ਉ ਦਾਸਾ ਚਿਤ ਦੇਖਕਰ
ਪੁਛਤੋਆ ਰਜਨ ਪਦੁ ਬੀਸੀ ਲੋਰ ਸੁਰਜਸੇ ਨਾ
॥ ਦਸੁਦੇਹੁ ਸਾਡਾ ਦੇਵਕੀ ਉ ਗਸੈਨ ਲੋਰ ਸਕੂਰ
ਪਲਦੇਹੁ ਸੌਰਪ ਦਾਸਾਨ ਲੋਰ ਸਬਲਕੂ ਕੇਖ

ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਹੈਨੀ ਕੇ ਔਰ ਸਭਾ ਅਸੁੰਦਰ ਸਧਾਰਾ
ਨੇਦਸੇ ਹੈਨ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੇਰਾ ਸੁਖ ਸਕੀਨਾ ਕਿਸ
ਕਰਕੇ ਹੈ ਤੇਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਗਤਾਨਹੀ ਜਾਂ ਚਤੁਰਾਈ ਹੈ ਨ
ਦੁਆਰ ਕਾ ਵਿਚਾਰ ਹੁਕਰ ਕੇ ਕਿਸੀ ਤੇ ਆਨਾ
ਦਰਤਾਨ ਸੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀਚਾਰ ਦੇ
ਹੀ ਕੀਤੀ ਔਰ ਸੋਰੇ ਨਾਰਿਸ ਕਾ ਪਾਪ ਕੀ ਸੀਆ ਹਾ
ਤਾਂ ਜਾਂ ਆਪ ਕਾ ਤੂੰ ਨੇ ਗਰਦਤਾ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜੋ
ਕੋਈ ਭੁਖ ਤੇ ਹੋ ਧਰ ਆਇਆ ਹੋਊ ਸਨੂੰ ਭੋਜਨ
ਨਹੀਂ ਦਿਤਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਚਾਸਨ ਜੋ ਸਾਧਾਂ
ਦੇਸਨੂੰ ਕਿਵੈ ਸਤੂ ਕੇਠਾ ਸੇਤੇ ਸਿਰਗ ਆਈ
ਉਨਾ ਦੀਆ ਗਾਇਤਾ ਨਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਧ
ਸੇ ਲਤੂ ਦੀਆ ਦਿਰਾਗ ਤਾਨ ਸੇ ਗਾਜਾ ਜੋਆਂ
ਸਾਨੂੰ ਚਾਸੇ ਹੋ ਧਰਮ ਪਿੰਜਾਰੇ ਬੈਕੁੰਠ ਕੇ ਤੋਰਾਗੇ
ਚਲੇ ਗਏ ਸੋ ਦੇਸ ਦਾ ਸਤੇ ਤੇਰਾ ਮਨ ਚਤੁਰ
ਧੀ ਹੈ ਤੂੰ ਕੋਈ ਸੋਆਂ ਗਾਰ ਤਾਕਤੇ ਜੋ ਕੀਤਾ ਹੈ

(ਪੰਡੂ ਦਾ ਸਾਪ ਪਾਇਣਾ)

ਅਰਜਨ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਕਾ ਧੈਰਜ ਕੰਠ ਜੋ ਸਾਰ
ਸੁਣਿਆ ਔਰ ਰਾਜਾ ਜੁਧਿਸਟਰ ਨੇ ਧੀਰਜ ਸੇ ਕਰ
ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੁਧਿਸਟਰ ਸੋ ਧਿਆਨ ਕਰ ਕੇ
ਕਰ ਪੰਡੋ ਤੁਸੀਂ ਅਰ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਸਮੇਤ ਤਾਂ ਹੈ ਆਪ

ਲਾਇਆਕਰਮਸਰੀਰਤਿਆਗਣਾਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਜੀ
ਕੇਧਿਆਨਦ੍ਵਾਰਾ॥ ॥
॥ ॥ਸੂਤਜੀਕਹਦੇਹਨਹੇਰਿਖੀਸ੍ਵਰੋ ਅਰਜਨ
ਨੇਅਪਣੇਮਿਤ੍ਰਭਗਵਾਨਜੀਕੀਆਂਨਕੇਕਰਦਿਆਂਨਾਲੇ
ਏਹਲਾਪਣਕ੍ਰਿਸਨਜੀਕੇਆਦਰਕਰਕੇਏਤਨਾਕਿ
ਹੋਇਆ ਜੋਉਤ੍ਰਕੀਲਾਗਣਾਏਬਲਨਹੀਸ
ਕ੍ਰਿਸਨਜੀਕਰਦੇਹਨਪਿਛੋਂਆਗਿਆ॥ਮਨਕੇ
ਧੀਰਜਦੇਕਰਕੇਏਜਨੇਪੇਰਿਲਿਆਬ ਮੈਕਾਕ੍ਰੂ
ਸਿਆਮਸੋਦਰ ਮਾਨੂਢਗਕੇਆਪਏਕੁਲੇਕੇ
ਲਗੇ ਮੈਉਨ੍ਹਾਂਕੇਆਸੇਕਾਧੇਰਾਭਾਈਜਿਨਤਾ
ਧਾਰਕੀਸੇਨੂੰਦੇਰਪਧਰਤੇਰੀ ਜੋਸਾਖਾਤਪ
ਰਮੇਦ੍ਰਸੋ॥ਤਦਮੈਉਨ੍ਹਾਂਚੀਸੇਦ੍ਵਤਾਸਾ॥ਲਗਾ॥
ਏਕਰਕਰਦਾਹੈਗੀਤਾਜੋਸੈਸਾਕਸਮਾਦ੍ਰਸੇ
ਪਾਰਤੇਜਾਤਾਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕੀਆਂਬਿਆਧਰੂ
ਪਚਲਤੇਜੋਸਾਦ੍ਰਿਸ਼ਆਕੀਨਹੀਪਛਾਣਸ
ਕੇ ਜੋਸਤ੍ਰਕਾਚੋਦ੍ਰਯਾਰਦ੍ਰਦੇਸਾਪ੍ਰਨਾਲਸਮ
ਦ੍ਵਿਲੋਕਾਭੂਰਕੇਆ ਜਲਕੀਦਿਆਣਿਆ
ਦਰਉਨ੍ਹਾਂਤੇਨੇਹਿਤ੍ਰੀਜੇਲਕੀਦ੍ਵਸਾਜ੍ਹਾ
ਤੇਉਸਤੇਸੋਭਤਾਸਾਰੀਤਾਜੋਪੀਕੇਆਸਤੇਤੇ

ਪ੍ਰੀਤਕਰ ਆਸਾ ਭੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਦੇ ਦੇਖਣੇ ਨਾਹੀ ਪ
ਛਾਨਾ ਜਾ ਪਤ੍ਰਆ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਪਤ੍ਰਆ ਉਸੇ ਸਮੇਂ
ਦੇਖੇ ਉਦਾਸੀਆ ਨਾਥ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਸਰਾਭਾਤੁ
ਦ੍ਰਿਸਟ ਕੇ ਸੇ ਕੈਸੇ ਸੂਰਧੀਰ ਕੇ ਆਗਿਆ ਸੋ
ਸੂਰਮੇਂ ਸੂਰਮੇਂ ਸੂਰਮੇਂ ਉਰਧਾਤ ਤਹੂ ਦੇਖਿਆ
ਉਦੀਤੇ ਜੋ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਧੀਰਜ ਕਰਕੇ ਸਾਰੇ ਉਤੇ ਆ
ਦੂਰੋਂ ਉਨਿ ਪਨ੍ਹ ਧਾਰੇ ਜੇ ਰਸੋ ਉਪਾਸਨ
ਤੇ ਜਿਸਨੇ ਭੀ ਆਸਾ ਪਿਤਾ ਮਾਂ ਲੈ ਕਰ ਨਾਲ ਰ
ਜਾਦਵਰਥ ਲੇ ਕਰ ਮੈਨਾ ਅਗਾ ਕਸਕੇ ਜਿਸਤੂ
ਆਸੀਆਂ ਕੈਦੀਆਂ ਜੋ ਜਿਤ ਕੇ ਪਾਰ ਭਾਦਾਸ
ਤੇ ਪਾਨ ਆਂ ਦਾਸੀਆਂ ਸੇ ਉਸਧਾਹਾਂ ਦੇ ਨੂੰ ਦੇਸਾਂ
ਮੈਨੂੰ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਭੀਲ ਲੋਕ ਮਸਾ ਜਾਦੇ ਮਰੀ
ਆਸਧੀਰ ਛਲ ਟਕਾਲੇ ਗਏ ਫੇਰ ਜੇਠੇ
ਸਾਨੂੰ ਧਿਪ ਦਾਪੇ ਦੇਸੀ ਉਥੇ ਗੋਸੁ ਦਰਸਨ
ਚਕ੍ਰ ਭੇਜ ਕਰ ਸਾਤੀ ਸਗਾ ਏਤਾ ਕਰਦੇਸੀ
ਜਦਾਗਾਂ ਭ੍ਰਾਤਾ ਵਿਚ ਕਰਨਾ ਦਸੂਰ ਸੇਸੇ
ਨੂੰ ਸਸਤ੍ਰ ਚਲਾਉ ਦੇਸੇ ਮੇਰੇ ਦਾ ਸਤੇ ਤਦਾ ਕ੍ਰਿਸਨ
ਦੇਵਦਾ ਗੇ ਖੇੜ੍ਹੇ ਕਰਮੈ ਨੂੰ ਚਲਾ ਲੈਦੇ ਸੀ

ਔਰ ਪੀਰਜਾਂ ਦਿ ਦੇਸ ਨ ਆਰਜਾ, ਦੇਸ ਚਸੂਰ ਧੀਰ
ਮੋਏ ਤੇ ਦੇਰ ਨ ਜੇ ਧਜੂ ਪਰਗਾਇਆਂ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਰ
ਦਾਸਾਂ ਰਖੁ ਸਲਦੀ ਜਲਦੀ ਰਲਾਉ ਤਧਰਹਾ
ਦੋਆ ਸਾਧ ਸੈ ਨੁ ਆਪ ਨ ਭੁਕੁਜਾਨ ਕੇ ਔਰ ਧਾਲ
[illegible]ਕੇ ਕ੍ਰਿਪਨ ਗੋਸੀ ਕ੍ਰਿਹਰੇ ਤੇਗਜਾ, ਉਨਾਂ
[illegible] ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਚੜ੍ਹੇ ਚੜ੍ਹੇ ਪਤਾ ਪੀਗ ਜਆਂ
ਸਾਮਨੇ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਧਰਾ ਦੇ ਚੋ ਜੈਤ ਕੇ ਲੇਆ
ਇਆ ਫੇਰ ਜਦ ਦੂਰਧਾਸਾ ਕੇ ਹਦਾਂ ਕਾ ਭੋਜ
ਨ ਕੀਆ, ਤਬੀਕ ਸਾਪੀਗਤ ਨੂੰ ਤੇਨ੍ਹ ਖਾਨ ਸਾਨੂੰ
ਪਾਸਰਾਆ ਸਾਪਦੇ ਨੇਰੀ ਮਨਸਾਕਰ ਕੇ ਉਸਸਮੇ
ਕ੍ਰਿਸਨ ਦੇ ਭਬੁਜਾਨ ਕੇ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਧਨ ਦਿਤਆ
ਦੇ ਔਰ ਦੇ ਕਤਿਨ ਕਾਸਾਗਕ ਸਾਗਕ ਪਾਕੇ
ਦੈਸੌਕਾ ਤ੍ਰਿਪਤ ਕਰ ਦੇਤ ਦੁਰਧਾਸਾ ਸੋਸਾਪ ਕੇ
ਚਟਲੇ ਆਸੀਰਧਾਤ ਔਰ ਦੇਦਾ ਦੀਆ ਦੇਰਥਾ
ਤਾਚੇ ਤੇਸਾਉ ਦੇ ਸਾਰੇ, ਤਾਛਾਤੀ ਫਟਦੀ
ਹੈ ਤੇਗਜਾ, ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਨਾਲ ਗਕੇ ਸਧਾਲ ਦ੍ਰਿਰ
ਭੇਜਾ ਧਾਰਾ ਇਕਸੇ ਜਾਉ ਤੇ ਆ ਕਠੇ ਸੋਂ ਕਗ,,
ਇਤਨਾ ਆਦਰ ਸੋਗ ਕਰ ਦੇਸੀ ਜੋ ਸੈ ਕੁਛ ਕ
ਰਾਸਿ ਕਰਦਾ ਸੁਹ ਸਾਤੀ ਰਿਛ ਆ ਔਰਜਾ,

ਮਾਨਾਕ੍ਰਿਸਨਜੀਤਿਸਥੀਨਾਕੋਨਕਰੇਗਾਕਿਸ
ਦੇਵਤੇਮੇਆਸੀਪਸੰਤਿਕਰਾਂਗੇ ਤੇਰਾਗ੍ਹਨੜ
ਧਾਕ੍ਰਿਸਨਦੇਧਿਆਂਨਭਗਤਕਰਾਕੇਦੂਆਰ
ਕਾਕੋਜਾਏ ਤਬਉਨਾਦੇਖਿਆਜੋਪਾਰਦ੍ਵਧ
ਹੁਤਪਕਦ੍ਵਾਨੌਜਾਏਗਾ, ਕਿਸੇਪਾਂਸੋਮਾਰ
ਨਦ੍ਵਾਏਨਾਹੀਆਤੋਪਿਛੇਉਪਦ੍ਰਵਧਹੁਤ
ਕਰਨਗੇ ਸ੍ਰੀਸਦ੍ਵਾਸਤੇਏਨਾਨੂੰਮਾਰਦੇਨਾਜੇ
ਗਏਤੋਂ ਆਪਨੇਰਾਥੇਮਾਰਨਾਆਪਰਸਮਸਮਸ੍ਹ
ਕੇਦੂਰਧਾਮਸੇਮਾਪਦੂਦ੍ਵਾਏਆ ਸ੍ਰਿਪੀ
ਜੋਕ੍ਰੋਧਪਾਰਦ੍ਵਾਆਪਸਮੇਲਤੂਕਰਮਜਗ
ਦੇ ਸ੍ਰੀਸਤਰਾਂਸਮੁਦ੍ਰਦੇਜੀਦ੍ਵਛੇਟਾਂਨ੍ਹਧ
ਰ੍ਹੈਖਾਜਾਵੇਗਾ, ਏਹਕਰਕੇ ਤੇਤਾਜਨਾਂਏਲੂਕ
ਹੋਨਲਗੇਜੈਤੂੰਕਿਸੀਤਰਾਕਾਸੋਕਨਾਰੀਕ
ਗਾ। ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਕੋਆਰਧਾਲਕਾਕੇਆਰ
ਧਨਪਦਾਰਥਕੋਰਸਤਨਾਪੂਰਲੇਜਾਂਹੂ
ਐਸੇਐਸੇਗਿਆਨਦੇਸਕੇਆਪਆੲਏਪਜਾ,
ਹੋਜਾਏ ਤੇਰੇਗਾਜਨਾਂਹੂਮਾਂਵੈਜੀਦ੍ਵਹੂਦ੍ਵਾਰੂ
ਛਕੀਆਗੀ। ਸ੍ਰੀਤਨੀਰਖਾਕਰਕਾਆਰਜਨ

ਚਾਰੁ ਤਾ ਧਿਰਲਾਪ ਕਰਕੇ ਰੌਨੇ ਲਗਾ ਤਬਰਾ
ਜਾ ਜੁਧਿਸਟਰ ਭੀਮਸੈਨ ਨਕੁਲ ਸਹਦੇਵ ਸ
ਬੀ ਚਤ੍ਰੇ ਸਬ ਰਸੋਈਨੇ ਲਗੇ ਔਰ ਕਹਨ ਲ
ਗੇ ਆਜ ਜੀ ਕਰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਔਰ ਰਾਜ
ਪਾਟ ਸਾਰੋ ਬੀਸਰ ਗਿਆ ਹੈ ਦੁਰਜੋਧਨ ਨੂੰ ਦੇ ਬੈਠਾ ਹਾਂ
ਬਨਵਾਸੀ ਹੋਕਾ ਜਾਪੀ ਛੇਤਕੇ ਗਜਰੇ ਕਰ
ਆਪ ਚੜ੍ਹੀ ਏ ਕਿਦਾ ਰਹੈ ਜਾ ਕਰਗੇ ਹੈ ਮਾਰਚ;
ਮੇਰੀ ਸੀ ਤਾਂ ਮਾਨ ਦੇਵੀ ਸੈਨਾ ਵੀ ਤਾ ਕਰਣ ਜ਼ਾ ਜੁ
ਧੀ ਸਟਰ ਕਾਪੀ ਜਾ ਭਾਈਆ ਸੇ ਅਨਕੀਤਾ ਜੋ
ਬਨ ਤਲੇ ਮੇਖ ਪਰ ਪਟਹੀ ਜੋ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਥੋ
ਕ੍ਰੋ ਕਹੇ ਤਲੇ ਰਹੇ ਤਪ ਕ੍ਰਿਤੇ ਔਰ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਆ
ਦਸ ਪਾਈ ਸਤੀ ਕਿਉਂ ਹੈ ਤਨ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਜੋ
ਕ੍ਰਿਸਨ ਜਾਨ ਗੇ ਜਾ ਤਾ ਔਰ ਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਕ੍ਰਿਸ
ਨੇ ਸ, ਕਰਗਏ ਆ ਆਪ ਨਾਮ ਸੀਰ ਤਾ ਮਾਰਹੀ
ਆ ਔਰ ਰਾਜਾ ਜੁਧਿਸਟਰ ਦੇ ਪੈਰ ਤਾ ਭੁਲਾ
ਕੇ ਜਾ ਰਦੇਪਰ ਪੀਛਤ ਨੂੰ ਪਕਲਾ ਦਿਤਾ
ਔਰ ਆਈ ਦ੍ਰੋਪਦੀ ਔਰ ਆਛੂ ਗਾਕਾਰ ਜਪ
ਜਾਨਾ ਤੇ ਕੇਰੇ ਦਿਤਾ ਜੋ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ

ਰਚਰਹਿਆਸੀ ਜਿਨਦੇਨੈਨਰੋਗਜਣਦੇਰੋਗਜਾ
ਸੋਧਿਸਰਸਾਰਣਾਨੇ ਭੁਗਿਆਨੇਨਨਕੁਲਸਾਗਰੇਦ
ਭੁਣੀ ਸੋਗਦੇਧਤੀਨੇ ਉਨੀਦੇ ਇੰਸਨ੍ਰੀਸੀਤ
ਨਕੇਸਘੋਗਾਨੇ ਸਤਿਧਸਦੇ ਉਤਾਰਕੇਧਾਰ
ਸਹੂੰਆਤੇਜਾਰਚਕਾਨੂੰਦੇਦੇਤੇਸਈਕਾਈਕਚਾਰ
ਗਉਪਰਲੈਕੇਤੇਧਨਨੂੰਚਸੇਗਏ ਕੋਈਦੇਨ
ਤਪਸਾਕਰਕੇਸਜਾਅਸ੍ਰਿਦਰਕਾਧਾਨਬਿਦੇ
ਸੇਪਰਕੇਹਿਆਚਲਸੇਚਲੋਅਤੇਆਪਨਾਆਹਿ
ਗਤੁਜਾਸਾਕੇ ਗਗੈਚਗਨੇਸੇਜਾਮਿਲੇ ਉਪਰ
ਸਘਿਦਰਜੀਪਭਾਸਦੇਰੋਸੋਕਾਕਰ ਆਪਨਾਸ
ਸੇਰਤੁਜਾਗਾਦੇਤਾਸੇਧਸਪੀਛਹੁ ਤਪਸਾਕ
ਰਾਜਕਰਕੇ ਪਜੋਕਸੁਖਦੇਣਾਲਗਾਹਿਦੇਆ
ਗਆਪਨਾਗਾਜਾ ਸਘਿਗਦੀਪੈਰੀਨਾਲਕੀ
ਤਾਸਾਰਸੁਤਧਾਗਅਨਨੂੰ ਗੁਰੂਧਨਾਕੇਤੁ
ਨਦੇਈਆਨ੍ਹੇਸੇਪਧਾਗਸ ਕੀਤਾਸੋਰਕਲ
ਪੁਗਨੂੰ ਦੇਗਾਦੇਤਾ ਇਤਨੀਕਥਾਸੁਨਕਰ
ਸੈਨਕਾਦਕਰਿਖੀਸਰੇਨੇਪੂਛਾਗਤ੍ਰਾਪੀਛਹੁ
ਤਾਕੇਸਦਾਸਤੇਕਲੀਕੋਈਰਦੀਆਸੂਤਜੀ

ਸੂਰਜ ਜੋ ਘੋਲੇ ਤੇ ਸਿਖੀਅਤੇ ਜਦ ਰਾਜਾ ਪਰੀਛਤਸ
ਧਰਾ ਜੋ ਜਿਤਕੇ ਆਪਣੇ ਆਧੀਨ ਕਰ ਲਏ ਤਬ ਕਿ
ਧਰਮ ਲਗਾ ਜੁਧਿਸਟਰ ਜੀ ਕੇ ਰਾਜ ਤਕ ਤਾ ਦੂਜਾ
ਪੁਰਸੀ ਤੁਹੁ ਆਇਆ ਤੋ ਕਲਿਜੁਗ ਸੋ ਕਲਜੁਗ
ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਨਾ ਰਹਣ ਦੇਹੁ ਸੋ ਦੇਖੀਏ
ਕੇ ਤੇ ਸਾਡੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਆਇਆ ਤਾ ਨ ਜੋ ਸੋ ਕਲ
ਜੁਗ ਦੇ ਦੇਖਣੇ ਵਾਸਤੇ ਚਲੇ ਜੋ ਸਗੋ ਦੇਸ ਜਾ ਵਿਚ ਜਾ
ਣ ਉਥੋ ਜੋ ਲੋਕੀ ਆਪਣੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਵਿਚ ਲ
ਗੇ ਹੋਏ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਅਉਰ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ
ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰਦੇ ਹਨ ਸੋ ਅਜੇ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਪ੍ਰਵੇਸ
ਨਹੀ ਸੀ ਕੀਤਾ ਸੋ ਰਾਜਾ ਪਰੀਛਤ ਸਭ ਕੋ ਇਹੀ
ਸਿਖਿਆ ਦੇਂਦਾ ਸਾ ਦੇਸੀ ਜੋ ਈਸੀ ਤਰਾ ਆਪਣੇ ਕਰਮ
ਧਰਮ ਵਿਚ ਰਹਣਾ ਅਉਰ ਜਿਸ ਦੇਸ ਵਿਚ ਰਾਜਾ
ਪਰੀਛਤ ਪਹੁਚਦੇ ਸਨ ਓਸ ਦੇ ਰਾਜਾ ਆਗੇ ਹੋ ਕੇ
ਹਾਲ ਕਰ ਆਣ ਮਿਲਦੇ ਸੀ ਅਉਰ ਤਖਤ ਜੋਤੁ ਕੇ ਕਰਦੇ
ਸੀ ਅਸੀ ਰਾਜਾ ਜੁਧਿਸਟਰ ਦੇ ਹੋ ਆਪਕੇ ਆਧੀਨ
ਹਾਂ ਓਹ ਸਭਨਾ ਕੇ ਰਾਜਾ ਸਭ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ
ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਧਨ ਰਾਸੀ ਦੇਂਦਾ ਏਸੇ ਤਰਾ ਫਿਰਦਿਆ

ਨਿਗਾਦੇਆ ਰਾਜਾ ਪੀਛਤ ਕੁਰਖੇਤ੍ਰ ਮੈ ਆਇਆ
ਉਥੇ ਕਲਾ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਇਕ ਸ੍ਵੇਛ ਰੇਹੇ ਨੇ ਹੁਥ
ਲੀ ਜੋ ਸੀ ਗਊ ਔਰ ਇਕ ਪੈਰ ਜੋ ਸੀ ਸਦੇ ਤੀਨ ਪੈਰ
ਟੁਟੇ ਹੋਏ ਤੇ ਇਕ ਪੈਰ ਖਲੋਤਾ ਹੋਇਆ ਸਾਰੇ ਨੇ
ਆਪਸ ਮੈ ਰੋ ਰੋ ਕੇ ਗਲਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਇਹੇ ਗਲ
ਗਊ ਤੇ ਬੈਲ ਕਰਦੇ ਪਏ ਰਾਜਾ ਇਕ ਸ੍ਵੇਛ ਦੇ ਓਲੇ
ਖਲੋ ਕੇ ਉਨਾ ਦੀਆ ਗਲਾ ਲਗਾ ਸੁਨਨ ਗਲ
ਸੁਨ ਦੇਆ ਸੁਹਿਰਦਿਆ ਕੀ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਕ
ਸੂਦ੍ਰ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਰਾਜਿਆ ਦਾ ਰੂਪ ਮੜੇ ਦਾ ਡੰਡਾ
ਚਲਾਂਦਿਆ ਹੋਇਆ ਉਸ ਗਊ ਤੇ ਬੈਲ ਦੇ ਤਰ
ਨ ਚਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ॥ ੧੫ ॥

(ਸੋਲਵਾ ਅਧਿਆਇ)

ਧਰਮ ਰੂਪੀ ਬੈਲ ਗਾਇ ਰੂਪੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕੀ ਬਾਤ
ਚੀਤ ਕਰਨਾ ਔਰ ਰਾਜਾ ਪੀਛਤ ਕਾ ਸ੍ਵੇਛ ਕਉ
ਦੇਸ ਨਿਕਾਲਾ ॥ ॥ ਸੂਤ ਜੀ ਕਹਤੇ
ਹੈਂ ਹੇ ਰਿਖੀਸਰੋ ਉਸ ਬੈਲ ਰੂਪੀ ਧਰਮ ਨੇ ਗਾਇ
ਰੂਪ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸੇ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਦੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇ
ਆ ਹੈ ॥ ਜੋ ਤੂੰ ਰੋਂਦੀ ਹੈਂ ਜੇ ਕਰ ਮੇਰੇ ਤੀਨ ਪੈਰ ਟੁਟ ਗਏ

ਸੋਰੋਗੀਹੋਆ॥ ਤਾਇਸਕਾਏਹਕਾਰਣੁਹੈ ਜੋਕਾਲੇ
ਪੁਰਖੋਸੇ ਲੋਕੋਨੇ ਆਪਣਾਕਰਮਧਰਮ ਛੋਡਦਿਤਾ
ਅਉਰ ਸੁਭਕਰਮਕਰਣਾਛੋਡਦਿਤਾ ਔਏਹਰਾਜੁ
ਰੋਗਜੋਲੜਕੀਓਸਣਗਾਦੇਈਹੈ ਜੋਬੇਧ
ਉਤਪਨਮਿਲੇ ਇਸਲੋਭੁਸੇ ਲੜਕੀਨੂੰਗਛੀ
ਤਸਪਾਲਦੇਣ॥ ਔਰਪ੍ਰਤਿਨਾਸੋਣਨਾਕਰੇ
ਜੋਸਾਹਬੁਹੋਤੇਕੇਧਾਪਣਾ ਲਤ੍ਰਗਾੜੁ ਕਰੇਗਾ
ਔਰਬ੍ਰਾਹਮਣਲੇਕਰ ਬੇਦਪੜਿਨਤੇ ਆਲਸਕਰਦੇ
ਨ ਸੁਣਦੇਬੇਦੋਂ ਔਰਪੁਰਾਣੋਂਦੀਕਥਾਕਰਦੇਣ
ਛਤ੍ਰੀਆਂਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂਤੇਗਊਆਂਦੀਰਛਿਆਕਰ
ਨੀਛੋਡਦਿਤੀ ਇਸਦਾਸਤੇਤੂੰਰੋਗੀਤੇਪਾਕ੍ਰਿਸ
ਦੇਦਤੇਰੇਪਾਸ ਚੋਰੀਦੇਕੇਚਲੇਗਏ ਪਾਪਗਸੀ
ਗਜੇਤੇਰੇਉਤੇਹੋਏਰਹਣ ਤਦਤੂੰਰੋਗੀਤੇਆਪਹੋਏ
ਨਦਾਗਾਲਤਾਕਰ ਇਸਸੁਣਕੇਰੋਗੀਉਚੋਲੀਤੂੰ
ਜਾਣਧਰਨਕੇਮੈਨੂੰਕੀਪੁਛਤਾਹੈ ਜਿਸਕਾਰਣਤੇਰੇ
ਤੇਰੋਗ ਉਪਰ ਪਾਪਾਕਾ ਦਾਈਆਕਰਾ ਦੁਣਾ
ਏਹਨਕੇਦੱਲ ਇਕਸਤਕਾਰਣਜਾਤੀ॥ ਇਸਕਰਕੇ
ਮੇਤੀਰੋਗੀਆਂ ਔਰਧਰਤੀਰੇਨਾਸੇਗ ਇਸਕਰਕੇਹੈ

ਜੋਕ੍ਰਿਸਾ ਦੇਵਸੋਰੇਤੇ ਥੈਕ੍ਰਿਤ ਕੇ ਚਲੇ ਸਦੇ ਹੈਨ ਜਦ
ਉਨਾ ਦੇ ਢਰਸ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਲਗਾ ਦੇਸ ਨਤ ਦਸੈ ਥਦੁ
ਤਆਂ ਗੈਰ ਤੂੰ ਦੀਆਂ ਤੇਰੇ ਜੋ ਛਤੀ ਗੁਣ ਹੁ ਉਨਾਂ ਦੇ ਰ
ਹੈਨ ਸੋ ਤੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੀ ਹਾਂ ਸੋ ਤੂੰ ਸੁਣ ਪਹਲੇ ਤਾਂ ਦੇ
ਹੈ ਜੋ ਸਚ ਬੋਲਣਾ ੨ ਦੂਜਾ ਆਚਾਰ ਸੋਰਣਾ ੩
ਤੀਰਦੇ ਸੋ ਦਯਾ ਰਖਣੀ ੪ ਸੁਗੰਧ ਦੇ ਸੋ ਧੀਰਜ ਰਖਣਾ ੫
ਛਿਮਾ ਕਰਣੀ ੬ ਸੋਆਰੀਆ ਦੇ ਆਤੇ ਦੇਰ ਕੁਰਾਨਾ ੭
ਜੋ ਕੁਛ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇਵੈ ਉਸ ਪਰ ਸੰਤੋਖ ਰਖਣਾ ੮
ਹਸਿ ਕਿਸੀ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਬੋਲਣਾ ੯ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਸ
ਰਖਣਾਂ ੧੦ ਸਚ ਛੇ ਟੈਸੋ ਚਤ੍ਰੋ ਕੋ ਏਕ ਸਾਰਜਾ ਹੁਕੇ
ਕਿਸੀ ਕਾ ਨਿਰਾਦਰ ਨ ਹੀ ਕਰਣਾ ੧੧ ਕਿਸੀ ਦੇ ਦੂਰ ਥ
ਰ ਨ ਬੋਲਣ ਕਾ ਲਗ ਮਾਨ ਹੀ ਕਰਣਾ ੧੨ ਕਿਸੀ
ਕੈਸੇ ਕੇ ਜਰਰੀ ਨਾਲ ਨਹੀ ਕਰਣਾ ੧੩ ਸੁਹੀਤ
ਦੀ ਚਾਤ ਕੇ ਪਾਰ ਰਖਣਾ ੧੪ ਆਪਣੀ ਚਾਤ ਕਰੀ
ਤਰੀ ਪੂਰੀ ਕਰਣੀ ੧੫ ਗਿਆਨ ਕੇ ਅਭਯਾਸ ਰਖਣਾ
੧੬ ਸਨੇਹੰ ਦੈਰਾਗ ਰਖਣਾ ੧੭ ਵਿਸਰੂਲਿ ਰੂਪ ਦੇ
ਸਤੂਤ ਸੋ ਨ ਨਹੀ ਕਰਣਾ ੧੮ ਧਨ ਪਾਕੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ
ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀ ਕਰਣਾ ੧੯ ਚਲ ਚਤੁਰਤਾ ਹੈ ਸੋ ਧਾਰਨੀ
ਰੇਨ ਹੀ ਕਰਣਾ ੨੦॥ ਸਭ ਸੇ ਮੇਲ ਰਖਣਾ ੨੧ ਸਚ
ਤਰਕੀ ਚੀਜ਼ ਖਾਕੇ ਜਾਣਨਾ ੨੨ ਦੂਸਰੇ ਕਾ ਦੁਖ ਦੇ

ਆਪਦੁਖੀਹੋਂਦਾ ॥੨੩॥ ਕਿਸੀਸੇਤਰਸਨਾਵਨੀ ੨੪
ਜੇਕੋਈ ਆਪਣਾ ਦੁਖ ਕਹੇ ਤਉ ਸਕਾ ਦੁਖ ਪੀਤ
ਨਾਲ ਸੁਣਨਾ ੨੫ ਭੂਤ ਭ੍ਰਾਂਦਿਖਾਤੁ ਔਰ ਵਰਤ
ਮਾਨਤੀ ਨੌਕਾਲ ਕੀ ਖਬਰ ਰਖਨੀ ੨੬ ਆਪਣੇ
ਮਨਕਾ ਹਾਲ ਕਿਸੀ ਕੋ ਨਹੀ ਕਹਣਾ ਸਮੁਝ ਕੇ ਸ
ਮਾਨਗੀ ਤ੍ਰੀਹ ਰਹਣਾ ੨੭॥ ਪਰਅਕੀਤ ਰਹਸੇ
ਮਨ ਕੋ ਨਹੀ ਫੇਰਨਾ ॥੨੮॥ ਪਰ ਔਰ ਧੇਦ
ਕੀ ਰਖਨਾ ਕਰਨੀ ੨੯ ਜੈਸਾ ਰਸੈ ਐਸੇ ਸਭ ਕਰਮ
ਕਰਨੇ ਜੈਸਾ ਜੈਸਾ ਕੋਈ ਚਲਾਭ ਲਾਕਰੈ ॥੩੦
ਆਖੀਆਂ ਵਿਚ ਸਰਮ ਰਖਨੀ ੩੧ ਕਿਸੀ ਜੀਵ ਕੋ
ਦੁਖ ਨਹੀ ਦੇਣਾ ੩੨ ਜੇ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਤੇਰੇ ਆਪਣਾ
ਅਰਥ ਕਹੇ ਤਉ ਸਕਾ ਅਰਥ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ॥੩੩
ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕਾ ਤਪ ਔਰ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ ਰਹਣਾ ੩੪
ਸਭ ਸੇ ਆਪ ਕੋ ਗਰੀਬ ਜਾਣ ਕੇ ਸਭ ਕੇ ਆਗੇ ਨੀਵਾਂ
ਤਾਰਖਣੀ ੩੫ ਮਨ ਵਿਚ ਕਿਸੀ ਧਿਰ ਦਾ ਲੋਭ
ਨਹੀ ਰਖਣਾ ॥੩੬॥ ਸਾਧੂ ਔਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਔਰ
ਮਹਾਤਮਾ ਕਾ ਆਦਰ ਕਰਕੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕਰਨਾ
ਸੋਹੈ ਚੈਲ ਰੂਪ ਪਰਮਾਣੋ ਹਛਤੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸ੍ਰਜੀ
ਵਿਚ ਮਨ ਫੇਰ ਕਛੂ ਨਿਕਾਮ ਨਹੀ ਸੀ ਹੋਰਗੁ
ਧਰਤ੍ਰਾਣ ਦੁਸੀ ਪਰਾ ਜੈਸ ਦੇਵ ਲੇਸੈ ਚੇਤ ਕਰਨੀ

ਅੇਰੀਛਾਤੀਫਟਦੀਹੈ॥ ਹੇਧੌਲਜਿਸਲਛਮੀਦੇ
ਵਾਸਤੇਦੇਵਤਿਆਂਔਰਮਨੁਖਾਂਨੇਕਿਤਨਾਜਤਨਕ
ਰਕੇਰਾਜਸੋਲਛਮੀ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਕੀ ਗਦਾਦੇਨਿਸੇਦ
ਹੋਤਾਜਾਤਾਰਹਤੀਹੈ ਹੇਧੌਲਜਦਦੇਤਾਧੀਤਕੇ
ਤੁਤੇਰੇਦੋਪੈਰਦੂਟਗਏਹੈ ਔਰਮੇਰੀਮੈਂਆਇਦੇਰਾ
ਜਨੇਕਿਅਪਰਾਧਸੇਦੁਖੀਹੋਈ ਤਦਾਕ੍ਰਿਸਨਦੇਵ
ਜਾਦਵਾਂਕੀਕੁਲਕਾਧੇਧਆਦਵਾਗਲੇਕੇਸੋਰ
ਔਰਤੇਰਾਦੁਖਦੂਰਕੀਤਾ ਆਪਨੀਕੀਰਤੀਸੇਸ
ਭੌਟ੍ਹਲਾਈ ਸੋਹੇਧੌਲਐਸੇਕ੍ਰਿਸਨਦੇਵਕੇ
ਧੈਕੁੰਠਜਾਨੇਸੇਕੋਨਾਦੁਖੀਹੋਵਹਾਂ ਏਸਧਰਮਕ
ਰਾਜੇਪੀੜਤਨੇਸੁਣੀਆ॥

{ਸਤਾਰਵਾਂਅਧਿਆਇ}

ਆਦ੍ਹਾ ਕਲਜੁਗਕਾ ਧੈਲਰੂਪੀਧਰਮਔਰ
ਰੂਪੀਪ੍ਰਿਥਵੀਕੇਪਾਸਕਲਜੁਗਤੇਰਾਜਾਪੀੜ
ਤ ਕਾਸੇਧਾਰਹੋਹੁੰ ਔਰ ਰਾਜੇਦਾਸਤੇਆਗ੍ਯਾ
ਦਾਸਨਾਕਲਜੁਗਕੇ ਰਾਜਾਪੀੜਤਨੇ॥
॥ ॥ ਸੂਤਜੀਧੋਲੇਹੇਸਿਖਸਿੰਘਤ
ਨੋਰੇਰਾਦਵਿਚ ਉਸੂਦ੍ਰਭੇਸਤੇਰਸੂ ਆਇਆ
ਤਾ ਜੋਕਾਭੇਸਧਰਿਆਹੋਇਆਧਰਤਸੈਨਾ

ਲਲੀਹੋਈ ਔਰ ਕਾਲੇਕਪੜੇਪਾਏਹੋਏ ਸੋਣਾ
ਹਥਵਿਚਲੀਤੋਹੋਇਆ ਗਊ ਔਰ ਬੈਲਦੇ
ਪਾਸਆਇਕੇ ਰਥਤੇ ਉਤਰਕਰ ਲਗਾਸੋਟੇਮਾ
ਰਨ ਉਸਨੂੰਦੇਖਕੇ ਤਿਨਦੋਨੋਂਸੇ ਡਰੇ ਜੋ ਗਊ
ਉਦੀਆਂਆਖੀਆਂਵਿਚੋਪਾਣੀਵਗਤੁਰਿਆ
ਔਰ ਬੈਲਦਾਗੋਹਾ ਔਰ ਮੂਤ੍ਰਨਿਕਲਗਯਾ
ਜਦੋਂਐਸਾ ਆਪਰਸਠਾ ਜੋਪ੍ਰੀਛਤਨੇਦੇਖਿਆ
ਤਬ ਧਾਇ ਨਿਕਾਲਕਰ ਲਗਾਆਖਣ ਔਰ ਕੋ
ਸੇਚੋਲ ਜੋ ਤੂੰਕੌਣ ਹੈਂ ਸਾਡੇਰਾਜਵਿਚਐਸੀ
ਪਰਜਾਨੂੰਦੁਖਦੇਖਲਾਣੇਵਾਲਾ ਰਾਜਾਕਾਪ
ਰਮਨਤੀ ਜੋਪਰਜਾਨੂੰਦੁਖਦੇਂਦਾ ਹੈ ਸੋਦੇਸਆਪਰਾਧ
ਨੂੰਛਡਦੇ ਨਹੀਤਾਂਤੈਨੂੰ ਹੁਣੇਪਾਇ ਹੁਸੇਮਾਰ
ਦਿਆਗਾ ਜਦੋਇਹਗਲ ਕਲਜੁਗਨੇਪੀਛਤ
ਦੀਸੁਣੀ ਤਾਂਰੂਪਰਾਪ ਖੜੋਗਯਾ ਤਾਂਰਾਜਾ
ਨੇਬੈਲਸੇਪੂਛਾ ਤੂਐਕੌਣ ਹੈ ਆਰਤੂਆਰਤੇਰੇ
ਜੇਪੈਰਕਿਸਨੇਤੋੜੇ ਹੈਨ ਮੈਨੇਆਪਣੇਰਾਜਮੇ
ਤੇਰੇਚਾਰਪਰਦੁਖੀਕਿਸੀਕੋ ਨਹੀਦੇਖਾ ਸੋ
ਹੇਬੈਲ ਮੈਂਆਪਤੇਰੇਦੁਖਕੋ ਦੂਰਕਰੂੰਗਾ

ਰਾਜਾ ਪੀਛਤ ਏਹ ਚਾਤੁ ਚੌਦਸ ਮੇ ਕਰ ਰਕਾ ਢੋਰ ਗਾ
ਉਸੇ ਬੋਲਾ ਜੋ ਤੂੰ ਮਤ ਡਰੇ ਐਸੇ ਆਪ ਸਭ ਮਿਲਿ ਗਏ
ਪੀਛੇ ਕੋ ਦੇਵਤੇ ਦੇਨੇ ਵਾਲ ਐਸ ਧੜੂ ਹੂਆ ਸੋਰ ਜੋਕ
ਛਿਰੀ ਧਰਮ ਹੈ ਜੋ ਪਰਜਾ ਕੋ ਸੁਖੀ ਰਖਨਾ ਜਿਸ ਰ
ਜਾ ਕੇ ਦੇਸ ਮੈ ਪ੍ਰਜਾ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਰੀਹੈ ਉਸ ਕੋ ਨਾਰ
ਕ ਹੂਨਾ ਐਸੇ ਜਾ ਦੇਹਨ ਪਾਲੇ ਉਸ ਕਾ ਆਪ ਜਸ
ਤੂੰ ਦਾ ਹੈ ਛੂਜੇ ਆਰ ਖਲਾ ਉਸ ਰਾਜਾ ਕੀ ਪਰਜਾ
ਦੀ ਹੈ।। ਤੀਸ ਨੇ ਕੈਸੀ ਧਾਤ ਕਾ ਰਸਾਹਨ ਰੀ
ਹਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਕੇ ਚੈ ਖੇ ਪਰਲੇ ਕਾ ਬੈਰ ਡੂਤਾ ਹੈ
ਰਾਜਿਓ ਕਾ ਏਹ ਧਰਮ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਜਾ ਕਾ ਦੁਖ ਦੂਰ ਕ
ਰਾ ਔਰ ਛਿਤ੍ਰਾ ਧਰਮ ਰਾਜਾ ਕਰੈ ਤੌ ਰਾਜਾ ਕੋ ਕਿ
ਸੀ ਧਾਤ ਕਾ ਭੈ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਸੋ ਹੋਰ ਉਮੈ ਏ ਸਮੁ
ਝੋਕੇ ਆਰ ਦੇਤਾ ਹੂੰ ਜੋ ਏਹ ਧਰਤ ਜੀ ਦੇ ਕੇ ਦੂ
ਖ ਦੇਤਾ ਹੈ ਏਹ ਧਾਤ ਰਉਸੇ ਨਾਕਰ ਢੋਰ
ਚੌਦਸ ਸੇ ਪੂਛਾ ਤੇਰਾ ਪੈਰ ਕੈਸੇ ਤੋ ਤਰਾ ਹੈ ਰਾ
ਉਸ ਕੇ ਆਧੀਨ ਸਭ ਕਾ ਰੜ ਲੇ ਕਦਾਚਿਤ ਕ
ਛੀ ਦੇਵਤਾ ਭੀ ਦੁਖ ਦੇਵੈ ਤਾ ਉਸ ਕੋ ਭੀ ਆਗਸ ਕ
ਤਾ ਹੂੰ।। ਸੁਖ ਕੀ ਕਾਸ ਅਰਥ ਹੈ ਜੋ ਦੁਖ ਦੇਵੈ

ਵਿਰਸ੍ਹਤੇਰੀਧੈਲਰੁਪੀਧਰਮਨੇਆਪਣਾਸੀਰਸੁ
ਕਾਰਰਧੋਲਾ ਤੇਰਾੜਨ ਪਾਂਡਵੈਕੀਕਲਮੈਸਧ
ਧਰਮਾਤਮਾਨਹੁੰਦੇਆਏਹਨ ਉ ਨੇਕੇਰਾਜ
ਮੈਂਕਿਸੀਨੇਦੁਖਨਹੀਪਾਇਆ ਦੇਖੋਤੁਮਾਰੇ
ਦਾਦਾਆਜਨ ਧਰਮਾਤਮਾਹਸੇ ਭਕੁਨੈ
ਜਿਨਕੇਰਥਵਾਹੀਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇਵਥੇ ਆਪਕੇਭੀ
ਵਿਦਿਆਹੀਏ ਜੋਰਸੀ ਧੋਆਹਦੁਖੀ੮ਕੀ
ਖਧਰਰਖਿਆਕਰੈ। ਜੋਰਮੈਏਹਨਾਰੋਜਾ
ਨਤੇਜੋਮੈਨੁਕਿਸਨੇਦੁਖਾਏਤਾਂਮੈ। ਕਿਸਕਾਨ
ਮਲਉ ਤਿਸਕਾਲਮਲਉ ਉਸਕਾਆਪਸਿਰ
ਚਰਨੋਮੈਆਪਨੀਪ੍ਰਾਰਥਦਰਾਫਲਪਤ੍ਰਾਂਤੈਰ
ਤਾਂਹੀ। ਕਿਸੀਕੋਦੈਸਨਹੀਮੈਕੋਈ ਕਾਤਾਮੈ
ਜੋਦੁਖਜੋਰਸੁਖਪਾਏਸੋ ਰਕੀਏਛਾਸੋਸੋ
ਲਤਾਹੈ। ਸੋਸੁਰਖਲੋਰੋਕੀਚਾਤੁਮੈਪਰਸੇ
ਸ੍ਰਕਿਸੀਕਿਦੁਖਨਹੀਦੇਤਾ ਕੋਈਕਹਤਾਮੈ
ਕਿਦੁਖਸਤ੍ਰਸੇਹੋਤਾਹੈ ਸਿਹ। ਕਿਸੀਕੋਦੁਖਨਹੀ
ਦੇਤੇ ਏਸਲੀਏ ਸਤ੍ਰੁਚਹੁਨਾਭੀਆਪਨੇਆਪ
ਨਹੈ॥ ਜਬਅਨੁਸਾਸਤਾਕੇਪੋਟਮੈਹੋਤਾਹੈਤਬ
ਉਸਕਾ ਸਤ੍ਰੁਕੋਈਨਹੀਹੋਤਾ ਜਬਅਨੁ ਸਨਾ॥

ਸੈਕਰਮਕਰਾਵਣਾਹੋਤਾਹੈ॥ ਜੇਕੋਸੇਵੇਗਾਦੇਵੈਧ
ਕਰਮਸਤੂਪਸਾਵੈਲੇਤਾਹੈ। ਅਵੈਸਦ੍ਰਾਸਤੇਮੈਂਕੇ
ਸੀਕਾਨਾਮਾਨਹੀਪਤਲਸਕਤਾ ਜੋਕਿਸੀਕੇ
ਮਰੀਆਹੈਤੂਆਪਨੀਆਕਲਸੇਸਾਮਨਾਲੇ
ਵੇ ਜਯਪੀਛਨੁਤੇ ਐਸਾਗਮਾਨ ਪਰਮਗੁਪਤ
ਧੈਲਸੇਸੁਨਾ ਤਦਪਸੀਨੇ ਸਜੀਕੇਚਰਣੋਕਾ
ਧਿਆਨਕੀਆ ਅੰਤਰਕਰਨਕੀਸੁਧਤਾਈਸੇ
ਸਾਰਾਸਰੂਆ ਜੋਏਹਧੈਲਰੂਪੀਧਰਮਹੈ
ਸੋਹਰਿਰੂਪੀਪ੍ਰਿਥਵੀਸੋਰ ਸੁਦ੍ਰਰੂਪਕਲ
ਜੁਗਹੈਇਸੀਸੁਦ੍ਰਨੇਧਰਮਕੇਪੈਰਤੋੜੇ
ਪ੍ਰਿਥਵੀਕੇਦੁਖਦੀਆ ਇਸੀਵਾਸਤੇਧੈਲ
ਰੂਪੀਧਰਮਨੇਕਲਜੁਗਕੇਪਾਪੀਸਮਝਕੇ
ਉਸਕਾਨਾਮਨਹੀਲੀਤਾ ਧਰਲੇਧਰਮਕੇ
ਤੀਨਪੈਰਥੇਕਲਜੁਗਮੈਬਹੁਤਪਾਪਹੋਨਸੇ
ਕਲਜੁਗਮੈਤੀਨੋਪੈਰਧਰਮਕੇਟੂਟਗਏਕੇ
ਵਲਏਕ ਸਤਕਾਪੈਰਧਰਮਕਾਰਹਗਯਾ
ਹੈ ਉਸਕੋਭੀਇਹ ਕਲਜੁਗਤੋੜਾਚਾਹਤਾ
ਹੈ॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਭਾਗ ਕਲਪੀਛਤੇਸੋਰਠਾਓਸੋ

ਬੈਲਕੇ ਪੀਜਰੀਆ ਔਰ ਕੈਦ ਪਦਤੋ ਕੇਤਲ
ਦੇਖਿ ਕਾਲਕਾ ਕਲਜੁਗ ਕੇ ਆਗੇ ਲਗਾ
ਤਧਕ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਦੇਖਾ ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਾਕੇ
ਧੌਖੇ ਭੁਲਾਵਤੂਆ ਮੁਝੇ ਮਾਰ ਦੇਗਾ ਔਰ ਓਸੀ
ਸਮਾ ਧਰਤੀ ਜੋ ਦੇਖੀ ਸੋ ਜੁ ਪਕਰਿ ਕੈ ਫਿਰਾਦਿ
ਰਾਜਾ ਕਲਜੁਗ ਰਾਜਾ ਪੀਛੇ ਤਕੇ ਚਰਨੋ
ਮੈ ਗਿਰ ਪੜਾ ਔਰ ਬੀਨਤੀ ਕਰਨੇ ਲਗਾ
ਜੇ ਤਧ ਰਾਜਾ ਕੇ ਦੀਆ ਆਗਰੀ ਉਸਕੀ
ਅਧੀਨਤਾ ਦੇਖ ਕੇ ਛੋਡ ਦੀਆ ਔਰ ਕਹਾ
ਹੇ ਕਲਿਜੁਗ ਜਹਾਂ ਤਕ ਸਨਾਤਨ ਧਰਮ ਹੈ ਤੇਤੇ
ਤੂ ਕਦਾਚਿ ਹੈ। ਤਧਰਾ ਅਧਰਮੀਓਂ ਅਰ ਪਾ
ਪੀਓਂ ਕ੍ਰਿਸਰਾਜਾ ਕੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਰਹੇਗਾ ਉਸ
ਕਾ ਨਾਸ ਅਧਰਮੀ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਹੋਇਸ ਦੇਸ
ਤੇ ਭਾਰਤ ਖੰਡ ਵਿਚ ਤੂ ਨਾ ਰਹੋ ਜਹਾਂ ਤਕ ਸਨਾ
ਤਨ ਹੈ ਸਬੀ ਲੋਕ ਆਪੋ ਆਪਨੇ ਧਰਮਾਂ ਵਿ
ਚ ਕਾਇਮ ਹੈਂ। ਕੋਈ ਜਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕੋਈ
ਤਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਤਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਪਾ
ਠ ਕਰਕੇ ਗੁਜਾਰਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਕੋਈ ਯਗ ਕ
ਰਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਿਨ ਕੋ ਧ

ਤਮੋਦ੍ਰਿਕੈਈਤਗਕੇਸੁਖਦੇਤਾਹੈ॥ਜੋਰ
ਅੰਤਕੇਸਤ੍ਰੀਪਾਉਦੇਗਾ ਸੋਤੇਕਲਜੁਗਜਾਏ
ਤੇਰਤੇਗਾ ਤਾਸੀਪਾਪੁਕਰੇਗਾ ਤੇਹਿਰਨੇਸਪ
ਪੀਚਕ੍ਰਤੇਦੇਗੇ ਸੋਤ੍ਰੈਗਕਰਾਸੇਨਕੇ
ਚਲਾਜਾ ਨਗੇਤਤੇ ਨੂੰਸਾਰਨ੍ਹਾ ਲੇਗੇ ਤੇਢੇਰ
ਕਲਜੁਗਨੇਰਥ ਜੇਤ੍ਰੂ ਕੇਧੇਨਤੀਕਸੀਏਗ
ਜਨਆਪਧਰੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਿਨਾਏਕਰਨੇ
ਦ੍ਰਾਲੇਹੈ ਸੋਸੀਪਾਰਥਸਸੁਸੀਏਕੋਯਗਮਾ
ਜੀਨੇਚਾਰੇ ਜੁਗਧਨਾਏਹੈ ਨਾ ਸਤਜੁਗਤ੍ਰੇ
ਤਾਤੇਦੁਆਪੁਰਤੇਕਲਜੁਗ ਤਿਨੇ ਕਿਛੇਧਚ
ਨਾਈਹੈਸੋ ਓਤੀਨੇ ਆਪੇ ਆਪਨਾਗਜ
ਭੋਗਦੁਕੇਹੈ ਸੋਸੇ ਕਲਜੁਗਨੂੰ ਸੋਰਾਜ
ਭੋਗਨੇਕਾਸਮਾਂ ਆਯਆਹਿਆ ਹੈ॥ਸੋਤ
ਸੀਹੁਕਮਕਰਦੇਹੈ ਸਾਨ੍ਹੇਗਜਾਦਿਕ ਨਰਹੋ
ਸੋਸਤਦੀਪਤਕਆਪਦਾਰਾਜਹੈ ਸੋਕਿਧੇ
ਸੋਕਰਨਾਂ ਆਪਸੋਹੋਏ ਰਗਣ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾਹੈ
ਦੇਖਤੇਹੈ ਗੁਣ੍ਹੇਕੀਤਾਹੈ ਕਿਦਿਖਨਾਰਾਜ
ਸੈ ਜੇਸਤਜੁਗਾਦਿਕਾ ਏਕਜੁਗਧਾਧਕਰ

ਸ੍ਵਾਮੀ ਉਸਦੇ ਘਰਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਰੋਗ ਦੁਖਪਾ
ਵਦਾ ਸ੍ਵਾਮੀ ਔਰ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿਚ ਏਕ ਮਨੁਖ ਪਾਪ
ਕਰਤਾ ਸ੍ਵਾਮੀ ਉਸਦੇ ਘਰਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੀੜਰੋਗ
ਦੁਖਪਾਵਦਾ ਸ੍ਵਾਮੀ ਔਰ ਦੁਆਪੁਰ ਵਿਚ ਏਕ
ਮਨੁਖ ਦੇ ਪਾਪ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਪਰਵਾਰ ਰੋਗੀ ਕਸ਼ਟ
ਪਾਉਂਦਾ ਸ੍ਵਾਮੀ ਔਰ ਹੁਣ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਜੇਕ੍ਰ ਸਾ
ਖੜ੍ਹਿਆ ਅੰਗ ਨਾਲ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਉਸ ਦੇ ਅੰਗ
ਨੂੰ ਰੋਗ ਮਾਰੋਂਦਾ ਹੈ ਸਗਲਾ ਅੰਗ ਕਰੋਂਦਾ ਸਜੇਕਰ
ਖਧਾ ਅੰਗ ਕਰੋਂਦਾ ਪਰੰਤੂ ਜੋ ਗ੍ਰਾਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਜੋਉ ਨਗ੍ਰ ਰੋਗ ਸੇ ਜੋ ਕੋਈ ਪਾਪ ਕਰਨਾ ਚੇਤਦ
ਸ੍ਵਾਮੀ ਉਸਕੇ ਪਾਪ ਦਾ ਫਲ ਲਗਦਾ ਸ੍ਵਾਮੀ
ਸ੍ਵਾਮੀ ਕੀਤੇ ਔਰ ਹੁਣ ਕਲਜੁਗ ਮੇ ਪਾਪ ਕਰ
ਤਦੇਤਾਂ ਕੋਈ ਫਲ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਔਰ ਪੁੰਨ
ਸ੍ਵੇਤ ਦੇਤਾ ਉਸਦਾ ਫਲ ਮਿਲਤਾ ਹੈ ਸ੍ਵਾਮੀ
ਤਨ ਕੇ ਭੋਗ ਜਾਪੀ ਫਿਰ ਤਰੇ ਦਾ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਸ੍ਵਾਮੀ
ਸਾਧ ਰੋਗ ਕਲਜੁਗ ਕੇ ਧੋਲਾ ਹੈ ਰਾਜਾ ਸਮੇ ਤੇ ਵਿਚ
ਏਕ ਰੋਗ ਧਤੂਰਾ ਹੁੰਦੇ ਹੈ ਜੋ ਸਤਜੁਗ ਮੇਂ ਦਸ
ਹਜਾਰ ਬਰਸ ਤਪ ਕਰਨੇ ਸੇ ਅਰ ਰਖਸੇ ਦਾ
ਸੀ ਤ੍ਰੇਤਾ ਮੇ ਹਜਾਰ ਬਰਸ ਤਪ ਲੋਹ ਜਗਸਾਕਾ

ਨੇਸੇ ਮੇਲਣਦਾਸੀ ਜੋਦੂਜਾਪ੍ਰਸੰਸੋਧਰਮਤਪ
ਜਪਦਾਨਕਰਣੇਸੇ ਜੋਮੇਲਣਦਾਸੀਸੋਤੂਹੁਕਲ
ਜੁਗਮੇਏਕਨਿਮਖਮਾਤ੍ਰਸਚੇਮਨਨਾਲਇਕ
ਗੁਰੂਕਾ ਉਸਮਾਮਾਸਮੁਦਾਗਕਾ ਧਯਾਨਕਰੇਸੋ
ਉਸਕੀਕਿਛਾਸੂਨੇ ਉਸਨੂਖਯਾਨੇਕਰਜਨਮੇਕੇ
ਪਾਪਸੇਛੂਟਕਰਸੁਕ੍ਰਪਦਵੀਕੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋਗ
ਇਹਧਾਰਤਾਸੂਨਕੇਰਾਜਾਪੀਛਤਧਰੂਤਪ੍ਰਸੰਨ
ਭੁਆ ਤਬਕਲਜੁਗਬੋਲਾਹੇਪ੍ਰਿਥਵੀਨਾਥਮੇਨੂੰ
ਜੀਆਦਾਨਬਖਸੀਏ ਜਿਥੇਕਹੋ ਉਥੇਹੀਜਾਰਹੂੰ
ਆਪਕੀਆਗਿਆਸੇ ਰਾਜਾਕੂੰਹਨੂੰਗਾ ਕਲਜੁਗ
ਨੇਐਸੀਬਿਸਤਾਸੇਕਹਾਤਬਰਾਜਾਨੇਦੀਨਜਾ
ਨਕੇ ਆਪ ਨਾਪਸਅਦਿਚਾਇਆਜੋਸਰਨਆਏਕੇ
ਕੋਈਨਾਮਾਰਤਾ ਤਬਕਲਜੁਗਕੇਬੋਲੇਹੇਕ
ਲਜੁਗਤੂੰਉਥੇ ਜਾ ਕਰਰਹੁ ਜਿਥੇਧਰਤਜੂ
ਆਖੇਲਤੇਹੋਵੈਂਆਰਜਿਥੇਮਦੂਆਪੀਤੇਹੋਵੈਂ
ਜਿਥੇਧੇਸਵਾਕਰਤੇਆਹੋਵੈਂਆਰਜਿਥੇਜੀ
ਵਹਿੰਸਾਹੋਵੈ ਸੋਏਹਕਲਜੁਗਬੋਲਾਹੇਪ੍ਰਿ
ਥਵੀਨਾਥਆਪਕਾਕਹਨਾਸੇਪ੍ਰਮਾਣਕੀਆ

ਔਰ ਉਬੇਗੀਰਤੂੰਗਾ ਪਰ ਆਪਕੋ ਵੀ ਐਸੀ ਜਗ
ਨਹੀਯਤਾਈ ਜਾਕੁਛ ਸੁਖਐ ਲਤਾ ਤਬ ਪ੍ਰਿਛਤ
ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਤਾਈ ਸੇ ਕਹਾ ਤੇ ਕਾਲਿਜੁਗ ਜਾਨਾ ਸੁਮ
ਮਨੁਖ ਕਾਆ ਔਰ ਸੁਣਗਾ ਤੋ ਵੀ ਉਸ ਐਸੇ ਕੁਛ ਦਾ
ਨਨ ਕਰੈ ਉਥੇ ਭੀ ਜਾਕਾ ਮਤੇ ਸਿਦਾਈ ਇਹ ਪਾਂਚੋ ਜ
ਗਕੇ ਕੀਤੇ ਤੋ ਗਬੇ ਪਦੇਸ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਐਤੇ ਨੂ ਜਾਨ ਸੋਮ
ਗਦੇਂਗਾ ਇਹ ਯਾਤਰਾ ਜਾਕੀ ਕਲਜੁਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਾ
ਸ੍ਵਿਦਾਹੂਆ ਔਰ ਉਨ ਪਾਂਚੋ ਜਗਾਂ ਐਸੇ ਕੀਤੇ ਤੋਂ ਗ
ਬੇ ਪਦੇਸ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਐਤੇ ਨੂ ਜਾਨ ਸੋਮਾ ਗਦੇਂ ਵਾ
ਗਾ ਇਹ ਯਾਤ੍ਰਾ ਜਾਕੀ ਕਲਜੁਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਰ ਗਯਿ
ਦਾਹੂਆ ਔਰ ਉਨ ਪਾਂਚੋ ਜਗਾਂ ਮੈ ਜਾ ਕਰ ਪਦੇਸ
ਕੀਆ ਸੁਤਜੀ ਬੋਲੇ ਤੇ ਰਿਖੀਓ ਜੋ ਕੋਈ ਆਪਨਾ
ਭਲਾ ਚਾਹੇ ਇਨ ਪਾਂਚੋ ਥਾਂ ਤੋ ਸੋ ਕੇਨਾ ਕਰੈ ਜਬ
ਕਲਜੁਗ ਚਲਾ ਗਯਾ ਤਬ ਪ੍ਰਿਛਤ ਨੇ ਉਨ ਸੈ ਕਨੂ
ਤੀ ਨੇ ਪਾਂਦ੍ਯਾ ਪਨੇ ਵਸ ਐਸੇ ਹੋ ਕੀਏ ਔਰ ਸੈਉ
ਦੇਵੀ ਗਜ ਦੀਆ ਔਰ ਆਪਨੇ ਆਪਨੇ ਆਸਯਾਂ ਕੋ
ਗਏ ਪ੍ਰਿਛਤ ਗਸਤਨਾਪੁਰ ਆਨ ਰਾਜ ਗਦੀ ਪਰ
ਬੈਠ ਸਨ ਐਂਦ ਤੋ ਗਾਨ ਦਾਦੀਆ ਜੋ ਕੋਈ ਜੀ
ਦੁਨਿਆ ਕਰੈ ਔਰ ਮਦੁ ਪਾਨ ਪੀਦੈ ਔਰ ਜੂਆ

ਸਮੇਲੇ ਔਰ ਖੇਸਤ੍ਰ ਗਮਨ ਨਾ ਕਰੈ ਔਰ ਗੜ੍ਹੇ ਸਕੇ
ਪਾਸ ਦਾਸ ਬੈਠੈ ਦੈਪ ਸਾ ਮੈਲ ਗਾਵੈ ਜੋ ਸ੍ਰੇਹ
ਧਾਤੁ ਕੈ ਸਾਰ ਕਰੈ ਗਾਉ ਸਕਾ ਅਪਨਾ ਭੂਰ ਕੇ ਦੈਤ
ਦੈਵੈਗੇ ਸੋ ਪੀਛਤ ਕੇਤੁ ਗਸੇ ਲੋਗੋ ਨੇ ਅਪਗਸ ਕਰਨਾ
ਔਰ ਪਾਪ ਕਰਨੇ ਛਿਤੁ ਦੀਆ ਸੋ ਪੀਛਤ ਪਗਸ
ਕੇ ਦਪਾਤੂ ਏਜ ਕਰਤੇ ਸੋ ਔਰ ਪਨੀਓ ਦ੍ਰਕਾ
ਜੇਸ ਗਤਾਰਿਨਸੁ ਨੇ ਤੇ ਖੇਪ੍ਰਜਾ ਭੀ ਅਪਨੇ ਪਗਸੇਸੇ
ਸਾਰੈ ਦਖੀ॥

(ਅਧ੍ਯਾਇ ਅਠਾਰਵਾਂ)

ਪੀਛਤ ਕਾ ਸਿਕਾਰ ਖੇਲਨੇ ਜਾਨਾ ਔਰ ਪ੍ਰਪੀ
ਧੀਪਰ ਜੇ ਕਸੀ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਸਗਾਰੂ ਆਪਾ ਸਕਪ
ਸਿੰਗ ਰਿਖੀ ਪੀਸ੍ਰਾ ਦੇ ਗਲਾ ਦਿਤਾ ਪਾਏ ਨਾ ਔਰ ਸ੍ਰਿ
ਗੀ ਰਿਖੀ ਸ੍ਰਾਪ ਦੇ ਪ੍ਰਤਨੇ ਸੁਨਕੇ ਪੀਛਤ ਕੇ ਸ੍ਰਾਪ ਦੇਆ
॥ ॥ ਸੂਤ ਜੀ ਸੈਨਕਾਦਕ ਰਿਖੀਸ
ਰੋ ਸੇ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਕਿ ਜਬ ਤਕ ਪੀਛਤ ਨੇ ਪਗਸ ਕਾ
ਰਾਜ ਕੀਆ ਤਬ ਤਕ ਉਸ ਕੇ ਰਾਜ ਮੇ ਕਲਜੁਗ
ਨ ਰੀਆਇ ਆ ਸੋ ਹਿੰਦ ਕੀਟ ਕਰਾਜ ਕਰਤੇ ਥੇ
ਇਤਨੀ ਕਥਾ ਸੁਨਕ ਸੈਨਕਾਦਕ ਰਿਖੀਸ੍ਵ
ਰੇ ਸੂਤ ਜੀ ਸੇ ਕਹਾ ਆਪ ਪਗਸੇ ਸ੍ਰਗੀ ਕਥਾ ਸੇ

ਬੜ੍ਹੇ ਜੋਗਾਂਦੇ ਔਸਤੁ ਪੀਰਸ ਨਾਲੇ ਗੋਰੇ ਖਿਲਾ
ਤੇਹੈ ਤੁਆਰੇ ਸਤੁਸੈਰਾਸੇ ਨਾਮਾਗਜਨਾ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁ
ਹੂਆ ਕਰਾਰੇ ਤੁਆਪ ਕਹੈ ਕਿਤੁ ਅਲੇਗਾਸੈ ਖੀਲੁ
ਰੇਹੇ ਤੂਆਗਜਨਾਵੈਸੀ ਤੁਰਾ ਸੁਪਰ ਜਾਵੈਗਾ
ਸੋਨਿਸਰੇ ਜੋਗੇ ਜੋ ਸੁਖਤੁਆਰੇ ਸਤੁਸੈਰਾਸੇ ਪ੍ਰਾਪ
ਤਹੋਤ ਜੋ ਓਰਾ ਸੁਖ ਸੁਰਗਾ ਅਰੋ ਥੈ ਕ੍ਰਿਤ ਸੇਤ੍ਰੀ ਨਤ
ਸੋਲਤਾ ਜਿਸਤੁ ਰਾਗਜਾ ਪੀਛੋ ਤੇ ਸੋਤਨਤਾਰ
ਨਕੀਆ ਬਾਅਬੁ ਉਸਕਾ ਗਾਲ ਬਰਨਨ ਕੀਜੀ
ਏਸੂਤਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਜਬ ਰਾਜਾ ਪੀਛਾ ਤਾ ਬੇਪਆ
ਵਾਬਾ ਕੇ ਪਟੁਰੇ ਤਬ ਰਾਜਾ ਨੇ ਬਿਚਾਰ ਕੀਆ
ਕਿ ਜੀਵ੍ਰਿਤਿ ਸਾ ਕਮਨਾਪ ਸੋਆਨ ਕਾ ਸੋਗਾਰੇ
ਛੋਰ ਦੀਆ ਕੇਗ ਜੇ ਕਾਸੋ ਸਾਪਰ ਮਨੇ ਸੋਚਨ
ਮੈਸੈ ਕਾਰ ਖੇਲਤੇ ਹੋਏ ਸੀਖਿ ਜਾਏ ਸੇ ਅਨੇਕ ਰੇ
ਸੋਕੋ ਦੇਖਤੇ ਹੋਂ ਜੋਰਾਨ ਚਨੈ ਤੂ ਫਟੇ ਜਾਤਾ ਹੈ
ਉਸਸੇ ਅਹੋ ਸਾਦ ਸਨਾ ਸਾਰਨਾ ਚਾਹੀਐ
ਸਦਾ ਸੋ ਰਾਜਾ ਲੇਗਾ ਅਸੈਸਾ ਕਰਤੇ ਆਏ ਹੈਨ
ਸੋਰ ਬਾਤੁ ਬਿਚਾਰਤੇ ਹੀ ਰਾਜਾ ਸੋ ਦੇਕਾ ਏਨ ਰਾਜਾ
ਨੇ ਪਨ ਸੇਜਾ ਕਰ ਪਰੂਤ ਜੀ ਦੇ ਕੇ ਅਤੇ ਰਸੈਸਾ
ਨਾ ਫਿਰੇ ਕਾਨ ਕੇ ਪੀਛੇ ਪੈ ਤ੍ਰਾ ਦੁਤ੍ਰਾ ਅਸੋਰ

ਸਤੇਗੀਅਰੂਆਗਜਾਜੀਪਯਗਸਟੇਧ
ਤੁਤਪਨਾਆਲਾਭੁਣਲਿਓਨਪਾਸੀਦੂਤੇ
ਕੇਦਾਸਤੇਚਾਲੋਤਾਰਾਢਿਗਏਲਗੇਤਯਉਸ
ਜਗਾਭ੍ਰਿਗਾਰਿਖੀਸੁਰਕੀਕੁਟੀਆਏਖਾ
ਤੀਦਈਲਿਓਰਓਜਾਰਿਖੀਸੁਰਕੀਕੁਟੀਆਂ
ਏਖਾਈਦਈਲਿਰਓਰਯਤੁਜੋਗਮਲੋਗ
ਸਗਤੁਆਂਸਦਾਯਨਸੇਗਤੇਥੇਲਏਨੇਦੂਪ
ਯਛਤ੍ਰੇਕੇਪੀਤੇਸਸੇਗੋਊਸੇਯਨਸੇਦਪਕਤ
ਜਾਊਸੇਪੀਕਰਪਸੇਸ੍ਰਕਾਭੁਜਨਕਗਤੇਥੇ
ਸੋਗਜਾਨੇਕੁਟੀਆਕੇਦੇਖਕਰਦ੍ਵਾਪਣਚ
ਤੇਰਿਖੀਸੁਰਕੇਕਰਸੋਗਜਾਪੀਛਤ
ਅਭਸਨਕਾਯੇਦਾਯਤੁਤਪਜਾਸਾਰੂਦਾ
ਕਰਕੇਧੇੜੂਪਾਸੀਸ੍ਰੇਪਿਲਾਓਸ੍ਰੀਸੀਤਰਾ
ਕੈਚੋਰਗਜਾਏਰਿਖੀਸੁਰਸੇਪਾਸੀਆਂਗਾ
ਰਿਖੀਸੁਰਆਗਜਾਉਸਸੋਆਖਯੇਦਕੀ
ਤੇਪਾਣੀਪਾਏਘੁਗਾਨੇਦਪਰਚਤ੍ਰਾਏਧੀ
ਰਪਜਾਪਗਸੇਸ੍ਰਕੇਐਸੇਲੀਨਯੈਂਦੂਏ

100

ਘੋੜੇਉਨਕੇਆਪਨੇਤਨਕੀਭੀਸੁਧਨਹੀਸੀ ਏਸ
ਕਾਰਨਉਸਨੇਰਾਜਾਕੀਬਾਤਭੀਨਸੁਨੀਸੀ ਅਰ
ਨਾ ਕਛੁਉਤਰਦੀਆ ਉਸਸਮੇ ਕਲਜੁਗਨੇ
ਜੀਦੁਸਟਭਾਵਕਰਕੇਸੇਰਾਜਾਕੇਮਨਮੇਪ੍ਰਵੇਸਕਰ
ਕੇ ਕ੍ਰੋਧਉਤਪੰਨਕੀਆ ਅਰ ਕਾਜੋਰਸਾਤ
ਦੀਪਕੇਰਜੇ ਪਿਤਾਮਕੇਆਗੇਏਸਚਾਰਾਸਨਕੇ
ਦੇਆਗੇਧਾਰੀਕਿਆਰਾਜੇਆਵੇਸੋਜੇਸਾਰਿਖੀਸੁ
ਰੇਸਕੇਦੇਖਕੇ ਕ੍ਰੋਧੀਸਆਪੀਲਗਾਕਹਨਾ
ਗੀਧਾਤਕਾਉਤਰਭੀਨਦੀਆ ਧਾਕੀਕੈ ਕੈਨ
ਪੂਛੇਏਸਕੇ ਕਛੁ ਦੈਨਦੇਨਚਾਹੀਐ ਪਰ ਸੈਧਾ
ਰੇਦੇਕੀਕਲਮੇਹੈਬ੍ਰਾਹਮਨਕੋਕੈਸਤਰਾ ਦੈਰ
ਦੈਐਸਾਸਮਝਕਰ ਰਾਜਾਧੇਕ੍ਰੋਧੋਉਤਰ
ਤਧਉਸਨੇਏਕਸਰਪਮਰਾਹੂਆਉਸਰਿਗਾ
ਪੜਾਦੇਖਾ ਮਨਮੇਕਹਾ ਸਾਪਏਸਕੇਗਲੇਮੇ
ਡਾਲਦੇ ਤੋਸਰਪਕੇਡਰਸੇਨੇਤ੍ਰਖੋਲਕਰਆਪਹੀ
ਆਂਖਖੋਲੀਦੇਗਾ ਐਸਾਬਿਚਾਰਤੇਜੀ
ਰਾਜਾਨੇਕ੍ਰੋਧਸੇਤੋਕਰ ਉਸਸਰਪਕੋਆਪਨੇ
ਧਨਖਸੇਉਠਾਕੇ ਰਿਸੀਸ੍ਵਰੀਪੀਸੁਰਕੇਗਲੇਮੇ

ਤਾਰਦੀਆ ਪਰੰਤੁ ਰਾਠੇਧੀਸ੍ਰ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ
ਕੇ ਚਰਣਾਂ ਮੇਂ ਮਗਨ ਰਹੈ ਜਿਨ ਕੇ ਸਗ ਖਡਾਲ
ਨੇਸੇ ਭੀ ਕਿਛੁ ਤਾਰਨਾ ਹੀ ਓਰ ਜੋ ਓਕੇ ਤੋ ਓਪਰ
ਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ ਚਰਣਾਂ ਮੇਂ ਥੈ ਨੇਰਤੋ ਰਾਜਾ ਧੋਤ੍ਰੇ:
ਪਰਚਤੁ ਆਪਨੇ ਅਸਥਾਨ ਕੋ ਗਏ॥
ਰਾਜਾ ਪ੍ਰੀਛਤ ਕਾਂਸਿਕਾਰ ਖੇਲਨੇ ਕੋ ਚਨ ਮੇਂ ਜਾ
ਨਾ ਔਰ ਰਾਜਾ ਕੇ ਉਪਰ ਕਲਜੁਗ ਕੇ ਪਾਸਾਕ
ਮੈਸੇ ਰਾਜਾ ਕੋ ਤ੍ਰਿੰਗੀ ਰਿਖੀਸੁਰ ਕੇ ਆਸ੍ਰਮ
ਮੇਂ ਜਾ ਕਰ ਉਕ ਤੁਰਿਖੀਸੁਰ ਕੇ ਗਲੇ ਮੇਂ ਸਾਪ ਡਾਲ
ਦੇਨਾ ਔਰ ਸ੍ਰੇਸਾਪ ਰਾਪਸੇ ਤ੍ਰਿੰਗੀ ਰਿਖੀ
ਸੁਰ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸਿੰਗੀ ਰਿਖੀਸੁਰ ਸੇ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰੀਛਤ
ਕੋ ਸ੍ਰਾਪ ਦੇਨਾ॥

ਜਿਸ ਦਿਨ ਕੁਸਕੁਨ ਸਿਰਸੇ ਉਤਾਰਾ ਉਸੀ ਦਿ
ਨ ਕੁਰਪਾਨ ਹੂਆ ਔਰ ਚੜ੍ਹੇ ਮੈਦਸੇ ਕਰ ਨੇਲ
ਗਾ ਦੇਖੋ ਜੈਸੇ ਕਲਜੁਗ ਕਾ ਪਾਸਾ ਹੈ
ਸੇ ਐਸੇ ਸਪਰਥਾਸੇ ਸੇਕਾਰ ਖੇਲਨੇ ਸੇ
ਬੁਧੀ ਮੇਰੀ ਚਦਲ ਗਈ ਜੋ ਮੈਂ ਨੇ ਸਗਣੂਆ

ਸਰਪ ਸੇਖੀਸੁਰਕੇਗਲੇਸੇਤਾਲਾ ਅਧੇਅੰਸ
ਸੇਕਿਕਾਲਿਜਗਨੇਸੁਣੇਸੇਆਪਨਾਧਰਲਾ
ਲੀਆ ਤੇਸੰਪਸੇਕਿਸਤਰਾਕੂ ਟੰਗਾ ਕੇ
ਈਆ ਸੁਖਨਾਰਾਪਾਨਜੀਸੇਖਿਸੁਪਾਨਤੇ ਗੇਧਾ
ਰਅਨੇਕੇਦੁਖਦੇਦੇਂ ਤੇਸਆਸੁਨਾ ਹਾਰੀਦੇਸਿਸ
ਕੇਪੁਤੇਰਦੇ, ਆਦੇਤੇ ਸੇਐਨੇਆਜਧਾਰਾਪਨੇ
ਪਿਖਾਦੁਖਦੀਆ ਤੇਆਸੇਸੁਣੇਕੇਸਿਸਰਾਤੇ ਤ
ਤੇ ਕਿਸੇ ਠੀਆਪੁਖਾਰ ਪਨਕੀਗਤੀਹੋਗੀ
ਪਾਰਾਜਾਆਪਨੇਪਾਰਧੇਰਾਤੇਸਤਰਾਸੇਰ
ਰਾਧਾ ਉਸਤਰਾ ਭ੍ਰਿਗੀਸਿਖਕੇਧੋਟੇ
ਸਿੰਸੀਸਿਖਨੇ ਲਤ੍ਰੁਕੋਸੇਖੇਲਾਦੇਆਸੁਨਾਤੇ
ਤੇਆਰ ਪਿਤਾਰੇਗਲਾਦੇਤਰਾ ਜਾਪੀਹੁਤਸਰਪ
ਪਾਗਇਆ ਇਤਸੁਨਤੇਗੇਧੜੇ ਕੋਪਸੇਆਖੀ
ਆਲਾਮਕਰਲਾਈਆ ਜੋਰ ਸਰੀਕੁਖਨਕ
ਨਾ ਲੋਰ ਉਸੀਦਕੁ ਸਿੰਗੀਸਿਖੀਨਈਕੇਰਕੇਨਾ
ਰੇਆਕਰ ਰਾਖਸੁਰਪੇਅਰਜਲਆ ਤਸਾਨ
ਕਰਕੇ ਰਾਖਸੇਜਲਲੈਕਰਸਾਪਦੀਆ ਆ

ਜੋਤੋਸਤਦ੍ਵੈਰੋਜ ਤਦ੍ਹਕ ਸਗਪਕੇਕਾਟਨੇਮੇ
ਰਜਾਪੀਛ੍ਹਤਅਰਜਾਦ੍ਵੈਔਸਾਸ੍ਵਾਪਟੇਕਰ
ਚੇਲਅਭੀਕ੍ਰਿਸਜੀਧੇਕੂਢਕੇਗਏ ਤੋਕਲਜੁ
ਗਧਾਸੀਗਜੇ ਰਾਜਸੋਰ ਪਾਕੇਸਰਸੇਅ
ਧੋਂਟੇਧਾਗਅਨੇਕੋਦੂਖਦੇਤੋਂ ਜੈਸੇਕੋਈ
ਸਾਧਦੂਰੋਕੀਰਖਾਦ੍ਵਾਸਤੇਕੁਤਾਪਾਲੇ
ਔਰਉਰਕੁਤਾ ਉਸੀਕੋਕਾਟਕਰਖਾਗਅ
ਕੀਧਾਲੀਸੋਸੂਹਤ੍ਵਾਰਦੇਖਿ ਉਸੀਤਰ ਰਾਜਾ
ਲੋਕ ਨੈਕਰੋਕੀਸਆਨ ਸੀਖੀਸੋਕੀਰਛਾ
ਕਾਨੇਦ੍ਵਾਸਤੇਰਹਤੋਂ ਔਰ ਸਧਕਲਜੁਗ
ਧਾਸੀਗਜੋਕਾਸ੍ਹੇਰਗਾਲਤੋਂਕੇਧਾਗਨੇ
ਕੀਕ੍ਰਿਪਾ ਸੋਰ ਅਸੀਰਧਾਦਸੇਰਾਜਾਗਦੀ
ਪਾਕਰ ਉਨੇਕੋਦੂਖਦੇਤੇਂ ਇਹਾਅਰਜਨ
ਸੋਰ ਜ਼ਪਸਿਹਕੀਕੁਲੋਸੋਸਾਪਰ
ਮੀਰਜਾ ਉਤਪਤਹੂਆ ਜਿਸਨੇਮੋਰਧਾਪਕੇ
ਗਲੇਮੇਸਰਪਗ੍ਰਾਰਦੀਆ ਰਾਜੋਨੇਧਾਗਅ
ਨੇਕੋਸ੍ਹਰਧਲਜਾਨਾਏਸੀਲੀਏਆਪਨੀ

102

ਆਪਣੀ ਸਮਰਥ ਉਸਕੋ ਦਿਖਲਾਈ ਥੀ। ਸ੍ਰਿੰਗੀ
ਰਿਖੀ ਇਹ ਗਲ ਲੜਕੇ ਸੇ ਸੁਨਕਰ। ਪਿਤਾ
ਕੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਜਬ ਸਮਾਧੀ ਲਗੀ ਪਿਤਾ
ਕੀ ਦੇਖੀ ਤਬ ਸਰਪ ਕੋ ਗਲ ਸੇ ਨਿਕਾਲ ਦੀਆ
ਔਰ ਉਚੇ ਸੁਰ ਸੇ ਰੋਨੇ ਲਗਾ ਉਸਕੇ ਰੋਨੇ ਕੇ ਸ
ਬਦ ਸੇ ਭ੍ਰਿੰਗੀ ਰਿਖੀ ਕੀ ਸਮਾਧੀ ਖੁਲ ਗਈ
ਆਪਨੇ ਬੇਟੇ ਸੇ ਪੂਛਾ ਤੂੰ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਰੋਤਾ ਹੈਂ
ਸ੍ਰਿੰਗੀ ਰਿਖ ਕਹਾ ਰਾਜਾ ਪੀਛਤ ਤੁਮਾਰੇ ਗਲੇ
ਮੇ ਸਰਪ ਡਾਲ ਗਇਆ ਇਸ ਲੀਏ ਮੈਂ ਰੋਤਾ
ਹੂੰ ਇਹ ਬਾਤ ਸੁਨਕਰ। ਸ੍ਰਿੰਗੀ ਰਿਖੀ ਕਹਾ ਨੇ
ਬੇਟਾ ਤੈਨੇ ਕ੍ਰੋਧ ਸਰਾਪ ਤੋ ਰਾਜਾ ਕੋ ਨਾ ਦੇਣੀ
ਆ ਤਬ ਸ੍ਰਿੰਗੀ ਰਿਖ ਬੋਲਾ ਮੈਨੇ ਇਸ
ਅਪਰਾਧ ਕਰਨੇ ਕੇ ਬਦਲੇ ਰਾਜਾ ਕੋ ਦੇ ਗਯਾ
ਪਈਆ। ਕਿ ਜਾਤਾ ਦੇਨੇ ਕੇ ਤਛਕ ਸਰਪ
ਕੇ ਕਾਟਨੇ ਸੇ ਰਾਜਾ ਮਰ ਜਾਏਗਾ। ਇਹ ਬਾਤ ਸੁ
ਨਕਰ ਸ੍ਰਿੰਗੀ ਰਿਖੀ ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ ਹੋ ਗਏ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਆਪਨੇ ਚੇਲੇ ਸੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸਰਧ ਭੈਯ
ਟਤਯੁਗ ਕਰਮ ਕੀਆ। ਕਿ ਐਸੇ ਧਰਮ ਆਤਮਾ

ਰਤਾ ਕਿ ਸਕੇ ਰਾਜੇ ਮੇ ਕਲਜੁਗ ਮੇ ਦੇਸ ਨਹੀ
ਕੀਆ ਥਾ ਸ੍ਰਾਪ ਦੀਆ ਦੇਖੋ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਦੇ
ਕੁੰਤਨ ਥੇ ਉਸ ਕੀ ਰਖਯਾ ਮਾਤਾ ਕੇ ਪੇਟ ਮੇ ਕੀ
ਸਗੀ ਕੁਲ ਕੈ ਠਦੇ ਪਾਂਡੋ ਕੀ ਐਸੇ ਏਕ ਦੇਨੀ
ਰਾਜਾ ਪਰੀਛਤ ਜੋ ਸਕੇ ਰਾਜੇ ਮੇ ਹਾਸਥ
ਪਹਾਸਨ ਮੇ ਰਹਿ ਬੀਸੁਰ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਮੋ ਰ
ਆਨੰਦ ਸੇ ਰਹਤੇ ਥੇ ਕੋਈ ਪਸੂ ਮੋ ਰਪੇ ਛੀ ਭੀ
ਦੁਖੀ ਨਹੀ ਥਾ ਉਸਕੇ ਮਾਈ ਸੇ ਗੋ ਅਰ ਸੇਰ
ਏਕ ਘਾਟ ਪਾਨੀ ਪੀਤੇ ਥੇ ਤੈਸੇ ਥੇ ਕੇ ਆਪ ਰਾਪ ਮੇ
ਦੇਤੇ ਉਸਕੇ ਬਹੁਤ ਦੀਆ ਉਸਕੇ ਮੋਰੂ ਸਕੇ ਲੀ
ਆਰੂ ਨੇ ਕੈ ਛੋਰ ਦੀਆ ਪੀ ਛੇਤੇ ਮਗਨੇ ਉਪਰੀ
ਤਆਪ ਰਸੀ ਗਜੋ ਹੋਰ ਉਨਕੇ ਰਾਜੇ ਮੇ ਕਲ
ਜੁਗ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰਕੇ ਮਨੁ ਖੋ ਸੇ ਪਾਪ ਕਰਾਵਦੇ ਰਾ
ਦੇਖੋ ਰਾਜਾ ਮੇ ਰੇ ਆਸਥਾ ਪਾਪ ਰਾਆ ਇਆ
ਤੇ ਮੁਨੇ ਉਸਕੇ ਤੇਜ ਨਰਗ ਕਰ ਪਾਨ ਆ ਕਰ
ਨਉ ਰਤੁ ਥਾ ਏਤ ਪਤ੍ਰੀ ਲਜਾ ਕੀ ਘਾਤ ਹੂਈ
ਜੇ ਐਸੇ ਉਸ ਸੇ ਗਤੂ ਦੁ ਪਾਨੀ ਕਾ ਭੀਆ ਗੀ
ਸਿਕਾਰ ਮੋ ਰਤੇ ਐਸਾ ਸ੍ਰਾਪ ਦੀਏ ਨੇ ਦੇ ਰਾਜਾ

ਕਰੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ੍ਨ ਜੀ ਕਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਆ ਰਾਜਾ ਕੇ ਮਰ
ਨੇ ਸੇ ਸਭ ਸਾਰੇ ਦੇਸ ਪਰਲੋਕ ਧਰਨੂੰ ਸੇ ਕਰ ਹੋ ਜਾਤਿ ਹੈ
ਇਸ ਪਾਪ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਤੂੰ ਹੂਆ ਸਾਧੂ ਔਰ ਸੰਤਾਂ ਕਾ ਦ੍ਰੋਹ
ਧਰਅੰਤੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਕੀਤਰ
ਫਰਗੀ ਜਤੇ ਇਹ ਬਾਤ ਤੂੰ ਗੀ ਸਿਖੀ ਆਪਨੇ ਪੁਤ੍ਰ
ਸੇ ਕਹਾ ਪਰਮੇਸ੍ਰ ਕਾ ਧਿਆਨ ਕਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੀ
ਤੇ ਬੈਕੁੰਠ ਨਾਥ ਮੇਰੇ ਅਗਿਆਨੀ ਸੇ ਬੜਾ ਪਾਪ ਹੂਆ
ਇਸਕਾ ਅਪਰਾਧ ਖਿਮਾ ਕਰੋ ਰਾਜਾ ਸੋ ਊ ਬ੍ਰਾਹ
ਮਣ ਕੀ ਰਖਿਆ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਉਸਕੇ ਮਾਰਨੇ ਕਾ
ਪਾਪ ਦਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮਾਰਨੇ ਕੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਤਾ ਹੈ।
ਜਿਨ ਰਾਜਾ ਕੇ ਦੇਸ ਮੇਂ ਚੋਰ ਔਰ ਪਾਪੀ ਬਹੁਤ
ਉਤਪਤ ਹੋਤੇ ਹੈਂ। ਜਿਸਨੇ ਰਾਜਾ ਕੋ ਮਾਰਾ ਉਸਨੇ ਤੋ
ਰਸੋਰ ਆਪ ਹੀ ਊ ਕੋ ਬੰਧ ਪਾਇਆ ਸ੍ਰਿੰਗੀ ਰਿਖਿ
ਪੀਨੇ ਇਹ ਪਾਪ ਖਿਮਾ ਕਰਨੇ ਸੇ ਬਿਨਾ ਕਿ
ਰਾਜਾ ਕੋ ਇਸ ਪਾਪ ਕਾ ਫਲ ਕਹਲਾ ਭੇਜਨਾ
ਚਾਹੀਐ ਇਸ ਸੇ ਉਹ ਆਪਨੇ ਪਰਲੋਕ ਕਾ ਜ
ਤਨ ਕਰੇ ਇਹ ਬਾਤ ਸੁਨ ਕਰ ਸੀਆਸੀ ਲੋਗ ਕ
ਸ੍ਰਿੰਗੀ ਰਿਖੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੈ ਗੇ ਪਰਸੋਂ ਸੇ ਧਰ
ਮਾਤ ਮਾਰ ਰਾਜਾ ਕੀ ਸੁਧ ਲੀਜੀਏ ਉਸਕੋ ਜਨਾਏ
ਨਾ ਚਾਹੀਐ ਐਸਾ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਸ੍ਰਿੰਗੀ ਰਿਖਿ

ਕੈ ਕੁਰਮੁਕਨਾ ਆਪਨੇ ਸਿਖ ਕੇ ਘਲਾ ਕਰਕਰ
ਤੂੰ ਰਾਜਾ ਕੇ ਪਾਸ ਜਾ॥ ਓਹ ਅਗੀਤ ਰਣ ਸੇਵਕ ਸੀ
ਰਘਾਣ ਦੇਸ ਕਰਕਰ ਦੇ ਸੈ ਕੇ ਸੰਗਤਿ ਵਿਖੀ ਨੇਤ੍ਰ
ਅਕੇ ਲੋਕ ਸਾਸਾ ਪਰੀਆ ਤੋ ਇਸ ਲੀਏ ਤੂ ਆਸੀ
ਅਕਾਲ ਸਿਤ ਨਰਗੀ ਸੇ ਤੂ ਅਰੈ ਤਆ ਤੋ ਕਰ ਆਪ
ਸੀਸ ਕੁ ਕੇ ਪਾਇ ਕਰ ਗਏ ਤ ਨੀਕ ਬਸ ਨਾਇ ਕਰ
ਸੁਤ ਜੀ ਨੇ ਵਿਖੀ ਸੁਣੇ ਸੇ ਕਰਾ ਜੋਦੇ ਘੋੜਾ ਜਾ ਪੀਹ
ਤ ਆਦਸੁ ਸੇਵਾ ਆ ਕੇ ਪੁਰਅਆ ਸਨੂ ਸੇ ਘਰਾ ਨੇਸ
ਨੇਪ ਰਅ ਸੇ ਪਿ ਜਈ ਕੀ ਰਖਣਾ ਕੀ ਥਿਕਲਸ
ਰਕੇ ਆਪ ਨੇ ਆਪ ਤਿ ਕੀਆ। ਬਾਦ ਦੇ ਰਾਜਾ ਦੇ ਕ
ਘਰ ਅਕੇ ਸਾਪ ਸੇਅਰ ਰਜਾ। ਲੇਸਾ ਅਗਤਸ
ਜਰੀ ਭਿਰਤੇ ਕਾਰੇ ਲੋਕ ਪੀਛੁ ਤ ਕੇ ਅਰਨੇ ਕੇਉ
ਘਰੈਤ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਸਬ ਜਗਾ ਆਪ ਨਾ ਪਦੇਸ
ਕਰ ਲੀਆ। ਔਰ ਰਾਜਾ ਪੀਛੁ ਤ ਨੇ ਕਲਜੁਗ
ਕਾਰਾ ਦੁ ਸਅਨ ਕਰ ਉਸੇ ਨਗੀਆ। ਕੁਲੋ ਰਾਦੁ
ਕੀ ਤਰ ਫ ਧਾਨਾ ਨਗੀ ਕੀਆ ਜੋ ਲੇ ਕਰ ਧਅਮ
ਤ ਆ ਔਰ ਰਸਿ ਭਿ ਕੂਟੇ ਤੇ ਸੈ ਉ ਰਾਦੁ ਕੇ ਲੇਕਰ
ਲੇਰਾਦੁ ਕੀ ਤਰ ਫ ਨਗੀ ਦੇ ਧਤੇ ਸੈ ਦੂਲੇ ਕਰਾਓ
ਸੁਰਗ ਲੇਕ ਧੈ ਕੁ ਨੇ ਲੋਕ ਸੰਸਾਰ ਸੇ ਕੋ ਕੀ ਸਿਖ

ਸਤਸੰਗਕੇਬਗਾਬਗਨਸੀਹੋਤਾਔਰਪਰਮੇਸ੍ਰ
ਰਕਾਭੇਦਔਰਚਲਿਤ੍ਰਖੁਸਾਔਰਮਹਾਦੇਵ
ਆਦਿਦੇਵਤਾਭੀਨਹੀਜਾਨਸਕਤੇਦੂਸਰੇਕੀ
ਕਿਆਸਮਰਥਹੈ ਇਹਬਾਤਜਾਨਕਰਸੰਤਨ
ਕੀਸਿਖੀਸੁਨਕੇਬਚਨਤਉਸਤੁਤੀਕਰਉਨਸੇਕਰ
ਆਪਕਿਆਹੈ ਜੋਪਰਮੇਸ੍ਰਕਾਚਰਿਤ੍ਰਆਰ
ਔਰਤੂਪੀਰਖਾਨਸਲੇਗੋਕੇਕਹਨੇਕੋਨਾਪੇ
ਲਾਕਰਕ੍ਰਿਤਾਰਥਕਰਤੇਹੈਂ ਇਹਬਾਤਸੁਨਕ
ਰਸੁਤਜੀਚੇਲੇਆਨਤਾਨਾਗਨਸਲੇਨ
ਸੁਨਕਰਤੂਆ ਜੋਆਪਨੇਸੇਰੀਖਿਸੁਨਾਲੇਰ
ਸੁਨੀਸ੍ਰਸੇਮੀਧਨਾਈਕਰਤੇਹੈਂ ਨਮਾਨਜ
ਨਮਧਾਨਾਨ, ਆਰਸੂਦੇਸੇਸੇਸਕਰਨੂਸਾਬ
ਸੇਆਪਕੇਗਮਨਤਸੇਕੀਸੰਗਤਕਰਨੇਸੇਸੇ
ਗਸਥਸੇਚਰੂਹੋਗਇਆ ਜੇਕੋਈਸਨ, ਖਤ
ਨਾਕਰਪਰਮੇਸ੍ਰਕੀਕਥਾਸੁਨੇ ਔਰਉਨ
ਕੇਨਾਮਕਾਸੈਸਰਨਔਰਭਜਨਕਰੇਸੇਸਾਨ
ਸੇਉਸੀਕਾਜਨ, ਮਲੇਨਾਸਨਹਲਹੋ,, ਦੇਖੋਸ੍ਰੀ
ਨਰਾਇਣਕੇਪੰਦ੍ਰਨਗੀਨਾਜੀਹੋਕਰਤੇਸੇਲੋਗ
ਕੇਜੀਵੇਂਕੋਤਾਰਤੇਹੈ ਉਨਰਨੇਕੀਭਗਤੀ
ਮਕਰਾਈਤਦਨਪਤੀਕਾਨਾਮਲੇਵੈਸਰ
ਉਨਕੀਕਥਾਕਾਨੇਮੇਸੁਨੇਉਸਕੀਧਨਾਈ

ਕੋਨਕਰਸਕਤਾਹੈਂਮਨੁਖਜਿਤਨੀਦੇਤਕਪਰ
ਮੇਸ੍ਵਰਕੀਕਥਾਸੁਨਕਰਨਾਆਸੇਅਰਨਕ
ਰਤੇਹੈਂਉਨਕਾਕਾਲਉਨਕੇਆਪਚਲਸੇਖਜੀ
ਵੁਨਸੇਹੋਤਾਪੇਰੀਕਿਨਾਸਾਅਗਸਾਹੈਜੋਪਰਮੇ
ਸ੍ਵਰਕੇਚਰਨੋਂਕਾਧਰਨਨਕਰਸਕੇ ਜੈਸਤਰ
ਆਕਾਸਮੇਪੰਖੀਆਪਨੇਜੋਰਸੇਉਤਕਰਆ
ਕਾਸਕਾਅੰਤਕੋਦੀਨਹੀਪਾਸਕਤਾਉਸੀਤ
ਰਚਤਰਮਅਗਮਨਦੇਵਾਦਿਦੇਵਤਾਲੋ
ਠਰਿਖੀਸੁਰਲੋਗਆਪਨੇਗਿਆਨਸੇਆਸ
ਰਥਸੇਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕਾਧਿਆਨਔਰਸੇਵਾ।
ਕਰਤੇਹੈਂਪਰਉਨਕੇਅੰਤਕੋਕੋਈਨਹੀਪਾਸ
ਸਕਤਾ॥ ॥

(ਉਨੀਸਵਾਂਅਧਿਆਇ)

ਰਾਜਾਪਰੀਛਤਕੋਸ੍ਰੀਰਿਖੀਸ੍ਵਰਕੇਸ੍ਰਾਪ
ਦੇਨੇਕਾਹਾਲਮਾਲੂਮਹੋਨਾਔਰਪਰੀਛਤਕ
ਰੀਗੰਗਾਕੇਨਾਰੇਜਾਨਾਂਔਰਸੁਕਦੇਵਆਇ
ਰਿਖੀਸਰੋਂਕਾਉਸਅਸਥਾਨਪਰਆਨਾ॥

ਸੂਤਜੀਨੇਸੌਨਕਾਦਕਰਿਖੀਸਰੋਸੇਕਹਾਜੇਸ
ਸਮੈਰਾਜਾਪਰੀਛਤਬਨਸੇਆਨਕਰਆਪਨੇਘਰ
ਮੇਕਾਂਬਿਚਾਰਕਰਤੇਹੁਤੇਐਸੇਬੈਠੇਹੂਏਮਨਮੇ
ਕਹਤੇਥੇਹਮਾਰੇਪੀਛੇਜੋਰਾਜਾਹੋਨਗੇਉਨਮ
ਨਮੋਭੀਕਾਰਕਰਮਕੇਉਤਾਰਿਖੀਸਰੋਕਾਅਨਾਦਰ
ਕਰਨਾਮੈਬੀਚਾਰਕਰਉਨਕਾਤਰਨਾਹੋਏਸੋ
ਜੋਇਸਪਾਪਕਰਨੇਕੇਬਦਲੇਉਗ੍ਰਚਾਹਾਗਸਨਾਸ
ਸਕੋਸਾਪਦੇਤੇਪਾਸੇਸੇਪਾਪਹੂਨਿਕਲਜਾਤੇਹਾਂ
ਕੂਛਾਗਨੀਹੋਤੀਤੋਦੂਸਰੇਧਿਆਨਮਨਾ ਰਿਖੀਸ
ਰੈਕੋਦੂਖਨਦੇਤੇਉਸੀਸਮੇਕੂਰਮਕਨਾਮ
ਸ੍ਰਿੰਗੀਰਿਖੀਕੇਚੇਲੇਨੇਦੇਸਾਪਤਾਦਕਰਕ
ਗਾਰੋਰਾਜਾ ਸ੍ਰਿੰਗੀਰਿਖੀਸਰਨੇਆਸੀਰਬਾ
ਦਦੇਕਰਤੁਮਸੇਕਹਾਹੈ ਕਿਮੈਆਪਕੋਆ
ਦੇਨੇਸਮੇਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕੋਪਾਨੇਮੈਸੇਅਸਾਰਗਾ
ਥਾ ਕਿਸੁਨੇਤੁਮਾਰੇਆਦ੍ਨੇਲੋਗਪਾਤ੍ਰੀਸੰਗ
ਸੇਕੀਸੁਧਾਨਰੀਤੂਰੀਜੋਰਤੁਮਨੇਕ੍ਰੋਧਕਰ
ਕੇਮੇਰੇਗਾਲੇਮੇਸਰਪਡਾਲਦੀਆਉਸਕੀ
ਤੇਸੈਤਾਨਾਹਿਪਰਧਾਨਹੀਕੇਨਾਮੇਲਨੇਸੇਧ

ਹੁਤਲਜਾਤਾਹੈ ਪਰੰਤੂਸਿੰਗੀਰਿਖਮੇਰੇਬੇਟੇਨੇ
ਆਪਨੇ ਅਗਿਆਨਸੇ ਤੁਮਕੋ ਸ੍ਰਾਪਦੀਆਹੈ॥
ਕਿਸਾਤਵੇਦਿਨਕੇਤੁਮਤਛਕਸਰਪਕੇਡਸਨੇਸੇ
ਮਰਜਾਓਗੇ ਇਸਲੀਏਤੁਮਆਪਨੀਮੁਕਤੀ
ਹੋਨੇਕਾਉਪਾਉਕਰੋ ਜਿਸਸੇਕਰਮਕੀਫਾ
ਸੀਸੇਛੂਟੇ ਰਾਜਾਇਹਸੁਨਕਰ ਬਹੁਤਪਸ਼ੇ
ਮਾਨਹੂਆ ਰਾਜਕਾਜੇ ਤੂੰਉਸਚੇਲੇਸੇਬੋਲਾ ਸ੍ਰੀਗੁ
ਰਿਖੀਨੇਮੇਰੇਉਪਰਬੜੀਕ੍ਰਿਪਾਕੀਜੋਮੁਝੇ ਤੇ
ਮੁਝੇਸ੍ਰਾਪਦੇਕਰ ਇਸਪਾਪਸੇਛੁਡਾਇਆ ਜੋ
ਮੈਨੇਕੀਆਹੈ ਅਬਤੂੰਸੀਗੀਰਿਖਤਕਰਜਾਕੇਪਾਰਥ
ਨਾਕਰੀ ਕਿਮੇਰਾਅਪਰਾਧਖਿਮਾਕਰੇਂ ਸੋ
ਚੇਲਾਤਉਸਚੇਲੇਸੇਕਹਕਰ ਉਸਕੇ ਚਰਨਪਰ
ਪੜਾਅਰਦੇਕਰਗਏਦਾਕੀਆ ਪਰਦੇਕਰਚਾ
ਤਕਾਚੇਦਰਾਜਾਕੇਹੂਆ ਕਿਇਸਪਾਪਸੇ
ਕੇਘਰਕੋ ਉਚੇਤਖਾਕਿਤੁਮਤਸੇਗੇਪਾਹੁਨੇ
ਕਲਜਾਤੇ ਸਾਤਾਦਿਨਤਕਜੀਕਰ ਇਸਪਾ
ਪੀਤਨਕੇਗਖਨਾਕਾਪਾਪਜੋਜਨਖਾ ਇਸ
ਲੀਏਉਚੇਤਹੈ ਕਿਸਾਤਦਿਨਜੋਮੇਰਆਗੇ

ਮੇਰੈ ਸੁੈਸਪਾਪੀਤਨਕੇ ਔਨਜਲਨਾਂਦੂੰ ਸਫਿਸ
ਦ੍ਰਾਸਤੋਕੋਜਿਸਸਰੀਰਸੇਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕਾਭਜਨ
ਔਰਸਿਮਰਨ ਨਹੋਵੈ ਉਤਨਾਕਿਸੀਕਾਮਕਾ
ਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਔਜਾਪੀਚਾਰਕਰ ਰਾਜਾਜੋਜਨਮੇ
ਸੋਰ ਕਿਆਪੋਮੇਰ ਇਸੜ੍ਹੀਪੁਰੁ ਰਾਜਧਾਨਕ
ਛੋਡਕਰ ਧੀਰ ਧਾਨਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕੇਲੀਨਹੋ
ਨਾਚਾਹੀਏ ਇਤਨੇਮੈ ਨਾਆਰੇਸਿਆਰੀਸੋ
ਨਾਇਆਔਸੰਧੀਰਸੇਧੀਤਰਸੇ ਔਰਮਨਮੇਰ
ਸੰਧਿਰਕੁਨਹੀ ਹੂਆਜਧੋਸਾਤ ਦੋਨਾਈਨਤਛੁਰ
ਸਾਪਕੇਕਾਨੇਮੇਸੇਮਰਜਾਉਗਾਤਧਟੇਰਧਨ
ਔਰਜਮੇਰ ਮੇਰੇਕੌਛੋਡ ਦੇਹੇਗਾ॥ ਫਿਸਲੀ
ਵੇਉਚੇਤੁਹੈਕਿਮੈਂ ਪਾਹਲੇਸੇ ਇਸਕੀਮੋਹਮਾ
ਇਆਹੂਂ ਰੂਤੀ ਔਰ ਰੀਗਾਕੇਕਿਨਾਰੇਜਾਂ ਜੇ
ਤੀਰੌਲੋਕੋ ਕੋਤਾਰਤੀਹੈ ਸਾਤਾਹੋਪਰਮੇਸ੍ਰ
ਕਾਭਜਨਔਧਾਨਕਰਲੇਆਪਾ॥ ਅਬਤੁਧੀ
ਨਾਉ ਰਿਸਵਾਸਤੇ ਕਿ ਸੰਸਾਰੀ ਔਜਿਸਲੋਕ
ਨਾਕੋਲੀਆ॥ ਓਹਵੇਕਾਹੀਨਆਦਮਾਸੇਰਾ॥
ਇੰਦ੍ਰਾਦਕਦੇਵਤਾਭੀਆਅਕਜੀਤਨੇਸੀ
ਸਾਰਮੇਜੋਮਾਰਗਮਾਨਮਕਤਾਹੈ ਦੇਸਾਸ

ਮਨੁਖਭੋਗਕਰ ਚੌਰਾਸੀਲਾਖਜੋਨੀਮੇਜਨਮਪਾ
ਤਾਹੈ ਸੋਰਾਮਦ੍ਰਿਸਟਾਤਾਦੇਨੀਮੇਲੀਏਸਾਕਰਮਾਕਰੈ
ਜੈਸਮੇਆਦ੍ਰਾਗਦ੍ਰਾਸੇਕ੍ਰਕਰੇਕਾਦ੍ਰਿਸਾਗਰ
ਪਾਵੈਤਰਜਾਵੈ ॥ ਰਾਜਾਨੇਦ੍ਰਿਗਪਾਤਾਬੇਨ
ਰਕਾਤਾਨੇਮੇ ਜੋਆਪਨੇਬੈਠੇਪੇਟੇਕੇਜੈਚੋਦਾਂ
ਚਰਖਕਾਖਾਰਾਜਨਰੀਮਗਪਠਲਾਰੀਆ
ਔਰ ਰਾਜਕਾਜਕਾਕਰਸਾਮੀ ਤੀਓਕੈਸੈਪਕ
ਰਤਾਨਮੇਜੈਸੇਕਰਾ ਤੇਪੇਟਾਮਉਪ੍ਰਾਗਮਾਸਰੀ
ਰਖਨਾਕਰਨੀਪੂਜਾਕੈਸੁਧਰੈਨਾ ਐਸੈਕਾਰਕਰ
ਰਾਜਾਨੇਪ੍ਰਾਣਸਨੇਕੋਪਲਾਪਗੁਤ ਸਾਦਾਸਰੀ
ਆ ਮਨਆਪਨਾ ਧਿਰੁਬੁਕਰਭੂਮਨਪਸਤੁ
ਰਾਜਸੀਉਤਾਰਨਾਲੇ ਦੇਕਰਪੀਨਪਾਣਿਨ
ਕਰ ਗੈਗਾਕਿਨਾਰੇਚਲੇਗਏਸੋਰਾਜ
ਕਾਦ੍ਰਿਸਤਗਛੋਨਦੀਆ ਜੈਸਤਰਾਕੇਦੀ
ਉਪਾਨਤਕਰਕੇ ਟੋਰਉਸਦੀਤਰਟਨਜ
ਦੇਖਤਾ ਏਕ ਪਾਤਮ ਨਕਰਸਪਰਾਸੀਆ
ਆਰ ਨਗਰਕੇਲੋਕਰੋਤੇਹੂਏ ਰਾਜਾਕੇਪੀਛੇ
ਗੰਗਾਕਿਨਾਰੇਪਹੁਚੇ ਰਾਜੀਓਨੇਕਾ ਮ
ਨਾਜਤੁਸਾਰੇਧੋਗਕਾਦੂਖਾਸਲੇਰ
ਸੇਨਾਓਕਿਆ ਜਾਤਾ ਰਾਜਾਉਨੇਪ੍ਰਾਕਰ

ਦੇਖਕਰਬੋਲੇਜੋਆਇਸਤ੍ਰੀਕੋਚਾਹੀਏਜੋਐਸੇਉਸ
ਕੇਪਤੀਕਾਪਰਮਾਰਥੈ ਓਹਕਾਮਕਰੈ ਉਸਕੇਧ
ਰਮਸੋਧਿਆਨਨਾਟਾਲੇਸੋਹਧਤ੍ਰਕਰਾਕਰ
ਸਥੋਕੇਪੀਭਜਰੇਰਮਧੋਦਾਕੀਆ। ਕਿਸੀ
ਰੀਤਿਰਹਾਮਾਖਉਦਾਕਰਨਹੀਦੇਖਾਜੋਰਾਜਸੀ
ਦੂਰਮੈਂਸੁਇਸਨਾਨਕਰਕੇ ਕੁਸਾਆਸਨਪਰ
ਉਤਰਮੁਖਬੈਠਕਰਓਸਾਮੀ ਕਲਪਕੀਆ
ਜੋਸਾਤਦਿਨਨਾਮਾਹੀਆਪੁਨੇਇਨਸਾਤ
ਦਿਨੋਮੇਕੁਛੁਭੀਨਜਲਨਾਕਰੂੰਗਾ। ਰਾਜਾ
ਕਾਇਹਨਾਲਾਜੋਸੁਨੇਸੁਆਹਿਤਾਥੀਨਾਰਦ
ਨਸੀਹਾਰਾਜਾਨੇਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਜੀਕੇਚਰਨੋਕਾ
ਧਿਆਨਧਰਕਰਧੇਰਜਮਨੇਲਗੇ। ਕਿਸੀਹ
ਸਾਤਦਿਨਹਰਿ ਚਰਨ ਸਤਸੰਗਸੇਬਾਤੀ
ਤਉਇਤੋ ਬਰਤਾਹੁ ਐਸੇ ਇਧਰਰਾਜਾਕੇ
ਸਾਪਲੀਓਹਾਬੀਰਕੁਨੇਕਾਨਾਲਾਨੁ ਸਕਰ
ਮਾਨੀਸੁਰਬੀਖੀਸੁਰਉਦਾਸੋਹੋਗਏ ਆਇਆਸ
ਔਰਦ੍ਵਸਿਸੁ ਔਰਬ੍ਰਹਮਾਔਰ ਔਰਰਾਔ
ਰਪਰਾਸਰ ਔਰਪਰਸੁਰਾਮਔਰਭਾਰਦ੍ਵਾਜ
ਔਰਗੋਤਮ। ਮੈਤ੍ਰੇਅਰਾਸਤ ਬੇਦਬ੍ਯਾਸਜੀ

ਨਾਰਦ ਸਖਿਸ੍ਵਾਮੀਤੂ ਧਾਮਦੇਵਦ੍ਯਾਮਦਗਨ
ਆਦਕ ਧਰੁਤਮੀਠਿ ਖੀਸਿਰਔ ਰਮਾਗਤਆਂ
ਲੋਗਮਗਜਾਪੀਛਿਤਕੇਪਰਆਤਮਾਂਮਮਸੁਕ
ਰਮੀਗਾਕਿ ਨਾਠੇਮੀਲਨ ਦਾਸਤੇਆਏ ਗਜ
ਨੇਉ ਸੋਕੇਦੇਖਤੇਗੀ ਡੰਡੌਤਕਰਕੇ ਪੂਜਾਕਰ
ਕੇਖੜ੍ਹੇਆਦਰ ਭਾਵਸੇਧਰਨਲਾਗਾ ਸਧਕੇ
ਆਸਨਦੇਕਰਪੇਲੋਮਗਾਗਜਸਰਤੋਖਾਰ
ਆਪਜੈਸੇ ਮਗਾਤਮੋਕਾਦਰਸਨੋਂਜਾਦੈ ਸੋ
ਮੈਸਾਰਮਸੁਦ੍ਮੇਤਰਜਾਤਸੈਸੋਸਾਪਦੇਖੜ੍ਹੀ
ਦਏਆਕੀਤੀ ਜੋਸੁਝੇਦਰਸਨਦੀਆ ਉਤੌਤਰਾਂ
ਸਾਤਾਦਿਨਸੈਠੋਪਾਸਗੋਠ ਆਪਕੇਸਤਸੰਗਸੇ
ਮੇਰਾਸਨਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕੇਚਰਨੋਮੇਲਗਾਰਹੇਗਾ
ਆਪਸੇਠੇ ਭੁਲੇਹਸਤੇਆਏਹੋ ਆਪਕੇਕੇਰੀ
ਸੇਵਾ ਨਾਹੀ ਸੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇ ਕੋਈ ਸੇਵਾ
ਉਪਾਏਧਤਲਾਉਤੇਜੋਮਕੇਕਰ ਨੇਮੇ ਭੁਦਾ
ਗਾਰਤਰਜਾਵਹੈ ਉਨਾਹੀ ਖੀਸਰੋ ਮੋਵੇਕਰੇ
ਕਾਤੀਰਥ ਆਸਾਨਕਰਨਾਧਤਰੁਪੂਜਾਤੋ
ਦੂਸਰੇਧੋਲੇਯਾਤ੍ਰਾਸਨਲੋਕਾਏਕਰਕੇਹੁਏਹੈਜ

ਗਕੋਠੇ ਜਿਸਅੰਸਚਪਾਪਤੁਮਾਰਾਕੁਟਨਾਵੈ
ਤੇਸਕੋਰੇਖੀਸੁਰਯਤਲਾਇਆ ਕਛਿਤ੍ਰਮਾਰੇ
ਪਾਰਇਲਤ੍ਰੈ ੳਸੇਬ੍ਰਾਗਾਸੌਕੈਟਾਨਕਰਗੀ
ੳ ਇਸੇਉਤਅੰਕੈਥੀਟੁ ਸਗਧਗਸਨਾਗੇਹੁ
ਥੇਰੇਖੀਸੁਨਕਰਾਏਦ੍ਰੈਕਾਪੂਜਨਕਰਨੇਲਾ
ਗਸੇਰਜਪਾਏਸੇ ਸਚਪਾਪਸਿਟਜਾਤੇਤੈਂ ਇਸੀ
ਤਨਾਸਚਾਰੇਖੀਸੋਰੇਨੇਆਪਨੇਆਪਨੇਗਸਾਨ
ਸੈਘਾਤਨਗਾਜਾਕੈਘਤਲਾਏ ਪਰੰਤੁਕੋਈਕੀਆ
ਤਪਕੀਨਗੀਠਾਇਕੈਕੋਨਸੇਕਾਪਕਰਨਾਚਾਸ
ਸੇਤਥਾਗਾਜਾਏਕਰਾਆਪਲੋਗੋਨੇਜੋਥਾਤ
ਧੀਚਾਠੀਸੋਸਥ ਉਤਸਠੈ ਪਗਇਨਸਥਥਾਤ
ਕੀਆਅਗੀਇਕਜੀਕਗੇਕੈਥਾਟੁਤਾਦਿਨਕਾ
ਜੋਏ ਐਗਸੇਠੇਸਗਨੇਸੇਕੇਦਲਸਾਤਾਦਿਨ
ਗਤੇਤੈਕੈਈਸਿਆ ੳਪਾਇਥਤਲਾਏਸਿ
ਜੋਏਸਿਸਤਾਏਸੋਪੂਗਜੋਸਕੇ ਇਸਥਾਤ
ਕੋਸਥਅਗਾਤਸਾਲੇਗਾਧੀਚਾਨਕਰਨੇਲਕੇ
ਇਤਕੀਕਥਾਸੁਨਾਕਰਸੁਤਜੀਕਿਤਾਤੇਸਥੀ
ਸਠੋਜਿਸਸਪੇਨਾਗਦਜੀਸਾਪਦੇਨੇਕਾਗਾਲ
ਸੁਨਾਗਜਾਪੀਛਿਤਕੇਪਾਸਗੋਗਾਕਿਨਾਰੇ
ਜਾਤੇਥੇ ੳਸਸੇਗਾਗਸੇਸੁਕਕਰੇਦੁਜੀਸੇਸੇਲ

ਹੂਆਤਬਸੁਕਦੇਵਜੀਨੇਨਾਰਦਮੁਨੀਸੇਪੂਛਾ
ਆਪਕਹਾਂਜਾਤੇਹੋ ਨਾਰਦਮੁਨੀਨੇਰਾਜਾਪ੍ਰੀਛ੍ਤ
ਤਕੇਸ੍ਰਾਪਦੇਨੇਕਾਹਾਲਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜਜੋਰਾ
ਜਾਪਾਸਾਰਿਖੀਸੁਰਗਾਵੈਂਉਹਤੋਤਸਗਤੁਮਕੂ
ਕਾਨਗੀਪਤਲਾਸਕਤੇਕੋਈਸਿਖੀਪਸਾਕੇ
ਈਦਾਨਕੇਦੀਤੇਪਕੇਈਪਰਮਦਾਸਤੇਕਹਤੇਹੈਂ
ਪਰਖੈਨ੍ਹੇਦੇਨਹਾਨੇਮੈਰਾਜਾਪੀਛਤਉਸਕ
ਮਕਾਨੈਮੈਤੁਦਸਾਹਾਰਪਾਰਨਉਤਕੋਗਾ ਇਸ
ਲੀਏਆਪਦ੍ਹਾਜਾਕਰ ਭੁਗਦੁਤਪੁਹੂਸ
ਨ੍ਹਾਕਰ ਭੁਦਸਾਹਾਰਪਾਰਉਤਾਰਦੀਜੀਏ
ਇਹਸੁਣਤਸੁਨਕਰਸੁਕਦੇਵਜੀਏਪਹਲੇ
ਦਾਜਾਨਸੀਗੀਕਾਰਨਾਕੀਆ ਤਬਨ
ਰਦਜੀਨੇਵੇਹਾਸੁਤਿਹਾਸਉਨਕੋਸੁਨਾਯਾਸ
ਹਾਰਜਾਸੈਚਲਤੇਸਮੈਮੈਨੇਕਾਹਾਦੇਖਾਜੋਵੇ
ਕੇਸਨੁਪਲਾਸਖਦ੍ਹਲਾਕੂਏਪਰਥੈਠਾਥਾਉਸ
ਸਮੇਵੇਕਲਿਯੁਗਰਾਜਭੂਖਕਰਦਾਹਾਬਲਕਾ
ਇਆ ਜੋਰਉਸਕੂਏਸੈਗੋਰਕਰਸਾਰਹਾਜ
ਉਸਆਪੇਦਾਲੇਸੰਨਪਤ੍ਰੇਅਸੀਪੇਕੇਦੇਖਨੇਪਰ
ਪਰਭੀਕੂਏਕੋਜਾਸੈਸੇਨਹੀਅਤੇਕੀਆ ਜੋਉ
ਸਦੇਸਕੋਰਾਜਾਨੇਦੇਹਾਲਸ਼ੀਨਉਸਆਪੋ

ਦਾਲੇਕੋਪਕਰ੍ਹ ਪਰਤਸਾਇੰਨਦੀਆਅੰਗਰ
ਹਤੇਸੋਆਪੇਬੀਤੇਨੇਉਸਅੰਧੇਵੇ ਕੁਟੇਕੇਜਾ
ਨੇਸੇਕੋਸੋਨਗੇਪਹਰਜਾ ਸੋਆਪ ਪਤਲਸ੍ਰੀ
ਉਸਆਪਦ੍ਵਾਲੇਉ ਚਤਰੀਆ ਬਾਕੀਆ
ਨੇ ਰਤ ਇਕਾਇਤੇਹਸਸੁਨਕਰਸੁਕਦੇਵਜੀ
ਕਹਤੇਨਾਰਦਸੁਨੀ ਉਸਆਪਦ੍ਵਾਲੇਨੇਧ
ਰਤਆਪਸਾਇੰਨਦੇਨੇਜੋਗਕਾਸਕੀਆ ਕਿ
ਉਸਕੇਦੇਖਤੇਹੀ ਜੀਪਾਕੁਟੇਸੋਸੀਰਪੜ੍ਹਾਸਰ
ਗਜਾ ਇਸਲੀਏਹਉਸਪਾਪਕਾਭੁਗਤੀ
ਹੂਆ ਤਪਨਾਸਦਰੱਜੀਧੋਲਤੇ ਸੁਕਦੇਵਸੋ
ਰਾਜਦੇਖੋਰਾਜਾਪੀਛਤਾਆਪਨੀਸੁਭੁਧਨ
ਨੇਕਾਸਸਤਾਨਹੀਜਾਨਤਾ ਸੋਆਪਭੁਗ
ਤਭੁਗਨਪਤਾਪਸੇਸਧਰਾਜਾਨਤੇਹੋ
ਕਰਚਿਤ ਉਸਕੋਹਸਤਾਨਹੀਦੇਖਕਾਹਗ
ਤੇਉਸਕੇਨਰਕਜਾਨੇਕਾਪਾਪਜਿਸਕੇਹੋਤਾ
ਔਰਤੋਨੇਲੇਕਰਕੇਰਾਜਾਜੋਚੀਸਦ੍ਰਹੈਉਹਤ
ਸੋਕਿਇਸਪਾਪਸੇਦੇਨਦੇਸ੍ਰੀਗੋਪਾਨਜੀਕੇ
ਹਥਉਸ੍ਨਕਰਸੁਕਦੇਵਜੀਲਛਾਗਰੂਪੇ
ਔਰ ਰਾਜਾਕੇਪਾਸਜਾਨਾਅੰਗੀਕਾਰਕਰਕੇ
ਨਾਰਦਜੀਸੇਕਹਾਆਪਚਲੋਸੈਂਭੀਆਉ

ਆਤਾਨੂੰ॥ ਸੋਜੀਮਸਜੀਓਰਿਖੀਸੁਰਲੋਗ ਸਾਤਾਦੇ
ਲੋਗਰਾਜਾਕੇਸੁਤ੍ਰਨੋਂਨੇਕਾਊਪਾਇਚਤਾਰਕਰਨੇ
ਸੇਉਸਸਮੇਸੁਕਦੇਵਜੀਅਰਾਂਰਾਜਪੈਂਦਚਰੰਸ
ਕੀਆਵਸ੍ਥਾਆਤਿਸੁੰਦਰ ਪਰਮਹੰਸਰੂਪਚਨਾਦੇ
ਹੂਏਆਨੰਦਮੂਰਤੀ ਰਾਜਾਕੇਪਾਸਆਏਉਨਕੇ
ਤੇਜਕੋਦੇਖਕਰ ਸਭਾਰਿਖੀਸੁਰਅਉਰਮੁਨੀਜੋਥ
ਸ੍ਰੇਸਟਤਮਾਂ ਅਪੂਰਬਦ੍ਵਾਰਾਂਪਹਲੇਸੇ ਬੈਠੇਥੇ
ਉਠਖੜ੍ਹੇਹੂਏਅਉਰ ਸੁਕਦੇਵਜੀਅਰਾਂਰਾਜੇਕੋਬ
ਡ੍ਰੇਆਦਰਭਾਵਸੇ ਬੀਚਮੇਉਚੇਆਸੈ ਪਾਸਨ
ਪਰਬੈਠਾਲਾਤਬਰਾਜਾਪ੍ਰਛਿਤਕੇਸਨਸਮੇਦੇਸ
ਚਾਤਕਸੀਦੇਰਹੂਆ ਦੇਖੋਸੁਕਦੇਵਜੀਕੋਂਛੋ
ਟੀਆਵਸ੍ਥਾਮੇਭੀਬੜ੍ਹੇਬੂਢੇਬੂਢੇਰਿਖੀਸੋ
ਨੇਉਠਕਰਬੜ੍ਹੇਆਦਰਸੇਬੈਠਾਲਾ ਸੋਇਨ
ਕੇਪ੍ਰਕਾਸਸੇਮਾਲੂਮਹੋਤਾਹੈਕਿਇਹਗੁਨੇਸੇ
ਸਬਸੇਆਪਕਹੈਂ ਐਸਾਬੀਚਾਰਕਰਰਾਜਾ
ਪ੍ਰਿਥਿਭੀਖੜ੍ਹੇਹੋਗਯਾ ਔਰਉਨਕੋਦੰਡ
ਉਤਕਰਾਰਾਬੋਜੋੜਕਰਬੜ੍ਹੀ ਆਧੀਨਗੀਸੇ
ਬੋਲਾਹੇਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ ਆਪਨੇਬੜੀਦਯਾ
ਕਰਕੇ ਇਸਵਕ੍ਤਮੇਰੇਕੋ ਸੀਆਰਨੇਦਾਸਤੇਗੀਆ

ਕਿਨਾਰੇ ਆਇਆ ਤੂੰ ਮੁਝਕੋ ਦਰਸਨ ਦੀਆ ਔਰ
ਆਪਨੇ ਸੇ ਮਹਾਪੁਰਖ ਕਾ ਆਨਾ ਮੇਰੇ ਭਾਗ ਸੇ ਤੂੰ ਆਯਾ
ਤਬ ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪਰ ਬੈਠ ਕੇ ਤਬ
ਪਰਸੰਨ ਹੋਇ ਕਰ ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ ਕੋ ਦਾਦਾਨੇ ਰਾਜਾ
ਕਾ ਮੈਂ ਦੇਹ ਤਿਆਗਨੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਕਹਾ ਹੈ ਰਾਜਾ ਸੁਕ
ਦੇਵ ਜੀ ਆਦਿ ਸਭਾ ਮੇਂ ਹੈ ਜੋ ਰਹਾ ਸੋ ਸਭ ਬੜੇ
ਬੜੇ ਹੈਂ ਔਰ ਹਮ ਲੋਗਾਂ ਜਿਤਨੇ ਬੜੇ ਬੜੇ ਰਿਖੀ
ਔਰ ਮੁਨੀ ਕੋਈ ਹੈ ਰਾਹ ਦੇਖਤੇ ਹੈਂ ਸਭ ਕੇ ਮਹਾਤਮ
ਦੇਨ ਕੇ ਆਪ ਕ ਸਮਾਧੇ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਹਮ ਲੋਗੋਂ
ਨੇ ਉਨ ਕਰ ਹੈਨ ਕਾ ਆਦਰ ਕੀਆ ਹੈ ਔਰ ਭੀ
ਹਤਾ ਨਤ ਰਾਜੇ ਜਬ ਸੇ ਇਨ ਨੇ ਜਨਮ ਲੀਆ ਹੈ
ਤਬ ਸੇ ਦੇਵ ਭੀ ਆਨ ਹੈਂ ਦਿਨ ਰਾਤ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ
ਧਿਆਨ ਮੇਂ ਲੀਨ ਰਹਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕਾ ਗੁ
ਨਵਾਦ ਗਾਯਨ ਕਰਤੇ ਹੈਂ । ਹੇ ਰਾਜਨ ਤੂੰ ਕੋਈ
ਬੜਾ ਪੁੰਨ ਆਸਰਾ ਇਹੁ ਆ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੋਆ
ਹੈ ਸਬ ਕਰਮੋ ਸੇ ਜੋ ਉਤਮ ਧਰਮ ਤੇਰੇ ਭਵ ਸਾਗਰ
ਪਾਰ ਉਤਰਨੇ ਕੇ ਲੀਏ ਹੈ ਗਾ ਉਹ ਕਰੋਗੇ ਜਿਸ ਸੇ
ਸੇਆ ਦਾਗਾ ਦੇਹ ਤੇਰਾ ਛੁਟ ਜਾਵੇਗਾ ਇਤਨੀ ਕਥਾ
ਸੁਨਾ ਕਰ ਸੂਤ ਜੀ ਨੇ ਸੌਨਕਾਦਿਕੋ ਸੇ ਕਹਾ ਕਿ ਤੁ

ਜਨੈਜੋਪੂਛਾਥਾਕਿਸੁਕਦੇਵਜੀਕੋਰਾਜਾਪਰੀਛਤ
ਨੇਕਿਮਤਰਾਪਛਾਨਾਉਸਕਾਹਾਲਤੁਮਸੇ
ਬਰਨਨਕੀਆ। ਰਾਜਾਪਰੀਛਤਸੁਕਦੇਵਜੀਕਾ
ਜਲਪੀ[illegible]ਮਨੀਸੇਸੁਨਕਰਬਹੁਤਪਸੀਨਾਹੂ
ਆਜੌਉਸਨੇਸੁਕਦੇਵਜੀਕਾਪਾਦਪੋਸੇਕ
ਰਬੋਧਿਪੂਰਬਕਪੂਜਾਕਰਹਾਥਜੋੜਿਕੇਕਹਾ
ਮਹਾਰਾਜਆਪਾਬਿਨਕੁਛੂਪਸੀਸਾਰਸੇਕੁਛ
ਪ੍ਰਯੋਜਨਨਹੀਂਥਤੈਸੀਕ੍ਰਿਸਜੀਆਗਾਰਾਜੇ
ਸੁਣਿਕੇਪਾਂਤਦੇਕੇਬੋਸਾਐਸਾਜੁਕਰਤੁਮਾਰੇਮਨ
ਮੇਦਯਾਪਾਦਈਜੋਸੁਣਿਕੇਭਵਸਾਗਰਪਾਰ
ਉਤਾਰਨੇਕੇਵਾਸਤੇਪਹਾਜਾਹੈਜੌਰਾਆਪਕੇਦਰ
ਸਨਸੇਮੈਂਸ੍ਰਿਤਾਰਥਹੂਆਜੋਕੋਈਤੁਮਾਰੇਚਰਨ
ਛਵਤੇਉਗਾਕੁਪਾਵਈਪਾਸਕਤਾਹੈਸੋਮੈਂਵੀਨਹੋ
ਕਹਾਆਪਸੇਬੈਨਕਰਤਾਹੂੰਦੇਵਤਾਲੋਗੋਕੋਆ
ਪਾਪਪ੍ਰਸਾਦਹੈਕਿਇਤਨੇਦਿਨੋਂਮੇਂਮਰਗੇਲੋਹ
ਸੋਸਕਲਪਾਪਸੇਮਨੁਖਕੋਆਪਬਲਕਾਨੇਕ
ਨਾਨਾਹੈਕਿਕਥਸੁਣਾਤਾਸੋਮੈਂਗੀਰਿਧੀਕੇ
ਸਾਪਦੇਨੇਸੇਆਪਸੇਮਿਲਨੇਸੇਸਾਤਾਦਿਨਲੋਗਾ
ਕੀਤੇਸੋਆਪਆਪਨੇਆਨਕੇਮਾਲਕਹੈਤੁਮਾਰੇਉਪਾ

ਕਿਸੀਕਾਚਲਣਾਹੋਵਤਾਜੋਧੀਨਾਪਸਿਨਤਾਤੁਮ
ਹੀਕਿਸੀਕੋਕੋਈਰਖਸਕੇ ਇਸਲੀਏਮੈਜਲਦੀ
ਕਰਕੇਆਪਸੇਪੂਛਤਾਹੂੰ ਕਿਮੁਝੇਭਵਸਾਗਰ
ਪਾਰਉਤਰਨੇਵਾਸਤੇ ਏਹਜਸਾਤਾਰੇਮੋਕਾਰ
ਸਾਗਰਹੈਓਰਨਅਸੀਸਾਗਰਜੀਵਏਸਤੀ
ਪੂਛੇਕੋਸੋਗੋਸਟਸੋਰਹਤੇਂ ਕਹਿਆਸੈਏਸਬਾਤ
ਕਾਬੀਚਾਰਨਾਹੀਕੀਆਤਸਮੈਕਾਭੁਸੋਚਕ
ਸਾਗਰਹੀਓ ਜੋਸਤਗਰਕਸਾਈਧਗਤਸੀ
ਚਕਰੀਆ ਆਪਨੇਆਪਰਸੋਸਧਤਾਂਉਨਸੋਸੋ
ਏਕਰੋਗੇਜੋਆਰਤਾਂਔਰ ਧਾਕੀਜੋਧਰਤੀਆਂ
ਏਉਨੋ ਏਸਧਾਤਕਾਤਗਨਾਹੀਕੋਗਆਸੀ
ਭੀਏਸਤਗਗਤੋਹੋਸੀ ਧੜੇਗਰਖਸੇਦਨਾ
ਖਾਸਖਾਰੀਆਪੀਦੀਆਤੇਨਾਏਸਿਉਰਗ ਹ
ਸਲੋਗਤੀ ਸਦਾ ਮਤਾਲੋਰਧਿਤਾ ਜੋਰਭੂਤ
ਕੋਏਸਤਗਰਏਖਤੇਹੈਪਰਗਆਸੀਰਗਤੇ
ਕੇਗਭੀਆਰਜਾਏਗੇ ਸਖਮਅਕਰਨਾਹੋਤੋ
ਕੇਪਰਸੋਦ੍ਰਕਾਤਜਨਕੈਰੇ ਸੋਰਾਏਗਸਧ
ਗਲਏਖਨੇਕਰਭੀਆਨਆਪਨਾਬੀਜਆਏ
ਸਾਓਗਏਸ੍ਰੀਪੁਰੂ ਸੂਕੋਬੀ ਧਗਰਸੇ ਟਸਾ
ਰਤਾਹੈਆਧਨਾਆਪਨਜੀਨੇਸੋਰੇਉਪਰਾਫੂ

ਪਾਕੜਕੇ ਮੁੜੇਆਇਆਸੋਰਕੀਨੀਦਸੇਜਗਾ
ਣੇਆਤੌ ਰਕਿਸਨਸੇਗਾ ਧੀਰਕੁਦੂਆਕੇਜੇਸਤ
ਰਤਸਾਸਣੁਕਾਖਭਨੌ ਰਕੈ ਕਦਾਰਚੇਤਕੇ
ਦੀਸਨੁਖਕਾਰਤਕੌਸੋਪਾਂਛਾਦੇਨਾਂਤਕੇਣੇਕ
ਦਸੀਸੋਪੂਰਨਆਸੀਤਕਗੀਗਾਸਨਾਕੌਤੇਉ
ਸੋਸਨੀਨੈਭੁਰਨਾਨੇਕਾਸਾਨਾਤਾਮੋਰਤਾਨੇਉਸੀ
ਤਨਨਆਪਕੇਦੀਸੋਸਾਉਪਾਇਚਤਲਾਂਉ
ਰਕਿਣੇਨਸਾਤਾਦੇਨੇਸੋਸਕੂਤ ਕਿਸਦਾਸਤੇਰਕੇ
ਪਰਨੇਸਸੇਗਲੇਸੇਕਢਾਇਕਠੀਹੇਨੇਸੇਪਗੇ
ਦੂਰਕਾਨਆਉਛਾਰਨਨਜੋਸੋਸਕਤਾਂਸੋਰ
ਖਾਸਦੂਤੋਕੇਨੇਸੇਮਲਲੇਰਸੂੜ੍ਹੀਕਲਜਾਸਤ
ਨੈਣੇਸਲੀਏਆਪਸੋਧੇਨੈਕਰਤਾਦੂ ਰਕੈਕੇਦੀ
ਸੋਸਾਪੇਂਗਸਚਤਲਾਦੀਸੋਂਨੈਸਸੇ ਨਲਦੀ
ਸੁਕੂਤ ਦੂਸਠੋਰਖੀਸੋਨੇਜੋਕੁਢਉਪਾਣੇ
ਦਾਨਤੁਪਾਆਦਕਚਤਲਾਣੇਆ ਓਰਭੀਨੁ
ਕਦੈਦਜੀਸੇਕਰਦੀਆ ਤੁਚੁਏਰਸਚਚਾਤ
ਸੁਨਕਰਸੁਕਦੇਦਜੀਸਨਾਂਗਜਨੇਸੁਨਕਾ
ਦੀਆਲੋਹਾਣੇਖੀਸਠੋਕਾਕਨਨਾਣਛਾਨਜੀ
ਸਗਾ ਤੁਚਗਜਪੀਛਤਾਂਣਿਰਨਾਜੋਦੂਕਰ

ਬੋਲਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨ ਜੋ ਮਸਅੰਤ੍ਰ ਮਨੇ ਬੀਚ
ਇਸੇ ਕਥਾ ਪੁਰਾਣ ਸੁਨਨਾ ਚਾਹੀਏ ਤਿਸ ਪਾਪ ਜਾਂਵਨਾ
ਨਿਕਸੀ ਦੇਵਤਾ ਕਾ ਸਾ ਅਸੂੰ ਦ੍ਰਿਕੇ ਦਰਸਨੇ ਕਾ ਕ
ਨਾਂ ਤੇ ਤੋ ਧਤਲਾਈ ਲਿਐ ਦ੍ਰਿਸਾ ਐਕ ਰੂ॥

(ਦੂਸਰਾ ਸਕੰਧ)

ਸੁਕਦੇਵਜੀ ਕਾ ਸ੍ਰੀਮਤ ਭਾਗਵਤ ਬਰਨਨ ਕਰ
ਨਾ ਔਰ ਕਥਾ ਪਰੀਛਤ ਅਪਨੇ ਮਨ ਦਰਕੇ ਆ
ਦਤਾ ਸਧਾਰਨ ਕੀ॥ ॥

(ਪਹਲਾ ਅਧ੍ਯਾਇ)

ਸੁਕਦੇਵਜੀ ਅਗੇ ਰਾਜਾ ਕਾ ਰਾਜਾ ਪਰੀਛਤ ਕੇ
ਪੀਠ ਜਦੇਨਾ ਔਰ ਉਸਤਤੀ ਕਰਨੀ ਸ੍ਰੀਮਤ
ਭਾਗਵਤ ਪੁਰਾਨ ਕੀ॥ ॥

ਸੁਕਦੇਵਜੀ ਨੇ ਰਾਜਾ ਪਰੀਛਤ ਕਾ ਬਚਨ ਸੁਨ
ਕਰ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਨ ਤੁਮਨੇ ਜੋ ਪੂਛਾ ਕਿ ਅੰਤ ਸ
ਮੇ ਮਨੁਖ ਕੋ ਆਪਨੀ ਮੁਕਤਿ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਕਿਆ ਕ
ਰਨਾ ਚਾਹੀਏ ਸੋ ਬਹੁਤ ਅਛੀ ਬਾਤ ਪੂਛੀ ਹੈ

ਇਸਮੈਂ ਅੰਸੈ ਸਾਗੀ ਜੀ ਤੂੰ ਕਾਂਭੀ ਤੁ ਲਾਓਗਾ ਤੇ
ਰਾਜਨੇਤੇ ਅਗਮਾਨੀ ਸਤੁਖਪਰਸੇਸ੍ਵਰਕੀ
ਮਹਮਾਕੋ ਨਹੀ ਜਾਨਤੇ ਕੇਵਲ ਗ੍ਰੰਥ ਸੋਂ ਸੋਗਸੁ
ਧਕੇ ਪਰਾਗਬਕੀ ਭਾਰਨਾ ਸਤੇ ਤੇਂ ਪਰਧੇ
ਨਾਦਖਾਸੋਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਰਸੇਸ੍ਵਰਕੇ ਉਨਕੇ ਕੁਛ
ਸੁਨਨੇ ਮੈਂ ਲਤਾ ਓਰ ਵਿਸੀਤ ਰਹਾਅਧੁਖ
ਆਪਨੀ ਗਤਕੋ ਵਿਸਤ੍ਰੀ ਸਿਰ ਸੋਗਵੇਨਕੋ ਚਾ
ਪਾਸੈ ਯਾਤੀ ਤਕਰਤੇ ਹੈਂ ਉਨੈਆਂ ਨੇ ਪਰ
ਸੈਸਾਰੀ ਕਾਮ ਸੇਕ੍ਹੂ ਟੀਨ ਜੋ ਮੈਲਤੀ ਸਕੈ ਕੇ
ਸੀਧੇ ਨਾਬਿਅਰ ਨ ਸੋਂ ਗਪਾਨ ਨਾਗਾਜਨਜੀ
ਕਾ ਕਰੈ ਜੈਪਰ ਲੈਕ ਸੈਂ ਟੇ ਵੇਧੇ ਮਨੁ ਪਾਜੈਸਪੁ
ਰੂਸਾਜੈ ਗਈ ਸਤ੍ਰੀ ਕੋ ਸੋਂ ਗੈਸੈਫ ਸਕਰਸਧਤਰ
ਰਕਾਂਦੂ ਪਉ ਨਰਤਾਤੈ ਔਰ ਨੂੰ ਫਸਰ ਚੋਲ
ਕਾ ਦੂ ਯਸਉਤ ਧੈਆ ਕਰਕੇਂ ਜੈਨਕੇ ਪਾਲਤਾ
ਤੈ ਉਨਕਾ ਅਰਨਾਭਿਆ ਧੋਸੈ ਦੇਖ ਕਰ ਸਨ
ਕੋ ਇਸਾਗਾਂ ਜਾਨ ਸੋਵੈ ਰਕੁਨਾਗੀਕਰਤ
ਸਾਗੇ ਕੇ ਦੁਕੁ ਉਸਕੀ ਕੋਈ ਸਹਾਇ ਤਾਂ ਨਹੀ
ਕਰ ਸਕਤਾ ਪਾਪਕਰਗੇ ਕੇ ਧਟਲੈ ਆਪਨਾ ਰ
ਭੋਗਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤੇ ਗਜਨੇ ਤੋ ਜਨਮਲੇ ਨਾਸੁਰ

ਲ ਏਥੇ ਰਿਖੀਸੁਰ ਲੋਗ ਸੰਸਾਰੀ ਆਇਆ ਕਰੈਂ ਤਾਂ
ਤ ਧਰਮ ਜਾਨਕਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਾ ਭਜਨ ਕਰ ਆ
ਪਨਾ ਕਾਲ ਬਿਤਾਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਸੁਨੋ ਜੋ ਜਿਸ ਕੀਓ
ਤੀ ਕਰ ਪਾਪ ਜੀਤੇ ਵੈਹ ਉਗ੍ਰ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕੋ ਤਰਤੇ
ਹੈਂ ਵਾਸਤੇ ਇਸ ਝੂਠੇ ਪ੍ਰਪੰਚ ਕੇ ਕਾਮੋਂ ਕੋ ਛੋੜਕਰ
ਭਵ ਸਾਗਰ ਕੇ ਤਰਨੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ
ਕਾ ਭਜਨ ਸੌ ਸਿਮਰਨ ਕਰੋ ਔਰ ਨਾਰਾਯਨ
ਜੀ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨੇ ਜਿਸ ਸੇ ਇਸ ਕੀ ਮੁਕਤੀ ਹੋ ਜਾ
ਵੈ ਔਰ ਮਰਨੇ ਉਪਰੰਤ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਉਸ ਕੇ ਸਾ
ਥ ਨਹੀਂ ਜਾਤੀ ਕੇਵਲ ਓਹ ਇਕੇਲਾ ਜਾਤਾ ਹੈ
ਔਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਔਰ ਪੁਤ੍ਰ ਔਰ ਧਨ ਆਦਕ ਸਭ
ਉਸ ਕੋ ਛੋੜ ਦੇਤੇ ਹੈਂ ਉਸ ਕਾ ਸਾਥ ਨਹੀਂ ਕਰਤੇ
ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਧੁਪੀਆਂ ਨੇ ਔਰ ਰਾਜਾ ਜੀ ਕੋ ਉਸ ਨੇ
ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਕਿ ਉਸ ਕੋ ਛੋੜ ਨੇ ਸੇ ਧੰਨ ਲੋਕ ਆ ਪਉਨ
ਲੋਗੋਂ ਕਾ ਤਿਆਗ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਔਰ ਕ ਜਾਤਮਦਾ
ਨ ਕੀ ਸੁਧ ਪਾਨ ਸੇ ਚਿਤ ਲਗਾ ਕਰ ਸੁਨੇ ਉਸ ਕੇ
ਸਤ ਜਾਨ ਕਰ ਕਿਸੀ ਘਾਤ ਕਾ ਸੀ ਦੇਗ ਨਾ ਕਰੈ
ਤ ਧਰਮ ਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇਗਾ ਸੋ ਹੈ ਰਾਜਨ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਦਤ

ਜੈਸ ਚਪੁਗਾਨੈ ਸੇਉ ਤਸਾਂ ਉਸਸੈਕੇ ਵਲਕੀਲਾ
ਐਰ ਉਸਤਤੀ ਸਾਸਾ ਸੁੰਦਰਗਰੀ ਖੀਖੀ ਹੈ ਐ
ਗਾਸਨੈਲਾ ਪਨੈ ਧਿਤਾ ਧਕਾਸਜੀ ਸੇ ਉਸਕੇ ਪੜਾ
ਬਾ ਤੁੰਨੈਕੇ ਸੁਨਾਵਤੇ ਹੈਂ ਜੈਸ ਕਿਸੀ ਕੀ ਐਸੀ
ਟੇਵ ਹੋ ਕਿ ਸਆ ਵਾਗਦ ਨਸੇ ਛੁਟਜਾ
ਵੈ ਉਸਕੇ ਵਾਸਤੇ ਸੇਵਾ ਏਸੁ ਨਨੇਕ ਖਾਸੀ
ਸਤਿਗੁਰਾ ਗਾਦ ਵਤ ਕੇ ਕੋਈ ਦੁਸਗਾ ਉਪਾਏ ਨਹੀ
ਸਚਸਾਂ ਸਤੁ ਸੁਨਨੈ ਕਾ ਫਲ ਕੇ ਵਲ ਕਾਗਦ
ਤਸੁ ਨਨੈ ਸੇ ਪਾਪਤੋ ਤਾ ਹੈ ਐਰ ਸਚ ਧੇ ਟੇਕਾ
ਸਾਗਏ ਸੇ ਸਸਤੁ ਨਾਚਾਰੀ ਐ ਜੈਸ ਨੇ ਪਾਸਕਾ
ਜਕੀ ਢੰਸੀ ਸੇ ਛੁਟਨਾ ਹੈ ਓਰ ਗੁਸਗਿ ਦਤਸੁਨੇ
ਪਗਸੇਸ ਦਗ ਕੇ ਚਰਨੋ ਸੇ ਉਸਕੇ ਪੀਤਿ ਉਤਪਨ
ਹੋਗੀ ਐਰ ਜੈਸਾ ਨੁ ਧਧੀ ਚਸੈ ਗਏ ਸਤੁਲਿਆਰ
ਲੜਕੇ ਕੇ ਣਸਾਗਤਾ ਹੈ ਕਦਾਚਿਤ ਓਗੁ
ਕਥਾ ਸੁਨਨੇ ਕਾ ਨੈਤ ਅਭਿਆਸ ਕਰੇ ਤੋ ਐਰ ਸੈ
ਟੇਗ ਸਨ ਉਸਕਾ ਦਿਰ ਕੁਟੈ ਕਰ ਹਰਿ ਚਰਨੋ ਸੇਂ
ਪੀਤਿ ਕਰ ਭਵ ਸਾਗਰ ਪਾਰ ਉਤਰ ਜਾਵੇਗਾ
ਜੈਸਾ ਅਸ੍ਵਾਸਨ ਪਰਟੇਕ ਕਰ ਜਾਤੀ ਹੈ ਉਸ ਜਗਾ

ਸਪਤੀਰਥ ਔਰ ਦੇਵਤਾ ਲੋਗ ਸੁਨਨੇ ਵਾਸਤੇ ਆ
ਨਕਰ ਇਕਠੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਉਸਕੇ ਸੁਨਨੇ ਸੇ ਸਾਤ
ਜਨਮ ਕਾ ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਸੋ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੁਮ
ਭੀ ਇਸ ਕਥਾ ਕੇ ਸੁਨਨੇ ਸੇ ਸੁਕ੍ਰਿਪਾਵਦੀ ਕੇ ਪਹੁਚੋ
ਗੇ ਰਦਾ ਇਤਤ੍ਰ ਅਠਾਰਹ ਘਾਤ ਕਰੋਂ ਕੇ ਤੁਮਰੇ ਆ
ਗੇ ਪਹਲੇ ਹੋ ਸਪਾਣਿਖੀ ਸੁ ਕਹੇ ਹੈਂ ਰਾਜਾ ਵ
ਤਾਂ ਅਨਥੇ ਹੋਨੋ ਕੇ ਸਵਾਸਤੇ ਜਕੇ ਭਾਗ ਵ
ਤਰਥਾ ਸੁਨਨੇ ਕੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀ ਦੀ ਇਸਕ
ਕਾਰਣ ਏ ਸਮਝਨਾ ਚਾਹੀਏ ਆਪਤਿਕਾਲ
ਮੇਂ ਮੇਰ ਕਾ ਏਕ ਜਗ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਕਥੀ ਪਾਰਮਾਰਥ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਔਰ ਜਪ ਔਰ
ਤੀਰਥ ਕਥੀ ਦਾਨ ਔਰ ਪੂਜਾ ਕੀਤਰ ਹਰਲ
ਪਾਅਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ਔਰ ਜਮਾਤਾ ਦੇਸਪਤ੍ਰ ਨੇ ਕੇ
ਸਿਦਾ ਏ ਦੂਸਰੀ ਘਾਤ ਕੇ ਕੁਛ ਪਾਜੇਜਨਨਾ
ਚਾਹਿਏ ਔਰ ਅਦਭੂਤ ਕੀਤਮ ਆਰਧਨ
ਆਪਨੀ ਕਾ ਦਰਸ਼ਨ ਔਰ ਮਾਈਆ ਦੇਵ ਕਰਤੇ ਹੈ।
ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੁਮ ਕਰਾ ਚੇਤ ਹੁਏ ਜਾਤੇ ਹੋ ਕੇ
ਮੇਰ ਨੇ ਸੇ ਬੇੜ੍ਹੇ ਦੇਨੇ ਰਾਜ ਗਏ ਹੈਂ ਸੋ ਇਸ
ਘਾਤ ਸੇ ਮਤ ਡਰੋ ਤੁਮ ਕੋ ਆਪੀ ਸਤ ਦੇ ਮਗੇ

ਮੇਰੈਂਸੀਅਤਭਾਗਵਤਾਚੇਤਲਗਾਕਰਣਹੈਭੀ
ਤਣਾਪ੍ਰੇਮਸੋਸੁਣੇਤੁਆਸੀਸੁਕ੍ਰਦੇਵਜੀਮਹਾਰਾਜਾ
ਨਅਰਾਜਾਜੋਦੇਖਤ੍ਰੀਐਸੁਕ੍ਰਤੇਰਾਤ੍ਰੀਦੇਵ
ਰੁਤਾਇਨਿਤੈਸਾਤ੍ਰਾਦਿਨੋਂਸੋਤੁਅਧਪਰਾਤੇਨੋ
ਕਦਾਚਿਤਦੇਵੀਆਪਨੇਸਰੋਅਨਸੇਪਰਲੋਕ
ਧਨਾਣਾਚਾਰਤੇਤੇਸੋਆਰਛਾਈਖਤ੍ਰੀਐਸੁਕ੍ਰ
ਪਾਪਕਰਤਾਹੈਇਹਧਾਤਸੁਨਤੇਹੀਰਾਜਾਸਾ
ਜੋਤ੍ਰਕੇਕਹਾਆਂਹਾਜੇਮਹਾਂਰਾਜਾਜੋ
ਦੇਖਤ੍ਰੀਐਕਿਸਤਰਾਸੁਕ੍ਰਪਾਈਥੀਉਸਕਾ
ਹਾਲਾਚੀਪਿਪੂਰਧਕਸਮਾਨਕਹੀਜੀਏਹ
ਸੁਕਦੇਵਜੀਚੋਲੇਏਤਾਜੁਹਾਕੋਆਏਮਹਾ
ਰਾਜਾਰਾਜਾਸਾਤੇਦੀਪਕਾਧਤ੍ਰਪਤਪਾਲੇ
ਹਧਲਦਨ ਸੋਤਆਨ ਜੋਰਧਰਮਾਤਆਂਸ
ਧਨੇਕਰਮਾਲੋਰਧਰਮਅਲਜੁਧਲਾਪੁਰੀਸੋਹ
ਰਤਾਥਾ ਉਨਾਦੋਨੋਸੇਦੇਤੇਨੇਈਦ੍ਰਾਦਕੇ
ਦੇਤੇਕੋਧੀਚਲਤ੍ਰਾਈਕੇਜੀਤਕਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸ
ਨਸੋਨੈਕਾਸਰੀਆਤਚ ਸ੍ਰੀਰਾਮਪਤਪਰੋ
ਹਤੋਨੇਦੇਤੇਸੇਕਹਾ ਨਚਹਾਜਾਧਰਦੇਵਾਂਗਾ
ਤੇਆਸੀਸਹਾਈਤਾਕਰਕੇਦੈਤੋਸੇਲੜਾਈਕ
ਰੈਤਧਤ੍ਰੁਆਨਜੀਤਲੇਗੀ ਇਹਧਾਤਸੁਨਤੇ ਹੀ

ਇੰਦ੍ਰਦੇਵਤੇਓਂਸਮੇਤਆਤੇਲੋਗਸੇਰਾਜਾਪਰਦੌੜਾ
ਕੋਪਸਾਆਇਆ ਉਸਸੇਆਪਨਾਹਾਲਕਹ
ਰਸੁਨਾਇਆ ਰਾਜੇਤਬਕਹਾਨੇਉਸਨਕੋਦੇਖਤ
ਕਰਕੇਕਹਾ ਹਮਾਰੇਬੜੇਭਾਗਹੈਂਜੋਤੁਮਲੋਗ
ਹਮਸੇਲੜਾਈਕੀਮਦਦਾਇਤਦੈਂਤੋਂਕੇਲੀਏ
ਆਏਹੋ ਇਕਦਿਨਾਇਹਸਾਹਿਬਆਦਮਸਾ
ਹਮਸੇਹੋ ਕਦਾਚਿਤਆਪਕੇਕੰਮਆਵੇਂਤੋ
ਔਰਕ੍ਯਾਚਾਹੀਐ ਐਸਾਯਹਕਹਕਰ
ਰਾਜਾਨੇਆਪਨੇਸਮਸਤੂਯਾਂਪਲੀਏਜਾਕੇ
ਫੌਜਕਰਦੇਵਤੇਓਂਕੇਸਾਥਹੋਕਰਦੈਂਤੋਂਸੇਲ
ੜਾਈਕੀ ਔਰ ਉਨੇਜੀਤਕਰਫਿਰਰਾਜਾਨੇ
ਹਰੀਦੇਵਲੋਕਕੀ ਇੰਦ੍ਰਕੋਦਈ ਜਬਦੇਵ
ਤੋਂਨੇਰਾਜਾਕੀਕ੍ਰਿਪਾਸੇਯਹਜੈਪਾਈ ਔਰ
ਸਿਤਰਹੋਕਰਰਾਜਆਪਨਾਕਰਨੇਲਗੇਤ
ਬਰਾਜਾਦੇਵਤੋਂਸੇਵਿਦਿਆਮਾਂਗੀਉਸਸ
ਮੇਇੰਦ੍ਰਨੇਪ੍ਰਸੰਨਹੋਕਰਕਹਾ ਹੇਰਾਜਨਤੁਮ
ਹਮਸੇਕੁਛਵਰਦਾਨਮਾਂਗੋ ਇਹਬਾਤਸੁਨ
ਕਰਰਾਜਾਨੇਯਹੀਚਾਹਕੀਆਕਿਹਮਾਰੇਸ
ਹਾਇਤਾਕਰਕੇ ਛੁਟਾਹੂਆਰਾਜਇਨਕਾ

ਦੇਲਗੀਆਂ ਤੇਂ ਅਇਨ ਸੋ ਕੋਨ ਧਮਤ ਆਂਗੇ
ਵਿੰਦ੍ਰਨੇਉਸ ਕੇਅਨ ਕਾਗਾਲਜਾ ਅਕਰਾਕਰਾ
ਤੇਗਜਨ ਦੇ ਵ੍ਰਤੋ ਅੰਨੇ ਕੌ ਧੀਤੀ ਗੁਣੀ ਲੋ ਰਤੋਂ ਨੇ
ਦ੍ਰਲੀਅ ਧਪਾਤ ਆਲਅਗ ਗਤੀ ਮੈ ।, ਤਮ
ਲੋਗਾਦੇ ਤੌ ਕੇਉਪ ਦ੍ਰਦਸੋ ਕਿਓਗ ਅਸੇਧ
ਲਦਾਨਤੈਂ ਟੇਸਲੀ ਦੇਤੁਅਸੇਸ ਗਾਏਤਾ
ਰਗੀ ਐਸਾਧ ਰਨਸੁ ਕਰਗਾ ਜਾਨੇਆਪ
ਨੀਪ੍ਰ ਰਾਈ ਕਾਸਮੇ ਦੇਪਕਰਗਾ ਦੇਦ੍ਰਤੇ
ਤੁਮਾਏਤਧਤਲਾ ਓਸੇਸੀ ਉਅਗਕੇਤਨੇਸੀ
ਗਰੀਤੋਂ ਤਧੀਏ ਤੁਅਸੇ ਧਗਰਾਨ ਅਂਗੂਛਿਦ੍ਰ
ਨੇਧੀਜਾਰਕਰਕਰਾ ਤੇਗਜਨਤੁ ਅਗੀਓਅਗ
ਮੇਕੇਦ੍ਰਲਰਾਧਤ੍ਰ ਤੇਮਾ ਓਿਤਧਾਤਸੁਨਤੇ
ਤੀਗਜਾਦੇਦ੍ਰਤੋ ਸੇਕਗਾਕਿਤਅਏਗੇਦਾ
ਨਅਂਗਤੇਤੇ ਕਿਸੁਨੇ ਏਸੀਪੀਏਨਾਪੁਧਾ।
ਮੇਸੇਰੇਅਸ਼ਾਨਪਰੁਜਾਦੇ ਦ੍ਰਾਕਅਭੂਅ
ਗਅਗੀਤੋਂ ਅਧਐਰੇਅਗਨੇਕਾਸਆ ਸੀਕਣ
ਪਤੁਰਾਦਗਾਜਾਕਗੇਐਸਾਕਅਕਰੂਤੀਜੇ
ਸਐਭਦ੍ਰਸਾਗਾਰਧਾਗਉਤਗਜਾਉ ਇਦ੍ਰਨੇ
ਉਸੀਅਏਕਾਧੀਧਾਨ ਧੇਗਸੇ ਰਲੋਦਾਲ

116 ਰਾਜਾਕੇਦੀਆਸੇਕਾਜਾਉਸੀਂਰਿਦੇਧਯਾਨਸੇਰਹੂ
ਦੇਖਪੜ੍ਹੀਸੇਆਪਨੇਆਸ੍ਰਮਪਰਪਹੁਚਤੋਤੇਰਾਜਾ
ਉਸੇਤ੍ਰਾਸੁਧੀਰਕੇਦੇਵਲੋਕਸੇਰਛਾਜਾਨਾ
ਤੌਅਬਤੇਵ੍ਰਾਸਤੇਆਜਪਜਾਪੁਗੀਸੋਆਇਆ
ਸੋਤੁਮਾਦ੍ਰਿਸਦ੍ਰਾਸਕਰਜਾਂਗੇਜੋਭ੍ਰਾਮਤਪੀਤ੍ਰਯ
ਹੁਤਾਹੂਆਆਸ੍ਰਮਹੈ ਲੋਰ ਰਾਜਾਨੇਆਤੁ
ਧਾਮੇਆਨਕਰਉਸੀਂਦੇਖਪੜ੍ਹੀਸੇਧਨਦੇਵ
ਤਆਗਰੇਸਚਦ੍ਰਸਤੁਧ੍ਰਾਮਸੇਕੇਇਛਾ
ਪੂਰਧਕਰਾਨਦੇਕਰਆਪਨੇਧੇਟੇਕੋਰਾਜਗ
ਦੀਪਰਧਨਲਾਦੀਆਸੇਹਾਇਸਤ੍ਰੀਪੁਤ੍ਰਾ
ਸੇਕਆਸੇਤੋਤ੍ਰਕਰਵੈਰਾਗਆਧਾਸਕਰਕੇ
ਸਰਤੂਕਿਨਾਰੇਜਾਧੈਠਾਧੀਰਧਆਨਤਰ
ਦ੍ਰਾਨਜੀਕੇਲੀਨੇਹੋਕਰਸਾਖਜੋਗਾਭ੍ਰਾ
ਸਕੇਤਨਆਪਨਾਤਾਗਕਰਬੈਕੁੰਠਕੋਸੇ
ਧਾਰਸੇਤੇਰਾਜਨਉਸਕੀਪੁਤ੍ਰੀਦੇਖਪੜ੍ਹੀ
ਸੇਤੂਦੀਤ੍ਰਸੇਆਧੀਸਾਤਾਦੇਨਧਹੁਤਹੈਨ
ਜੋਤੁਮਧੈਰਾਦੁਪਾਪਰਸੇਸਦ੍ਰਰਕਾਪਜਾਨਕੇ
ਉਨਕੈਸਾਸਰੂਪਹੈ ਕਿਜੋਦ੍ਰਸਤੂਸੈਸਾਗਸੇ

ਦੇਖਤੇਹੈਂ ਉਸਸਰੂਪਸੇਧਾਰਨਕਰਕੇ ਸਭੀ
ਐਸੇਬੈਰਾਗਰੂਪਕੇਹਿਰਦੇਮੇਧਾਰਨਕਰਸੀਤ
ਗਦੇਤਸ੍ਰੋ ਤੁਆਸੀਸਕੂਹੋਇਜਾਇਗੀਜੇ
ਰਆਤੂਪ੍ਰਜਸੁਕਦੇਵਜੀਕਾ ਇਤਸਧਧਾਤ
ਸੋਇਹਕਾ ਕਿਤਰ ਤਛਕਸਰਪਕਾ ਰਾਜਾ
ਕੋਚੈਤਸੇਜੇਕਲਜਾਣੈਂਜਧਰਾਜਾਤੇ ਕਿਸ
ਦਾਇਪ੍ਰਕਾਸਨਰਾਜਾਜੀਕੇਦੁਸਗੀਵਸਤ
ਕੁਛਨਹੀਹੈ ਤਧਤਛਕਕਾਤਰਛੇਨਕੇ
ਇਤਸਧਨੇਕੋਕਿਸੇਕੇਕੇਨਕਾਤਹੈਜ
ਧਾਇਸਤਰਨਕਾਕਾਨਸਨੇਸੋਆਸੀਆ
ਤਧਓਨਜੀਵਨਸੁਭੂਤਜਾਇਗਧਾਤਸ੍ਰਨ
ਕਾ ਰਾਜਾਪੀਛਤ ਧਨੁਤਆਨੰਦਹੋਕਰਕ
ਨ ਮਨਾਂਰਾਜਸੇਕਿਸਤਰਹ ਥੈਠਕਾਕੇਨ
ਸਰੂਪਕਾਧਯਾਨਕਰੂ ਸੁਕਦੇਵਜੀਧੇਲੇ
ਹੇਰਾਜਾਨਤੂਮਕਾਲਸਨਧੈਠੇਅੰਨਦੇਕਾਚ
ਤੋਹੋਕਰ ਆਪਨੇਹ੍ਰਿਦੇਮੇਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕੇਤੇਰੂ
ਪਕਾਧਯਾਨ ਜਿਸਕੇਸੁਖਸਰੂਪਕਰਤੇਹੋਕਰ
ਕਦਾਚਿਤ ਅੰਤਹਕਰਨਸੇਉਸਸਰੂਪਕਾਧਯਾ

ਨਵੋਰੈ ਕਲਾਰੋਤ ਮੰਤ੍ਰਨਕਰਨਮੈਉ ਸਸਾਰੂ
ਪਕਾਧਾਨਕਰਨਾਸਕੈ ਤੈਸਘਸੰਸਾਰਪਰ
ਮੌਸਦ੍ਰਰਕੈਥੈਰਾਗੂਪਜਾਨਕਰ ਉਸਕਾਧਾਨ
ਲਗਾ ਓਐਰਗਾਲ ਥੈਰਾਗੂਪਕਾ ਏਸਤਰ
ਨਪਰਤੈਪਾਤਾਲਪਰਮੌਸਦ੍ਰਰਕੈਪਾਉ ਰਸਾਤ
ਲਲੋਕਗਿਟੇ ਸੁਤਲਲੋਕਜੰਘਾ ਨਿਤਲਾ
ਤਲਗੂਪਰੁਤੜ੍ਹ ਪਿਥਦੀਕਸਰ ਅਕਾਸਨਾਭੀ
ਨਾਤਿਖ ਰਕ੍ਰਨਗਾਰੋਦ੍ਰਮਾਂਸੂ ਰਜਾਰਗਤੈਮੈ
ਛਾਤੀਮਹਲੋਕ ਗਲਾ ਜਨਲੋਕ ਸੁਖਤਪਲੋ
ਗਮਾਥਾ ਧ੍ਰਮਆਕਾਸ ਤੈਲੋਕ ਸੀਰਉ ਸਮਾ
ਦਪੁਰਖਕਾਹੈ ਇੰਦ੍ਰਾਦਕਦੇਵਤਾਉਨਕੀਭੁ
ਜਾ ਦੇਸੋਦਿਸਾਕਾਨਾਸਨ੍ਹੀ ਕੁਮਾਰਨਾਦ
ਸਘਸੁਰਿਧਸਾਕ ਕਾਨ੍ਹੋਦ ਆਗਨਮੁਖਧਾ
ਕਾਸਆਘਕੀ ਜਗਾਜਸਮਗਾਜ ਦੰਤਮਾੜ੍ਹ
ਆਉ ਨਕੀਗਾਮੀ ਲੱਜਾਊ ਪਰਕਾਲੋਕ
ਲਾਲ ਰਨੀਰੋਕਾਲੇਕ ਪਗਅਛਾਤੀ ਮਾਧਰ
ਮਾਪਿਰ ਸਘਾਚੈਛ ਸਗੀਰਕੈਰਮਸੇਪਾਪਾ
ਸਿਰਕੈਧਾਲਪਗਾਰ੍ਹਤਨਕੀਰਤੀਆਸਮ
ਦ੍ਰ ਪੇਟਪੈਨਸਦਾਸਮਨਰੋਦ੍ਰਮਾਂ ਮੀਨਕਾਧਾ

ਨੀ ਧੀਰਜ ਧਾਤਸ਼ਿਧਨਾਪਰਮੇਸੁਰਕਰਕਪ
ਤ੍ਰਾਤੇ ਸੰਤੋਖਪਰਮੇਸੁਰਕੇਉਸਰੂਪਮੈਅਨੁਧ
ਧ੍ਰਪੀਸੋਧੋਤ੍ਰਾਗਦਾਖਰਗਉ ਨ ਗਧੇਸੇਤਰ
ਦਾਾ ਦਕਪਸੁ ਜੈਧਸੋਪੰਛੀਆਾਦਿ ਜੋਰ
ਧਮੇਗਿਪਰਧ ਸ੍ਰਿਦਾਧਰ ਚਾਰ ਨ ਆਪਦ
ਰਾ ਸੁਰਮੇ ਬੁੱਤੀਆਦਿ ਪੰਰਕੀਧਿਲਸੇਅਧਾ
ਆਇਕਪਰਮੇਸੁਰਕੇਕ੍ਰਮਸੇਉਤਪਤੁਦੇਤੋ
ਸੋਅਨੁਖਾਕੇਤਨਮੇਗਾਨਰਾਤਾਤੋਦੂਸਰੀ
ਜੂਨ ਪਸੂਪੰਛੀਆਾਦੇਮੇਗਾਨਹੀਹੋਤਾ
ਸ੍ਰੈਸਤਰਾਤੇਪਰਮੇਸੁਰਕਾਧੋਰਾਦਸਰੂਪਤੇ
ਉਸੀਕਾਤੁਸਧਾਨਕੇਰੇ ਜਧਾਦੇਸਸੇਤੂਆਰ
ਸਨਲਗਜਾਦੇਤਧਪੀਛੇਸੋਫੇਦੇਸਰੂਪਕਾ
ਧਾਨਕਰਨਾ॥

{ ਦੂਸਰਾ ਅਧਿਆਇ }

ਧਾਨਕਰਨਾਸਕਦੇਵ ਜੀਕਾਦੇਹਧਾਤ ਕਿ
ਪਰਮੇਸੁਰਨੇ ਆਪਨੇਭੁਗਤੇਕੇਦਸਾਤੇ ਜੋਉਸਕੇ
ਦਾਸਸੇਧਨੇਜਾਕਰਤਜਾ, ਕਰਤੇਹੈ ਸਧਪਾ
ਧਾਨਕੇਪਦਾਰਥਤਾਗਕਰਧੋਤੋਨਾ।

118

ਸੁਕਦੇਵਜੀਨੇਕਹਾਹੇਰਾਜਨਪਰਲਾਕਸਤਾ
ਧਿਆਨਕਰਨੇਕਾਏਹੀਹੈ॥ ਪਹਿਲੇਬੈਆਸਨਸੇ
ਸਾਧਸੋਦ੍ਰਿੜ੍ਹਕਰਲੇਵੈ ਤਬਸਾਸਾਪਾਸਜੀ
ਕੀਤਰਫਮਨਲਗਾਵਤਾਹੈ ਔਰਧਰਮੇਸ੍ਵਰ
ਕਾਧਿਆਨਕਰਨੇਮੇ ਸ੍ਰੀਸਾਰੀਰਾਧੇਰਾਰਸੇਕੁ
ਛੁਪਾਏਜਾਨਨਾਹੀਰਖਤੇ॥ ਕਦਾਚਿਤਤੁਮੇਰੇ
ਏਸਚਾਤਕਾਸੇਚਰਣੈ ਕਿਜਬਕੇਟੀਮਨੁਖਜ
ਗੀਤਸਛੋਡਕੇਚਨਐਸੋਮਗਨਨਾਰਾਜ
ਨਜੀਕਾਕਰੈ ਤੌਉਹਭੌਜਨਔਰਧਸਤ੍ਰਸੇ
ਦੁਖੀਹੋਗਾ ਤਬਧਰਮੇਸ੍ਵਰਕੀਤਰਫਮਨ
ਉਸਕਾਕਿਸਤਰਹਲਗੇਗਾ ਸੋਨਾਰਾਯਨ
ਜੀਨੇਆਪਨੇਭਗਤੋਕੇਵਾਸਤੇਸਬਸਤ੍ਰਤੁਜਾ
ਰਕਰਰਖੀਹੈ॥ ਜੈਸਾਰਹੈਂਮਨੁਖਕੇਧਤ੍ਰੁਪਾਵ
ਸਮਏਵਸਤੂਮਿਲਤੀਹੈ॥ ਧਨਅਪਰਮੇਸ੍ਵਰ
ਕੀਕ੍ਰਿਪਾਸੇ ਚੀਕਾਮਿਅਮਸਬਪਦਾਰਥ
ਮਿਲਤਾਹੈ॥ ਪਿਥਵੀਸੋਨੇਕੇਵਾਸਤੇਤੇਜਾਗਹੈ॥
ਤਕੀਆਲਗਾਨੇਕੇਭੁਜਾਅਤੇਕਤਰਨੇਕੇਫਲ
ਮੇਵੇਖਾਣੇਕੇਖਾਣੇਵਾਸਤੇਜਲ॥ ਪੀਨੇਕੇਤਲਾਵ

ਔਰ ਨਦੀਅ ਰਤਨ ਕੇ ਦੇਨੇ ਹਾਰ ਜੋ ਰਪਤਿ
ਨੇ ਕੋਟ ਬਿਘਨੋ ਕੀ ਹਾਨ ਕਰੀ ਹੈ ਕੋਟ ਨਾਤ੍ਰੈ ਕੀਕਿ
ਦਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਧਾਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਨੇ ਆਰੋਗ ਹੀ ਪਨਾ
ਰਖੀ ਹੈ ਤੇ ਤਾ ਜਨ ਅਰਜੁਨ ਲਾਲਚ ਔਰ ਜਾ
ਪਨੇ ਪ੍ਰਜੇ ਜਨ ਦ੍ਰਸਤੇ ਤੁਆਰੇ ਪਾਸ ਨਹੀ ਆਵੇ
ਸਾਹਰ ਜੀ ਨੇ ਆਖੇ ਉਪਰਤੁ ਆਗਯੋ ਸਾਤਾ
ਦੀਆ ਰਾਜਾ ਸ੍ਰੀ ਸਲੀਏ ਮੈ ਆਏ ਆ ਤੂੰ ਐਰ ਗੇ
ਆ ਖਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਭਜਨ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਖਰਾਤੇ
ਉਸੇ ਦ੍ਰੈਤ ਰਸੀ ਨ ਦੀ ਐਰ ਨਾਰਕੇ ਕਾਰੁ ਪਾਲ ਦ
ਅਤੇ ਭਗਤ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਔਰ ਜੋ ਲੋਗ ਮੈ ਸਾਗੀ
ਮਾਏਆ ਸੋ ਦੇਰ ਕੁ ਹੈ ਉ ਨਕੇ ਸੈ ਤੇ ਪਰਧਾਨ
ਹਜੇ ਏ ਕਿ ਜੈਸ ਨਾਰਾਯਨ ਨੇ ਧੈ ਦੇ ਕੀਆ ਤੇ
ਦੁਰੋਅਪਜੀ ਦ੍ਰਕਾ ਏ ਨੇ ਦਾਲਾ ਹੈ ਰਥੀਭੁ
ਖਾਨ ਜੀ ਰਖੇ ਹੈ ਨ ਧ ਮੈ ਸਾਤਾ ਕੇ ਪੇ ਏਸਾ ਤੁ
ਧਦ੍ਰਜੀ ਪਰਮੇਸ੍ਰ ਅਨੇ ਭੋਜਨ ਪਾਰੂ ਹਾਤੇ ਬ
ਆਬਾਕੇ ਸਾਤਾਹਾ ਮੈ ਭੂ ਖਾਰ ਹੂੰਗਾ ਔਰ ਉਸੀ
ਪਰਮੇਸ੍ਰ ਨੇ ਉਤਪਨ ਹੋ ਨੇ ਕੇ ਪਾਹਲੇ ਦੂ ਧਯੀ
ਹਰਾਤੇ ਗਿਆਨੀ ਸਾਤਾ ਕੇ ਮੇਰੇ ਪੀਸੇ ਦਾ ਸਾਤੇ
ਤੇ ਸਾਹਰ ਕ ਰਸਾਯਾ ਸੋ ਜੋ ਤ੍ਰਾਸਾ ਸਧਿ ਹਾਰਕ

ਹਕੇਅਸ੍ਰਨਾਰਾਇਣੁਕਿਕੁਛੋਐਸਚਆਸ
ਗਤੁਾਤੈਧਿਆਨਾਦਆਪਰਮੇਸ੍ਰਕੇਉਨ੍ਹਸੇਦੂ
ਪਾਕਿਸਭੁੰਤਉਤਪੰਨਹੂਆ ਜੋਗਇਣਗਾਲ
ਦੇਖਨੇਪਰਭੀਜੈਸੇ ਨੁਖਸੰਤੋਖਨਰਖੇਜੋਰਪਰ
ਮੇਸੁਰਕੇਭੁਲਾਕਰਖਾਣੇਪਾਨਨੇਕਾਸੈਚਰਕੈ
ਉਸੇਮੁਰਖਸਅਸ੍ਰਨਾਰਾਇਣਦੇਖੋਜੈਕੋਈ
ਗਾਇਚੈਲਆਦਿਪਸੂਰਕੈਆਪਣੇਦੂਆਰ
ਪਰਬੰਧਤਾਂਤੇ ਓਉਸਕੇਪਾਸਜੋਰਦਾਨੇ
ਕਸੋਚਰਖਲੇਤਾਹੈ॥ ਨਾਰਾਇਣਜੀਕੈਸ
ਪਕੀਜੀਵਕਾਰੈਨੇਵਾਲੇਹੈਕਿਸਤਰਾ ਜਾ
ਪਨੇਦਾਸਕੀਰਿੰਤਾਹੋਤਕਰਉਸਕੇਭੁਖਾਰਖੇ
ਗੇ ਉਸਸੇਤੋਪਰਮੇਸ੍ਰਸੇਤੁਸੇਵਕਹੀਭੁ
ਲਾਇਜਪਤੁੰਚੂਦਪਾਨੀਕੇਸਆਨਹਾਰਿ
ਪਰਮੇਸੁਰਨੇਆਪਨੀਆਗਿਆਂਸੇਤੁਰੇਰਾਖਸੇ
ਦਸਅੀਗੁਕੀਆਉਤਪੰਨਕਰਕੇਦੇਨੇਕਾਂਪੇ
ਪਰੈਤੁਜਾਚਨਾਦੇਹਾਂ ਆਪਤੂੰਕਿਸਤਰਾ
ਜਾਨਤਾਹੈਜੋਨਾਰਾਇਣਜੀਮੁਝੇਭੁਲਜਾਵੈ
ਗੇ ਸੋਹੋਰਾਜਨਪਾਲੇਤੂਮੇਥੋਂਰਾਦੂਪਕ
ਪਾਸਕਰੇ ਜਪਤੁਆਰਾਨਾਇਣਬਿਰਤ

ਜਾਦੇਤਬਆਪਨੇਮਨਸੋਂਉਸੀਕਾਮਲਕਾਪਸ
ਨਕਰਾਉ ਉਸਟਲਮੋਤੁਸੋਂਕਾਂਗੁਮਨਪਸ
ਨਰਤੁਰਕੁਜੀਮੂਰਤਪਰਮੇਸੁਰਕਾਆਮਰੀਕਾ
ਜੀਲਮਨਕਿਸਆਨਚਮਕਤਾ ਸੋਂਪਹਕ੍ਰਿਗ
ਰਾਪਰਮਰਸੋਂਠੇਹਾਥੋਂਸੇਲੀਦੇਤੁਏਕ੍ਰੀਟਸੁ
ਕਟਜਾਉਪਰ ਮਸਤਕਪਰ- ਸਕਾਂਕ੍ਰਿਤਕੈ
ਤੇਲਕਾਨੇਸੇ ਦੈਜੈਤੀਆਲਗਾਕੇਸੇ ਨੇਰਤ
ਜਤ੍ਰਾਉਤੁਜਾਪਰ ਪੀਤਾਂਘਠਉਦੇਤੁਏ ਨੇ
ਚੀਤੁਜਾਚਕੇ ਨੈਨ ਤਾਪਗਸੀਚਿਤਦਨ
ਸੰਦਮੀਰਮਸਕਰਤੇ ਬ੍ਰਿਗਲਤਾਕਾਚੋਨ
ਦਖੀਸੇਤੁਨੇਕੋਏਖਲਾਈਦਿਦੇਗਾ ਕਰ
ਸੀਤਸੋਂਪੂਰਨਰੂਪਕਾਪਾਨਤੁਸਏਕਚਾ
ਗਨੋਸਕੇ ਤੋਪਗਲੇਚਰਨੋਸੇਆਠਤਕਰ
ਕੇਟੇਕਟੇਕਾਂਗਾਧਾਨਸੇਲਾਉ ਪੀਰੇਪੀ
ਰੇਸਚਰੂਪਤੁਆਰੇਧਾਨਸੇਆਜੇਦੇਗਾ
ਜੈਚਾਦਉ ਤ੍ਰਿਗਟਰੂਪਤੁਆਰੇਧਾਨਸੇ
ਆਜਾਦੈਤ ਚਤੁਅਸ[illegible]ਨਤ੍ਰਾਨੇਕਆਸਨ
ਕਰਕੇਆਪਨੇਪਾਨਮਸਤਕਸੇਚਤ੍ਰਾਲੈਨੇ॥

ਜਿਸੁਪੁਤ੍ਰਸਕੇਪਾਸਦਸਾਦੁਆਗਿਓਨੂੰਕਰਸਿਦ
ਲਿਆਵੈ ਓਹਜੀਵਦਾਨੂੰਰਸਮੈਂਰਲਿਐਹੋਕਰ
ਥੈਕੂੰਓਸੇਪਹੁਚਤਾਂਤੇਓਰਿਓਸਕਾਆਦਾ
ਗਦਾਸਗੀਹੋਤਾ ਜੋਲੋਕਪਾਗਲ ਓਹਤਪ
ਦਾਸਓਹਤੀਰਥਆਦਿਕਰਤੇਹੈਂ ਓਹਸਭੀ
ਗਤਾਗਤੇਹੈਂ ਓਹ ਚੈਦੁਆਕੇਦਾਆਠਪਹਰ
ਹੋਕਰਦੇਦੁਲੋਕਆਈਸੇਆਪਨੇਕਰਮਾਂ
ਨੂੰਆਰਜਾਤੇਹੈਂਓਹਆਪਨੇਪੁਤ੍ਰਸਕੇਪਾਸ
ਸਦਾਗਕਾਸੁਪਤੋਗਕਰ ਉਸਕੋਓਗਣੀ
ਆਗਮੇਜਨਮਲੇਕਾਪਹੁਤਾਹੈ ਆਦਾ
ਗਦਾਸੇਜਹੋਵਤੇਹੈਂ ਓਹ ਸਕਰਸੇਲੇਕ
ਰ ਸੋਥਨਕੀਸੇਕੂੰਤੇਹੈਂ ਆਗੇਤਕਸਾਗ
ਉਤਾਗਪਾਸਗਤੇਹੈਂ ਸੋਈਗਦੇਦੁਸੋਕਾ
ਦੋਸਾਂਸ਼ਸਤ੍ਰੀਆਗੇਕੇਸੰਗੇਦੇਵਾਲੇਖ
ਸੁਖਸਾਗਜਕੇਦਦਾਸ਼ਓਕਰ ਥੈਕੂੰਦੇਕੇ
ਸੋਤੇਹੈਂ ਓਹਕਰਕਨੇ ਪਸਕੀਸੇਕੂਤਤਕ
ਸਗਜਦਖਕਾਈ। ਫੁੱਨਿਆਗੇਸੈਸਾਗ।
ਗਜੀ। ਹੋਗਦੇਦੁਸੋਕੀਗਤੋਹੈਸਮੇਨੂੰ

ਮਤੀਨੇਮਗਮੋਏਸੈ ਦੇਵ੍ਰਸ੍ਰਕੇਦੁਆਰੇਪਗੋਕਰ
ਦੇਵਲੋਕਮੋਏਜੈਸਾਰਗਮਕੀਆਲੋਤਾਂਹੋਦ੍ਰਾਂ
ਕਾਮ੍ਰਖਸੋਪੀਪ੍ਰਜੇਤਭ੍ਰੋਗਕਰ ਉਨਕੋਟਿ
ਸੋਆਗੇਜਕਾਢੋਨਾਪਭ੍ਰਤਾਂਹੋ ਦੇਖੋਤਰ
ਕੇਸਨਮਕਾਗਾ ਤਮਕੇਤ੍ਰਆਮੇਕਰਦੀਆਾਬ
ਮਕੋਸੋਦ੍ਰਾਵਿਕੇਦੀਤੀਮਠਾਗਾਨਗੋਰੈਆ,
ਤੇਗਾਜਨਜੋਕੀਈਆਮ੍ਰਖਕੇਤਨਾਪਗਏਸ੍ਰ
ਗਕਾਭੁਜਨਾਐਗਾਸਮਠਨਕਰਕੇਆਪਨਅਤ੍ਰੀ
ਨਗੇਧਨਾਤਾ ਉਸਕੋਟਿਗਚੈਗਾਸੀਲਖਜੇ
ਨਏਜਨਮਲੇਨਾਪਤ੍ਰਤਾਂਹੈ ਮ੍ਰਖਕੇਦੇਹਧਾ
ਨਗਖਨਾਕਾਤੇਮੇ ਕ੍ਰਿਪਤੀਦੇਆਏਗੀਉਅਗਮ
ਨਤੇਤੀਜਾਤੀਹੈ ਸਿਤ੍ਰਕੇਦੇਵਨ੍ਰਕਦਆਤੇਹੈ
ਕੋਦੇਨਧੀਤਗਏਓਨਾਲਾਦ੍ਰੇਗੇਦੇਹਧ
ਤਾਧੀਰਾਠਕਰ ਇਕਾਖਨਤ੍ਰੀਪਗਏਸ੍ਰਗੋਕੇਨ
ਭੁਲਾਂਦੇਹੈ ਨਾਗਾਧਨਜੀਕੇਭੁਜਸਏਆਪਨੇ
ਦੇਆਧੀਤਾਂਦੇਹੈ ।ਜਿਸਨੇਮ੍ਰਖਕੇਤਨਾਪਗਏ
ਦ੍ਰਗਕਾਭੁਜਨਨਾਗੀਕੀਆ ਓਗਪਸ੍ਰਕੇਨਾ
ਨਹੈ। ਤੇਗਾਜਨਪਗਏਸ੍ਰਗਥੇੜ੍ਰਪਾਨਕਗੇਮੇ

121 ਸਰੁਖਸੇਪਸਿਨੋਕਰਉਸਕੋਸੁਕ੍ਰਿਤੇਤਾਂਤੋਅਜ
ਸੀ੍ਕ੍ਰਿਸਨਜੀਨੇਗੀਤਾਮੇਅਰਜਨਸੇਕਹਾਹੈ
ਕਿਤਾਰਸਮੇਏਸਾਖਲੋਗਾਨਾਦਸਾਮੇਦ
ਸਿਅਨਕਰਤੇਹੈ ਏਕਜਯਪਾਨੁਖੋਰਗੀਤਿਕ
ਰਦੂਖਪਾਤਾਹੈ ਦੂਸਰੇਜਿਸਕੋਸੇਮੇਲਨੇ
ਕੀਏਛਾਨੋਤੀਹੈ ਤੀਸਰੇਜਯਾਵੇਸੀਕਾਕੁ
ਛਕਆਆਕੇਚੌਥੇਸੈਜਾਨੀਕੋਸੁਨੇਪਾਰ।
ਨਕਰਸੇਰੇਤੁਦੋਕੋਪਾਤਾਹੈ। ਉਨਲੋਗਾਂ
ਪਾਆਪਨਾਸ੍ਰਾਸੇਪਰੋਨੇਦਾਸਤੇਸੇਰ
ਸਿਆਨਕਰਤੇਹੈਸੋਏਚਾਰੋਤਾਰਕੇਜਾਦਕਾ
ਨੇਵਾਲੇਸੇਪਸਿਨੋਤਾਤੂੰਪਰਰਮਾਨਸੇਆਪਕ
ਕਿਓਅਰਾਸੇਰੇਪਾਨਸੇਰਰਤਾਤੋਹੋਪਰ
ਛਤੂੰਅਨੇਸੋਸੇਰਕੁਛਅਤਕਰਾਏਸਸਾਤ
ਕਿਸੇਆਦਸਾਤੁਸਥੀਸ੍ਰਕ੍ਰਿਤੋਗੀਨਾਸੀ
ਸਤਭਗਦਤਾਸੀਤਤੂਪੀਕਬਾਕਰਤੇਹੈਤੁਸ
ਸੀਤਲਗਾਕਰਸ੍ਰੋਨੇਤਦਸਾਗਾਗਪਾਰਉਤ
ਰਜਾਵੇਗੋ॥ ॥

(ਤੀਸਰਾ ਅਧਿਆਇ)

ਸੁਕਦੇਵਜੀਆਂਗਾਜਨੇਏਹਕਥਾਪ੍ਰਥਮਨਾਰਦ
ਜੀਨੇ ਫਿਰਬਿਆਸਦੇਵਤਾਈਆਖੀਪਾਠਕਰਨੇਸੇਤੇ
ਨਫਲਮਿਲਤਾਹੈ॥

ਸੂਤਜੀਨੇਸੌਨਕਾਦਕਰਿਖੀਸਰਾਂਸੇਕਹਾ ਜਬ
ਰਾਜਾਪੀਛਤਨੇਏਹ ਕਥਾਸ੍ਰਵਣਕਰਲਾਪਰ
ਸੇਸੁਨਕਾਸੁਨਾ ਤਬਪਪਧਰਾਕਰਮਨਸੇਕਹਾਕਿ
ਕਿਸਤਰਾਂਸੇਏਹਸਰੂਪਨਾਰਾਇਣਜੀਕਾਮੇਰੇ
ਧਿਆਨਮੇਆਵੇਗਾ ਏਸੀਚਿੰਤਾਮੇਰਾਜਾਕਾਮੁ
ਖਮਲੀਨਹੋਗਇਆ ਤਬਸੁਕਦੇਵਜੀਨੇਰਾਜਾ
ਕੇਉਦਾਸਹੋਨੇਕਾਕਾਰਨਬੀਚਾਰਾ ਕਿਰਾਜਾਕਿਸ
ਸੇਕੋਈਇਛਾਰਹਗਈ ਜਿਸਕਾਰਨਰਾਜਾ
ਕਾਮਨ ਉਦਾਸਹੋਗਇਆਹੈ ਸੈਸੈਅਪਨੀ
ਧਾਤੁਸੇਇਸਕੋਭੀਦੇਕਾਰਲਆਲਮਕਰ
ਲੇਤਾਹੂੰ॥ ਏਹਬੀਚਾਰਕਰਸੁਕਦੇਵਜੀਬੋ
ਲੇਹੇਰਾਜਨਕੋਈਆਪਨਾਅੰਤਦਪਾਏ ਆਕਿ
ਤੇਹਰਦ੍ਰਗਾਆਂਜੀਕੀ ਜੋਆਪਨੀਇਛੀਹੋਕੇ
ਪੁਸਨਕੀਆਚਾਹੇਤੋਰਾਜਾਈਦ੍ਰਕੀ ਜੋਪੁ
ਜੋਆਪਕਰੇਨੇਕੀਇਛਾਕਰੇਤੋਦਖਨਾਪਤਾਪ
ਤਿਕੀ ਜੋਦ੍ਰਆਕੀਇਛਾਸੇਤੋਰਦੇਵੀਜੀ

122 ਜੋਆਪਨੇਰੂਪਕਾਤੇਜਦਿਖਾਇਆਚਾਹੈਤਾਆਗ
ਨਕੀਜੋਕਾਮਦੇਵਕੀਪ੍ਰੀਤਿਚਾਹੈਤਾਰੁਦ੍ਰਕੀ
ਜੋਕੋਈਆਪਨੇਤਾਈਂਆਪਦਬਲਹੋਨੇਕੀਇ
ਛਾਰਖਤਾਹੈਤਾਇਸ਼ਵਾਦੇਵੀਕੀ ਜੋਸੁੰਦਰਤਾ
ਈਆਪਦਕਰਾਹੈਤਾਗੰਧਰਬੋਂਕੀ ਜੋਸਕੇ
ਸੁੰਦਰਿਇਸਤ੍ਰੀਕੀਇਛਾਹੈਤਾਉਰਬਸੀਕੀ
ਅਪਛਰਾਕੀ ਜੋਮਨੁਖਜਸਕੀਇਛਾਰਖਤਾ
ਹੈਤਾਜਗਤਭਗਵਾਨਕੀ ਜੋਵਿਦਿਆਚਾਹੈ
ਤਾਮਹਾਂਦੇਵਕੀ ਜੋਆਪਨੇਪਰਿਵਾਰਕੀਪ੍ਰੀ
ਤੀਚਾਹੈਤਾਮਹਾਂਦੇਵੀਕੀ ਇੰਦ੍ਰਜਾਪਿਤਰੋਂਕੀ
ਜੋਸਕੇਰਾਜਗਾਦੀਕੀਇਛਾਹੈਤਾਮਨੂੰਕੀ ਜੋ
ਕੋਈਆਪਨੇਸਤ੍ਰੁਕਾਨਾਸਚਾਹੈਤਾਨ੍ਰਿਤਰਾ
ਖਸਕੀ ਜੋਕੋਈਆਪਨੇਸਰੀਰਮੇਂਧੀਰਜ
ਧਰਨੇਕੀਇਛਾਰਖਤਾਹੈਤਾਚੰਦ੍ਰਮਾਂਕੀ
ਜੋਕੋਈਆਪਨੀਉਮਰਾਅਧਕਚਾਹੈਤਾਅ
ਸਨੀਕੁਮਾਰਕੀ ਜੋਇਸਤ੍ਰੀਸੁੰਦ੍ਰਪਤੀਚਾਹੈ
ਤਾਪਾਰਬਤੀਜੀਕੀ ਜਿਸਕੋਂਕਿਸੀਦਸਤ੍ਰੂਕੀ
ਇਛਾਨਹੋਤਾਪਰਮਪੁਰਖਨਾਰਾਇਨਜੀਕੀ
ਜੋਅਕਿਸੀਕੋਸਬਦਸਤ੍ਰੂਕਾਜੋਸਕਾਉਪਰ

ਹੋਤੂਕਾਹੈਔਰਜੋਵਾਈਉਸਕੇਔਰਾਜੋਸ
ਵਸਤੂਕੀਇਛਾਹੋਵੈ ਤਉਸ੍ਰੀਨਾਰਾਯਨਜੀ
ਕੀਪੂਜਾਕਰੈ ਉਨਕੀਕ੍ਰਿਪਾਸੇਸਭਮਨੋਰਥ
ਪੂਰਨਹੋਤੇਹੈਂ ਐਸੇਹੇਰਾਜਨਾਜਿਸਜੀਵਨੇਮਨੁ
ਖਕਾਤਨਪਾਇਕਰ ਅਪਨੇਕਾਨੋਸੇਪਰਮੇਸੁਰ
ਕੀਕਥਾਔਰਲੀਲਾਕੀਰਤਨ ਨਹੀਸੁਨਾ
ਔਰ ਲੋਗੋਕੀਨਿੰਦਾਸੁਨਾ ਜੋਮਨਲਗਾਇ
ਆ ਉਸਕੇਕਾਨਯੇਹੂਏਸਰਪਕੀਖੁਤਕੇ
ਸਮਾਨਹੈਂ ਔਰਜਿਸਨੇਜੀਹਵਾਸੇਪਰਮੇ
ਸੁਰਕਾਨਾਮਨਹਿਜਪਿਆ ਉਸਕੀਜਿਹ
ਵਾਮੇਂਡਕਕੇਸਮਾਨਜਾਨਨੀ ਜਿਸਨੇਪਰ
ਪਾਕਰਆਪਨੇਹਾਥਸੇਦਾਨਨਹਿਦੀਆ ਔ
ਰਹਾਥੋਸੇਪੂਜਾਨਾਰਾਯਨਜੀਕੀ ਔਰਵੈਦ
ਤਾਔਰਸੇਵਾ ਸਾਧੂਬ੍ਰਾਹਮਨਕੀਨਹੀਕਰੀ
ਓਹਹਾਥਕਾਠਕੀਕੜਛੀਸਮਾਨਹੈਂ ਔਰ
ਜਿਸਪੈਰੋਸੇਤੀਰਥਜਾਤ੍ਰਾਕਰਨੇਔਰਸਾ
ਧੂਔਰਬ੍ਰਾਹਮਨਕੇਦਰਸਨਕੇਨਹੀਜਾ

123

ਉਤਪਾਦ ਸ੍ਰੀਵੱਛ ਰੀ ਤੁਲਸੀ ਕੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਔਰ ਤਿ
ਸੇਆ ਧੋਸੇ ਪ੍ਰਤਗ ਜਾਪ ਜਾਨਸੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ
ਦੇਵਤਾ ਕਾ ਰਹਮਸ ਨਨਰੀ ਹੀਆ ਉਸਨਾ ਧੇਰ
ਮੇਰਪੱਧ ਮਸਮਾਨ ਸਅਸ੍ਰਜਾਚਾਰੀ ਔ ਜੇਸਪੂਰ
ਸਸਰਸੰਦੂਰ ਕੀ ਚੜ੍ਹੀ ਹੂਈ ਤੁਲਸੀ ਕਾ ਪਤ੍ਰ
ਔਰ ਸਾਧੂਆਂ ਰਪਾ ਗਸੋ ਕੇ ਚਰਣੋ ਕੀ ਧੂੜ ਆ
ਪਲੇ ਸਿਰ ਪਰ ਪੈਸਸੇ ਨ ਗੰਚ ਤ੍ਰਾਈ ਉਤਲੋਕ
ਜੀਤੇ ਹੂਏ ਐਸੇ ਤ ਕੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ॥ ਜੋ ਨਾ ਕੇਸੀ
ਕੌਰਸੀ ਕਾ ਕਥਾ ਅਰਥ ਲੀਲਾ ਸੁਨ ਕਰ ਪੇਸਨ
ਆਵੈ ਉਸ ਕਾ ਦੇਰਾ ਪਾਪਕਰ ਕੇ ਸਮਾਨ ਸਮਸ੍ਰਨ ॥

ਚੌਥਾ ਅਧਾਇ ੩

ਰਾਜਾ ਪੀਛਤ ਕਾ ਧੀ ਨੈ ਕਰਨਾ ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ
ਮਹਾਂਰਾਜ ਸੇ ਕਥਾ ਔਰ ਕੀਰਤ ਨ ਪਰੀਖਤ ਸ
ਪਰਮੇਸੂਰ ਕਾ ਧਰਮ ਨਕਰਨੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ॥
॥ ॥ ਸੂਤ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਿਖੀ ਸਿਰ
ਜਬ ਰਾਜਾ ਪੀਛਤ ਜੀ ਕੋ ਸਮਾਸੂ ਦੇਵ ਕੇ ਪਿ ॥

ਆਸਕਾਰਾਹ, ਔਰ ਭੁਗਾਦ੍ਰਤ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕੀਆਤ
ਮਾਸ੍ਰਨ ਕਰ ਸਚੇਸੇਰ ਆਨਸੇ ਦ੍ਰੂ ਰਹੋਤ ਗਏ ਤਬ
ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਆਨੰਦ ਹੋਕਰ ਰਾਜਾ ਔਰ ਰਾਣੇ ਸ੍ਰੀ
ਔਰ ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਛੋੜ ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ ਸੇ ਰਾਬ
ਸੇਤ੍ਰ ਕਰ ਕਰਾ ਮਹਾਰਾਜ ਸੇ ਕੁਛ ਆਪਨੇ ਬ
ਰਸਨ ਕੀਆ ਉਸ ਪਰ ਰਵਿਸ੍ਰਾਮ ਕਰਕੇ ਸੁਨੇ
ਬਤ੍ਰਾਰਮ ਧਪ੍ਰਾਪਤ ਭਯਾ ਮੈਂ ਨਾਰਾਯਨ ਜੀ ਕੀ
ਤਰਫ ਧ੍ਯਾਨ ਲਗਾਇਆ ਸੁਨੇ ਕੈਆ ਜੈਸੇ
ਸਾਤ ਰਹਿਨ ਸੇਅ ਰਨਾਦੇ ਨੌ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਯਿ
ਸਬਾਤ ਕਸ੍ਤਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੇ ਜਾਤ ਰਹਾ ਆ
ਪਸਬ ਜਾਨਤੇ ਹੈਂ ਜੋ ਪਰੇ ਪ੍ਰਾਗ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਨੇ
ਸਾਰਾ ਹੂਆ ਦ੍ਵਤਾਰ ਲੇਕਰ ਜੋ ਲੀਲਾਂ ਕਰੀ
ਸੀਆ ਰਹੇਂ ਉਰ ਬਰਨਨ ਕੀਜੀਏ ਇਹਰ ਬਾ
ਤਸੁਨਤੇ ਹੀ ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਕਰ ਪਾਲੇ
ਧਾਨ ਚਰਨ ਸਆ ਸ੍ਰੀ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ਪ੍ਰਜਾ ਕਰ
ਨੇ ਸੌ ਰਨਾਪ ਲੇਨੇ ਔਰ ਕਥਾ ਸੁਨਨੇ ਸੇ ਮਨੁਖ
ਪਾਦੇਹ ਸੌ ਰਹਾਨੀ ਹੋਤਾ ਹੈਂ ਇਸ ਤਰਹ ਪ
ਰਉਸਤ ਕੀ ਕਿ ਹੇ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਜੈਤਨੇ ਜੋ ਰਾਜੇ

124

ਰਘਰਾਜਆਇਦੇਹੋ ਸ੍ਰੀਨਾਰਦ੍ਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਰਥੋਅ
ਨਾਫਲਾਗੀਦੇਸਕਤੇਸੋਂਉਸਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕੇ
ਡੇਰਉਤਕਰਤਾਹੂੰ ਜਿਸਕੇਚਰਨੋਕਾਧਿਆਨਧ
ਰੇਧਰਤੇਜੋਗਲਿਹਮੁਨੀ ਔਰਸਨਕਾਦਕਔ
ਰਬ੍ਰਹਮਾਔਰਮਹਾਂਦੇਵਆਦਿਦੇਵਤਾਦਿਨ
ਰਾਤਆਪਨੇਹਿਰਦੇਮੈਂਰਖਤੇਹੈਂਔਰਉਨਕੇ
ਚਰਿਤ੍ਰਔਰਲੀਲਾਕੋਨਹੀਜਾਨਤੇ ਔਰ
ਜਿਨਕੀਦਯਾਔਰਕ੍ਰਿਪਾਸੇਭੀਲਨੀਸੀ
ਰਜਾਤਿਔਰਗੋਪੀਆਆਦਿਕਛੋਟੇਛੋ
ਟੇਜੀਵਭਵਕੂਪਤੇਦੀਪਮਪਦਪਹੁੰਚੇ ਔਰਜੋਲ
ਛਮੀਜੀਕੇਪਤੀਹੈਂਉਨਕੇਨਾਮਸਕਾਰਕਰ
ਤਾਹੂੰ॥ ਦੋਹਿਪਰਸੋਸ੍ਰੀਆਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਸੇ
ਮੇਰੀਯਹਬਿਨੈਪ੍ਰਕਾਸਕਰਕੇਮੇਰਾਯਚਨ
ਸਫਲਕਰੋ ਔਰਉਨਕੀਸਭੁਤੀਸੇਉਨਕਾਚ
ਰਿਤ੍ਰਮੁਝੇਕਹਨੇਵਾਸਤੇਸਾਮਰਥਪ੍ਰਾਪਤਹੋ
ਇਸਭਕਰੇਵਜੀਨੇਯਹੇਰਧਜਾਮਸਜੀਆਪ
ਨੇਪਿਤਾਔਰਗੁਰੂਕੇਚਰਨੋਕਾਧਿਆਨਔਰ

ਤੈਰਉਤਕਰਕੇਕਰਾ ਤੇਰਾਜਨ ਕਥਾਸੀਮਤ
ਭਾਗਵਤਜੈਸੇਬੈਕੁੰਠਨਾਥਨੇਬ੍ਰਹਮਾਸੇਕਹੀ
ਔਰਬ੍ਰਹਮਾਸੇਨਾਰਦਮੁਨੀਸੇਔਰਨਾਰਦ
ਜੀਬਿਆਸਜੀਸੇਕਹੀਔਰਬਿਆਸਜੀਨੇ
ਅਪਿਤਾਸੇਸੁਨੇਪੜ੍ਹਾਇਆ ਸੋਸਭਮੈਂਤੁਮਸੇਕ
ਸਤਾਊਂਜੋਪਾਤ੍ਰਸੁਨਨਾਚਾਹਤੇਹੋਉਹ
ਸਭਕਥਾਉਸਸੇਲੀਖੀਤੁਮਮਨਲਗਾਕਰ
ਸੁਨੋ ॥ ॥ ॥

{ਪੰਚਦੰਸਾਧਯਾਇ}

ਸੁਕਦੇਵਜੀਕਾਕਥਾਸੀਮਤਭਾਗਵਤਆਰੰਭ
ਕਰਨਾਔਰਸੈਯਾਦਬ੍ਰਹਮਾਔਰਨਾਰਦਜੀ
ਕਾ ॥ ॥ ਸੁਕਦੇਵਜੀਨੇਕਹਾਹੇਰਾ
ਜਨਾਪੀਛੇਜੁਗਮੇਂਏਕਦਿਨਨਾਰਦਮੁਨੀਬ੍ਰ
ਹਮਾਜੀਅਪਨੇਪਿਤਾਕੇਪਾਸਡੰਡੌਤਕਰਨੇਕੇ
ਵਾਸਤੇਗਏਉਸਸਮੇਂਬ੍ਰਹਮਾਜੀਪਰਮੇਸ੍ਵਰ
ਕੇਧਿਆਨਮੇਂਬੈਠੇਥੇਨਾਰਦਮੁਨੀਨੇਉਨਕੋਦੇਖ
ਕਰਅਪਨੇਮਨਮੇਂਸੰਦੇਹਕੀਆ ਦੇਖੋਸਭਪੀਆ
ਰਉਪੱਤਕਰਨੇਪਰਭੀਯੇਕਿਸਕਾਧਿਆਨਲਗਾਤੇਹੈਂ

ਇਸਧਿਆਨਕਰਨੇਸੇਸਾਖ੍ਯਾਤਹੋਤਾਹੈ।ਕਿਓਂਕਿਈਸੀ
ਨਕਾਭੀਆਲੰਬਨਾ।ਜਿਸਕਾਇਹਧਿਆਨਕਰ
ਮੈਤੋਂਉਸਕਾਗਾਲਧ੍ਰਿਸਨਾਜਾਤੀਹੈ।ਇਹ
ਯਾਤਾਸੀਤਾਰਕਰਨਾਸਦਜੀਸੇਧਰਸਾਕੇ
ਧਿਆਨਛੁਟਨੇਕੇਧਾਰਣਾ।ਆਪਕਰਤੇਹੈਂ
ਜੈਕੇਛਾਕਸੀਕੇਭਾਗਸੇਲੇਧਾਨੇਹੋਗੀਯਾ
ਤੋਂਤਾਜਿਸਗੋਸੇਦੇਧਤਾਹੂੰਕੇਆਪਣੇਸਤਰਾ
ਸੈਸਾਰਰਜਕਾ।ਫਿਰਉਸਕਾਨਾਸਕਰਦੇਤੇ
ਹੈਂਜੈਸੇਤਰਸਕਰੀ।ਆਪਨੇਸੂਨੇਸੇਹੋਤਾਹੈਕ
ਸਕਰ।ਫਿਰਉਸਕੇਧਾਜਾਤੀਹੈ।ਸੋਰਆਪਕੇ
ਕਾਨੇਸੇਰਧਿਆਨਕਰਨੇਸੇਸ੍ਰਿਸੇਸਾਸਾਲਅ
ਤਤਾਹੈ।ਕਿਆਪਸੇਭਕਿਵੀਯਕੂੰਹੈਜੇਸਕ।
ਧਿਆਨਕਰਕੇਉਸਕੀਆਤਮਆਨਨੁਸਾਰਸ
ਯਾਸੀਸ੍ਰੀਗਤਨੇਕੋਕਰਤੇਹੈਂ।ਸੋਜੋਸਕਾਆਪ
ਧਿਆਨਕਰਤੇਹੈਂਉਸਕਾਆਤਮਾਹੁਸਨੇਧਤਕ
ਈਦੇ।ਇਹਧਾਤੁਸਨਕਰਧ੍ਰਸਆਜੀਕਰਾਨੇਨਾਰ
ਦੇਹੈਭੀਭਗਵਾਨਕੀਭਕ੍ਤੀਸੇਐਸੀਕੋਰਥਤਾਹੂੰ
ਜਬਹੈਭਗਵਾਨਕੀਨਭੀਸੇਧਰਟਹੂਆਤਬ
ਸੇਨੇਧਰਤਹੂੰਢ।ਕੈਂਕਰਾਸੇਆਨਹੋਆਹੂੰ।।

ਚਹੁਤਤੋਂਸੇਹਤੋਸੋਸੁਣਕੇਰਿਖੀਮਾਨਹੂਆ ਜੋਸਾਮਾਨੁ
ਖਾਕਿਨਾਰਾਇਣਜੀਸੁਣਕੇਉਤਪਤਕੀਆਹੈ
ਸੂਰਜਚੰਦ੍ਰਮਾਂਤੀਉਸਤੇਕੇਤੇਜਸੇਪ੍ਰਕਾਸਕਰ
ਤੇਹੈਂਜੋਦ੍ਰਿਸਟੁ ਸੰਸਾਰਮੇਂ ਸਬਉਨਕੀਆਹੈ
ਆਸੇਹੀਪ੍ਰਗਟਹੂਈਹੈ ਤੇਆਰਦਾਜੋਤਨਾਤੋ
ਰਸੂਨੇਆਲੂਸਹੈਸੋਤੁਸਕੋਕਰਤਾਹੂੰ ਸੁਣੁ
ਜਬਨਾਰਾਇਣਜੀਕੋਰਚਨੇਤੀਹੈਕਿਰਸ
ਆਕੇਲੇਹੈਚਤੁਰਭੂਪਹੋਏ ਤਬਸੁਣਕੇਆਰਰ
ਕਰਤੇਹੈਕਿਤੁਆਸੀਸੀਪਨਾਉ ਤਬਸੇਨਾਵਿ
ਚਾਰਕੀਆਕਿਕਿਸਤਰਸੰਸਾਰਉਤਪ
ਤਕਰੂੰ ਤਬਨਾਰਾਇਣਜੀਕੀਆਗ੍ਹਿਸੇਸਤ
ਰਜੋਤਮੋ ਤੀਨਗੁਣੁਪ੍ਰਗਟਹੋਏ ਫੇਰਪਾਂਚਤਤ
ਉਤਪੱਤਕਰੇ ਰਜੋਗੁਣੁਸੇਸੀਦ੍ਰ ਸਤੋਗੁਣੁਸੇ
ਦੇਵਤਾ ਤਮੋਗੁਣੁਸੇਪਾਂਚਤਤਉਤਪੱਤਕਰ
ਉਨਪਾਂਚਤਤੋਂਸੇਸਚਕੇਸਰੀਰਬਨਾਏ।
ਸਚਸ੍ਰਿਸਟੀਉਕੇਦੇਵਤਾਜਾਣੇਜਾਣਤੇਹੈਂ
ਜੈਸੇਆਖੇਕਾਦੇਵਤਾਸੂਰਜ ਲੇਰ ਜੈਪੀਖਦੀ
ਸੋਰੇਕਾਮਲਕੇਪਤੇਸੇਚੰਨਾਈਬੀਓਗਪਾਣੀ

ਪਰਜਾਹੋਤੀਥੀ ਰਜਾਰਥਅਸਤਰਧਾਗਬ
ਹਾਥਿਲਤੀਰਸੀ ਜਬੰਰਾਮਨੇਨਾਰਾਜਾਜੀਸੇ
ਪ੍ਰਿਥਵੀਲਿਲਨੇਕਾਰਾਜਲਕਾ ਤਬਉਸੀਆ
ਦਪੁਰਖਨੇਆਪਨੀਸਕਤੀਸੇਪ੍ਰਿਥਵੀਕੋਪਾਲੀ
ਪਰਾਸਿਧਿਕਰਦੀਆ ਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਉਸਕਾਬੀ
ਦੋਤੋਗਯਾ ਉਸੀਸਕਤੀਕੇਧਰਮਾਂਤ੍ਰਸੈਦ੍ਵੇਤਾਰ
ਰੂਪਕਰਲਿਤੇਹੈਂ ਔਰ ਉਸਰੂਪਕਾਨਾਮਜਾਗਔਰ
ਔਰ ਨਾਮਰਾਮਬ ਔਰ ਨਾਮਪਾਦ ਔਰ
ਨਾਮਸਾਂਧ ਔਰ ਨਾਮ ਕਾਨਬੇ ਦਸੋਰਾਹੈ॥

(ਛਟਵਾਂ ਅਧਿਆਇ)

ਧਰਮਰਾਜੋਕਾਨਾਮਦੱਸੀਸੇਥੈਂਗਾਟਰੂਪਰ
ਧਾਕਾਧਰਮਨਕਰਨਾ॥
॥ ॥ ਸੁਕਦੇਵਜੀਬੋਲੇਹੇਰਾਜਨਧ ॥
ਰਮਾਜੀਨਾਮਦਸੇਕਾ ਥੈਂਗਾਟਰੂਪਨਾਰ
ਪਨਜੀਕਾਈਸਤਰਗਪਰਹੈ ਕ੍ਰਿਸਤੇਲੇਕ
ਉਪਰਕੇਕਮਰਕੇਉਪਰ ਔਰ ਸੌਤੇਲੋਕ ਨੀ
ਚੇਕੀਕਮਰਸੇਨੀਚੇ ਉਨਕਾਸਰੀਰਸਮਸ਼
ਨਾਭਾਗੀਆ ਔਰ ਆਰਾਨੀਸੁਖਹੈ।

ਔਰਧਯਾਨਸਪਤੀਸਗੀਰਗੈਂਸਭੋਆਦਲੀ॥
ਦਸੋਾਇਸਾਪਿੰਨੀਆਂਔਰਸਮੁੰਦ੍ਰਉਦਰਮੈਂ
ਔਹਕੋਈਵਿਸਤੁਉਨਸੈਨ੍ਰਿਗਲੀਨਹੀਂ
ਐਸਾਧੀਰਗਰਦਗਾਂਕੀਔਰਸਾਦੁਖਾਦਹੁੰ
ਰਾਹੀਆਂ॥ ਓਹਦੁਖਭਗਵਾਨਕੇਪਾਸਹਤ
ਹੈਸੈਸਾਰਮੈਹਾਨਔਰਲਾਭੁਖਾਔਰ
ਆਪਜਸਦੁਖਔਰਸੁਖਪਸਮਸ੍ਰਕੀਏ
ਹਾਸੈਤੈਤਾਹੈ॥ ਔਰਜੋਕੁਛਸਾਧਆਦਕ
ਔਪਿਤਰੋਕੇਨਾਮਔਰਧਾਗਸਾਆਦਕਸੈ
ਦੇਵਤੋਂਕੇਨਾਮਪਰਸੈਸਾਗੋਜੀਵਦੇਤੇਹੈਂ
ਓਹਉਸੀਪਰਮੇਸੁਰਕੇਪਾਸਹਤਾਹੈ॥ਅ
ਗਦਜੇਧਸੈਸਾਰਰਚਨੇਕੋਆਰਸਾਸੁਨੇ
ਸਿਲੀਤਧਸੈਨੇਦਛਪਜਾਪਤਿਕੋਉਤਪਤ
ਕੀਆ ਉਸਸੈਧਰਤਸਾਖੁਦੇਪਸਮੇਸੁ
ਰਜੀਕੋਧਾਸੈਸੁਨਸੈਸੈਸਾਰਰਚਨਕੀਆ
ਸਰਕਤੂਰੀਔਰਸੈਗੀਧੁਧਿ੧੯ਤਨੀਸਾਸਾਰ
ਖਨਗੋਖਤੀਖੀਜੋਉਨਕੀਉਸਤਤਕਰ
ਸਕੂੰ ਨਰਗਖਾਨਜੋਨੈਆਪਨੀਇਛਾਸੇਲੀ

ਲਾਕਰਸੇਦ੍ਰਿਸਤੇਅਗਤੇਲੈਕਸੈਡੈਧੀਸਆਦ੍ਰਿਤਾ
ਰਧਾਰਨਕੀਏ ਸੋਅਨੁਖੋਕੈਰਾਗੀਐ ਕਿਸਦ
ਲੀਲਾਉਨਆਦ੍ਰਿਤਾਰੇਕੀਸਿਹੁਐਰਕਾਰਕ
ਭੇਦ੍ਰਿਸਾਗਾਰਤਰਜਾਂਦੇ ਜੋਰੇਪਾਪਜੋਰਆ
ਪਰਅਸਨੁਖਸੇਹੋਤਾਹੈ ਉਸਕੇਪਾਪਜਾਹਿਤਪ
ਰਅਸਾਸਤ੍ਰੋਮੇਲਿਖੇਹੈ ਏਸਧਕਥਾਕਰ
ਕੇਧਰਆਜੋਨੋਜੋਰਾਰਸਲੋਕਮੁਲਸੀਸ
ਤਭ੍ਰਾਗਦ੍ਰਿਤਕੇ ਨਾਰਾਯਨਜੀਕੇਮੁਖਾਰਬਿ
ਦਸੇਸੁਨੇਥੇ ਓਹਰਾਠੇ ਸਲੋਕਨਾਰਦਜੀਸੇ
ਕਾਕਰਾਧੇਥੇ ਤੇਨਾਰਦਓਹਪਰੈਧ੍ਯਾਸਪਰ
ਸੇਦ੍ਰਿਗਨੈਰਿਕਾਰਰੂਪ ਕਿਸੀਕੇਦੇਖਨੇਸੇਨ
ਹੀਆਦ੍ਰਿਤੇਐਰਉਨਕੋਕੋਈ ਹਾਥਸੇਪਕੜ
ਭੀਨਹੀਸਕਤਾ ਐਰਕਿਸੀਕੀਐਸੀਸਾਮਰ
ਥਨਹੀਹੈ ਜੋਉਨਕੋਸਧਆਦ੍ਰਿਤਾਰੇਕਰਿਥਾ
ਦ੍ਰਿਰਨਕਰਸਕੇ ਇਸਦ੍ਰਿਸਤੇ ਕਿਸਧਜੋ
ਦ੍ਰੈਸੇਉਨਕੋਜੈਤਕਾਪਕਾਸਹੈਸੋਕਥਾਰਧੀ
ਸਆਦ੍ਰਿਤਾਰੇਕੀਜੋਪਰੈਧ੍ਯਾਸਪਰਸੇਸਦ੍ਰਿਕੇ
ਸਰਰਾਦ੍ਰਿਹੁਪਸੀਸਾਰਸੇਧਾਰਨਕੀਏਥੇ॥

ਆਪਣੀਏ ਪੁਧੀਆ ਨੂੰ ਸਾਰ ਕਰਤਾ ਹੂਆ॥

੧ ਸਾਤਵ੍ਹਾ ਆਧਿਆਇ ੧

ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਕਾ ਨਾਰਦ ਜੀ ਸੇ ਚੌਬੀਸ ਅਵ
ਤਾਰੋਂ ਕਾ ਬਰਨਨ ਕਰਨਾ॥ ॥
॥ ॥ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਨੇ ਨਾਰਦ ਜੀ ਸੇ ਕ
ਹਾ ਕਿ ਪਹਲਾ ਅਵਤਾਰ ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ
ਔਰ ਸਨਾਤਨ ਔਰ ਸਨਤਕੁਮਾਰ ਮੇਰੇ ਨਾਕ ਸੇ
ਉਤੱਪਤ ਹੂਆ ਹੈ। ਕਿਨ੍ਹੋਂ ਨੇ ਜੋਗ ਤਪ ਔਰ ਗਿਆ
ਨ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ ਲੀਨ ਰਹਤੇ ਥੇ। ਉਸ ਤਪ ਕੇ
ਪਰਤਾਪ ਸੇ ਕੋਟੀ ਕਲਪ ਬੀਤਨੇ ਪਰ ਭੀ ਸਦਾ
ਪਾਂਚ ਬਰਸ ਕੀ ਅਵਸਥਾ ਬਨੀ ਰਹਤੀ ਹੈ॥
ਦੂਸਰਾ ਅਵਤਾਰ ਬੈਰਾਹ ਜੀ ਕਾ ਇਸਲਿ
ਯੇ ਧਾਰਨ ਕੀਆ ਕਿ ਜਬ ਮੁਝੇ ਵਾਸਤੇ ਰਚ
ਨੇ ਸੈਸਾਰ ਕੇ ਆਗਿਆ ਹੂਈ ਤਬ ਮੈਂਨੇ ਨਾਰ
ਯਨ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇ ਕਮਲ ਕੇ ਪਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ
ਬਨਾਈ ਜਿਸ ਕੋ ਹਿਰਨਾਖਸ ਦੈਤ ਅਪਨੀ ਓ
ਜਾ ਕਰ ਪਾਤਾਲ ਮੇਂ ਲੇ ਗਿਆ। ਤਬ ਮੈਂਨੇ ਬੈਕੁੰ
ਠ ਨਾਥ ਸੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਕਿ ਬੇਨਤੀ ਸੇ

ਰੇਉਤਪਤਕੀਏਜੀਦ੍ਰਕਾਰਣਹੋਗੇਤਬਉਨ
ਹੋਨੇਧੈਰਾਜਰੂਪਧਾਰਕਰਪੈਤਾਲਮੇਜਾਕੇ
ਹੋਰਾਮਸੇਕੇਆਰਤ੍ਰਾਲਆਰਪੈਥਵੀਕੇ
ਧਾਰਲਾਕਰਆਪਨੀਅਰਆਸੇਜਲਪਰ
ਸਥਿਰਕਰੀ ਸੋਸੈਨਪਰਤੀਕਰਅਕਾਢਲਏ
ਨੇਵਾਲੀਤੋ॥ ਜੈਸਾਕਰਅਸੁਤਜਾਆਸੁਤੇਕ
ਈਕਠੇ ਵੈਸਾਰੀਢਲਪਾਵਤਾਹੈ ਤੋਸਰ
ਆਵਤਾਰ ਧਕਾਪੂਰ ਧਕਾਲੇਕੇ ਸੈਸਾਰੀ
ਜੀਵੋਂਕੋਰਾਜਾਓਕੋਂਧਰਮਾਕਰਨੇਕੇਵਾਸਤੇ
ਰਾਜਧਤਲਾਕਰਕ੍ਰਿਤਾਸਚਰੀਆ॥ ਤੌ
ਸਆਵਤਾਰਸਾਮੀਵ੍ਰਕਾਧਾਰਨਕਰਕੇਪ
ਤਾਲਮੇਜਾਕਰਮਧੁਕੈਟਭਦੈਤਆਕੋਮਾਰਤਾ
ਸਾ ਲੋਰ ਜੇਵੇਦਥਾਦੈਤਆਹੁਰਲਾਗੀਆ
ਸਾਉਸੇਜਾਕਰਮੁਨੇਦੀਆ ਪਾਂਚਵਾਂਆਵਤਾ
ਰਰਾਮਨਜੀਕਾਮੂਰਤੀਨਅਰਕੈਸਪਰ
ਸਰਧੀਸੁਅਸੇਧਾਰਨਕਰਕੇਧੀਰਸਥਾਨਧ
ਦੀਖਿਰਾਰਉਤੁਧੀਤਮੇਧੈਕੋਟੁਟੋਏਸਾਏਹਾ
ਸੇਤਧਕਰਤੇਹੈਂ ਜਿਸਮੇਸੈਸਾਰੀਲੋਗਸੁਨੇ

ਤਪ ਕਰਤੇ ਦੇਖ ਕਰ ਆਪ ਭੀ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕਾ ਤ
ਪਨੈ ਲਗਿਆ ਅਰ ਕੀਆ ਕਰੈ ॥ ੬ ਦਸਵਾਂ ਅਵ
ਤਾਰ ਕਥਨ ਰਿਖਭਦੇਵ ਮੁਨੀ ਕਾ ਲੈਕਰ ਦੇਵਦੂਤੀ
ਆਪਨੀਆ ਤਾਕੇ ਸੰਘ ਜੋਗ ਗਯਾਨ ਸਿਖ
ਲਾਕਰ ਮੁਕ੍ਤੀ ਕਰਦੀ ਸਾਤਵਾਂ ਅਵਤਾਰ ਕੰ
ਤਾੜ੍ਹੇ ਪਜੀ ਕਾ ਰਾਜਾ ਜੜ੍ਹ ਕੋ ਗਿਆਨ ਸਿਖਲਾ
ਇਆ ਜਿਸ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪਸੇ ਓਰਮੁਕ੍ਰ ਦੂਆ ਲੇ
ਸਰਤਾੜ੍ਹੇ ਜੀ ਨੇ ਛੈਬੀਸ ਗੁਰੂ ਕੀ ਟੇਕ ਉਸ ਕੀ
ਕਥਾ ਜਾਗ ਦੇਸ ਕੇ ਪੋਥੀਓਂ ਲਿਖੀ ਹੈ ਆਠਵਾਂ
ਅਵਤਾਰ ਰਿਖਭੁਦੇਵ ਜੀ ਕਾ ਲੈਕਰ ਸਾਦ੍
ਗੀ ਸੋਰ ਜੈ ਪਰਮਰਿਕਿ ਜਾਤੀ ਸੈ ਸਾਰੇ
ਪਗਟ ਕਰੀ ਨਾਵਾਂ ਅਵਤਾਰ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਿਥੂ
ਕਾ ਲੈਕਰ ਬੇਨ ਆਪਨੇ ਪਿਤਾ ਕੋ ਨਰਕ ਜਾਨੇ
ਸੇ ਬਚਾਇਆ। ਸੋਰ ਗਊ ਰੂਪ ਪ੍ਰਿਥਵੀ
ਕੋ ਦੋਹ ਕਰ ਸਬ ਔਖਧੀ ਦੂਧ ਕੇ ਸਮਾਨ ਉ
ਸਮੇਂ ਸੇ ਨਿਕਾਲੀ ਪਰਾਣੂ ਕੋ ਜੋ ਜਗਤ ਜਗ।
ਤ ਕੇ ਉਧਾਰ ਉਤ੍ਰਾਖੰਡ ਮੇਂ ਗਯਾਨੀ ਟੋਪੇ ਕਰੀ

129 ਸੈਮਾਰੀਜੀਦੈਕੇਦਾਸਤੇਖਾਸੀਕਰਕੇਨਕਾਰ
ਔਰ ਗਾਊਬਸਾਏ। ਦਸਵਾਂ ਮਛ ਅਵਤਾ
ਰਲੇਕਰ• ਰਾਜਾਸੱਤਬ੍ਰਤਕੇਪਲੈਕੇਤਆਸਾ
ਦੇਖਲਾਯਾ। ਯਾਰਵਾਂ ਕਛ ਅਵਤਾਰਧਾ
ਰਨਕਰਕੇ ਸਮੁਦ੍ਰਮਥਨੇਸਮੇਂਮੰਦ੍ਰਾਚਲ
ਪਰਬਤ੍ਰਆਪਨੀਪੀਠਪਰਲੈਕਰਚੌਦਾਂਰ
ਤਨਉਸਸਮੇਸੇਨਿਕਾਸੇ ਬਾਰਵਾਂਅਵਤਾ
ਰਧਨੰਤਰਬੈਦਕਾ ਲੇਕਰ ਦ੍ਵਾਸਤੇਪ੍ਰਗ
ਟਕਰਕੇਔਖਧੀਰੋਗੀਓਂਕੀ ਸਮੁਦ੍ਰਸੇਨਿ
ਕਸੇ ਤੇਰਵਾਂਅਵਤਾਰ ਮੋਹਨੀਸੂਰਤਕਾ
ਧਰਕਰਦੈਤੋਂਕੋ ਆਪਨੇਰੂਪਪਰਮੋਹਿਤਕੀ
ਆ ਔਰ ਕਲਸਅੰਮ੍ਰਤਕਾ ਜੋਊ ਸਨੇ
ਪਵਿਤ੍ਰਬੈਦਸੇ ਸਭੀਨਾਂਦੇਨੇਕੁਸਾਰਦੇਵ
ਤੇਓਸੇ ਛੀਨਲੀਆ ਓਹਅੰਮ੍ਰਤਲੈਕਰ
ਦੇਵਤਿਓਂਕੋਪਿਲਾਯਾ ਚੌਦਵਾਂ ਨਰਸਿੰਘ
ਅਵਤਾਰਧਾਰਨਕਰਕੇ ਹਿਰਨਕਸਪਦੈ
ਤਕੋਮਾਰ ਪੰਦ੍ਰਾਂਵਾਂ ਬਾਵਨਅਵਤਾਰਧਾਰ
ਕੇਤੀਨਪੈਰਪ੍ਰਿਥਵੀਬਾਲਿਸੇਦਾਨਲੇਕਰ

ਦੇਵਤਿਓਂ ਕੋ ਦਈ ਸੋਲਵਾਂ ਅਵਤਾਰ ਬੈਸ
ਪੰਛੀ ਕਾ ਲੇਕਰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕੁਆਰ ਕੋ ਗਿਆਨ ਸੈ
ਖਲਾਕਰ ਗਾਰਥ ਉਨਕੋ ਤੋੜਾ ਸਤਾਰਵਾਂ
ਅਵਤਾਰ ਨਾਰਾਯਨ ਨਾਮ ਲੇਕਰ ਪ੍ਰਗਤ
ਕੈ ਦਰਸਨ ਦੀਆ ਅਠਾਰਵਾਂ ਰਿਖਿ ਅਵਤਾ
ਰਧਾਰਕਰ ਸਾਗਰੈ ਦ੍ਰਿਕੇ ਪਾਨੀ ਗਾਗਸੋਧ
ਡਾਲੇ ਉਨੀਸਵਾਂ ਅਵਤਾਰ ਪਰਸੁਰਾਮ ਜੀ
ਕਾ ਲੇਕਰ ਜੋਜੋ ਖਤ੍ਰੀਓ ਹਾਥ ਭਗਤੋ
ਕੋ ਦੁਖ ਦੇਤੇ ਥੇ ਉਨਕੋ ਮਾਰਡਾਲਾ ਔ ਇਕੀ
ਸਵਾਰ ਖਤ੍ਰੀ ਗਾਜੋਂ ਕੋ ਔਰ ਸਰਪਧਜ
ਰੀਓਂ ਕੋ ਮਾਰਕਰ ਔਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਉਨਕੀ ਛੀ
ਨਕਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣੋਂ ਕੋ ਦਾਨ ਕਰ ਦਈ ਬੀਸ
ਵਾਂ ਅਵਤਾਰ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਜੀ ਕਾ ਧਾਰਨ ਕਰ
ਕੇ ਪਾਪੀ ਰਾਵਣੋਂ ਕੇ ਤੋੜ ਰਾਖਸੋਂ ਕੋ ਸਮੇਤ
ਜੋ ਰਿਖੀਓ ਸਾਧ੍ਯਾਓਂ ਕੋ ਦੁਖ ਦੇਤੇ ਥੇ ਮਾਰ
ਡਾਲਾ ਔਰ ਲੰਕਾ ਕਾ ਰਾਜ ਬਿਭੀਖਨ ਕੋ ਦੇ
ਕਰ ਹਨੂਮਾਨ ਜੀ ਕੋ ਜਸ ਦੀਆ ਔਰ ਇ

130 ਕੀਸਵਾ ਅਵਤਾਰਬੇਦਬ੍ਯਾਸਜੀਕਾਲੇਕਰ
ਵਾਸਤੇਭਵਸਾਗਰਪਾਰਉਤਰਨੇਸੈਸਾਰੀ
ਜੀਵੋਂਕੇ ਕਾਰਣਬੇਦਔਰਮਾਂਭਾਰਤਔਰ
ਅਠਾਰਾਂਪੁਰਾਣਬਨਾਏ ਔਰਬਾਈਸਵਾਂ
ਅਵਤਾਰਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਜੀਕਾਲੈਕਰਕੌਰਵ
ਔਰਪਾਂਡਵੋਂਸੈਮਹਾਂਭਾਰਤਕਰਾਇਆਔ
ਰਕੰਸਆਦਿ ਕਾਲਜਮਨਔਰ ਜਰਾਸਿੰਧ
ਮਾਰਿਆਸੁਰਮੀਰਾਜੇਕੋਮਾਰਕਰਪਿ
ਥਵੀਕਾਭਾਰਉਤਾਰਾ ਔਰਐਸਾਸੰਸਾਰਮੇਂਚਰ
ਤ੍ਰਸੀਲੀਲਾਕਰੀ ਜਿਸਕਾਬਰਨਨਦਸਮ
ਸਕੰਧਮੇਲਿਖਾਹੈ ਔਰਤੇਈਸਵਾਂਬੋਧ
ਅਵਤਾਰਲੈਕਰਦੈਤੋਂਕਾਪਾਪਨਾਸਕਰਨਾਸ
ਵਾਨਕੀਆ ਔਰਕਲਜੁਗਕੇਅੰਤਮੇਂਚੌਬੀ
ਸਵਾਂਕਲਕੀਅਵਤਾਰਧਾਰਨਕਰਕੇ ਤਲ
ਵਾਰਹਾਥਮੇਲੀਏਹੂਏਨੀਲੇਘੋੜੇਪਰਸ
ਵਾਰ ਹੋਕਰਅਧਰਮੀਔਰਪਾਪੀਲੋਗੋਂਕੋ
ਮਾਰੇਂਗੇ ਔਰਸਤਜੁਗਕਾਕਰਮਸੰਸਾਰਮੇਂ
ਆਰੰਭਕਰਕੇਂ ਧਰਤੀਕੀਬ੍ਰਿਧੀਕਰੇਂਗੇਤੇਸ਼ਾਸ

ਹੈਚੀਆਅਦ੍ਵਤਾਨਦਕੀਕਿਸਾਪਾਪਨੀਧੂਪੀਆ
ਸਾਨਨਅਨੇਤੂਅਸੋਕਜੀਸੌਏਨਸਯਾਅਦ੍
ਤੌਨੈਕੀਕਿਰਯਾਅਰਲੀਲਾਆਦ੍ਸਿਆਸੁਨਨੀ
ਚਾਹੀਏਸੋਰਾਜੇਸਅਨੁਪਨੇਗਯਾਨੀਹੋਕੈ
ਜੀਵੋਂਮੇਂਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕਾਪ੍ਰਕਾਸਦੇਖਸਾਰੇਥੇ
ਉਸੈਪ੍ਰਾਸਗਯਾਨੀਜਾਨਕੇਜੀਵ੍ਨਅਨੁਕੂਸਾਮ
ਲੈਨਾਚਾਹੀਏਹੋਤੇਨਾਰਦਮੈਂਪ੍ਰਾਸਾਸੈਸਾਨ
ਕੀਰਤਨਾਰਕਨੇਵਾਲਾਔਰਧੀਮਨਜੀਸ
ਧਜੀਵੋਂਕਾਪਾਲਨਔਰਸਾਂਦੇਨਜੀਨਾ
ਸਕਰਤੇਏਹਤਤਿਤ੍ਰੀਆਅਦ੍ਵਤਾਨਰਾਜ
ਨਜੀਕੇਹੈ।ਸ੍ਰੀਸਦ੍ਵਸਤੇਸੇਵ੍ਹਾਂਏਤਜਨਾਂ
ਰਸਿਮਨਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕੇਦੂਸਗਾਦੁਹੁਉਪਾ
ਸੀਕੋਹੈਂਸੋਰਅਦ੍ਵਤਾਨੈਕੀਲੀਲਾਸੁਨਨੀ
ਚਾਹੇਧਨਕੇਚਾਹੀਏਔਰਰਾਮਸੋਕ
ਤੇਤਨਾਸਾਸੀਮਤਭਾਗਵਤਕਾਜੋਸਨੇਸ
ਗਯਾਨਜੋਸੇਸੁਨੇਜੈਸੇਤੂਅਸੋਕਨੇਉਨਾਪਰਮੇ
ਸ੍ਵਰਕਾਸੋਸਨਕਰਨੇਸੇਤੂਸਾਨੇਸੇਭੀਸਧ
ਰੂਪਸਾਸਹੋਵੈਗੋਹੋਨਾਰਦਕੋਬੀਧੋਸੋਰ
ਸੇਪ੍ਰਾਸਾਸੋਰਤੂਅਜੇਸੇਨਾਰਦਸੋਸਾਸੋਉ

131

ਤਪਤੋਂ ਛੁਟਕੇਹੈਂ। ਏਸੇਕਰਕੇਹੀਵਾਯੂਪਰੀਖਿਆਸਕੇ
ਦੂਸਰਾਕੋਈਪੀਗੀਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਰਕਲਪਸੇਸਬ
ਜੀਵਾਂਆਪਣੇਕਰਮਾਂਨੂੰਸਾਰ ਇਹਜਨਮਪਾਵ
ਤੇਹੈ। ਅੋਰਜਿਸਦੇਸਮੇਂਦੇਵਾਸਥਾਨਹੋਂਦੇ
ਅੋਰਪਰਮੇਸੁਰਕੀਰਿਖਿਆਨਹੀਹੋਤੀ ਅੋਰਤਿ
ਸਪਰਮੇਸੁਰਕੀਪਰਮਾਣ ਹੋਣਨਹੀਕਰਤਾ
ਦੁਸਕਲਜਗਕਾਪਾਮਾਣਪਰਹੋਤਾਹੈ।
ਅੋਰਵਾਗਦੇਸਨੂੰਖਕੇਪਾਪਹਲੇਤਉਸਰ
ਕਾਰਸੇਭੁਗਤਾ ਤਾਹੈ ਅੋਰਸੇਈਜੀਵ ਪਾਪਕ
ਪਾਪੀਕੀਜਿਤਨੇਹੈ ਅੋਰਮਨੁਖਮੇਆਪਣੇਕਤ
ਰਕਾਆਧਰਮਕਰਤੇਹੈ। ਅੋਰਪਰਮੇਸੁਰਕੀ
ਆਗਿਆਕੇਚਕੁਰਾਸਾਮਨਹਾਂਦੇਵਤੀ ਅੋਰਦਖਣ
ਪਜਾਪਤੀਦੇਵਤਾ ਅੋਰਮਨੁਕਾਦਿਕ ਅੋਰਤਿ
ਰਖੀਸਰ ਅੋਰਪੁਲਾਦਿਅੋਰਮਨਾਦਿ
ਜੀਆਦਜਾਤੇਹੈ। ਅੋਰਜਿਸਕੇਤੇਕਰਮ
ਨਹੈਂਦੇਵਾਨੁਕਪਰਮੇਸੁਰਕੀਆਗਿਆ
ਛੁਟਕਰਪਾਪਉਤਰਜਾਤਾਹੈ। ਅੋਰਜੋਲੋਕ
ਨੀਤਿਮਾਤਾਂਕਰਪਰਮੇਸੁਰਕੀਸਰਨਅੋਰ

ਰਾਤੋਮੈਂਉਨਪਰਮਆਣੂਆਕਾਕ੍ਰਿਛਯਸਨਰੀ
ਰਲਤਾ ਨਾਰਦਜੀਏਨਪਤਾਪਨਾਰਾਯਨਜੀਕ
ਧ੍ਯਾਨਆਸੇਸੁਨਤੇਸੇਯਹਤਾਂਆਕਿਦੇਹੋਕਰਯੀਨ
ਯਨਤੇਐਨਪਰਮੇਸੁਰਕਾਗੁਣਗਾਵਤੇਹੂਏਰ
ਲੋਗਏ॥ ॥ ॥

ਆਪਦਾਂਆਪਨਾਏ

ਰਾਜਾਪ੍ਰੀਛਤਨੇਸੁਕਦੇਵਜੀਸੇ ਪਰਸਨਕੀਆਕੇ
ਐਨਪ੍ਰਗਾਨਔਨਜੋਗਆਭ੍ਯਾਸਕੀਕਥਾਪੂਛਨੀ॥
॥ ॥ਰਾਜਾਪ੍ਰੀਛਤਨੇਏਸੀਕ
ਥਾਸੁਨਕਰਮਨਮੇਬਿਚਾਰਕੀਆਏਸੁਕਦੇ
ਵਜੀਨੇਨਾਰਾਯਨਜੀਕੀਕਥਾਸੁਨਨੀਚਾਹੈ
ਯਹਕੈਕਹਾਹੈਐਸਾਸੁਨਕੈਉਤਮਨਰੀ
ਤਰਾਂਹੈਚਾਹੈਯਹੇਕਹਾਯਹਸਮਾਜ॥
ਸੋਇਹਮੇਰੇਰਦੂਰਕਰਨੇਕੇਵਾਸਤੇਪਿਛਲੇ
ਰਾਜਿਆਂਕੀਕਥਾ ਜਿਨੇਨੇਪਰਮੇਸੁਰਕਾਭਜ
ਨਕਰਕੇਸਰੀਰਆਪਨਾਤਿਆਗਦੀਆਹੈ
ਨਸੇਪੂਛਨਾਚਾਹੀਐਐਸਾਬਿਚਾਰਕਰਪ੍ਰ

ਛੁਤਐਕਾਹੈਤਾਂਰਾਜਾਅਦ੍ਰਤੋਂਕੀਕਥਾਸੁ
ਨਕਰਿਓਤਾਸਧਰੁਤਪਰਮੇਸਨੂੰਆ ਆਯਸੁਨੇ
ਫਿਰਵਿਛੌਤਾਂਕਿਸਿਦ੍ਰਾਇਲੀਲਾਨਾਰਾਜਾ॥
ਜੀਕੇਦ੍ਰੁਸਮੀਯਾਤਨਾਸੁਨੂੰਕਿਸਦ੍ਰਾਸਤੋਕੀਦਿ
ਸਕਥਾਸੁਨਨੇਸੇਅੰਤਾਕਰਨਸੁਧਾਸੋਰਪਾਦਿ
ਡ੍ਰਹੋਕਰਪਰਿਮੇਸ੍ਵਰਕਾਪਕਾਸਾਦ੍ਰਿਦੇਸੇਪਗਟ
ਹੋਤਾਹੈ॥ਸੋਰਉਸਚਮਤਕਾਰਕੇਹੋਨੇਸੇਕ੍ਰੇਪ
ਆਰਲੋਕੁਆਰਤੈਕਾਰਆਾਰਿਸਰੀਐਨਜੀ
ਰਤੇ ਜਿਸਤਰਰਸੀਸਾਰੀਜੀਦ੍ਰਿਕੇਆਖਾ॥
ਮੇਰਾਜਾਂਕੇਆਦ੍ਰਿਨੈਸੇਧਾਰਪਾਦ੍ਰਿਡ੍ਰਹੋਜਾਤਾਹੈ
ਸੋਆਪਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀਰਕਥਾਯਰਨਨਕੀ
ਜੀਵੈਕਿਨਾਰਾਧਨਜੀਆਦ੍ਰਜੈਤਸਿਰੀਕ
ਰੇ॥ਜੈਥੈਰਾਟਸਰੂਪਧਾਰਨਕੀਆ॥ਜਿਸਸਰ
ਪਰਿਮੇਸ੍ਵਯਸਿਸਾਰੀਦ੍ਰਿਸਟੂਹੈਆਣੇਰਕੇਸੇਕੇ
ਕਰਲਾਖੋਸਰੂਪਅਨੇਕਾਂ(ਕੋਰਕੋਟਿ ਜਾਤੇਥੇ
ਫਿਸਕਾਕਸਾਤੁਣੇਟਹੈ ਸੋਰਪਿਛਲੇਜੁਗੋਮੇ
ਜਿਸਰਾਜੇਨੇਅਰਮੇਸ੍ਵਰਕੇਧਾਨਸੇਲੀਨ
ਹੋਕੇ ਸਰੀਆਪਨਾਤਨਾਰਨਕੀਆਹੈ॥

ਔਗਾਜੈਤ ਨੇ ਤੋਤੇ ਤੋ ਉਸਕੀ ਗਿਆਨ ਤੇ ਸਿਰ ਪਰਸੇ
ਸਰਕੀ ਪੂਜਾ ਕੀ ਧੂਪ ਦੀਪ ਸਿਓ ਰਾਜੈ ਸਤਰਾਜੇ
ਗੀਤਸ ਜੋਂਗ ਅਭੂਖਾ ਸਰਾ ਕੇ ਸਰੀਰ ਆਪ ਨਾ
ਕੈਰੇ ਤੋਤੇ ਔਰ ਦੇਵਤਾਂ ਜੈਸਾ ਪਰਮਲੋਗਈ
ਤਿਹਾਸ ਪੂਰਾ ਸਰਕਆ ਗਾਤਸ ਔਰ ਜੇਸੇ ਸੈਸਾਰ
ਸੇਪ ਲੈ ਤਿੰਤੋ ਤੇ ਔਰ ਗਤੋ ਸਤਰ ਰਾਪਰਖਾਗਸ
ਆ ਦਰਕਰ ਤੇ ਤੋ ਔਰ ਗਾਲਪੂ ਸੈਤ ਔਰ ਸ਼ੀ
ਖੀਸਠੇਕਾ ਜੈਸ ਪੂਰਾ ਜੀਦ੍ਰਾ ਸਰਕਸੇ ਇਕਲ
ਕਰਆ ਦ੍ਰਤੋ ਤੇ ਔਰ ਪਾਪ ਔਰ ਅਪਰਾਸਰਕੇ
ਦ੍ਰਾਲੈਕਆਰ ਤੇ ਉਸ ਤੇ ਤਕਾਗਾਲੇ ਤਾਂਤੇਆ
ਔਰ ਸ੍ਰੀਟ ਜੀਦ੍ਰਸ ਸਾਗਸੇ ਕੇਨਕਆਸਰ ਤੇ ਸੇ
ਸਾਈਆਜਾਲਸੋ ਹਸਕੇ ਨਸਟੋ ਤੇ ਤੇ ਔਰ
ਕੈਸਰ ਹਸਰਤੇ ਸੇਸੁ ਭੂਸਿਲਤੀ ਹੈ ਈ ਨਸ
ਯਯਾ ਤੇ ਕੀ ਕਥਾ ਦਈਆ ਕਰ ਕੇ ਯਗ ਨਕੀ
ਜੈਹਿ ਦੇਗ ਯਾਤ ਸੁਨਕਰ ਸ੍ਰਕ ਦੇਵ ਜੀ ਯੋਲੇ
ਹੋ ਰਾਜਨ ਤੁ ਜੈਤੇ ਸਯਕਥਾ ਪੂਛੈ ਸੇ ਕਾ
ਧਜੋ ਜਾਸੈ ਗਜਨੇ ਗਾਸਜੈ ਤ੍ਰੂ ਕੇ ਕਹਾ ਕੇਸ
ਗਰਾਜਾ ਕੇ ਪੈਰਾ ਤਾਤੂ ਰੇ ਸਿਪੂਰਨ ਕੀਲਾ।

ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕੀਸ੍ਰਿਸਟਿਮੈਆਪਨਾਸਰੀਰਭੀਹੈਚੋਰਣ
ਔਰਧਨਾਦਿਕਪਦਾਰਥਜੀਕੇਦਿਏਹੂਏਆਹਾਰ
ਭੁਗਤਾਅਪਨਉਤਰਜਾਊਏਹਧਰਮਸੁਣ,
ਕਰਣਾਕਰੇਦੇਜੀਕਾਹੋਇਜਨਮਨੁਖਕਾਤਨ
ਪਾਇਕਰਤਕਰਣਤੌਜੋਕੋਈਮਨੁਖਜਨਮ
ਪਾਇਕਰਸੇਵਾਔਰਬੰਦਗੀਭਗਵਾਨਜੀਕੀ
ਨਹੀਕਰਤਾਉਸਕੋਸੇਵਾਇਹਛਤਰਾਕੇਔਰ
ਕੁਛੁਭਗਵਾਨਜੀਕਾਤਾਔਰਜੋਪਾਤਕੁਸਹੂ
ਹੀਹੈਉਸਕੀਕਿਰਪਾਸੇਜੋਯਹਪਦਾਰਥਸਾਪਰ
ਮੋਸਰਣਾਤੇਹੈਇਸਕਾਗਉਤਪਤਿਕਰਕੇ
ਜੀਵੋਂਕੀਯਤ੍ਨਤੇਕਿਹੋਔਰਆਪਨਾਸਰੂਪਆ
ਪਰੇਖਕਰਸੋਤਿਤਹੋਵੈ।ਜੈਸੇਤਰਨਾਮਆਖਆ
ਪਨਾਸ੍ਰਪਸੀਸੇਮੈਦੇਖਤਾਹੈਔਰਸੀਸਾਸੁ
ਪਾਕਰਕੇਸੇਕੁਛਦੇਖਾਈਨਹੀਦੇਤਾਉਸੀ
ਤਰਹਪਰਮੇਸ੍ਵਰਸਾਰਾਗੀਸਾਰਆਪਹੀਇਹੁ
ਸੇਉਤਪਤਿਕਰਕੇਫਿਰਉਸਕਾਨਾਸਕਰਕੇ
ਆਪਨੇਰੂਪਮੈਮਿਲਾਲੇਤੇਹੈਇਸਬਾਤੇਜਗ
ਤਮੈਆਨੰਦੀਉਸੀਕੋਸਾਸਤ੍ਰਨਾਰਦੀਜੇਹੈਸ

ਨੁ ਖਰਕਥਾ ਔਰ ਲੀਲਾ ਹੈ ਚੌਬੀਸ ਅਵਤਾਰਨਾ
ਰਾਇਣ ਜੀ ਕੀ ਆਪਨੇ ਮੁਖ ਤੇ ਅਰਸੇ ਸੁਨਕਰ ਉ
ਸ ਪਰਗਾਸਿਧ੍ਰ ਆਸਕੇ ਔਰ ਚੀਉਰੀਸੇ ਲੇਕਰਗ
ਬੀਤ ਕਮਧਜੀ ਦ੍ਵੈ ਸੈ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕਾ ਚਮਤਕਾ
ਰ ਦੇਕਮਾ ਜਾਨਕਰ ਏਕਿਸੀ ਕੌ ਦੁਖ ਨ ਦੇਵੈ ਏਤ
ਸੀਕਥਾ ਸੁਨਾਕਰ ਸੂਤ ਜੀਨੇ ਸੌਨਕਾਦਕ ਰਿਖੀ
ਸਰੋਸੇ ਕਹਾ ਜੋ ਕਥਾ ਪ੍ਰੀਛਤ ਨੇ ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ ਸੇ ਪੂ
ਛੀ ਹੈ ਓਹ ਕਥਾ ਦੇਕ ਯਾਰਾ ਧ੍ਯਾਮ ਕਰ ਸਪੌਸੰਚ
ਣ ਆਨੇ ਨਾਰਾਇਣ ਜੀ ਸੇ ਪੂਛੀ ਥੀ ॥ ॥

ਸੰਵਾਦ ਆਪਨਾਈ

ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ ਕਾ ਧਰਮ ਜੀ ਕੇ ਉਤਪਤਿ ਹੋਨੇ ਔ
ਰ ਧਰਮ ਸੇ ਲੇਕਰ ਮੂਲ ਮੀਸਤ ਭ੍ਰਾਮਦੁ ਤਕ ਕੀ ਕਥ
ਕਹਨੀ ਜੈਸੀ ਨਾਰਾਇਣ ਜੀ ਨੇ ਕਹੀ ਥੀ ॥ ॥
ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ ਬੋਲੇ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜਬ ਦੇਵ ਫਲਕਾ
ਲਕ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੀ ਇਛਾ ਸੇ ਏਕ ਲਾਖ ਅਉ
ਸਠ ਲੋਕ ਸੇ ਧਰਮ ਉਤਪਤਿ ਹੂਏ ਤਬ ਧਰਮ
ਨੇ ਦੇਹ ਧਾਤ ਜਾਨ ਸੀ ਤਾਂ ਸੇ ਦੇਸ ਕਹਾ ਸੇ ਉਤਪ

ਨਹੂਆ ਤੌ ਜਬ ਬਹੁਤ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਨੇ ਸੇਤੁ ਸਿਵ ਤੇ ਰਘੁ
ਨਾਥ ਕੋ ਨਹੀ ਮਾਲਮ ਹੁਆ ਤਬ ਰਾਮ ਆਪ ਕਰ ਕੇ ਸ੍ਰੀ
ਫੂਲ ਪਰ ਬੈਠ ਗਏ ਇਸ ਲੀਏ ਸਮੁਦ੍ਰ ਨੇ ਰਾਜੀਵ
ਨਕਿਆ ਇਆ ਭਗਵਾਨ ਕੀ ਐਸੀ ਪਰਬਲ ਹੈ ਕਿ
ਜਿਸ ਆਇਆ ਕੀ ਗਸੀ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭੀ ਧੀਧਿਆ
ਹੂਆ ਹੈ ਔਰ ਉਸ ਕਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਾਨ ਸਕਤਾ ਹੂਸ
ਰੇ ਕੀ ਕਥਾ ਸਾ ਅੰਗਦ ਸੋ ਜੇ ਪਹੁਚ ਸਕੇ ਫਿਰ ਬ੍ਰਾਸ
ਜੀ ਨੇ ਉਸੀ ਫੂਲ ਪਰ ਬੈਠੇ ਹੂਏ ਰਾਮ ਸਲੋਕ ਸੁਲ
ਸੀਅਤ ਭਾਗ ਵਹੁਤ ਕਾ ਆਕਾਸ ਧਾਨ ਹੋ ਸੁਕਾ ਉ
ਸੀ ਆਗਯਾ ਅਨੁਸਾਰ ਤਪ ਕੀਆ ਜਬ ਬ੍ਰਾਸ
ਜੀ ਕੇ ਤਪ ਕਰਨੇ ਸੇ ਹਰਿ ਦੇ ਔਰ ਪ੍ਰਸਨ ਹੂਆ ਤਬ
ਉਨ ਸਲੋਕੋ ਕਾ ਅਰਥ ਜਾਹਰ ਕਰ ਦੀਆ ਗੀਰਦ
ਨਾਰਦ ਜੀ ਔਰ ਅਰਥ ਉਨ ਸਲੋਕੋ ਕਾ ਹੈ
ਹੈ ਹੇ ਬ੍ਰਾਸਾ ਜੈਸਾ ਪਹਲੇ ਬਾਰਾਂ ਸੇ ਤੂੰ ਸੋਵ
ਇਸੀ ਤਰਹ ਸੇ ਵਕਤਾ ਕੇ ਹੀ ਨਹੀ ਹੈ ਔਰ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਮ
ਦੇਖਤੇ ਹੋ ਉਹ ਭੀ ਸੁਪਨੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਔਰ ਆਪ ਹੀ ਸੇ
ਉਤਪਤ ਭੀ ਸਿਵ ਹੀ ਸੇ ਹੋ ਕੁਛ ਨਹੀ ਹੈ ਗ
ਸਬ ਸੀਸਾ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟੂ ਕੀਜਤੁ ਹੈ ਸੂਨੋ ॥ ਸ੍ਰੀਮ

ਜਿਸਤਰਾਸੋਨੇਕੇਭਾਤਹੋਇਆਲਗਾਆਕਮਾਤਾ
ਰਕਰਦ੍ਵਾਰਿਤਿਤੋਨਾਅਸਥਭੂਸਨੇਕਾਜੁਦਾਜੁਦਾ
ਤੇਤਾਹੈਐਸੇਜਬਤਿਸਗਾਲਤੇਤ੍ਰਕਗਲਾ
ਕਰੋਤਬਫਿਰਸੋਨਾਰਹਜਾਤਾਹੈਦੂਜੀਬਾਤ
ਮੇਰੀਆਗ੍ਯਾਕਿਸੀਭਾਤੀਭੀਮੇਅਰਕੇਲਾਨੂੰਮਾਰਗ
ਚਲਾਤਾਨੂੰਆਪਨੀਵਿਛੋਸੋਆਨੇਕਰੂਪਧਾਰ
ਨਕਰਕੇਸੰਸਾਰਸੋਘਰੂਤਾਆਪਨੇਪ੍ਰਗਟਕਰ
ਤਾਨੂੰਫਿਰਜਬਵਿਛਾਸੋਸੀਆਕੇਲੇਰਨੇਦਾ
ਸਤੋਹੋਤੀਹੈ ਤਬਆਕੇਲੇਰਜਾਤਾਨੂੰਸੋਰ
ਜਿਸਤਰਾਸੰਪੂਰਨਾਧੀਧਨਾਰਸੀਸਾਰਕਾਸੋਰ
ਵੈਰਾਟਸ੍ਵਰੂਪਮੇਂਹੈਂ ਉਸੀਤਰਸਚਕੇਸਰੀਰ
ਮੇਜੋਤਕਾਪ੍ਰਕਾਸ ਜਿਸਪ੍ਰਾਣਹੂਕਰਤੇਹੈਂਸਅਨ੍ਹ
ਨਾਤਾਸੋਹੋਆਂਰਜਬਤਕਉਸਭਾਤਕਾਰਸ
ਧਕੇਸਰੀਰਸੋਰਾਤਾਹੈਤਬਤਕਸਾਅਰਥਰ
ਸਨੇਆਂਰਫਿਰਨੇਖਾਹੋਆਂਰਪੀਛੇਧੋਲਨੇਆਂ
ਰਾਖੀਦੀਤਿਕੇਸੁਖਤੋਸਾਨੇਕੀਉਸੋਰਾਤੀਹੈ।
ਜਬਉਸਪ੍ਰਕਾਸਸਰੀਰਸੇਨਿਕਲਜਾਤਾ। ਤੋ
ਧਉਸਸਰੀਰਸੋਤਕੋਂਕਰਗਲਸਤ੍ਰਜਾਤਾਹੈ

ਔਰਫਿਰਉਸਮਈਸੇਕਛੁਨਹੀਹੋਸਕਦਾਧਾਸ
ਨਸੇਹੀਐਂਥੋਸਨਾਐਂਸੂਕਭਾਰੋਧਰਨਸੇਸੋਗ
ਸੁਕਸਟੇਕਸਾਤੋਂ।ਗਨਾਨਕੀਦ੍ਰਿਸਟੀਸੇਉਸਸੇ
ਕਛੁਭੇਦਨਹੀਂਇਸਤਰਾਂਸਬਜੀਵੋਂਸੇਨਾਸ
ਨਜੋਕਾਸ੍ਵਰੂਪਏਕਸਾਸਮਝਨਾਚਾਹੀਏ।।
ਜਿਸਤਰਾਂਸੂਰਜਕੀਛਾਯਾਸੇਸੈਕੜੋਂਕਿਰਣੋਂਸੀ
ਸੌਸੀਏਂਨਿਕਲਤੇਹੈਂਔਰਫਿਰਉਸਹੀਮੇਂਸੈਂਧ
ਰਯਸਪਤ੍ਰੀਹੈਂ।।ਜਿਸਤਰਾਂਸਾਗਰਕੀਲਹਰੇਂ
ਦਰਿਆਓਂਕੇਏਕਧਾਰਾਸੇਪੈਦਾਹੋਕਰਤਾਜਾਤੇ
ਉਸੀਤਰਾਂਸੇਸਾਰਾਸਤਕਾਸਬਜੀਵੋਂਸੇਪਾ
ਸੇਕੇਸਾਨਾਸਮਝੇਜਬਉਸਕਾਸਾਲਾਕ
ਦੇਖਾਜਾਤਬਉਸਸਬਦਾਨੇਧੋਸਾਦਰਹੋਜਾ
ਤੇਹੈਂ।।ਸੋਹੇਧਨਆਤਮਾਇਸੀਤਰਾਂਸਬਜ
ਗਨਸੂਖੇਕੇਜਾਨਕਰਜਗਤਕੀਰਚਨਾਕਰੇ
ਸੈਸਾਰੀਆਇਆਸੋਨਗੀਫਸੇਔਰਤਪਕਰ
ਨੈਸੇਤੁਸਕੇਸੇਗਦਸਸਾਨਾਹੋਗਾ।।ਔਰਸੈਸਾਰ
ਕੇਸੇਤੁਸਕੇਕਛੁਪਾਇਸਸਔਰਦੁਖਨਜ

ਮਾਲਮਹੋਗਾ ਜੋਰਤੁਅਸਮਾਨਮੇਸੀਰਤੁਸਭੁਜੀ
ਛੋਟੀਸੁਰਤੀਕਾਕਹੇ ਜੋਸਾਤਅਸਮਾਨੋਰਗਿਧਲਿ
ਗਲੋਰਨੰਦ ਜੋਰ ਸੁਨੰਦ ਆਦਿਦਾਸੇਕੇਲਧਮ
ਮੋਧਿਗਜਾਮਸਾਨਤੋ ਏਤਾਕਾਸਧਾਣੂਸਿ
ਣੁਕਰ ਧੂਸਾਨਾਥਜੋ ਕੂਕਰਧੋਲਾ ਤੇਦੀਆ
ਨਾਥਅਸ੍ਰੈਏਨਦੁਰਦੀਜੀਏਜੋਸਮੇਲਾਪਕੇ
ਆਪਨਾਆਲਕਜਾਨਤਾਰਧੂੰਜੋਰਸੈਸਾਰਉ
ਤਪੰਨਕਰਮੇਸਿਸੁਜੈਆਸਕ੍ਰੀਨਾਂਹੋਵੈ॥ਏਹਧ
ਰਨਧੂਤਆਕਾਸੁਨਤੋਹਿਧਰਿਧਾਤਸਪਰਮੇਸੁ
ਰਤੇਉਨੇਏਛਾਪੂਰਧਕਦੁਰਦਾਸਏਕਰਕ
ਨਾ ਤੇਧਾਤਅਤੁਅਸੋਰਿਆਰਮਾਧਾਨਾਰਾਧ
ਕੇਰ ਸੰਸਾਰੀਜਧੀਧਤਾਰਪਰਛਾਂਏਕੇਸਾ
ਨਨੂਟਾਸਾਅਸੂਕਹੋ ਜੋਤੁਸਕੇਸੋਰਿਸਾਏਆ
ਨਗਿਧੀਆਪੈਰਗਿ ਐਸਾਕਾਕਰਨਾਰਾਏਨ
ਜੀਧਤਆਕੇਧਾਨਸੇਰਧੰਤੋਂਰਸੇ ਇਤਨੀ
ਕੇਥਾਸੁਨਾਕਰਸੁਕਦੇਦੁਜੀਧੋਲੇ ਤੇਰਾਜਨ
ਆਗਖਚਾਰੇਸਲੇਕਸੰਸਿਤਭੁਗਸਤੁਤਕਾਧਾਨੀਤੋਂ

ਤੇਮੈਤੂਅਸੋਕਤਾ ਔਰਪੁਤ੍ਰਅਜੀਨੇਆਪਨੇਦੂਸਰੇ
ਬੇਟੇਕੋ ਏਹਕਥਾਨਹੀਂਪੜਤਲਾਈ ਔਰਨਾਰਦ
ਜੀਕੋਂਗਿਆਨੀਸਮਝਕਰਏਹਗ੍ਰੰਥਦੇਤਾਭਿਆ
ਤਿਸਸੇਕਰਗਾਥਾਸੋਨਾਰਦਜੀਨੇਬਿਆਸਜੀਕੋ
ਉਪਦੇਸਕੀਆ ਔਰਬੇਦਬਿਆਸ ਜੀਨੇਅ
ਤੇਪਿਤਾਨੇਉਸਕੋਬਿਸਤਾਰਪੂਰਬਕਸਿਖਾ
ਔਰਸੀਮਤਭਾਗਵਤਨਾਮਗ੍ਰੰਥਕਰਉਸੇਸੁ
ਣੇਪੜ੍ਹਾਇਆ ਔਰਐਸੀਗਿਆਨਕੇਮੈਂਤੋਂ
ਖਿਲਾਰਨੇ ਜਸੁਨਾਕੇਨਾਰਦਪੀਦੂਰਜੀਸੇਕ
ਗਾਥਾਸੋਆਪਦੇਈਕਥਾਮੈਤੁਮਕੋਸੁਨਾਤਾਹੂੰ
ਰਾਜਨ ਤੇਅਨੁਪਠਕਾਰਨਆਪਨੇਕੋਮੋਸ
ਦਕਰਨਹੀਂਜਾਨਤਾਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰਕਾਮਾਨਤਾਸ
ਦੋਪਰਲੋਕਮੈਦੁਖਪਾਵਤਾਹੈ॥

ਦਸਵਾਂਅਧਿਆਇ

ਸ਼੍ਰੀਰਕਾਪੰਚਤੂਸੇਤਾਰਨਹਾਰਾਔਰਦੇ
ਵਤਿਓਕਾਸਚਾਈਰੀਮੇਨੋਂਵਾਸਕਰਨਾ॥

॥ ॥ਸੁਕਦੇਵਜੀਬੋਲੇਹੇਰਾਜਨਈਸ
ਭਾਗਵਤਮੈਦਸਪ੍ਰਕਾਰਕੀਕਥਾਹੈਉਸਕਾਪ੍ਰਸ
ਕ੍ਰਪਥਕਤਾਲਕਰਤਾਹੂੰਅਨਲਗਾਕਰਸੁਨੋਉ
ਤੱਪਤਸੈਸਾਰਕਿਔਰਨਾਸਹੋਨਾਜਗਤਕਾ
ਸੈਸਾਰਕੋਅਸਥਿਰਰਖਨਾਜੀਵੋਂਕੋਪਾਲਨਕਰਨਾ
ਲੀਲਾਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕੀ ਮਨ੍ਵੰਤ੍ਰੋਂਕੀਕਥਾ ਈਸ੍ਵ
ਰਕੀਕਥਾਈਰਕੁਸੁਕੁਨਾਰਾਯਣਜੀਸਭਜ
ਗਤਕੇਪਾਲਕਹੈਂ। ਹੇਰਾਜਨਈਸ੍ਵਰਕੇਲਖਨੇਕੀ
ਕਥਾਸੁਨਕਰ ਵੈਰਾਗਕਰਨੇਕੇਫਲਦਸਵੇਲਖ
ਣਕਹੇਜਾਤੇਹੈਂ। ਜਬਆਦਪੁਰਖਪਰਮੇਸ੍ਵ
ਰਨੇਜੋਸੈਸਨਾਗਜੀਕੀਛਾਤੀਪਰਸੈਨਕਰਤੇਹੈਂ
ਅਪਨੇਕੋਅਕੇਲੇਦੇਖਕਰਮਨਨਲਗਾਤੇਸੇ
ਰਾਤਾ ਕਿਤਅਨੇਕਤਰਹਕਾਰੂਪਧਾਰਨਕਰ
ਦੇਖਾ ਤਬਉਸਨੇ ਅਪਨੀਮਾਇਆਕੋਆ
ਗਿਆਦੀ ਕਿਹੇਸਤੇਆਪਕੋਸੈਸਾਰਕੇ
ਉਪਾਇਕਰਉਸੀਮੇਉਸਮਾਰਾਇਆਨੇਸਰ
ਰੂਪਤਾਲਅਸੁਤਲੋਕਧਨਾਕਰ ਰਾਜਸਤੋਂਅਸ
ਸਾਤਕਸੇਆਧਿਯੋ ਰਕਾਨਯੋਰਾਜੋਰਕਾ ॥

ਅੌਰ ਨਾਕ ਅੌਰ ਤੁਚਾ ਪਾਂਚ ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੂਈ
ਅੌਰ ਤਿਸ ਤੇ ਗੁਣ ਹੂਏ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਅੌਰ ਅਕਾਸ ਅੌਰ
ਜਲ ਅਗਨੀ ਅੌਰ ਪਵਨ ਪਾਂਚੋ ਤਤ ਅੌਰ ਤਿਸ ਤੇ
ਗੁਣ ਹੂਏ ਸਤ ਰਜ ਅੌਰ ਤਮ ਗੁਣ ਤੀ ਅੌਰ ਸੁਭਾਵ ਅੌਰ
ਗੁਣ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅੌਰ ਬੁਧੀ ਸਭ ਕੋ ਤਿਸ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੂਏ
ਦੇਖੋ ਇੰਦ੍ਰੀਅਨ ਕੀ ਏਕ ਏਕ ਦੇਵਤਾ ਹੋਤੇ
ਸੋ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਗੁਣ ਸੂਰਜ ਅਸਵਨੀ ਦੇਵਤਾ ਜੋ ਹੈ
ਸੋ ਚਰਨਹੁ ਕੋ ਅਉਰ ਇੰਦ੍ਰ ਨਾਕ ਸੋ ਅਸੁਨੀ ਕੁਮਾਰ
ਨਾਸਕਾ ਸੇ ਇੰਦ੍ਰ ਆਂਖ ਸੇ ਸੂਰਜ ਲਿੰਗ ਸੇ ਸੇਹ
ਦੇਵ ਦ੍ਰ ਗੁਦਾ ਸੇ ਪਰਮੇਸਰ ਪਾਇਓਂ ਸੇ ਬਿਸਨੁ
ਬੁਧੀ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਕਾ ਬਾਸਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸਭ
ਦੇਵਤੋਂ ਨੇ ਹਾਥ ਜੋਰਿ ਆਪਨੀ ਸਾਮਰਥ ਸੇ ਨ
ਮਲੈਗਾ ਇਸ ਪਰਤੀ ਕੋ ਜੋ ਹਮ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕੇ
ਅਰੁ ਲਾਏ ਹੈਂ ਇਸ ਲੀਏ ਉਨੋ ਨੇ ਆਪਨੇ ਪੂ
ਰੂਪ ਸੇ ਪਰਤੁ ਉਪਾਇ ਕੀਆ ਜੋ ਪਉਨ ਕੀ
ਸਾਮਰਥ ਸੇ ਓਹ ਮੂਰਤੀ ਹਿੱਲ ਭੀ ਨ ਸਕੀ
ਤਬ ਉਨੋ ਨੇ ਪ੍ਰਾਣ ਕੋ ਹ੍ਰਿਦੇ ਕੀਤਾ ॥੬

ਜਿਸਕੇਸਾਈਕਾਤੇਤੈਂ ਵਿਆਗਕੀਆਜਬ
ਉਸਨਦ੍ਰਿਸਟੇ ਭੀਕੁਛਨਹੀਹੋਸਕਾਤਬਅੰਸ
ਧਰੇਦ੍ਰਿੜੋਕੇਨਾਰਾਇਣਜੀਕਾਧਿਆਨਕੀਆ
ਜਿਨਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾਸੇ ਓਸਮੂਰਤੀਆਰੂਢੀ
ਸੀ ਔਰ ਧੌਲੇਤੇ ਜਸਨਾਤ੍ਰਕਾਤੇ ਧਯੀਆ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਆਪਕੇ ਤਅਲੇਗੇਕੋਕੁਛਨਹੀਹੋਸਕਤਾ
ਨੇਧ ਜਬ ਆਦਜੋ ਤੀਨਿੰਕਾਲਨੇ ਧੋੜ੍ਹਾਆਨ
ਧਿਆਪਕਾਸ ਉਸਮੂਰਤੀਸੇ ਪ੍ਰਵੇਸਕਰਕੇਕਾ
ਤ੍ਰਮਉਦੋ ਤਬ ਉਸਤੇਜਕੇ ਧਲਸੇ ਸਧਰੇ
ਦੋਤੋਕੋ ਆਪਨੇਆਪਨੇਸਥਾਨਪਰਸਾਮਰਥਉ
ਠਨੇਥੈਠਨੇ ਔਰਧੌਲਨੇਆਦਕਕੀਦੇਕਰ
ਓਸਮੂਰਤੀਚਲਨੇ ਉਠਨੇਲਗੀ ਸੋਹਾਰਾਜ
ਨੰਨ੍ਹਧਕੇਸਰੀਨਾਦਿਵਾਰਦੇਕਿਆਂਗੇਸੇ
ਦੇਵ੍ਰਿਤਾਲੋਗਾਧਾਸਕਰਕੇਏਰਦੋਛਾਰਧ
ਤੈਹੇ ਕਿਰਾਬਸੇਦਾਨ੍ਰਦੇਕਰ ਜੀਰਦ੍ਰਾਸੇਧ
ਸੇਸ੍ਰਾਕਾਭੁਜਨਕਰੈਔਰਕਾਨੇਸੇਉਸਕੀ
ਕਥਾਸੁਨੇ ਔਰਪੈਰੋਸੇਤੀਰਥਜਾਤ੍ਰਾਕਰੈ।

ਔਰਆਸਰੋਂਸੇ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕਾਦਰਸਨਕਰੈਂ ਜਿ
ਸਔਰਮਲੇਗੇਕਾਭ੍ਰੀਭੁਲਾਤੇਹੈਂ ਔਰਸਗੁਖਨ
ਕੋਸਬੀਅੌਰਜੋਗੁਰੂਜਾਂਤੌਗੁਰੂ ਪਾਸੋਂਤੇਗੁਰੂ
ਏਕਵਸਤੂ ਆਤੋਪਾਸਵ੍ਰਤਾਨਗਤੀਹੈ॥
ਔਰ ਏਕਗੁਰੂਕੇਸਮੇਂਦੂਸਰਾਗੁਰੂ ਨਹਿਕੇਥੇ
ਲਸਆਨਗ੍ਰਿਪਜਾਤਾਹੈ॥ ਏਤਰਕਥਾਸਮੇ,
ਤੂਮਸੇਥੁਨਸਕਲਪਕੀਕਹੀਹੈ॥ ਔਰਸ਼ੇ
ਸੀਤਰੈਸਚਕਲਪੇਸੇਸਾਰਕੀਉਤਪਤੀ
ਹੋਤੀਹੈ॥ ਦੂਸਰਾਸਕੰਧਸਮਾਪਤੰ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤੀਸਰਾਸਕੰਧ ੩

ਸਬੇਦੂਰਜੀਕਾਊਧੋਤਗਤਸੇਰਾਗਮੇਲ
ਹੋਨਾ ਔਰ ਸਬੇਦੂਰਕਾ ਮੈਤ੍ਰੇਰਖੀਸੁਰਸੇ
ਸਮੁਲਾਕਿਨਾਰੇਮਿਲਨਾ ਔਰ ਕਥਾਜੋਸਥ
ਜੈ ਔਰ ਕਪਲਦੇਵਆਵਤਾਰਕੀ॥

ਪਾਠਿਕਾਅਧਿਆਇ

ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਜੀਔਰਬਿਦੁਰਆਦਕਕਾਸਮ
ਝਾਨਾਰਾਜਾਦੁਰਜੋਧਨਕੋ ਰਾਜਭ੍ਰਾਤਾਵਾਂ
ਟਦੇਨੇਕੇਵਾਸਤੇਰਾਜਾਜੁਧਿਸਟਰਕੇ ਔਰ
ਨਹੀਮਾਨਨਾਉਸਨੇਕਾਜਾਨਾਕੇਸੀਕਾ॥
॥ ਸੁਕਦੇਵਜੀਨੇਕਹਾਹੇਰਾਜ
ਨਜੋਬਾਤਤੁਮਨੇਹਮਸੇਪੂਛੀਥੀਇਸੀਬਾਤ
ਕਾਉਤ੍ਰਨਾਰਾਇਨਜੀਨੇਲਛਮੀਸੇਕਹਾ
ਥਾ ਔਰਲਛਮੀਜੀਨੇਸੇਸਨਾਗਕੋਬਤ
ਲਾਇਆ ਔਰਸੇਸਜੀਨੇਬਾਤਸਪਾਇਨ
ਰਿਖੀਸੁਰਕੋਸੁਨਾਇਆ ਬਾਤਸਪਾਇਨ
ਜੀਨੇਮੈਤ੍ਰੀਰਿਖੀਸੁਰਕੋਉਪਦੇਸਕੀਆ
ਔਰਮੈਤ੍ਰੇਜੀਨੇਬਿਦੁਰਸੇਕਹਾ ਇਤਨੀਕਥਾ
ਸੁਨਕਰ ਰਾਜਾਪ੍ਰੀਛਤਨੇਪੂਛਾ ਹੇਸੁਆਮੀ
ਨਾਬਿਦੁਰਜੀਔਰਮੈਤ੍ਰੇਜੀਕਾ ਕਿਸਜਗਾਪਰ
ਮੇਲਹੂਆਥਾ ਸੁਕਦੇਵਜੀਬੋਲੇਹੇਪ੍ਰੀਛਤਾਜਿ
ਸਸਮੇਰਾਜਾਧ੍ਰਿਤਰਾਸਟ੍ਰਨੇ ਜੁਧਿਸਟਰਆਦ

ਅਪਨੇ ਭੁਤੀਜੇਕੋ ਦੂਸਰਾ ਜਾਨਕਰ ਦੁਰਜੋਧਨਆ
ਦਿਆ ਅਪਨੇਪੁਤ੍ਰੋਂਕੋ ਪਯਾਰਾ ਸਮਝਾ ਔਰ ਦੁਰਜੋਧ
ਨਨੇ ਅਰਜਨਆਦਿ ਪਾਂਚੋਂ ਪਾਂਡਵੋਂਕੋ ਲਾਖਕੇਕੋ
ਟਮੇ ਭੇਜਕਰ ਆਗ ਲਗਾਦਈ ਔਰ ਭੀਮਸੈਨ
ਕੋਖਾਨੇਕੇਦ੍ਵਾਰਾ ਤੋ ਬਿਖਦੇਕੇ ਜਲਮੇ ਧਨਦਾ ਕਰ ਭੇਜੇ
ਔਰ ਆਪਰਮਸੇ ਜੂਆ ਖੇਲਕਰ ਸਬ ਰਾਜ ਔਰ ਧ
ਨ ਉਨਕਾ ਜੀਤਲੀਆ ਔਰ ਦ੍ਰੋਪਦੀ ਐਸੀ ਪਤਿਬ੍ਰ
ਤਾ ਇਸਤ੍ਰੀਕੋ ਰਾਜਸਭਾਮੇ ਨੰਗੀ ਕਰਨੇਦ੍ਵਾਰਾ ਤੇ
ਉਸਕਾ ਕਪੜਾ ਦੁਸਾਸਨਸੇ ਖੈਂਚਾ ਔਰ ਜੁਧਿਸਟਰ
ਆਦਿ ਪਾਂਚੋਂ ਭਾਈਓਂਕੋ ਤੇਰਾ ਬਰਸ ਕਾ ਬਨਬਾਸ
ਦੀਆ। ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਜੀਕੀ ਸਹਾਇਤਾਸੇ ਜਬ ਬਨ
ਬਾਸ ਕਰਕੇ ਜੁਧਿਸਟਰ ਆਦਿ ਫਿਰ ਆਏ ਤਬ ਭ
ਉਨਕਾ ਹਿਸਾ ਰਾਜਾ ਦੁਰਜੋਧਨਨੇ ਨ ਦੀਆ
ਇਸਲੀਏ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਜੀਆ ਕਰਿਪਾ ਕਰਿ ਰਾਜਧ
ਔਰ ਬੀਦੁਰ ਆਦਿਕ ਸਬ ਕੋ ਧ੍ਰਿਤਰਾਸਟ੍ਰ ਸੇ ਸੁ
ਲਾਕੇ ਭੇਜਾ ਸੋ ਉਨਲੋਗਾਂ ਕੌਰਵ ਔਰ ਪਾਂਡਵੋਂਕਾ
ਸੁਲਹ ਕਰਾਦੇਨੇਕੋ ਪੰਚੋਂ ਕਰ ਰਾਜਾ ਦੁਰਜੋਧ
ਨਕੀ ਸਭਾਮੇ ਗਏ ਉਸਮੇ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਜੀ ਮਹਾਰਾ
ਜਾਅਰ ਭੀਸਮਪਿਤਾਮਾਂ ਔਰ ਦ੍ਰੋਣਾਚਾਰਜਨੇ

ਧ੍ਰਿਤਰਾਸ੍ਟ੍ਰਕੋਸਮਝਾਯਾ ਕਿਹੇਰਾਜਾਤੂਆਪਣੇਬੇਟੇ
ਔਰਭਾਈਕੇਬੇਟੋਮੈਂਕੁਛਭੇਦਨਹੀ ਜਾਨਤਾ
ਹੈਤੋ ਔਰਤੂਆਪਨੇਸਮਾਨਕਿਸੀਸੇਉਨਪਾਂਚੋ
ਕੀਗੁਜਰਾਨਕੇਵਾਸਤੇ ਕੁਛਰਾਜਉਨਕੋਦੇਦੀਜੈ
ਇਸਬਾਤਸੇਤੁਮਾਰਾਜਸਹੋਗਾ: ਰਾਜਾਧ੍ਰਿਤਰਾਸ
ਟ੍ਰਨੇ ਇਤਨੀਬਾਤਸੁਨਕਰਉਸਪਰਕੁਛਧਿਆਨਨਹੀ
ਕੀਆ: ਜਬਬਿਦੁਰਜੀਨੇ ਜੋਉਸਸਬਸੇਬੜੇ
ਥੇਧ੍ਰਿਤਰਾਸ੍ਟ੍ਰਅਪਨੇਭ੍ਰਾਤੀਕੀਸੰਤਾਨਬਰਾਬਰ
ਦੇਖੀਤਬਪਖਪਾਤਰਖਬਾਤਸਮਝਕਰਕਹਾ ਕਿਹੇ
ਭਾਈਤੁਮਪਾਪੀਸ੍ਰਰਆਦਰਕਰਕੇ ਨਿਸਾਰੇਤੁਲੇ
ਕਿਸਵਾਸਤੇਕਿਉਹਸਾਧੂਬਿਤਕਿਸੀਕੇਸਾਥ
ਵੈਰਨਹੀਰਖਤੇਔਰਸਬਕੋਆਪਨਾਜੀਵਜਾਨ
ਤੇਹੈਂ। ਔਰਜੁਧਿਸਟਰ ਔਰਭੀਮਸੈਨ ਔਰਅਰ
ਜੁਨਔਰਨਕੁਲ ਔਰਸਹਦੇਵਪਾਂਚੋਭਾਈਉਨਕਿ
ਐਸੀਸਾਮਰਥਹੈਂ ਚਾਹੇਤੋਉਨਸਬੇਟੇਕਮਨੁ
ਬਦਸੇ ਏਰਾਪਾਲੇਕੇਸਭਾਈਓਂਜੀਤਲੇਵੈਂ॥
ਸੀਦ੍ਰਾਇਏ ਇਸਕੇਪੀਛੇਅਜੀਬੇਕੁੰਨਾਥਉਨ
ਕੇਸਾਥਾਇਕਹੈਔਰਤੁਮਸਬਤੋਇਕੀਓਰਸੇ

ਪੁਤ੍ਰ ਬੜੇ ਬਲਵਾਨ ਲੜਨੇ ਵਾਲੇ ਹੈਂ ਸੋ ਸ੍ਯਾਮਸੀ
ਦੁ ਕੇ ਬੀਚ ਮੁਖ ਮਾਰਨੇ ਸੇ ਉਨ ਕਾ ਕੀਆ ਕੁਛ ਨਹੀ
ਹੋ ਸਕਤਾ ਇਸ ਸਮਾ ਪਾਰਸ ਸੇ ਤੁਮਾਰਾ ਧਰਮਾਤ੍ਮਾ
ਰਪਨੇ ਵੇ ਨੋ ਨਾਸ ਹੋਗੇ ਔਰ ਦੁਰਜੋਧਨ ਤੁਮਾਰਾ
ਬੇਟਾ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਸੇ ਬੈਰ ਰਖਤਾ ਹੈ ਇਸ ਕੇ ਸਾ
ਥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਨੇ ਸੇ ਤੇਰਾ ਕਲ੍ਯਾਣ ਨਹੀ ਸੋ ਆਪਨੇ ਦਾਸ
ਤੇਰਾ ਛਾਸ ਸਮਝ ਔਰ ਜੁਧਿਸਟਰ ਆਦਿਕ ਪਾਂ
ਡਵੋਂ ਕਿ ਸਾਰਥਿ ਸਾਥ ਰਾਜ ਬਾਂਟ ਦੇਵਹੁ ਔਰ
ਦੁਰਜੋਧਨ ਨੇ ਰਾਜ ਧਨ ਕੇ ਮਦ ਮੈਂ ਅੰਧਾ ਹੋ ਰਹਾ
ਹੈ ਉਸ ਸੇ ਰਾਜ ਸਿੰਘਾਸਨ ਛੀਨ ਲੇ ਦੇ ਇਸ ਕੋ
ਤੁਮਾਰੇ ਕੁਲ ਔਰ ਪਰਿਵਾਰ ਕਾ ਕਲ੍ਯਾਨ ਹੈ ॥
ਨਾਤੋ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਸੇ ਬੈਰ ਕਰਨੇ ਸੇ ਤੁਮਾਰ
ਪਤ੍ਰ ਲਗਨਾ ਕਰਿ ਦੇਂਗੇ ਜਥਾ ਬਿਦੁਰ ਕੇ ਸਮਝਾ
ਵਨੇ ਪਰ ਭੀ ਧ੍ਰਿਤਰਾਸਟਰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਬੋਲੇ ਤਬ
ਦੁਰਜੋਧਨ ਨੇ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰ ਆਗਿਆ ਦਈ ਕਿ ਬਿ
ਦੁਰ ਕੇ ਸੇ ਸੀਸ ਧਕੇ ਮਾਰ ਨਿਕਾਸ ਦੋ ਇਤ
ਨਾ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਸੇ ਦਾਸੀ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋ ਕੈ ਸਬ ਧਾਤ ਮੈਂ
ਮੰ ਤੇਰੇ ਕਾ ਧਨ ਖਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਔਰ ਪਾਲਣਾ ਇਸ

ਕੀਰਤਨਕਰਤੇਹੈਂ ਔਰਸਚਖੰਡਮਾਰੇਚਗਚਰੋ
ਠਕਰਤਅੋਕੇ ਗਆਨਸੇਪਲਤਾਹੈ। ਇਹਆਨਾ
ਦੂਰੋਏਪਨਕੀਸੁਨਕਰ ਜਪਉਸਕੇਸਿਪਾਹੀਓ
ਨੇਸਚਸਏਦੂਰਕੋ ਨੇਕਾਲਨਾਕਾਰਾ। ਔਰ
ਸਿਤਿਹਾਸਰਨੇਦੂਰਜੋਪਨੇਕੋ ਐਸਾਕਹਨੇਮੇ
ਕੁਛਅਸਨਾਸਹੀਕੀਆ। ਤਬਚਾਇਦੂਰਜੀਸਮਨੇ
ਕਹਾਚਿਤਕੋਦੀਮੁਸੇਸਚਸੇਚੰਗਪਕੜਕਰ
ਉਠਾਦੇਗਾਤੋਆਪਕਾਅਪਮਾਨਹੋਗਾ ਇਸਲੀ
ਏਆਪੇਪਨਾਂਸੇ ਉਠਜਾਨਾਉਚਿਤਹੈ ਔਰ
ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਜੀਇਨਕਾਨਾਸਕਰਨਾਚਾਹਤੇਹੈਂ
ਇਸੀਵਾਸਤੇਇਨਕੀਬੁਧੀਸਚੇਪਰਨਹੋਤੀ
ਈਹੈ। ਔਰਸਾਸ੍ਹਨਾਇਨਕੇਧਰਮਾਲਸ
ਹੋਤਾਹੈ ਐਸਾਸੋਚਕਰ ਸਚੇਦੂਰਜੀਵਹਾਂ
ਸੇਉਠਕਰਚਲੇਆਏ ਔਰਦੂਰੇਆਪਨੇਆਸ਼੍ਰ
ਕਨਸਮਰ ਔਰ ਚਸਰਉਤਾਰਡਾਲੇ ਏਕਛਾ
ਲਔਰਏਕਕੂਪੀਨ ਪਹਨਕਰਭੀਖਮਾਂਗ
ਕੇਚਲੇਗਏ ਦੂਸਰਾਕਾਮਨਤੀਸਰਾਪਾੜਾਕ
ਹਿਤਾਹੈਕਿਕੋਰਵੇਕਾਨਾਸਜਰੂਰਹੋਵੇਗਾ।

ਔਰ ਮੁਸੋ ਭੀ ਜੁ ਪਰਮ ਗਤਾ ਪਾਵੈਗਾ। ਇਹ ਸੁਨਿ ਕੈ ਦਾਰ
ਕਰ ਭਗਵਤ ਪੰਥ ਕੀ ਤੀਰਥ ਜਾਤ੍ਰਾ ਕੋ ਚਲੇ ਗਏ
ਪੀਛੇ ਉਨਕੇ ਭਗਵਤ ਰੌਕੇ ਦੂਜੇ ਪਰਸਾਥਾ। ਇਸ ਪ
ਕੈਰਵ ਮਾਰੇ ਗਏ ਔਰ ਜੁਧਿਸਟਰ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ
ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇ ਰਾਜ ਗਾਦੀ ਪਾਈ। ਉਧਰ ਸੇ ਉਧਵ
ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਕੇ ਬੈਕੁੰਠ ਜਾਨੇ ਪਰ ਦੁਆਰਕਾ ਸੇ
ਬਦ੍ਰੀ ਨਾਥ ਕੋ ਜਾਤੇ ਥੇ ਤਬ ਰਾਹ ਮੇਂ ਬਿਦਰ ਜੀ
ਭੀ ਮਿਲ ਗਏ ਉਨ ਦੋਨੋ ਪਰਮੋਦ ਕਰ ਕੇ ਭਗਵਤਾ
ਪ ਸੋ ਮੰਗਲ ਮਿਲੇ ਔਰ ਬਿਦਰ ਜੀ ਉਧਵ ਭ
ਗਤ ਸੇ ਦੁਰਜੋਧਨੇ ਮਾਰੇ ਜਾਨੇ ਕਾ ਔਰ ਜਾਦ
ਵ ਮਰਕੇ ਰਾਜ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪੈ ਬੈਠਨੇ ਕਾ ਹਾਲ ਸੁਨ॥
ਕਰ ਪਾਰ ਲੋਪ ਹੁਤਾਏ ਫਿਰ ਇਹ ਬ੍ਰਾਸ ਸਾਥਾਂ ਸੁ
ਦੁ ਕੀਏ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਸਾਧਨ ਕਰ ਸੰਤੋਖ ਕੀਆ॥

(ਦੂਸਰਾ ਅਧ੍ਯਾਇ)

ਬਿਦਰ ਜੀ ਕਾ ਉਧਵ ਭਗਤ ਸੇ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁ
ਦਰਕਾ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਪੂਛਨਾ॥ ॥

॥ ॥ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ ਬੋਲੇ ਹੇ ਰਾਜਾ, ਬਿਦੁਰ
ਜੀ ਨੇ ਊਧਵ ਸੇ ਪੂਛਾ ਕਿ ਹੇ ਊਧਵ ਤੂ ਅਬ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ
ਜੀ ਸੇ ਟੇਕਾ ਬਿਨ ਅਵਰਾਗਿਆਨ ਸੈ ਹੋਤੇ ਥੇ ਆਜ ਕਥਾ
ਕਾਰ ਹੂ ਤੋਂ। ਜੋ ਅੰਤੁ ਸਮੈ ਅਕੇਲੇ ਦੇਖਤਾ ਹੂੰ ਕਹੋ
ਸ੍ਰੀ ਅਸੁਰ ਸੇ ਮਿਲਾਪ ਪਾਏ ਬਲਰਾਮ ਜੀ ਔ
ਰ ਪ੍ਰਦਮਨ ਜੀ ਔਰ ਅਨਰੁਧ ਔਰ ਸਾਂਬ ਔਰ
ਸੂਰਸੈਨ ਔਰ ਬਸੁਦੇਵ ਔਰ ਦੇਵਕੀ ਔਰ ਅ
ਕ੍ਰੂਰ ਆਦਕ ਸਭ ਜਾਦਵ ਬੰਸੀ ਅਛੇ ਹੈਂ ਔਰ ਰਜੁ
ਧਿਸਟਰ ਔਰ ਅਰਜਨ ਆਦਿ ਪਾਂਡਵ ਔਰ ਕੁੰਤੀ
ਔਰ ਦ੍ਰੋਪਦੀ ਔਰ ਧ੍ਰਿਤਰਾਸਟਰ ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਾਤਾ ਵੀ ਅ
ਧਾ ਜਿਸਨੇ ਬੇਟੇ ਕੌਰੋਂ ਸੇ ਮਿਲਕਰ ਆਪਨੇ ਰਾ
ਕਜਾਨੇ ਕਾ ਉਪਾਇ ਕੀਆ ਥਾ ਸੋ ਬਲੇ ਕਰਮ
ਸੋ। ਔਰ ਸੈ ਜਾਨਤਾ ਹੂੰ ਕਿ ਸਭ ਅਸੁਰਾਂ ਪ੍ਰਿਥ
ਵੀ ਕਾ ਭਾਰ ਉਤਾਰਨੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਅਵਤਾਰ ਲੇ
ਕਰ ਧ੍ਰਿਤਰਾਸਟ੍ਰ ਗਿਆਨ ਰਕਰੇ ਰਦੇਕਾ ਭਾਨਨ
ਰਲਿਆ ਔਰ ਜੋ ਰਾਜਾ ਲੋਗ ਆਪਨੇ ਰਾਜ ਸੈ
ਮਦ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਪਾਪ ਕਰਤੇ ਹੈਂ॥

ਉਨੀ ਲੋਗੋ ਕੇ ਮਾਰਨੇ ਦਾ ਮਤੇ ਸੀਤਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ
ਧੈਰੂ ਠਨਾਥ ਨੇ ਆਦ ਤਾਂ ਗਲੀਆਂ ਸੇ ਤੂ ਮਸਨਾ
ਮਸੁੰਦਰ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਓ ਇਤ ਧਾਤ ਸੁਨਤੇ
ਜੀਉ ਪਦ ਭੁਗਤ ਆਖੇ ਸੇਆ ਸੂਭਰ ਕਰੋਰ
ਨੇ ਲਸੇ ਅੋਰ ਕੁਛ ਉਤਰ ਨਹੀ ਦੀਆ ਜਬ
ਖਿਦੁਰ ਸੇ ਉਨ ਕਰੋੜ ਤੇ ਹੁਏ ਦੇਖਾ ਜਗਤਾ ਕੇ ਸ੍ਰੀ
ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਅੰਤਰ ਧਾਨ ਹੋ ਗਏ ਫ੍ਰਿਸਕਾਰੇ
ਉ ਪਦ ਉਨ ਕਾ ਧਾਨ ਕਰ ਕਰੋੜ ਤੇ ਹੈ, ਏਕ
ਖਿਨ ਪੀਛੇ ਉ ਪਦ ਆਂਖੇ ਪੂਛ ਕਰ ਕਹਾਂ
ਕਿ ਖਿਦੁਰ ਜੀ ਤੂ ਮਕੇ ਸਦ ਮੂਰਤੀ ਕਾ ਹਾਲ,
ਕੋਮੁ ਛੂ ਤੇਤੋ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਰੂ ਪੀਸੂਰ ਤਾਮਸਤੋ
ਰ ਕਲਜੁਗ ਰੂ ਪੀਗ ਤੇ ਨੇ ਪਦ ਦੇਸ ਕੀਆ ਰੂ
ਸਠੇ ਖਦੁ ਧੈਸੀ ਇਕ ਲਾਭਾ ਗਤੂ ਮਸੇ ਕਾ ਰ
ਨੂ ਪਰੀਖਾ ਸਪ ਗਸੇ ਸਰੂ ਗੈ ਆਪਨੀ ਇਛਾ ਸੇ
ਧਸੁ ਦੇਦ ਜੀ ਕਿਖਰ ਜਨ ਮਲੀਆ ਸੋ ਰਾਮ
ਚੋਗੋ ਨੇ ਉਨ ਕਾ ਅਗਤਮ ਨਹੀ ਜਾਨਾ, ਉਨ ਕੋ ਭੀ
ਟੇਕਖ ਦੁਧੈਸੀ ਆਪ ਨਾ ਭਾਈ ਸਮਸ ਨੂ ਤੇ ਰਹੇ ॥

ਆਪਉਨਕੀਅਤਆਂਗ੍ਯਾਨਕਰਸਿਦ੍ਵਾਰੇਪਹੁ
ਤਾਦੇਨੇਕੇਕਹੂਨਾਖਸਨਤੀਲਗਤਾਮੈਉਨਕੀਚ
ਰਾਏਤੁਮਸੇਕਾਰਕਹੂੰ ਔਰ ਕਾਤਕਚਅਨ,
ਕਹੂੰ ਉਨਤੇ ਸੈਲਾਨ ਜਾਗਾਏਕੋਸੇਅਠਾਰੇਸ
ਸ੍ਰੀਸਿੰਘਥੀ ਚਾਨ ਕਰਕੇਗੁਨਮਖ ਆਸਾਮਕਾਮਰ
ਮਕੀਆ ਸੋਪ੍ਰਯੋਜਨਉਨਕਾਏਹਥਾਕਿਜੇਸ
ਮੈਸੈਸਾਰਸਿਨ੍ਯਪ ਔਰ ਆਪਰਸੀਲਿਗਾਉਸਲੀ
ਲਾਔਰ ਕਥਾਕੇਆਪਸਮੈਕਾ ਔਰਸੁਨਕਾ
ਭੁਦ੍ਰਸਾਗਰਪਾਰਉਤਰਜਾਵੈਂ ਔਰ ਦੇਖੋ ਉਨੇ
ਨੇਕੈਸੇਕੈਸੇ ਚਲਦ੍ਯਨਰੇਤੌਔਰਗਜਸੇਕ
ਆਰਕਰਸੁਕ੍ਰਕੀਆ ਔਰਦ੍ਯਸਤੇਭਾਰਉਤਾਰ
ਨੇਪਿਆਰੀਕੇ ਆਪਨੀਇਛਾਸੇਆਦ੍ਰਤਾਰਲੇ
ਕਰਕੈ ਰਦੂਸੈ ਰਪਾਂਡੋਨੇਮਹਾਂਭਾਰਤਕਰਾ
ਏਆ ਔਰ ਦੁਰਜੋਧਨਆਦਕਸਭਕੌਰਦੇ
ਕਾਨਾਸਕੀਆ ਔਰ ਜੁਧਿਸਟਰਆਦਿਪਾਂਚੋ
ਭਾਈਪਾਂਡਵ ਆਪਨੇਭਗਤੋਂਕੀਰਖਾਕਰਕੇ
ਉਨੇਰਾਜਗਾਦੀਦਈਔਰਦ੍ਰੋਪਦੀਜਾਕੋਦੁ
ਪਾਂਚੈਸੀਕੈਦੁਰਬਾਸਾਰਿਖੀਸ੍ਰਾਪਸੇਬਚਾਪ
ਸ਼ਿਲਦਾਈ ਔਰ ਆਪਸਕੀਲੜਾਈਔ॥

ਮਰਦਾਂਣੇਨਾਲਿਸੇਤਿਹਪਾਤਸਾਹਦੇਕਰਕੇਮ
ਹੈਘੜ੍ਹਾਦੂਧੋਤਾਆਂਣੀਦੂਰਤੁਆਣੀਸੋਰੋਕਰ
ਕੇਜਾਂਦੇ ਜਧਸੇਸਾਨਾਮ ਸ੍ਰੀਦਰਮਸਦੂਬੇਸੀਤਿਕੇ
ਨਾਸਕਰਕੇਧੈਕੂੜੋਕੇਪਕਾਰੇਤਪਸੇਸਭਾਦੀ
ਔਰ ਪਰਮਸੇਸਾਰਸੇਉਠਗਯਾ ਔਰਸੋਏ,
ਧਰ੍ਹਾਂਤਾਂਚੇਸਤੀਕਰਕੇਉਨਸੇਕਹਾਕੇਮੈਂਜਾਨ
ਮਤੁਰ ਆਪਕੀਸੇਵਾ ਔਰ ਟਹਲਸੇਰਹਾ
ਸੁਨੇਭੀਆਪਨੇਸਾਥਲੇਚਲੋਸੋਲੇਤੂੰਧਰੀ
ਕਿਦਾਂਰਜਾਕਰਸੇਗਪਾਨਕਰਕੇਸੁਕੁਤੇ
ਔਰ ਸੈਕੂਢਰਿਆਨਉਜ੍ਹਾਨੇਉਪਦੇਕੇਸਤ
ਲਾਇਆ ਉਸਕੀਕਥਾਪਾਰਦੇਸਕੇਪਸੇ
ਗਿਧਿਹੈਜੋ ਔਰਤਰੂ ਔਰਗਯਾਨਸਰੂਸੇਕੁ
ਟਕਤਾਕੇਸੈਸਾਰਕਾਨਾਸਾਨਸੋਂ ਔਰ
ਜੀਵਾਤਿਆਂਕਧੀਨਹੀਅਰਤਾਇਸਲੀਏ
ਮੇਰੇਪਿਜੋਰਕਾਂਸੇਭਾਤਕਰਸਾਕੇਸਾਹੈਤਾ
ਹੈਜੈਸਤਰਟੇਕਕਪੜੇਕੋਉਤਾਰਕਰਔਰ
ਕਪੜਾਪਹਨਲੇਉਸੀਤਿਰਹਾਂਏਹਜੀਵਾਏਕ
ਰੇਲੇਕੋਛੋਡਕਰਦੂਸਰੇਤਨਸੇਪਵੇਸਕਰ
ਤਾਹੈ॥ ॥ ॥

ਤੀਸਰਾ ਅਧ੍ਯਾਇ

ਉਪੌਜੀਕ੍ਰ ਚਿਦ੍ਰੂਰਜੀਸੇਸ੍ਰਾਮਸ੍ਰੁਦਰਜੀਕੀ
ਉਸਤ ਤੀਲੋਰ ਧਤ੍ਰਾਈਕਰਨੀ॥ ॥
ਉਪਦ੍ਰਨੋਚੇਦ੍ਰੂਰਜੀਸੇਕਰਾਂਕਿਦੇਖੋਸ੍ਰਾਮਸ੍ਰੁ
ਦਰਐਸੇਰੀਨ,ਸਾਲਥੇਕਿਜਿਮਪੂਤਨਾਰ
ਖਸੀਨੇ ਉਨ੍ਰਕੇਮਾਰਨੇਵ੍ਰਾਸਤੇਆਪਾਨੇ, ਕੁਚੋਮੇਂਧੀ
ਪਲਗਾਕਰ ਦੂਧਾਪੀਲਾਯਾ ਉਨੌਨੇਉਸਦਾ
ਕਸੀਕੋਆਨਕਰ ਚੈਕੂਟਸੇਭ੍ਰੇਜਦੀਆ ਐਸੇ
ਦੀਆਨਾਥਕੇਚਰਨੋਂਛੋਡਕਰਦੂਸਰੇਕਿਸਕੀ
ਸਰਨ,ਮੇਜਾਯਾ ਜਾਈਏ ਉਨਸ੍ਰਾਮਸ੍ਰੁਦਰਨੇ
ਦ੍ਰਸਤੇ ਧੋਜਉਤਾਰਨੇਪੇਖਦੀਕੇਅਦ੍ਰਤਾ
ਲੇਕਰਧਸ੍ਰੁਦੇਦ੍ਰਜੀਸੇਕਹਾ ਤੁਸਾਰਸੇਕੇਨਦ
ਜੀਕੇਲਜਾਕਰਛੁਪਾਯਾਓ ਇਨਸਥਲੀ
ਲਾਉਨਕੀਬੀਕਿਜਿਸਸੇਕੋਈਮੁਝੇਨਾਰ
ਪਾਸਜੀਆਜਾਨੇ, ਨਾਤੋ ਉਨਕੋਕਿਸਕਾਡਰਸੀ
ਕਾਲਕੇਭੀਐਸੀਸਾਅਰਥਨਹੀਸੀਜੌਉਨ,
ਕਾਸ੍ਰਾਮਹੁੰਕਰਸਕਤਾ ਔਰਨੰਦਜੀਕੇਘਰਜਾ
ਕਰਕੈਸੀਕੈਸੀਲੀਲਾਕਰਕੋਧੀਜਘਾਸੀ

ਉਨੈ ਸੁਖਦੀਆ ਨੰਦਕੇ ਪਛਵਾੜੇ ਅਰ ਗਾਈਕਾ
ਦਰ ਜੈਸੇ ਤੁਰਤ ਆਗ ਲਕੜੀ ਮੇ ਰਾਪਤਰਾ
ਤੈਸੇ॥ ਉਸੀ ਤਰਹ ਆਪਣੇ ਕੋਢਿ ਪਾਈਆ ਔ
ਰਜੋ ਜੋ ਦੈਤ ਆਗੇ ਕਸ ਭੇਜੇ ਹੁਏ ਕੰਸ ਕੇ ਉਨਕੇ
ਮਾਰਨੇ ਦਾ ਸਤੋਆਦੇ ਸਬਕੋ ਮਾਰ ਕਰ ਭੁਦਮਾ
ਰਹ ਪਾਰ ਉਤਾਰਾ ਔਸੀ ਦੂਕ ਅਭੁਆਸ ਤੋਂਕ੍ਰਾ
ਗੋਪੀਆਂ ਰਾਗਾਪਾਲੇਕੇ ਥੈਂ ਕੰਹਕਾ ਦਰਸਨ ਕ
ਰਕੇ ਆਪਣਾ ਜਤੁ ਰਖੁ ਸਭੁ ਪਾਇ ਖਲਾਇਆ
ਔਰ ਨੰਦਜੀ ਕੋ ਸਾਪ ਕਾਨੇ ਤੇ ਬਚਾਇਆ ਔ
ਗੋਪੀਓ ਕੇ ਸਾਥ ਰਾਸ ਮੰਡਲ ਕੀਆ ਸੰਖਚੂੜ
ਔਰ ਕੇਸੀ ਔਰ ਬਕਾਸੁਰ ਔਰ ਅਘਾਸੁਰ ਐਸਾ
ਦੈਤੋਂ ਕੋ ਮਾਰ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਕੰਠ ਭੇਜਾ ਜਬ ਆਕੂ
ਰ ਕੇ ਸਾਥ ਮਥੁਰਾ ਮੇ ਚਲੇ ਤਬ ਰਾਹ ਮੇਂ ਜਮੁਨਾ ਕੇ
ਰਨ ਮੇਂ ਜਮੁਨਾ ਜਲ ਮੇ ਅਕ੍ਰੂਰ ਕੋ ਆਪਣੇ ਚਤੁਰ
ਭੁਜ ਰੂਪ ਕਾ ਦਰਸਨ ਦੀਆ ਔਰ ਮਥੁਰਾ ਮੇ ਪ
ਹੁਚਕਰ ਰਜਾਕ ਮਾਰਕੇ ਧੋਬੀ ਕੋ ਮਾਰਾ ਔਰ
ਧੋਬੀ ਕਰ ਰਾਜੀ ਕੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਨ ਕਰ ਦਰੋਸੇ
ਪਸੋ ਆਏ ਕਰ ਬੈਕੁੰਠ ਮੇ ਭੇਜਾ ਔਰ ਸੁਦਾਮਾ
ਮਾਲੀ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਐਸਾ ਬਰ ਦਾਨ ਦੀਆ
ਕ੍ਰਿਤੇ ਰਾਧਨ ਕਥੀਆ ਘਟੇ ਔਰ ਕੁਬਜਾ ਕੋ ਹੀ

ਦਨਲਗਾਨੇਕੇਚਰਨੋ ਦੇਣੀਤੇਸੀਪੀਕਰਕੇ ਦੇਵਕੀਨਾ
ਕੇਸਿਆਨ ਰੂਪਦੇਕਰ ਉਸਕੀਇਛਾਪੂਰਨਕਰੀ ਔਰਧ
ਨੁਖਸਗੰਦੇਨਜੀਕਾ ਉਖਕੇਸਆਨਤੋੜਕਰ ਕਦੁਲੀਆ।
ਪੀੜ ਸਾਖੀਕੈਲਤੂਕੇਕੀ ਖੇਲਕੇਸਆਨ ਸਾਰਤੇਲਾਲੀ
ਰਕੂਸਤੀਲਤੂਕਰ ਚੰਡੂਰਸੋਰਮੁਸਕਆਰਪਾਲ
ਦਾਨ ਔਰ ਰਾਜਾਕੰਸਕੋ ਉਸਕੇਆਨੇ ਭਸੀਸੋਤਆ
ਰਕਰ ਮੁਕਤਪਦਦੀਦਈ ਔਰ ਜੈਸਪਰਮੇਸਰਕੀਸੇ
ਵਾਸੇਧ੍ਰਸਆਔਰ ਮਹਾਦੇਵ ਔਰ ਕਾਲ ਆਦਕਸਬ
ਰਹਤੇਹੈਂ ਉਨਤ੍ਰਿਲੋਕੀਨਾਥਨੇਰਾਜਾਉਗ੍ਰਸੈਨਕੋਆ
ਪਨਾਭਕਤਜਾਨਕਰ ਉਸਕੀਆਰਧਾਸਾਂਦੇਕੇਰਸਆ
ਨਾਈ ਔਰ ਜੋਸਤਰਹਬਾਲਕਖੇਲਸਮੇਂਕੀਤੀ
ਕੇਆਰੜਾਲੇ ਉਸੀਤਰਹੇਸਜਿਸਸੇਬਲਦਾਨਦੈ
ਤਾਔਰਰਾਕਸ ਔਰ ਰਾਜਾਆ ਕੇਮਾਰਕਰਅੰਤਰ
ਧਾਨਹੋਗਏ ਦਸਵੇਂ ਸੈਕੁਪਾਰ ਦੇਸਕੇਪਹੇਸ
ਚਲੀਲਾਸਿਪੀਹੈ ਗੋਬਿੰਦਜੀ ਓਸਕੋਰਣੀ
ਸੁਕਤਸਨੇਕੇ ਏਕਖੇਨਨਰੀਭੂਲਤੀ॥

(ਚੌਥਾ ਅਧਾਇ)

ਉਧਰ ਜੋਨੇ ਗੋਬਿੰਦਜੀਸੇ ਉਸਤਤ ਔਰ ਸਬਿਜੋਗ
ਸੰਅਸੀਰਦਕਾ ਬਰਨਨਕਰਨਾ॥

ਊਧਵ ਜੀਨੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਕੇ ਸ੍ਰੀਮੁਖ ਤੇ ਦ੍ਰਿਤ ਤੂੰ ਯਕਰ
ਕਰਾ ਕਿ ਤੇ ਯੰਦਰ ਸਤਾ ਅਸ੍ਰੰ ਦਰਸਕੇ ਰਹਿਆ ਤਾ ਸੇਖ
ਲਾਨੇ ਮੈਂ ਸਾਗ ਆਇਆ ਸੋ ਤਾ ਸੇਗਾਦੂ ਟਗਜਾ
ਪਗ ਸ੍ਰੂ ਕੇ ਮੁਰਲੀ ਸੈਨਾਰ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਪੋਗਾ ਕਾ ਜੋਤ
ਨਾਦੂ ਪਤੌ ਓਰ ਕਰਾ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਤੁਮ ਸੁਨ ਨੋਤੇ
ਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕਿ ਪੀਸੁਰ ਮੇਸੁਨੇ ਜੋ ਉਸ ਸੇ ਪਾ ਸਧੇ
ਫੇਖੇ ਜੋ ਖੇਤ੍ਰ ਟਿਨੇ ਮੈ ਦੀਠਾਂ ਆਵੈਗੇ ਸੋ ਓਰ
ਸਧਗਾਲ ਤੁਮ ਸੇ ਕਹੇ ਹੈ ਸੋ ਰਾਜ਼ਿਸ ਸੇ ਸੁਰ
ਲੀਐ ਨਾਰ ਅਤਿ ਰਪਜਾ ਨੈ ਨਾ ਕਾ ਤੇ ਥੇ ਉਸ
ਸੇ ਮੈ ਤੇ ਗਿਖੀ ਸੁਗੇ ਪਤਾ ਸਯ ਪੋਤੇ ਮੈ ਜਾ ਕਰ
ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਦੇਤ ਕਹੀ ਤਯ ਸਤਾ ਅਸ੍ਰੰ ਦ
ਜੀ ਬੋਲੇ ਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਸਨੇ ਤੁਮ ਸੇ ਅਸਕਾ ਰਾਗ ਲਾਸ
ਯਜਾ ਨ ਤੁਮ ਸ੍ਰੀ ਰਜ ਰਖੋ ਸੋ ਠੀਆ ਸੁਖਾ ਤੁਮ ਸੇ ਕੇ
ਨਾਥੀ ਆਪੇ ਰਹੀ ਕਿਤੁ ਆਮੇ ਰੇ ਭੁਗਤੇ ਕਿ ਪੋਛ
ਲੋ ਜਨਮ ਕੇ ਵਸੁਦੇਵਤਾ ਸੋ ਤਾਈਸ ਜਨ ਸੇ
ਥੇ ਦਯਤਾ ਸਜੀ ਕੇ ਭੁਵਟ ਲੋਕ ਪਰਾ ਸਰ
ਮੁਨੀ ਸ੍ਰਜੀ ਕੇ ਪੜ੍ਹ ਤੋ ਤੁਮ ਕੋ ਮੈ ਗੀ ਲੀਲਾ
ਪ੍ਰਾਟ ਕੋ ਰਾਪਤ ਸ ਬਸਾਲੂ ਸਰਹੇ ਰਹੀ
ਸੋ ਜੋ ਭਾਗ ਦਤ ਪਰਮ ਤੁਮ ਕੋ ਪਾਤ ਸ ਜਾਂ

ਨਾਰਿਖੀਸੁਣਨੇਕਰਨੈਉਸੀਧਰਮੇਕੇਪਾਦਰ
ਖਨਾ ਭੁਦ੍ਸਾਗਰਪਾਰਉਤਰਜਾਵਿਗੇ ਏਹਧਤ
ਕੇਸਦ੍ਸੁਕਤੀਸੇਸੁਨਤੇਹੀਸੈਰੂਜੀਧਰਤੁਮਸੀ
ਨੋਕਰ ਕਰਾਧੈਕੁਠ ਨਾਸਤੁਆਗੀਸਾਕਾਮ
ਦਕਰਕੇ ਸੁਨੇ ਧਤ੍ਰਾਸੀਭੁਦ੍ਸਾਲਾਹੋਤਸੈ
ਹੀਸਦ੍ਸਤੇ ਕਿਬ੍ਰਸਾ ਔਰ ਮਨਾਦੇਦ੍ ਔਰ
ਕਾਲਕੀਸਾਅਨਥ੍ਰਨਾ ਜੋਆਪਕੇਸਨਸੁਖ
ਆਂਖਉਪਾਤ੍ਰਕਰਾਦੇਖਸਕੈਂ ਸੈਤੁਸਜਰਸਿਧ
ਔਰਕਾਲ ਜਸੁਨ ਕੇਸਾਅਨੇਪੈਦਲਭਾਗੇਸੇਤੁ
ਆਰਭੁਦਕੋਕੋਈਜਾਨਨਾਸਕਤਾ ਏਸੇਤਾਂ
ਸੈਰੂਕੀਧਹੁਤਉਸਤਤੀਸੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਜੀਕੀ
ਦ੍ਰਾਸੇਚਲੇਆਏਦ੍ਰੋਣਸਧਨਾਲਸੁਨਤੇਹੈ
ਤੁਮਕੇਕਹੋਗੇਆਰਸੀਸੁਰਲੀਸੇਨਾਰਕੀਆ
ਗਨਾਸੇਧਨੀਕੇਦਾਰਕੇਜਾਤਾਹੂਦ੍ਰਾਜਾ
ਕਾਆਪ ਨਾਸ ਗੀਰਤਾਗੂਨਾ ਕਦਾਚਿਤਤੁ
ਸ ਏਹਕੋ ਸਧਰਮਾਨਾਸਹਿਆ ਤਥਾਂ
ਖੇਸੇਆਸੂਭਰਨੇ ਔਰ ਸੈਰਕਰਨੇਕਾਕਾ
ਕਾਰਣ ਸੈਸੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨਜੀਕੀਦਯਾਸੇਰਧਾਤੇ

ਖਾਟਕਰਨੇਸੇਉਨਕੋਸ੍ਰੀਜੋਗਕਾਦੁਖਪਾਈਕਾਖੇ
ਨਹੀਭੁਲਤਾਉਸੀਗਿਆਨਕੇਪ੍ਰਤਾਪਸੇਐਸਾਥ
ਤਕਜੋਤਾਹੂੰਨਹੀਤੋਸਭਿਆਸੀਦਾਰਕੇਯੀਛੂਟ
ਨਸੇਏਪ੍ਰਾਨਿਸੇਰੇਸੇਕਸਜਾਵੇਸੋਈਤਨਾਤਾਲ
ਤ੍ਰਮਸੇਕਰਤਾਹੂੰਕਿਸਿਆਸਸੂੰਦ੍ਰਨੇਪਿਥਵੀ
ਕਾਯੋਜੁਉਤਾਨੇਕੇਵਾਸਤੇਉਤਾਰਧਾਰਨ
ਕੀਆਥਾਸੋਉਨਤੋਨੇਯੜੇਯੜੇਅਧਰਮੀ
ਦੈਤਅਸੁਰਰਾਜੇਕੇਮਾਰਕਰਕੌਰਵਅਸੁਰ
ਪਾਂਡਵੋਂਸੇਮਹਾਂਭਾਰਤਕਰਾਈਆਅਸੁਰਭੀ
ਸਮਾਪਤਾਂਅਸੁਰਦੈਤ੍ਹਾਂਚਾਤਪਜਾਸੋਰਾਵੇ
ਧਾਰਾਰਥਮਾਦਯੜੇਯੜੇਜੈਧਾਸੁਰਯੁਧਿ
ਮਾਨਅਸੁਰਰਧਾਨਸੋਅਸੁਰਹਾਥੀਤਕਤੇਰੇਰ
ਨੇਪਰਭੀਉਸਸੇਂਨੇਅਨੇਕਰਾਂਖਿਆਨੀਸੇਨਾ
ਨਾਸਕਰਪਿਥਵੀਕਾਭਾਰਉਤਾਰਾਸੋਹੇਧ
ਦ੍ਰਰਜੀਪਰਮੇਸੁਰਕੀਈਛਾਸਥਪਰਧ
ਸਦਾਨਹੋ॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਕਥਾਸੁਨਾਕਰਸੂਤਜੀ
ਬੋਲੇਹੇਰਿਖੀਸ੍ਰਰਜੋਲੋਗਪਰਮੇਸੁਰਕੀ
ਕਥਾਅਤਿਰਕੀਸੁਤਨਸੇਕਰਣਂਕੇਸ੍ਰਥਾਨਪ੍ਰ

ਹੋਏ ਤੇ ਹੈ ਉਨ ਕੇ ਆਨੇ ਕਰ ਜਨਮੇ ਕਾ ਪਾਪ ਜਾਵੇ
ਹੋਗਾ ਸੋ ਯਾਹ ਕਰ ਨਿਕਲ ਜਾਤਾ ਹੈ ਸੋ ਅਨੁ
ਖਜਕੇ ਕਾਨਦ੍ਰ ਸਤੋ ਜਿਦਾ ਈਸ੍ਰ ਨੇਕ
ਕਾਲੋਰ ਲੀਲਾ ਕੇ ਦੂਸਰੇ ਯਾਤ੍ਰਾ ਛੀ ਨਗੇ
ਤੇ ਤੋਲੋਰ ਮਾਨ ਤ੍ਰਾਰ ਤੋਹੋ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤੋ ਸੀ ਵ੍ਰਿ
ਜਨੇ ਪਚੀਸ ਯਰ ਸਨੇ ਸਾਰ ਮੇ ਰਾਕਰ
ਨ ਜਾਤ੍ਰਾ ਪਿਸਰ ਸੇ ਦੋ ਯਾਮ ਪਾਸ ਕਰਾਕੇ
ਜਗ ਮੇ ਉਨ ਕੋ ਜਸ ਰੀ ਲਾ ਥਾ ॥

(ਪੰਚਦ੍ਵਾਂ ਅਧਯਾਇ)

ਉਪਦ੍ਰ ਜੀ ਕਾ ਯੀਦੁਰ ਜੀ ਸੇ ਬੀਰਾ ਹੋਕੇ ਯ
ਦ੍ਰੀਨ ਥਮੇ ਜਾਨਾ ਲੋਰ ਆਪਨਾ ਸਰੀਰ ਕੋਲਾ
ਅਭ੍ਯਾਸ ਕੇ ਸਾਥ ਤਆਗ ਕਰਨਾ)
॥ ॥ ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ ਬੋਲੇ ਹੇ ਰਾਜਨ
ਉਪਦ੍ਰਨੇ ਯੀਦੁਰ ਜੀ ਸੇ ਕਹਾ ਆਪ ਤ੍ਰ ਅਗਅ
ਕੇ ਯੀਦਾ ਕਰੋ ਤੋ ਯ ਦ੍ਰੀਨਾ ਥਮੇ ਜਾਉ ਯੀਦੁਰ
ਜੀ ਸਯ ਯਾਤ ਉਪਦ੍ਰ ਕੀ ਸੁਨਤੇ ਹੀ ਆਪ ਸੇ
ਆਸ੍ਰ ਯਾਗਾ ਕਰ ਕਰ ਦੇਖੇ ਸਾਮ ਸੁੰਦਰ

ਨੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕੇ ਸਮਾਨ ਸੀਸਾਂਗ ਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਕੇ ਸਭੋਂ ਕੀ
ਰਾਖੇਸ੍ਰ ਉਤਾਰ ਧਰਮ ਔਰ ਗੌਤ੍ਰ ਔਰ ਬ੍ਰਾਮਣੋਂ ਕੀ
ਰਖ੍ਯਾ ਕਰਕੇ ਸੌਲੋਕ ਕੋ ਚਲੇ ਗਏ ਔਰ ਸਮ ਲੋਗੋਂ
ਨੇ ਮਾਨ ਸਿਮਾਨ ਔਰ ਸਭ੍ਰਗਾਸੇ ਉਨਕਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜਾਨਾ
ਜਾਨਾ ਹੇ ਉਪਦ੍ਰ ਤੁਮ ਆਗੇ ਪਾਂਡਵੋਂ ਕੇ ਪਾਸ ਗਏ ਤੇ ਥੇ
ਉਨਕੀ ਮਾਤ੍ਰ ਆਸੀਸ ਚਲਦੀ ਨੋ ਹੈ ਕਿ ਆਪਨੇ
ਭੀ ਉਨਕੋ ਨਗੇ ਪਾਂਡਵਾਂ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਸੰਗ ਪਾਤ
ਸੀਸ ਚੋ ਸਮਾਨ ਨਾਦਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧੀਨ ਸ੍ਰਿਪਾਪਰ
ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਨ ਸਕਤਾ ॥ ਸੂਤ ਜੀ ਸੌਨਕਾ
ਦਿਕੋਂ ਸੇ ਔਰ ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ ਰਾਜਾ ਪਰੀਛਤ ਸੇ ਕਹਤੇ
ਹੈਂ ਕਿ ਉਪਦ੍ਰ ਸੇ ਏਤਨਾ ਬਯਾਨ ਕਰਕੇ ਬਿਦੁਰ ਸੇ
ਬਿਦਾ ਹੂਏ ਔਰ ਚਨ੍ਹੀਨਾ ਬੋਸਨਾ ਕਰ ਬੀਤਪਾ
ਨਸ਼ਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੀ ਨੋਕਾ ਸਾ ਬਤੋ ਰਾ ਸਭਗਾਸੇ
ਤੇ ਸਾਪਰਤਾਪਗਾ ਦੀਆ ਔਰ ਧੈਰੂਦ ਪਾਸ ਕੋ ਚਲੇ
ਗਏ ਔਰ ਬਿਦੁਰ ਜੀ ਤੀਰਥ ਯਾਤ੍ਰਾ ਕਰਕੇ ਮੈਤ੍ਰੇ ਜੀ ਸੇ
ਮਿਲਨੇ ਕੀ ਇਛਾ ਧਰਕੇ ਰੋਤੇ ਔਰ ਸੋਚ ਕਰਤੇ ਹੂਏ ॥੮
ਹਰਿਦੁਆਰ ਮੇਂ ਜਾਕਰ ਠਹਰੇ ਸੋ ਤੀਸਰੀ ਕਥਾ ਹੁਈ ॥
ਕਰ ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ ਬੋਲੇ ਹੇ ਪਰੀਛਤ ਜੀ ਉਧਵ ਜੀ ਸੇ ਪੂਰ
ਨਗਰ ਅੰਤਰਧਯਾਨ ਹੋਨੇ ਸੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕਾ ਬਿਦੁਰ ਜੀ
ਸੋ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਕੇ ਨਗੇ ਕਾਰ ਕਿ ਜਿਸ ਸੇ
ਰਾਜ ਸਨਕਰ ਬਿਦੁਰ ਜੀ ਏਬਿਰ ਸੇ ਸਬਰੀ ਨਤ ਆਗੇ

(ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ ਦਾ ਅਧਿਆਇ)
੬

ਸ੍ਰੀ ਬਿਦੁਰ ਨੇ ਮੈਤ੍ਰੇ ਰਿਖੀਸੁਰ ਸੇ ਇਹ ਬਾਤ ਪੂਛਨਾ ਕਿ
ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕੀ ਉਤਪਤਿ ਕਿਸ ਤਰਹ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ॥
॥ ॥ ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਨ ਸ੍ਰੀ ਬਿਦੁਰ ਜੀ ਨੇ
ਜਬ ਹਰਿਦੁਆਰ ਮੇ ਮੈਤ੍ਰੇ ਰਿਖੀਸੁਰ ਸੇ ਮਿਲ ਕਰ ਉਨ
ਕੋ ਡੰਡਉਤ ਕਰੀ ਤਬ ਮੈਤ੍ਰੇ ਜੀ ਪੂਛਾ ਹੇ ਬਿਦੁਰ ਤੁਮ ਅਬ
ਤੁਮ ਉਦਾਸ ਦੇਖ ਲਗਤੀ ਦੇਤੇ ਹੋ ਇਸ ਕਾ ਕਾਰ
ਣ ਕਹੋ ਬਿਦੁਰ ਜੀ ਨੇ ਮਿਲਨਾ ਉਧਵ ਜੀ ਕਾ ਲੋਕ ਪਰ
ਲੋਕ ਪਧਾਰਨਾ ਅੰਤਰਧਾਨ ਹੋਵਨਾ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਕਾ ਅਰ
ਸਾਥੇ ਜਾਦੋ ਕੁਲ ਕਾ ਨਾਸ ਹੋਵਨਾ ਇਹ ਸਭ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਸੇ
ਸਭ ਕਹਾ ਸੋ ਹੇ ਰਾਜਨ ਜਬ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਉਤਪਤਿ ਕਾ
ਉਪਦੇਸ ਸੁਨਾ ਥਾ ਮੈਤ੍ਰੇ ਰਿਖੀਸੁਰ ਸੇ ਕਹਾ ਕਰ ਬੋਲੇ
ਕਿਸ ਭਾਂਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕੀ ਕੈਸੇ ਜਗਤ ਕੀ ਉਤਪਤਿ
ਕਰ ਸਮਾਧ ਮੇ ਦਰਸਨ ਹੋਵਤੀ ਹੈ ਸੋ ਮੈ ਇਹ ਇਛਾ
ਆਪ ਸੇ ਪੂਛਤਾ ਹੂੰ ਕਿ ਤੁਮ ਜੋ ਕਿਛੁ ਭਗਵਾਨ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿ
ਸਨ ਜੀ ਕੇ ਮੁਖਾਰਬਿੰਦ ਤੇ ਸੁਨਾ ਹੈ ਉਹ ਬਚਨ ਕਰੀ
ਜੀਏ ਜੋ ਸਭ ਮੇਰਾ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ॥

ਇਹ ਬਾਤ ਸੁਨਕਰ ਮੈਤ੍ਰੇਜੀ ਕਹਾ ਕੈ ਕੁਛ ਤੁਮਕੋ ਇਛਾ
ਤੌਹ ਬਾਤ ਪੂਛੋ ਤਬਿ ਦੁਰਜੋਧਨ ਬੋਲੇ ਮਨੁਖ ਆਪਨੇ ਸੁਖ
ਵਾਸਤੇ ਉਪਾਇ ਕਰਤਾ ਹੈ ਪਰ ਦੁਖ ਪਾਤਾ ਹੈ ਸੋ ਉਸ
ਕਲੇਸ ਕਾ ਦੇਨੇ ਵਾਲਾ ਕੌਨ ਹੈ ਉਸ ਕਾ ਭੇਦ ਕਹੋ ਜੋ
ਇਹ ਬਾਤ ਬਤਲਾਓ ਤਬ ਕੈ ਨਾਰਾਇਨਜੀ ਸਮਗ੍ਰਹ
ਆਦਿ ਤਾਤਪਰਜ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਲੇਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਉਨ ਕੋ ਸੇਵਾ
ਕਰਤੇ ਹੈ ਔਰ ਨਿਰਨਾ ਸੁਕਰਨੇ ਸੇ ਕ੍ਯਾ ਲਾਭ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜੋ
ਹਪਰਸੇ ਸਦਾ ਕਿਸਤਰਹ ਪੁਰਸ਼ ਕੋ ਪਾਪ ਕਾ ਜਸਤ
ਕੇ ਉਤਪਤਿ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਰਮੇਸਰ ਸਭਜੀਵ
ਕੇ ਪਾਲਨ ਔਰ ਸਾਰੇ ਦੇਵ ਪਰਮੇਸਰ ਸਭਜੀ
ਵੋ ਕਾ ਨਾਸ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਇਹ ਬਾਤ ਕਹੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿ
ਤਨੇ ਕੋਨ ਸਾ ਉਪਾਇ ਹੈ ਜੋ ਸਬ ਕੇ ਕਰਨੇ ਸੇ ਨਾ
ਰਾਇਨ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਜਬ ਕੋਈ ਸ
ਨੁਖ ਕਿਸੇ ਪਰਕਾਰ ਭਗਤੀ ਕੇ ਰੰਗ ਪਾਤਾ ਹੈ ॥ ਉਸ ਜ
ਸਰੀਰ ਪਰਮਾਨੰਦ ਕਰਤਾ ਔਰ ਨਾਰਾਇਨ ਜੀ ਵਰ
ਕਰਤਾ ਔਰ ਪਾਪ ਕਰਨੇ ਸੇ ਚੌਰਾਸੀ ਲਖ ਜੂਨਾਂ
ਹਰਕੋ ਸੇ ਬਤੁ ਸਾਰੂ ਪਾਪਾਵਤਾ ਹੈ ॥

ਜੋਕਾਮਨਾਪੂਜਨਾਪਾਪ੍ਰਾਤਹੈਤਬਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕਰੀਆਹੈ
ਮੈਤਿਸਪਰਕਰਣਾਪਰਮੇਕੇਨਹੀਛੋਡਤਾ ਔਰਵੈਰਪਾ
ਵਨੇਪਰਭੀਐਸਾ ਕਰਮਕੋਨਹੀਕਰਤਾ। ਜਿਸਸੇਜ
ਨਮਮਰਨਸੇਛੂਟਜਾਵੈਂ। ਇਸਕਾ ਸਾਕਾਰ ਕਹੂੰ ਹੈਂ॥
ਸੋਆਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਇਨਸਭਧਾਤੋਕੀਕਥਾਧ
ਰਨਕੀਜੀਏ। ਜਿਸਸੇਮੇਰੇਮਨਕਾਸੰਦੇਹਮਿਟੇ॥

(ਸਾਂਤ ਦੂੰਸਾ ਅਧਿਆਏ)

ਮੇਰੂਜੀਕ ਉਸਤਤ ਔਰ ਚਉਰਾਸੀ ਸਹਜਾਸਮੁੰਦਰ
ਕੀਧਰਨਨਕਰਨਨ॥ ॥

॥ ॥ ਸੁਕਦੇਵਜੀਬੋਲੇਹੇਰਾਜਨਾਬੇਦੂਰ
ਕੀਆਤਮਨਕਰਮੇਰੂਜੀਕਾ। ਹੇਧੀਰੂਤੁਮਆ
ਪਰਸਾਨੀਹੋ। ਔਰ ਤੁਮਕੇਵਲਟਕਪਨਸੇਹਰਿਰੂਪ
ਹੋਸੇਭਗਤਉਤਪਤੋਕਰਕੇਟੀਆਤੁਮਸੇਹੂਹ
ਪੀਨਹੀ ਪਰਤੁਮਨੇਹਮਸੇਪੂਛਨੇਕੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀ
ਇਸਲਈਮੈਆਪਨੀਬੁਧਕੇਅਨੁਸਾਰਤੁਮਸੇਕਹ
ਤਾਹੂੰ ਪਹਿਸਸੇਮੈਸਾ ਠੀਜੀਵਭਵਸਾਗਰਸੇਤਰ
ਕੇਪਾਰਉਤਰਜਾਵੇਗਾ। ਔਰਤੁਮਪਰਮਰਾਜਕ
ਆਦੇਤਾਰ ਕੇਰਦੇਕੀਰਿਆਸੇ ਹੋਕਰਕੇ॥-

ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ ਸਭ ਗੁਣ ਜਾਨਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਮਾਂਡਵ ਰਿਖੀ
ਸੁਣਕੇ ਆਪਸੇ ਤੁਮਨੇ ਏਹ ਤਤ ਪਾਇਆ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀ
ਮਹਾਰਾਜ ਸਭ ਬਾਤੋਂ ਸੇ ਤੁਮ ਆਠੀ ਮਤ ਲੇਕਰ ਕਾਮ ਕਰਤੇ
ਹੋ ਔਰ ਤੁਮ ਕੋ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਔਰ ਭੁਗਤਿ ਹੈ।
ਏਸ ਲੀਏ ਅਤਿ ਭੁਗਵਾਨ ਪਰਮਹੰਸ ਤੁਮ ਸੇ ਕਹ
ਤੇ ਹੈਂ। ਜੋ ਪਰਮਹੰਸ ਮੁਨੀ ਆਪਨੇ ਪਿਤਾ ਸੇ ਏਸ ਨੇ ਪੂਛ
ਥਾ ਪਤ੍ਰਾ ਕੋ ਤੁਮ ਅਨੁਰਾਗ ਕਰ ਸੁਨੋ ਜੋ ਮਨੁਖ ਪਰ
ਮੇਸ੍ਵਰ ਸੇ ਬੇਮੁਖ ਹੈਂ ਓਹ ਸਦਾ ਦੁਖ ਮੇਂ ਫਸੇ ਰਹਤੇ ਹੈਂ।
ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੇ ਨਹੀਂ ਛੂਟਤੇ ਔਰ ਜੋ ਕਾਮ ਸੁਖ ਕੇ ਵਾ
ਸਤੇ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਉਨ ਸੇ ਉਨ ਕੋ ਸਿਵਾਇ ਦੁਖ ਕੇ ਕੁਛ
ਸੁਖ ਨਹੀਂ ਮਿਲਤਾ ਕ੍ਯੋਂਕਿ ਚਿਤ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕਾ ਭਜ
ਨ ਛੋੜ ਬੇਤ੍ਰਾ ਭੀ ਕਹੈਂ ਤੋ ਐਸਾ ਹੋਕੇ ਦੁਖ ਮੇਂ ਏਸਤ
ਰਹਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰਹ ਲੋਭ ਕਰ ਧਨ ਸੇ ਵੇ
ਧਨ ਹੋਨੇ ਕਮ ਹੋਤਾ ਹੈ ਔਰ ਮਨੁਖ ਧਨ ਸਾਰ ਮੇਂ
ਜੈਸਾ ਕਰਮ ਤੁਲਾ ਘਰਾ ਕਰੇ ਵੈਸਾ ਫਲ ਪਾਤਾ ਹੈ।
ਔਰ ਜਿਸ ਤਰਹ ਆਪਨੇ ਮਨੁਖ ਆਪਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਔਰ
ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੇ ਮੋਹ ਸੇ ਆਪਨਾ ਸੁਖ ਚਾਹਤਾ ਹੈ ਸੋ ਸਿ
ਵਾਇ ਦੁਖ ਕੇ ਸੁਖ ਨਹੀਂ ਪਾਤਾ ਤਾਂ ਤੇ ਸਬ ਕੋ ਨਾ ਕ੍ਰਿਪਾ

ਈਸ੍ਵਰ ਕੀ ਮਾਇਆ ਕਰਕੇ ਮਨੁਖ ਕਾ ਛੁਟਨਾ ਬਹੁਤ ਕਠਨ
ਹੈ ਉਸ ਮਾਇਆ ਸੇ ਛੁਟਨੇ ਵਾਸਤੇ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ
ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਔਰ ਉਨਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਸਿਮਰਨ
ਕਰਨਾ ਮਨੁਖ ਕੋ ਉਚਿਤ ਹੈ ਔਰ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਸੁ ਦੇਖ
ਬਚਾਰ ਕੇ ਸਾਥ ਜਾਨਾ ਦੇਹੀ ਮਾਇਆ ਈਸ੍ਵਰ ਕੀ
ਸਮ ਸਮੀਚਾਰ ਹੈ ਜਬ ਮਨੁਖ ਕੇ ਇੰਦ੍ਰਿਆਂ ਕੇ ਭੋਗ
ਰੋਗ ਸੁਖ ਕੇ ਮਨ ਆਪਨਾ ਬੇਰੁਕ ਹੋ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕਾ
ਭਜਨ ਔਰ ਸਿਮਰਨ ਕਰੇ ਤਬ ਉਸ ਮਾਇਆ ਸੇ ਛੁਟ
ਸਕਤਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰਹ ਸੁਪਨੇ ਕਾ ਦੁਖ ਜਾਗੇ ਸੇ ਨਹੀ
ਰਹਤਾ ਉਸੀ ਤਰਹ ਜੋ ਲੋਗ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੇ ਦੁਖ ਹਰਨ
ਭਜਨ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਸੇ ਛੁਟ ਜਾਤੇ ਹੈਂ। ਲੋਹ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਉਤ
ਪਤੀ ਇਸ ਤਰਹ ਸੇ ਹੈ। ਜਬ ਉਸ ਨਿਰਾਕਾਰ ਈਸ੍ਵਰ
ਕੇ ਹੋਤੇ ਕੇ ਇੱਛਾ ਰੂਪ ਕੋ ਈਸ਼ਨਾ ਦੇਖ ਸਕਤਾ ਹੈ
ਸਮਾਪਤ ਕੀ ਇੱਛਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਰਚ ਆਪ
ਨੇ ਸਰੂਪ ਕੋ ਆਪ ਦੇਖੋ ਜਿਸ ਤਰਹ ਕੋਈ ਮਨੁਖ ਆ
ਪਨਾ ਮੁਖ ਦਰਪਨ ਮੇਂ ਦੇਖਤਾ ਹੈ। ਤਬ ਉਸ ਆਦ
ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਾ ਪਹਲੇ ਏਕ ਜੋਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਤੇ ਹੈਂ। ਜਿਸਕੋ
ਆਦ ਪੁਰਖ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਫਿਰ ਏਕ ਆਕਾਸ਼ ਤਤ ਸਬ ਕੇ ਜੋ

ਉਤਪੰਨਕਰਕੇ ਉਸਸੇ ਤੀਨਗੁਣ ਸਤ ਰਜ ਤਮ
ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਤੇ ਭਏ ਸਤੋਗੁਣਸੇ ਦੇਵਤਿਓਂ ਕੇ ਗੁਣ
ਰ ਰਜੋਗੁਣਸੇ ਪਾਂਚੋਂ ਤਤ੍ਵ ਔਰ ਤਮੋਗੁਣਸੇ
ਪੰਚ ਭੂਤ ਆਤਮਾ ਉਤਪੰਨ ਕੀਏ ਉਸੀ ਪਾਂਚ ਤਤ੍ਵ
ਸੇ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਔਰ ਮਨੁਖਕਾ ਸਰੀਰ ਤਿਆਰ ਹੋ
ਤਾ ਹੈ ॥ ਔਰ ਏਕ ਏਕ ਅੰਗ ਕੇ ਏਕ ਏਕ ਦੇਵਤਾ
ਅਧਿਸ੍ਟਾਤਾ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ॥ ਆਂਖੋਂ ਕੇ ਦੇਵਤਾ ਸੂਰਜ
ਔਰ ਨਾਕ ਕੇ ਅਸ੍ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ ਔਰ ਜਿਹ੍ਵਾ ਕੇ
ਵਰੁਣ ਦੇਵਤਾ ਇਸੀ ਤਰਾਂ ਸਭ ਅੰਗੋਂ ਕੇ ਦੇਵਤਾ
ਉਸਕਾ ਗਿਆਨ ਸਾਧੋਂ ਸੇ ਪੂਛਕੇ ਸਮਝ ਲੇਣਾ
ਇਸੀ ਲੀਏ ਕਹਾ ਹੈ ॥ ॥

ਅਠਵਾ ਅਧ੍ਯਾਏ

ਦੇਵਤਿਓਂ ਨੇ ਨਾਰਾਇਣ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤ ਕਰੀ ॥
॥ ॥ ਮੈਤ੍ਰੇਯ ਜੀ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਬਿਦੁਰ ਜੀ ਪ੍ਰਤਿ
ਹੇ ਬਿਦੁਰ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ਨਾਰਾਇਣ ਕੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੂਈ
ਤਬ ਸਭ ਦੇਵਤਿਓਂ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਨੇ ਕੀ
ਸਾਮਰਥਾ ਪਾਕਰ ਅਪਨਾ ਉਦਯੋਗ ਕੀਆ ॥

ਜਬ ਓਹ ਕਾਮ ਉਨਕੇ ਪੂਰਨ ਨਹੀ ਹੂਆ ਤਬ ਸਭ ਦੇ
ਵਤਿਆਂਨੇ ਮੰਸਾ ਉਤਪੰਨ ਕਰਨੇ ਕੀ ਆਗਿਆ ਪਾਇ
ਕੈ ਆਪਨਾ ਉਦੋਗ ਕੀਆ ਜਬ ਓਹ ਕਾਮ ਉਨਕੇ
ਪੂਰਨ ਨਹੀ ਹੂਆ ਤਬ ਸਭ ਦੇਵਤੇ ਨੇ ਗਮਨ ਕਰ
ਕੈ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤ ਕਰਕੈ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ
ਬੇਨਤੀ ਕਰਕੈ ਕਹਾ ਹੇ ਦੀਨਾਨਾਥ ਸੈਸਾਰ ਮੇ ਜੇਸ
ਨ੍ਰਿਪ ਆਪ ਕੇ ਤੇਜ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਭ ਜੀਵੋਂ ਮੇ ਸਮਾਨ
ਕਰ ਤੁਮ ਆਪ ਹੀ ਸਭਨੇ ਕਾ ਪਾਲਨ ਕਰਤੇ ਹੋ ਜਗਤ ਕੀ
ਮਾਇਆ ਮੇ ਹੋ ਦੁਖ ਦੁਖ ਪਾਤਾ ਹੈ ਓਹ ਤੁਮਾਰੀ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੋ ਲੀਲਾ ਉਨਮੇ ਉਸਕੇ ਮਨ ਮੇ ਬੇਨਤੀ ਹੋ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸੋ ਹੋਤਾ ਹੈ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ਸੇ ਸੋਗ ਕਰਤਾ
ਪਰਤਾਪ ਨਾ ਪਾਵਤੇ ਹੋ ਸੋਧ ਲੀਨਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ
ਮਲੇਛੋਂ ਮੇ ਸੀ ਹਰਿ ਕਾਮ ਸੰਸਾਰ ਹਰਿ ਕੇ ਜੈ ਪਰਤੁ
ਕਸਟ ਹੋਤੇ ਹੈ ਸੋ ਸਿਕਤਾ ਜਬ ਉਸੀ ਲੀਲਾ ਹਰਿ ਕੀ
ਕਰਨੇ ਉਸਕੇ ਉਸਤਤ ਤੀ ਕਿ ਜੈਸੇ ਪਰਮੇਸਰ ਹੋ
ਕਰ ਦੇਵਤੇ ਕੀ ਹਰਿ ਜੈਸੇ ਰੂਪ ਨਿਸ ਮੇ ਰਹਿਆ
ਹੈ ਸੋ ਪਾਂਚ ਤਤ ਕੇ ਕਿਰਤੋ ਕਰਮਾ ਸਕਾ ਪੁਤਲਾ
ਤੇਰਾ ਹੈ ਲਾ ਉਸੀ ਕਾ ਮਾਲਾ ਦਪੁਰਖ ਕੇ

ਉਸਕੇ ਰਾਗ ਦ੍ਵੇਸ ਸਭਤੇ ਪਰਤਾਲ ਲੋਕ ਔਰ ਭੂਲੋਕ ਔਰ ਸ੍ਵਰ
ਕੂਣ ਜਿਸਕੋ ਤੀਨੋ ਲੋਕ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਉਸੀ ਪ੍ਰਥਵੀ ਕਾ
ਸਰ ਇੰਦ੍ਰੀਓਂ ਕਾ ਹੂਆ ਔਰ ਧੈਰਜ ਰੂਪ ਉਸੀ ਪ੍ਰਥਵੀ
ਕੋ ਕਹਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਸਭ ਪਦਾਰਥਾਂ ਕਾ ਤਤ ਕਹਾ ਉਸੀ
ਰੂਪ ਮੇ ਹੈ ਉਸ ਸ੍ਰੀ ਨਾਭੀ ਮੇ ਏਕ ਫੂਲ ਕਮਲ ਕਾ ਹੈ ਕਰ
ਸਾ ਜਿਸ ਮੇ ਲੋਕੋ ਸੇ ਪ੍ਰਗਟ ਉਤਪੰਨ ਹੂਏ ਹੈਂ ॥
ਔਰ ਉਸੀ ਪ੍ਰਥਵੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇ ਪ੍ਰਾਣ ਔਰ ਅਪਾਨ ਸੇ
ਪਸੇ ਪ੍ਰਾਣ ਸ੍ਵਾਸ ਔਰ ਭੁਜਾ ਸੇ ਪਾੜੀ ਔਰ ਜੰਘਾ
ਸੇ ਵੈਸ ਔਰ ਪੈਰ ਸੇ ਸੂਦ੍ਰ ਔਰ ਚਾਰ ਵੇਦ ਕੀਆ

ਨਾਵਾਂ ਅਧਿਆ

ਮੈਤ੍ਰੇ ਰਿਖੀ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਤੁਮ ਸਭ ਤੀਸਰੇ ਅੰਸ ਕੀ ਕਥਾ ਸ
॥ ॥ ਇਤਿ ਤੀਸਰ ਅੰਸ ਨਵਾਂ ਅਧਿਆ ਸੰਪੂਰਨ
ਮੈਤ੍ਰੇ ਰਿਖੀ ਜੀ ਨੇ ਪੂਛਾ ਸੋ ਆਗੇ ਜੋ ਤੁਮ ਨੇ ਵਰਤ
ਨਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਾ ਹੂਆ ਸਭ ਦੂਸਰੇ ਕਾ ਵਰਤਾਰੇ
ਵੀਰ ਕਾਤੀ ਪਰ ਸਨ ਕੀਜੀਏ ਇਹ ਧਾਤ ਸੁਨਕਰ
ਮੈਤ੍ਰੇ ਰਿਖੀ ਜੀ ਨੂੰ ਪਰਾਸਰ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ
ਜੰਘ ਲੈਂਗੇ ਸੇ ਚਾਰ ਤਰਹ ਕੇ ਆਸ੍ਰਮ ਹੀ ਹੋਏ

ਕੁਛ ਫੈਖਲਾ ਵੀ ਨਹੀ ਦੇਤਾ ਥਾ ਉਸ ਸਮੇ ਬਿਆ
ਸ ਪੁਰਖ ਜਿਸ ਕਾ ਧਰਨ ਨਉ ਪਰਕਾਸੁ ਕਾਹੂੰ ਕੇ
ਸੋ ਸਨਾਗ ਵੀ ਛਤ੍ਰੀ ਪਰਸੋਨ ਕਰਤੇ ਥੇ ਉਸ ਵੀਨਤੀ
ਸੋ ਟੇਕ ਫੂਲ ਕਮਲ ਕਾ ਜਿਸ ਕਾ ਧਤ੍ਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸੇਕ
ਕ ਲੋਗ ਉਸ ਫੂਲ ਕੀ ਨਾਲ ਸੇ ਪ੍ਰਗਾਜੀ ਪ੍ਰਗਟੇ
ਕਾ ਉਸ ਫੂਲ ਪਰ ਆਨ ਬੈਠੇ ਲੋਗ ਇਹ ਸਧਿਕਾਰ
ਕਿਆ ਕੇ ਕਿਸ ਨੇ ਉਤਪਨ ਕੀਆ ਲੋਗ ਇਹ ਕਸ
ਫੂਲ ਕਾ ਕਿਸ ਕੀ ਨਾਲ ਸੇ ਧਤ੍ਰ ਹੋਇ ਹੈ ਸੀਸ ਕੇ ਧ
ਸੇ ਧਿਆਨ ਉਸ ਫੂਲ ਕੀ ਨਾਲ ਪਰ ਕਰ੍ਹੇ ਤੂੰ ਦੇ ਸਜਾਰ
ਧਰ ਸਤਰ ਪਾਨੀ ਮੇ ਔਤ ਲੇ ਕੇ ਦਾ ਸਤੇ ਰਲੇ ਗਏ
ਸੋਧ ਉਸ ਫੂਲ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਉ ਸਤੋ ਨੇ ਨਹੀ ਪਾਈ ਤਬ
ਹਾਰ ਕਰ ਫਿਰੀ ਉਸੀ ਫੂਲ ਪਰ ਆਨ ਬੈਠੇ ਕੇ
ਸੋਗ ਹੈ ਸੀ ਚਿੰਤ ਸੇ ਧਿਆਨ ਕੁਸ ਕੋ ਹੈ ਸ ਲੀਏ
ਤੁਸ ਜੋ ਨੇ ਕਿਲਾ ਦਸੋ ਸਾਧ ਜੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕਰਤੇ ਤੋਂ
ਪੀਛੇ ਨਾਰਾਇਨ ਜੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੋ ਗਿਆਨ ਪਾਇ ਤੋ ਤ
ਹੈ ਜੋ ਸਸੋ ਸੇ ਧਿਆਉ ਸਸੇ ਚਸੇ ਧੋ ਉਸੀ ਸੇ
ਆਕਾਸ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ਕੇ ਧਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਤਪ

ਔਰ ਧਰਮਨਕੋ ਤਥਤੁਸਕੋ ਗਮਨਪ੍ਰਾਪਤਹੋਗਾ।
ਇਹਤਾਕਾਸਥਾਹਿ ਸਿਹੁ ਕਰ ਰੂਪ ਧਰਮਨੇ ਨ
ਧਪਰਸੋਦੂਰਕਾਸੋਮਰਨੁ ਔਰ ਪਾਪਾ ਨਕੀਆ
ਤਪਧਰਮਕੇ ਦਿਰੈਸੋ ਗਮਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਕਰਕ
ਨੇ ਇਹ ਦਿਖਲਾਈ ਦੀਆ ਕਿਇਕ ਪੁਰਸ ਸੋਸ
ਨਾਗਰੀ ਛੁਤੀ ਪਰਮਾਨਾਮ ਸੁਰਗਪ ਜਾਤੁਸੁ
ਢਰਚਤੁ ਰਤੁਜ ਲਛੁ ਮੀਜੀਮ ਸੋਤਸੋ ਇਨਕੋ
ਔਰ ਉਸਕੀ ਨਾਭੀ ਮੈ ਇਹ ਫੂਲ ਕਮਲ ਕਾ ਨਿਕਲ,
ਕਰਾ ਔਰ ਇਸ ਫੂਲ ਸੇ ਉਤਪੰਨ ਹੂਏ ਔਰ ਉ
ਸ ਪਰਮਨੇ ਮੈ ਸਾਗਰ ਰਚੇ ਕਾਲਾ ਪਿਰਕਾਰਸਕੇ
ਦੀਆ ਤਪ ਧਰਮਜੀ ਕਿਸ ਧਸੈਸਾ ਹੀ ਦ
ਸਤੁਤਿ ਸੀਤੁਪ ਮੇ ਦਿਖਲਾਈ ਦਈ ਤਪਧ
ਰਮਸੋ ਜਬ ਕੇ ਜੋ ਕਰਣਾ ਇਹ ਉਸਤਤ ਉਨਕੀ ਕਰੀ
ਇਹੋ ਕਿ ਕੀਆ ਬਹੁਤ ਅਨੁ ਕਾਲ ਪਸੇ ਧਰਮੁ ਸੋ
ਉਸਕੋ ਕਹ ਦਿਆ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹਮ ਦਾ ਮੈ ਸਾ
ਕੀ ਮੈ ਜਾ ਇਹ ਜਾ ਸੇ ਧਰਮ ਕੁਲ ਕਾ ਤਾ ਹੈ।

ਔਰ ਰਤਕੇ ਸੋਹਣਸਮੇਉਸਆਨੇਕਰਤਾਰਕੀਓਟਤਾਕ
ਰਹਤੀਹੈ ਕਿਰਪਾਸਕੇਏਨਕਾਮਕਰਨਹੋਗਾ
ਦੇਕਰਮਸੇਛੂਟੀਪਾਈਹੈਦੁਸਟੀਪਾਤਕੀਹੈਤਾ
ਤੇਤੀਹੈ ਔਰਤੁਮ੍ਹਾਰੇਚਰਨਕਮਲਕੀਭਗਤੀਕ
ਨੇਵਾਲੇਲੋਗ ਆਪਕੀਦਾਇਆਸੇਆਪਸੇਸਨੇਹ
ਕਰਕੇਪਾਰਹ ਸਦਾਅਨੰਦਸੇਰਹਤੇਹੈ ਕਦਾ
ਚਿਤਕੇਦੀਕਹੈ ਕਿਸਾਪੁਤਕੀਇਛਾਪਾਨਕਸ
ਤਾਰਪਾਸੋਹੋਸਕਤੀਹੈ ਸੋਜੋਲੋਕਯਹਸੰਸਾ
ਰਤੁਮਾਰਾਤਪਕਰਤੇਹੈ ਉਨਕੋਜੈਸਸਸੋਭੇ
ਸਾਰੀਸੁਖਕੀਇਛਾਹੋਤੀਹੈ ਉਸੀਸੇਤੁਮਾ
ਰੀਕ੍ਰਿਪਾਸੇਉਨਕੇਇੰਦ੍ਰਲੋਕਕੇਸੁਖਪ੍ਰਾਪਤਿਜਾ
ਤੇਹੈ॥ ਸੋਮੈਂਭਾਰਤਾਨੂੰਜੋਤੁਮਾਰੇਚਰਨੋਕੇਨਖਜੋ
ਸੂਰਜਸੇਅਧਿਕਤੇਜਵਾਨਹੈ ਸਰਪਦਾਸੋਭੇ
ਦੇਹਸੇਯਸੋਭੇਹੈ ਜੈਸਕੇਪ੍ਰਕਾਸਸੇ ਅਗਿਆ
ਨਕਾਅੰਧਕਾਰਸੋਭੀਅੰਤਸਕਰਣਸੇਨਸੋਦੇਤੇ
ਰਤੁਮਾਰਾਦਰਸਨ ਜੋਗੀਉਨਕੋਭੀਨਹੀਂਮਿਲਤਾ
ਸੋਆਪਕੇਚਰਨੋਕਿਧਾਰਨਾਕਰਕੇਆਪਨਾਦਰਸਨ

ਸੁਨ੍ਕੇਰੀਆ ਏਹਸਚਖਉ ਸਤਤੀ ਕਿਹੇਕੇ ਧ੍ਰਾਸਾਨੇਉ
ਸੀਪ੍ਰਗਸਸੇਉ ਸਤਤੀ ਬਗੀਆ ਪਨੇਸੁਨ੍ਕੇਦ
ਸਤੇਉਤਪੰਆਕਰਨੇ ਜੀਦੇਕੇਆ ਰਾਮਾਦਰੀਸੇ
ਸੁਨ੍ਕੇਰਾਧੇਨਸਕੁ ਤ੍ਰਿਆਰੀ ਕਰਤੌਨ ਹੋਸਕਤਾ
ਸੇਠੋਲਾਪਰਦਪਾਕੀ ਜੀਏਤਧ ਸੇਹਿਨਕਰਸ
ਕਰੀਂ॥ ਪਰੋਸਾਨ ਹੋ ਜੋ ਹੈਕਾਰਨਕੇ ਕ੍ਰਟੇਸੋਹਿਰਕ
ਸੋਸਾਸਸਨ੍ਹ। ਕਿਉਤਪੀਆਕਰਨੇਦ੍ਹਾਜੀਦੇਕਾ
ਸੇਨ੍ਹ ਤਧ ਉਸਪ੍ਰਸੋ ਜੋਸੇਸਨਾਸਕੀ ਫਿਤੀਪਿ
ਸੇਨਕਰੇਵੇ ਧ੍ਰਾਆਕੀ ਤਰਫਾਖਉਦਾਕਰਕ
ਨ ਜੋਸੇਤੂ ਰਾਤਾਹੈਦੇਸਾ ਹੋਹੈ॥ ਪਰਤੁਸ
ਸਸਆਪਨਸੇ ਰੋਦਾਸਨੇ ਲਗਾਕਰ ਸੀਸਾਰਕੀ
ਰਚਨਾਕਰੈਤੁ ਸਕੇਹੈਕਰਨਾਹੋਹੈ॥ ਜੋਰਪਰ
ਸਕਰਨਸਸੇਸੇਠੇਸ ਧਸੀਰਕਾਦਰਸ ਨਾਸੋਲੇ
ਰ॥ ਜੋਹਧੀਆਪਤ੍ਰੇਸਧਾਧੇਦਾਪਾਦਹੋਜਾ
ਦੇਗੀ ਜੋਰਤੁਸ੍ਹੈਕੇਸੇ ਜੀਵਿਆਪਨੇਉਤਪੰਆ
ਕੀਏਹੂਏ ਸਰਨੇਕਾਦੁਖਨੋਹੈ॥ ਤੁਆਤ੍ਰੇਸੀਦੇ
ਰਜਸਤਕੀਵਿਚਨਾਕਰੈ॥

ਦੂਸਰਾ ਆਧਯਾਏ ੨

ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀਕਾ ਦੇਵਤਾ ਔਰ ਪਾਂਚੋਂ ਤਤ੍ਵ ਔਰ ਗੰਧੈਬ
ਆਦਕੋਂਕੀ ਨਾਰਾਯਨਜੀਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾਸੇ ਹੋਨਾ॥
॥ਮੈਤ੍ਰੇਯ ਰਿਖੀਸ੍ਵਰ ਬੋਲੇ ਹੇ ਗੁਰਦੇਵ
॥ਉਸ ਪੁਰਖ ਬ੍ਰਹਮਾਜੀਕੋ ਦਰਸਨ ਦੇਕਰ ਅੰਤਰ
ਧ੍ਯਾਨ ਹੋਗਏ ਔਰ ਬ੍ਰਹਮਾਜੀਨੇ ਉਸ ਪੁਰਖ
ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾਸੇ ਆਪ ਨੇ ਮੈਂ ਸਾਰ ਰਚਨੇ ਕੀ ਸਾਮ
ਰਥ ਪਾਕਰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਨੇ ਜਗਤ ਕਾ ਪ੍ਰਾਰੰਭ
ਕੀਆ॥ ਪਹਲੇ ਉਨ੍ਹੋਂਨੇ ਦੇਵਤੋਂ ਕੋ ਪਾਂਚੋਂ ਤਤ੍ਵ
ਸਮੇਤ ਜੈਸਾ ਕਾ [illegible] ਉਪਰ ਹੋ ਚੁਕਾ ਹੈ।
ਫਿਰ ਅਨੇਕ ਰੰਗ ਕੇ ਗੰਧੈਬ ਔਰ ਪਸੂ ਔਰ ਪੰ
ਛੀ ਉਤਪੰਨ ਕੀਏ ਜਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵਤਾ ਔਰ
ਗੰਧੈਬ ਆਦਕ ਕੀਓ ਚੁਨਾ ਕਰ ਚੁਕੇ ਤਬ ਉ
ਨ੍ਹੋਂਨੇ ਕੋਟੀਅਨ ਰੂਪ ਉਤਪੰਨ ਕੀਏ ਫਿਰ ਚੌਦਾਂ
ਭਵਨ ਸਾਤ ਲੋਕ ਉਪਰ ਸਾਤ ਪਾਤਾਲ ਉਸ
ਕੇ ਉਪਰੰਤ ਸਤਜੁਗ ਔਰ ਤ੍ਰੇਤਾ ਦੁਆਪਰ ਕਲਜੁਗ

ਰੋਗੈ ਜੁਗਧਨਾਰਵ ਧਰਮਲੋਹ ਮਹਿਮਾ ਲੋਧਪਧ
ਦ੍ਰਾਲੋਰ ਅੜੀ ਲੋਰ ਪਲਕ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਕੀਆ
ਜਿਨਕੇ ਧੀਤਨੇਸੇ ਸਧਜੀਵੋਂਕੀ ਉਸਮਪ੍ਰਰਾ
ਹੋਤੀਹੈ ਲੋਰ ਧ੍ਰਸਾਕੀਉਸਰਕੇ ਹੇਕਾਰੀ
ਮੈਰੋਦਾਂ ਸੰਤ੍ਰਹੋਤੇਹੈਂ ਲੋਰਹੇਕਸੰਤ੍ਰਗਾਵ
ਅੜਵੈਕੜੇਜਿਗੋਕੀਵਿਗੜਤਾਹੈ ਜਿਸਕੀਸਧ
ਹੈਸੈ ਤੁਗਸਦੋਵੈਕੜੀ ਧੀਤਜਾਦੇ ਤਧਦੇਕਾਵ
ਸਧ੍ਰਸਾਕੀਉਸਰਕਾਸਮ ਸਨਾਚਾਹੀਦੇ
ਲੋਰਉਸੀਦੇਨਕੇਪ੍ਰਸਾਦੁਤੀਸਾਦੇਨਕਾਸਜੇ
ਨਾ ਲੋਰਧਾਰਮਾਹੋਨੇਕਾਧਰਮ ਲੋਰਸੋਧ
ਰਸਕੀਉਸਗਾ ਧ੍ਰਸਾਕੀਹੈ ਲੋਰਰਾੜਤੀਉਸੀ
ਦੇਨੇਕੇਧਗਾਧਰਹੋਤੀਹੈ ਸੋਧ੍ਰਸਾਜੀਵਿਧ
ਤੁਰਜੀਵੋਂਕੋ ਉਤਪੰਨਕਰਤੇਹੈਂ ਜਧਸੈਧਨਾ
ਹੋਤੀਹੈਤਧਜਗਤਪ੍ਰਲੈਹੋਕਰ ਸਧਸੈਸਾਗੀ
ਜੀਵਨਾਸਹੋਜਾਤੇਹੈਂ ਜਧਗਤ ਧੀਤਕਾਗ
ਦੇਗਾਹੋਤਾਹੈ ਤਧਾਫਿਰਧ੍ਰਸਾਜੀ ਸਿਧਜੀਵ
ਕੋਉ ਨੇਨੇਕੇਕਾਸਨਾਸਗਉਤਪਤਕਰਤੇਹੈਂ

ਉਸੀਜੂਨਮੇ ਏਸੀਤਾ ਜਪਪਰਮਧਰਮਤੁ
ਮਗਧੂਗਆਂਕੀਧੇਤਜਾਤੀਹੈ ਤੋ ਉਸਕੋਅਗਧ
ਪਲੋਕਤੇਹੈ॥ ਸਲੋਕ ਜਪਸੈ ਧਰਮਧਾਆਜੀ
ਕੀਉਗਪੂਸੀਤੋਕਰ ਸਰੀਰਉਸਕਾਛੁਟਜਾਤਾ
ਹੈਤਧਮਹਾਂਪਲੋਹੋਕਰ ਭੋਗਤਾਹੈ॥ ਸੋ ਦੋਧਜ
ਪਾਤੀਕੋਲੋਕ ਕੁਛ ਨਹੀਗਹਤਾ ਏਕਦਾ ਲਾਰ
ਪੂਰਖਾਸਧਨਸੀ ਲਕੇਲੇ ਗਹੇਜਾਤੇਹੈ॥ ਸਲੋਕ ਏ
ਕਧਾਏਕਧਰਮੇਤ ਕੀਕਹੀ ਏਸੀਤਾ ਧ
ਰਤਧਰਮੇਹੈ॥ ਸ਼ੋਕ ਸਧਕੋ ਪਾਲ ਕਹੀਆ
ਸਪੂਰਖਤਾ ਦੇਸਜੀ॥ ਓਹ ਹਾਤੇਤੇਕਹੀਹਜ
ਰਧਰਮੰਤੇਏਕ ਖੇਨਸੇ ਉਤਪੀਆਕਰਦੇਹੈਂਹ
ਤੇਤੇਨਾਸਕਰਦੇਹੈ॥ ਇਸਕਾਤੇਦਕੋ ਦੀਜਾਨੁ
ਨਹੀਸਕਤਾ ਹਿਨਸਾਧਾਨ ਜੋਉਸਮਾਸੇਖੇਜਪ
ਕੇਟੀਨਹੀਂਖਾਸੋ ਕਆਪਭੀਹਾਹੋ॥ ਸਲੋਕ ਜ
ਧਰਛੁਨਾਹੋਗਾ ਤਪਭੀਹੋ ਲਿਆਧਨਾਸੀ ਪੁ
ਰਖਆਖੋਰਹੋਗੇ ਸੋਤੂ ਉਨਕੋ ਪਾਸ ਨਹੀ ਆਤੇ॥

ਤਾ ਸਦਾ ਏਕਸਰੂਪ ਹੋਇ ਪਾਵਨੇ ਲਾਗ ਪਦ ਨੇ ਸੇਵੂ
ਏ ਪ੍ਰਫੋਜਨ ਕੀ ਰਿਖਤੇ ਲੋਕ ਜਿਨ ਕਰ ਸਤ ਸੰਗਰ
ਗਏ ਸੋ ਕਪਾਨ ਪਾਪ੍ਰਤੋ ਤਾਤੇ ਤਿਨ ਲੋਗਾ ਸੇ ਮਾਈ
ਧਿਧ ਨਾਵ ਕੋ ਲੋਗ ਸਬੀਰ ਕੇ ਸੂ ਕਾਮਾ ਸੂ ਕਰ
ਸਪਜੀ ਦੇ ਸੇਪਰ ਪੇਸੂ ਰਕਾਚ ਮਤ ਕਰਾਗ ਪਰ
ਪਰ ਜਾਨਤੇ ਤੈਸੇ ਤਿਨ ਆਦ ਪੁਰਖ ਗੁਲਰ ਕੋਧ
ਮਾਸਮਾਨ ਤੋ ਜਿਸਤਰ ਨਉਸਾ ਧ੍ਰਿਕ ਸੇਨਜਾ
ਰੇਫਲ ਗੁਲਰ ਕੇ ਜਗੋਰ ਨਤੇ ਹੈ ਉਸੀਤਰਾ
ਨਾਰਾਧਾਰ ਜੀ ਕੇ ਰੋਸੇ ਠੋਸ ਸੇਨਜ ਕੋਰੇ ਧ੍ਰਾਗੰਤ
ਧਪੇਰ ਨਤੇ ਹੋ ਏ ਸਕਾਰਨ ਸਪਜੀ ਦੇ ਸੇਉ
ਨਾਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸਸ ਸਨੁਨਾ ਚਾਨਾ ਤੇਲੋ॥

{ ਪਾਠਦੂੰਸਾਪਜਾ }

ਧ੍ਰਾਪਾਜੀ ਕਿ ਮਨਕ ਮਨੈਦਨ ਮਨਾਤਨ ਲੈ
ਰਸਨੇਤ ਕੁਸਾਰ ਕਉਤ ਪੰਜਾ ਕਰਨਾ ਜੈ ਲੋਗ
ਆਦਿ ਤਾਰਨਾਗ ਪਾਨਜੀ ਕੇ ਤੇ ਲੋਗ ਰੂ ਦੂਕੋ॥

॥ ੴਸੇਤ੍ਰੋਠੇਧੀਸ੍ਰੁਠੇਕਹਾਹੋਧੀਏ
ਰਜਾਧ੍ਰਿਹਾਸਾਂਜੀਕੇਏਦ੍ਰਿਤਾਲੋਗਮਨੁਖਾਆਏ
੨ ਜਿਸਕਾ ਧਰਨਸਉ੍ਪਰੰਤੁਕਹੋਂ ਉਤਪੰਸਾ
ਕਹੇਪਰਭੀਸੋਤੋਪਨਗ੍ਰਿਆਣਧਉ੍ਨਹੋਂਏਸੀ
ਸੀਧਨਾਏਦਾਸਤੋ ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਸਨਾਤਨ
ਸਨਤਕੁਮਾਰ ਜੋਆਦ੍ਰਿਤਾਰ ਨਾਰਾਇਨਜੀਕੇਹੋਆ
ਪਨੇਤ੍ਰਿਦੈਸੇ ਉਤਪਆਕੀਏ ਔਰ ਕਹਾਤ੍ਰਸਭੀ
ਪਜਾਉ੍ਤਪਆਕਰੇ ਔਰ ਧਰਦਾਨਾਸਸੇਸਗੇ
ਸੇਉ੍ਨਹੋਂਏਸਨਹੋਂਧੀਚਾਰਕੀਆ ਜੋਆਤਾ ਔਰ
ਸਿਤਾਔਰਭ੍ਰਾਤਿਹਾਠੇਭੁਜਨਕਰਏਸਸਾਕੇਹੋਤੇ
ਤ੍ਰਨਕੇਆਪਨਾਸਿਏਨਸਸਨ੍ਰਨਾਹਾਰਿਲੋਅੇਸਾ
ਧੀਚਾਰਕਰਸਨਤਕੁਮਾਰਆ ਏਚਾਰੇਨੇਧ
ਆਜੀਸੇਕਹਾਸਲੋਗਾਏਰਿ ਧਰਦਾਨਸੰ
ਗਤ੍ਰੋਂ ਜਿਸਸੇਸਦਾ ਭ੍ਰਆਰੀਆਏ[illegible]ਆਪਾਂ
ਰਪਾਂਰਧਰਸਕੀਧਸਏਗਤੇ ਔਰਸਨਾਆਰ
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹਲੋਭੁਏਨ੍ਹ ਸਭਕੋ ਪੰਚਭੂਤਾ
ਤਅਕੇਦਸਨਾਤੇਏਹੋਂ ਔਰ ਆਪਨੇਸਨਾਔਰ ਏਦ੍ਰਿ

156

ਤਿਸਪਰ ਗਸੋਲੋਗਪਕਾਵਣੇ ਲੋਗਨਾਵਾ ਲੋਗਾਵੇ
ਮਰਦਾਨੇਕਾ ਸਪਰ ਨਾਚੀਆ ਕਿਸਦਾਸੁਤਾ ਰਹਿਆਂ
ਰਬਾਬਵਜਾਈਆ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇਈਵਜਾਈਆਂ ਆਪਨਾਚਲ
ਉਸਪਰਕਰਗਨਗੋਸਟਕਰਤੀਆ ਗਸੋਲੋਗਾਹੀਤ
ਸੁਨਕਰਬੈਠੇਗੁਰੂਜੀਦੇ ਉਤਪੀਆਰਕਰਨੇ ਕੀਆ
ਰਸਅਤੇਦੀਜੀਦੇ ਸੰਸਾਰ ਰਚਕੇਸੋਭਕਰਦੇਤ
ਭੁਜਨਸੋਗਸੋਰੇਗਏਆਏਕੇਬੋਲਾ ਜੋਹਰਿਪਾਤਸਾਹਕਰ
ਬਾਬਾਜੀਨੇ ਉਤੇ ਲੋਕਾਂਗੀਪਰਕਰਨਦੀਆ
ਕਿਤੁਸਮਸਦਾਪੰਚਬਾਬਾਕੀਆ ਮਰਦਾਨੇਸੋਰਗਰ
ਰ ਸਬਾਈਵਜੀਆ ਆਪਨੇ ਆਪੀਨਰਪੈਰਾਪਰਜੋਤ
ਮਸੋਰੇਕਰਨੇਸੋ ਉਤਪੰਨਾਕਰਗਸਾਜੀਦੇਕਾਸੀਕੀ
ਕਾਗਨਰਕੀਆ ਸੋਬਹੁਤਆਨੂੰਚਰਤਹੂਆ ਸੋ
ਸਾਕਰਕਰ ਬਾਬਾਜੀਕਿਰਪਾਕੀਆ ਤਬਉਨਕੀ
ਦੇਵੇਭੁਜਾਸੇ ਏਕਪੁਰਖਆਸਣਗਉਤਪੰਨਾਹੋ
ਕਰਣੇਨੇਲਗਾ ਉਸਕੇਦੇਖਤੇਨੇ ਪੀਰ ਆਸਾਨੇਪੂ
ਛਾਤੂੰਕੌਣਹੈਤਾਂਉਨ ਉਸਨੇਕਹਦੀਆ ਮੈਰਾਤਤ
ਹੌਸੋਰਾਨਾਮਪਰਕਾਸੂਨੇਕੈਦੀਕਿਆਸਪਾਤਲਾਦੇ
ਬਾਬਾਜੀਕਰਾਤੈਨੇਉਤਪੰਨਾਹੋਨੇਸਮਸੋਉਦਾ

ਕੀਆ ਤੇਗਾ ਸਮਗ੍ਰਹ ਬਾਤੂੰ ਜੀਵੋਂ ਕੀ ਉਤਪਤੀ ਕ
ਰਾ ਸਬਦੇਵਤੇ ਓਸੇਸੇ ਸੋ ਲੋਗ ਸਿਵਸੇ ਕਰਲੇ
ਗ ਤ੍ਰੈਲਾ ਨਾਖਲੋਂ ਸਾਗਰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਰ ਤੋਂ ਲੋਕੇਰ
ਨਾਸ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੋਂਗੇ ਜਬ ਰੁਦ੍ਰ ਨੇ ਯਹ ਸਾਰੀ ਕੀਆ
ਰਸ ਅਪਨੇ ਗਾ ਪਸਲੋਂ ਭੂਤ ਲੋਗ। ਪਿਸਾਚ ਲੋਗ
ਦਰ ਉਤਪੰਨ ਕੀਏ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਲਾਜ ਹੋਇ ਲ
ਗੀ ਏਕ ਏਕ ਰੁਦ੍ਰ ਤੇਰੀ ਉਤਪਤੀ ਕਿਹੁ ਪਸੇ ਹੂਈ
ਜਬ ਤਕ ਤੇ ਐਸੇ ਤਾਕਾ ਹੋਸੇ ਸਤੋ ਗੁਣ੍ਹ ਨਾ ਲਿਆ
ਹੈਆ ਤਬ ਤਕ ਤੂ ਆਪੇ ਉਤਪੰਨ ਕੀਏ ਹੂਏ ਜੀਵ
ਅਪਸਮੀ ਹੋਂ ਹੈਂਗੇ ਇਸ ਲੀਏ ਤੂ ਅਪਨੇ ਲੋਜਾ ਕਰ
ਪਾਸੇ ਮਹਾਂ ਕਰ ਤਪ ਕਰੋ ਜਬ ਤੂ ਆਪੇ ਸਤੁ ਗੁਣ ਹੋ ਸੇਤ
ਹੋਗਾ ਹੂਏ ਹਰ ਸਤੋ ਗੁਣ੍ਹ ਕਾ ਪ੍ਰਵੇਸ ਹੋ ਹੈਤ
ਬਸ ਤੇ ਗੁਣਾਂ ਸੇ ਜੀਵੋਂ ਕੀ ਉਤਪਤੀ ਕਰਨੀ ਤਪ ਕਰ
ਨੇ ਸੇਤੂ ਸੇ ਪਾਸੇ ਮਹਾਂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਸਿਲੇਗਾ ਫਿਰ
ਬਤਾਇ ਤੇਰੇ ਹੀ ਉਤਪਤੀ ਜੀਵੋਂ ਕੀ ਬਿਰਕ
ਕੈ ਤਪ ਕਰਨੇ ਕੋ ਚਲੇ ਗਏ ॥ ॥

॥ ॥ ॥

157

੨ ਬਾਰਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ੨

ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਕਾ ਨਾਰਦ ਔਰ ਵਸਿਸ਼ਟ ਔਰ ਅੰਗਰਾ ਆ
ਦਿ ਰਿਖੀਸ੍ਵਰ ਔਰ ਰਾਜਾ ਸ੍ਵੈਭੂਮਨੁ ਔਰ ਸਤਰੂਪਾ ਕੇ
ਉਤਪੰਨ ਕਰਨਾ ॥ ॥
ਮੈਤ੍ਰੇ ਰਿਖੀਸ੍ਵਰ ਬੋਲੇ ਹੇ ਬਿਦੁਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਨੇ ਉਸਸੇ ਉ
ਪਰੰਤ ਨਾਰਦ ਔਰ ਵਸਿਸ਼ਟ ਔਰ ਅੰਗਰਾ ਆਦਿਕ
ਦੈਵੀ ਰਿਖੀਸ੍ਵਰ ਜਿਨਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਬਰਨਨ ਆਗੇ ਕੀ
ਆ ਜਾਵੇਗਾ ਉਤਪੰਨ ਕਰਕੇ ਸਰਸ੍ਵਤੀ ਨਾਮ ਏਕ
ਕੰਨਿਆ ਕੋ ਉਤਪੰਨ ਕੀਆ ਓਹ ਲੜਕੀ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ
ਰ ਉਤਮ ਭੂਸ਼ਨ ਔਰ ਬਸਤ੍ਰ ਧਾਰਨ ਕੀਏ ਪ੍ਰਗਟ ਹੂਈ
ਤਿਸਕਾ ਰੂਪ ਦੇਖਤੇ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੀ
ਮਾਇਆ ਸੇ ਮੋਹਿਤ ਹੋਕਰ ਉਸਕੇ ਸਾਥ ਭੋਗ ਕਰਨਾ
ਚਾਹਾ ਤਬ ਨਾਰਦ ਔਰ ਅੰਗਰਾ ਆਦਿਕੋ ਨੇ ਐਸਾ
ਧਰਮ ਦੇਖਕਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਹੇ ਪਿਤਾ
ਜਬ ਤੂੰ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਹੋਕਰ ਐਸਾ ਪਾਪ ਕਰੇਂਗੇ ਤ
ਬ ਸੰਸਾਰੀ ਲੋਗ ਤੁਮਸੇ ਨਕਲ ਅਧਰਮ ਕਰੇਂਗੇ
ਇਸ ਲੀਏ ਤੁਮਕੋ ਆਪਨੀ ਕੰਨਿਆ ਸੇ ਭੋਗ ਕਰਨਾ
ਨ ਚਾਹੀਏ ਜਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਆਪਨੇ ਪੁਤ੍ਰੋਂ ਕੇ ਸਮਝਾ

ਨੇਸੇਰਪਾਨਹੂਆ ਤਬ ਉਨੋਨੇ ਉਸੀਸੇ ਮੈਲ ਜੀਤਕੋ
ਕੇ ਉਤਮਗੀਹ ਆਪਨਾ ਛੋੜਕਰ ਦੂਸਰਾ ਤਨ ਧਾਰਨ
ਕੀਆ ਔਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੀ ਬੇਦ ਕਸੇ ਛੇਕ ਲੀਏ ਧਾਰਾ ਰਾਸਾ
ਉਠਕਰ ਦੂਰੀ ਸੇ ਘੋਰ ਸੈਸਾਗਰ ਮੇ ਪਸਰ ਗਏਆ ॥
ਔਰ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੂਆ ਜੋ ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲ ਦੇਖਲਾਈ ਦੇਤਾ ਹੈ
ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਚਾਰੋ ਮੁਖ ਸੇ ਚਾਰ ਬੇਦ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ
ਕੇ ਬਨਾਨ ਲਗਾ ਔਰ ਬੈਦਕ ਔਰ ਧਰਮ ਔਰ
ਦਾਨ ਔਰ ਰਾਗ ਆਦ ਚਾਰ ਤਰਾ ਕੀ ਬਿਦਿਆ ਔ
ਰ ਚਾਰੋ ਆਸ੍ਰਮ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਏ ਜਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ
ਨੇ ਕਰਮ ਚਾਰੋ ਬਿਦਿਆ ਔਰ ਚਾਰੋ ਆਸ੍ਰਮ ਪ੍ਰਗਟ
ਕੀਏ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਦੇਖਾ ਕਿ ਅਕੇਲੇ ਮੇਰੇ ਉਤਪੰ
ਨ ਕਰਨੇ ਸੇ ਜੀਵੋ ਕੀ ਬ੍ਰਿਧੀ ਨਹੀ ਹੋਤੀ ਤਬ ਉਨ
ਹੋਨੇ ਆਪਨੇ ਦਹਨੇ ਅੰਗ ਸੇ ਸੈਭੂਮਨ ਨਾਮ ਏਕ ਪੁਰਖ
ਔਰ ਬਾਏ ਅੰਗ ਸੇ ਸਤਰੂਪਾ ਨਾਮ ਇਸਤ੍ਰੀ ਉਤਪੰ
ਨ ਕਰਕੇ ਉਨ ਦੋਨੋ ਕਾ ਬਿਬਾਹ ਕਰ ਦੀਆ ਔਰ
ਉਨਸੇ ਕਹਾ ਤੁਮ ਦੋਨੋ ਆਪਸ ਮੈ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ
ਕਰਕੇ ਮਨੁਖ ਉਤਪੰਨ ਕਰੋ ਇਹ ਬਚਨ ਸੁਨਕ
ਰ ਸੈਭੂਮਨ ਬੋਲੇ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਮੈ ਤੁਮਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ

ਸੋਬਹੁਤ ਮਨੁਖ ਉਤਪੰਨ ਕਰੂੰਗਾ ਪਰ ਉਨਕੇ ਰਹਨੇ ਵਾ
ਸਤੇ ਜਗਾ ਨਹਾਂ ਹੈ ਚਾਰੋ ਤਰਫ ਪਾਨੀ ਭਰ ਰਹਾ
ਹੈ ਓਹ ਲੋਗ ਜਲ ਪਰ ਨਹੀਂ ਠਹਰ ਸਕਤੇ। ਤਬ ਸੀ
ਤਕਾਲ ਆਪਨੇ ਜਿਨਕੋ ਉਤਪੰਨ ਕੀਆ। ਉਹ ਸਬ ਕਮ
ਲ ਕੇ ਫੂਲ ਪਰ ਬੈਠੇ ਹੈਂ ਮੇਰੇ ਉਤਪੰਨ ਕਰਨੇ ਸੇ
ਆਪ ਕਹੋ ਕਰ ਕਹਾਂ ਰਹੇਂਗੇ ਇਹ ਬਾਤ ਸੈਂਭੂ ਮਨਨੇ
ਸੁਨ ਕਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹਾਲੇ ਤੂ ਮਸ ਨਾਰਾ
ਯਨ ਜੀ ਕਾ ਤਪ ਕਰੋ ਪੀਛੇ ਸੈਂਭੂ ਮਨੁ ਬੇਕੀ ਉਤਪਤੀ
ਕੋ ਮੈਂ ਉਨ ਲੋਗੋਂ ਕੇ ਰਹਨੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਜਗਾ ਹਕ
ਉਪਾਇ ਕਰਤਾ ਹੂੰ ॥ ॥

ਤੇਰਵਾਂ ਅਧ੍ਯਾ

ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਕਾ ਨਾਰਾਯਨ ਜੀ ਸੇ ਜੀਵੋਂ ਕੇ ਰਹਨੇ ਵਾ
ਸਤੇ ਜਗਾ ਕਾ ਮਾਂਗਨੇ ਕਰ ਨਾਰਾਯਨ ਸੇ ਬੈਰਾਹ ਅਵਤਾ
ਰ ਧਾਰ ਕਰ ਪਰਥੀ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕਾ ਪਾਤਾਲ
ਸੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕਾ ਲਾਨਾ ॥ ॥
ਮੈਤ੍ਰੇ ਰਿਖੀ ਸੁਰਬੇ ਲੋ ਹੇ ਰਿਖੀ ਸੁਨ ਬੇ ਦੂਰਜ
ਧਸੇ ਭੂਮਾ, ਸੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਰ ਹੋਨੇ ਵਾਸਤੇ ਚਾ
ਰ ਮੁਖ ਕੀ ਤਰਫ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਆਦ ਪੁਰਖ ਪਰਮੇ

ਸੁਣਕਰ ਧਿਆਨਕਰਕੇ ਉਨਸੋਧੀਨੈਕਹੀ ਕਿਹੇਅਨਾਥ
ਭੂਗਧੀਨੈ ਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਰੇ ਇਸਜੀਵਦਕਾ ਕੋਈਕਿਆਜੋਧ
ਨਾਹੋਤਾ ਏਹੋ ਅਨੇਕ ਤਰਾਂਕੀ ਭਾਗਨ ਮਨਸੋਕਰਤੇ ਹੈਂ
ਸੋਜਿਸਪਰਤੁਮ ਦਯਾ ਕਰਤੇਹੋ ਤਿਸਕਾ ਪਰਨਾਮਨੇਰ
ਬਪਤੇਹੈਂ ਲੋਰਮੈਤੁਮਾਰੀ ਮਾਯਾਮਾਨੇ ਜੀਵੋਂਕੀ
ਉਤਪਤੀਕਰਤਾਤੂੰ ਪਰਾਣੋ ਲੋਗਭੂਲਪਰਯੇਦੇਤੇ
ਸੋਆਪਜੈਸੀਲੀਲਾਰਚਾਰਹੀਜੀਟੇਰ੍ਹੇਸੀਕਿਹੈ॥
ਨਾਰਾਯਨਜੀਨੇ ਤਰਸਮਾਨਕੇ ਕਹਾਕਿ ਤੁਮਾਈਸ
ਧਾਤਕਾਸੋਚਮਤਕਰੋ ਮੈਂਆਪਹੀਲਾਦਤਾਹੂੰਕਰ
ਸਿਧਦੀਜੀਵੋਂਕੇਰੋਗਦੂਰਮਤੇਲਾਦੇਤਾਹੂੰਐਸ
ਕਾਕਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸ਼ੁਰਅੰਤਰਧਾਨਹੋ
ਗਏ ਔਰ ਉਨਨੋਧੀਚਾਰਕੋਆ ਕਿਪਿਰਦੀ
ਕੋਰਾਰਾਅਾਧਾਰੇਅਉਤਿਨਕਰ ਪਤਾਲਮੇਲੋਗ
ਪਾਰੇਦਾਮੇਲਾਦਨਾਚਾਹੀਏ ਸੋਪਰਮੇਸ਼੍ਰ
ਰਕੀਇਛਾਮੇਧਨਮੇਕੋਛੀਕਆਈਤੌਉਨਕੀ
ਨਾਸੀਕਾਮੇ ਏਕਸੂਕਰ ਧਰਤਹੋਟਾਧਕ
ਰਕੇਮਾਸ ਧਰਤੀਪਰਲੀਏਗਏਸੋਕਹਾ॥

ਤਬ ਬਾਬਾ ਪਾਲੇਆ ਬਾਰ ਕਰ ਕਰਨੇ ਲਗਾ। ਏਤਕੈ
ਨਜੀਕ ਹੈ ਜੋ ਸੈਮੀ ਜਿਲ ਦੀਪ ਦਰਗਾਹ ਇਆ। ਫਿਰ
ਗਿਆਨ ਕੇ ਗਾਨੇ ਸੇ ਤੁਨੇ ਮਾਲੂਮ ਕੀਆ। ਕਿਸੇ ਗੋਬੇ
ਸੈਕਨੇ ਸੇ ਬੈਕੁੰਠ ਨਾਥ ਏਨੂੰ ਪਧਾਰ ਕਰਗਾ ਪ੍ਰਿਥਵੀ
ਲਾਨੇ ਕਾ ਉਪਾਇ ਕਰਨੇ ਆਏ ਹੈ॥ ਨਜੀਤੁ ਦੂਸਰੇ ਕੇ
ਕਾਮਾ ਮਾਰ ਬਜੀਜੇ ਏਕ ਪਿੰਨ ਸੋਏ ਤਨਾ ਬਚਨ ਹੋਜਾ
ਤਾ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਬੈਰਾਗ ਸੇ
ਸੁਣ ਕੇ ਕਹੀ ਮਾਂ ਹਾਜ਼ ਆਪਨੇ ਬੈਰਾਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ
ਆਪ ਨ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਆ। ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣ ਤੇ ਸੇ ਬਾਰਾ
ਜੀ ਨੂੰ ਲਾਪਰ ਸੇ ਪਾਨੀ ਮੇ ਕੂਦ ਪਏ ਅਰ ਪੈਤਾਲ ਸੇ
ਜਾਕਰ ਜਬਾਨ ਕਰ ਨ ਖਾਨਾ ਦੇ ਔਕੜਾ ਨਾਰੋਦ ਬਾ
ਤਬ ਹੈਗਾ ਜੀ ਨੇ ਪਿਖਦੀ ਕੇ ਜੋ ਦੂਤੋਂ ਪਰ ਬਦੀਜਾਰ
ਰੋਤੂ ਲੈਬੀ ਅਰ ਚੌੜੀ ਗੀ ਖੀਬੀ ਆਪਨੇ ਦਾਤੇ ਪਰ
ਏਸ ਤਰਾਂ ਉਠਾ ਲੀਆ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਨਾਬੀਆ
ਪਨੇ ਦਾਤੋਂ ਪਰ ਕਸਬ ਕਾਨੂੰ ਲਉ ਠਾਲੇ ਦੇ ਜਬ
ਬੈਰਾਗ ਜੀ ਪਿਖਦੀ ਲੀਲਾ ਤੇ ਬੇ ਤਬ ਰਸਤੇ ਮੇ
ਨਾਰਦ ਦੇਤਾ ਨੇ ਬਡਾ ਈ ਦੂਰੀ ਸੇ ਬੈਰਾਗ ਜੀ

ਹੈ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੇ ਤਲੇ ਸੇ ਆਣ ਕਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਾਣੀ ਕੇ ਉਪਰ ਲਾ
ਦੀਆ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕੋ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਕਰ
ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਸੇ ਬੋਲੇ ਆਪ ਨੇ ਸਤਗਾ
ਬੜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਕੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਲਿਆਏ ਉਸੀ ਤਰਾਂ ਦਯਾ
ਕਰ ਕੇ ਧਰਤੀ ਕੋ ਪਾਣੀ ਪਰ ਠਹਰਾ ਅਸਥਿਰ ਕਰ
ਦੀਜੀਏ ਤਿਸ ਸਮੇਂ ਬਰਾਹ ਜੀ ਨੇ ਹਸ ਕੇ ਹਾਥ
ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਰ ਫਿਰਾਯਾ ਤੋ ਸਰ੍ਵ ਠੌਰ ਜਗਹ ਬੈਠ ਗਈ
ਜੈਸੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਹਿਲੇ ਪਾਣੀ ਪਰ ਠਹਰਾਈ ਥੀ ਉਸੀ ਤਰਹ ਸੇ ਹੀ
ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਗਲ ਲੇ ਲਗੀ ਤਬ ਪਰਸੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪਰਮੇ
ਸ੍ਵਰ ਕੇ ਰੂਪ ਸਾਥ ਤੀਆ ਪਰਮੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਕੇ ਰਚਨਾ
ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕੀ ਕਰਤਾ ਹੋਏ ਸੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਤਗੁਰ
ਸੋ ਹੰਸ ਸੇ ਵਾਰ ਦੇ ਕੇ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਸੇ ਉਤਪੰਨ
ਹੂਏ ਥੇ ॥ ਉਸਤਤੀ ਕਰਤੇ ਹੂਏ ਜੀ ਕੀ ਕਰਨੇ ਲਗੇ
ਸੋ ਉਸ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਰ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚਨਾ
ਆਰੰਭ ਕੀਆ ॥

॥ ਚੌਥਾ ਅਧਿਆਇ ੩ ॥

ਮੈਤ੍ਰੇਯ ਰਿਖੀ ਸ੍ਰੀ ਬਿਦੁਰ ਜੀ ਸੇ ਇਹ ਬਾਤ ਕਹਤਾ
ਹੈ ਕਿ ਜੈਸੇ ਬਿਦੁਰ ਆਪ ਸੇ ਬੈਕੁੰਠ ਕੇ ਸੋ ਦੇਖੇ

ਆਕੇਪੇਟਸੋਆਨਕਰ ਗਜਤੁ ਧਾਮਲੀਆਬਾ॥
॥ਸੁਕਦੇਵਜੀਨੇਕਹਾਕਿਹੇਰਾਜਨਾਇਤਨੀ
ਕਥਾਸੁਨਕਰ ਬਿਦੁਰਜੀਨੇਮੈਤ੍ਰੇਰਿਖੀਜੀਸੇਪੂਛਾ
ਕਿਨਾਰਾਇਣਜੀਨੇਜਨਾਭਕਮਲਸੇਜਨਮਕਰਕੇ
ਪਰੈਤਨਕੇਮਾਨਸੇਦਸਮਤਿ ਆਪਆਦ੍ਰਿਤਰਲੀਆ
ਸਾਰੇਦਤਾਲੋਕਉਨਕੇਨਾਮਆਸਕਤੇਥੇ
ਮੈਤ੍ਰੇਰਿਖੀਜੀਬੋਲੇ ਹੇਬਿਦੁਰਨਾਰਾਇਣਜੀਨੇ
ਸਿਸਟਿਰਚਨਾਉਤਮ ਜੋ ਬਿਸ਼ੇ ਧੈਰਜੇਨਕੇਦਆਰ
ਪਾਲਕੋਕਰਨੇ ਸਿਦਾਇਨਾਰਾਇਣਜੀਕਿਦੂਸਰਾ
ਰੂਪੀਉਨਕੇਪਾਸਨਾਇੰਸੀਸਕਰਤਾ ਲੋਕ ਰਖਾਉ
ਨਕੀਇਮਤਹਾਪਾਨੇ ਸੁਸੀਕਸਮਪਧਾਰਾਆਜੀ
ਕੇਧੇਟੋਕੋਈ ਇਸਤ੍ਰੀਆਰਥਤੇਰੇ ਏਕ ਦੇਤੀ
ਸੋਰਦੂਸਰੀ ਇਸਤ੍ਰੀਕਾਨਆਗਿਆਦੇਤੀਥਾਏ
ਕਰਦੇਤਾ ਸੋਟੋਦੇਤੀਕਿ ਸੋਰ ਦੈਤਆਆਦੇਤੀ
ਕੇ ਜਿਨਾਦੇਤੋਦੇਵਤਾਸੁਕੋਦ੍ਰਾਨਕਾਰਾਜਸੋਰ
ਸੁਖਭੋਗਾਨਕਰਕੇ ਸੋ ਉਸਾਨੇਦੇਤੋਸੇਦੇਤੋਕੀਆ
ਤੇਸੋਆਪਨੇਬੋਟੇਕੀਗਾਜਗਾਹੀਛੁਟਜਾਨੇਸੇ ਸੋਦਾ
ਕਸਪਜੀਆਪਨੇਪਤੀਕੀਇਸਮਾਇਛਾਸੇਆਰਿਬਕੀ

ਆ ਗੇ ਗਿਸਸੋਏਦਪਸੋਸਾਤੋ ਕੁ ਸੋਸਾ ਬਲ ਦ੍ਰਾਨਪੁ
ਸਮੁਸੇਏਦੇ ਜੋਏਦਰਤੋਸੋਗਜਛੀਨਕ ਆਪਈਦ੍ਰ
ਸਨਪਰਖੋਕੇਏਕ੍ਰਸੀਆਸਨਪਰਏਕਾਏਤਨਾਜੇ
ਤੀਨੋਆਪਨੇਪਤੋਕਿਪਸੋਨਾਏਖਰਗਖੇਨੇਕੀਆ ਸੋਰ
ਪਤੀਦ੍ਰੀਕਿਸੋਠੇਖੇਏਸੋ ਸੋਸੂਰਖੀਗਉਤਪੋਸਾਤੋਦੇ
ਕੋਏਤੀਕੇਖੇਏਕੋਜੁਪਸੋਜੀਤਕਗਈਦ੍ਰਾਸਨਛੀ
ਨਸੋਦੇ ਏਦ੍ਰਤਾਜੀਪਗਆਤਮਾਖੋਏਸਨ ਟੀਏਕਸ
ਪਜੀਕੇਉਾਕੀਗਆਸਨਸੋਨਗੀਕੁਦ੍ਰਤੀਪਠਕਸਪਜੀ
ਨੋਏਤੀਆਪਨੀਸਿ ਸਈਕੀਸੋਦ੍ਰਾਕਗਨੇਸੇ ਪਸੋਨਤੋ
ਕਕਕਜੇਤੂੰਤਗਤੀਨੇ ਦੈਸੋਤੋਗਾਏਗਖਾਤਦ੍ਰਾਨਕ
ਗਏਤੀਖਦੁਤਪਸੋਆਦੂਈਗਿਗਉਸੀਏਏਸੋਜ
ਖਾਏ ਤੀਸਏ ਸਈਪਗਨਸੋਸੁਪਦੂਈ ਤਖਉਸਨੇ
ਸੀਪਨਾਨਸੋਭੋਗਕਗਨੇਕੀਏਛਾ ਕਗਕੇ ਕਸਪ
ਨੀਆਪਨੇਪਤੀਕੇਪਾਸਜਾਕਠਕਾ ਕਿਈ ਸਨਸ
ਸੋਸੁਨੇਕਆਏਦ੍ਰ ਖਦੁਤਸੋਤਾਤਾਨੋਸੋ ਸੋਸੋਤ
ਕੇਖੇਏਗ ਜੇਸੋਆ ਆਨਕਾਦੁਖਭੋਗਤੇ ਜੇਠ
ਦੁਖਾਜੁਸੋਸਾਗਾਨੇਜਾਤਾ ਸੋਸੋਨੀਸੁਣਿਤਾ ਦ੍ਰਾਕੀ

ਜੀਏ ਇਹਬਾਤਸੁਨਕਰ ਕਸਪਸੁ ਨੀਸਗੀਰਕੇਘੋੜਾ
ਘੋਲੇ ਤੇਰੇਰੁਤੀਹ੍ਰਿਸਮੇਤੁੰਮਾਰ ਤੋੜਾਘਿਲਾਸ
ਕਰਾਯਹੁਤਪੁਗਾਏ ਮੈਨਗੀਕਰਸਕਤਾਕੋਰਿ
ਸੈਪਜਾਮੇਚਾਰਖੜੀਤਕ ਲੋਹ ਚਾਰਖੜੀਗਤ
ਗਏਸੈਪਾਤੁਰਾਕਾਲਤਕ ਜਿਵੇ ਇਪਰਮੇਸ੍ਰੁਕਰੇਨਾ
ਮੇਲੇਨੇ ਜੇਦੂਸਰਾਕਾਮਕਰਨਾ ਨਚਾਹੀਸੈਕਿਸਦ
ਸਤੇਕਿ ਇਸਸਮੇਸਗਾਰੇ ਦੁਆਰਪਾਰਘਤੀਜੀ
ਘੋਲਪਰ ਚੜ੍ਹਕਰ ਸਯਜਗਾਜਸਤੇਹੈ ਉਨੇਜੇਸ
ਨੁਪਜਾਗਤੁਾਦੂਆਪਰਮੇਸ੍ਰੁਕੇ ਧਿਆਨਸੇ ਇਘਲ
ਈਏਤਾਂਤੇ ਉਸੇਆਈਗਯਾਰ ਏਕਰਾਉ ਸਕੀਘੜੀ
ਈਕਰਤੇਹੈ ਲੋਹ ਜੋਮਨੁ ਘਸੇਤਾਤੁ ਆ ਜਾਸੀਸਾਰੀ
ਕਸਕਾਜਾਘੇ ਯਗਾਰਸੇਲਗਾਤੂਆਏਉਸਕੇ
ਸੋਸਾਹੁ ਪਰੇਤੇਹੈ ਜੇਤੇਸਕਾਸਕੇਈਪਰਨਾਨਤੋ॥
ਸੋਰ ਜੇਤੂਏਕਰਨਾ ਕੇਯਾਸਕੇਦੁਲਸੇਤੂਸਲੋਕਾਇ
ਏਨੇਉਤਪੰਨਾਦੂਏਹੈ ਇਸਲੀਏਸਗਾਏਦਜੀਨਾਤੇ
ਰਾਹੀਏਸਯਯਤੁਆਗਾਆਪਰਾਪਘਾਆਕਰੇਕੇ
ਸੋਸੈਦਜੀਆਮਾਏਈਸ੍ਰਕੇਤੁਲਾਏਪਰਮਕੇਆ॥

ਪਰ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਸੀਕਾ ਲੈਣਾ ਜਾਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ
ਏਤੂੰ ਰਾਜਾ ਝੂਲੇ ਲੋਕ ਪੀਰ ਜਾਣ ਪਨ। ਜੇ ਸਮੇ ਪਰ
ਮੇਰਾ ਕੁ ਭੁਜਾਨ ਨਾ ਪੀਤਾ ਜਾਂਦੇ ਉਸਨੇ ਸੋ ਰੇਤੀ
ਕਾਮ ਦੇਦੁ ਕੇ ਸਵਦੇ ਮੇਲੇ ਸੀਮਰ ਦੁਲੀ ਹੋਣ ਗੋਸੀ
ਰਿਲਾ ਪਨੇ ਪਤੀ ਕੇ ਸਮਸਾਨੇ ਪਰ ਭੁੀ ਉਸਨੇ ਸੈਤੋ ਖਰ
ਜੀਕੀਲਾ। ਸੌਰ ਲਜਾਮਰ ਸੋਹੇ ਰਹੀ ਜਾ ਚਰਨ
ਪਜੀ ਕੇ ਸਗੀ ਰਾ ਕਪੜੂ ਖੋਚਰਾ ਭੋਗ ਕਰਾ ਏਵ
ਸਤੋ ਰਚਕੀਲਾ ਤਪਚਨ ਪਜੀ ਗਾਰਸਾਨਕਾ ਉਸਨੇ
ਸਖੋ ਭੋਗ ਕਰਸੇਰਾ। ਤੋਂ ਰਤੀ ਹੈ ਸਸਮੇ ਜੇ ਤੈਂ ਏਰਾ
ਆਪ ਗਸ ਕੀਲਾ। ਇਸ ਪਾਪ ਕਰਸੇ ਸੈ ਰਚੇ ਟੇ ਦਾ
ਸਨੇ ਲੋਕ ਖਾਦ੍ਰੀ ਲਾ ਦੀਸ ਪਜੀ ਦੇ ਕੇਦੁ ਪਰੇ ਨੇਦ
ਸਤੋ ਤੇ ਨਕੇ ਕੇਈ ਰੇ ਦੁਤਾ ਪਾ ਕੈ ਆਪਾ ਸਨੁ ਖਜ
ਉਨੇ ਕੇ ਲੜ੍ਹਾਈ ਲੈ ਜੀਤ ਨ ਗੀ ਸਕੇਗਾ। ਨਾ ਰਪਾਨਜੀ
ਮਨਰਾਜ ਆਪ ਸਰਗੁ ਭੂਆ ਦੁਤਾ ਲੇਕਰ ਉਸਨੇ
ਸਰੇ ਸੋ ਦੇਤੀ ਗੋ ਹੈ ਰਚਾਤ ਸੁਹੁਤੇ ਜੇ ਚਟੁਤ ਉਦ
ਸਤੇ ਕਰ ਨਾਖ ਜੇ ਤੂ ਕਰ ਆਪਨੇ ਪਤੀ ਸੋ ਧੀ ਨੇ ਕਰੀ
ਸਨਾਜ ਸੋਗੀ ਏ ਛ ਨਾ ਹੈ ਸੀ ਜੋ ਸੇ ਰੇ ਚੇ ਟੇਦੇ
ਤੁਸੋ ਕੇ ਜੀਤ ਕਰ ਆਸਾਨ ਦੁਤੀ ਕਾ ਰਾਜ ਕਰ ਕੇ ਸੁਖੀ ਹੋ

ਮੁਨੇਹੇ ਇਹ ਕਾਮਨਾ ਨਹੀ ਸੋ ਜੋ ਅਹੇ ਪਾਸ ਕਾਮਨਾ ਕਰਦਾ ਸੀ
ਤੇ ਕਰ ਧਾਰਮਨ ਆਦਰ ਜੀਵੰਦੇ ਕੇ ਦੁਖ ਦੇ ਦੇ ਅਨੇਕ ਪਾ
ਪੀੜੇ ਦੇ ਲੋਕ ਰ ਸੋ ਅਗ ਕਰਦੀ ਸੀ ਇਹ ਪਰ ਹਨ ਦਈ ਤੇ
ਕਸ਼ਟ ਕਰ ਕਰਨਾ ਪਜੀਵੰਦੇ ਲੇ ਤੇ ਦੇਤੀ ਆਪ ਕਰ ਆਦ
ਰਨਾ ਚਾਹੀਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੇ ਰਕ ਨੇਕਾ ਜੇ ਹੇ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਤੇ ਇਸੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸੈਸਨ ਕਰਤਾ ਥਾ ਪਰੰਤੂ ਕੁਕਰਮ
ਕਰ ਕੇ ਪੀਛੇ ਜੋ ਸੋਚ ਕੀਆ ਤੇ ਇਸ ਪਛਤਾਵੇ ਸੇ
ਏਕ ਤੋ ਪੇਤ੍ਰਾਂ ਸਾਤ੍ਰ ਮਤ ਮਾਨੀਓ ਤ੍ਰਪੰਨ ਤੇ
ਗਾਜ ਸਕਾਨਾ ਅਸਲੇ ਨੇ ਸੋਸੀ ਸਾਗ ਜੀਵਤ ਗਜਾਂਦੇ
ਗੇ ਲੋਗ ਸਧਰ ਦੇਵਤਾ ਲੋਗ ਦੇਤੇ ਅਤ੍ਰਿ ਸਕਾਗੁ ਹੁਗਾ॥
੨੦ ਨਾਰਦਜੀ ਉ ਸਕੀ ਯਤਨਾਂ ਦੀ ਇੰਦ੍ਰ ਸਤੁ ਸੋਕ
ਤੇ ਨੇ ਲੋਰ ਪਨੇ ਧ੍ਰਮਮਾਨ ਦ੍ਰਤਾਗ ਲੇਕਰ ਗਪਤਾਉ
ਸਕੀ ਕਰੇਗੇ ਇਹ ਧਰਨਾ ਪਨੇ ਪਤੀ ਕਾ ਸੁਨ ਨੇ ਸੇ
ਦੇਤੀ ਕੇ ਕੁਛ ਪੀਗ ਜਨੂੰਆ ॥

{ ਪੰਦ੍ਰਵਾਂ ਅਧ੍ਯਾ }

ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਜੀ ਕਾ ਜੈਗ ਧੀਜੋ ਪਾਰਸ ਦੇ ਕੇ ਸਗਪਦੇ
ਨਾ ਆਉ ਨੇ ਦੇ ਨੇ ਕਾ ਦੇਤੀ ਰੋਗ ਭ ਸੋ ਸਿਦ੍ਰਾ ਸਕਰਗ
॥ ॥ ॥

ਮੈਤ੍ਰੇ ਸੰਧੀ ਮ੍ਰਿਗ ਨੇਸਧੀ ਦ੍ਰਿਗਜੀ ਮੇਕਟਾ ਸਿਤ੍ਰੇ ਮਨਾ ਮੇਂ
ਕਮਪਮ੍ਰਿਨੀਕਾ ਧੀਰਜ ਦਿਤੀ ਕੇ ਪੇਟ ਮੇ ਪੜ੍ਹਾ ਉਮੀਸ
ਮੈਂ ਜੈਸਧੀ ਜੈਕੇ ਤੇਜ ਮੇ ਜੈਸਾ ਗੁਰ ਮੇ ਲਾਦੇ ਖੇ ਮਨਦੇ
ਦ੍ਰਿਤੀ ਓਕ ਮੇਸਮਾ ਪਾਧਕਾ ਦਿਲਾ ਕਿਉਨ ਕੇ ਦੇਦੇ
ਮੈਂ ਭੜ ਉਤ ਪੰਨਆ ਹੋਕਰ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਸ੍ਰੁਮਦੇਨੇ ਲਸਰਾ
ਕਿ ਕੇਟੀ ਧਲਵ੍ਰਿਨ ਮਤ੍ਰੂਗ ਮਲੇ ਗੇ ਕੇ ਮਾਗ ਨੇਦ੍ਰਾ
ਸੋਤੇ ਰਸਾ ਆਤੁਰਾ ਹੋ ਜਧਲਾ ਪਕਾ ਧੀਕਲਤਾ ਸੋਮ
ਨਦੇ ਦ੍ਰਿਤੀ ਓਕਾ ਰਹੀਨਾ ਲਗੇ ਆਪ੍ਰਿਤੀ ਦੇਨ ਧ
ਲਉਨ ਕਾ ਪਾਟ ਨੇਲਗਾ ਤਧ[illegible] ਦ੍ਰਾਦਰ ਦੇ ਦ੍ਰਿਤੋ ਨੇ
ਬ੍ਰਹਮ ਪਮ ਜਾ ਕਰਕ ਗ ਕਿਸਤਾਂਗ ਜਮਾਪ
ਜਗਾਰ ਤਾਂ ਸੇਮ ਧਲੇ ਗੇ ਕੇ ਜੋ ਦੈਕਾ ਦ੍ਰੁਖ
ਸੋਰ ਸ੍ਰਿਧਕਾ ਗਲ ਜਸ ਤੋਂ ਸੌਇਨ ਦੇ ਮੈਂ ਸਮਲ
ਗੇ ਕਾ ਮਨਧਾਰ ਤਪਧਾਗ ਕਰ ਡ੍ਰਮੇ ਕੁਗਰ ਗਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਮਕਾਤੁਦ ਧਤ ਜਾਦੀਜੇ ਦਿਏ ਗਧਾ ਤਮ੍ਰਿਨ ਕਰ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਧਲੇ ਹੇ ਇੰਦ੍ਰ ਜੈਸੋ ਸਧੀਜੈ ਨਗਪਾਨ ਜੀ
ਕੇ ਦ੍ਰਿਗ ਪਾ ਲਗਰਾ ਤੁਲੇ ਨੇਕੇ ਦਾ ਮੇਤੋ ਦਿਤੀ ਕੇ ਪੇਟ
ਮੇ ਕਰ ਕੁਦ੍ਰਿਸ ਕੀਆ ਸੋ ਇਮਲੀ ਦਿਉਨ ਕੇਤ ਪਲੇ
ਰ ਤੇਜ ਮੇਤ੍ਰ ਮਾਗ ਧਲ ਹੀਨ ਹੋਕਰ ਏਗਲਤ੍ਰਿਆ ਸੋ

ਸ੍ਰੀਰਘੁਤਮਾਕਰਦੇਵਤਿਓਕਾਸ੍ਰੇਸਟਾਂਗਾਤੇਆ
ਪੀਤਿਨੇਕੇਗਤੁਸੋਆਂਦ੍ਰਨੇਸੇ ਸ੍ਰੀਰਾਗਲਤੂਆਂਤੇ
ਆਰਤੁਨੇਵਿਕਾਮਲੇਨੇਸੇਆਰਠਿਕਾਗਤੀਤੇਰੀ
ਤਮਸੰਮਾਜਪੈਕੁੰਠਪਾਸੀਲੋਗਾਜਨਾਆਰਨਸੇਰ
ਤੇਤਾਨੇਤੁਨੌਨੇਪੈਕੁੰਠਕਾਸੁਖਦੇਤਕਾਟੈਤਆਕੇਸਰੀ
ਰਸੋਕੇਸੇਦ੍ਰਾਮਤੇਜਨਮਲੇਨਾਲੋਗੀਕਾਰਕੀਆ
ਸ੍ਰੀਮਰੀਕਿਸਾਪਰਨਨ੍ਰਕੀਜੀਏ ਜੀਸਸੇਰਆਰ
ਸੀਏਰਛੁਟਜਾਏਤਪਪ੍ਰਆਏਕਰਤੁਨਕੀਕ
ਥਾਇਸਤਰਰਪਰਥਾਣ੍ਰਿਏਰਸਛਮੀਜੀਪਰੇ
ਪੋਸੇਪਟਤਰੇਦਨਾਤਰ ਨਾਰਾਪਾਨਜੀਕੇਸਰੀ
ਰਤੁਜਸੇਲਗਾਦ੍ਰਤੀਖੀਰਤਨਸੈਂਆਮਨਪਰਧੇ
ਦੇਖੇਤੁਮਨੈਜਰਤਮਾਤਾਨੇਏਰਾਪੈਤਰਕੀਆ
ਕਿਭੁਜਾਆਸੈਂਦ੍ਰਕੀਏਪਨੇਸੇਪਟਤਸੈਂਦ੍ਰਆਰ
ਕੈਸਲਆਲਸੋਤੋਤੀਹੈ॥ ਪਰੈਸੇਨੇਏਨਭੁਜਾਕ
ਆਜਤਕਪਲਨਹੀਏਪ ਮਲੂਮਾਨਹੀਏਨਸੇਰ
ਛੁਪ੍ਰਸਾਰਕੈਪਾਨਹੀ ਨਾਰਾਪਾਨਜੀਸੀਤਰਜ
ਸੀਤਿਨਕੇਮਨਕਾਗਲਜਾਨਕਰਆਪਨਾਪ੍ਰਕਾਸ
ਲਖਾਈਜੀਕੇਏਪਲਾਤਿਦ੍ਰਦਾਜਤੋ॥

ਇੰਗਧਾਤੁਧਿਕਾਰੀ ਫਿਸਦਾਣੇ ਜ਼ੈਲੋਰ ਗਧੇ ਜੈਕੇਲੋਰ
ਰਕੈਦੀ ਅਰਿਬੁਜ਼ਾਕਾਧਲਸਨਾਸੀਸਕਤਾ
ਇੰਸਦਾਸਤੇ ਇੰਨਦੌਨੇਕੇਦੈਤਾਜੈਨੀਸੈ ਜ਼ੈਰਸਾ
ਰੈਸਦੂ ਜੈਜ਼ਨਸਦੇਦੈਲੋਰਉਨਸੇਲਤੂ ਈਕਿਰਕੇ
ਸਪਸੀਬੁਜ਼ਾਕਾਪਰਾਕ੍ਰਾਲਛੂਸਜੀਕੇ ਰਦੇਖ
ਲਾਦੈਲੋਕਾ ਲੋਸਾਗਧੇਚਾਰਕਾ ਧੇਕੂੰਠਨਾਧਨੇ
ਜ਼ੈਲੋਰ ਗਧੇਜੈਕਾਲਾਨਧਦਲ ਦੀਲਾ ਕਿਉਸੀਕਿ
ਰਨਉਨਲੋਨੇਦੈਤਾਕੇਤਨਸੇਸਰਿਗਿਲੀਲਾ ਲੋਰ
ਉਨਖ਼ੁਜ਼ਾਸਲੇਨੇਕਾਲੋਨੇਤੇਤੌ ਫਿਟੇਕਾਦੀਨਸਨ
ਕਲੋਰਸਨੈਦਨ ਲੋਰਸਕਤਾਸਲੋਰਸਨਤਕੂਸਾਰ
ਚੋਰੇਬੁਈਜ਼ੈਨੇਕੇ ਕਸੀਸੋਸੇਭੀ ਤੁਰਜ਼ਾਨੇਕੇਦਾਸਤੇ
ਸਨਾਰੀਨਾਰੀਧੀਨਾਰਾਸੀ ਨਜ਼ੀਕਿਾਦਰਸਨਕਰਨੇ
ਦਾਸਤੇਧੇਕੂੰਠਰਾਏ ਉਸੀਰੋ ਜ਼ਪਰਸੇਸਦੂਰਕੀਇੰਛ
ਸੇਰਜ਼ੈਸਕੀਕਿਸ਼ਾਉਪਰਾਲੇਕਰਿਏ ਜ਼ੈਲੋਰਗਧੇਜੈਦੂ
ਲਾਰਪਾਲਸਾਤੁਦੀਰਿਦਤੀਪਰ ਸਨਤਕੂਸਾਰਲਾ
ਇਰਿਧੀਨੇਰੋਕੇ ਤੁਫ਼ਰਜ਼ਾਨੇਸੇਲਾਨਕਰਕੇਕਨਾ
ਰਿਧੀਨਪੂਛੇਨਾਰਾਲਨਜੀਕੇ ਜਾਲਾਉਤਨਾਰੀ
ਇੰਨਦੀਧਾਤੂਨਤੇਰੀਸਾਤਕੂਸਾਰਜ਼ੀਕ੍ਰਿਸਕਰ

ਤੇਮਾਖ

ਰੇਕਾ॥ ਤੈਥੈਕੁ ਨਾਸਖਨੇਭੀ ਤਿਗਜਾ ਨੇਦ੍ਰਾ ਮਤੇ ਕਥੀ
ਨੀਮਨਾਕੀ ਆਨੇਗਾ ਕਿਮਦ੍ਰਾ ਮਤੇ ਨਿ ਉਠ ਧਾ
ਮਹੋਕਮਚ ਲਾਦਨੇ ਲੋਨਮਨਾਸਾਨਦੂਨਾਰੇ ਮੋਲ
ਧਰਕਠੇ ਤੈ॥ ਵਿਰਤੁ ਮਾਠੀ ਦੁਮਤਾਈ ਨਾ ਜੋਮੇ
ਰੇਰਤੇਰ ਥੈਕੁਠਮੇ ਕਾਕੈਵ ਲੇਤੁ ਮੋਨਾਨੀਖਾ
ਧਸੇਕੜ ਪਰਤੁ ਮੇਨੇ ਅਗਨਾਪਅਨਕਕਕੇ ਮੇ
ਕੁਧਾਵਿਲਾ॥ ਵਿਲਾ॥ ਵਿਮਲੀਏ ਨਾਮਧਾਵ ਮੇ ਸੂਰ
ਧੇਚਾਰਤੇ ਨੇ ਕਿਤੁ ਮਰੇ ਨੇ ਮਾਤੁ ਲੋਗਮੇਜਾ ਕਰ
ਰੈਆਜੋਨੀ ਮੇਜਨਮਲੇ ਏਕਮਾ ਪਸੂਨਤੇ ਗੀ ਜੋਲੇ
ਨਧੈਜੋਕ॥ ਗਾਕੁ ਜਾਤਾ ਰੋਕਾ ਤੋਥ ਦੋਕੂਕਠ ਮਨਤ
ਕੁਆ ਗਜੀਕਿਰਠੇਨੇ ਪਮਾਗੈਰ ਪਤ੍ਰੋ ਲੋਰ ਰੇਤੇ ਦੂਏ
ਨਖਜੇਤੂਕਨਾਯੇਨੇ ਕੀ ਮਨਾਗਜਮ ਨੇਜਾ ਨਾ
ਰਿਲ ਧਮਾ ਠੇਧੂਠੇ ਦੇਨਮਾ ਦੇ ਤੈ ਏਕਮਲੀਏ
ਨਮਸੇ ਲੋਮਾ ਲਧਠ ਮਦੂਲਾ॥ ਜੋਮਾਪਗਾਪਨਮਾਗ
ਖਮਾਕਠਕੇ ਮਾਦੂਧੀ ਕਿਧਮਾਨਕਠਕੇ ਨਿਰੈਤਮ
ਪੋਨੀਮੇਕਮਨਮਗਾ ਉਧਾਰੋ ਗਾ॥ ਏਨਦੀਨਥ
ਕਨਸ਼ੇ ਨਕਠਮਨਤਕੁ ਮਾਨਜੋ ਥੋਲ ਮੇਗਮਾ ਧਾਕਿ
ਸੀਤਠਨਾ ਫੈਗਨਾਲੇਮ ਕੁਤਾ ਲੋਗਮਾ ਲੂਮਨਾਗੀ
ਸੋਕਠਮੇ ਰੇਸੂ ਭਤਾ ਦੇਮੇਰੂ ਧਧਦੇਮਕੀਆ॥॥

ਸੋ ਤੂੰ ਅੰਦਰ ਨੈਣ ਭ੍ਰਾਈ ਇਕਿ ਤੇ ਇਥਾਹ ਮਾਤਾ ਕੇ ਪੇਟ ਮੈ ਜਠਰ
ਮਲੇਕਰ ਦੈਤ ਅਠੋਰ ਨਾ ਪੜ੍ਹਿਆ॥ ਲੋਭ ਤੀਨੇ ਥੋੜਾ ਇਹ ਜੇ ਕੀ
ਨਾਸ ਮਰ ਗ੍ਰਹ ਆਦ੍ਰਿਤਾ ਰਲੇਕਰ ਜਪ ਤੂੰ ਮੋਆਪ ਨੇ
ਨਾਸ ਸੋਮਾ ਰੋਗ ਤ ਥਤੂ ਮਾਰ ਉ ਧਾਰ ਠੋਗਾ॥ ਢਿਗ ਤੂ
ਮ ਥੈ ਕੂੰ ਟ ਮੋਆਪ ਨੀ ਜ਼ਿਗਾ ਆਦ੍ਰਿਹੁ ਗੇ ਜ਼ਿਸ ਸੋਮੇ
ਸਾਤ ਕੁਮਾਰ ਜੀ ਜ਼ੈਲ ਰਾ ਘਿ ਜੈ ਕੋ ਲੇ ਸਾਕਾਰ ਠੇ ਦੇ
ਉਸੀ ਦ੍ਰਿਸ ਤੇ ਥੈ ਕੂੰ ਠਨਾ ਬਟੋਰ ਧਾਤ ਸੁ ਨ ਦਰਸ ਨਾਤ ਕੁ
ਮਾਰ ਜੀ ਕਿ ਆਸਨ ਆਨ ਕਰ ਨੈ ਕੇ ਦ੍ਰਿਸ ਤੇ ਨੈਗੇ ਪਾਉ
ਲਛ ਮੀ ਸਿ ਸੇਤ ਧਾਰ ਨੈਕਲ ਆਏ॥ ਸੋ ਨਾਸ ਤ
ਕੁਮਾਰ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਪਰਸੀਰ ਕਰਾ ਕਰਾ॥ ਦੇਵਨ ਦੇ ਨੇ
ਸੋ ਧਤੂ ਆਪ ਰਾਧ ਦੂਆਰੇ ਜੋਰਿ ਨਠ ਹੋਆ ਪਕੇਰੇ
ਕਾਲ ਧ ਆਪ ਕੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਨੀ ਤਾਰ ਇਹ ਦੇ ਹੋਆ
ਧੀ ਸਤਾ ਈ ਥੈ ਕੂੰ ਠਨਾ ਥਕੀ ਰੇਖ ਕਰ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ
ਜੀ ਆਸ ਸੇ ਕਰ ਦੇ ਪੇ ਕੇ ਸੀ ਜਿਤ ਗਈ ਨਾਰਾਯਣ ਜੋ
ਸੇ ਤੈ ਜ਼ਿਸ ਪਰਿ ਧ੍ਰਿਤ ਅਧਰ ਸੇ ਸ੍ਰਿਗ ਕੇ ਚਰਨੋ ਕਾ
ਧਾਰ ਧ੍ਰਿਤ ਆਲੋ ਸਮਾ ਦੇ ਦ੍ਰਿਦੇ ਦ੍ਰਿਤਾ ਸੋਰਨਾਰ
ਦੇਸੁ ਨੀਆਰ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਸੁਰ ਸੋ ਰਮਾ ਨੇ ਲੋਗਾ ਆਪ
ਨੇਈ ਦੈ ਸੇ ਰਖ ਨੈ ਸੈ ਭੁਦ੍ਰਿਸ ਗਰ ਪਾਰ ਉਤਰ ਜਾਤੇ

ਕ੍ਰਿਤਾਰਥਹੋਤੇਤੋਂ ਸੋਦ੍ਰਿੜੀਆਦਪੁਰਖਭਗਵਾਨਤੀ
ਨੈਸੋਕਰਕੇਆਜਰ ਲੋਹ ਉਤਪੰਨਆਕਰਨੇਵਾਲੇਜੀ
ਨਕਾਭਜਨਸੋਂਗਾਂਸੋਮਹਨਕਰਨੇਸੋਤਾਮਨੇਏਤਧ
ਰੇਣੀਪਾਈ ਤਾਂਹੋਰਰਨੇਪਰਾਣੀਹਰਕਰਾਇਤਨੀ
ਆਪੀਨਤਾਕਰਤੇਤੇਂ ਸੋਨਤੋ ਸ੍ਰੀਸੀਦ੍ਰਾਂਨਤੇ
ਆਪਨ ਨਅਥ੍ਰਮਆਦੇਦ੍ਰਰਪਕਰ ਯੁਗਾਂਮਨੇ
ਰਾਮਤਕਰਾਰਧਤ੍ਰੇਪ੍ਰੇਮਸੋਕਰਤੇਤੋਂ ਨਾਤੋਂਇਨ
ਰਾ ਵੇਡਾਪ੍ਰਜੋਜਨਥਾਸੁਨ੍ਰੈਆਸੇ ਗਣੀਧਯੁਗਾ
ਨਪਰ ਇਤਨੀਸਾਕਰਤੇਤੋਂ ਭੀ ਤਾਂਥਾਕ੍ਰੈਪਾ
ਈਸਦ੍ਰਾਮਤੇਸੋ ਕਰਤੇਤੇ ਜੈਸੇਸੋਸੇਨਾਰੀ
ਸੇਠਾਸੂਨਕਰਧ੍ਰਾਮਨੇਰੀਸੋਦ੍ਰਿਸੋਰ ਮਨਮਨ
ਰਕੇ ਸੋਅਧਿ ਤਾਰਕਰਸਾਤਕ੍ਰਾ ਰਜੀਨੇਤ੍ਰਿ
ਸੇਕੀਨਾਥਸੇ ਤਾਬਜੇਤ੍ਰਕਰਾਧੋਨੇਕੀਵਿਤੇਰੀ
ਨਾਨਾਬ ਸੈਨੇਕ੍ਰੈਪਧਸਤੇ ਕਰਤੂਆਰੇ ਸੋਦ੍ਰਕੇ
ਕੇਸਾਪਰੀਆ ਸੋਸੋਠਾਆਪਆਪਰਾਧਥਨਾ
ਸਾਕਰੇਲੋਰਆਪਨੇਤੇਸੋਕਾਪਾਨਾਨਮਨਸੋਰਥ
ਨੈਸੋਇਰਕ੍ਰੈਪਾਮਕੇਨਆਦ੍ਰੈਜਾਰਕੇਈਜੀ
ਦੇਸੋਰਠਾਥਸੋਦੁਖਨਪਾਵੈ ॥ ॥
੧ ॥ ॥

੧ ਸੋਲ੍ਹਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਨਾਰਾਇਨ ਜੀ ਕਹਿ ਸਨਤਕੁਮਾਰ ਕਹਿ ਸਨਸਾ ਨਕਰਾਜ
ਲੌਛ ਬੈਕੁੰਠ ਨਾਥ ਕਹ ਸਨਤਕੁਮਾਰ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਿ
ਕਰਤ ॥ ॥ ॥

॥ ਸੈਤ੍ਰੇਯ ਧੀਸ੍ਰਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਉਸ ਬੈਕੁੰਠ ਅਸਨਕਾਦਿਕ
ਕੇ ਸੁਖ ਸੇ ਏਹ ਸਧਾਤ ਸੁਨਕਰ ਪਰੰਧਾਮ ਅਪਰਸੇ
ਸ੍ਰੀ ਬੈਲੇ ਹੇ ਸਨਕਾਦਿ ਜੈ ਜੇ ਨਿਗੈ ਬੀ ਜੈ ਸੇਰੇ ਦੂਤਾਂ
ਹੈ ਆ ਲੇ ਕੇ ਆਪ ਕਾ ਪਰਾ ਨੇ ਕੇ ਧਰ ਲੇ ਭੇ ਏਕ ਹਦੀ
ਆਸੇ ਧਤ੍ਤ ਆ ਛਕੇ ਜਾ ਜੈ ਹੈ ਸੈ ਹੈਂ ਸਸ੍ਰਾਪ
ਦੇਨੇ ਸੇ ਧਤ੍ਤ ਪੁਜੇ ਆਦੂਆ ਕਿਸ ਹੇ ਸਤੇ ਏ
ਸਏਤੁ ਪਾਸੇ ਸੇ ਦੂਸਰਾ ਕੇ ਈ ਚਿਤਾ ਮਨਜੇ ਕਹੈ
ਧੀਸ ਹੈ ਕਾ ਆਪ ਆਗਿਆ ਕੀ ਕਰੋ ਹੇ ਜੇ ਹੈ ਤੁਸਾਰੇ
ਸੁਭਾਵ ਸੇ ਕੈ ਪਨਾਹ ਕਿ ਇਹ ਸਾ ਪਸੇ ਹੀ ਏ ਛੋ
ਸੇਤੂ ਸਲੇ ਆ ਪਾ ਕੇ ਸੀ ਧਾਤ ਕੀ ਚੈਤਾ ਸਨ
ਸੈਨ ਕੇ ਹੈ ਜੋ ਕਸੇ ਏਸ ਧਾਤ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਤਾ ਹੂੰ
ਕਿ ਏਹ ਦੇਨੇ ਸੇਰੇ ਦੂਆਰਪਾਲ ਕਹੋ ਜੋ ਨੇ ਕੇ ਆਪ ਕਾ
ਪਰਾ ਕਿ ਆਪ ਜਸ ਸੇ ਹੇਤੁ ਪਰੰਤੂ ਇਸ ਲੀਏ
ਸੇਰਾ ਆਪ ਕਾ ਧ ਛਿਮਾ ਮਾ ਕੀਜੀਏ ॥

ਕਿਸਦਾਸੋਤੇ ਨਿਸਿਆਹਮੇ ਨਿਸੀਕਾ ਸੈਕਰਕੇਦੀਕਾ
ਸਭਲਾਜਾਧੁਨ ਕਰੈਤੈਉ ਸਕੇਸਾਲਕਕਾਸਾਸ
ਉਸਧਤੁਸੇਧਨ ਜਾਤਾਹੈ ਔਰਜੈਦੇਗਸਾਧੂ
ਔਸਤਾਤੁਸਾ ਔਰ ਧ੍ਯਾਨਕਰਾਪਸਾਨਕਰਤੇ
ਉਹੈਨਰਕਸੇ ਰਹਤਾਪਰੂਤਾਹੈ। ਔਰ ਸਰਕਕੇਸ
ਗੈਕੇਤੁ ਹੈਸੈਸਾਨੁਖਕੀਸੈਗਤੁਹਛੈ ਨਿਗੋਲਕ
ਤੀ ਸੇਤੁਸਲੋਗਧ੍ਯਾਨਸਾਔਰ ਨਿਖੀਸੂਰਸੇਠ
ਨਿਸਦੇਦ੍ਰੋ ਤੁਅਕੇਚਸੈਰੀਪ੍ਰੁਕਾਲਸਾ
ਪਤਾਪਨੈ ਕਿਲਪਸਾਸੀਜੀਸੇਠੇ ਚਰਣੇਸੇਚੰਰ
ਲਸ੍ਰਤਾਦਕਿਸਾ ਦੇਹਸੇ ਦਾਕਰਤੇਹੈ ਔਰ
ਧ੍ਯਾਨਕੇਸੈਪਨੇਤਕਸੋਸਾਹਸਾਸੀਕੇ
ਔਰਧੈਕੁਣਸੇਪਸਾਹਜਾਨਤਾਹੈ ਔਰਧੈਕੁਣ
ਸਾਪਕ ਕੈਸਾਹੈ ਸਨਕਾਦਕ ਧਨਨਕਰੈਜੇ
ਸੋ ਕਸਾਹਕੈ ਪਸਾਰ ਲੋਭ ਸਾਸੋਹਕਾ
ਪਦੇਸਨਹੈ ਤਾ ਦਾਕਲਪਸੇਧਾਤੁਸੇਧਾ
ਰਸਾਹੋਦਲ ਔਰ ਦੂ ਲਲਹੋਰਤੈ ਹੈ ਜਿ
ਸਕੇਦੇਖਨੇਸੇ ਚੇਤੁਪਸੀਸਾਹੈ ਸੋਚਲੋਰਦੂਖ
ਛੁਟਜਾਹਿ ਔਰ ਸਾਹੈ ਸਾਹੈ ਪੈਠੀ ਹੈ ਸਾ।
ਦੀਦ੍ਰਸੀਠੀਧਸੀਧੇਲਕਹੈ ਹੈ॥

ਲੋਰਖਾਤੁਤਖੜ੍ਹਾਲਕਾਨੋਸੈਨੇਕੇਜ਼ੋਅਸੋਰਤਨਲਗੇਤੈ
ਉਸਜ਼ਾਗਾਪਤੂਚਨੇਸੇਸਾਥਾਇਛਾਮਨਕੀਪੂਰ
ਨੋਜ਼ਾਤੀਰੋ ਸਥਤਠਾਕੇਸੁਖਦਾਗਾਸੋਲਤੈ
ਲੋਸਾਕਾਕਰ ਸਨਕਾਦਕਨਾਰਾਧਨਜੀਕੇਪਾਸ
ਸੇਤੂਥਗਾਏ ਕਿਆਨੂਕੇਪਦਾਰਾਸੋਉਨਕੀਆਨੂ
ਸੋਰਲਨੇਲਗੇ ਲੋਕਸਰੂਪਸਨਾਮਜੀਕਾਏਸਤਗ
ਪਾਤੈਕਾਸਲਨੇਨਸਾਸਸੂੰਦਰ ਚਤੁਰਭੁਜਸੋ
ਨੀਪੂਰਤਕੀਦਿਸੂਰਦਸਾਜ਼ੇਲੀਗਾਲੀਅਪਭੂਮ
ਨਾਥੀਰਾਜ਼ੇ ਕੈਸਤੁਕਸਨੀਲਿਰਘੇ ਜੈਤੀਸਾਲਾ
ਪਾਨੇਪੀਤਾਂਬਰ ਆਰਚੋਲੇਹਾਥਮੇਸੰਖਚਕ੍ਰ
ਗਦਾਪਦਮਪਾਸਨਕੀਏਤੂਏ ਬਾਈਤਰਫਲ
ਏਸੀਜੀਏਸਸਰੂਪਨੇਖਾਤੁਤਸੂੰਦਰਥਿਜ
ਲੀਜੈਸੀਲਿਗੋਕੀਤਮਕ ਪੀਜ਼ਾਂਬਰਪਾਨੇਤੂਏ
ਕਨੇਸੇਕਾਨ ਲਾਪਬੋਸੇਕਿਰੀਟ ਪੋਰੇਸੇਪਾਜ਼ੇ
ਥੇਲੀਗਾਲਸੋਸੋਤੀਓਕਿਰੀਆ ਨਾ ਰਤਨੇਕਾਹਾਰ
ਨੀਸੋਕੇ ਦੂਤ੍ਰਾਮਹੂਲਿਾਕਸੇਨੋਭ ਨਾਰਾਯਨਜੀਕੇ
ਪਾਸਭੀਆਅਨਸਪਰਥੇਰੀਤੈ ਜ਼ੇਥਲੋਸੇਸਰੂਪ
ਨਾਪਾਨਸਨਕਾਦਕੇਨੇਕੀਆ ਤਬਥੇਕੈਨਨਾ

ਘੋੜਕਾਂਮੰਤ੍ਰੁ ਮਸੇਘਾਤੁ ਤਪਸੀਆਂ ਜੋ ਕੁਛੁ ਧਰਮਦਾਨ
ਮਾਗੋ ਏਹ ਧਾਤੁ ਸੁਨਤੇ ਹੀ ਮਿਸਰ ਦਾਦਰਾਥ ਜੋੜ ਕਰ
ਹਥੋਲੇ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਮਹਾਂਗੀਰਾਜ ਮਾਂਗਤੇ ਹੋ ਕਿ
ਤੁਮਾਰੇ ਚਰਣੋ ਕੀ ਭਗਤੀ ਮਾਂਗਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਧੁਨੀ
ਤੋ ਲੋਕ ਮਾਂ ਪਰੀਖਿਆ ਲੈਕਰ ਲੀਲਾ ਸੁਨਤੇ ਸਮਾ
ਧਾਰ ਫਿਰ ਧਰਤੀ ਜੇ ਧਨਮਾਗਾਮਾਨ ਜੀ ਕੋ ਮੈਂ ਏਹੁ
ਪ੍ਰਾਹ ਚਰਧਾਰ ਦਾਨ ਦੀਆ ਤਪਸਨ ਦਾਦਰ ਥੈ
ਕੁੰਠਨਾ ਘੋੜੇ ਦੇ ਠਦਤ ਕਰਾ ਬਿਦਾ ਹੋ ਕਰ ਚਲੇ ਗਏ

ਸਤੁਗੁਰ ਦ੍ਰਾਪਧਾਰੇ

ਸੋਹਨਾ ਮਲੋਹ ਏਂਤੋਂ ਕੋਂ ਸੋਹਨ ਕਰਮ ਪਕਾ ਏਤੇ
ਕੇਪੇ ਟਮੇ ਜਨਮਲੇ ਨਾ ਲੋਹਾ ਸੋਹਨਾ ਧਮਰ ਧ
ਚੇਨਰੇ ਦ੍ਵਤ ਕੇ ਮ੍ਵਾਨ ਪਾਸ਼ਾਨਾ ਏਮ ਸੇਕਰੇ ਹੇ
॥ ॥ ਮੇਤ੍ਰੋਗਿਪੀਸਰੇ ਨੇ ਖਿਕਾਰਹ
ਕੇਸੈ ਕਾਜੋ ਸਨਕਾਦਰ ਕੇਜਾ ਨੇਕੀ ਪੀਛੇ ਜੋ
ਲੋਗ ਧਿਜੋ ਗਬ ਜੋੜ ਕਰ ਧੋ ਕੁੰਠਨਾ ਬ ਕੇਸਮ
ਨੇ ਧੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕਿਸਾਨ ਧਾਨਜੀ ਲਾਗਾ ਕਰੋ ਤੁ
ਸਾਂ ਪਾਸ ਕੇ ਭੋਗਨਾ ਆਪੜ੍ਹੈ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ ਨਾਥ
ਨਕੀਮਨਸਜਾਨ ਕਰ ਧੋਲੇ ਹੇ ਜੋ ਧੇ ਕੋ॥

ਸੋਨੇਸ੍ਹਾਪਧਾਰਾਅਨੇਸੇਇਲਦ੍ਰਾਰੀਆਨੇ ਸਾਗੀਤੋਸ
ਨਤਰੁਸਾਗਜੀਕੇਨੁਭਾਵ੍ਹੋਕੋਪਕਰਾਗਾਖਾ ਪਰੌਨੇ
ਦ੍ਰਾਲੀਧਾਤਾਬੀਨਾਹੂਰੈਨਗੀਰਾਤੀ ਅੋਰਤੁਸਾਰੇ
ਉਧਾਰਕਾਉਪਾਇਤਿਜਨਸੇਸੇਕਾਰਾਗਾਇਹੋਨੇ
ਸੋਤੁਸੇਕੇਤੀਜਨਸਦੈਤੋਓਕਾਲੇਕਾਰਭੁਲੇਕਸੇਆ
ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਗਗਨੌਹਾ॥ ਉਸੇਤਰਸੇਸੇਗਾਪਕਾਨਸਤੂਭਾ
ਦ੍ਰਿਸੇਕਰਨਾਸੈਸਗਗੁਹ੍ਰਆਦ੍ਰਿਤਾਗਲੇਕਰਤੁਸੇਕੇਆ
ਰੂਹੋਗਾ॥ ਅੋਰਾਫਿਰਧੇਕੁਠਸੇਧਲਾਲੇਦ੍ਰਂਗਾਅੋਸਾ
ਕਾਰਕਰ ਜੈਸਾਓ ਗਧੀਜੈਰੋਧੇ ਕੁਠਸੋਗੀਕਾਰੀਆ॥
ਉਨਗੀਰੋਨੈਭਾਈਤਿਨੇਧੇ ਕੁਠਸੇਆਗਕਰ ਇਤੀ
ਕੈਧੇਟਸੇ ਗਾਤੁਧਾਸਕੀਆਸੇਤੁਸਲੋਗਾਇਤਾਸ
ਤਕਰੋ ਉਨਕੇਨੇਨੇਸੇਧੋਤ੍ਰਾਇਨਦੇਦ੍ਰਓਕੋਟਖ
ਪਤ੍ਰਹੋਗਾ॥ ਫਿਰਨਾਗਾਪਾਨ ਜੀਆਦ੍ਰਿਤਾਗਲੇਕਰ
ਉਨੋਸਾਗਤ੍ਰਾਲੇਓਅੋਰਤੁਸਾਰੇਸੇਸਾਸਗਧਨਗੇ
ਜੋਉ ਨਕੇਸਾਰੇ ਦੇਦ੍ਰਿਤਾਇਗਧਾਤ ਧਾਸਾਕੀਇਨ
ਕਰ ਚਲੇਗਾਇਆਓਜੈਗਧੀਜੈਧੇਟਸੇਪਲਨੇਲਗੇ
ਅੋਗਾਇਤੀਸਦਾਸ਼ੈਤਾਕਰ ਕਾਤੀਧੀ ਕਿਓਸੇ
ਦੁਖਦਾਇਧੇਟੇਨਜਾਸੇਤੌਆ ਹੁਨੇਹੇ॥

ਸੋਧਰਸੋਜਨ੍ਹਰਕੀਆਇਹਿਤਾਸੇਸੋਧਰਸਤਿਰੋਣੇਗਾਵਰ
ਸੇਰਹੇ ਜਪਉਤ੍ਰਧਿਆਨਾਹੂਏਉ੍ਰਏਕੋਜਨਮਮਾਸੇ
ਧਨੁਤਅਸੇਗਨ੍ਹੂਸੇਨਾਰਸੇਨੂਏ ਬ੍ਰਾਮਣੇਲਾਰ
ਏਦ੍ਰਤਜੋਕੋਰਲੇਤੋਮਾਏਤਾਰਕੇਕੰਧਏਲਗੇ
ਲਾਰਾਧੈ ਬਦੀਪਰਭੁਚਾਲਧਨੁਤਆਏ ਸਧਾਲ
ਖਾਨਕਲਜੁਗਕੇ ਨਇਖਲਾਈਏਏਲਗੇਸੇ
ਬ੍ਰਾਮਜੀਨੇਉ੍ਨਏਣੇਕਾਨਾਮਤੋਵਨਾਖਾਸ
ਲੋਤੋਮਾਕਮਾਪਰਖ ਸਰੀਰ ਨਾਮਾਖਸ
ਕਾਧਨੁਤਲੇਧਾਲਾਰਧਨੁਤ ਚੋੜ੍ਹਾਕਏਉਜੋਜ
ਨਕਾਬ੍ਰਾ ਜਪਉਨਏਣੇ ਭੁਗੀਮਾਨੇਹੂਏਤਬ
ਧ੍ਰਾਮਜੀਕਿਰਤ੍ਰਮਲਧਨੀਮਾਤਾਕੀਇਹਿਤੋ
ਸੋਜਾਕਰਏਣੇ ਨੇਰਜੋਕਰੇ ਇਹਧਰਸੂਨੇਤੇ
ਗੀਤਾਰਾਧਾਮਮਾਧਏਧਲਕੇਖਾਏਹਸੇ ਗਏ
ਤਾਬਸੇ ਲੇਆਕੇਲਾਧਾਰਸੋਨੇਕਲਾਸੋਰਕ
ਛਸੈ ਨਾਭੁਲੋਧਏਨਾਲਲਈਸੋਧਰਲੇਧਰ
ਹੂਲੋਕਰੋਚ ਲਾਗਾਧਾ ਲੋਰਧਰ੍ਹੂਏਦਾਕੇਰ
ਮਾਰੋਧਰਜੋਸਮੁਦ੍ਰਮਾਰਕਖੜ੍ਹੇਵੇਉਨਕੋਮਾਧ
ਨੀਗਾਸਾਮਾਰੀਲਗਾ ਲੋਰਧਰਹੂਏਦ੍ਰਤਾਕੇ

ਦੁਆਰਪਾਲੋਸੇਕਹਾ ਕਿਤੁਸਜਾਕਰ ਯਰੁ ਹੁਣੇਦ
ਤਾਂਸੇਕਹਾ ਕੇ ਕਹਾ ਕਿਤ ਓਪੁਰਸਾਰਥਾਰਖਤਾਂਤੋ
ਤੌਆਨਕਰਸਾਓਸਾ ਬਜੁ ਧਕਹੈ । ਏਹਸੇਦੇਸਾਨ
ਗਾਕਸਕਾਸੂ ਨਤੇ ਪਾਲੇ ਯਰੁ ਹੁਣੇ ਦੁਤਾ ਕੇ ਵੈ
ਧਰੁਆ ਫਿਰਖੁਸਾ ਜੀਕਾ ਯਰਨਧਾਰਕਰ
ਸੇਰਨਾਖਸੇਕੇਕਹਲਾ ਭੇਜਾ ਕਿਆਰੋਸਨੇ
ਯਰੁ ਤਸੇਰੇਤੋਕੋਆਰਨੈਆਯਾਸਾਯੁ ਦੇਭਏ
ਸ੍ਰੋਸਦ੍ਹਾਸੇਤੇ ਤੁਸਸੇਨਗੀਲਕੁਸਕਤੇ ਤੁਸਾਰੇਸਾਖ
ਨਾਗਧਾਨਜੀਕੇਸੇਦ੍ਹਾ ਏਦੂਸਗਨੁ ਧਕਗੇਦ੍ਹਾ
ਲਾਕੇਦੀਨਗੀਤੇ ਬੇਕ੍ਰੋਦੇਨੇਸੇਤੇ ਏਧਾਧੀਕੇਸਾ
ਗੇਦ੍ਹਾਸੇਤੇ ਚੇਕੁਠ ਨਧਾਆਦੁਤਾਰਧਾਰਕਰਆ
ਦੈਰੋਤਚਪਸੇਨੋਕਰਯਰੁ ਹੁਕੇਕਹਾ ਕਿਜੋਸ
ਨੀਲੋਰ ਰਤਨਤੁਸਰੇਧਾਨਤੇਸੋਰੋਭੇਜਾ ਦੇਓ
ਯਰੁਹੁਨੇਰਾਗਸਾਨਕਰਯਰੁਤਸੇਰਤਨਾਲੋਰਸ
ਹੁੀਆਨਤੇਰਨਾਖਸਕੇ ਭੇਜ ਦੀਆ ਲੋਰਜਧ
ਤੇਰਨਾਖਸਲੇਚਰੁ ਹੁਕੇ ਨਾਧਨੇ ਆਧੀਨਦੇਖ
ਤੇਭੇਟਲੈਲੇਨੀਲੋਰ ਹੋਰਦੀਆ ਫਿਰਉਧਾਕਰ੍ਯੇ

ਗਏਦੇਵਤਾਂਕੇਪਾਸ ਗਇਆ ਕੁਵੇਰ ਦੇਵਤਾਨੇਭੀ ਆਪਨੇ
ਏਨਧੂਰੇ ਦੇਖਕਰ ਬਹੁਤ ਉਤਮ ਰਤਨ ਔਰ ਮਣੀਆਂ
ਭੇਟਦੇਕਰ ਕਹਾ ਜੋਕੁਛ ਮਾਂਗਤੇ ਹੋ ਉਸਕੋ ਅਪਨਾ ਜਾ
ਨਕਰ ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਆਪ ਮੁਝੇ ਦੇਵੈ ਵੈਸੇ ਕਰੂੰ ਤਬਨਾਥ ਜ
ਸ ਉਸਨੇਭੀ ਆਪਨੇ ਬਸ ਜਾਨਕਰ ਫਿਰ ਪਾਸ ਪੁਰੀਮੇਂ
ਪਹੁੰਚ ਧਰਮਰਾਜ ਜੋਭੀ ਬ੍ਰਹਮਾਜੀਕਾ ਕਹਨਾ ਮਾ
ਨਕਰ ਉਸਸੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਔਰ ਬਹੁਤਸੀ ਭੇਟ ਦੇਕਰ
ਉਸੇ ਪਾਹੁ ਬਚਾਏ ਜਬ ਨਿਰੰਜਨਾਥ ਸ ਉਸਨੇਭੀ ਆਪ
ਨੇ ਆਧੀਨ ਸਮਝਾ ਤਬ ਪਾਇੰਦ੍ਰਲੋਕਮੇ ਜਾਕਰ ਇੰਦ੍ਰ ਕੋ
ਲਲਕਾਰਾ ਇੰਦ੍ਰਨੇਭੀ ਮਾਨ ਛੋਡਕੇ ਰਾਜਾਜੀ ਪਾਸ
ਨਦੇਦੀਆ ਔਰ ਉਸਕੀ ਆਗਿਆ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੀ
ਜਬ ਨਿਰੰਜਨਾਥਨੇ ਦੇਖਾ ਜੋ ਤੀਨੋ ਲੋਕਮੇ ਕੋਈ ਐਸਾ
ਨਹੀਂ ਰਹਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਮ੍ਹਨੇ ਜੁਧ ਕਰੇ ਤੌ ਉਸਕੋ ਦੂਰ
ਨਾ ਛਾਨਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਜੁਧ ਕਰੇ ਨਿਰੰਜਨਾਥ ਸਾ
ਇਹ ਬਾਤਾਂ ਬਿਚਾਰਕਰ ਅਪਨੇ ਲੜਨੇ ਵਾਲੇ ਕੋ
ਢੂੰਡਤਾ ਹੂਆ ਆਨੰਦ ਸੇ ਚਲਾ ਜਾਤਾ ਥਾ ਰਾਹ ਮੇ
ਉਸਨੇ ਆਚਾਨਕ ਨਾਰਦ ਜੀ ਕੋ ਦੇਖਾ ਦੰਡਵਤ ਕਰ
ਕੇ ਪੂਛਾ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਆਪ ਬਹੁਤ ਸਤੀਨੋ ਲੋਕਮੇ ਘੂਮਤੇ ਹੋ

ਰਤੋਂ ਸੈਕੋਟੀਸੂਰਬੀਰਾਆਰੇਸਾਥਜੁਧਕਰਨੇ
ਕੋਚਤਲਾਓਨਾਤੋਂਤੁਐਸਾਰੜਾਸੋਗੇ ਫੇਰਬਾਤ
ਸੁਨਕਰਨਾਰਦਜੀਬੋਲੇ ਤੇਰਸਪਨੇਦਨਾਮਸੈਸਾ
ਰਐਕਿਸੀਕੋਐਸਾਨਾਹਿਦੇਖਤੇਜੋਤੁਮਾਰੇਸਾਥਲ
ੜਨੇਕੋਪਹਨਾਚਾਹਤੇਜੀਤੁਮਾਰੇਸਾਥਲੜਨੇਕਤੇ
ਤਬਾਹਿਰਨਾਛਸਕਾਤੁਮਾਪਹਸੋਦ੍ਰਕਾਪਤੀਕ
ਰੀਧਤਜਾਓਸੈਦ੍ਰਾਜਾਕਰਉਨਸੇਜੁਧਕਰੋ
ਫਿਰਬਤਨਾਨਕਰਨਾਰਦਸੁਨੀਬੋਲੇਤੋਹਰ
ਨਾਧਾਸ ਫਿਸਦੇਲੇਕਾਰਾਧਨਜੀਧਰਾਹੁਧਕ
ਰਕਾਧਿਕਦੀਕੋਪਾਤਾਲਸੇਲੇਨੇਗਏਹੈਂ ਤੈਨੇਕ
ੜਨੇਕੋਦੈ ਦ੍ਰਾਜਾਓਦ੍ਰੀਤੁਮਾਰੇਸਾਥਲੜੇਗੇ
ਫੇਰਬਾਤਕਾਰਨਾਰਦਜੀਚਲੇਗਏ॥

(ਅਠਾਰਵ੍ਹਾਂਅਧਿਆਇ)

ਵੈਰਾਤ੍ਰਭੁਗਵਾਨਨੇ ਹਰਨਾਖੰਸਕੋਮਾਰਨਾ॥
॥ ॥ਐਤੋਂ ਸ੍ਰੀਸੁਰਕਾਨੇਰਥੀਰਾਤਰ
ਨਾਖੰਸਾਏਰਬਾਤਨਾਰਦਜੀਸੇਸੁਨਤੇਹੀਬਹੁਤਪਸੀਨ

ਹੋਬਾ ਗਦਾਗਾਖ ਮੇਲੀਦੇ ਤੁਦੇ ਧੋਰਾ ਜੀ ਸੇਲਤੂਨੇ
ਦੇਸਤੇ ਪਾਤਾਲ ਕੀਤਾ ਰਢਰਲਾਗਾ ਸੋਕਾ ਦੇਖ
ਰਿ ਧੋਰਾ ਜੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਆਪਨੇ ਦੰਤੋ ਪਰ ਫੁਲ ਕੇ ਸਮਾ
ਨਲੀ ਏਹ ਚਲੇ ਆਤੇ ਹੈ ਉਨਕੇ ਦੇਖਤੇ ਜੀ ਤੇ ਰਨਖਸ
ਨੇ ਸ[illegible]ਰਕਾ ਤੇ ਧੋਰਾ ਹੇ ਚੇਰ ਕਰਾ ਜਾਤਾ ਹੈ ਖੜਾ ਰਹੁ
ਸਾ ਹੇਸਾ ਬਖੜ੍ਹਾ ਈਕਰਾ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਜੋ ਪਾਤਾਲ ਸੇਰ
ਖੀਚੀ ਉਸੇ ਤੁਕਰ ਕਰਾਂ ਜਾਤੇ ਤੋ ਸੋਸੋਰ ਹੋਗਾ ਬਸੇਤੁ
ਸਾਰੇ ਪਾਣੁ ਕੇ ਸੰਤਰਾ ਨਗੀ ਧਰੇਗੇ ਐਸਾ ਜੇਸ ਕਾਰ
ਨੈਸੇ ਤੁਸੇ ਕੇ ਦੂਰ ਤਾ ਬਾਰ ਉਸਨੇ ਰਣ ਸੋਗਾ ਪੂਰਨਦੂਆ
ਐਰਸੈ ਨੇ ਸਮਝ ਕੀਤੁ ਸਨਾਰਾਯਨ ਹੋ ਏਸਤਰਾ
ਆਦਤਾਰ ਲੇਕਰ ਸਾਰੇ ਭਾਰੀ ਧੋਦਦੇ ਤੋ ਕੇਸ
ਗਏ ਹੈ ਆਜ ਤੁਸੇ ਸਾਰ ਕਰਗ ਸਬ ਕੀ ਰਸਗਲੇ ਤਾਦੂੰ
ਤੁਸਾਰੇ ਕੇਸਾਰ ਕਰਾ ਢਰਾ ਠੀਖੀ ਸੇਠ ਕੇ ਸਾਠੇ ਸਾ ਰੂਗਾ
ਜੀ ਨੇ ਕੇ ਹੋ ਸਾਲੋਰ ਜਗਾ ਕਰਨੇ ਸੇ ਤੁਸ ਕੇਸਾ ਸਠਬ
ਹੇਤੀ ਹੈ ਏਹ ਸਧ ਧਰਨਾ ਤਿਰਨਾ ਹੁਸਕੇ ਸੁ ਨਕਰ
ਧੋਰਾ ਜੀ ਬੇੜੀ ਦੇਰ ਕੁਢ ਨਗੀ ਧੋਲੇ ਜਧ ਧੋਰਾ ਜੀ
ਸੋਨਾ ਰਿ ਦੂਰ ਧਰਨ ਕਰਾ ਸੇ ਤੇ ਜਾਲੋਰ ਧਲਾ ਤਰਨਾ
ਧਾਸਕਾਧਾਨੀ ਸੋਗਯਾ ਹੋਤਧ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕੇ ਆਪਨੀ

ਮਾਣ੍ਹਿਆ॥ ਸੋਪਾਸੀਪਿਹਰਖਰਾ ਹਰਿਨਾਮਸਮੇਕਹਾਨੇ
ਕਸਪਹਿਦ੍ਰਨਸਚਉਸੈਜਲਕਾਸੂਕਰਤੇਕਰ ਤੇਠੇ
ਜੈਸੇਸਾਉਕ੍ਰਤੇਕੋ ਜੈਸਾਪਾਣੇਕੋ ਸੋਰਸਮਸ੍ਰਕਰਦੁਰੁ
ਤਾਂਹਿਰਤ੍ਰਾਂਤੋ ਸੋਰਾ ਜੈਸਨਕੀਸੇ ਤ੍ਰਾਣੇਕਰਪਹੁਚੀ
ਹੈ ਉਸਕੇਭੁਲੀ ਪ੍ਰਗੀਯਤਕਹਣੇ ਕਾਂਧੀਚਾਹਨੀ
ਰਹਤਾ ਲੋਰਾ ਇਹਪ੍ਰਿਖਦੀਤੁਆਰੇਪ੍ਰਗਖੇਕੀਲਾਕਰਸ
ਨਸੁਖਪਤ੍ਰਾਤ੍ਰ ਪਾਹਲੇਤ੍ਰਆਪਣੀਗਿਹਾਂਚਲਾ ਜਪ
ਤੇਗਿਗਦਾਕ੍ਰਛਕਾਪਨਕੇਗੀਤਯਸੈਆਪਣੀਕ
ਦਾਸ੍ਰਗ॥ ਪਾਹਤ੍ਰਅਣੇਸਾਹਕਰਾ ਤਸੇਹਜ਼ਾਰੇਪੇਗਆ
ਦ੍ਰਤਾਰਲੇਕਰ ਕੈਤੇਕੋ ਸਾਰਕਰਣੇਪ੍ਰਿਖਦੀਕਿਾਭੁਗਉ
ਤਾਗਾਤੋ ਦ੍ਰਗੀਗਤਤੇਗਿਭਿਤਿਗੀ ਸੈਹਪਰਨਸ੍ਰਨ
ਤੇਗਿਹਰਨਾਪਸਣੇਕ੍ਰਪਸੇਭੁਗਦ੍ਰਾਨਪਰਆਪਣੀਗਾਹ
ਚੁਲਾਈ ਸੋਨਾਗਾਪਾਨਜੀਨੇਉਸਕੀਗਦਾਰੇਕਰਣਕੇ
ਆਪਣੀ ਗਦਾਉਸਕੇਸਾਗੀਇਸੀਤਰਹਦੇ ਨੇਤਰ
ਫੇਸੈਗਦਾਪ੍ਰਹਾਰੇਲਗਾ॥ ਜਬਲੜ੍ਤੇਲੜ੍ਤੇਕੇ
ਤ੍ਰਾਦਿਨਹਹਗਾ ਪ੍ਰਾਤਯਧ੍ਰਸਾਜੀਨੇਆਨਕਰ ਸੋਹ॥
ਹਮੇਯੇਨੇਕਹੀ ਤੋਆਹਪਭ੍ਰਆਪਕੇਹਮਨਾਪਸੇਕੇਸਾ॥

ਰੇਸੇਕੋਸੋ ਚੇਲੀਧਰਤੀ॥ ਇਸਾਪਰਸੀਕੇ ਮਾਰਕਰਣੁ
ਤਾਧੀ ਦੇਵਤੇਕਾ ਡਰਛੁਡਾਵਣਾ ਚਾਹੀਏ॥ ਤੁਮਾਰੇਸਿ
ਵਾਇਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਰਥਨਹੀ॥ ਰਧਤਾਜੋਇਸੇਸਾ
ਰਸਕੇ ਇਹਧਰਨਧਾਰਆ ਰਾਜੁਕਤੇਹੀਐਰਾਜੀ
ਦੇਕਰਦਾਤੇਰਣਾਧਮਕੇਲੀਏਜੀਆਂਹੀ॥ ਕੈਰੋਰਪੜੁ
ਜਧਰੈਤੈਸਾਦੂਆਤਧਾਇਸੂਲਲੈਕਰਆਇਆ॥ ਤਧਸੁਰ
ਰਸਨਚਕ੍ਰਸੇਤ੍ਰਿਸੂਲਉਸਕਾਕਾਟਡਾਲਾ॥ ਫੇਰਧੇ
ਰਾਜੀਨੇਦੇਕਰਤਸਾਚਾਰਣਾਕਸਕੇਐਸਾਮਾਰਾ
ਕਿਉਸਕਾਕਠਗਿਰਪੜਾ॥ ਉਸਕੇਮਰਤੇਹੀਦੇਵਤੇ
ਦੇਧਸੀਤਨਾਤੇਕਾ ਧੈਰਾਜੀਪਰਫੂਲਬਰਸਾਏ
ਔਰਆਪਨਾਸਕੋਰਕਾਸੇਦਪਾਕਰਧਾਤੋਧਜਾਣੇ॥

ਉਨੀਸਵਾਂਅਧਾ

ਬ੍ਰਹਮਾਜੀਓ ਦੇਵਤਿਓਂਕੀ ਸੈਰਾਰਕੀਉਸਤਤੀਕੀ
॥ ॥ਸ੍ਰੀਮਹੇਸ਼ਜੀਬੋਲੇ ਹੇਧੈਦ੍ਰਜਧਰਾਰ
ਖਸਮਾਰਾਗਯਾ ਤਧਬ੍ਰਹਮਾਦੇ ਦੇਵਤੇਓਸਮੇਤਧੈ
ਰਾਜੀਪਾਸਆਨਕਰਕੇ ਇਸੇਤਰਾਂਪਰਉਸਤਤੀ
ਕਰਨੇਲਗੇ ਹੇਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸ੍ਵਰਆਪਤੇਰਸਾਕਰਤੇਵਾ

ਜੈਤੇਦੇਵਤਿਓਂਕੇ ਅਵਤਾਰਲੇਕਰਰਾਖਸ਼ਸੋਂਕੋਮਾਰ
ਡਾਲਾ ਔਰਪ੍ਰਿਥਵੀਕੋਪਾਤਾਲਸੇਲਾਕਰਪਾਨੀਪਰ
ਸਥਿਰਕੀਆ ਸੋ ਅਬਤੁਮਾਰੀਕ੍ਰਿਪਾਪਾਕਰਇਸਪ੍ਰਿਥ
ਵੀਪਰਸਬਜੀਵ ਆਨੰਦਸੇ ਧਰਮਸਾਲੋਂਮੇਂਪੂਜਾਦਾ
ਨਆਦਕਕਰੇਂਗੇ ਜੋਰਾਖਸਸੋਂਕੇਭੈਸੇ ਦੇਵਤੇਲੋ
ਗਪਿਤਰੋਂਕੇਭਾਗਨਹੀਂਮਿਲਤੇਥੇ ਅਬਉਨਲੋਗ
ਅਪਨਾਅਪਨਾ ਅੰਸਪਾਵੇਂਗੇ ਔਰ ਤੁਮਸੇਪਾਕਰਆ
ਨੰਦਸੇਤੁਮਾਰਾਜਸਗਾਇਨਕਰੇਂਗੇਜਬਦੇਵਤਾਲੋਗ
ਉਸਤਤਕਰਚੁਕੇਤਬਪ੍ਰਿਥਵੀਇਸਤ੍ਰੀਰੂਪਧਰਕੇਕਰ
ਬ੍ਰਹਮਾਜੀਕੇਪਾਸਆਈਔਰਹਾਥਜੋੜਕਰਕਹਾਕੇ
ਜੈਤੇਸਰੂਪ ਅਪਨੇਦਯਾਕਰਕੇਮੁਝਕੋਪਾਤਾਲ
ਸੇਲਾਕਰਪਾਨੀਪਰਸਥਿਰਕੀਆਸਬਛੋਟੇਬੜੇ
ਸੰਸਾਰੀਜੀਵ ਆਪਨਾਚਰਨਮੇਰੇਊਪਰਧਰਤੇਹੈਂ
ਸੋਅਪਨਾਆਦਰਕਰਕੇਅਪਨੇਦਾਂਤੋਂਪਰਉਠਾਈ
ਹੈਇਸਲਿਏ ਮੈਨੇਅਪਨੇਕੋਕ੍ਰਿਤਾਰਥਜਾਨਾ ਕਿਸਵਾ
ਸਤੇਕਿਤੁਮਾਰੇਚਰਨੋਂਕੀਛਾਯਾਸਬਜਗਤਪਰ
ਪੜਤੀਹੈਸੋਮੇਰੀਛਾਯਾਤੁਮਾਰੀਸੇਵਾਪਰਪੜੀ

ਧਰਮਦੇਵ ਕਯਾ ਤੁਮਸੇ ਬਹੁਤ ਕਹਤੀ ਹੂੰ ਕਿ ਕਲਜੁਗ ਬਾਸੀ
ਮਨੁਖ ਬੜੇ ਪਾਪੀ ਹੋਂਵਗੇ ਆਪਨਾ ਕਰਮ ਔਰ ਧਰਮ
ਛੋੜਕਰ ਅਨੁਪਕਾਰ ਕਰੇਂਗੇ ਔਰ ਗਊ ਭਗਤੋਂ ਕੇ ਸਾਥ
ਸਤ੍ਰੁਤਾ ਰਖਕਰ ਤੁਮਾਰੀ ਭਗਤੀ ਸੇ ਬੇਮੁਖ ਰਹੇਂਗੇ
ਔਰ ਆਪਨੇ ਮਾਤਾ ਔਰ ਪਿਤਾ ਔਰ ਭਾਈ ਬੰਧੋਂ ਸੇ ਝ
ਗੜਾ ਕਰਕੇ ਸਾਲੇ ਔਰ ਸਸੁਰੋਂ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤ ਰਖੇਂਗੇ ਔਰ
ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਆਪਨੇ ਪਤੀ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤ ਨ ਕਰੇਂਗੀ ਔਰ ਦੂਸ
ਰੇ ਪੁਰਖੋਂ ਕੋ ਚਾਹੇਂਗੀ। ਔਰ ਪੁਰਖ ਆਪਨੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੋ
ਛੋੜ ਬੇਸਆ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇਂਗੇ ਔਰ ਬੇਟਾ ਆਪਨੇ ਬਾ
ਪ ਕਾ ਮਰਨਾ ਬੇ ਚਾਹੇਂਗਾ ਕੇ ਜਬ ਯਹਿ ਮਰੇ ਤੋ ਧਨ
ਮਾਲ ਹਾਥ ਲਗੇ ਔਰ ਬੇਸ੍ਯਾਗਮਨ ਕਰੇ ਔਰ ਜੂਆ
ਖੇਲੇ ਔਰ ਗਾਂਜਾ ਲੇਗਾ ਆਪਸਾ ਧਰਮ ਛੋੜ ਕਰ ਅ
ਧਰਮ ਪਰ ਹੋ ਜਾਵੈਂਗੇ ਜਬ ਐਸੇ ਅਧਰਮੀ ਮੇਰੇ
ਊਪਰ ਚਰਨ ਰਖੇਂਗੇ ਤਬ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋਵੇਂਗੀ
ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈਂ ਗਿਲਾਨਾ ਕਰਤੀ ਹਾਂ। ਐਸੇ ਬਚ
ਨ ਸੁਨਕਰ ਬੋਲੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਹੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੂੰ ਮਤ ਡਰ
ਜਬ ਜਬ ਅਧਰਮੀ ਹੋਵੇਂਗੇ ਮੈਂ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਦੁਖ ਪਾਪ ਦੂਰ

ਗਾ ਤਬ ਤਬ ਅਸਨਗੁਰੂ ਆਦਿਕਾਂ ਲੇਕਰ ਅਬਰ
ਸੀਓਕੋ ਸਾਨਕਾਤ੍ਰਸੰਕੋ ਸੁਖਦੇਵੁਗੇ ਐਸਾ ਕਾਕਾ
ਧੈਨਾ ਜੀ ਧੈਰੂ ਟੇਕੋ ਪਧਾਰੇ ਐਸੇ ਸਬਦੇ ਵਿਤਾ ਆ
ਧਰੇਆਪਨੇਆਸ੍ਰਮ ਗਏ ਕੋਗਦੋ ॥

ਧੀਸਵੂੰ ਅਪਜਾਏ

ਮੈਤ੍ਰੇਓ ਰਿਖਸ੍ਰਿਨ ਕਾ ਧੈਰੂ ਜੀ ਸੇ ਜਗਤ ਉਤਪਤੀ ਕਹਨੀ ॥
॥ ॥ ਸੌਨਕਾਦਕਾ ਰਿਖੀ ਸੈਠੇ ਨੇ ਸੈਤ੍ਰੀ ਕਥਾ
ਸੁਨਕਰ ਸੂਤ ਜੀ ਸੇ ਪੂਛਾ । ਕਿਜਬ ਧੈਨਾ ਜੀ ਪ੍ਰੇਸਰੀ
ਕੋਪਾਸੀ ਪਰਾਸ੍ਰ ਕਿਨਕਾ ਕੇ ਧੈਰੂ ਟੇਕੋ ਗਏ ਤ੍ਰਿਸਕੇ ਪਾ
ਛੇ ਸੈਸਾਨਕੀ ਕਿਸਤਰਾਂ ਨਸਨਾਤੋ ਦੀਸਿਓ ਸੈਤ੍ਰਿਓ
ਧੀਸੂਨੇਸੋ ਨਧੈਰੂ ਨਸੇ ਕਾਸੇ ਧਾਰ ਦੂਆ ਸੁਤਨੇ
ਕਰਾ ਧੈਰੂ ਜੀ ਧੈਨਾ ਆਦਿਤਾਂ ਨਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਕ
ਰਧਾਤੁਪਸੈਸਾ ਦੂਰੇ ਤਧਉਨਾਨੇ ਮੈਤ੍ਰੇਓ ਰਿਖਸ੍ਰਿਨ
ਸੈ ਪੂਛਾ । ਕਿਸਾਂ ਨਾਜ ਧ੍ਰਸਾਨੇ ਸੈਸਾਨ ਕਿਸਤਰਾ
ਉਤਪਤ ਕੀਆ ਮੈਤ੍ਰੇਓ ਜੀ ਬੋਲੇ ਜਬ ਪ੍ਰਿਜਦੀਸ਼ ਕਉ
ਤੂਰੀ ਤਬ ਪਾਲੇ ਕੋ ਧੀਸਤ੍ਰਾ ਪ੍ਰਗਟੋ ਕੋ ਛਿਨਕੇ

ਪੁਰਖ ਪਰਮਾਨੰਦ ਸੇ ਉਤਪਤ ਹੂਆ ॥ ਤਬ ਉਸ ਸੇ ਬੁਧਿ ਔਰ
ਮਾਇਆ ਲਗੀ ਤਬ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਏਕ ਪਾਤ੍ਰ ਲਗਾ ਪ੍ਰਾਣੋ ਕੇ
ਪਰਗ ਪਾਤ੍ਰ ਸੇ ਸਾਨ ਕੀਆ ॥ ਪ੍ਰਾਣਾ ਕੇ ਰੂਪ ਕਰ ਤੇ ਸੇ
ਏਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੇ ਗੁਣ ਹੀ ਰਖਨ ਸਕਾ ਪਾਸ ਪਗ ਹੂਆ ॥ ਪ
ਰਮਾਤੇ ਦੋਨੋ ਕੋ ਦੇਖ ਪਤਿ ਗੀ ਤਿਸ ਮਾਨੋ ਕਰ ਉਤਪਤਿ ਕਰ
ਨਾ ਪ੍ਰੇਰ ਕੀਆ ॥ ਔਰ ਸਕਲ ਸੇ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਧਾਰਾ ਨਿਰਾਕਾਰ ਕੇ ਬਿ
ਸਤ ਸਮਾਨ ਸ੍ਰੀ ਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਹੀ ਤੋਰੀ ਜਬ ਸੇ ਦੂਸਰਾ ਤ
ਨ ਪਰ ਕਰ ਸੇ ਤੇਗੁਣ ਸੇ ਜੀਵੋ ਕੀ ਉਤਪਤੀ ਕਰ ਹੂਆ ॥
ਤਬ ਪਰਮਾਤਮਾ ਲੋਕੋ ਕੋ ਦੇਖੇ ਐਸਾ ਧੀਰਜ ਕਰ
ਰਥ ਪ੍ਰਮਾਣੇ ਉਤਨਾ ਪਨੋ ਛੋੜ ਕੇ ਦੂਸਰਾ ਸਰੀਰ
ਧਾਰਨ ਕੀਆ ॥ ਔਰ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਲੇ ਸਰੀਰ ਕੇ ਦਾਨੇ
ਜੋ ਸਾਸੇ ਸੈਤੂਸ ਤਨ ਸਾਮਾਦਿ ਕਰ ਪ੍ਰਗਟ ਔਰ ਪਾਂਚ ਤਤ ਸੇ
ਸਰੂਪ ਨਾਮਾਦਿਕ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਤਪੰਨ ਕਰ ਕੇ ਦੋਨੋ ਕਾ ਧੇਯ ਪਾ
ਲੇਰ ਦੀਆ ॥ ਤਬ ਸੇ ਪੂਰਨ ਕੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਜੀ ਸੇ ਕਰਾਰ ਕ
ਸਾਰਾ ਤਮੂਲ ਕੇ ਸਾਰ ਸਾਗਰ ਰਹੇ ਤੇ ਤੀਨੋ ॥ ਤਬ ਬ੍ਰ
ਮਾ ਜੀ ਧੀਰਜ ਕਰ ਕਿਰੇ ਜੋ ਸਬ ਰਾਰੀ ਰਸੇ ਸੈਤੂਸ ਔਰ
ਸਤੂ ਪਉਤਪੰਨ ਹੂਏ ਹੈ ॥ ਉਸ ਸਰੀਰ ਸੇ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ

ਕਾਤਪਜੋਗਮਿਆਕ੍ਰਨਤੇਕਿਆ: ਜਥੋਨਾਗਭੈਰ
ਜੇਨ ਕੀਟੇਪਰਮਾਤਮਾਆਨੁਖਨਾਹੋਏ ਵੈਰੋਜਿਣਗਯਾ
ਤੁਮੈਵਕਰਬ੍ਰਹਮਾਤੇ ਮੈਂਭੁਮਨ ਜੋਗਮਤ੍ਰਪਾਮੇਕਰ
ਕਿ ਤੁਆਪਣਲੋਪਰਮੇਸੁਰ ਕਾਤਪਕਰੇ ਜੋਗਪੀਛੇਮੈ
ਸਾਰੀਉਤਪਤੀਕਰੇ ਤਿਸਮੇਧਰਮਾਤਮਾਆਨੁਖ
ਉਤਪੰਨਹੋਵੈ ਉਸੀਸਮੇ ਬ੍ਰਹਮਾਕੀਆਗਿਆਸੇ
ਬਨਮੇਤਪਕਰਣੇਚਲੇਗਏ ਉਨਕੇਜਾਨੇਤੇਉਪਰੰਤਯ
ਮਲੋਕਸਪੁਤ੍ਰਉਤਪੰਨਕੀਏ ਸੋਕੈਸੇਕੈਸਨੁਤੇ
ਮਰੀਚਿ ਔਰਕਸ੍ਯਪ ਅਤ੍ਰੀ ਅਰ ਅੰਗਰਾ ਪੁਲਹ
ਪੁਲਸਤ ਅਰਕ੍ਰਤੁ ਅਰਭ੍ਰਿਗੁ ਵਸਿਸਟ ਔਰਦਛ
ਔਰਨਾਰਦ ਏਦੇਸੋਦਸੋਂਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾਜੀਸੇ ਪੂਛਾਕਿ
ਸੋਜੋਆਗਿਆਹੋਵੈ ਸੋਕਰੈਂ ਬ੍ਰਹਮਾਜੀਨੇਕਹਾਤੁਮਲੋਗ
ਪਰਮੇਸੁਰਕੇਨਾਮਕੀ ਜਾਪਕਰੋ ਪੀਛੇਸੈਸਾਰੀਸ੍ਰਿ
ਸਟਿ ਉਤਪੰਨਕਰੋ ਇਸਬਾਤਸੇਨਾਰਦਜੀ ਔਰ
ਨਾਰੀਦੇਨੇਕੀਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਤਾਂਕੀ ਏਹਬਚਨਬ੍ਰਹਮਾ
ਕਾਸੁਨਕਰਨਾਰਦ ਔਰਅੰਗਰਾ ਔਰਭ੍ਰਿਗੁਤੀਨੋਨੇ
ਕੁਛਉਤਰਨਦੀਆ ਔਰ ਭ੍ਰਿਗੁਆਦਕਸਾਤਪੁਤ੍ਰ

ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੂਏ ਹੈ ਔਰ ਵੈਸੇ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਾ ਤਪ
ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਚਲੇ ਗਏ ਔਰ ਧ੍ਰੂ ਮਾਂ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮੈ ਰਹੀ
ਰਮੈ ਸੈਭੂ ਮਨ ਔਰ ਸਤਰੂਪਾ ਉਤਪਨ ਹੂਏ ਥੇ ਉਸਤ
ਨਕੇ ਪ੍ਰਿਤਲੀ ਔਰ ਚਸਤ੍ਰਾ ਜੋ ਪਤ੍ਰਾਂ ਖ੍ਯਾ ਉਸ ਮੈਂ ਸੇ ਏਕ
ਜੀਧ ਪਾਸ ਆਪ ਰਾਜਾ ਹੂਆ ਉਸ ਕੀ ਆਂਧ ਪਾਸ ਕੇ ਕੋਪ ਹੁ
ਔਰ ਰਹੁ ਨੇ ਜੋ ਪਰਲੋਕ ਕਾ ਸੇ ਉਤਪਨ ਹੂਏ
ਥੇ ਇਸ ਸਭੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕਹ ਲੀਆ ॥

(ਇਤਿ ਕੀਸਦ੍ਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ੨)

ਨਾਰਦ ਜੀ ਕਾ ਸੰਧੂਮਨ ਔਰ ਸਤਰੂਪ ਕੇ ਔਰ ਕ
ਦਮ ਕੇ ਘਰ ਕੀ ਸੰਤਾਨ ਵਰਨਨ ॥ ॥
॥ ॥ ਮੈਤ੍ਰੇਯ ਬੋਲੇ ਕਿ ਹੇ ਵਿਦੁਰ ਜੀ ਸ੍ਵ
ਸੰਭੂ ਮਨ ਸਤਰੂਪਾ ਸੇ ਘਰ ਸੇ ਜਾ ਕਰ ਦਸ ਹਜਾਰ ਬ
ਰਸ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਾ ਤਪ ਕੀਆ ਤਬ ਬੈਕੁੰਠ ਨਾਥ ਨੇ
ਦਰਸਨ ਦੀਆ ਔਰ ਉਨ ਸੇ ਕਹਾ ਮੈਂ ਤੁਮ ਸੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੂਆ
ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੂ ਬਰ ਮਾਂਗੋ ਸ੍ਵੈਭੂ ਮਨ ਔਰ ਸਤਰੂਪਾ ਨੇ
ਪਰਿਕ੍ਰਮਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨ ਪਾ ਕਰ ਤੇਜ ਬਹੁਤ ਉ
ਸਤਤਿ ਔਰ ਪੂਜਾ ਕਰ ਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਦੀਨਾ ਨਾਥ

ਸੋਸੰਸਾਰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਨੇ ਕੋ ਪ੍ਰਯਾਸ ਨੇ ਕਾ ਸਾਤੇ
ਸਾ ਜਗਤ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਗਨੇ ਕੇ ਤਪ ਕੀਆ। ਸੋ ਸੰਯ
ਤੁਤਭੁ ਲਗਾਯਾ ਜੋ ਸਾਜਾ ਇਛਾ ਦ੍ਰਾਸਤੇ ਤਪ ਕੀਆ
ਆਰਸੂ ਕੁੰ ਵਿਸ਼ਾਸਤੇ ਤਪ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਥਾ। ਨਾਰਾਯਨ
ਜੀ ਇਹ ਬਚਨ ਸੁਨ ਕਰ ਕਹਾ ਤੇ ਸੋ ਤੁਮ ਜੋ ਸੋਰ
ਜਦਾਸਤੇ ਤੁ ਸੋ ਤੇ ਤਪ ਕੀਆ ਸੋ ਉਸ ਕੇ ਸੇ ਵਾਸ ਤੇ ਸੈ
ਨ ਜੈਸ ਵਾਸਤੇ ਕੀ ਇਛਾ ਤੇ ਸੋ ਸੁਨੋ ਸੋਸੰਗ। ਸੋ ਤੁਮ
ਕੋ ਦੇਉਂਗਾ। ਜਬ ਐਸੀ ਸ੍ਰੀ ਪਾਰਬੈਕੁੰਠਨਾਥ ਜੀ ਕੀ ਸੋ ਤੁ
ਮਨ ਲੋਸਸਤੁ ਪਾਸੇ ਦੇਖੀ ਤਬ ਰਾਥੇ ਜੋ ਤ੍ਰਕਰਕ
ਜਾ ਕੋ ਸਚਾ ਤੇ ਤੈ ਤੁਮ ਸੇ ਜੋ ਨਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਨੋ ਉਤਪੰਨ
ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਰਘਾਤਸ੍ਰ ਨਰਨ ਪਰੈ ਧ੍ਰਾਸ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਨੇ ਕਹਾ
ਸੋ ਹੈ ਸਸਾਸਤੁ ਸੇਰਾ ਕੋ ਈਸ ਜੋ ਤੁ ਸਾਰੇ ਪਰਨੇ
ਜੈ ਤੁਮਾਰੀ ਇਛਾ ਪੂਰਨ ਕਰੋ ਜੈਸ ਲੀਏ ਸਆਪ
ਆਦ ਤਾ ਠਸੇਕਰ ਤੁਮਾਰੀ ਇਛਾ ਪੂਰਨ ਕਰੇਗੇ
ਐਸਾ ਕਹ ਕਰ। ਨਾਰਾਯਨ ਜੀ ਅੰਤਰਧਾਨ ਹੋ ਗਏ
ਆਰ ਸੋ ਤੁਮਨ ਆਰਸਤੂ ਪਾਜੀ ਨੇ ਪ੍ਰਸਾ ਜੀ ਕੇ ਪ
ਸਾਸ ਕਰਨੇ ਕੇ ਦ੍ਰਤ ਕੀਆ ਹੈ ਸੋ ਤੁ ਸਨਆਪ ਕੇ ਪੇਤਾ
ਕੀਆ ਰਘਾਸੇਸ ਧਾਪੇ ਖਦੀ ਕੋ ਗਜਕਰ ਕੇ ਲਕੇ।

੪੯੫

175

ਸੀਭੂਮਨਆਰਸਤੂਪਾਸੇਦੋਂਯੇਰਾ ਉਤਾਸਪਾਰ
ਲੋਧਿ ਆਭੂਤ ਅੋਹਤੀਸਕਿਆਆਕੁਤੀਅੋਰ ਦੇਵ
ਤੂਤੀਲਿਓਪਸੂਤੀਨਿਸਉਤਪਆਹੂਦੀ ਅੋਰਉਤਾ
ਸਪਾਰਕੇਪ੍ਰਵਸਆਪੁਤ੍ਰ ਉਤਪੰਆਹੂਆ ਲੋਹਪ
ਆਧੂਤਪਾਲੇਨਾਗਦਜੀਕੇਗਆਨਸਮਿਧਲਾਰ
ਨੇਸੇ ਦੀਰਕੁਹੋਗਏਦੇਖੇ।ਫੇਰਉਨਹੋ ਨੇਬ੍ਰਹਮਾਜੀ
ਕੇਸੇਅਸ੍ਰਾਦਨੇਸੇ ਸਾਤੋਂਦੀਪਕਾਰਾਜਕੀਆ ਲੋ
ਰਸੈ ਭੂਮਨਨੇਆਕੂਤੀਕਾਧੀਯਾ ਰੁਚੀਨਆਰੇ
ਖੀਸੂਰਸੇਕਾਰੀਆ ਅੋਰ ਕਰਦਮਰਿਖੀਸੂਰਨੇ
ਦਸਾਰਜਾਰਧਰਸ ਪਾਸੇਸੂਰਕਾਤਪਕੀਆ ਜਬ
ਸਾਰਧਾਨਜੀਪਸੰਨਹੋਕਰ ਦਰਸਨਦੀਆ ਅੋਰ
ਕਹਾ ਕਿਧਰਦਾਨਮਾਗੋ ਤਬਕਰਦਮਰਿਖੀਸੂਰ
ਉਸਤਤੀਕਰਕੇਗਾਖਜੋੜਕਰਬੋਲੇ ਤੇਜੋਤੀਸਰੂਪ
ਅੰਤਰਜਾਮੀਮੈਨੇਸੈਸਾਰ ਉਤਪੰਆਕਰਨੇਦਾਸਤੇ
ਤਪਕੀਆ। ਇਹਬਚਨਸੁਨਕਰਧੈਕੁੰਠਨਾਥਨੇ
ਇਹਪ੍ਰਰ ਬਰਧਰਦਾਨਦੀਆ। ਮੈਂ ਦਾਈ ਨ੍ਹੀਸ
ਕੇਅੋਰਜੇ ਜੇਬਾਨਾਕਰੋਗੇ ਉਨਦੁਸਤੂਤੁਮਰੋਸੇਰ
ਜਾਏਗੀ ਅੋਰਆਜਸੇਤੀਸਿਰੇ ਰੇਗਸੈ ਭੂਮਨਤੁਮ

ਰੇਪਾਸ਼ਾਲਸਕਰ ਏਵਦੂਤੀਆਪਣੀਕੰਨਾਤੁਸੋਂਗਖੋਧਾ
ਤਏਸੋਂਏਗਾ॥ ਸੋਰਅਤੇਰੇਧਾਰਾਦਵਤਾਰਧਾਰਨਕਰੈਗੇ
ਹਿਰਧੈਕੂੰਠਨਾਬਕੀਆਖੋਸੇਆਂਸੂਧਾਰਨੇਲਗੇ
ਏਖੋਕਰਦਮਾਰਿਖੀਸੁਰਨੇਕੇਵਲਾਏਧਾਰਤੇਨੇਕੇ
ਵਮੋਤੇ ਜੋਮਦਾ ਸੋਗਨਗੋਗਾ ਤਾਕੇਵਲਦਮਾਤਜਾ
ਰਧਰਸੋਤਪਕੀਆ॥ ਸੋਰਅਗੋਪਛਤਾਵਾਕਰਤੇਕੇ
ਸੋਰ ਤਿੰਸਜਗ॥ ਪਾਸੇਸਾਰਕੇਆਂਸੂਨਗੇਰਤੇਖੋਵਤਾਂ
ਤਖੋਦੂਮਾਨਾਮਤੀਰਥਪ੍ਰਗਟਕੀਆ ਸੋਰਓਤਾ
ਲਾਧਆ॥ ਜਤਕਰਕੇਸੋਤ੍ਰਕੇਪਾਸਧਰਤਮਾਨਹੈ॥
ਹਿਰਧੈਕੂੰਹਨਾਥਨੇਕਹਾ ਕਿਜੋਕੋਈਇਸਤੀਰਥ
ਮੇਸਨਾਨਕਰੈਗਾ॥ ਸਧਪਾਪਉਸਕੇਛੂਟਕਰ ਧਰਮ
ਕੀਤਾਹਸਨਉਸਕਾਲਗੇਗਾ॥ ਇਤਧਾਤਕਹਕਰ
ਪਰਿਧਾਸਪਰਸੋਮਾਰਧੋਕੂੰਹਕੇਪੁਪਾਰੇ ਸੋਰਕਰ
ਦਸਜੀਉਨਕੇਆਗਿਆਨਕੀਆ॥ ਸਾਰਕਰਨੇਲਗੇਤੇਸ
ਰੋਏਨਰਜਾਸੀਭੂਸਨਸੋਰਸਤਰੂਪਾ ਆਪਣੀਇਸ
ਤੀਸੋਰਏਵਦੂਤੀਕੰਨਾਸਮੇਤ ਜਡ੍ਹਉਰਸਪਰ
ਚੜ੍ਹਕਰ ਪਾਸੇਧਿੰਦੂਸਾਰਤੀਰਥਪਰਗਏ ਵਹਾਂਸ
ਨਾਨਕਰ॥ ਹਿਰਕਰਦਮਾਰਿਖੀਸੁਰਕੇਸਥਾਨਜਾਕਰ

ਤੁਮੇਰੀਤੂਵਡਤਕੀ ਕਰਤਾਰਜੀਤੇਵਡੇਆਰਾਕੁਟਤੇ
ਚੈਲਾਲ ਪੜਾਈਕਰਾਨੇਲਗਾ ਖੇਤਰੀਕਰਾਮਾਂਸਾ
ਕਰਸਤਜੀਨੇਸੋਨਕਾਰਕੋਸੋਕਰਾ ਕਿਜਪਸੋਤੁ
ਸਚਲੋਨੇਸਤੁਪਾਨੇਆਪਸਾਨੇ ਕਰਤਾਰਜੀਕੋਟੇ
ਦੂਤੀਕੋਸਾਗਪੀਪਾਨੇਦਾਸਤੇ ਗਬੀਚਾਰਕੀ
ਆਤਪਸੇਪੁਸਨਕਰਤਾਰਗਿਖੇਆਕੋਸਾਸਨੇ
ਪੜੇਂਨੇਕਰਨਾ ਲੋਜੋੜਕੇਬੋਲੇਕੇਸਨਾਗਤੁ ਜਪਸੇ
ਸਾਰਦਜੀਕੇਸੁਖਸੇਆਪਕੇਗਾਰੂਸਨੇ ਤਪਸੇਟੇ
ਦੂਤੀਕੋਸਾਕੇ ਤੁਸਾਨੇਸਾਸਾਗਪੀਪਾਰਕਨੇਕੀ
ਸੇਰਾਦੂਤੀ ਆਪਆਪਣੀ ਇਸਕੂਲੋਰਰੇਰਦੂਤੀ
ਸਨੋਤਤੁਸਾਨੇਪਾਨੇਆਸਾਇਆਸਤੂ ਸੋਸੋਗੀਕੋਸਾ
ਆਪਕੀਸੇਦਾਸੋਰਨੇਗੀਇਰਪਾਤਸੁਨਤੇਜੀ
ਕਰਤਾਰਜੀਸਸਸੇਪਰਤੁਪ੍ਰਸੋਰਨੋਕਰਪੇਲੇ ਗਕੋਨੇ
ਰੇਸਸਤੁਸਾਗਰਕਰਾਰਸਾਸੂਨੇਸੋਗੀਕਾਨੇ ਕਟਾਰੇ
ਤਕੋਰੀਪੂਰਸਕੇਟੀਦਸਤੁਆਪਣੀਪਸੋਨਤਾਕੇਰਕੇ
ਸੀਕੋਰੇਟੈਤੌਅਦਸਜਾਉਸਕੋਲੇਲੇਨਾਰਾਰੀਲੈ
ਲੀਤੋਪੀਛੋਦੂਖੋਤਸੈ ਗਈਸਲੀਟੈਸੈਆਪਰੀ

ਆਰਮਾਰਿਸੈਘਾਤਰਨਗੀ ਪਰਾਈਮਪ੍ਰਤਿਰਮਾਲਾਸੋਜਯ
ਤ੍ਰਮਾਰੀਕਿਨਾਕੇਸੈਤਾਨ ਉਤਪੀੜਾਤੋ ਦੇਗਤਿਤਿਯਰ
ਮਲੇਛਹੋ ਠਕਰਾਰਾਤਿਭੁ ਤ੍ਰਨਕਰਣੇਬਲਾਜਾਊਂਰਾ
ਸੈਧੂਮਨਨੇਕਰਾਸ਼ਠਿਬੀਸ੍ਰੁਰਕਾਮਾਨਲੀਆ

॥ ਚਾਲੀਸਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ॥

ਸੈਭੂਮਨਨੇ ਦੇਵਦੂਤੀਦਿਸਾਕ ਕਰਣਾਠੇਸੀਸੁਣ
ਸੋਰਧਿਧਾਰ ਕਰਦੇਨਾ ॥ ॥
॥ ॥ਸੈਦ੍ਰੋਜ਼ੀਨੇਧੈਦ੍ਰਰਗੀਸੇਕਾਜਯਕ
ਰਸਾਠਿਬੀਸ੍ਰੁਰ ਦੇਵਦੂਤੀਕੇਸਾਧਾਧੇਧਾਰਕਰਨ
ਸੈਠੀਕਰਕੀਆ ਤਯਸੈਧੂਮਨਨੇ ਦੇਵਦੂਤੀਕਾਧਿ
ਧਾਰਕਰਦਸਜੀਸਿਜਧੈਧਿਪੂਰਯਕਰਕੇਕਰਨਾਂ
ਰਜ਼ਾਪਕੇ ਸੈਨਾਲੈਠਦ੍ਰਿਧਮਾਆਦਕਾਜੇਸਦਸੈਤੂ
ਕੀਤਾਰਨਰੋਸੋਸੈਪਹੁਰਾਦੂ ਜੋਸਯਰਾਜਪਨਸੋਰ
ਧਾਰਮਨਲੋਰਸੈਬੀਸੈਠੋਕਾਠੋ ਦਿਨਧਾਤਸੁਨਤੇਰੀ
ਕਰਦਮਜੀਰਸਕਠਚੋਲੇ। ਕਿਤੇਰਜਨਾਸੈਕੇਧਾਲੋ
ਠੋਸੇਨਾਕੁਠਨਦਾਹੀਦੇ ਜਯਸੈਭੁਮਨਆਠਸਤਰੂਪਾ

ਆਪਨੀ ਕੈ ਆਖੇ ਕਰਦਾਸ ਜੀ ਪਾਸ ਹੋਤੇ ਕਰਗਏ
ਮੀਰਾਂ ਪਰਜਾਏ ਲਗੇ ਉਸ ਸਮੇ ਸੇ ਦੇਵਦੂਤੀ ਸੇ ਧਰਤ
ਉਦਾਸ ਕੀਆ ਤਬ ਰਾਜਾ ਲੋਗ ਰਹੀਉ ਸੇ ਬੀਰਜ ਦੇ
ਕਰ ਕਰਦਾਸ ਜੀ ਸੇ ਧਰਮਰਾਜ ਦੂਤੇ ਆਰ ਦੇਵਦੂਤੀ
ਕਰਦਾਸਜੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇ ਰਹੇ ਆਰ ਸਭ ਕਾਮ ਰਖੀਨ
ਕਹੇ ਕਰ ਦੇਤੀ ਬੀ ਕਿਉ ਨਹੇ ਕਰਨਾ ਰਾਧੇ ਆਰਸੀ
ਭੂਸਨ ਰਾਜਾ ਰਾਦੀ ਪਰਜਾ ਰਹ ਰਖੀਆ ਕੀਆ ਕਿ
ਜਾਏਪਾਸ ਕਰ ਦ੍ਰ ਧਾਏ ਧਰਤੀ ਓਹ ਧਨ ਨਾਰ
ਪਾਸਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਪਰ ਸ੍ਰੁਤ ਕਰ ਸੇ ਸੇ ਧਾਰ ਕਰ ਸਾਚ
ਜੀਏ ਇਸ ਧਾਤ ਰਖੀਸਾ ਕਰ ਸੈ ਭੁਸਨੇ ਜਰਿਆਸ
ਰਖੀਪਿ ਪੂਰਬ ਕਸਾਸ ਕਰ ਨਾਸੋਰੀ ਤਾਪ੍ਰਤਸ
ਸੇ ਧਰਤੀ ਸੀ ਗੈ ਦੇ ਲੋਗ ਸੁਦ੍ਰਗਨ ਦਕਰ ਧ੍ਰਾਸੇ
ਕੈ ਦਾਸ ਦੇਨਾ ਆਰ ਭੁਕੀਆ ਜਧਾਸੇ ਤਾਸੇ ਸਮੇ ਛੂਟੀ
ਧਾਦੈ ਤਬ ਪਰ ਸੇ ਸ੍ਰਕੀ ਕਿ ਕਾਲੋਹ ਲੀਕਿਆਸਾ
ਤਆ ਰਿਸੇ ਲੋਗ ਰਿਖੀ ਸਿਰੇ ਸੇਭੂ ਨੇ ਲੋਗ ਜਲ ਚਲੇ
ਕਾਪਾ ਨਾਸ ਸੋਰ ਖੇ ਟਿਸੈ ਤਰਾ ਰਖੇ ਕਰ ਤਰ ਚੈਰ
ਕੀਜੈ ਗੋ ਕੀਉ ਨੌ ਸੋਗ ਜਕੀਆ ਸੋ ਗਰਿਭੁਜਨ ਕੇ
ਧਤਾ ਪਸੇ ਪਾ ਕ੍ਰਸਉ ਨ ਕਾਮ ਰਨ ਸਸੇ ਤਕਤੁ ਲਾਗਾ॥

ਕੇਟੀਆਖੀਨਉਨਿਨੇਰੇਪਰਮੇਸੁਰਨਹੀਭੂਲਤਾਜਾਸਚ
ਪਰਜਾ ਆਨੈਰਸੇਪਰਮੇਸੁਰਕਾਭਜਨਲੇਕਰਜੋਸ
ਜਨਕਰਤੀਖੀਸਪਨੇਸੇਭੀਕਿਸੀਕੋਦੁਖਨਹੀਦੇਤਾ॥੯॥

ਤੇਈਸਵਾਂ ਅਧ੍ਯਾਇ

ਰਾਜਾਜੀਕਿਆਪਨੇਜੋਗਬਲਸੇਏਕਬੇਰਪਨ
ਪਰਗਟਕਰਉਸੀਸੇਦੇਵਦੂਤੀਕੇਸਾਥਸੁਖਭੋਗਾ
॥ ॥ਸੋਤੁਮਨੇਭੀਸੁਨਲੀਏਹੋਕਿਤਾਂਪੈ
ਦੂਸਰੀ ਦੇਵਦੂਤੀਨੇਆਪਨੇਪਤੀਕੀਸੇਵਾਕਰ
ਟਹਲਸੇਤੋਏਕਰਾਤ੍ਰਉਨਕੇਸਾਥਸੋਯਾਬਜੋਤੀਸ
ਤੀਸਰੀਸੇਦੇਵਦੂਤੀਕਿਸਕੋਸੇ ਕਹਨਾਂਕਾਦੁਖਪਾਲੇਕ
ਗਏਥੇਸਕਰਨੇਕੇਵਾਸਤੇ ਕੁਛ ਚਾਹਨਾਦੂਰਕੀਤਧ
ਕਰਮਕੀਖੀਦੂਰਕੇਜੋਉਸਕੀਸੇਵਾਕਰਪਾਤੇ
ਚਤੁਰਥਸੇਸੇਧਰਤੁਪ੍ਰਸੰਨਕਰਤੇਥੇ ਆਪਨੇਤਪਕੇ
ਪ੍ਰਤਾਪਸੇਜਾਨਲੀਆਕੇਸੇਰੀਣੀਸਵੀਕੋਸੇਸਾਰੀ
ਸੁਖਭੋਗਕੇਕੀਏਫਿਰੂਵੀਹੋਂ ਇਹਧਾਤਜਾਨਕਰ
ਸਨੇਹਿਧਰਮਕੀਆ ਦੇਖੋਸਬਸੇਰਾਜਕੇਸਾਥਕਰ

ਆਜਤਕਲਾਪਨੇਦ੍ਰਾਸੇਤੇਕੁਠਕਪੜ੍ਹਾਸੋਹਗਾਨਗਕੀ
ਏਛਾਮਣੀਕੀ॥ ਏਸਦ੍ਰਾਸੇਤੇਆਯਾਏਸਕੀ॥ਏਛਾ
ਪੂਰਨਕਰਣੇਕੀਚਾਹੀਏ ਸੋਆਸਾਧਿ ਚਾਰਕਰਕਰ
ਦੁਆਰੇਖੀਨੁਰਧੋਲਾ ਤੇਰਾਜਕੇਸਾਸੇਤੁਾਸੋਧ
ਤੁਤਪ੍ਰਸੰਸਾਹੂੰ ਤੁਸ੍ਰੇਜੋਏਛਾਹੋਸੋਧਰਦਾਨਸਾਂਗ
ਲੇਲੌਰ ਏਸਧਾਤਕਾਸੋਦੇਨਾਤਰਨਾ॥ਏਹਕਰਾਂ
ਸੇਰੇਏਰੇ ਨਾਰਾਯਨਜੀਕੀਕ੍ਰਿਪਾਸੋਸਮਧਪਰ
ਗਧਤ੍ਰਸੋਕੇਦੇਸਕਤੇਹੈ॥ ਏਹਧਰਨਸੁਨਤੇਹੀਦੇਦ੍ਰਤੁ
ਸਕਰਧੋਲੀਕਿਤੇਸ੍ਵਾਮੀਆਪਲੋਕਲੋਕਪਾਲੋਕ
ਏਨੋਜਾਨਕਾਸੁਪਦੇਨੇਵਾਲੇਹੋ॥ ਜਧਸੇਨੇਆ
ਪਜੈਨੇਆਗਤਆਪਤੋਪਾਵ੍ਰਿਆਤਧਕੇਨਧਾਤ
ਕੀਕਸੀਰਹੀ ਸੋਸੋਪੇਤਨੇਆਪਕੇਸੋਸਾਹੀਗੁਰੁ
ਦੇਨਆਰ ਸਾਪੁਰਸਜਾਨਕਰ ਸੁਨ੍ਹੇਤੁਸਾਰੇਆਰ
ਪਨਕੀਆ ਸੋਤੇਸ੍ਵਾਮੀਸੋਸੀਏਹਪਾਰਥਨਾਹੈਜ
ਏਕਧੋਗਹੀਨਸ਼ਕਾਸੁਖਦੇਸੋ ਸਦਾਤੁਗਾਧਿ
ਲਾਸਕੀਚਾਨਕਰਨੀਗਛੀਹੈਜੋ ਏਹਧਾਤਸੁਨ
ਕੇਕਰਦਸਜੀਨੇਕਹਾ ਤੂੰਸੋਤੋਖਰਖਸੋਤੋਰੀਏ
ਛਾਪੂਰਨਕਰੂੰਗਾ॥ ਏਹਧਦਨਆਪਨੇਪਤੀਕਸੁਨ

ਤੇਹੀਦੇਵਦੂਤੀਆਪਨੇਸਰਨੇ ਵਿਸਯਾਤਕਾਸੋਚਕੀਆ
ਦੇਖੋਸੋਰੋਪਾਸਕੁਢਾਗਾਨਾਲੋਗਕਪੜਾ ਸਗਆਰ
ਰਸੋਸਾਠੀਸੁਖਵੈਗਕਰਨੇਸੋਹਸਾਨਤੀਸੋਗਸਠੀਹ
ਸੇਟੀਲੋਹ ਸੁਤ੍ਰਸੋਪੜਾਨੈ ਕਿਸਤਰਹਤੈਗਾਧੀਲਾਨ
ਹੈਗਾ ਕਰਦਸਾਰਿਧੀਲੁਰਅੰਤਰਜਾਸੀਨੇਉਸਕੇਸ
ਨਕਾਗਲਜਸਕਰ ਉਸੀਸਿਸੈਆਪਨੇਜੋਗਧਲ
ਸੋਗਧੀਧਾਨ ਜਤ੍ਰਾਊ ਧਹਤਲੀਫਾਲੋਹ ਚੋਤ੍ਰਾਜੇਸ
ਸੇਚਾਰੇਤਗਣਸੋਤੀਏਕੀ ਸ੍ਰਾਲਰੈਬੀਧੀਨੈ ਮਾਧਸ
ਲੀਗਧੀਛਾਦਨੇਗਧੀਛੋਨੈ ਸ੍ਰਾਤ੍ਰਸੋਰਣ ਨੁਸਲਗੇਬੇ
ਪ੍ਰਕਾਰਕੀਆ ਸੋਹ ਉਸਾਗਧੀਧਾਨਸੋਆਨੇਕਤਰਹਕੇ
ਸਕਾਨੁਆਲਰਆਲਗਾਈਦ੍ਰਪੁਗੀਕੇਸਆਗਨਧਨੇਖੇ
ਸੋਹ ਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਕੇਢਲਦੂਲਾਧੀਛੈਸੈਲਗੇਹੈ
ਅਨੇਕ ਭੈਗਕੇਧੀਛੀ ਧੋਲੀਆਧੇਲਤੇਨੈ ਸੋਰਆ
ਛੀਆਛੀ ਧਾਦਲੀਲੋਹ ਤਾਲਾਧਨੈ ਸੋਹਸਧ
ਧਦਾਰਥਸੈਸਾਗੈਸੁਖਕਾਉਸਸੋਹਧਾਬਾਦੇਵਦੂਤੇ
ਨੇਉਸਾਧੇਧਸਕੀਸੋਭਾਦੇਖਕਰਸਨਸੋਗਧੀਠਾਰ
ਦੀਆ ।ਕਿ ਪ੍ਰਤ੍ਰਭੁਗਸੋਗਸਕੀਗਾਈਸਾਧੋਧਾਨਪਰ
ਧੈਠਨੇਧੋਹਧਾਨੀਨੇ ਇਤਸੈਦੇਨਦੇਵਦੂਤੀਕੇਸਾਗਕ

ਗ੍ਯਾਨਕਾ ਉਸੀਸੇਸੇਕਾਰ ਰਸਜੀ ਕਿਸੇ ਆਪਨੇ ਜੋਗਯ
ਲਸੇ ਏਕ ਸਾਗਯਾਨ ਕੈਤੇ ਜੀਸਸੇ ਯਦੁਤਾ ਨੇਕਸ
ਲਜਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਕੇ ਦੇਵਦੂਤੋਂ ਕਿਰਾ ਤੇ ਗਜਕੇ
ਸਾਤ੍ਰੂ ਇਸ ਕੈਤੇ ਸੇਸ੍ਯਾਨ ਕਾ ਜਯਾਰੇ ਧੀਸ੍ਰੁਕੀ
ਆਰਕਸਾਸੇ ਦੇਵਦੂਤੋਂ ਨੇ ਉਸ ਕੈਤੇ ਸ੍ਯਾਨ ਕੀਆ
ਤਯਤਿਰਾ ਏਯਾ ਰੂਪ ਯਦੁਤਸੈ ਦ੍ਰਦੇਵ ਕੀਸ
ਸਾਨ ਯਾਠਾ ਯਠਸ ਕੀਆ ਦ੍ਰਸ੍ਯਾਤੋਂ ਕਾ ਜਗ੍ਯਾਉ
ਕਾਨਾ ਲੋਕ ਉਤਸ ਯਸ ਤ੍ਰਯਾਨੇ ਉਸ ਸੇ ਸੇ ਯਾਨ
ਸੇਕਲਆ ਈ ਲੋਕ ਉਸ ਕੇ ਸਾ ਯ ਨ ਜਗਰ ਦਾਸੀ
ਯਦੁਕ੍ਰਸੈ ਦਕਯਾਗਾਯ ਸ ਕੀਆ ਨੇ ਲੋਕ ਕਪੜੇ
ਪਾਠੇਦੂਵੇ ਆਪਨੇ ਆਪਨੇ ਗੋਂਸੇ ਚੋਲੋਕ ਪਾਨ
ਦਾਨ ਲੋਕ ਆਤਰਦਾਨ ਆਰਦਕਸ ਯਦ੍ਰਸਤ੍ਰਲੋ
ਦੇਦੂਵੇ ਉਸ ਕੈਤੇਸੇ ਯਾਗਰ ਕਸੀ ਧੋਲੀਤੋਂ ਕਗ੍ਯ
ਕੈਸਾ ਤੇ ਆਕਸਾਨ ਤੋਂ ਸੇ ਪਾਲਨ ਕਰੇ ਉਸਕਾ ਸੇ
ਗਜਕੇ ਸਾ ਆਸੇ ਸੀਸ੍ਰੁ ਦ੍ਰਆਲਆਂ ਤੋਂ ਧੀ ਗ ਕਿਗ੍ਯੇ
ਸਸੇ ਕ੍ਤੇ ਕਿ ਆਸਰੇ ਦ੍ਰਕੀ ਏਸ ਤ੍ਰੀ ਕਿਦਾਰ ਨੇ ਕਰਕੇ
ਦੈਜ ਧਕਰਕ ਦਸਾ ਠੀਧ ਕਿਕੇ ਚੈਦ੍ਰਸਥੀ ਕਾਰੂਪਾ
ਦੈਧਕ ਤਯਆ ਆਪਨੇ ਤ੍ਰ ਕੇ ਸੇਂਗਾਰਕਾ ਸਨਸੋਧੀਕਾ

ਰਕੀਆ॥ ਕਿਸੁ ਸੋਕੈ ਭੀ ਉਨ੍ਹੀ ਤੌ ਕਿਆ ਪਤ੍ਰ ਸਰੀ
ਗਏ ਦੂਤੀ ਕੈ ਪਸੰਗ ਜੋ ਗਯਨਾਊ ਲੈ ਸਾ ਧੀ ਰਾਗ
ਕਾ ਕਾਰਮਜੀ ਨਿਉ ਸਕੂੰ ਤੈ ਸੇ ਸ਼ਾ ਨਕੀਲਾ ਸੋਉ
ਣਤੀ ਸਿਧਾ ਸਰੂਪਲਾ ਸ੍ਰ ਨੀ ਕੁ ਸਾ ਰਕੇ ਸਸਾ ਨਲ
ਤੈ ਸ੍ਰੈਤੁ ਸੇ ਲਾ ਘਰ ਸਕੀ ਲਾਦੁ ਸਕੋ ਤੇ ਰਹੇਜਯ
ਨਾਰਾਇਣਜੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇ ਦੋਨੋ ਸਨੂ ਖਸੁਰ ਹੂ
ਏ ਤਬ ਕਰਗ ਰਮਜੀ ਦੇ ਦੂਤੀ ਕਾ ਜਘੜੇ ਪੇਸਸੇ
ਪਕੜ ਕਰ ਉਸਾ ਧੀਯਾ ਨਪਰ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਐ ਰਸਯ
ਦਾਸੀ ਭੀ ਉਸੀ ਧੀਯਾ ਨ ਸੇ ਜ਼ਾਕਰ ਆਪਨਾ ਆਪਨਾ
ਕਾਸ ਕਰਨੇ ਲਗੀ ਸੇ ਜੈਪ ਦਾ ਰਸਸੁ ਖਲੋ ਗਯੀ ਯਾ
ਨ ਕੇ ਧੈ ਕੁੰਟਲੋ ਰਸੈ ਫੈ ਲੋ ਕਸੋ ਰਹਤੇ ਹੈ ਸੈ ਸਯਯ
ਸਤੂ ਪਗਸੇ ਸ੍ਰ ਰਕੀ ਦਾ ਏਆ ਸੋ ਉਸਾ ਧੀਯਾ ਨਸੇ
ਕਰਸਾ ਠੇਖੀ ਸੁਰ ਸੋ ਰ ਦੇ ਦੂਤੀ ਕੇ ਦਾ ਸਤੇ ਯਰ
ਤਾ ਆਨਭੀ ਉਸਾ ਧੀਯਾ ਨਪਰ ਯਹ ਤਾ ਏ ਨੇ ਤਕਰ ਰਦ
ਸਜੀ ਲੋਰ ਦੇ ਦੂਤੀ ਨੇ ਰੀ ਗਸਕਾਸੂ ਖਲੀਆ॥
ਜੈਸਸੈ ਗਚੇਤ ਉਨਕਾ ਕਰਗੀ ਜਾ ਕੇ ਹਾਸ ਤੇ ਥਾ ਤੂ

ਘਾ ਉਸੀਅਸੋਤਿਨਾਧੋਧਾਅਪਦੁਨਕੇਸਾਨ ਉਹ
ਤ੍ਰਾਨਾ ਇੰਦ੍ਰਲੋਕ ਲੋਹ ਧਰ੍ਹ ਲੋਕ ਲੋਹਕੁਬੇਰ
ਲੋਕ ਲੋਹ ਗੰਧਰਬਲੋਕਨਾਰਦ ਲੋਹਸੀਦ੍ਰਾਹ
ਲਪਾਤ੍ਰਪਗਾਇਕਾਧੀਨਸੋਤਲਾਜਾਤਾਬਾ ਲੋ
ਗੋਦ੍ਰਤਾਆਰਕਉਸਾਧੋਧਾਨਕੋਸੁਦਗਤਾਈ
ਲੋਹਚਨਾਦੇਧਕਗਾਧਿਤ੍ਰਾਈ ਕਗਰਸਜੀਲੋ
ਗੋਦ੍ਰਤੀਕੀਕਤੋਬੋਜਧਾਇਸੀਤਗਾਕਗਰ
ਮਾਠਖੀਸਹ ਦਸਾਜਾਗਧਾਗਸਦੇਦ੍ਰਤੀਸੋਭੁ
ਗਾਧਿਲਾਸਕਤੋਧੀਤੋਲੋਹ ਨੇਕੇ ਆਉਤਧੀ
ਆਨ੍ਰਈ ਤਧਕਗਦਸਜੀਕਾਜਸੋਭੁਗਾਧਿਲਾ
ਸੋਛਿਤਕਾ ਫਿਹਤਪਨਾਗਾਅਨਜੀਕਾਕੁ ਲੋਸਾ
ਧਿਚਾਹ ਕਹਦੇਦ੍ਰਤੀਸੋਕਗਾਨੋਗਜਕੋਨਾ ਤੁ
ਸਕੋਤੋਸੋਧਗਸੇਦ੍ਰਕਕਾਭੁਜਨਕਗਨੋਚਲਾਜਾਉ
ਆਧਸੋਗਾਚੋਤਾਗੀਗਅਬਸੇਨਾਲਿਗਤਾਇਹ
ਧਕਲਸ੍ਰਨਤੋਜੀ ਦੇਦ੍ਰਤੀਗਾਖਜੋਤ੍ਰਕਗਧੋਲੀ
ਸਗਾਗਜਭੁਜਨਕਗਨ੍ਰਧਾਤ੍ਰਤਾ ਛੀਧਾਤੋਲੋ
ਗੋਭੁਲਿਆਜਤਕਲ੍ਰਖਲੋਗਾਧਿਲਾਸਸੋਭੁਲਕ
ਤੁਆਗੀਸੋਦੁਲੋਹ ਟਾਲਕਗਨੋਸੋਧੀਸ੍ਰਧਗਨੇ

ਮੁਣੈਉਨਿਚੇਤਖਾਕਿਆਪਏਤਉਨੇਕਾਪਾਸੁਪਾਕਰ
ਸੁਕੁਪਾੜੀਸੋਮੁਖਤੋਗਾਏਸੇਨੇਕਸਾਜੋਉਤਪਸਾ
ਤੁਦੀਤੈਂਸ੍ਰੈਨਕੇਗਧੋਇਆਰਕਗਏਕਾਸੋਚਸੁਨੇਲਗਾਤੈ
ਸ੍ਰੈਨਕੇਗਧੋਇਆਰਕਰੈਸੇਭੀਧੋਇਅਤੇਫੁਰਤੀਤੈਂਤੁਸਾਡੇ
ਸਾਬਸੇਦਾਸੋਹਟਾਲਕਗਏਦਾਸੇਤੇਚਲਤੀਸੋਏ
ਨਸਯਰੇਨਸਾਕਗਧੋਇਆਰਕਗਲੀਜਾਹਿਤਥਸੁਹੇ
ਭੀਸਾਖਲੇਕਰਯਨਸੋਚਲਕਰ ਹਠੋਭੁਜਨਕੀਜੀਏ
ਤੁਸਾਡੇਚ ਲੇਜਾਏਸੇ ਸ੍ਰੈਨਕੇਗਧੋਇਆਰਕਗਏਦਾਸੇਤੇ
ਰਗੰਧਯਪਾਉਹਗੀਆਯਤਕੇਸੇਤੇਆਪਨਸੁਖਲੈ
ਗਧੋਲਾਸਸਸਨੂਕਰ ਤੁਸਾਡੀਸੇਦਾਕੀਜੋਆਪਕੇ
ਪਗੋਸੁਰਭਾਦੁਜਾਨਕਰਤੁਸਗੀਟਗਲਕਰਤੀਤੈ
ਪਠਲੈਕਆਪਨਾਯਨਾਕਰਆਦਾਗਾਦਾਸੇਹੁਰ
ਸਤੀਸੈਨੇਆਪਏਯਾਪਕੇਪਾਸਸਾਗਾਤਸਾਲੈਗੇ
ਸੇਸ੍ਰੈਗਯਾਤਸੁਨੀਸੀਗਕੈਜੀਸਨੇਸਨੁਖਜਨਸਪਾ
ਕਰ ਹਸੀਭੁਜਨਸੀਰਸਤਸੈਗਾਨਗੇਕੀਆਂਸੈਰ
ਸੈਸਾਡੀਸਾਵੁਆਸੋਤਸੈਟਸੇਕਰਾਭ੍ਰਿਸਤੁਆ
ਉਸੇਕਾਜਨਸਲੇਨਾਆਕਰਾਹਜਸਾਸਸਾਰਾਰਾਗੇਏ

ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕੀ ਸਾਂਈਆ ਨੇ ਸੁ ਸ੍ਰੈਨ ਕਰੀਆ ਜੋ ਤੁਮਾਰੇ ਜੈਸੇ
ਪਤੀ ਸਾਂ ਪੁਰਸ਼ ਪਾਕਰ ਫੇਰ ਭੀ ਜੋ ਭੋਗਤਾਂ ਸੇ ਚਿਤ ਸੁਖਗੀ
ਇੰਦ੍ਰਿਯਾਂ ਤੁਸੁਨਕਰ ਕਰਦਮ ਰਿਖੀ ਸੁਣਕੇ ਮਨ ਮੇਂ ਬਿਚਾਰ ਕੀ
ਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਨੇ ਜੋ ਹਮਾਰੇ ਅਵਤਾਰ ਲੇਨੇ ਵਾਸਤੇ ਬਚਨ ਦਾ
ਦੀਆ ਥਾ ਸੋ ਅਬ ਬੀਤ ਕਰ ਜਾਨੇ ਮਨ ਲੀਲੀਆ ਗ੍ਯਾਨ ਦੇਨੇ ਰੇਕੇ
ਸੋ ਇੰਦ੍ਰਿਯਾਂ ਤਰ ਜਾਵੈਗੀ ਕਰਦਮ ਰਿਖੀ ਸੁਨ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਬਚਨ
ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕਾ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਅਪਨੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੇ ਬੋਲੇ ਕਿ ਹੇ
ਰਾਜਕੰਨਿਆ ਤੂੰ ਆਪਨੇ ਮਨ ਮੇਂ ਕੇਸੀ ਯਾਤ ਕਾ ਸੋਚ ਮਤ ਕਰ
ਤੇਰੇ ਗਰਭ ਸੇ ਨਾਰਾਇਨ ਜੀ ਅਵਤਾਰ ਲੇਵੇਂਗੇ ਐਸਾ ਕਹ
ਕਰ ਕਰਦਮ ਰਿਖੀ ਸ੍ਵਰ ਨੇ ਦੇਵਹੂਤੀ ਕੇ ਸਾਥ ਭੋਗ ਕੀਆ
ਸੋ ਰਾਣੀ ਇੰਦ੍ਰਿਯਾਂ ਸੇ ਉਸੀ ਸਮੇਂ ਉਸਕੋ ਗਰਭ ਹੂਆ

(ਚੌਬੀਸਵਾਂ ਅਧ੍ਯਾਇ)

ਕਪਲਦੇਵ ਮੁਨੀ ਕਾ ਦੇਵਹੂਤੀ ਕੇ ਗਰਭ ਸੇ ਅਵਤਾਰ
ਹੋਨਾ ਔਰ ਕਰਦਮ ਜੀ ਕਾ ਬਨ ਮੇਂ ਤਪ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਚ
ਲੇ ਜਾਨਾ ॥ ॥ ॥

ਮੈਤ੍ਰੇਜੀ ਕਹਤੇ ਥੇ ਦੁਰਜਧਰ ਦੇਵਹੂਤੀ ਕੇ ਪੇਟ ਮੇਂ ਕਪਲ
ਦੇਵ ਮੁਨੀ ਨੇ ਗਰਭ ਬਾਸ ਕੀਆ ਤਬ ਕਰਦਮ ਰਿਖੀ ਸ੍ਵਰ

ਉਸਕੋ ਸੁਧਾਗੰਧੰ ਦਰਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਭਿਅਕਰਤਾ ਹੂਆ ਦੇਖਕਰ ਹੋਯੇ
ਲੇ ਤੇਗਾ ਝਰੀ ਕੇ ਜਾਤੇ ਠੇਗਰਭੁੰ ਸੋ ਪਹਸੇ ਸੁਦਰਸਾ ਹੂਤਾ ਗਲੇਕੇ
ਹੂਸਤੇ ਆਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਤੂੰ ਗਿਰ ਸੀਯਾਤ ਕੀ ਗਿੱਧੈਂ ਤਾਸ ਤਕਰਕੇ ਆ
ਯਾਸਤ ਪਕਰ ਨੇ ਕੇ ਹੂਾਸ ਤੇ ਜਾ ਹੈਂਗੇ ਤੂੰ ਸਮੇਰੀ ਪੀਸ ਤੈਕਸ
ਕਰੋ ਐਸਾ ਯਚਨ ਸੁਨ ਤੇ ਹੀ ਦੇਵਦੂਤੀ ਯਣਤ ਪਸੰਨ ਹੋਕਰ
ਪੈਲੀ ਤੇ ਪੂਸਨ ਸੈ ਸੋ ਏਸ ਯਾਤਕ ਸੈਸ ਤਰਗਧੇ ਸ੍ਰਸ
ਜਾਨੂੰ ਜੈਸਸ ਨੇ ਦੇਵਦੂਤੀ ਆਪਨੇ ਪਤੀ ਸੇ ਏਹ ਯਾਤ ਕਰਗ
ਈਰੀ ਉਸੀ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਕਰ ਦੇਵਤਾ ਉਨੇ ਹੂਾਸ ਆਕਰ
ਕੇ ਦੇਵਦੂਤੀ ਕੋ ਸੈਸ ਚੇਕਰ ਨੇ ਹੂਾਸਤੇ ਕਰਾ ਤੇਗਾ ਜਕੀਆ
ਤੈਰਾ ਜਪ ਔਰ ਤਪ ਔਰ ਨੇਮ ਔਰ ਧਰਮ ਸਯਸੁਣਲ
ਹੂਆ ਅਯ ਤੇਰੇ ਗਰਭ ਸੇ ਪਰੰਧਾਸਾ ਪਰਸੇਸੂਰ ਕਰਲ
ਪਰੈਂਦ੍ਰਸੁਨੀ ਆਹੂਤਾਰ ਲੇਕਰ ਤੂੰ ਸਾਗਰਜਸ ਲੋਕਕੀ
ਰਤੀ ਸੈਸਾ ਰਾਸੈਯਦਾ ਹੋਵੇਗੇ ਔਰ ਉਨ ਕੇ ਤਪ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ
ਸੈਤੂੰ ਸਾਗਰ ਨਸਾਸਰਾ ਸੈਸਾ ਰਸੋ ਆਸ ਹੋਰ ਰਹੋਗੀ ਔ
ਰਤੂੰ ਸਾਗਰ ਸੈਂਰੈਂਨੇ ਜੈਸਾ ਰਸਾਨਤ ਕੀ ਧਾਸ ਜਸੀ ਹੂਈ
ਹੈ ਉਸਕੋ ਰਸਾ ਨਹੂ ਪੀਆ ਕਰੀਸੇ ਜਸਾ ਹੋਵੇਗੇ ਤੂੰ ਸਾ
ਪਨੇ ਪੇਸ ਤਸਾਸੇ ਜਯ ਧਰਸ ਕੀਰਤੀ ਸੌਜਾਤੀ ਹੈ
ਤਯ ਓਹ ਜਲਤ ਸੇ ਜਾਸ ਲੇਕਰ ਧਰਸ ਕੀਯ ਤੂੰ ਤੀ ਰਹੋ

ਔਰਫਿਏਕਨਾਮਕਹੇਤੈ ਇਤਿ ਧਰਮਕਾ ਦੇਵਤਾ ਦੇਵਤਾ
ਤੀਨੋਲੋਕ ਕਰਦਮਰਿਖੀਨੂੰ ਕੀਯਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲੇਕਰ ਆਪਨੇਆ
ਪਨੇਲੋਕਕੋਚਲੇਗਏਇਧਰ ਦਸਮਾਸਪੀਛੇ ਤੌਕਪਲਦੇਵ
ਮੁਨੀਨੇਅਵਤਾਰਧਾਰਨਕੀਆ ਤਬਕਰਦਮਰਿਖੀਨੂੰ
ਸਬਲਖਣਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕੇ ਉਨਕੇਅੰਗਮੇਦੇਖਕਰਬਡੇ
ਤਪਸੀਆਹੂਏ ਉਸਸਮੇਦੇਵਤੇਨੇ ਆਨੇਦਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿਭੀਧ
ਜਾਕਰਆਕਾਸਸੇਫੂਲਬਰਸਾਏ ਔਰ ਸਿਧਰਿਖੇਨਾ
ਨਾਚਨਕੀਆ ਜਸਗਾਏਐਸਾ ਆਪ ਛਤ੍ਰਾ ਅਕਾਸਸੇਆ
ਕਰ ਆਪਨੇ ਆਪਨੇਧਾਮਕੋਜਾਵਨੇਲਗੀ ਔਰਤੀਨੋਲੋ
ਕਮੇਮੰਗਲਾਚਾਰਹੋਕਰ ਸੋਰੋਦਿਸਾਮੇਪ੍ਰਕਾਸਹੋਗ
ਯਾ ਜਬਕਰਦਮਰਿਖੀਸ੍ਰੁਨੇਉਨੇਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਜਾਨਾ
ਤਬ ਉਨਕੇਸਾਮਨੇਹਾਥਜੋੜਕਰ ਐਸੇਅਸਤੁਤਿ ਉਸਤਤੀ
ਕੀਆ ਹੇ ਆਦਿਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨ ਤੁਮਾਰਾਨਾਮਲੇਨੇਔਰ
ਦਰਸਨਕਰਨੇਸੇ ਸਭਸੰਸਾਰੀਜੀਵ ਭਵਸਾਗਰਪਾਰਉਤ
ਰਜਾਤੇਹੈ ਔਰਆਪਕਾਦਰਸਨ ਬਡ਼ੇਬਡ਼ੇਜੋਗੀਸ੍ਵ
ਰਿਖੀਸ੍ਵਰੋਕੋਜਲਦੀਪ੍ਰਾਪਤਨਹੀਹੋਤਾ ਸੋਮੇਰਾਬਡਾ
ਭਾਗਹੈ ਜੋਆਪਨੇਪੇਟਕਰ ਮੇਰੇਘਰਅਵਤਾਰ
ਲੀਆ ਕਦਾਚਿਤ ਆਪਭੀਮੈਨੂੰ ਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰਨਾਪ੍ਰਭੂ

ਤੇਸੁਣ੍ਹੇਚੜ੍ਹਿਆਭੁਗਗੀਸਿਮਙ੍ਹਨਾਚਾਗੀਦੇ ਲੋਕਾਮਨੇਏਦ
ਤਾਉਕਿਸੁਧਸੇਸੁਨਾਲਾਕਿਲਾਪਸੇਗਪਾਨਉਪਏਸਕਰ
ਨੇਕੇਦ੍ਹਾਸਤੇ ਸਾਦ੍ਹਤਾਗਲੀਆਂਤੇ ਸੋਦਪਾਕਰਕੇਸੁਣ੍ਹੇਸੇ
ਸਾਤਆਨਾਸੇਪਲਾਦੀਏ ਕਿਞਸੇਸਤਪਾਨਕੇਪੁਤਾਪਸੇ
ਸਾਂਤਸਗੀਰਜੋਸੇਟੀਕਾਪੁਤਲਾਂਤੇ ਛਤਕਰਭੁਦ੍ਹਸਾਤਾਰ
ਪਾਰਉਤੁਰਜਾਉ ਕ੍ਹੇਸਸਨੇਕਰਦਸਜੀਾਦੇਾਉਸਤਤੇ
ਕਰਾਤੇਥੇ [illegible]ਸੀਸੋਂ ਫਿਰਧ੍ਰਾਆਜੀ ਲੋ ਸਨਕਸਨੇ
ਦਨਲੋ ਸਨਾਤਨ ਲੋਕ ਸਨਤਕੁਸਾਰਨੇਦ੍ਹਾਸਾਕਵਕ
ਪਲਏਦ੍ਹਗੀਸੇ ਾਧਓਜੇਤੂਕਰਾਘੋਸਤੀਕਹੀ ਾਸਾਂਗਾ
ਜੋਜੇਧਾਤ ਆਪਨੇਕਰਾਬੀਦ੍ਹੇਸੀਕਰਕੇਦਰਸਨਾਸਲੇ
ਗੋਰੇਦੀਆ ਸੈਸਾਰੇਸੇ ਕਪਿਲਸੁਗੇਤ੍ਰਿਾਗਰਨਸਪ
ਸੇਪੋਗਾ ਸਾਂਰਧ੍ਰਾਆਜੇਨੇਕਰਦਸਜੀਸੇਕਰਾਤੁ
ਸਾਲਪਨੋਨੇਕਦਸਾਦਿਕਾਾਘੋਧਾਾਨੇਤੇਥੀਸੁਣੇਸੇਕ
ਰੇਦੇਨੇਕਰਦਸਜੀ ਸੋਕਰਦਾਜਾਲੋਰਏਦ੍ਹਤੂਤੇ
ਨੇਧ੍ਰਾਆਜੀਰਾਸਕਸਾਸਾਨਕਰ ਕਲਾਸਸਕੇਤਾ
ਕੀਜਾਦੀਸੇਗੀਚਾਤੇਥੀਸੁਣਸੇ ਲੋਕਆਨਸੂਆਕਾ
ਾਘੋਧਾਾਆਤਰਸੁਨੀਸੇ ਲੋਕਸਪਾਕੀਸਾਦੀਲੋਗਰ
ਸਾਂਥੀਸੁਣਸੇ ਆਰ ਰਹੀਕਾਾਘੋਧਾਾਪੁਲਸਤੁਸਨੀਸੇ

ਅਰ ਗਤੀ ਨਾਮ ਰਿਖਿਆ ਕੀ ਨਾਰੀ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਰਿਖਿ ਕੀ ਸੁਣ ਜੇ
ਅਤੇ ਖੇਤਮਾ ਕਾ ਪੰਥਾ ਕ੍ਰਿਤ ਆਰਥਿ ਕੀ ਸੁਣ ਜੇ ਖਾਤੀ
ਨਾਮ ਰਿਖਿਆ ਕੀ ਨਾਰੀ ਭ੍ਰਿਗੁ ਰਿਖਿ ਕੀ ਸੁਣ ਜੇ ਅਰ ਮਤੀ ਨਾਮ
ਰਿਖਿਆ ਕੀ ਨਾਰੀ ਅਥਰਵ ਰਿਖਿ ਕੀ ਸੁਣ ਜੇ ਰ ਗਈ ਆ
ਸੋ ਸਬਪਰ ਮਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਥਰਵ ਹੂਏ ਰਪਸਾ ਹੂਏ ਤੇ
ਤੀਨੋ ਰਖੇ ਪਾਰ ਕਰਨੇ ਤੇ ਪਰੰਤੁ ਰਿਖਿ ਸੁਣ ਲੋਗਾ ਆਪਨੀ
ਆਪਨੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਮੇਤ ਕਰਮ ਜੀ ਅਰ ਦੇਵਹੂਤੀ ਸੇ
ਮੋਹ ਦਾ ਤੋਰ ਕਰ ਆਏ ਦਪੂਰਬਕ ਆਪਨੇ ਆਪਨੇ ਸਥਾਨ ਪਰ ਗਏ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਆਗਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਕਰੇ ਧੀ ਸੁਣ ਕਪਲ ਦੇਵ ਸੁਨੀ
ਕੇ ਦੇਹ ਦੇਤ ਕਰਕੇ ਚਲੇ ਗਏ ਅਰ ਕਰਮ ਜੀ ਨੇ ਆਪਨੀ
ਦੇਸਾ ਉਕੋ ਘੇਰਾ ਕਰਕੇ ਕੁਛ ਕਾਲ ਪੀਛੇ ਕਪਲ ਦੇ
ਵ ਸੁਨੀ ਸੇ ਪੇਸਤੀ ਕਰੀ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸੈਸਾ ਰਸੇ ਦਿਨ ਜੋ ਦਯਾ
ਕੀਆ ਜਨਮ ਲੋਗ ਸਾਰਸੇ ਚਨਾ ਗਰਤ ਤੇ ਅਰਸ ਕ੍ਰਤੋ
ਸੇ ਕੀਨੇ ਛਾਨ ਰੀ ਕਰਤਾ ਅ ਰਾਮ ਨੇ ਕਤਰਨ ਕਾਦੂ ਧਪਾ
ਤਾਤੋ ਸੋ ਇਸ ਪਰਨ ਕਪਲ ਦੇਵ ਕਾਸੁ ਨ ਕਰ ਕਪਲ ਦੇ
ਵ ਸੁਨੀ ਸੇ ਕਾ ਤੇ ਰੇਖੀ ਸੁਣ ਤੁ ਆਰੀ ਇਹ ਛਾ ਪੂਰੀ ਹੂਈ
ਜਬ ਸਾਨ ਬਸੇ ਸਾਰਸੇ ਜਨਮ ਲੇਤਾ ਹੈ ਤੁਧ ਤੀਨ ਕਰਜ ਦੇਦ

ਰੋਟੀਲੈਕਰਪਿਤਾਰਾਇਨੀ।ਬੇਬੀਰੋਹੀਉਸਪਰਰਹਤੇਹੈਂਸੋ
ਤੁਮਪਾਸਆਕਰਕੇਦੇਖੋਨੀਲੈਕਰਏਹਪੜ੍ਹਕੇਰੋਪੀਰ
ਹੀਲੈਕਰਸੋਸਾਰਉਤਪੰਆਕਰਕੇਪਿਤਾਰਾਇਨੂੰਤੀਨੋ
ਕਰਜੇਸੋਉਨਹੂੰਦੇਆਪਣਾਰੋਟੀਭਗਤਕਰਨਾਤੁਸਾਰੋ
ਦੇਖਤੇਪਰਤਾਰਛੀਪਾਤਾਹੈ।ਲੈਕਰਜੈਤੁਮਸਨੇਪਕਾਵੈ
ਸਾਰਸੇਰੋਗੁਕੀਆਚਾਹਤੇਹੈਂਸੋਪੀਰੇਕੀਨੇਆਪ
ਨਕੀਟੇਤੇਸੋਸਾਰੀਪ੍ਰੀਤਿਹੂਟਜਾਤੀਹੈ।ਲੈਕਰਤੁਮਏਸਤ
ਨਕੇਨੂੰਬਾਜਸਕੇਜ਼ਿਸਤਰਪਾਈਸੇਘੁਟਘੁਟਾਉਣਤਾਹੈ
ਉਸਸੇਸੇਟੀਲੈਕਰਪਾਈਸੋਰਆਣਾਸੋਰਾਦਾਲੈਰ
ਆਕਰਸੇਕੇਟੀਯਸਤੁਨੀਹੈਤੀਉਸੀਤਰਾਂਏਸੇਤਕ
ਕੇਸੇਖੇਪਸਸਨੂੰਨਾਏਸਕਾਤੇਕਾਰਸਤਕਰੇਇਸਦਾ
ਸਤੇਕੇਪਾਹੂੰਨੇਕਲਨੇਉਪਰੰਤਾਏਹਸਗੀਰਕੇਸੀਕਾਸ
ਨਗੀਆਦੇਤਾਏਸਲੀਟੇਸਠੀਰਸੇਪ੍ਰੀਤਿਕਰਨੀਸੋਚਾ
ਜੀਏਪੇਸਉਸਦੇਸਤੁਸੇਕਰਨੇਸੋਤਾਹੇਜੈਸਰਪਰਾ
ਆਸੈਰਾਹੇਲੈਕਰਪੀਉਸਕਨਾਸਾਕਾਹੈਦੇਲੈਰ
ਜ਼ਿਸਕੇਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਹੇਸੇਏਸਤਨਸੇਚਜਨੇਲੈਰਨਗ
ਨੇਸੋਰਘੋਲਨੇਦੇਖਨੇਲੈਕਾਖਾਨੇਆਰਪਾਨੇਕੀਨਾਸਰ

ਧੈਰੇ ਉਸਕਾ ਧਾਨਕਰੇ ਹੇ ਉਹ ਅੰਤਕਾਲ ਸਧਜੀ ਹੈ ਕੇਤ
ਨਮੇ ਮੇਰੀ ਸਰੂਪਿ ਮਜਕਾ ਰੇਸੀ ਧਸਤ੍ਰੂ ਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਤ ਲਗਾ
ਉ ਜੋਰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮੇ ਕਾਤੁਰ ਹੈ ਨਾਪ ਜੀਸ ਰੀਰ ਮੇ ਧਕਾਨ
ਧਕਰ ਰੇ ਧੋਤੁ ਮਾਗਾ ਸੇਤ ਸ੍ਰੂ ਧਾਰ ਜਾਵੈਗਾ ਤ ਧਤ ਕਸਨ੍ਰ
ਮਾਤਾ ਅਪਨੇ ਸਰੀਰ ਮੋਹ ਇਸ ਤ੍ਰੀ ਪ੍ਰਤ੍ਰ ਮੋਹ ਧਰਿ ਦ੍ਵਾਰਕੇ
ਅਪਨਾ ਤ੍ਰਾ ਸਤਾ ਤੌ ਤ ਧਤ ਕਰ ਉਸ ਕੇ ਮੇਤ੍ਰ ਮੋਹ ਸਧਾਰਿ
ਸੀਸੇ ਤ੍ਰਰਹੋ॥ ਜਧ ਉਨੇ ਮੇਰੀ ਆਗਯਾ ਕ੍ਰੂ ਸਾਦਰ ਸਾਨ
ਧਾਧਤ੍ਰੂ ਆ ਤਧ ਉਸ ਕਾ ਲਆਦਕ ਸਧ ਸੇ ਧੇਤ ਰਗ ਤ੍ਰ
ਤੋ ਇਤ ਸੀਕਧਾ ਸ੍ਰ ਨਾਕਰੇ ਮੇਤ੍ਰੈ ਹੇ ਖੀਹੈ ਦੇ ਰਾਜੀ ਸੇਕਾ
ਇਹ ਗਯਾਨ ਸ੍ਰਨਤੇ ਗੇਕਰ ਦਸ ਜਾਨੇਸਾ ਨਾਪਨਾ ਗਧੀ
ਤ੍ਰ ਕਾਕੇ ਕਪਿਲਦੇਵ ਜੀ ਸੋ ਧੀਨੇ ਕਰੀ ਸਾਜਾਹ ਜਾ
ਧਸ੍ਰ ਹੈ ਕਰੀ ਇਤੋ ਧਨ ਸੇਜਾ ਕਰਤੁ ਮਾਨੇ ਚਰਨੇ ਕਾਧਾ
ਨਕੜ੍ਰ ਧਾਸਾਹ ਨੇ ਸੇਜਸ ਸੇ ਸਾਨੀ ਨਾ ਹੈ ਆਸੇ
ਹੇ ਸਰੋ ਨਾ ਜੇਰਆ ਧਾ ਗੀਤਾ ਨਾ ਅਪਨੇ ਆਤ ਕੇ
ਸ੍ਰਨਾ ਕਰ ਭੂਦ ਸਾ ਗਰਧਾ ਰਕਰ ਦੀਜੀ ਹੈ ਇਹ ਧਾਤ
ਸ੍ਰਨਕਰ ਕਪਿਲਦੇਵ ਜੀ ਕੇ ਕਹਾ ਤੇ ਪਿਤਾ ਤੁਸਧਨ ਸੇ
ਜਾਕਰ ਆਰੋਦਸ਼ ਕ੍ਰੂ ਪਰਕਾਸਾ ਨ ਕਰਨਾ ਜੋਹ ਸਾਧ੍ਰ ਹਿ
ਸਾਤਆਂ ਰੀਸੇ ਗਤਾ ਜੋਨ ਕੀਸੇ ਤ੍ਰ ਲੀਸੇ ਸਦਾ ਸੇਰੀ ਕਥਾ

ਔਰਕੀਰਤਨਕਾ॥ ਜਿਸਕਰਨੇਸੇ ਚਰਣਾਰਵਿੰਦੋਂ॥ ਉਨ
ਕੇਸਤਸੰਗਕਰਨੇਸੇਔਰਧਿਆਨਕੇਪ੍ਰਤਾਪਸੇ ਇਸਅਸਤ੍ਰਆ
ਗਮੈਂਸਾਰੀਆਂ ਇਲਾਕੀਤਿਰਫਸੀਦਿਤੇਗਾ॥

ਪਚੀਸਵ੍ਹ ਅਧਿਆਇ ੨

ਕਰਤਾਅਗੇਯੀਸੁਰਕਾਚਰਨਸੇਜਾਨਾ ਔਰਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕੇ
ਧਿਆਨਸੇਤਨਤਅਗਗਨਾ॥ ॥
ਮੈਂਤੁਜੀਸੇਕਰ ਤੇ ਕੋਈ ਦੂਸਰਾ ਈਸ੍ਵਰਨਕਪਲਰੇ ਦੂਜੀ
ਸਾਸੁਨਕੇਕਰਤਾਅਗੇਯੀਸੁਰ ਉਨੇਦੇਹ ਵਤ ਔਰਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ
ਕਰਕੇਯਨਸੇਚਲੇਗਏ ਔਰ ਜਾਤੇਸਮੇਦੇਵਤੂਤੀਸੇਕਾ
ਤੁਸ੍ਰੇਜੈਸਧਾਤਕ ਸੈ ਏਹੋ ਉਸਕਪਲਦੇਵਤੇਨੇ
ਪੂਛ ਲੇਨਾ ਈਸ੍ਵਰਨਸੁਨਕਰਦੇਵਤੂਤੀਯੀਸੁਰ
ਕੇਸਾਰੇਪਰ ਸੰਗਪੜੀਔਰ ਗਜੇਗੇਤ੍ਰਕਰਧੇਲੀ
ਆਪਕੇ ਮੁਸ੍ਰੇਕਪਲਸੁਨੀਕੇਸੈਪਈਆ॥ ਈਸ੍ਵਰਜੀਦੇ
ਸੈਸਾਥਚਲਤੇਸੇ ਲਾਰਾਤ੍ਰੂਔਰ ਕੁਰਦਸਜੀਥ
ਸੇਜਾਕਰ ਨਾਗਪਜੀਕੇਧਿਆਨਸੇਲਗਿਨਤੂਹੂਔਰ
ਤਨਅਪਨਾਸਾਗਕੇਜੋਗਅਭਿਆਸਕੇਤਅਗਕਰੀਆਸੋ
ਰਉਨਕੇਜਾਨੇਸੇਦੇਵਤੂਤੀਕੇਧਤ੍ਰਾਸੇ ਕਔਰਦੂਧਤ੍ਰਾ

ਪਰਯ੍ਰਿਤਆਜੀਕਾਧਰਮਪਾਦਕਰਕੇ ਗਿਆਨਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਸੋਚੇਤਕੇਧੀਰਜਦੀਆ ਅਰਕ੍ਰਿਪਾਲਦੇਦ੍ਰਿੜੀਕੇਸਾਸਨੇ
ਗਿਆਨੇਤ੍ਰਕਰਕਮ ਸੋਨੇਦੇਦ੍ਰਿੜਤੇਸੋਸਤਿਗੁਰਕੇਆਦਪੁਰ
ਖਤਮਦ੍ਰਿੜਨੇ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁਜੀਸੇਛੁਜੇਸਾਸ੍ਰੀਆਸੋ
ਕੇਟਿਲਲੋਰ ਫੁਲਸੋਲਾਦੇਆਹੋ॥ ਇਸਕੇਕਾਰਨੇਦ੍ਰਿੜਲੇ
ਤੇਸੋਸੁਨੇਆਪਰਉਸਸਾਨੁਸੀਵੀਨਗੀ ਸ੍ਰੀਕਲੀਏਸੁਨ
ਕੇਆਪਨੀਸਰ ਹੁਜਾਨਕੇ ਦਾਅਲੋਗੁਰਪਾਕੇਅੋਕਾਰਆਨ
ਸਿਖਲਾਉ ਜਿਸਸੋਆਰਸਾਨਤਾਸੋਗੀਛੁਟਜਾਵੈ॥ ਇਹਪ
ਰਸੁਨਤੇਗੀਕ੍ਰਿਪਾਲਦੇਦ੍ਰਿੜੀਧੋਲੇਹੋਸਤ ਸੋਈਸਧਾਤ
ਪੂਛਨੇਸੋਧਰੁਤਪਸੋਆਦੂਆਲੋ ਗੁਰੂਸੋਅੋਸੀਧ
ਤਸੁਨਨੇਕੀਇਛਾਜੋਗੀਲਿਖਨਕੇ ਲਿਖਤੇਹੈ॥
ਅਰ ਸੰਸਾਰਸਿਖਆਜਾਲਕੇਛੁਟਨੇਵਾਸਤੇਸਨੁਖ
ਕੇ ਸਿਦ੍ਰਾਇਰਧਾਨਕੇਦੂਸਰੀਧਾਤੁਕੇਈਨਗੀਹੋ॥
ਅਰਧਾਤੁ॥ ਅਰ ਸੀਤਾ ਅਰ ਭੂਮੀ ਅਰਪੋਣ ਅਰ
ਅੋਰ ਉਸੀਕੋਕਾਨਾਮਸੂਨਾ ਚਾਹੀਏਜੋ
ਗਿਆਨਕੀਧਾਤੁਸੋਪਲਾਵੈ ਅਰਜੋਧਾਤੁਆਗਧਿ
ਤਆਦਕਆਧੇਪਰਿਦ੍ਰਿੜਕੇ ਗਿਆਨਨਹੀਸੋਪਲਾ
ਤੇਉਨੇਕੇਵਿਤ੍ਰਨਜਾਣੇ ਸਦ੍ਰਿਜਾਨਨੇਚਾਹੀਏਤੁਸਤ

ਆਪਣਾ ਮਾਨੀਤੇ ਤੂੰ ਅਗੈ ਭਉਦੂਆ ਸਾਗਰ ਪਾਰ ਉਤਰਹੋਗੇ ਸੋ
ਦੇਗਨੀਤੇ ਪਰਤੂ ਅਹੋਗ ਪਾਤਾਂ ਨੇ ਸਚੇ ਵਰ ਕੇ ਜਾਨੇ ਰਵਿ
ਮੇਰੀ ਦਯਾ ਮੇਰ ਵੇਖਿਆ ਦੂਰੇ ਵਿਸੀ ਕੇਰ ਸਾਗਰ ਗੀ ਸੋਲ
ਤਾਂ ਸਗੀ ਤੇ ਜੋ ਕੇ ਰੀ ਆਤਾ ਧਮਾਸੀ ਤੇ ਜਾਤਾ ਲੋਹਾਸ
ਰਿਆਸ ਵਿਗਲ ਤੂੰ ਅਸੇ ਵਰੋ ਸੇ ਉਜੇ ਸਾਨੂੰ ਖਾਜੋ ਪੀ
ਤੇ ਕੇ ਸਾ ਖਲੂ ਨੇ ਰਾ ਜਿਸਾ ਕੀ ਤਾਂ ਰਹੇ ਤੇ ਵਰ ਭਉਦੂਆ ਸਾਗ
ਰ ਪਾਰ ਉਤਰ ਜਾਵੇਗਾ ਸੈਆਰ ਮੇਰ ਮਾਨੀ ਲਿਗ ਗੁਰੂ
ਪਾਵਤੇ ਸੋ ਰਸਾ ਮਾਣੀ ਮਨੂੰ ਆਸਾਨੂੰ ਆਪ ਰਵੀ
ਪਰਸੋ ਪਾਤੂ ਰਤਾ ਲੋਰ ਤੇ ਸਾ ਤਾ ਜੇ ਲੋਗਾ ਰਾਸ
ਸੋਰ ਵੇਖ ਸੋਰ ਲੇਖ ਲੋਰ ਤੇ ਕਰਗ ਵੇਖ ਸੋਤੇ ਰਗਸ
ਵਿਸਾਖੇ ਸੇਹਸ ਜਾਤੇ ਤੇ ਉਤੇ ਸਾਵੰਦਸਾ ਸਾਗਰ ਵਭੁਲ
ਸਪੂਤੇ ਸੋ ਲੋਰ ਉਨਕੀ ਸਿਰ ਤਕ ਰਗੇ ਸੇ ਚੇਰ ਸੀਲ
ਖਜੇ ਸੇ ਜਸਾ ਲੇ ਵੇਸਾਨੇ ਕਤਰ ਗ ਕਾਦੂ ਖਭੂ ਗਤਾ
ਤੇ ਲੋਰ ਤੇ ਸਾਤਾ ਜੇ ਲੋਗਾ ਸੇ ਰਭੁ ਜਨ ਕਰਤੇ ਤਾਂ ਤੁਰ
ਵੇਰ ਦੀ ਦੂਖਾਨੀ ਤੇ ਤਾ ਸੋ ਤੂੰ ਮਾਪ ਨੇ ਪਤੀ ਸੋਰ ਵੇਸਾ
ਕੇ ਜਾਨੇ ਕੀ ਰਹੁ ਸੇ ਤਾਂ ਮਤੁ ਕਰੇ ਸਾਸਾ ਸੇ ਸਾਗਲ
ਗਸਾਨੇ ਗੇ ਸੈਆਰ ਕੀ ਰਾਸੀ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਜੇ ਤਰੇ ਪੀ
ਤੇ ਕੁਲ ਪਰਦਾਰ ਸੋਰ ਪਾਸਾ ਦਰ ਜੂੰ ਫੋਧਿਪਾਗ

ਕੀਕਰਤਾਹੈ ਸੋਉਨਿਨੀਪ੍ਰੀਤਿਨਾਰਾਇਨਜੀਨਾਲਕਰੈ
ਤੋਸੁਖਕੁਪਰਵੀਪਰਪਦੁਚੜਾਵੈਹੈਅਤਾ ਮਨੁਖਾਕਾਰਤ
ਨਕੁਛਦੇਵਤਾਸੇਕਾਮਨਹੀਹੋਤਾਪਰਗਿਆਨਨਹੀ
ਹੋਤਾ ਗਿਆਨੀਹੋਨਾਚਾਹੀਏ ਗਿਆਨਦ੍ਵਾਰਾਪੁਰਸਦੇ
ਵਤੇਸੋ ਛੋਹੋਤੇਹੈ ਉਨਕੀਪਰਾਪਤੀਦੇਵਤਾਭੀ
ਨਹੀਕਰਤੇਔਰਗਿਆਨਪ੍ਰਾਪਤਹੋਨੇਦ੍ਵਾਰਾਸਤੇਸਤਸੰ
ਗਚਾਹੀਏਸੋਬਿਨਾਕ੍ਰਿਪਾਸੇ ਸੰਤਔਰਮਹਾਤਮਾ
ਕੀਸੰਗਤਨਹੀਮਿਲਤੀ ਏਹਬਾਤਸੁਨਤੇਹੀਦੇਵ
ਤੂਤੀਪ੍ਰਸੰਨਹੋਕਰਏਸਏਛਾਸੇ ਚਾਂਹੋਤੇਗਏਦੇ
ਖਨੇਲਗੇ ਕਿਉਨਸਾਧੂਔਰਸੰਤਕੈਸੇਹੋਤੇਹੈ॥
ਸੁਨੇਸੇਲੇਤੇਉਨਕਾਸਤਸੰਗਕਰਕੇਭਵਸਾਗਰ
ਪਾਰਉਤਰਜਾਊ ਕ੍ਰਿਪਾਲਦੇਵਜੀਨੇਏਹਹਾਲਉ
ਨਕਾਦੇਖਕੇਕਹਾਹੈਅਤਾ ਸਾਧੂਉਨਕੇਔਰਮਹਾ
ਨੀਉਨਕੇਲਖਾਨਤੁਮਸੇਕਹਤੇਹੈ॥ ਸੁਨੋਉਨਕੇ
ਰਹਿਸੀਕੇ ਦੂਰਬਚਨਕਹਨੇਸੇਕੋਈਫਲਨਹੀਹੋਤਾ॥
ਸਿੰਦਾ ਔਰ ਉਸਤਤਕਰਨੀਉਨਕੋਏਕਬਰਾਬਰ
ਹੈ॥ ਕਿਸਦ੍ਵਾਰਾਸਤੋਗੁਣਸਚਤਨੇਸੇਪਰਮੇ

ਸ੍ਰਰਕਾਪ੍ਰਕਾਸਣੇਕਸਾਰੇਖਤੇਹੈਂ ਔਰਦੁਖੀਮਨੁਖ
ਕੇਦੇਖਕਰ ਉਨਕੇਦੁਖੈਸੇਦਾਏਆ ਆਵਤੀਹੈ
ਔਰ ਸ ਪਜੀਵੋਂਕੇਸਾਥਸੇ ਵੈਰਾਗ ਪਕਰਕੇਸੀਸੇ
ਸਤੂਤਾਨਹੀਕਰਤੇ ਔਰਾਦੇਨਹਾਰੂਹਾਠਿਚਰਨੇਸੇ
ਪਆਨਜਗਾਕਰਸੇਸੀਕਿਛਾਔਰਕੀਰਤਨਕੇਸੁਨ
ਨੇਕਾਪ੍ਰੇਮ ਉਨਕੇਆਵੇਪਜਰਹਤਾਹੈ ਔਰਸੁਖਾਲੇ
ਰਦੁਖੋਂਕੇਦੇਕਸਾਸਮਸੁਕਰਸੇਹੋਸੋਲਨੇਕੀਇਛਾ
ਸੇ ਅਪਨਾਅਗ ਯਾਰਕੁਲਪਾਰੇਦਾਰਵੈਰਕਰ ਜਿ
ਸਜਹਾਂਸੇਰਿਕਛਾਔਰਕੀਰਤਨਕਰਾਸੇਸਰਨਰਹਾ
ਤਾਹੈਉਸਜਗਾ ਪਤ੍ਰੇਆਨੇਦਸੇਰਹਤੇਹੈਂ ਔਰਕਥਾ
ਸੇਉਨਕੇਗਆਨਪ੍ਰਾਪਤਹੋ ਕਰਭੁਕਤੀਉਤਪਤਹੋ
ਤੀਹੈਔਰ ਭਕ੍ਰੀਤੇਨੇਸੇਸੇ ਉਨਕੇਸੀਸਾਰਾਸਿਆਈ
ਆਜਾਤਸੇਰਾਥੇ ਰਕੁ ਕਰਦੇਤਾਹੂੰ ਔਰਉਨਕੇ
ਸੇਰਸਰੂਪਆਨੇਕਤਨਸੇਰਆਨਕੀਆਗੇ ਸੇਂਰੇਵ
ਲਾਈਦੇਤਾਹੈ ਔਰ ਉਨਕਾਮਨਸੇਠੇਚਰਨੋਸੇਲਗਾ
ਰਹਤੇਸੇ ਪਰਮਾਤ ਔਰਦੂਪਔਰ ਜਾਨ ਉਨਕੇਰ
ਛ ਸਤ ਗਤਾ ਤੀਹੈ ਐਸੇਸੀਤੋਕੀ ਸੋਗਤਕਰਨੇਕੇ
ਦੋਸਤੇ ਮੁਨੇਸਦਾਇਛਾਰਹਤੀਹੈ॥

ਪਰਤਿਸਤਸੰਗਅਤੇਸੇਸਦਰਸੀ ਜੋਸਧਜੀਵਪਰ
ਅਰਧੰਛੀਆਦਿਕੋਸੰਪਰਸੇਸਰਕਾਦਸਤਕਾਰੇ
ਕਸਾਸਸਤੇਸੰਸੇਰਸਾਨੋਵਿਕੀਸੁਕ੍ਰੀਹੋਤੇਹੈ ਅਰ
ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਅਰ ਸੂਰਜ ਅਰ ਕਾਲ ਅਰ ਜਮਰਾਜ
ਅਰ ਅਗਨੀ ਅਰ ਪਾਨੀ ਹਵਾ ਆਦਕ ਸਧ ਸੇਰੋਆ
ਧੀਨਹੈਂ ਸੁਧੇਨਾ ਆਰਸਾ ਕੁਛ ਕਸਨਹੀਕਰਸਕਤੇ
ਅਰਜੋਸੋਈਸਿਰਹੁਸੇਆਤਾਹੈ ਉਸ ਕੇਉਪਰਧਲ
ਕਿਸੀਕਾਨਹੀਚਲਤਾ ਇਹ ਬਚਨ ਕਪਲਦੇਵਜੀ
ਕਾਸੁਨਕੇਦੇਵਹੂਤੀਨੇਕਹਾ ਅਹਾਹਾ ਜਸੁਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਸ
ਰੀਕੇਈਸ੍ਵਰ ਭਗਵਾਨਪਾਪਤੇਹੈਨ ਧਨ੍ਯਤੁਕ ਰਨਹੈਆ
ਪਨੀਭਗਤੀਸ੍ਰੇਸ਼ਟਧਤਲਾਕਰ ਹਥਾਕ੍ਰਿਤੀਕਾਗਾਨ
ਰਗੀਕੇਈਗਧਾਤਸੁਨਤੇਹੀ ਕਪਿਲਦੇਵਸੁਨੀ
ਬੋਲੇਹੇਮਾਤਾਪਹਲੇਤੁਮਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀਕਾਗਾਨਦਲ ਅਰ
ਸਰੀਰਕਾਗਾਨਸੁਨੋ ਜੋਸਰੀਰਕਾਗਾਨਤਾਹੈ
ਧਾਰੀਸਿਤੋਗੁਨਹੁ ਅਰਰਜੋਗੁਨਹੁ ਅਰਤਮੋਗੁਨਹੁ
ਤੀਨੋਂਮਿਲਕਰਜੋਏਕਜਗਾਰਹਤੇਹੈਂ ਉਸਕੋ
ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀਕਾਸੂਲ ਜਾਨਕਰਆਦਿ ਆਕੇ ਉਸਜ
ਗ੍ਰਕੀਹਿਰਦੀਆਸਸਸ੍ਰਤਨਾਹੁਕਾਹੀਹੈ ਅਰਚੌਬੀ
ਸਤਤਉਨਸੇਪੈਦਾਹੋਤੇਹੈਂ ॥ ਉਸਸੇਸਧਜੀਵੋਂਕਾ

ਤਨਯਜਨਕਰਿਉਤਪਤੀਸੰਸਾਰਕੀਹੋਤੀਲੋਗਤੁਮ
ਆਤਮਾਕੋ ਜਿਸਕੋ ਦੇਖਤਾਪੁਰਖਕਹਤੇਹੋਇਸਕੋ
ਈਸਤੁਤਿਸੇਂਪੇਖਕਜਾਣੋ ਇਆ ਤੁਆਸਦਾਏਕ
ਰੂਪ ਹੈਪਾਪਨਹੈਲੋਗ ਧਰਤੇਲੋਗ ਜਨਮਲੋਗਾ
ਤਸੇਹਾਤੇਤੇ ਲੋਗ ਚੇਈਸਤ੍ਰੁ ਜੈਸਸੇਸਰੀਰਤਾ
ਰੋਤਾਹੈ ਸਦਾਪ ਹੁਤਾਲੋਗ ਦਧੀਗਕੂਤਾਹਤਾ
ਹੈ ਜੈਸਨੁਖਾ ਆਪਨੀਇੰਦ੍ਰੀਉਕੇਸੁਖਲੋਗ ਆਪ
ਨਾਜਾਨਕਰਉਸਮੇਪੀਤਿਰਪਤਾ ਹੈ ਉਸਕੋਆ
ਗਆਨੀਲੋਗ ਜੈਸਰੀਰਆਪਣੇਆਤਮਕੋਆਲ
ਗਜਾਨਤਾਹੈਉਸੇਹਪਾਨੀਸਮਸ੍ਰਤਾਹਾਗੀਹੈ॥
ਲੋਗ ਇਸੀਕੋਈਸਤ੍ਰੁਸੇਦੇਦ੍ਰਤਾਲੋਗਸਨੁਖ
ਲੋਗਜ ਤੂਲੋਗ ਦੇਤਾਹਆਰਕਸਧਜੀਵੋਕੀ
ਉਤਪਤੀਹੋਤੀਹੈ ਸੇਸਲੀਦੋਪਰਸੇਦ੍ਰਗਕੋਸਧ
ਕਾਆਲਕਜਾਨਕੇਉਦੇਤਾਹੈ ਸੋ ਤੇਆਤਾਤੁਮ
ਆਪਣੇਤਨਸੇਆਤਮਕੋ ਈਸਤ੍ਰੁਸੇਸੇਆਤਾ
ਜੋਸੇ ਤਪਤੁਮਕੋਆਨਪੁਤੁਹੋ॥ ॥

॥ ॥ ॥

188

(ਛਬੀਸਵਾਂ ਅਧਿਆਇ)

ਕਪਿਲਦੇਵਜੀਕਾ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਕੀ ਰਚਨਾਕਾ ਕਹਨਾ
ਜਿਸਮੇ ਸਬ ਸਰੀਰ ਬਨਤੇ ਹੈਂ ॥ ॥
ਕਪਲਦੇਵ ਮੁਨੀ ਬੋਲੇ ਹੇ ਮਾਤਾ ਮੈਂ ਚੌਬੀਸ ਤੱਤੋਂ ਕੇ ਲ
ਛਣ ਅਲਗ ਅਲਗ ਤੁਮਸੇ ਕਹਤਾ ਹੂੰ ਜਿਸਕੇ
ਜਾਨਨੇ ਸੇ ਆਤਮਾ ਔਰ ਸਰੀਰ ਕਾ ਭੇਦ ਵਿਸੇਖਕਰ
ਮਾਲੂਮ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਾਰਾਇਣ ਜੀ ਕਾ ਸਬ ਜੀ
ਵੋਂ ਕੇ ਅੰਤਰ ਮੇਂ ਰਹਤਾ ਹੈ ਉਸੀ ਕੋ ਆਤਮਾ ਬੋਲਤੇ ਪ੍ਰ
ਕਾਸਤੇ ਹੈਂ ਉਹ ਕਾਲ ਸੇ ਕਬੀ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ ਲੋਕ ਵੋਹੀ ਪ੍ਰ
ਰਖਸ ਬ ਜੀਵੋਂ ਕਾ ਪਾਲਨ ਕਰਤਾ ਹੈ ਉਸਕਾ ਚਮਤ
ਕਾਰ ਇਸਤਰਹ ਸਰੀਰ ਬੀਚ ਹੈ ਜਿਸਤਰਹ ਕੋਈ
ਬਰਤਨ ਪਾਨੀ ਕੇ ਭਰਕਰ ਧੂਪ ਮੇਂ ਧਰਦੇਵੇ ਤੋ ਉਸਮੇ
ਸੂਰਜ ਕੀ ਛਾਇਆ ਪੜਨੇ ਸੇ ਦੂਸਰੇ ਸੂਰਜ ਦਿਖ
ਲਾਈ ਦੇਤੇ ਹੈਂ ਜੋ ਬਹੁਤ ਕਰ ਬਰਤਨ ਤੋੜ ਡਾਲੇ ਤਬ
ਉਨ ਸੂਰਜੋਂ ਮੇਂ ਸੇ ਕੋਈ ਦੇਖਤਾ ਉਸ ਬਰਤਨ ਕੇ
ਟੂਟਨੇ ਸੇ ਸੂਰਜ ਕਾ ਨਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਉਸਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਉਸ ਸੂ
ਰਜ ਸੇ ਮਿਲ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਇਸੀ ਤਰਹ ਆਤਮਾ ਕਾ

ਗਜਭੁਤਿ ਅਸ੍ਰਨਾਚਾਰੀਏ ਜਿਸਕੋ ਇਹ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤੁ
ਆਹੈ ਉਸ ਅਨੁਘਾਨ ਸੈ ਸਾਰਆ ਇਆਸ ਨਾਹੀ ਹੈ ਸਤਾ
ਸਿਵਾਏ ਇਸਕੇ ਜਿਸਤਰਾ ਕਾਨ ਸੇ ਆਗਨੀ ਲੋਹਤੇ
ਲੋਸੈ ਤੇਲ ਲੋਹਾ ਦੇਖਲਾਈ ਨਾਹੀ ਦਿਤਾ ਉਸੀ ਤਰਾ
ਤਾਨ ਤਸਾਤੁ ਇਸ ਨਾਸ ਪੜਤਾ ਪਰਮਾਨਕੀ
ਆਪੇ ਸੇ ਉਸਕੇ ਆਲਗ ਅਸ੍ਰਨਾਚਾਰੀਏ ਸੇ ਕੇ
ਸਵਾਸਤੋ ਕੇ ਜਥਤ ਕਉਤਾ ਧੇ ਲਕਾ ਪੁਰਸਤਸੇਰ
ਤੁਤੋ ਤਧਤਰ ਉਸਕਾ ਸੋਰਾ ਪਾਕਾ ਇਹ ਸਰੀਰ
ਉਸੀ ਕੀ ਸਾਮਰਥ ਸੇ ਜਿਤਨੇ ਕਾਮ ਚਲਨੇ ਲਗਥੇ
ਲਨੇ ਲੋਥ ਪਨੇ ਲੋਪੀਨੇ ਲੋਰ ਸਿੰਝੀ ਰਿ ਕੋਸੁ ਖਦੇਨੇ
ਕੇਹੈ॥ ਸਧਕਾਮ ਕਤਾਹੈ ਪਰ ਉਸਕਾ ਸੁਖ ਤੇਕਾਨੇ
ਦੇਲਾ ਉਸੀ ਆਤਮ ਪੁਰਖ ਕੇ ਜੋ ਛੋਟਾ ਰੂਪ ਪ੍ਰਕਾਸ
ਪਸੋਸੁਰਕਾ ਜੀਓ ਨੂੰ ਠੋਕੇ ਸੇ ਆਨ ਸਧ ਸਰੀਰ ਸੇਰ
ਤੁਤੋ ਸੇ ਅਸ੍ਰਨਾਚਾਰੀਏ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਕੇ ਜਥ
ਤਾ ਆਤਮ ਆਪੁਰਖ ਸਰੀਰ ਸੇ ਨੇਕਲਕਰ ਆਲਗ
ਹੋਜਾਤਾ ਹੈ ਤਥ ਉਤਰਨ ਸੀ ਕਤ ਕੇ ਤੋ ਇਹ ਕਾਮ ਸੇਵਾ
ਇਹਗਲ ਸੋਰ ਸਤੂ ਜਾਤੇ ਕੇ ਸੋਰ ਉਸ ਸਰੀਰ ਸੇ ਕੁ
ਛ ਕਾਮ ਨਹੀ ਹੋਸਕਤਾ ਇਸੀ ਧਾਤ ਕੋ ਧੇਖਾਰ

ਕਰਣਾਤੁਸਾਕੇਮਾਲਭਨਾਨਾਨਾਚਾਹੀਏਜੈਸੇਲੋਗਾਰੀ
ਆਦੀਤੋਸੈਈਸਮਝੀਏਸੋਪਰਿਤਨਗੀਰਖਤੇਲੋਗਪਾਵੈ
ਤੀਕੇਰੂਪਪਾਨਲੋਆਦਿਤਿਰਨਆਲਾਮਨਹੀਹੋਤਾ।
ਜਬਸਤੇਗਰੂਆਤਰਜੋਗਰੂਲੋਂਤਸੋਗਰੂਹੂਤਸ
ਸੋਸਿਲਕਤੇਹੈ ਤਬਉਸਕਾਸਰੂਪਪ੍ਰਗਟਹੋਤਾਹੈ
ਸੂ੫ ਜੈਪਰਮੇਸਰਕਾਹੈਤਾਸੈਗੀਸੋਗਨੇਵਾਲਾ।ਚੈ
ਨਾਜੋਗਆਭਾਸਕੀਏਲੋਰਥਾਨਪਾਤਰੂਏ
ਕਿਸੀਕੋਏਖਲਾਈਨਹੀਏਤਾਲੋਰਦੂਗਪੁਰਖ
ਦਸਗਕਾਲਰੂਪਧਨਕਰਧਾਨਰਨਤਾਸਹੋ।।
ਉਸੀਕੇਜਾਨਨੇਵਾਸਤੇਏਹਸਚਪਾਰਆਲੋਰ
ਤਪਲੋਰਦਾਨਲੋਗਧਰਮਸੈਸਾਰਸੇਧਨੇਤੇਤੇ
ਸਾਤਾਜੈਸਕੇਉਸਪੁਰਖਕੇਪਛਾਨਕਰਨਾਪਨੇ
ਸਾਸਕੇਲੋਗਕਰਤਾਪੁਰਖਜਾਨਾਉਤਪਨਕਰਨੇ
ਵਾਲਾ ਉਸਸਚਪਾਰਮਾਲੋਰਤਪਆਦਾਨਕਸੂਤ
ਕਾਮਕਰਚੁਕਾ ਧੀਨਾਜਾਨੇਉਸਕੇ ਸਚਸਕਰ
ਸਾਧੀਆਰਥਹੋਤੇਹੈ।ਉਸਕਾਜਾਨਨਾਕੁਛਕਠ
ਨਨਹੀਹੈਉਸਸਾਤਜੈਸੇਭੂਮਤੇਲੋਗਪੋਸਕਰਨੇਸੇ
ਪਾਵਾਨੇਜਾਤੇਹੈਸੋਤੁਸਭੂਮੀਕਰਕੇਉਸਪੁਰਖ
ਕੋਜਾਨੇਏਨਿਤਨੇਏਕੇਰੀਦੂਸਰੀਧਾਤਕਰਕੇਵਾਸ

ਤੇਨਰਚੇਗੀ ਅਰਸੰਸਾਰੀਸੋ ਚਤੁਸਾਗਹੁਰਜਾਵੇਗਾ
ਸੋਸੈਜਗਤਰਨਕੀਭੁਗਤੀ ਸੰਤਕੀਗਤਜਸੀ ਤਾਅਸੀ
ਅਰਨੈਵਾਤੁਸਮੇਕਰਤਾਹੂੰ ਉਸਕੀਕਥਾਸਨਲਗਾਕਰ
ਸੁਨੇਪਰਸੇਸੂਰਕੇਮਿਲਨੇਦ੍ਵਾਸਤੇ ਸੰਤਕੀਭਗਤੀਜਲ
ਕੇਸਮਾਨਹੈ ਸਿਰਮਲਹੈ ਜੈਸੇਸੋਸੈਦ੍ਵਾਰਾਵੈ ਨੈਸੇਭੁਕ੍ਰੀ
ਕੇਦ੍ਰਸਣੀਕਾਸਨਨਾਹੈ ਗਤੀ ਅਰ ਗਤਸੀਕਿਕ੍ਰੀ
ਏਸ਼ਰੀਮਿਲਨੇਦ੍ਵਾਸਤੇ ਅਰਪੁਤ੍ਰ ਆਦਕ ਸੰਸਾਰੀ
ਸੁਖਅਰਤਾਅਸੀਭੁਗਤਾਵੈ ਸਦ੍ਵਾਸਤੇ ਹੈ ਜੈਸਾਸੇ
ਸਹੂਸੇਰਸਅਰਜਾਵੈ ਅਰ ਜੈਸਾਭਕ੍ਤੀਕਰਨੇਵਾਲੇ
ਸੰਸਾਰੀ ਸੁਖਅਰਮੁਕਤੁ ਆਦਿਕੋਸੀਦ੍ਰਸਤੂਰੀਕਾ
ਜਾਨਤੇਹਿਖਤੇ ਏਸਤਰਹਕੀ ਭਕ੍ਤੀਸਿਸੇਪਰਤ
ਪਿਆਰੇਸਿਰਭੂਆਰਤੀਹੈ ਅਰ ਭਕ੍ਤੀਉਸਕੇਕਰਤੇ
ਹੈਕਿਸੈਵੇਚਰਨਕਮਲਕਾਧਿਆਨਕਰਕੇਪਰ੍ਰੀਪ੍ਰੀ
ਤਸੈਦ੍ਰਿਦੇਸੇਰਖੈ ਅਰ ਆਠੋਪਹਰਸੇਵਾਸਕਾ
ਸਿਮਰਨਕਰੈ ਅਰ ਜੋ ਲੋਗ ਸੰਤਕੀ ਰੀਤਕਾਤਸੀ
ਅਰ ਤਾਅਸੀਭਕ੍ਤੀਕਰਤੇਹੈਸੋਉਨਕੀਕਾਸਨਾਭੀ
ਪੂਰੀਕਰਦੇਤਾਹੂੰ। ਜੈਸਾਸੇਉਨਕਾਪਾਠਸੁਨਾਈਏਜਾ

ਨਜਾਵੈ ਪਰਜੋਪੁਰਸਇਛਾਧਿਨਸੇਵਾਭੁਗਤੀਕਰਤੇ
ਹੈ ਤੇ ਉਸਸੇਮੈਧਿਰੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹੋਤਾਹੂੰ॥ ਕਿਓਂਕਿਨਧਿਸਤੂ
ਇਸਕੇਵੇਦੋਂਦੇ ਲੋਕਪ੍ਰਸੰਨਕਰਤੇਹੈਂ ਤਾਤੂਸਨਦਧਾਤੁ
ਕ੍ਰੀਸੇਸੀਕਰੈ ਮੁਕਤਿਪਦਦੀਪਦਪਹੁਚਤੇਹੈ ਪਰਜੋਤੂਸ
ਆਪਣੇਕੋਈਹਜਸੋ ਕਿਸੈਰਾਜਾਸੈਭੂਸਣੋਲੋਕਨ
ਤਭੂਪਕੀਧਿਟੀਲੋਕਰਕਰਦਾਅਕੀਣਿਸਤੀ ਲੋਕ
ਰਾਜਾਪਿਜਾਧਿਤੁ ਲੋਕਉਤਪਾਤੁਕੀਯਾਹੈਨਤੂੰਕਰਿ
ਸਰੀਰਕਾਨਾਤਾ ਸੂਰ[illegible]ਨਕਰ ਹਰੀਭਕ੍ਰੀਲੋਕਸੇ
ਤੁਸੇਨਾਤਾਜਾਨਾਹ ਲੋਕਨਧਾਈਂਦੀਤਿਕਰਜੋਨੂ
ਆਦਿ ਲੋਕਸੁਧਰੈ ਉਸਕੀਜਾਨਾਪਰਸੇਸ੍ਵਰਕੇ
ਆਪਣੇਕਰੈ ਤਧਿਤੁਸਾਰੋਹਰਦੇਸੇ ਉਸਆਨੰਦਿਪੁ
ਰਧਰ ਭੂਪਾਦਿਧਾਰਿਦੇਵੈਜ ਲੋਕਹੈਸਤਾਹੈਂ
ਰਸਾਨ ਉਸਪੁਰਸਕੋਪਾਪਤੁਹੋਤਾਹੈ ਜੋਲਪਨੇ
ਪਰਸਪਰ ਸੁਖਿਰਸੋ ਜੋਕਹ੍ਰਿਪਰਗਰਬਧਨੂ
ਜਧਾਸਿਲੇ ਉਸਪਰਸੈਤੋਖਰਖੇ ਲੋਭਨਕਰੈ ਲੋਕ
ਪੇਟਭਰਨਧਾਵੈ ਜੈਸਾਸੇਪਰਸੇਸ੍ਵਰਕਾਭਜਨ
ਕਰਤੇਸਸੈ ਆਲਸਨਜਾਵੈ ਲੋਗਜੈਸਜਗ

ਸਤਸੰਗਹਨੋ ਦ੍ਵਾਰਣੋ ਲੋਕ ਜਾਸੰਗਤਾਰਛੀ
ਜਾਤੇ ਦ੍ਵਾਰਣੇ ਲੋਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੇ ਸਧਮੇਂ ਟੇਕ
ਸਾਟੇਖੇਲੋਕ ਦੁਖਲੋਕ ਸੁਖਕੇ ਧਰਾਧਰਸਮਾੜੇ
ਸੇਮੈਸਨੁਖਕੇ ਜੀਵਨ ਸੁਕ ਰਾਤੇ ਹੈ ਲੋਕ ਜਬਤ
ਕਲੋਸਾਗਮਾਨਸਾਤੇ ਤੁਧਤ ਕਲਾ ਪਨੇਧਰਹ੍ਵਾਸ
ਸਕੇਅਨੁਸਾਰ ਧਰਮਲੋਕ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤੇ ਉਸਕੇ ਕ
ਬਤੇ ਸੇਪੀਰੇਧ ਹਿਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥

{ ਸਤਾਈਸਵਾਂ ਅਧ੍ਯਾਯ }

ਕਲਪਦੇਵਜੀ ਕਸਾਂਖਜੋਗਮਾਨ ਦੇਵਹੂਤੀ
ਸੇਕਹਨਾ ॥ ॥ ॥

ਕਪਲਦੇਵਜੀ ਬੋਲੇ ਹੇ ਦੇਵਹੂਤੀ ਅਬ ਸੇ ਸਾਂਖ
ਜੋਗਮਾਨ ਤੁਮ ਸੇ ਕਹਤਾ ਹੂੰ ਚਿਤ ਲਗਾ ਕਰ
ਸੁਨੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੇ ਸਰਮਾਨਕੇ ਕੇ ਸੀਦ੍ਰਸ ਰੇਕੇ
ਸਤਕਾਰ ਹੇਤ ਰਮਾਨ ਜਲਦੀ ਸਨੁਖਕੇ ਨਹੀਂ ਸ
ਲਤਾ ਲੋਕ ਸੈਸਾਰੀ ਧੀਧਰਾਰਸੂਰ ਜਾਨਕਰ
ਕਧੀਸਰ ਸਤਸਸੋਹ ਕਰਾ ਚਿਤੂ ਸੇ ਕੇ ਟੇਰਸੈ
ਟੇਰੇ ਕਿਜਧਸੈ ਸਾ ਰੀਧੀਧ ਰਾਸਧਸੂਧਾ ਹੈ

ਤੁਸੀਸਾਰੇਸੋਜੋਧਾਰਮਾਲੋਕਤਪਸਾਰੇਦੇਕਧਰਮਲੋਕਧ
ਧਰੀਏਤ ਮਨੁਖਲੋਗਕਰਤੇ ਹੈਂ ਏਹੋ ਕ੍ਰੀਸੂਕੇ ਹੋਗੇ ਸੋ
ਧਾਧਲੋਕਪੂਜਾਰੀਯੇਤਸਤਾਸਗਲਕਰ ਉਸੇਸੂਕਰ
ਧੀਸਤਸਸਾਨੇ।ਜਿਸਤਰਹੇਕੇਵੀਸਨੁਧਾਰੇਸੀਰੇਵੇਸਈ
ਸੋਜਾਰਨੇਸਸੇਸਿਲਨੇਕੀਚਾਰਨਾਰੇਖੇ ਉਸੀਵਿਚਾਰ
ਸੈਸੋਜਾਵੈਲੋਕਸੁਧਨੇਸੇਉਸੀਏਵੇਸਈਮੇਤੇਰਾਰਕ
ਕੇ ਧੀਰਜ ਉਸਕਾਰੋਗਧੜੇਤੇਰੋਗਕਰਨਾ ਉਸਕੋ
ਸੂਰ ਲੋਕਧੀਰ ਜਾਗੋਰਸਸਰਾਹੋਤਾਹੈ ਵੇਸੀਤ
ਰੋਗਵੇਰਸੈਸਾਰਸੂਕਰਹੈ ਜੋਧਾਧਲੋਕਪੂਜਾਸਾਸ
ਖਾਕਰਤੇਹੈ ਉਸਕੋਂ ਧਰਦੇਦੁਖਲੋਗਸੁਖਸਾਦੁਸਸ
ਭੋਗਨਾਪੜਤਾਹੈ ਇਸੀਯੇਤ ਕਾਣੇ ਕਾਵੇਤੇਰਾਸ
ਸੇਕਾਰਤਾਹੂੰਏਨੇ ਏਕਸਨੁਖ ਲਕੜੀਕਾਯੋਸਾਯ
ਨਸੇਕਾਟਕਰ ਲਾਧਨੇਸਿਰਧਰਲੀਏਚੇ ਚਨੇਕੋਜਾ
ਤਾਖਾ ਜਯ ਰਿਗਧੂਧਰੀਗਸੀਸੋਗਾਤਸੋਖਰ
ਗੀਆ ਤ ਯਾਬੀ ਛਕੀਛੋ ਜਸੇਯੋਨਾਲਾਧਨੇ
ਸਿਰਕਾ ਉਤਾਰਕੇ ਏਕਕੂਏਧਰਧਾਨੀਪੀਨੇਲਗਾ
ਉਸਨੇਕਸਾਏਧਾਰੀਏਕੇਸਦ੍ਵਾਰਧੇੜਾਹੋਕੜਾਏਦੂ
ਏਤਲਾਸਾਤਾ ਹੈ ਧਾਨੀਧੀਨੇਕੇਵਾਸਤੇ।

ਤੁਸਦੇ ਖਰਚ ਲਕੜੀ ਚੰਦਨ ਦੀ ਲੇਆਨ ਸੇਕਰਾਰਸਕੇ
ਤੀਖੇੜਾ ਮਿਲਤਾ ਤੇਸਦਾ ਰੋਕਰ ਚਲਤੇ ਚੰਜਾ ਉਨ
ਦੇਨੋਂ ਪੇਦਲ ਚਲਨੇ ਸੇ ਪੇਰ ਜਲਤੇ ਹੈ ਰੇਸੀ ਚੰ
ਗਾਸੇਹਿ ਕੁਟੇ ਕੀ ਸਹੁਪਰਿਸੋ ਰਿਆ ਤੋ ਸੁਪਨੇ ਮੇ
ਉਸਕੇ ਖੇੜਾ ਮਿਲਾ ਜਬ ਹਿ ਉਸ ਪਰਸਦਾ ਰੋਕਰ
ਕੁਦਨੇ ਲਗਾ ਤਬ ਖੇੜੇ ਪਰ ਸੇ ਗਿਰ ਪੜਾ ਉਸੀ ਨੁ
ਪਨਾ ਦੇਖਾ ਸੇ ਸੋਤਾ ਜਾਗਾ ਹਿਤਿ ਫਲਤੇ ਕੂਦੇ
ਪਰ ਗਿਰ ਪੜਾ ਲੋਰ ਕੁਟੇ ਸੇ ਗਿਰਨੇ ਸੇ ਜਾਣੋਂ ਰ
ਪੇਰ ਉਸ ਕਾ ਟੂਟ ਗਿਆ ਹੈ ਸੋ ਹੈ ਆਤਾ ਉਸਕੇ ਖੇੜਾ
ਮਿਲਾ ਸੂਰਤ ਲੋਰ ਕੁਟੇ ਸੇ ਗਿਰਨੇ ਸੇ ਚੋਟ ਲਗਾ ਨੀ
ਸਬ ਟੂਟੀ ਦੇਸੀਤ ਰਾਸੇ ਜਾ ਗੀਨੁ ਖਸੂਠ ਸਸਨੇ
ਪਰਸਨੁ ਖਕੇ ਪਾਪ ਕਰਨੇ ਸੇ ਦੇੜਾ ਦਸਨਾ ਮਿਲਤਾ ਹੈ
ਜਬ ਉਸ ਲਕੜੀ ਗਿਰੇ ਕੇ ਨੇ ਕਾਲ ਨੇ ਦਾਸ ਤੇ ਲੇ ਗੋ
ਨੇ ਉਪਾਏ ਕੀਆ ਤਬ ਉਸਨੇ ਕੁਟੇ ਸੇ ਸੇਕਰਾ ਸੇ ਸੁਪ
ਨੇ ਸੇ ਖੇੜੇ ਪਰ ਚੜਾ ਜਾ ਉਸਕਾ ਏਤਰ ਫਲ ਪਾਇਆ
ਜੈਸੋਂ ਰਾਨੇ ਤਾ ਖੇੜੇ ਪਰ ਚੜਤੇ ਹੈ ਤਿ ਕੈਸੇ ਤੂ ਖੇਦ
ਏਸੇ ਜਾਕਰ ਗਿਰ ਕਰ ਦੇਹ ਪਾਵੇਗੇ ਹੋਦੇ ਦੂਤੀ ਜੋਸ
ਨੁਖ ਸੈਸਾ ਸੈਸੁ ਪਾਪ ਕਰ ਸਮਝਤਾ ਹੂੰ ਉਹ ਰਾਸੋ

ਸੁਖਸੈਂਅਤੇਪਰਗ੍ਰਸਸੇਭ੍ਰੋਗਤਤੁਸ਼ੋਂਆਪਨੀਵ
ਖਾਸੇਨਹੀਸਮਝਤਾਉਸੇਅਦ੍ਰਿਸਟਦੁਖਤੋਂਗਨਾ
ਪਛੋਤਾ ਲੋਕਜੋਸੁਖਸ੍ਰਖਕੇਪਰਸੇਸ੍ਰਵੀਵ
ਆਸੇਪਾਪੁਹੋਂਤਾਜਨਕੇਗੰਕੇਸੰਜੀਹ੍ਵਕੇਦੁਖਨਹੀ
ਦੇਤਾਉਸੇਦੇਂਤੇਨਹੋਂਸੋਹੋਗਯਾਨਸ੍ਰਨਕਰਕੇਦ੍ਰਿਸਟੁਤੀ
ਧੇਲੀਸਤੇਂਸਾਗੁਲਾਮਕਰਤਾ ਵਿਸੇਸਮਹੀਨਸੇਉ
ਸੋਆਦਪੁਰਖਕੇ ਆਲਬਸਾਸਹੋਂਸੇਯਤ੍ਰੀਵ
ਨਨਯਾਤਹੈ ਸਾਂਖਸੇਦੇਖੇਗਯੇਨਾਉਸਪੁਰਖਕੇ
ਪਰਕ੍ਰਿਤੀਸੇਭੇਸੇਆਲਗਜਾਨੁ ਹੋਪੁਰਸਮਹੀਹ
ਸੇਸ਼ਸਤਰਾਮਿਲਤਾਹੈ।ਜੈਸਤਰਾਦੁਪਸੇਪਿਲ
ਹਆਤਾਸੇਪੁਕਾਸਤੋਰੈਸੇਕੇਯਗਨਕਿਜਿਹਿਸੋ
ਸਨਕਰਕਪਲਦੇਦ੍ਰਿਧੇਲੇਹੋਂਸਾਤਾਸੋਹੋਯਾਤਰਸਾ
ਨਕੇਰਾ ਲੋਕਆਪੇਸੇਭੀਜਿਨਕਰਹਧੇਬਾਰਕਰਨਾ
ਚਾਹੀਏ।ਇਸਯਸਨੁਖਗਜਤ੍ਰਾਹੋਤਯਾਰਖਸੋ
ਹਪੰਦ੍ਰਿਸਾਦਕਸੇਧਾਰਣਿਆਂਯਸੀਰਤੋਂਹੈ॥
ਪਰੰਤੁਜਯਪਰਸੇਸ੍ਰਰਕਾਅਤਕਰਮਹੀਰਸੋਨੇਕ
ਸਜਾਤਾਹੈਤਯਉਸਤਨਸੇਕ੍ਰਿਛਕਾਸਨਹੀਰੋਂਸਕ
ਤਾ।ਹੋਂਯਾਤਪ੍ਰਤਖਨਕਰਨੀਚਾਹੀਏਸੋਸਾਗ੍ਰਿਸਾਨੇ
ਸੰਜਾਰੇਕਰਨਾਚਾਹੀਏਪਤਾ ਜੈਸਤਰਾਧੇਸ੍ਰਾਣੀ

ਸਣੇਅਨੁਸੋਕੇਪਾਸ ਦ੍ਰਿਧਾਰੇਧਕਰ ਅਨੇਕਰੰਗਾਸੇਉਸ
ਕਾਧਨਲੋਹ ਧਰਅਣੇ ਨੇਲੇਦੇਤੀਹੈਂ ਹਾਂਦੇ ਸੀਤਲਤਾਸੇਸੇ
ਗੀਆਹੈਆਧਰਅਗਤਆ ਪੁਰਸਕੇਮਸਤਕਕਰ ਅਨੇ
ਕਹੰਗਾਸੇਉਸਕੇ ਛੁਹਾਵਦੇਤੀਹੈਂ ਪਰਜੋ ਲੋਹਾਸੇਹੋਰ
ਨੇਕੀਸਰਨਸੋਹਾਤੇਤੈਉਨਪਰਆਈਆਕਾਧਲਨ
ਹੀਪਤ੍ਰਤਾ ਜੈਸੇਗੰਗਾਜੀਸੇਹੋਪਾਵੇਕਾਪੋ ਦ੍ਰਿਨਤੈ
ਉਸਸੇਸ੍ਨਾਨਕਰਨੇਸੇਅਨੁਪਨੁਪਹੋ ਜਾਤਾਹੈ ਲੋਹਜੋਸਾ
ਧਾਤੁਸੇਰੇਚਰੋਨੇਕਾਧਾਨਾਨਅਤਸਕਰਨਸੇਧਤੇਹੈ
ਉਹਲੋਗਆਈਆਸੇਹਸੈਨਹੀਫਸਤੇ ਜਿਸਨੇਪਾਰ
ਸਾਪਕ੍ਰਪਾਈਆਹੈ ਓਹਕਾਚਕੇਨ੍ਰੁਦੇਕੀਲਾਹਨਾ ੪ਕ
ਨਹੀਧਤਾ ਲੋਹਸੈਸਾਹੈਸੇਸਧਕਅਨਾਉਸਕੀਪ੍ਰ
ਗੀਤੇਕਰਅਹੋਨੇਉਪਰੀਤ ਪਲੇਕਕਾਸੁਖਾਮਿਲਤਾਹੈ
ਜਿਸਤੁਰਹਧੇਟਾਕਾਤੇਜਨਕਰਨੇਸੇਧਾਪਕਾਪੇਟਨ
ਹੀਭਰਤਾ ਲੋਹਦ੍ਰਿਧਾਦ੍ਰਿਸਟੇਕੇਪਾਸਰਹੀਆਦ੍ਰਿਆ
ਸਸੇਪਰਕਾਸਨਹੀਆਤਾ ਉਸੀਤਰਹਸੰਹਿਕੇ
ਆਤਮਾਸੇਅਲਹਾਜਾਨੇਧੇਨਾ ਰਹਾਸਨਹੀਪ੍ਰਾਪ
ਤਹੋਤਾ ਲੋਹ ਸੇਸਾਹਸਾਨਜਾਨਾਦਾਲੇਸੀਦ੍ਰਿਸ਼ਟ੍ਰ
ਹੋਤੇਹੈਂ ਸੋਸਧਰਸਾਨਸੁਨਕਰ ਦੇਦ੍ਰਿਤੀਧੇਰੀ

ਤੇ ਅਗ੍ਯ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਕਾਰ ਸੇ ਨੂੰ ਖੇੜੇ ਸੇ ਨੇ ਆਪ ਕੇ ਸਮਾਗਮ
ਪਲਾਨੇ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਤਮ ਕੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਸੇ ਆ ਲਗਸ
ਸਕ੍ਹੈ ਪਰਤਤ ਕਾਲ ਸੈ ਸਾਰੀ ਜਾਲ ਸੋਂ ਯੋਗ ਭ੍ਰਿਤੋਂ ਕ
ਸੋਰ ਨਗ ਪਾਨਜੀ ਕੇ ਚਰਨੋਂ ਮੇ ਧਿਆਨ ਲਗਾਨਾ ਯਾ
ਤਕ ਠਨ ਨੈ ਜੈਸਾ ਦੇਨ ਸੇ ਤ੍ਰਿਆ ਰੇ ਪਿਤਾ ਤਪ ਕਰਨੇ ਕੇ ਦ੍ਵਾ
ਸਤੋ ਗਏ ਹੈਂ ਤੁ ਸੀਰਿ ਦੇਨ ਸੇ ਦੇ ਕਥਿਨ ਸੁਨੇ ਨਗੀ ਭੂਲਤੇ
ਸਨ ਸੇ ਗਉ ਨੇ ਕੇ ਧਿਆਨ ਸੇ ਲਗਾ ਸਤਾਂ ਤੇ ਕੇ ਦੀਐ
ਸਉ ਪਾਇ ਯਤ ਲਾਇ ਦਿ ਜਿਸ ਸੇ ਸੁਕ੍ਰਿ ਪ੍ਰਾਪੁਰੇ ਦੇ
ਸ੍ਰੀ ਯਾਤ ਸੁ ਨਕਰ ਕਪਲ ਦੇ ਵ੍ਰਜੀ ਯੇ ਲੇ ਤੇ ਸਾਤਾ ਹੈ
ਅਸੁ ਖੇਨਗਾ ਰਤ ਕ੍ਰਿ ਜਿਗ ਕਤੁ ਸਸੇ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਸੁਨੇ
ਕਦਾ ਚਿਤ ਕੇ ਈ ਪਰਸੇ ਸੁਰ ਕੇ ਸੇਲ ਨੇ ਵ੍ਰਾਸ ਤੇ ਸਰਾ
ਪਨਾ ਪਰਿ ਵਿਪਰਿ ਤਲਗਾ ਦੇ ਤੌ ਉਸ ਕੀ ਭੀ ਸੁਕ੍ਰਿਤੀ ਹੈ
ਜਿਸ ਤਰ ਕੇ ਈਸ ਨੁ ਖਸ ਜਗੀ ਨਾ ਯਜ ਸਮਝਕ
ਜਾਨੇ ਕੀ ਇੱਛਾ ਕਰਕੇ ਯਸ ਸੇ ਨੇ ਕਲਤੁ ਰੇ ਤੌ ਪੀ ਕੇ ਪੀ
ਰੇ ਕੇ ਕਾਨੇ ਪਰੇ ਪਰੁ ਰਜਾ ਤਾਂ ਤੋਂ ਅੱਰਸੇ ਰਸਤੇ ਨ ਚਲੇ
ਤੋ ਕੇ ਸਤ ਰਾਯਾ ਰੁ ਰੋਗਾ ਔਰ ਜ ਯਗਾ ਮੇ ਚਲਨਾ
ਸੇ ਕਕਰ ਕੇ ਸੀ ਸੇ ਪੂਛੇ ਕੇ ਸੈਕ ਨਾਈ ਕਨੇ ਕਾ ਕਿ
ਤ ਨੀਰੁ ਰਹੈ ਤਬ ਜੋ ਨੇ ਕਟ ਯਤਾ ਹੈ ਤੋ ਉਸ ਸੇ ਚਲ

ਨੇਕੀਆਂਸਖਤੇਜਾਂਤੀਹੈ ਅਰਨੇਕਾਕੇਪਰਮਪਦੁਵਰਜਾ
ਤਾਤੈ ਆਰਜੇਦੂਰਕਾਰੇਦੈਤੈਉਸਜਿਤਾਰਾਟੇਕਰਾਤਾਤੈ
ਉਸੀਤਰਾਸਤੁਸਸੇਕਰਤੇਹੈ ਕੇਭਾਰਤੀਜੋਗਪੂਜਾ
ਪਾਠਸਰੇਸਨਸੇਜਾਤੇਦੈ ਤੈਓਪੂਜਾਲੇਕੇਕੋਰੇਖਨਾ
ਨੇਵਾਈਤਿਆਸੀਕਿਤੀਹੈ॥ ਫਿਰੇਰਤਕਸਾਲਾਟੇਕਰੀ
ਆਪੂਜਾਕਰਤੀਜੋਸਕੇਰੇਖਨੇਸੇਸੇਸਾਰੀਲਿਗਤਸ
ਸਾਖੇਸਾਸਕਰੇ ਦੂਸਰੇਸਾਜਸੀਪੂਜਾਹੈ॥ ਜੋ ਸਸੇ
ਨਾਰਾਮਾਜੀਕਿਤਸਪਰਮਾਨੁਖੋਕੇਕਪੜੁਆਰਰੂਪੇ
ਆਖੇਂਟਦੇਤੇਹੈ ਜੋ ਰਤੀਮਰੀਸੰਤਕੀਪੂਜਾਹੈ॥
ਤੁਰੀਆਕੇਵਾਸਤੇਕਰਤੇਹੈ ਚੋ ਜੀਸੁ ਕੁਰਿਆਤੀ
ਸੋਰਗੁਣਪੂਜਾਹੈ॥ ਉਸਸੇਸੁ ਭੀਕੀਭਿਇਵੈਰਾਗ
ਹੀਖਤੇ ਅਰਜੋਪਾਰਸਆ ਪੂਜਾ ਅਰਦਾਨਆ
ਰਖਤੁ ਆਦਕਸੁਭਕਰਮਕਰੈਹੈ ਅਰਸਥਪਰਮੇਸਰੁ
ਕੈਅਰਪਨਕਰੈਹੈ ਅਰਉਸਕੇਚਰਨੋਸੇਕੇਟੀਕ
ਸਾਸਾਰਾਹੈ ਲੇਕਸੇਰੇਕਾਸਸੇ ਸਾਰਾਹੇ ਉ
ਸਭਰਾਤੇਸੇਸੈਚਤ੍ਰਲਾਸੇਤਨੂੰ ਅਰਇਤਾਚੇਰ
ਰਕਤਾਨੂੰ ਕੇਕੇਸੀਚਤਉ ਕੇਦੂੰ ਜੋਸਸੇਓਰਪ
ਸੀਸਾਤੇਦੈ ਸੋ ਸੈ ਉਸਸੇ ਵਾਕੇਚਰਨੋ ਉਰਹੈ

ਜਾਤੁ ਵਿਸਿਸਤਰਾਕੇਭਗਤੁਸੋਰੇਜੀਵਦਾਸੁਕੁਹੈ ਜਿਉਰਚੋ
ਧਰਹੈਸੋਬ੍ਰਹਮਨਘੇਰਪੜ੍ਹਦੁਜਾਸੁਨੈਧਣੁਤਪਜਾ:
ਰਜਾਲਸੋਹੋਤਾਹੈ।। ਪਰਜੋਬ੍ਰਹਮਨਪਰਮੇਸ੍ਰਕੇਸੇ
ਪੀਤਿਨਰੋਗਧਤਾਉਸਬ੍ਰਹਮਨਸਸੂਦ੍ਰ ਜਾਤਿਭਕੁਤੇ
ਜਾਪਕੋਪਿਆਰਕਾਤਾਹੈ ਸੋਹੋਜਾਤਾਤੁਸੋਸੋਰੇਚਰ
ਸੋਏਜਾਨਲਰਾ।। ਕਰਸਰਾਮਨਕਾਸੋਸਰਨਕਰੇ
ਭੁਦਸਾਗਰਪਾਰਉਤਰਕਰ ਜਾਵਦਾਗਦਨਸੋਛੂਟ
ਜਾਵੈਗੇ ਜੋਕੋਈਪਰਮੇਸ੍ਰਕੀਭਕੁਤੀਜੋਗਪੂਜਾ
ਸੋਚੋਸੁਧਰਕਰਉਸਕਾਜਾਸਕਧੀਨਗੀਲੇਤੇ
ਉਜਾਗਰੇਉਪਵਿਤਧਣਤਾਂਈਨੇਤਕਨਾਕਸੋਦੁਖ
ਪਾਕਰਪਸੂਆਦਕਕੇਜਨਮਪਾਤਾਹੈਜੋਰਧ
ਤੁਤਾਏਨਉਸਜੋਨਸੋਰਕਰਾਫਰਜਾਨੁਧਕਾਤਨ
ਉਸੋਮਿਲਤਾਹੈ।। ਹੋਜਾਤਾਪਰਮੇਸ੍ਰਕੀਭਕੁਤੀ
ਜੋਗਜਾਨਪਾਪਤਹੈਨੇਜੋਰਭਦਸਾਗਰਪਾਰ
ਉਤਰੇਦਾਸਤੇ ਕੈਦਲਮਨੁਧਕਾਚੋਲਾਹੈ
ਜੈਸੇਨੇਵਿਸਤਸੋਪਰਮੇਸ੍ਰਕੇਨਾਜਾਨਾਉ
ਪੀਛੇਧਣੁਤਪਛੁਤਾਵੈਗਾ।। ।।

ਅਠਾਈਸਵਾਂ ਅਧ੍ਯਾ ੨

ਕਪਲਦੇਵਜੀਕਾਦੇਵਹੂਤੀਨੋ ਸਾਂਖ੍ਯਸਾਰੀਉਤਪਤੀ
ਕਹਨਾ॥ ਜੈਸਾਦੇਨੋਸੋਗਰਭਸੋਸਾਨਕਾਢਿਸਰਤਾਹੈ॥
॥ ॥ਮੈਤ੍ਰੇਜੀਬੋਲੇਗੋਬਿਦੁਰਗਸੈਤ੍ਰਜੀ
ਕਥਾਸੁਨਕੇਦੇਵਹੂਤੀਨੇਕਹਾਸਾਂਗਾਜੋਸਾਂਖ੍ਯ
ਪਰਮੇਸੁਰਸੇਬੇਸੁਖਹੈ ਉਸਕਾਸਾਧਨੇਉਪਾਂਤਕਹਾ
ਜਾਵੈਤੁਮਕੋ ਕਪਲਦੇਵਜੀਬੋਲੇ ਹੇਮਾਤਾਸੈਸਾ
ਗੀਲੋਗਕੁਲਧਾਰਦਾਗਸੋਗਯਾ ਰਬਾਕੇਜਾਲ
ਸੋਛਮਕਰ ਉਸਸਾਧਨੀਧਮਾਕਸੇਨਸਕਰਦੇਤ
ਤੋਜਾਗਸਾਂਖ੍ਯਾਸਵਾਨੀਮੈ ਕਸਾਈਕਰਕੇਜੋਨਹੇ
ਗੇਕੇਮਿਲਤਾਹੈ ਪ੍ਰਤ੍ਯੇਪਸਮੇਦ੍ਰਿਗੀਲੋਗਸਕ੍ਤੇ
ਕਰਉਸੇਦੁਖਦੇਤੇਹੈਂ ਸੋਸੈਉਤਪਤੀਹੈ ਸੋਸਾਂਖ੍ਯ
ਕਾਜਨਸਸਸੋਸਰਨਤਕ ਤੂਸਸੇਕਹਤਾਹੂੰ ਸੁਨੋਜੋਸ
ਕੈਸਾਦੇਸਵੀਰਿਪਰਮੇਸੁਰਕੀਕ੍ਰਿਪਾਸੇਗਰਭ
ਕੋਤਾਹੈਉ ਸਾਦੇਨਕੋਗਰਭਕੇ ਸੋਸਸੁਖੈਸਤ੍ਰੀਲੋਕ
ਪ੍ਰਸਵਦੇਨੇਕਾਧੀਰਜਸੇਦ੍ਰਕਰਸੋਲਤਾਹੈਧਾਂ
ਰਦੇਵਤਾਉ ਸਸੇਸੇਪ੍ਰਜਾਪਲੇਕੇਸਸਾਨਉਛਰ

ਦਸਵੇਂ ਦੁਆਰ ਨਧੋਰਕੇ ਸਮਾਨ ਗਾੜ ਧਧਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗਪੀਦ
ਦੇਈਏ ਨਉਦਰਾਗ ਠਆਸਕਾ ਪੈਂਡੋ ਕਰ ਕੁਛ ਗੋਲਾਸਾ
ਲੈਧਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਏਕ ਮਹੀਨੇ ਮੇਂ ਗਾਢੇ ਲੋਹ ਪੇਗਲੋਰਾਸੇ
ਰਕਾਰੇ ਹਰਧਨ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲੋਹ ਦੂਸਰੇ ਮਹੀਨੇ ਮੇਂ ਲੋਹੂ
ਲੀਆਂ ਔਰ ਤੀਸਰੇ ਮਹੀਨੇ ਮੇਂ ਚਰਮ ਤ੍ਰਾਂ ਲੋਹ ਹਠੀ ਚੌਥੇ
ਮਹੀਨੇ ਮੇਂ ਸਰੀਰ ਪਰਗੋਸ ਲੋਹ ਆਪ ਨਾਕਆਰਕ
ਸਧਾਰੰਭੀ ਉਕਾਆ ਕਾਰਧਨ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਾਂਚਵੇਂ ਸ
ਹੀਨੇ ਨਾਗਾਧਨ ਜੀਰੀ ਵ੍ਰਿਧਾ ਸੇ ਜੀਵਾਤਮਾ ਕਾਪ
ਕਾਸ ਉਸ ਮੇਂ ਹੋਤਾ ਹੈ ਲੋਹ ਉਸ ਕੇ ਭੁਖ ਔਰ ਪਆ
ਸਲਗਤੀ ਹੈ ਲੋਹ ਛਠੇ ਮਹੀਨੇ ਮੇਂ ਸੋਰ ਨੀਵੇ
ਔਰ ਰੂ ਪਰਰਾਨੇ ਕੇ ਕਾਰਨ ਸੋਮਨ ਉਸ ਕਾਂਪ
ਧਰਤਾ ਹੈ ਸਾਤਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਮੇਂ ਉਸ ਕੇ ਆਪਨੇ ਕ
ਈ ਜਨਮ ਲੋਹ ਆਠਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਮੇਂ ਸੌ ਜਨਮਾਂ ਕੀ
ਛੋਕਾ ਧਿਆਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ਲੋਹ ਧਿਆਨ ਪਾਪ ਤੇ ਨੇ ਸੇ
ਈ ਆਲਸ ਕਰਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲ ਜਨਮ ਸੇ ਮੈਂਨੇ
ਇੰਨਕੁ ਕਰਮ ਸੇ ਦੈਂ ਮਾਦ ਖਆਰਸ ਖਪਾਵੀਆ
ਜਾ ਜਦ ਦੇਹਧਾਤ ਸਮਾਸ ਕਰ ਰਹਿਤਾ ਪਰਮੇਸਰ ਕ
ਧਿਆਨ ਕਰਕੇ ਨਧੀ ਨਤੀ ਕਰਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ

ਸੋਪਿਛਲੇਜਨਮਮੇ ਰੈਸਤ੍ਰੀਲੀਏ ਪ੍ਰਭੁਕੇਸੋਗਸੋਨਸ
ਤੇਕਰ ਤਨਮਨਲੋਭਸੋਗਸੋਨਹੀ ਛੁਟਨਲੋਭਸੋਗਤ
ਸੋਸੇ ਸਤਸੰਗਭੀਨਹੀਕੀਆ। ਏਸਲੀਏਉਲਟ
ਲਟਕਕਰਦੁਖਪਾਤਾਹੂੰ ਇਸਸਸੇਸੇਉਪਰ
ਸਨਾਏਤਾਲੋਗ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇ ਏਸਨਰਕਕੁੰਹੇ
ਸੁਣੇਧਾਤਰਸੇਕਰਸੀਏ ਤੋਆਧਸੈਤਨਲੋਭਸਨ
ਸੋਤੁਮਾਰੀਸੇਵਾਸੇਨੂੰਆਪਹੋਆਸੇਵਿਸਾ ਕੀਜੀ
ਏਹੈਜਮਸੋਏਹਮਾਨਸਤ੍ਰਕੇਭੂਲੇਨਹੀ ਲੋਭਸੈ
ਸਾਰਸੇਲੋਸਾਕਾਮਕਊੰਜੈਸਸੇਜਨਮਾਰਸਨ
ਸੈਛੁਟਜਾਊ ਜਧਾਨੇ ਜਾਂ ਦਸਵਾਂਸਹੀਨਹੂਆ
ਤਧਵਾਮਾਜੈਸੇਪ੍ਰਭੁਤਕਾਤੇ ਸੁਜੇਰਕਰਕੇਉਸ
ਕੈਧਾਰਹੀਰਹੇਤੀਹੈ ਜਧਪਿਕਦੀਪਰਹੀਰ
ਕੈਹੇਤਾਹੈਪਰਸੇਸਕ੍ਰਕੀਮਾਏਆਸੇਪਰਸੇਜਨਸੇ
ਕਾਰਮਾਨਉਸੇਭੂਲਜਾਤਾਹੈ ਓਰਗਰਭਸੇਕੈ
ਆਚਾਰੀਤਰਲੋਭਪ੍ਰਭੁਤਾਈਕੁਮਾਸੇਹੋਤੇਹੈ
ਸੋਓਹਧਾਲਕਹੋਟੀਆਵਸਥਾਸੇਦੁਖਪਾਵਹਿ
ਪਾਸਸੇਦੁਖਪਾਤਾਹੈਅਵਿਦਾਏਹੋ ਨੇਕੇਧੋਲਨ

ਗੀਸਕਤਾ ਲੋਗਾ ਧੀਰੇ ਨੇਪਰ ਮਲਮੂਤ੍ਰ ਕਰਦੇਤਾ ਹੈ ਸੋ
ਜਬਤਕ ਰੋਈ ਸਿਰੀਉ ਨਤਾਤ ਬਤਕ ਉਸੀ ਸੇ ਪਤ੍ਰਾਰ
ਸਾਪਤਾ ਹੈ ਲੋਗ ਮਾਤਾ ਲੋਗ ਪਿਤਾ ਉਸਕੇ ਮਲਮੂ
ਤ੍ਰ ਸੇ ਪੂਤ੍ਰ ਛਿ ਆਠ ਪੋਰ ਕੋ ਰੋਦਾ ਸੇ ਸੇਕਰ ਪਸੇਨਾ ਹੋਤੇ ਹੈ ॥
ਜਬ ਉਸ ਅਵਸਥਾ ਸੇ ਸਾਨਾ ਹੋਕਰ ਪਾਂਚ ਬਰਸ
ਕਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਬ ਉਸਕੇ ਮਾਤਾ ਆਰ ਪਿਤਾ ਬੀ ਸਾ
ਸੀਖਨੇ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸੌਂਪ ਦੇਤੇ ਹੈ ਵਹਾਂ ਭੀ ਵਿ
ਦ੍ਯਾ ਸੀਖਨੇ ਸੇ ਸਰੀਰ ਕਾ ਕਸ਼ਟ ਪਾਕਰ ਆ
ਪਨੇ ਇਛਾ ਪੂਰਬਕ ਖੇਲਨੇ ਨਹੀਂ ਪਾਤਾ ਜਬ ਸੋ
ਲਾਂ ਬਰਸ ਕੀ ਅਵਸਥਾ ਸੇ ਤਰੁਣ ਹੋਕਰ ਗਨਾ
ਜਾ ਲੋਗ ਸਬਕੁ ਪਾਤਾ ਹੈ ਤਬ ਅਭਿਮਾਨ ਸੇ
ਅਪਨੇ ਬਰਾਬਰ ਦੂਸਰੇ ਕਿਸੀ ਕੋ ਨਹੀਂ ਸਮਝਤਾ
ਕਰਤਾ ਚਿਤ ਵਾਰੀ ਵੀ ਲੋਭ ਰੇਸ਼ਾ ਲਡੂ ਲੋਹੋ ਦੂ
ਸਰੇ ਕੇ ਦ੍ਰਾਪਰਾ ਗਬ ਪਾਤੇ ਦੇਖਕਰ ਸੋ ਚਰ
ਰਤਾ ਹੈ ਆਰ ਬੀ ਪਾਤੇ ਜਾਗ ਵ੍ਰਿਤੇ ਹੈਰਾਣ ਇਸ
ਰੀਲੋਭ ਪਰ ਕੀ ਲਿਖਾ ਜਾਤੀ ਹੈ ਜਬ ਲਡੂ ਕੇਬ
ਲੇਤੇ ਬੰਨਹੋਤੇ ਹੈ ਤਬ ਉਨਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੇ ਢਸਕਰ
ਆਨੇ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸ੍ਰੂਦਸ ਚਬਲੇ ਕੇ ਉਨਕੇ ਪਾਲਤਾ ਹੈ

ਪਰਾਂਏਸਤ੍ਰੀਕੇ ਧਸੌਤੇਕਰਸਾਤਾਸਾ ਰਪਿਤਾ ਵੇਦ
ਖਦੇਤਾਤੋਂ ਆਪਣਲੋਕਰਾਂਨਰਣਹਿਰਖਤਾ
ਏਸਲੀਏਜੋਸਨੁਖਆਪਣਭਲਾਚਾਹੇਤੋਂਏ
ਸਤ੍ਰੀਕੇਸਜੇਸਾਏਰਸੇਸੋਏਸਾਤਾਤੁਸਭੀਏ
ਸਤ੍ਰੀਸੇਏਰਕਰਾਂਧ੍ਰਸਨਸਨਾ ਪਰਸਾਸਤ੍ਰੀਕੇ
ਆਨੁਸਾਰਾਏਜੜਸਨਤ੍ਰਸਸੇਕਰਤਸ੍ਰੇਆਰਜ
ਧਤਰੁ ਹੁਏਧੀਡਕਰਧ੍ਰਰਾਈਆਂਤੀਹੈ॥ ਤਬ
ਆਂਖੇਸੇਕਸਦੇਖਕਰਕਾਂਏਸੇ ਸੁਨਾਂਈਨਾਏਦੇਤਾ
ਆਰਸਾਆਰਜਕਸਾਂਈਕਿਰਏਕੀਨਾਂਹਿਕਰਤੀ
ਤਬਧ੍ਰਰਸੇ ਪਤ੍ਰਨੂੰ ਆਂਲੀਧੇਲੀਧੇਸਾਂਸਲੇਕਰ
ਪਛਤਾਂਈਰਹਕਰਤਾਹੈ॥ ਆਧਸੇਲਤ੍ਰਕੋਰੋਗਕੇ
ਸਤਰਾਪਾਲਨਕਰਤ੍ਰੈਗਧ ਆਰਜੋਰੋਗਾਲਤ੍ਰੂਆ
ਤੁਰਿਤੁ ਸਨਸੇਪਾਏਲੋ ਰਪਾਹਰੇਾਂਧਿਨਾਂਧਤੁਤ
ਦੁਖਪਾਤੇਹੈਂ॥ ਲੋਰਾਜੋਸਨਕੇਧੇਟੇਤਰੂਨਕਸਾਂਈ
ਕਰੇਦਾ ਸਤੇਨੂੰ ਰੇ ਹਰਲੋਰਾਆਪਣੀਏਸਤ੍ਰੀ
ਸਸੇਤਉਸਧੂਦੇਕੇਆਪਣੀਸਤ੍ਰੀਕੇਸਆਨਸਸਾਨ
ਤੇਹੈ॥ ਉਸਆਦਸਸਾਸੇਜਧਆਪਣੀਟਰਾਆਰ
ਕਸਾਂਕਿਸੀਸੇਕਰਤਾਹੈ॥ ਤਬਉਸੇ ਨਿਤ੍ਰਕਰਦੇਨਧ

ਹਨਕਰਤੇਹੈਂ॥ ਉਸਸਮਸੇਵਿਸਨਸੇਧਰ੍ਹਾਖੇਰ
ਕਰਿਕਰਤੇਹੈਂ ਦੇਖੋ ਆਪਸੈਧਰ੍ਹਾਂਤੇਕਰਕਸਾਂਨੇ
ਘੋਰਸਨਰੀਤਿ ਫਿਸੀਵ੍ਹਾਸਤੇਸ੍ਵੇਰਲੋਕਾਂਨੇ
ਨਿਕੇਜਨਸਭਗਸੇਨੇਪਾਲਨਕੀਆਸੇਰਖਾਨੇਪੀਨੇ
ਕੀਸ੍ਰਪਭੁਨਿਨੇਲਿਤੇ ਜਿਸਤਰਹਧੇਲਧ੍ਰਵਾਂਧੋ
ਸ੍ਰਉਵਾਨੇਕੀਆਸਗ੍ਰਨਿਰਖਤਾਤਧਧਰੀ
ਏਲੋਕਾਨਬਉਸਕੀਕਿਆਕਰਧਨਸੇਹੋਰਆਤੇ
ਹੈਂ ਸੀਰਸ੍ਰਤੇਆਰਖਗਾਧਿਸੇਪੀਠਨਧੋਨ੍ਹਾਂਕੇ
ਐਸੇਧ੍ਰਏਧੋਲਏਕੇਨਧੰਗਪਭੁਸਏਸ਼ੈ॥
ਏਸਾਤਾ ਉਸਸਸੇਵਿਧ੍ਰਦਸਧਦ੍ਰਪਰੇਧਰ
ਰਪਠਸੇਸ੍ਹਸੇਆਪਨੀਸਿਤ੍ਰਅੰਗਤਾਹੈਂਪਠ
ਤ੍ਰਉਸਕਾਧ੍ਰਨਤੇਏਨਧੀਨਸਿਤ੍ਰਨਹੋਆਤੀ
ਆਰਉਸਕੇਧੇਸਆਨੇਸੇ ਪਾਲੇਆਪਤੇਜਨ
ਕਰਕੇ ।ਪਿਛਸੇਸੰਗਤੇਕੀਤਿਨਕੁਛਉਸਕੇਤ੍ਰ
ਖਾਨੇਕੇਵ੍ਹਾਸਤੇਏਏਹੇਂ ਜਧਧ੍ਰਦਾਵੀਸਸੇਕ
ਈਹੋਗਆਨਕਉਸੇਹੈਤਾਹੈਤਧੇਕਈਸਨ੍ਰਖ
ਘਾਰਵਾਨਾ।ਉਸਕੀਸਿਵਾਨੇਕਰਤਾ॥

ਆਗੋਦੇਅਪੜੀਭੀਤੁਸਿਕੇਧਾਸਕੋਈ ਨਿ ਗੋਯੋਫਕ
ਅਕੇਲਾਪੜ੍ਹਾ ਮਤ੍ਰਾਨੋ ਜਧਾਰੇਸੀਕੇਭੂ ਜਨਜਾ
ਪਾਣੀ ਵ੍ਹਾਸਤੇ ਬੁਲਾਤਾਹੈ ਤਬਜਾਸਯੁਕ੍ਰਕਰ
ਪਹੋਂਚਾਤੇਤੋਂਆਗਉਸਕੀ ਧਾਤਕਾਉਤਰਾਨ
ਦੇਕਰ ਦੁਰਬਚਨਉਸੇਕਹਤੇਹੈਂ ਜਬਉਸਕਾਕਾ
ਮਾਐਕਰਪਹੁਚਤਾਹੈਤਸਕਨਆਗਪੈਤਆਮੇ
ਗਲਾਬੈਰਤੋਂਕਰਮਾਸਭੀਨਿਗਲਾਤਾਉਸਸਮੇ
ਪਾਪਕਰਨੇਵਾਲੇਕੇਪਾਸਦੂਤਕਹਤੇਹੈਂ ਕਿਜੈਸਕੇ
ਲੀਏਤੂਅਨੇਕਪਾਪਕੀਆਉ ਨੇਕੋਆਧਾਅਪਨੀਓਆ
ਕੇਲੀਏਬੁਲਾਉ ਜਧਾਰੇਸੀਕੋ ਬੁਲਾਨੇਰਸਕ
ਤਾਤਬਅਪਨੀਕਿਰਤੀਪਾਰਕਰਕੇਹੋਤਾਹੈ॥
ਜਬਯਮਦੂਤਆਪਨਾਭੂਆਨਕਰੂਪਾਦੇਖਲਾਕਰ
ਧਮਕਤੇਹੈਂਤਬਉਸਕੇਤਾਸੈਮਲਮੂਤ੍ਰਨਿਕਲ
ਜਾਤਾਹੈ ਔਰਸਿਵ੍ਹਾਏਉਸਕੇਦੁਸਰੇਕੋਇ ਰਦੂ
ਤਾਦੇਖਲਾਈਨਹੀਦੇਤੇ ਉਸਵ੍ਹਾਸਤੇ ਕੁਲਪਰ
ਦੇਰਵ੍ਹਾਲੇਅਪਨੀਨਿਕੀਪੀਤੇ ਜਗਤਾਦੇਖਲਾਦੇ
ਲੀਏ ਪਗਟਕਰਕੇਹੋਤੇਹੈਂ ਐਸਜਨੀਏਮਨਉਸਕ

198

ਜੋਹਅਧਕਰਤਾਹੈ ਸੋਰਉਤ੍ਰਮੇਰੈਨੇ ਆਗਧੀਟਨੇਕੋਜ
ਧਰਮੇਜਮਦੂਤ ਉਸੇਲੇਹ ਧਰਤਦੂ ਮਦੇਤੇ ਹੈ॥ ਉਸ
ਸੋਸੇਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਕਾ ਨਾਮ ਜੋ ਹਰਕਲੋਹ ਕੀਵਤਾ,
ਉਸੇਕੇਮੁਨਾਲੋਹਰੀਗਾਜਲਅਰਤੂਲਸੀ
ਜੋਹਸਾਲਗ੍ਰਾਮਜੀਕਾ ਚਰਨਾਮ੍ਰਤ ਉਸਕੇਮੁਖਮੇ
ਹੋਲਨਾ ਅਰਚਰਨਧੂਰਸਾਧੂਓਕੀ ਉਸਕੇਮਸ
ਤਕਲਗਾਨੀਉ ਚੇਤਹੈਸੋਸਕੇਸੀਸੇਨਹੀਧਰ
ਮਤ੍ਰਾ ਕੇਦੂਲਜਾਜਲੋਹਸਕਣਕਾਠੇ ਕੇਜਾਤੇਹੈ॥

(ੴ ਤੀਸਵਾਂ ਅਧ੍ਯਾਇ)

ਜਮਦੂਤੋਕਾ ਅਧਰਮੀਜੀਵਕੋ ਜਮਰਾਜਪਾ
ਸਲੇਜਾਣਾ॥ ॥

ਸੈਤ੍ਰੇਜੀਨੇ ਕਹਾਹੇਧੀਰੂ ਗਰੁੜਤਰੀਕਥਾਸੁਨਾਕਰ
ਫੇਰਦੂਤੀਏਪੂਛਾ ਹੈ ਸਾਂਗਾਜਤੁਮਸਨੁਖਕ
ਸਾਰੇਤੁਮਖੇਤਕਾਨਾਕਜਹੋਤਾਹੈ, ਸੋਧਰਨਕੀ
ਜੀਵੇਕਾਜਕਰੇਦੂਧੇਹੇ ਤੇਸਾਤਾਦੇਹਜਮਦੂਤਸ
ਗੇਪੀਛੇ ਆਗੂਕੇਮਾਹੂਸਰੀਰਕੇ ਅਧਜੀ
ਠਾਂਸੀਸੇ ਧਾਂਧਕਰ ਲੋਹੇਕੇਮੁਗਦਰੋਸੇਸਾ

ਗਤੇਹੂਣੇ ਧਾਮਪੁਰੀਕੇ ਮਾਤਲੋਕਮੇ ਸਤ੍ਰਿਨਦੇਉਜ਼
ਗਕੋਮਪਰਤੈਧਾਮਕਾਜਕੇਪਾਸਲੋਜਾਤੇਹੈਂ।ਸਉ
ਸਮਸੇਗਾ ਤਸੇਤਿ ਜੀਵਿਭੂਖਲੋਗਪਜਾਸਮੇ
ਲਾਖੰਨਕੀਤੇਹੂਣੇਪਾਪੈਕੋ ਸੈਮਾਗਨਕਰਕੇਪਾ੍ਰ
ਤਪਤਿ ਤਾਤਾਹੈ। ਲੋਗਾਸਤੈਸੇ।ਪ੍ਰੇਖਦੀਆਗ
ਕੇਸਾਮਨ ਜਲਤੇ ਹੂਣੇ ਮੈਲਤੇ ਹੈ। ਜਬਉ
ਉਸਪਾਪੀ ਪਿਰਸੋਗੋਪੈਗਲੇਨੇਕੋਸੋਗਲੇ
ਸੋਗੇ ਸਰੀਗਰਲਸੇਮੇਖਕਰਗ ਕਗਿਕਾਗੇਕੇਗ
ਪਤਾਹੈ ਧਾਮਾਸੋਸੀ ਮਕਾਰਮੇਚਲਨ ਹੈ ਸਕ
ਤਾਤਪਧਾਮਹੂਤਉਸਕੇਮੁਨਕਦੇਕੇਸੋਮਕਰਕਰਸ
ਨਗੀਲੋਨੇਦੇਤੇ ਉਸਸਮੇਂਉਤਜੀਵਿਸੇਗਤਕਰਕੇ
ਸਾਸਨੇਹੈ ਕਗਾਚੇਤੇਹੈ ਕਰ। ਪ੍ਰਿਖਦੀਪਰਾਗੀਗ
ਪਤ੍ਰਤੇਹੈ ਜੋਸਤਗਤਧਾਤਾਂ ਸੈਸਾਗਸੋਗਾਜਾਲੇ
ਕਰੂਕਸਾਮਕਰਸੇਦਾਲੋਕੈਕੈਦੈਨਦੇਤੇਹੈ। ਉਸੀ
ਤਗਰਿਹਾਂ ਭੀ ਪਾਮਕਰਗੇ ਦ੍ਰਾਲਾਸਨੂਖਗਾਸੇ
ਸਾਸਨਾਪਾਕਰਪਗਸੇਨਗਕੀਆਗੇਸੇਉਸਕੀ
ਗੁਨੈਕੁਗਸਹੀਕੇਲਪਨਪਰਲਾਤ।ਸਮਾਨ
ਤਾਤੈਹੈ। ਜੋਸਉਸਸਮੇਧਤਤਦੂਖਤੋਕਰ

ਅਪਨੇਕੁਲਪਰਿਵਾਰਵਾਲੇਔਰਨੌਕਰਾਂਕੋਆਦਰ
ਰਕੇਪੀਛੇਇਕਰਕੇਦੇਖਤਾਹੈਕਿਇਸਸੰਸਾਰਦੁਖਸੇ
ਕੋਈਮੋਖੀਸੰਸਾਰਇਤਾਕਰਨੇਵਾਸਤੇਆਤਾਹੈਪਾਸਨੀ
ਜਬਉਸਕੋਕੋਈਨਹੀਦੇਖਾਈਦੇਤਾ ਤਬਉਹ ਬਹੁਤ
ਸਾਪਛੁਤਾਕਰ ਕਹਤਾਹੈਕਿਦੇਖੋਜੋਇਸਕੇਵਾਸਤੇਪਾਪ
ਕੀਏਉਨਮੈਸੇਕੋਈਸਾਥਦੇਇਸਸਮੇਮੇਰਾਕੋਈਸਹਾ
ਈਤਾਨਹੀਕਰਤਾਏਹਸਮਤਾਸਿਮਰਨਕਰਕੇਉਸਜੀਵ
ਕੋਯਮਦੂਤਖੈਂਚਤੇਹੈਂਪਰਉਸਕਾਦੇਹਸੇਦਾਇਪਛਤਾਕੇ
ਕੇਕੁਛਕਾਮਨਹੀਕਰਤਾਔਰਰਾਹਮੇਸਾਂਪਔਰਸ਼ੇਰਛੂ
ਆਦਕਅਨੇਕਤਰਾਂਕੇਜੀਵਉਸਕੋਕਾਟਤੇਹੈਂ ਜਬਯਾਇਸੀ
ਤਰਾਂਬਹੁਤਸਾਦੁਖਦੇਤੇਹੂਏਯਮਦੂਤਉਸਮਨੁਖਕੋ
ਧੈਤਰਨੀਨਦੀਮੇਜਹਾਂ ਮਲਅਰਮੂਤ ਅਰਰਕਤ ਅਰਪਾ
ਕਅਰਕੀੜੇ ਅਰਵਾਲਆਦਨਖਾਰ ਜਹੀਲੇਰਮਛੂ
ਮਾਸਤਕੀਹੂਈ ਚਾਰਕੋਸਤਕਬਹਤੀਹੈ ਚਾਰਯਾੜੀ
ਮੇਲੇਜਾਕਰਡਾਰਦੇਤੇਹੈ ਤਬਉਹਜੀਵਉਸਨਦੀਮੇ
ਕੀੜੇਕਾਟਨੇਲਗਤੇਹੈਕਤੂਸਾਰਨੇਆਰਸਾਸੋਰ
ਨੈਆਰਗੀਪੋਸੇਚੜ੍ਹਾਦੁਖਪਾਕਰਆਤੇਬਿਲਪਕ
ਰਕੇਰਤਾਹੈ ਜੋਕੋਈਮੁਜੋਇਸਨਦੀਮੇਆਰਤੇਹੈ
ਸੋਧੈਤਰਨੀਪਾਰਉਤਰਕਰਜਬਚਾਰਪੜੀਮੇਜਸ
ਰਾਜਕੇਪਾਸਚਰਤਾਹੈ ਤਬਧਰਮਰਾਜਕੀਆਸਾਮਾਸੇ

ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤ ਉਸਕੇ ਕਰਮੋਂ ਕਾ ਕਾਗਜ ਦੇਖਕਰ ਜੇਤਨੇ
ਦਿਨ ਜਿਸ ਨਰਕ ਕੇ ਭੋਗਨੇ ਕਾ ਦੰਡ ਲਿਖਾ ਉਸਕੋ ਦੇਤੇ ਹੈਂ ॥
ਦੂਤ ਉਸਕੋ ਭੇਜ ਦੇਤੇ ਹੈਂ ਉਸ ਨਰਕ ਮੇਂ ਜਾ ਕਰ ਉਹ ਬ
ਹੁਤ ਦੁਖ ਪਾਤਾ ਹੈ ॥ ਫਿਰ ਉਹ ਜੀਵ ਨਰਕ ਸੇ ਨਿਕਸ ਕ
ਰ ਸਮੁਦ੍ਰ ਘੋਲੇ ਕਰ ਪਜੀ ਫਿਰ ਕੀ ਜੋਨੀ ਮੇਂ ਜਨਮ ਪਾਤਾ
ਹੈ ਲੇਕਰ ਥੀ ਸੁਖ ਨਹੀਂ ਪਾਤਾ ॥ ਇਸ ਤਿਰਹ ਹੇ ਦੇਵਗਾਮੀ
ਲਾਖ ਜੋਨ ਮੇਂ ਭ੍ਰਮਕਰ ਫਿਰ ਉਸਕੋ ਮਨੁਖ ਕਾ ਤਨ
ਮਿਲਤਾ ਹੈ ਸੋ ਹੇ ਮਾਤਾ ਇਹ ਜੋ ਚੌਰਾਸੀ ਕਾ ਮਨੁਖ ਕ
ਮਿਲਨਾ ਸਾਗਰ ਜਨਮ ਹੋਤਾ ਸੋ ਹੈ ਰਹਿ ਸਾਦਰਕਾ
ਨਾਸੀਕਰਕੇ ਉਸਕੀ ਰਖਿਆ ਪਾਂਚ ਦੇਸਮ ਕੇ ਧਰਮ ਕਾ
ਦੇਗੀ ॥

ਤੀਸਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ੩

ਕਪਲ ਦੇਵ ਜੀ ਕਾ ਦੇਵਹੂਤੀ ਸੇ ਯਗਨ ਨਕਰਨਾ
ਕਿਆ ਇਸ ਪਾਪ ਕਰਨੇ ਸੇ ਐਸਾ ਦੁਖ ਪਾਤਾ ਹੈ ॥

॥ ॥ ਕਪਲ ਦੇਵ ਜੀ ਬੋਲੇ ਹੇ ਮਾਤਾ
ਜੋ ਪਾਪ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਮਨੁਖ ਆਪ ਹੀ ਕਿਸਾ ਕਰ ਨਰਕ
ਭੋਗਤੇ ਹੈਂ ਉਸ ਕੀ ਰਿਛਿਆ ਕਰਤਾ ਹੂੰ ਸੁਨੋ ਜੋ ਕੋਈ
ਕਿਸੀ ਕਾ ਧਨ ਜੋਰੀ ਸੇ ਲੇ ਲੇਤਾ ਹੈ ਉਸੇ ਜਮਦੂਤ ਬ
ਹੁਤ ਦੁਖ ਦੇਤੇ ਹੈਂ ਉਸੇ ਪਾਸ਼ ਪਾਂਗ ਬਾਂਧ ਕਰ

ਨੀਚੇ ਪਥਰ ਕੀ ਸਿਲਾ ਪਰ ਗਿਰ ਦੇਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਉਸਕਾ
ਅੰਗ ਅੰਗ ਚੂਰ ਹੋਜਾਤਾ ਹੈ ਔਰ ਪੜੇ ਪੜੇ ਰੀਕਤੇ
ਸਕਾਮ ਸਪਾਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਰੋਹਦੂ ਨਾਮ ਨਰਕ ਹੈ ਜੋ
ਕਰਕੇ ਸਮਾਨ ਸਰੂਪੀ ਜੋ ਦਾਲੀ ਜੀਵ ਹੈ ਉਸਮੇ ਹੈ ਔਰ
ਉਸਮੇ ਰਹਤੇ ਹੈਂ ਕਿ ਜਿਤਨੇ ਪਸੂ ਅਨੇਕ ਲੀਆ ਹੈ ਉਤ
ਨੇ ਕਲਪ ਤਕ ਤੁਆਗੀ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਸਰੋਗੀ ਸੇਹ ਯਹਤ
ਸਾ ਪਛੁਤਾ ਕੇ ਸੋਚ ਕਰਤਾ ਹੈ ਪਰ ਪਾਹੁ ਉਸਕੇ ਨਾਰੇ
ਸੇ ਕਲਤੇ ਔਰ ਜੋ ਮਨੁਖ ਅਛੇ ਤੇ ਜਾਨ ਔਰ ਕਪੜ
ਚਸਾਕਰ ਕੇ ਦੂਲਾ ਮਖਾਤੇ ਪਰਤੇ ਹੈਂ ਅਠਸਾਪੂਸੇ
ਤਕੀਸੇ ਦੂਸਰੀ ਕਰਤੇ ਉਸੇ ਦੂਗਯੜੀ ਭੁਖਮਾਰਸਹੋ
ਤੀ ਹੈਂ ਤਯਪੂਸਦੂਤ ਉਸੀ ਕਿਤਨ ਕਾਂਸ ਸਉਮੇ ਦੇਤੇ
ਹੈਂ ਕਿ ਜਿਸ ਤਨ ਕਾ ਤੁਮਨੇ ਪਾਲਨ ਕੀਆ ਥਾ ਉਸਕੋ
ਖਾਦੇ ਔਰ ਜੋ ਕੋਈ ਸਿਕਾਤਮਾ ਕੋ ਦਰਬ ਯਚਨ ਕਰਤਾ
ਹੈ ਔਰ ਟੇਢੀ ਆਂਖ ਸੇ ਦੇਖਤਾ ਹੈ ਉਸਕੋ ਆਖੇਗੀ
ਦਾ ਅਪਨੀ ਚੋਚ ਸੇ ਫੋੜ ਅਠਸੇਹ ਕੀਗੂ ਰੀਦੋ ਕਰੋ
ਸੋ ਨਿਕਾਲ ਦੇਤੇ ਹੈਂ ਔਰ ਜੋ ਮਨੁਖ ਜਾਨ ਕਸਾ ਕਿਸੀ
ਕੋ ਦੇਤੂ ਦੇਤਾ ਹੈ ਗਧੇ ਨਾਮ ਪਰਾਧ ਉਸੇ ਰੇ ਪਥਰ ਕੀ
ਆਸਿਲਾ ਹੈ ਗਧਕਰ ਕੋਲੂ ਕੇ ਸਮਾਨ ਪੀਸਤੇ ਹੈਂ
ਔਰ ਕੋਈ ਜ਼ਿ ਕਿਸੀ ਕੋ ਭੁਜਨ ਸੇ ਗਧਿਯ ਦੇਤਾ ਹੈ ਆਂ

ਆਗਲਿਆਕ੍ਰਿਤਾਹੈ ਉਸਕੇਘਰੁਤਉਚੋਰਧੋਹਲਪਰ
ਜੋਸਮੇਤਲਕ੍ਰਾਰੋਧਸਸਸਪੜ੍ਹੈਹੈਚੜ੍ਹਾਕਰਉਪਰ
ਸੋਛੇਤੁਦੇਤੇਹੈ॥ ਜਯਸਗੇਹਿਉਸਕਾਟੁਕੜੇਟੁਕੜੇ
ਤੇਜਾਤਾਹੈ॥ਲੋਰਜੋਸਨੁਖਪਰਲੋਸਣੀਗਿਆਨਕਰਤਾਹੈ
ਉਸਕੇਘਰਨਸੇਲੋਹੇਕੀਵਿਸੜੀਘਨਦ੍ਰਾਕਰਲਾਲ
ਕਰਆਗਸੇਚਸੜ੍ਹਾਦੇਤੇਹੈ॥ਲੋਰਜੋਕੋਈਦ੍ਰਿਸਟੋ
ਕੀਯਾਤੀਧੇਈਆਸੀਸੇਪਚਾਲੇਤਾਹੈ॥ਉਸਕੋਲਾ
ਗਕੇਨਆਸਜਲਤੀਹੂਈਪਿਸਵਦੀਪਕਾਲੇਟਾਕਰ
ਆਰਜਲਤੇਹੂਏਤੇਲਕੇਕੜ੍ਹਾਹੇਸੇਡਾਲਦੇਤੇਹੈ॥ਤਿ
ਸਪਰਤੀਧਾਤ੍ਰਉਸਕੇਨਹੋਸਕਲਤੇ ਲੋਰਜੋਪੁਰਸ
ਸਛਆਦਕੇਸਾਰਕਰਜੀਦ੍ਰਿਸਟਿਸਾਕਰਤਾਹੈ
ਉਸਕੇਲਾਲਤੁਖਸਰਕਸੇਜੋਪਾਕੇਸ਼ੋਰਸਾਰਕੀ
ਲਾਲਸੇਭੁਗਤੇਹੈਡਾਲਦੇਤੇਹੈ॥ਆਧਪਾਸੀਕੋਜਿਨ
ਰਖੀਕ੍ਰਿਗਾਪੇਦਾਰਤੇਹੈ॥ਰਜੋਕੋਈਸਿਆਣੇ
ਆਰਪੈਰਾਇਤਆਰਕ੍ਰਾਸੇਪਕਾਰਤੂਹੇਧੇ
ਸਤਾਹੈ ਉਸਕੇਘਰੁਤਗਾਰੋਐਧਆਹੇਕੂਏਸੇਜੋ
ਸਾਂਪਲੋਗਧੇਹੂਕੇਕਾਟਨੇਸੇਘਰੁਤਦੁਖਪਾਤਾਹੈ
ਹੈਸਾਤਾਇਸੀਤਰਹਜੈਜੈਸਾਪਾਪਕਰਤੇਹੈਂਵੈਸਾ
ਫੈਲਮਿਲਤਾਹੈ॥੧॥

ਇਕਤੀਸਵਾਂ ਅਧਿਆਇ

ਕਪਲਦੇਵਜੀਕਾ ਦੇਵਹੂਤੀਸੇਇਹ ਬਾਤ ਕਹਨਾ ਕਿ
ਨਰਕ ਭੁਗਕੇ ਜੀਵਕਾ ਕਰਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਗਾਲਹੋਤਾ ਹੈ॥

॥ ॥ਕਪਲਦੇਵਜੀਨੇਕਹਾ ਹੇ ਮਾ॥

ਤਾ ਜੋ ਕਰ ਧੀਪ ਸੇ ਜੀਵ ਨਰਕਾਂ ਮਾਨਸੀ ਲੇਤਾ ਹੈ ਕੁਕਰ
ਮਕੋੜੇ ਸੈਦਾਣੇ ਆਦਿ ਕਾ ਜਨਮਾਂਕੇ ਵਿਖੇ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਾ
ਣੋ ਪਸੂ ਪੰਛੀਆਂ ਦਕ ਕਾ ਤਨ ਪਾਤਾ ਹੈ ਜੋ ਫਿਰ ਸੀਤਉ ਚ
ਉਰਾਸੀ ਲਾਖ ਜੂਨੀ ਸੇ ਜਨਮ ਪਾਕਰ ਫਿਰ ਉਤਨੇ ਕੇ ਮਨੁ
ਖਕਾ ਤਨ ਮਿਲਤਾ ਹੈ॥ ਪਰਉਹ ਲੋਕ ਕਹੇ ਆਦਮੀ
ਪੈਦਾ ਹੋਣੀ ਆਦ ਕੋ ਪੀਆ ਰਜ ਬੀਰਜ ਤਿ ਕਰ ਸੇ ਮਾ
ਰੇਸੇ ਸਯਤ ਰਾਕਾ ਦੁਖ ਉਨਕਾ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਜੋ ਹੈ ਜੈਸੇ ਮਨੁ
ਖਜਾਤਾਸੇ ਸੂੰਦਰ ਆਰਧ ਰਮਾਤਾਸਾਂ ਆਦਰ ਗਰਭਕੇ ਭੁ
ਗਤੁ ਆਦਕਾਣੀ ਆਰਧਨੀਆਂ ਤ੍ਰਾਦੇਖ ਲਗੀ ਦੇਤੇ
ਉਸੇ ਦੇਹ ਸਮ ਅੰਗ ਨਾ ਚਾਰ ਹੋ ਕੇ ਦੇ ਸਨੇ ਸੂਰ ਗਾਸੇ-
ਆਨ ਕਰ ਸਿਤ ਲੋਗ ਸੇ ਜਨਮ ਪੀਆ ਸੋ ਹੈ ਆ
ਤਾ ਇਹ ਦੋ ਨੇ ਯਾਤ ਪ੍ਰਤ ਨਧਾ ਦੇਖ ਕਰ ਸੂਰ ਗਾ ਸੇ
ਗਾਰ ਕਸੇ ਆ ਦ੍ਵੈਦ੍ਵਾ ਲੇ ਕਾ ਗਲ ਆਛੀ ਤਰ ਸੀ
ਸਾਰ ਸੇ ਗਆਨੀ ਆਨੁ ਧਾਰੇ ਆਣੂ ਸੋਹ ਸਰਤਾ ਹੈ॥

ਤੇਸਾਤਾਂਵੇਂਗਜੀਵ੍ਰਦੇਵਤਾਪਾ।ਸਨੁਖਜਾਕੁਤਰਲੋਕ
ਖਿਲੀਲੋਗਸੂਕਰਆਦਕਾਜੀਸਤਨਸੇਜਨਮਪਾਤਾ
ਤੈਪਗਸੇਨਰਕੀਆਂਵੇਂਆਨੇਉਸੀਜੋਨੀਸੇਸਦਾਗ
ਨੇਵ੍ਰਸਤੇਏਛਾਗਖਤਾਂਹੈ।ਅਗੇਸਾਤਾਂਵੇਂਗਜੀ
ਵ੍ਰਸਪਨੇਸੁਤ੍ਰਵਾਨੁਸਾਰਕਸਆਰਗਰੇਯਾਸੈਯਾਰ
ਸੈਸਗਸੇਜਨਮਲੈਕਰ ਵ੍ਰਖਲੋਗਸੁਖਆਦਸਸ
ਭੋਗਤਾਹੈ।ਲੋਕਆਦ੍ਰਾਗਦ੍ਰਨੇਗਤਤਨਗੀਤੋਂਤਾ
ਜੋਸਤੁਰਾ ਕੂਟੈਸੈਭੁਕਸੇਵ੍ਰਸਤੇਟੇਕਾਰਵਾਗਸੀ
ਕਾਯਾਨਕਰ ਉਸਕਾਸੇਸਟੀਵਿਕਾਗਰਉਪਗਸੇ
ਪਸੀਤਕਪਰਗਕੇਉਸਗਗਿਟਕੇਖੁਸਆਦ੍ਰਤੇਹੈਂ।
ਤੁਟੇਸਟੀਉਪਰਕੇਪਸੀਗਿਗਜਾਂਸੇਘਾਲੀਹੋਂਕਰ
ਦ੍ਰਸਗੈਸਟੀਓਸੇਨੀਚੇਪਸੀਭਰਜਾਂਤਾਹੈ।ਉਸੀ
ਤੁਰਗਾਂਵੇਂਸਜੀਵ੍ਰਕੀਗਤੀਸਸਸਨੀਚਾਗੀਹੈ।
ਸੇਵੇਕਤਨਸੋਗੇਕਲਕਗਆਪਰੇਕਸੋਕਾਟਲ
ਸੁਭੁਪਾਆਸੁਭੁ ਜੋਸਾਕੀਆਹੈ ਭੋਗਵ੍ਰਸਤੇਸ
ਗੀਸੇਜਾਂਤਾਹੈ। ਲੋਕਾਜੈਸਤਨਸੇਸੇਸਾਕਸਸ
ਕਰੇਉਸੀਕੇਅਨੁਸਾਰਵ੍ਰਸਗੈਚੋਲਾਪਾਤਾਹੈ।।
ਸੀਹਯਾਤਸੁਨਕਰ ਦੇਵ੍ਰਤੀਨੇਕਾਸਾਹਾਗਾਜ

ਜਯਪਾਲੀ ਨਾਲ ਹੋਤੇ ਤੌ ਜੀ ਦ੍ਰਿਕਾ ਛੁਟਕਾ ਗਨਾਵੇ ਸੀਤਾ
ਤਸੋਨਤੀ ਹੋਸਕਤਾ ਸੇਸਸੀਸਾਗਸੇ ਤੁਧਰਪਲਰੇਦ੍ਰ
ਜੀ ਧੋਲੇਤੇ ਸਾਤਾਜਨਸਾਲੋਗਸਾਗਨਸੇ ਛੁਟਨੇਕਾਉ
ਪਾਦ੍ਰਾਸਤੁਸਸੇਕਪੜੇਤੇਸੁਨੇ ਸਤਧੋਲਨਾ ਸਯਜੀ
ਦੇਰੀ ਗੁਸਾਕਗੀ ਨਧੀਨਾਪ੍ਰਜੋਜਨਸਾਪਰਨਯ
ਕਨਾ ਕੁਸੇਗਤਾਲੋਗ ਧੁਰੇਕਾਸੇ ਸਾਲਗਾਗਨਾ
ਸਟਾਪ੍ਰਸੇਨਾਰਿਤੁਗਪਨਾ ਜਿਤਨਾਪਗਸੇਨ੍ਰਗਦੇਵੈ
ਉਸਪਗਸੈਤੇ ਪਗਪਨਾ ਕਿਸੀ ਕੇਪਾਸਦ੍ਰਿਧਸਾਰੇਧ
ਕਗਸਾਨਾਗੀ ਕਰਗਨਾ ਸੁਤਕਗਸਕਗਸੈਸਾਗਸੇਨ
ਸਉਪਾਨਾ ਸਾਪਜਨਾਕਿਸੀ ਯਾਤਕਾਨਗੀ ਲੇਨਾ
ਕਿਸੀ ਪਗਰੇ ਪਨਾਗੀ ਕਰਗਨਾ ਪਗਸੇਕਸਾਣੀਕਾ
ਕੇਲਾਪਨਾ ਕਾਲ ਧਾਤੀ ਭਕਰਨੇ ਲੋਗਪਗਸੇਸ੍ਰਗ
ਕੇਠਗਨੇਸੇ ਧੀਨਿਤਗਪਨੀ ਨਾਗਸਾਨਜੀਕੇਲਾਪਨਾ
ਸਾਲਕ ਉਤੁਪਤਕਰਨੇ ਸਾਗਜੀ ਦ੍ਰਿਕਾਸਾਨਦੇ
ਨੇਦ੍ਰਾਲਾਜਨਾ ਤੈਗਨਾ ਕਿਸੀਜੀ ਦ੍ਰਿਕੇ ਸੋਸਾਗਕ
ਗਦ੍ਰਪਨਦੇਨਾ ਪਗਨਾਗੀਸੈਪਸੈਗਨਜੋਕਰਨਾ
ਲੋਗਧੁਗਾਸਨਸਾਗਧੁਕਿਸੈਦਾਕਰਗਨਾ ਪਗਸੇਕੁ
ਗਕੀਕਧਾਕੀਤਿਤਨਸੂਨਾਪਗਸੇਸੂਗਕਾਨਾਸਨੂ
ਨਾਨਾਤਜਨਕਰਗਨਾ ਧੇਤ੍ਰਕੀਸੈਦ੍ਰਾਸੇਕਾਕਰਗਸ

ਬੀਉਨਕੇ ਆਦਰਨਗੀਕਰਨੇ ਸਚਖੰਡਬੈਲੀਲੈਗ
ਬ੍ਰਗੀਕਉ ਪਗਏਫ਼ਾ ਪਗੇਅਦ੍ਰਕੇਨੇਮਨਾ ਆਪਕੇ
ਕਰਮੋਲੋਗ ਧਰਮਧਰਧਰਤਆਨਰਗਨਾ ਹੋਸਾਤ
ਸੋਜੀਵ੍ਰਮਨੁਖਸਤਨਪਾਰਗਏਨਤਰਗਰੇਕਗਆਕਰੈ
ਤਉਜੀਵ੍ਰਆਦ੍ਰਗਦ੍ਰਨਸੋਹੁ ਦਕਗਭੁਦ੍ਰਆਗਗ
ਧਾਰਉਤੁਰਜਾਂਦ੍ਰਗੋ ਪਰਏਗਸਚਗੁਹ੍ਰਗਧੋਨਾਸ
ਤੁਸੈਗਕੀਏਲੋਗ ਕਥਾਸੁਨੇ ਪਾਪੁਨੀਹੋਤੇਹੋਆ
ਤੁਜੋਲੋਗ ਪਰਾਏਸਰੀਸੋਪਸੋਗਕਰਤੁਹੋਉਨਕੇਗਮਾ
ਲੋਗਪਰਮਰੇਹੋਨਸੋਹੋਜਾਤੁਹੈਸੋਸਲੀਏ ਆਪ
ਸੀਧੇਰੀਲੋਗਧਾਨਿਕੇਪਾਸਭੁਲੇਕੋਲੇਨਧੋਠ
ਨਾਰਾਣੀਏ ।ਕੇਸਦ੍ਰਸੋਤੁਕੋਮਨੁਖਰਾਏਹੋਤਟੇਕ
ਤੁਰਾਪਰਨਾਗਿਰਤੁ ਲੋਗਕਾਸਰੇਦ੍ਰਕਾਆ
ਦਸੋਸਾਧੁਗਾਹੇ ਜੋਸ੍ਰ ਧਰਾਗਆਨਾਹਕਰ
ਉਸੋਸੇ ਧਰੁਤਪਾਪਕਰਗਤਾਹੇਏਕਸੋਸੇਧ੍ਰਗਆਜੀ
ਸਧਸੋਆਗਲੋਗ ਛੁਰੋ ਧੇਰਕੇਉਤ ਪੋਆਕਰ
ਨੇਦ੍ਰਾਲੇ ਜੋਧੇਰਕੇਆਨੁਆਗਧਰਸਲੋਆਪਰਸ
ਕਾਧੋਛਰਗਖਤੋਹੈ ਸਰਸ੍ਰਤੀਆਪਨੀਵੇਆਕੇ
ਪਾਸਆਕੇਲੋਧੇ ਹੋਕੇ ਸੋਪਗਸੋਦ੍ਰਗਕੀਆਏਆਸੋ

ਉਸਕੇਆਗੇਕੀਸੁੰਦ੍ਰਤਾਈਦੇਖਕਰ ਬ੍ਰਹਮਾਕੇਮਨ
ਮੇਪਾਪਸਮਾਇਆ ਤਬਬ੍ਰਹਮਾਜੀ ਕਾਮਦੇਵਕੇਵ
ਸੇਹੋਸਤ੍ਰਹੋਕੈਕਰ ਅਪਨੀਧੀਈਸੈਭੋਗਕਰਨੇ
ਵਾਸਤੇਚਲੇ ਤਬਓਹਕੰਨਿਆਪਰਮਸ੍ਰੂਪੀ ਉਠਕਰ
ਮ੍ਰਿਗਾਨਦੇਖਤੇਹੀ ਧਰਤੁਰਾਜੇਤੋਂਕਰਨ
ਲੱਗੀਰੂਪਧਕਰਦੌੜਸੇਤੁਰਨੀ ਲੋਗਬ੍ਰਹਮਾਜੀਨ
ਨੇਕਾਰੂਪਧਾਰਕਰਉਸਕੇਪੀਛੇਦੌੜੇ ਉਸਦੇਖੁ
ਸਨਕਾਦਕਉਨਕੇਬੇਟੋਂਨੇਜੋਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕਾਸਦ
ਤਾਲੋਂ ਦੇਖਾਅਨਰਥ ਪ੍ਰਸਾਕੇਧਨੁਤਸਮ
ਸ਼੍ਰਾਪਦੀਆ ਤਬਬ੍ਰਹਮਾਅਤਿਲੱਜਿਤਹੋਕਰਉ
ਪਤਨਾਅਪਨੀਦੇਹਕਰ ਦੂਸਰਾਸਰੀਰਧਾਰਨਕੀ
ਆਸ਼ੇਸਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਜੀਦੇਖੋਅੰਸੇਜੇਨੇਕਧ
ਨਾਦੇਹੂਦੇਹਿਥੀਨ੍ਹਾਂ ਲੋਗਨਾਨੀਹਾਰ ਲੋਕਪੂਜਾ
ਪੜੇਆਦਰਸਨਧਸੈਆਗੈਜੀਦ੍ਹੇ॥ ਕਾਮਦੇ
ਵਕੇਧਸ੍ਰੋਂਕਰਕੇ ਦਸਨੌ ਈਛੰਸੇਸੇਸਾ
ਗੀਜੀਵਜੋਸਦਾ ਆਰਧਾਨਸੇਭੋਗਤੇਹੈਂ ਉਨ੍ਹ
ਕੀਕਥਾਕਾਸਾਗਰ ਜੋਕਾਮਦੇਵਕੇਧੋਗਕੇਵੇ
ਕਸਕੈ ਜੋਸਤਰਣਾਪੀਤਿਲੋਸੇ ਜੋਸਤਰ
ਸੀਛਕੇਪੜੇਆਰਧਾਨਆਰਕੱਪ ਉਠਨੇਲੌਂ

ਗਤਿਸਨੇਲਗਤੇਹੈ॥ ਉਸੀਤਰਹਜਪਕਾਸਦੇ
ਪਰਮੇਸ੍ਰਕੀਆ॥ ਇਆ ਸੋਆਪਨਾ ਬਜਕਰਤਾ
ਹੈ ਤੁਚਪੋਰੀਆਰਸਿਖੀਸੁਰਆ॥ ਦੇਸਪਾਕਿਸੀ
ਕਾਮਨਾ ਬਲਾ॥ ਇਸ ਮਨਦੂਰੋਪੈਨਾਸਿਗਾਗੀਰ
ਗਤਾਸੋਰਮੇਗੀਆ॥ ਇਆ ਦੇਰੂਪਕੀਹੈਖੇਕਜਨ੍ਹ
ਰੂਪਦ੍ਰਿਪਾਦੂਸਰੀਹੈਤਾਸਰੂਪ॥ ਇਸਦ੍ਰੀਕੋਪਨ੍ਹ
ਕਰਸੈਸਾਰਪੀਰਣੋਲੀਹੈ ਸੋਇਸਦੇਨੇਰੂਪਸੇ
ਸੈਸਾਰਹਿਪਾਰਕਰ ਸਮੇਤੇਤੇਹੈਰੇਤਆਰੂਪਸਾ
ਇਆਤੇਛੁਟਕੇਸਿਕਤੀਹੈਪਰਜਤ੍ਰਰੂਪਸਾ॥ ਇ
ਆਨਹੀਛੁਟਤੀ ਉਸਕੇਸੇਹਸੈਸਚਸਨੁਖਾ
ਹਸੈਰਗਤੇਹੈ॥ ਕਦਾਚਿਤਕੋਈਪ੍ਰਛੇਕੋਸਨੁਖਾ
ਰੇਤਆਰੇਲਹੈਕਰ ਜਤ੍ਰਰੂਪਆ॥ ਇਆਸੇਕੋਣ
ਸਤਾਹੈ ਉਸਕਾਉਤ੍ਰਦੇਤਦੇ ਨਾਚਾਹੀਏ ਜਿਸ
ਤਰਹਾਛਾਗਾਸੇ ਦ੍ਰਿਸਟਤਾਰਸੋਹਸ੍ਰਰਸੇਪ
ਚੀਤ੍ਰਜਪਪਾ॥ ਸੇਲਣੇਜਾਗਸੇਕਰਗਾਦਤਾਹੈ
ਤਪਹਰਾ॥ ਆਰਚਸਛਰਜੋਦ੍ਰਉਸਸਪਦਕੇ
ਸੇਸਤਤੇਕਾਉਸਗਾਸੇਦ੍ਰਿਸੇਕੇਪਾਸਖੜ੍ਹੇਹੈਜਾ
ਤੇਹੈਸੋਰਛਿਾਉਤੈਪਕੜ੍ਹਕਰਪਛਤਆਦੂਖਦੇਤਾਹੈ

ਉਸੀਤਰਹਸੈਸਾਰੀਸਿਨੁਖਾਪਰਮੇਸ੍ਵਰਕਾਭੁਜ
ਨਲੋਗਸਿਮਰਨ, ਲੋਗਸੁਖਕੀਆਸਸਦੈਦ੍ਵਕੇਦ੍ਵਾਨ
ਤੇਹੈ।। ਛੋਡਕਰਜਤ੍ਰਭੂਪੀਸਾਏਆਸੇਆਪਨ
ਸੁਖਜਾਨਤੇਹੈ। ਲੋਹਆਏਆਭੂਪੀਜਾਲਸੈਲਪ
ਟਨੇਸੈਪੜਤੇਸੀਦੁਖਪਾਕਰਪੀਛੇਪਛਤਾਤੇਹੈ।।

(ਪਤੀਸਵਾਂਅਧਆਏ)

ਕਪਲਦੇਵਜੀਕਾਦੇਵ੍ਹੂਤੀਕੋਭੀਨਤਰਾਪਰ
ਗਿਆਨਸਮਝਾਨਾ।। ।।

।। ।।ਕਪਲਦੇਵਜੀਬੋਲੇਹੇਮਾਤਾਜਸ
ਨੇਤੁਮਕੋ ਏਸਾਈਲੋਕਦ੍ਵਖਾਏਕੋਕੇ ਪ੍ਰਗਟਕੀ
ਸੋਤੁਮਕਰਮਨਸੋ ਏਸਪਾਤਕਾਸੋਏਨੂਆਨੇਰਾ
ਰਿਸੈਸਾਰਮੋਏਸਾਈਸਿਸਪਜੀਵੇਕੀਉਤਪ
ਤੀਹੇਕਰ ਦੁਖਾਸੈਅਨੇਕਤਰਾਕਾਸੁਖਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋਤਾਹੈ ਕਦਾਚਿਤਏਨੇਦੇਨੋਕੇ ਛੋਡਦੇਤੋਸੀ
ਸਾਰੀਕਾਸਾਕਿਸਤਰਾਸੈਚਲੇ ਏਸਕਾਰਨ
ਸੈਤੁਮਕੋਕਹਤਾਹੂੰ ਹਮਨੇਦੁਖਾਲੋਹਏਸ
ਭੀਛੋਡਦੇਨਾ ਗਸਥਆ ਸਮਦ੍ਰਾਸੈਤਰਨੀਕਾਹੈ

ਜੋਲੋਗਗਾਮ੍ਰਥੋਇਹਕਹਪਰਮੇਸ੍ਰੁਕੇਨਾਮਪਰਸਾ
ਧੂਲੋਰਧੈਰਗਾਗਲਿਲੋਗਸੈਨਾਗਾਸੀਧੂਰੈਤੈਮਰਤੀਰ
ਬਸੈਰਤੇਤੈਮਰਜਾਨਮਾਪਨਾ ਸੈਮਰਨਲੋਰ
ਫਾਨਸੈਥਤਾਤੇਤੈਉਨਲੋਗੋਕੇਦੂਖਾਲੋਰ
ਹੈਮਤ੍ਰੀਕੀਸੈਗਤਕਰਸੀਨਛਾਗੀਹੈ ਲੋਗਜੋ
ਮਨੁਖਾਗਾਮ੍ਰਥਾਮਨਸਸੈਪਰਮੇਸਰਕਾਭਜ
ਨਕਰ ਭੁਦਸੈਗਰਪਾਹਉਤਕਾਛਾਣੈਉਣਮਾਪ
ਨੀਧੀਧਾਨਤਾਹੈਮਤ੍ਰੀ ਰੂਪਦ੍ਰਤੀਜਾਕਰੂਪਜੈ
ਸੀਸਿਰੈਪੀਤੈਕਰੈ ਦੂਸਗੀਹੈਮਤ੍ਰੀਕਿਸੈਗਨਕਰੈ
ਮਰਜੈਤਨਾਪਨਪਰਮੇਸਰੁਉਸੈਕੇਦੈਉਤਨੇਸੇ
ਮਾਪਨਾਪਾਰੈਦ੍ਰਕਪਾਲੇ ਪਾਪਕੀਕੈਣੈਪਰਹੈਕ
ਨਰਧੈਮਾਰਪਾਸੋਮਭੁ ਸਾਧੂਲੋਰਸੈਤਾਲੋਰਧੈਰ
ਗੀਲੋਰਸਾਧੂਲੋਰਚਾਜਾਸਕੇਸੁਪਭੁਜਨਲੋ
ਰਧਸਤ੍ਰਕੇਲੀਲਾਕਰੈਲੋਗਜੋਕਾਮਉਤਮਪਾ
ਰਸਾਲੋਰਤਪਦਾਨਮਾਗਧਰਤਮਾਗਦੇਕਰੈਉਸ
ਕਾਫਲਪਰਮੇਸਰੁਕੇਨਾਮਪਰ ਮਰਪਨਕਰੈਮਾਰ
ਮਾਪਨੇਕੁਲਪਰਦ੍ਰਾਰਕੇਲੋਗੋਕੋਸੋਸਾਜਾਮਤਾਹੈ

ਕਿਸੀਨਾਲਮੇਟਨਾਯਮੇਰੇਵਾਸਤੇਪੈਰੋਂਕੀਧੋੜੀਕੇਸ
ਮਾਨਤੇਹੋਂ ਮੁਝੇਐਸੀਸਾਮਰਥਨਹੀਜੋਆਪਕੇਫੰਦੇਸੇ
ਛੂਟਸਕੂੰ ਇਸਜਾਲਸੇਛੁਡਾਵਨੇਵਾਸਤੇਭਗ
ਵਾਨਜੀਹੋ ਇਸਤੇਉਪਰਾਂਤਧੋਬਾਗਣਿਕਾਦੇਸੇਸਾਧ
ਕਰ ਰੂਪਸੇਉਨਕੀਪਾਲਨਾਕੀਆਕਰੇਂਗੇ ਇਸੀ
ਕੋਸਨਾਥੇਹਕੁਪਨਾਤਾਗਏਹੈ ਲੋਗਧੋਹਾਰੀਲੋਗ
ਸੰਨਿਆਸੀਕੇਵਾਸਤੇਸੁਖਕਾਤਾਭਾਗਕਰਾਉਂਦੇ
ਤੇਹੈ॥ ਹੇਸਤਾਇਸਕੇਸੇਵਾਵੇਂਜੋਹਰਕੇਕਰਸਾਮੁ
ਕੁੰਤੇਨੇਕੀਕਾਤਾਤੂੰ ਸੋਹੀਹਜਸੀਭਕੁਕਰਨੇਵਾ
ਲਾਮਨੁਖਾਕੇਈਜਿਨਸੋਂਸੇਮੁਕਤੇਤੇਹੈ॥ਅਨੰਤ
ਕੀਭਗਤੁਕਰਨੇਵਾਲਾਮਨੁਖਪਾਪਨੇਸਾਰਕਰਯ
ਮਲੋਕਸੇਜਾਤਾਹੈ ਆਵਪਧੀਤੇਵਾਨਾਸੇਗੋਹ
ਕਰਦੂਸੇਰੋਜਨਮਸੇਮੁਕੁਪਾਵਤਾਹੈ ਲੋਕਨਿਗਰੁ
ਣਭਗਤੀਕਰਨੇਵਾਲੇਮਨੁਖਾ ਤਨਛੋਡਤੇਹੀਸੀ
ਧੇਬੈਕੁੰਠਧਾਮਕੋਚਲੇਜਾਤੇਹੈ॥ਸੋਵਾਸ਼ਵੇਦਾ
ਕੇਲੋਕਤੇਹਨਾਮਸੁਕੁਤੇਨੇਕੋ ਸੁਨੇਜੋਮਨੁਖ
ਆਪਨੇਧਰਮਨੂੰਮਾਨ ਜੈਸਾਧੋਰਾਲੋਕਨਾਸਤੇ
ਸਧਧਰਮੂੰਕਾਪਰਵਾਹਨਹੀਆਹੈ ਕਰਮਕਰਕੇ
ਧੁਰੇਕਾਮੋਂਸੇਨਾਮਾਰਹੇ ਦੂਸਰੋਂਕੋਈਧਰਮੇ

ਸੁਰਕੀਪੂਜਾਲੋਗਾਸਿਮਣਸਮਾਧਪੋਸਕੈਕਰੈਂਗੇਤੀ
ਸਰੈਜੋਸਨੁਖਾਨਪਸੋਸ੍ਰਗਕਾਚਾਨਤਕਾਗਾਸਧ
ਜੀਵੈਸੋਏਕਸਾਰੇਖੇਵੈਸੀਸਾਜਸੋਵਤਾਸਗਖੇ
ਤੇਓਲੋਗਭੀਸਕ੍ਰਪਰਦੇਕੋਪਾਤ੍ਰਹੋਤੇਹੈਂ॥
ਜੈਸੇਤਰਨਾਗੀਨੇਕੋਸਮਸੇਸੇਸਹੀਲਾਗਸਕਾ
ਲੋਗਗਤ੍ਰਾਇਨਧਸਕਰਜਰੂਤੀਨੇਕੀਗੀਸਾਹੈ
ਉਸੀਤਰਨਭੂਗਾਤੀਲਾਪੂਜਾਜੋਗਾਸਾਰ
ਰਕੇਸਲਗਸਲਗਾਗਾਨੇਸਾਰਾਇਕਨਾਪਾਤ੍ਰ
ਤਕੇਕਾਸਧਗਾਨੇਕਾਨਾਗਾਧਨਜੋਕੇਹਾਨੇ
ਫਿਰੋਸਾਤਾਗਾਸ੍ਰੀਪਾਧਨਸਹਾਗੀਪਾਧਾਨ
ਧਸੁਪਾਸੀਸਾਸੀਪਾਜੋਗੀਜਾਂਜਤੋਕੇਦੀਨੋਵੇ
ਸ੍ਰੇਜ਼ੈਪਸੋਸ੍ਰਗਕੇਨਸੋਨੇਪ੍ਰੀਤਿਹੈਂਓਸਨੂਭੀ
ਕੇਪਾਤ੍ਰਹੋਤੇਹੈਂ॥ਜੋਸਨੁਖਪਾਸੋਸ੍ਰਗਕੇਚਾਨੇਸੇ
ਪੀਤਿਸਾਗੇਗਧਤਾਉਸਕੋਪਿਛਲੇਜਸੋਕਾਪਾ
ਪਉਦੈਜਸਨਾਹਾਗੇਏਥਲੀਸਤੇਛੇਤਕਰਖ
ਗਧਨੀਸਨੁਦ੍ਰਕਾਪੀਕੇਉਸਸੋਸ੍ਰਾਰਦੂਰਤਾਂ
ਜੈਸੇਤਰਾਸੂਕਰਕੇਪਲਿਓਹੀਗੀਖਲਾਉ

ਤੈਤੁਸੋਰਛਣੀਅਰੁਅੋਤੋਤਾਜਾਕਰੇਆਪਣਾਰ
ਲਗਤੁਸੋਉਸਦੀਤਕਾਜੋਸਜਗਾ ਪਰਮੇਸ੍ਰ
ਰੀਕ੍ਰਿਪਾਲੋਕਰੀਰਤਨਾਂ ਸਿਭੁਕੁਲੋਜਾਕਤੇਤੋਂ
ਉਸਜਗਾਸੋਉਆਪਰਸੀਵਿਠਕਰ ਜਾਂ
ਗਰਜੋਰਠੈਰਗਲੋਰਚੁਗਲੀਲੋਰਕੁਕਰਮ
ਕਰੇਦ੍ਹਾਸੋਰੀਸੰਗਤਕਰਤੀਏਦ੍ਹਾਨਾ
ਕਰਆਏਰਸੋਸਨਦਾਗਾ ਦ੍ਹਤਾਂਏ ਮਰਯੇਦਾ
ਜਤਾਏ॥ ਸੋਏਸਾਤਸੋਠੇਚਰਦੇਸੋਪ੍ਰੀਤਿਕਰਕੇ
ਦ੍ਹਾਲੇਕਾਵਿਤ ਸੈਸਾਕੇਯਠੇਕਾਸੋਸੋਯੋਗਕੁ
ਤੇਕਰ ਉਸੋਆਪਣਾਕੁਲਾਲੋਰਯੁਗਾਰੇਖਲਾ
ਈਦੇਤਾਏ ਲੋਰਸੋਨੋਏਰਮਾਨ ਜੋਤੁਸਸੋਕ
ਗਾਏਸਕੇਆਹੁੀਤਕਰਆਦਕਰਖਨ ਕਯੀ
ਸਤਭੁਲਣਾਏਸ ਮਨਨੇਕੇਸੋਸਨਯਪਾਏਸੋ
ਤੁਸੋਏਰਯੋਸਾਨਛੋਤੇਸਾਕਰਰਸਜੋਆ
ਸੋਰਛੋਤੇਕਾਦੁਖਨਗੇਤੇਗਾ॥ ਆਰਕਲਜੁਗਾ
ਯਸੀਲੇਗਾਏਰਮਨਾਸਾਸ਼ੁਨਕਰ ਉਸੀਕੋਆਨੁ
ਸਾਰਕਰਏਸੇ ਭੁਦ੍ਹਸਾਗਰਪਾਰਉਤਰਜਾਦੇਗੇ
ਲੋਗਏਸਰਮਾਨੇਕੇਪਤਾਪਸੇਤੁਸਭੀਸੁਕੁਪਰਦੀ
ਪਰਪਤੁਕੇਗੇ॥

੧ ਤੇਤੀਸਵਾਂ ਅਧਯਾਇ ੧

ਕਪਲਦੇਵਜੀਕਾਪੂਰਬਯਾਦੇਸਾਮੇਜਾਨਾ॥ਔਰਦੇ
ਵਹੂਤੀਕਾਸਰਸ੍ਵਤੀਕਿਨਾਰੇਪਰਮੁਕਤਹੋਨਾ॥
॥ਮੈਤ੍ਰੇਰਿਖੀਸੂਰਤਸੈਕਹਤਾ
॥ਹੇਬਿਦੁਰਏਸਪ੍ਰਮਾਨਦੇਵਹੂਤੀਸੇਸੁਨਕਰਕ
ਪਲਦੇਵਜੀਕੇ ਡੰਡਵਤਕਰਕੇਸਾਥੇਨਤੀਕਰਨੇ
ਦੀਆਂਨਾਥ ਤੁਮਰੇਗਭਾਨਤ੍ਰਿਪਦੇਸਕੇਪਤਾਪਸੇਸੁਨ
ਕੇਸੁਨਕੇਸੰਸਾਰੀਆਜ਼ੇਆ ਅਮੋਰਕਰਦਸ
ਜੋਕਿਸਾਧੇਯੋਗਕਾ ਤੁਖਸਯਛੂਟਗਯਾਸੋਰ
ਮੋਸੇਸਯਜਾਤਉਤਪੰਆਕਰੇਵਾਲੇਸਿਲੇ
ਕੀਆਖਨਾਕਾਪਨਸੇਸੋਗਰਭੁਸੇਧਾਸਲੀਆ
ਸੋਸਲੀਏਸੋਰਆਪਾਮਛੁਟਕਰਆਪਸਮੁਹੇ
ਸੀਦਸਾਕੀਸਿਛਕਨਜੀਰਹੇ ਮਹਾਪ੍ਰਲੈਹੋਨੇਕੇ
ਮੇਸੇਯੁਸਾਰਕਦੇਵਤਾਤੁਮਾਰੀਸਾਏਆਸੋਸ
ਸਾਕਰਨਾਸੋਜ਼ਤੇਹੈਂਐਸੋਵੇਹਸਾਏਆਤੁਮਾ
ਰੋਤੂਧਸੋਸੋਲਕਰਰਹਤੀਹੈਐਸਾਅਪਨਾਬਨਾ
ਸੀਪ੍ਰਭਯਾਲਕਰੂਪਲੀਹੂਨੇਪਾਸਹੋਕਰ

207

ਦੇਵਲੋਕੋਂ ਚੋਦ੍ਹੇ ਕੇ ਪਤਿ ਪਰਮਾਤ੍ਮਾ ਸੂਰ੍ਹ ਮੇਨਾ ਨਕਰਤੇ ਹੈਂ॥੩॥
ਮੋਹਮ ਦ੍ਰਿਤਾਂਤ ਪਾਗਰ ਸਤ੍ਰੁ ਮਾਗਾ ਕੇ ਦ੍ਰਲ ਆਪਨੀ
ਇਛਾ ਸੇ ਹੈ॥ ਅਗੇ ਜੈਸੇ ਸੇ ਜੈਸਾ ਸਰੂਪ ਧਾਰੇ
ਹੈਂ ਸਾ ਸਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰਤੇ ਹੈਂ॥ ਜਿਸ ਤਰਹ ਧਾ
ਲੇਆ ਪਸ਼ੇ ਚੋਰਾਂ ਲੋਹ ਮਛੁ ਲੋਹਕ ਛੇ ਆਰ
ਗਸੈਂਧ ਅਰ ਧਾਂਦ੍ਰਨ ਆਦਿਕ ਆਦ੍ਰਿਤਾਂ ਰਆਪ
ਨੀ ਇਛਾ ਸੇ ਧਾਰਨ ਕਰਤਿ ਆਪ ਨਾ ਸਰੂਪ ਆਰ
ਲੀਲਾ ਨਾਠਿ ਭਗਤੋ ਕੇ ਦੇਖ ਲਾਦ੍ਰਿਨੇ ਕੇ ਦ੍ਰਾ ਸਤੇ
ਚੋਕੁੰਦ ਕੇ ਰਲੋਗਾਂ ਦੇ ਤੁਮੀ ਤਾਂ ਆਪ ਭੀ ਤੁਮਾਰੇ
ਪਾਰਕ ਕੇ ਸੋਠਾਗ ਰੁ ਸੇ ਤੁ ਤਪੀ ਆਹੋ ਕਰ ਸੁਖ੍ਰੇਹੇ
ਆਨ ਸੇ ਖਲਾਂ ਦੇ ਆਲੋ ਰਜੀਆਂ ਨੂੰ ਪਲਿਆ
ਪੀਰੇ ਕਰ ਸੈਆਗ ਰੂਪ ਕਿਰੀ ਮੇਰਾ ਰੋਗ ਛਡਦ
ਆ ਇਤਨੀ ਕ ਬਾਸੁ ਨਕਰ ਮੇਦ੍ਰੇ ਖੀਸੁ ਰੇਕਾ
ਤੇ ਚੋਦ੍ਰਾ ਇੰਨ ਸਥਸਤ੍ਰੁ ਤੀਰੇ ਦ੍ਰੂਤੀ ਸੇ ਸੁਨ ਕਰ
ਕ ਪਲ ਰੇ ਦ੍ਰਜੀ ਚੋਲੇ ਤੇ ਆਤਾਤ੍ਰੁ ਮਾਦ੍ਰੇ ਸ ਸੁ ਰਜ
ਰੂ ਪੀਆ ਨੇ ਕੇ ਬਸੁਤ ਧਾਦ੍ਰ ਰਖ ਨਾਲ ਰਸ ਚਾਰਿ
ਸੀ ਕੇ ਸਤ ਕਰ ਨਾ॥ ਜੈਸੇ ਤਰਹ ਸੁਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸੇ
ਸੋਖ ਕਰ ਰਛ ਦੇ ਜਾਤਾਂ ਹੈ ਤੁਮੀ ਤ੍ਰਾਂ ਹੀ ਰਆ
ਨਆਰਰ ਧਾਰੇ ਸੇ ਆਰਆਨ ਰੂ ਦੇ ਜਾਤਾ ਹੈ॥

ਲੋਹਸ੍ਰੀਤਪਾਤਕਰਾਰਕਰਕਪਾਲਦੇਵਜੀਪੋਤੇ
ਤੇਅਗਤ੍ਰਾ ਆਪਮੈਥੀਹਾਗਆ ਗਾਹਕੇਜ਼ਾਤਾਤ੍ਰਤ੍ਰ
ਸ੍ਰੋਣੈਸੇਪਸਤ੍ਰੁਕੀਕਾਗਆਤੇਮੈਨਾਂਗਾਲੇਦ੍ਰੋ
ਸ੍ਰੈਤਪਚਰਮੁਨਕਰਦੇਵਦੂਤੀਨਾਂਥੈਨੇਕਰੀ
ਕਿਸਨਾਂਕਾਜ਼ ਜ਼ੈਸਕੇਤ੍ਰਮਾਨੇਸਾਦ੍ਰਸਾਰੇਲੇ
ਕੀਨਾਖ੍ਰਪੁਰਉਤਪਾਆਨੋ ਉਸਕੇਾਂਢਗਕਿਸ
ਖਾਤਕੀਏਡ੍ਰਾਗਨੇਕੀ ਸ੍ਰੈਤਪਚਨਆਪਨੀ
ਮਾਤ੍ਰਕਾਕ੍ਰੁਨਕਰਕਪਾਲਦੇਵਾਨੀਪੂਰਥਾਰਿ
ਸਾਮੇਚਲੇਗਏਲੋਗਦੇਵਦੂਤੀਆਨਾਪਨਾ
ਸੈਸਾਰੀਆਏਆਸੇਗਏਕਭ੍ਰਕਾਰਕੇਗਏਥਾਨ
ਆਦਕਰੇਉ ਸੀਜ਼ਗਾਹੇ ਫਰੀਆ ਸੋਹਨ
ਗਦ੍ਰਤੀਕਿਨਾਂਠੇਥੇਹਕਗ ਖਾਨਤਾਨਾ ਪਾਨਜ਼ੀ
ਕਾਕਨੇਲਗੀਸੇਖਾਨਕਹਤੇਕਹਤੇਸਨੀਹਉ
ਪਕਾਜਲਕੇਸਾਆਨਪਾਨਕਹਸਨਸ੍ਰਤਾਨਕੀ
ਸੇਸੇਲਗਯਾਆਸੋਗਦੈਤਆਆਆਤਮਾਂਸ੍ਰਰੂਪ
ਦਦੀਪਗਪਾਣਚਜੇਥਕਪਾਲਦੇਵਜੀਸੰਸ੍ਰਦ
ਕੈਨਾਠੇਗੀਗਾਸਾਗਾਸੇਪਹੁਚੇਤਥਸੰਸ੍ਰਦ੍ਰਨੇ
ਗਏਪਪੂਰਥਕਉਨਕੀਪੂਜਾਕਰੀਪ੍ਰਸ੍ਰਮਾਕਰੀ

ਉਸਤਤੀਕਰੀਅਰਧੈਠਨੇਵ੍ਹਾਸਤੇਆਆਨਦੀਆ
ਓਹਵੈਠਕਰਪੋਰਆਭੁਆਸਕਰਨੇਲਗੇਜੀ
ਸਮੇਕਲਜੁਗਥਾਸੀਲੋਗਤਪਨਹੀਕਰਸਕੇ
ਗੇਮੇਰੇਦਾਸਨਕਰਨੇਸੇਜੋਗਾਭੁਆਸਕਰਤੇ
ਕਾਫਲਪ੍ਰਾਪਤੇ ਸੋਓਆਸਥਾਸਕਪਲਦੇ
ਵਨ੍ਹਾਨੀਕਸੀਥਾਆਨਾਨਾਰਮੇਕਲਕਤੇਨਗਰ
ਕੇਪਾਸਆਘਤਕਧਰਤਆਸਹੈ॥ ਧਨੁਤਲੋਗ।
ਉਸਕਾਦਾਸਨਕਰਨੇਕੇਵ੍ਹਾਸਤੇਕਲਕਤੇਕੋਗਸ
ਤੇਵ੍ਹਾਂਜਾਤੇਹੈ ਸੋਰਕਪਲਦੇਵ੍ਹਜੀਵ੍ਹਾਂਧੈ
ਦਕਰ ਜੋਸੁਕਨਆਆਦੁਕਾਰੀਥੀਸ੍ਰਗੇਕੇਸਾਂ
ਖਜੋਗਪਤ੍ਰਆਸ ਏਤਨੀਕਲਾਸੁਨਕਰਸਕ
ਦੇਵ੍ਹਜੀਨੇਕਹਾਤੇਰਾਜਨ ਜੋਸਾਂਖਜੋਗਰਆ
ਨਕਪਲਦੇਵ੍ਹਸੁਨੀਨੇਦੇਵ੍ਹਹੁਤੀਸੋਧਰਨਨਕੀਆ
ਥਾਉਹੀਰਆਸਨੇਸੈਨੇਤੁਮਸੋਸੁਨਾਯਾਹੈਤਰ੍ਹ
ਸਾਂਖਜੋਗਕਾਯਾਨੀਹੈਕੇਆਤਮੇਕੋਆਤਮਾ
ਸੀਲਾਰਆਪਨੇਸਰੀਰਕਾਨਾਸਆਸਸਮਝਕਰ
ਮਨਆਪਨਾਸੀਸਾਰੀਆਂਦ੍ਰਿਆਸੇਨਲਗਾਵੈ

ਔਰਸੋਤੁਜੀਨੇਗਧਿਦੁਰਸੇਕਾਮੇਨੇਕਪਜਾਵੇ
ਦੁਆਦਿਤੁਰਗਰੀਕਸਾਤੁਸੇਕੋਸੁਨਾਈਜੋਂਕੋਈ
ਇਸੇਕੋਸਚੇਮਨੁਸੇਕਰੈਔਰਦੁਨੇਤਿਸਾਧ
ਸੀਸਾਰਸੇਧੋਂਫੁਤਢਲੇਕੋਪਾਕਰਸੀਤਸਾਸੈ
ਸੁਕ੍ਰਪਰਦ੍ਵੀਕੈਪਾਦ੍ਵੈਗਾ ॥ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਕਰਦਸਹੂਤੇਆਤਿਸਰਸਾਕਰਤਜੀਦਆਭ੍ਰਾਸ
ਨਾ॥ ਤਜਤਕ ਦੂਟੀ ਸ੍ਰੇਪਤ੍ਰੀਕਰਦਸਤਜੋਨ
ਇਧਿਯਾਨਾ॥ ੧ ॥ ॥
